EX LIBRIS
F. S. FERGUSON
Ferg. 154

TO THE PUBLIC.

Mr Patrick Stewart, the Tranſlator of this valuable book, did not live to ſee it publiſhed ; nor was the work quite completed when he died. Aſſiſtance was procured, however, from other quarters, and the Tranſlation is now offered to the Public.

Owing to the circumſtance above ſtated, and the Printer's ignorance of the Gaelic Language, it is poſſible ſome errors may have crept into the work, notwithſtanding the utmoſt care to prevent them. Theſe will be found merely errors of the Preſs, and ſuch as do not affect the Text. It is therefore hoped, the candid Reader will correct them and excuſe them.

THE BOOK OF COMMON PRAYER,

AND ADMINISTRATION OF THE

SACRAMENTS,

AND OTHER

RITES AND CEREMONIES

OF THE

CHURCH,

ACCORDING TO THE USE OF THE

CHURCH OF ENGLAND;

TOGETHER WITH THE

PSALTER

OR

PSALMS OF DAVID,

POINTED AS THEY ARE TO BE SUNG OR SAID IN CHURCHES.

EDINBURGH;
PRINTED BY JOHN MOIR,
AND SOLD BY ALL THE BOOKSELLERS IN THE CITY;
AND BY
MORISON and SON, *Perth*; DAVIDSON, *Inverness*; ANGUS and SON
and A. BROWN, *Aberdeen*.

1794.

LEABHAR

NA

H'URNUIGH CHOITCHIONN

AGUS

FRITHEALADH NAN SACRAMAINTE,

AGUS

RIAGHAILTE AGUS DEASGHNATHA EILE

NA H'EAGLAIS:

DO REIR GNATHACHADH

NA

H'EAGLAIS SHASGONAICH:

MAILLE RIS

AN T SALTAIR NO SAILM

DHAIBHIDH.

AIR AM PONCADH MAR SHEINNEAR NO THEIREAR IAD

SAN TEAMPULL

DUN EIDEANN:

CLO' BHUAILTE LE J. MOIR.

1794.

Na Nithe ata air an cur ſios'ſan Leabhar ſo.

An Reaghail ann ſam bhul Leabhar nar Salm air ordughadh go bhi air a leughadh.

BITHIDH Leabhar nan Salm air a leughadh thairis aon uair gach mios, mar ata e air ordughadh, maroan air ſon Urnuigh Mhaidne agus Fheaſcair. Ach ann ſan Fhaoilledh leughar e'mhain gus an ochdamh, no an naoidhe la'ar fhichiod d'on Mhios.

Ann ſna Mioſan ſinn ann ſam bheil aon La deug 'ar fhichiod, tha e orduighte gum bithidh na Sailm a chuaigh leughadh air an dechamh La'ar fhichiod air an leughadh ar an aon la deug ar fhichiod.

Agus do bhri gum bheil an 119 Salm aer-a roinn gu aon chuibhroinn thar fhichiod; dh'orduighe nach leughar thar ceithir no cuig do na cuibhroinn ſin ſau aon am.

Agus aeg deire gach Salm, comhaith as aig deire gach cuibhroinn do'n 119 Salm, bithidh an Laoidh ſo aer a leughadh.

Gloir gu roibh do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh;

Mar a bha air tus, anois ata, is bithidh gu brath; ſaoghal gun crich. Amen.

An Riaghail ann ſam bheilachuid eile do'n Scriobtuir naomha air ordughadh gu bhi air a leughadh.

THA cheud Leaſon aig Urnuigh Mhaidne agus Fheaſchair r'a thabhairt as an t'sean Tiomna; air achd is gum bi a chuid as mo dheth air a leughadh aon uair ſan Bhliadhna mar ata an clar mioſachain ag ordughadh.

Tha na dara Leaſoin r'an tabhairt o'n Tiomna Nua; ni as coir a leughadh gu riaghailteach thairis tri uairibh ſan Bhliana, oſbar air na Litrichibh agus na Soiſgeil: ach tha Leabhar an Fhoillſicheadh r'a leughadh air Laithe Feiſti ſonruighte.

Chum fios fhaghail air na Leaſoin is coir a leughadh gach la amhairc air ſon an La ann ſa Mhioſachan. Tha na Leaſoin a bhuinneas ris na feiſte ata ag athracha agus na feiſte neoghluaiſte, air ann faotinn an 'sna cloir leaſoin ſonruighte.

'Nuair ata Sailm agus Leaſoin ſhonruighte air ordughadh; leigear na ſailm agus na Leaſoin ghnathaighte ſeachad.

Thoir fainear, Gu'm foghain an Urnuigh, an Litir, agus an Soiſgeul a dh'orduighe air na Laithe Domhnich, air an T'Seachduin na dheigh, 'nuair nach, eil atharacha ſo air aithne.

Leaſoin Iomchuidh r'an Leughadh ag Urnuigh Mhaidne agus Fheaſeair air Laith Diomhnich feadh na Bliadhna.

Dombnich an Aidmbeint.	*Urnuigh Mhaidne.*	*Urnuigh Fheaſcair.*
An ceud	Iſaiah 1	Iſaiah 2
2	5	24
3	25	26
4	30	32
Domh. an deigh La Nodhlaic.		
An ceud	37	38
2	41	43
Domh. an deigh an Taiſbeincadh.		
An ceud	44	46
2	51	53
3	55	56
4	57	58
5	59	64
6	65	66
Septuageſima.	Ceneſis 1	Geneſis 2
Sexageſima.	3	6
Quinquageſ.	9 gus r. 20	12
An Charmhas	(30	
An ceud D.	19 gus r.	22
2	27	34
3	39	42
4	43	45
5	Exodus 3	Exod. 5
6		
1 Leaſan	9	10
2 Leaſan	Matt. 26	N'Eabhr. 5 gus r. 11
La Caiſg.		
1 Leaſan	Exod. 12	Exod. 14
2 Leaſan	Romh. 6	Gniomh. 2, r. 22
Domh. an deigh Caiſg.		
An ceud	Aireamh 16	Aireamh 22
2	23, 24	25
3	Deut. 4	Dent. 5

Domh. an deigh an Chaiſg.	*Urnuigh Mhaidne.*	*Urnuigh Fheaſcair.*
	Deut. 6	Deut. 7
4	8	9
5		
An Diom. an deigh La na Deaſgbabhail.	12	13
Diom. na Caingis.		
1 Leaſan	16 gus r. 18	Iſaiah 11
2 Leaſan	Gniomh 10 r. 34.	Gniomh, 19 gus r. 21
Domh. na Trianaid.		
1 Leaſan	Gen. 1	Gen. 18
2 Leaſan	Matt. 3	Eoin 5
Domh. an deigh na Trianaid.		
An ceud	Joſ 10	Joſ. 23
2	Breith 4	Breith 5
3	1 Sam. 2	1 Sam. 3
4	12	13
5	15	17
6	2 Sam. 12	2 Sam. 19
7	21	24
8	1 Righ 13	1 Righ 17
9	18	19
10	21	22
11	2 Righ 5	2 Righ 9
12	10	18
13	19	23
14	Jerem. 5	Jerem. 22
15	35	36
16	Ezec. 2	Ezec. 13
17	14	18
18	20	24
19	Daniel 3	Daniel 6
20	Joel 2	Micah 6
21	Habba 2	Seanraite 1
22	Seanraite 2	3
23	11	12
24	13	14
25	15	16
26	17	19

Leasoin Iomchuidh r'an Leughadh ag Urnuigh Mhaidne agus Fheascair air Laith Noamh feadh na Bliadhna.

	Urnuigh Mhaidne.	*Urnuigh Fheascair.*
La a Naoimh	Seanr. 20	Seanr, 21
Aindrea.		
N. *Tomais*		
Absdail.	23	24
La Nodhlaic.	(*r.* 8.	(gus *r.* 17
1 Leasan	Isa. 9 gus	Is. 7. *r.* 10.
2 Leasan	Luc. 2 gus	Titus 3. *r.*
N. *Stephein.*	*r.* 15.	4 gus *r.* 9
1 Leasan	Seanr. 28	Eccl. 4
2 Leasan	Gniomh. 6	Gniom. 7 *r.*
	r. 8. agus	30 gus *r.* 55
	ch. 7. gus	
N. *Eoin,*	*r.* 30.	
1 Leasan	Eccles. 5	Eccles. 6
2 Leasan	Taisbean. 1	Taisb. 22
La na Neo-		
chiontach.	Jerem. 31	Crion. 1
Timchiol	gus *r.* 18	
Ghearradh.		(*v* 12
1 Leasan	Gen. 17	Deut. 10
2 Leasan	Romh. 2	Coloss. 2
An Taisbu-		
neadh.		
1 Leasan	Isaiah 60	Isaiah 49
2 Leasan	Lucas 3	Eoin 2
Iompachadh	gus *r.* 23	gus *v.* 12
N. Phoil.		
Leasan	Crion 5	Crion. 6
Leasan	Gniomh 22	Gniom. 26
Glanadh na	gus *r.* 21	
hoigh Muirre	Crion. 9	Crion. 12
N. *Matthias*	19	Eccles. 1
An Teach-		
daireachd		
gus an oigh		
beannuighte		
Muirre.	Eccl. 2	3
Diciaduin		
roimh a		
Chaisg.		
1 Leasan	Hosea 13	Hosea 14
2 Leasan	Eoin 11	
Deardaoin	*r.* 45	
roimh a		
Chaisg.		

	Urnuigh Mhaidne.	*Urnuigh Fheascair.*
1 Leasan	Dan. 9.	Jerem. 31
2 Leasan	Eoin 13	
Diabaoine na	(*r.* 20	
ceusa.	(*r.* 20	
1 Leasan	Gen. 22. gus	Isaiah 53
2 Leasan	Eoin 18	1 Phead. 2
Oidniche		
Chaisg.		
1 Leasan	Zech 9	Exod. 13
2 Leasan	Lucas 23	Neabh. 4
Dialuain ann	gus *r.* 50	
Seach dainn		
na Caisge.		
1 Leasan	Exod. 16	Exod. 17
2 Leasan	Matt. 28	Gniomh. 3
Deamairt ann		
Seach dainn		
na Caisg.		
1 Leasan	Exod. 20	Exod. 32
2 Leasan	Lucas 24	1 Cor. 15
	gus *r.* 13	
N. *Mharcius.*	Eccles. 4	Eccles. 5
N. *Philip*		
ag. Sheumais		
1 Leasan	Eccles. 7	9
2 Leasan	Eoin 1. *r.*	
La'n Deas-	43.	
ghabhail.		
1 Leasan	Deut. 10	2 Righ 2
2 Leasan	Lucas 24	Ephes. 4
Dealuain ann	*r.* 44	gus *r.* 17
Seach dainn		
na Caingis.		
	Gen. 11	Air. 11. *r.*
1 Leasan	gus *r.* 10	16 gus. *r.*
		30.
2 Leasan	1 Cor. 12	1 Cor. 14.
Dia Mairt		gus *r.* 26
ann Seach		
duinn na		
Caingis.	(*r.* 18	
1 Leasan	1 Sam. 19	Deut. 30
2 Leasan	1 Tess. 5	1 Eoin 4
	r. 12 gus	gus *v.* 14
N. *Bharnabas*	*r.* 24	

Leasoin Iomchuidh r'an léughadh aig Urnuigh Mhaidne agus Fheascair air Laith Noamh feadh na Bliadhna.

1 Leasan	Eccles. 10	Eccles. 12
2 Leasan	Gniomh. 14	Gniom. 15 gus *r.* 36
N. *Eoin Baiste.*		
1 Leasan	Malach. 3	Malach. 4
2 Leasan	Matt. 3	Matt. 14 gus *r.* 13
N. *Pheadair.*		
1 Leasan	Eccles. 15	Eccles. 19
2 Leasan	Gniomh. 3	Gniomh. 4
N. *Seumas.*	Eccles. 21	Eccles. 22
N. *Bartolomai*	24	29
N. *Matta.*	35	38
N. *Michael*		(*r.* 5
1 Leasan	Gen. 32	Dan. 10
2 Leasan	Gniomh. 12 gus *r.* 20	Jud *r.* 6. gus *r.* 16
N. *Lucas.*	Eccles. 51	Job 1
N. *Simon* agus N. *Jude.*	Job 24, 25	42
La nan uile Naomh.		
1 Leasan	Crion. 3 gus *r.* 10	Crion. 5 gus *r.* 17
2 Leasan	Eabh. 11 *r.* 32, ag. ch 12 gus *r.* 7.	Taisb. 19 gus *r.* 17

SAILM Iomchuidh air Laith araidh.

	Mhaidne.	*Fheascair.*
La Nodhlaic.	19, 45 85.	89, 110, 132.
Diciadduin na Luathraidh	6, 32, 38.	102, 130, 143.
Diahaoine na Ceusa.	22, 40, 54.	69, 88.
La Caisg.	2, 57, 111.	113, 114, 118.
La'n Deasghabhail.	8, 15, 21.	24, 47, 108.
Do' nach na Caingis.	46, 68.	104, 145.

An Callandar no Miofachan maille res clar nan Leafon.

Ann an GINMHAIR no an Mios Deidhonnach do'n Gheamraidh tha aon La deug thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leafan.	2 Leafan	1 Leafan.	2 Leafan.
1	A	Tiomch gh. arTighearna				
2	b		Gen. 1	Mat. 1	Gen. 2	Romh. 1
3	c		3	2	4	2
4	d		5	3	6	3
5	e		7	4	8	4
6	f	Taifbein. ar Tighearna.				
7	g		9	5	12	5
8	A	Lucian. Sag. ag. Mhairt.	13	6	14	6
9	b		15	7	16	7
10	c		17	8	18	8
11	d		19	9	20	9
12	e	(dach.	21	10	22	10
13	f	Hilary, Eafb. ag. Faofi-	23	11	24	11
14	g		25	12	26	12
15	A		27	13	28	13
16	b		29	14	30	14
17	c		31	15	32	15
18	d	Prifca, Oig. ag. Mh.	33	16	34	16
19	e		35	17	37	1 Cor. 1
20	f	Fabian, Eafb. ag. Mh.	38	18	39	2
21	g	Agnes, Oi agus Mh.	40	19	41	3
22	A	Vincent. D. agus M.	42	20	43	4
23	b		44	21	45	5
24	c		46	22	47	6
25	d	Iompachadh N, Phoil.				
26	e		48	23	49	7
27	f		50	24	Exodus 1	8
28	g		Exodus 2	25	3	9
29	A		4	26	5	10
30	b	R. Tearlach, Mh.	(*) 6	27	7	11
31	c		8	28	9	12

* Leabh gus rann 14.

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an FEABHRA Fhaoillidh no an ceud Mi do'n Erracn tha ochd la thar fichiod, agus ann fna huile bliadhna leam naoidh la 'ar fichiad.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leafan.	2 Leaian.	1 Leafan.	2 Leafon.
1	d	*Trofq.*	Exod. 10	Marc. 1	Exod. 11	1 Cor. 13
2	e	Glanadh. O Muirre.		2		14
3	f	Blafius, Eafb. ag. Mh.	12	3	13	15
4	g		14	4	15	16
5	A	Agatha, Oi. ag. Mh.	16	5	17	2 Cor. 1
6	b		18	6	19	2
7	c		20	7	21	3
8	d		22	9	23	4
9	e		24	10	32	5
10	f		33	11	34	6
11	g		Levit. 18	12	Lev. 19	7
12	A		20	13	26	8
13	b		Air 11	14	Air 12	9
14	c	Valentine, Eafb. ag. Mh	13	15	14	10
15	d		16	16	17	11
16	e		20	L. 1 gus 39	21	12
17			22	1 r. 39	23	13
18	g		24	2	25	Galat. 1
19	A		27	3	30	2
20	b		31	4	32	3
21	c		35	5	36	4
22	d		Deut. 1	6	Deut. 2	5
23	e	*Trofq.*	3	7	4	6
24	f	N. Matthias, Abf,		8		Ephef. 1
25	g		5	9	6	2
26	A		7	0	8	3
27	b		9	11	10	4
28	c		11	17	12	5
29			13	Matt. 7	14	Romh. 12

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an MAIRT no an Mi Meadhonnach do'n Errach tha aon La deug thar fichiod.

				URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
				1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan,	2 Leafan
	1	d	David, Ard. Eafb.	Deut. 15	Luc. 12	Deut 16	Ephef. 6
	2	e	Cedde no Chad, Eafb.	17	13	18	Philip. 1
	3	f		19	14	20	2
	4	g		21	15	22	3
	5	A		24	16	25	4
	6	b		26	17	27	Coloff. 1
	7	c	Perpetua Maurit. Mh.	28	18	29	2
	8	d		30	19	31	3
	9	e		32	20	33	4
	10	f		34	21	Jofua 1	1 Teff. 1
	11	g		Jofua 2	22	3	2
	12	A	Greg. Eafb. ag. Mh.	4	23	5	3
	13	b		6	24	7	4
	14	c		8	Eoin 1	9	5
	15	d		10	2	23	2 Teff. 1
	16	e		24	3	Breith. 1	2
	17	f		Breith. 2	4	2	3
	18	g	Eidard,R. na Safgan.	4	5	5	1 Tim. 1
	19	A		6	6	7	2, 3
	20	b		8	7	9	4
14	21	c	Benedict, Abba.	10	8	11	5
3	22	d		12	9	13	6
	23	e		14	10	15	2 Tim. 1
11	24	f	*Trefq*	16	11	17	2
	25	g	An l eachd. gus O. Mu		12		3
14	26	A		18	13	19	4
8	27	b		20	14	21	Ti. 1
	28	c		Rut. 1	15	Rut 2	2, 3
16	29	d		3	16	4	Philem.
5	30	e		1 Sam. 1	17	1 Sam. 2	Eab. 1
	31	f		3	18	4	2

Thoirt Faiuear. Gum bheil an aireamh tha ceangailte rifh gach La failleth, eidear an t'aon La'ar fichiod do'n Mhairt agus an t'ochdamh La deug d'on Aobrain; ag feoladh nan Laithe air am bi airde na Gealaich a tharlas air an aon La'ar fichiod d'on Mhairt, no a cheud Airde Soillfe, an deigh an La fin a..a fna Bliadhnaibh fin ambheil ead

An Callandar maille ris Clar nan Leaſon.

Ann an AOBRAIN no an Mi Deidhonnach do'n Errach tha deigh La thar fichiod.

				URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
				1 Leaſan.	2 Leaſan.	1 Leaſan,	2 Leaſan.
13	1	g		1 Sam. 5	Eoin 19	1 Sam. 6	Eab. 3
2	2	A		7	20	8	4
	3	b	Ruiſhard, Eaſb.	9	21	10	5
10	4	e	N. Ambroſe, Eaſb.	11	Gniom, 1	12	6
	5	d		13	2	14	7
18	6	e		15	3	16	8
7	7	f		17	4	18	9
	8	g		19	5	20	10
15	9	A		21	6	22	11
4	10	b		23	7	24	12
	11	c		25	8	26	13
12	12	d		27	9	28	Seum. 1
1	13			29	10	30	2
	14			31	11	2 Sam. 1	3
9	15	g		2 Sam. 2	12	3	4
	16	A		4	13	5	5
17	17	b		6	14	7	1 Phea. 1
6	18	c		8	15	9	2
	19	d	Alphege, Ard. Eaſb.	10	16	11	3
	20	e		12	17	13	4
	21	f		14	18	15	5
	22	g		16	19	17	2 Ph.- 1
	23	A	N. Deorſa, Mhart.	18	20	19	2
	24	b		20	21	21	3
	25	c	N. Mharc. Sois. ag. M		22		1 Eoin 1
	26	d		22	23	23	2
	27	e		24	24	1 Ri. 1	3
	28	f		1 Ri. 2	25	3	4
	29	g		4	26	5	5
	50	A		6	27	7	2, 3 Eoin

ead nan aireamh oirdheire agus an Litir Dhonmhuich is faigſe an deigh airde na Gealaich, ag comhtharachadh 'magh na Caiſg air an Bhliadhna ſin Seaſmhaidh'n Riaghail ſo gu'nuig Bliadhna ar Tighearna 1899; na dheigh ſin bithidh aite nan Aireamh oirdheire air a muthadh.

An Callandar maille ris Clar nan Leaſon.

Ann a MADH no Bheltinn. no an Ceud Mhi do'n Tſhamhraidh tha aon La deug thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leaſan.	2 Leaſan.	1 Leaſan.	2 Leaſan.
1	b	Naoimh Phil. ag. Seum.				Jud
2	c		1 Ri 8	Gniom 28	1 Ri 9	Romh. 1.
3	d	La Fhaotinn am. na Chr.	10	Mat. 1	11	2
4	e		12	2	13	3
5	f		14	3	15	4
6	g	N. Eoin Soiſg.	16	4	17	5
7	A		18	5	19	6
8	b		20	6	21	7
9	c		22	7	2 Ri 1	8
10	d		2 Ri 2	8	3	9
11	e		4	9	5	10
12			6	10	7	11
13	g		8	11	9	12
14	A		10	12	11	13
15	b		12	13	13	14
16	c		14	14	15	15
17	d		16	15	17	16
18	e		18	16	19	1 Cor. 1
19	f	Dunſtan, ard Eaſb.	20	17	21	2
20	g		22	18	23	3
21	A		24	19	25	4
22	b		Ezra 1	20	Ezra 3	5
23	c		4	21	5	6
24	d		6	22	7	7
25	e		9	23	Nehem. 1	8
26	f	Auguſtin, ard Eaſb.	Nehem. 2	24	4	9
27	g	Bede Preas.	5	25	6	10
28	A	(Aiſaig.	8	26	9	11
29	b	R. Tearlach II. Bhr.-ag.	10	27	13	12
30	c		Eſter 1	28	Eſter 2	13
31	d		3	Marc 1	4	14

GIUIN

An Callandar maille ris clar nan Leaſon.

Ann an GIUIN no Mi Meadhonnach do'n Tſhamhraidh, tha deigh La thar' fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leaſan.	2 Leaſan.	1 Leaſan.	2 Leaſan
1	e	Nicomede, Mh.	Eſter 5	Marc 2	Eſter 6	1 Cor. 15
2	f		7	3	8	16
3	g		9	4	Job 1	2 Cor. 1
4	A		Job 2	5	3	2
5	b	Boniface, Eaſb. ag, M.	4	6	5	3
6	c		6	7	7	4
7	d		8	8	9	5
8	e		10	9	11	6
9	f		12	10	13	7
10	g		14	11	15	8
11	A	N. Bharn. Abſ. ag. Mh.				
12	b		16	12	17, 18	9
13	c		19	13	20	10
14	d		21	14	22	11
15	e		23	15	24, 25	12
16	f		26, 27	16	28	13
17	g	N. Alban, Mh.	29	Luc 1	30	Galat. 1
18	A		31	2	32	2
19	b		33	3	34	3
20	c	Eidard R. na Saſg.	35	4	36	4
21	d		37	5	38	5
22	e		39	6	40	6
23	f	*Troſq*	41	7	42	Epheſ. 1
24	g	La Bhreith N. Eoin B.				
25	A		Seanr. 1	8	Seanr. 2	2
26	b		3	9	4	3
27	c		5	10	6	4
28	d	*Troſq.*	7	11	8	5
29	e	N. Phead. Abſ. ag. Mh.				
30	f		9	12	10	6

An Callandar maille ris clar nan Leafon.

Ann an BUIDHE Mhi no an Mi deidhonnach do'n Tfhamhraidh tha ao'n La deug thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leafan.	2 Leafan.	1 Leafan.	2 Leafan
1	g		Seanr. 11	Luc 13	Seanr. 12	Philipp. 1
2	A	Sealtuin an Mu. oi Bean.	13	14	14	2
3	b		15	15	16	3
4	c	N. Mart. E.	17	16	18	4
5	d		19	17	20	Coloff. 1
6	e		21	18	22	2
7	f		23	19	24	3
8	g		25	20	26	4
9	A		27	21	28	1 Teff. 1
10	b		29	22	30	2
11	c		Ecclef. 1	23	Ecclef. 2	3
12	d		3	24	4	4
13	e		5	Eoin 1	6	5
14	f		7	2	8	2 Teff. 1
15	g	Swithun, Eafb.	9	3	10	2
16	A		11	4	12	3
17	b		Jerem. 1	5	Jerem. 2	1 Tim. 1
18	c		3	6	4	2, 3
19	d		5	7	6	4
20	e	Mariraid, Oi ag. Mh.	7	8	8	5
21	f		9	9	10	6
22	g	N. Mari Magdalin.	11	10	12	2 Tim. 1
23	A		13	11	14	2
24	b	(*Trofg.*	15	12	16	3
25	c	N. Seum. Abf. ag. Mh.		13		4
26	d	N. Anne.	17	14	18	Titus 1
27	e		19	15	20	2, 3
28	f		21	16	22	Philem
29	g		23	17	24	Eabh. 1
30	A		25	18	26	2
31	b		27	19	28	3

OGUST

An Callandar maille ris clar nan Leaſon.

Ann an OGUST no an ceud Mhi do'n Fhobhair tha aon La deug thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leaſan.	2 Leaſan.	1 Leaſan.	2 Leaſan.
1	c	La Luaniſt.	Jer. 29	Eoin 20	Jer. 30	Eabh. 4
2	d		31	21	32	5
3	e		33	Gniomh 1	34	6
4	f		35	2	36	7
5	g	(Tier.	37	3	38	8
6	A	An Chruthatharruigh ar	39	4	40	9
7	b	Ainim Joſa.	41	5	42	10
8	c		43	6	44	11
9	d		45, 46	7	47	12
10	e	N. Laubhrinn, Mh.	48	8	49	13
11	f		50	9	51	Seum. 1
12	g		52	10	Triabh. 1	2
13	A		Triabh 2	11	3	3
14	b		4	12	5	4
15	c		Eſec. 2	13	Eſec. 3	5
16	d		6	14	7	1 Phead. 1
17	e		13	15	14	2
18	f		18	16	33	3
19	g		34	17	Dan. 1	4
20	A		Dan. 2	18	3	5
21	b		4	19	5	2 Phead. 1
22	c		6	20	7	2
23	d	*Troſq.*	8	21	9	3
24	e	No. Bartolom.		22		1 Eoin 1
25	f		10	23	11	2
26	g		12	24	Hoſea 1	3
27	A		Hoſ. 2, 3	25	4	4
28	b	N. Auguſtin, E.	5, 6	26	7	5
29	c	Buintinn a chinn doEoin	8	27	9	2, 3 Eoin
30	d		10	28	11	Jud.
31	e		12	Matt. 1	13	Romh. 1

SEAGHMHI

An Callandar maille ris clar nan Leason.

Ann an SEACH MHI no Mi meadhonnach an Fhobhair tha deigh La thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leasan.	2 Leasan.	1 Leasan.	2 Leasan.
1	f	Gilliosa, Abba ag. Aid.	Hos. 14	Mat. 2	Jael 1	Romh. 2
2	g		Joel 2	3	3	3
3	A		Amos 1	4	Amos 2	4
4	b		3	5	4	5
5	c		5	6	6	6
6	d		7	7	8	7
7	e	Enurchus, Easb.	9	8	Obad.	8
8	f	La Bhreith Muir.	Jonah 1	9	Jonah 2, 3	9
9	g		4	10	Micah 1	10
10	A		Micah 2	11	3	11
11	b		4	12	5	12
12	c		6	13	7	13
13	d		Nahum 1	14	Nahum 2	14
14	e	La na Croish N.	3	15	Habak. 1	15
15	f		Habak. 2	16	3	16
16	g		Zeph. 1	17	Zeph. 2	1 Cor. 1
17	A	Lambert, Easb. ag, M.	5	18	Haggai 1	2
18	b		Haggai 2	19	Sec. 1	3
19	c		Sec. 2, 3	20	4, 5	4
20	d	*Trosq.*	6	21	7	5
21	e	N. Matta, Ab. ag. M.		22		6
22	f		8	23	9	7
23	g		10	24	11	8
24	A		12	25	13	9
25	b		14	26	Malac. 1	10
26	e	N. Cypr.	Malac. 2	27	3	11
27	d		4	28	Tobit 1	12
28	e		Tobit 2	Mat. 1	3	13
29	f	N. Mic.ag.na Hainguile.		2		14
30	g	N. Jer, Aid. ag. Teasg.	4	3	6	15

Ann TOCHDMHI

An Callandar maille ris clar nan Leason.

Ann an TOCHD Mhios no Mis deidhonnach an Fhob-hair tha ao'n La deug thar fichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leasan.	2 Leasan.	1 Leasan.	2 Leasan.
1	A	Remigius, Easb.	Tobit 7	Marc 4	Tobit 8	1 Cor. 16
2	b		9	5	10	2 Cor. 1
3	c		11	6	12	2
4	d		13	7	14	3
5	e		Judith 1	8	Judith 2	4
6	f	Faith, Oi. ag. M.	3	9	4	5
7	g		5	10	6	6
8	A		7	11	8	7
9	b	Denys, Easb. ag. M.	9	12	10	8
10	c		11	13	12	9
11	d		13	14	14	10
12	e		15	15	16	11
13	f	Ri. Æid. Faoisideach.	Crion. 1	16	Crion. 2	12
14	g		3	Lu. 1 *to* 39	4	13
15	A		5	1 *v.* 39	6	Galat. 1
16	b		7	2	8	2
17	c	Etheldreda, Oigh.	9	3	10	3
18	d	*N.* Lucas, Soisg.		4		4
19	e		11	5	12	5
20	f		13	6	14	6
21	g		15	7	16	Ephes. 1
22	A		17	8	18	2
23	b		19	9	Ecclus 1	3
24	c		Ecclus. 2	10	3	4
25	d	Crispin.	4	11	5	5
26	e		6	12	7	6
27	f	(*Trosg*	8	13	9	Philip. 1
28	g	N. Shimoin ag. Jud.		14		2
29	A		10	15	11	3
30	b		12	16	13	4
31	c	*Trosg.*	14	17	15	Coloss. 1

An Callandar maille ris Clar nan Leaſon.

Ann an NAOIMHI no an ceud Mhios do'n Gheamhraidh tha deigh La thar ſhichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR.	
			1 Leaſan.	2 Leaſan.	1 Leaſan	2 Leaſan
1	d	La Nan uile N.				
2	e		Ecclus, 16	Luc 18	Ecclus. 17	Coloſſ. 2
3	f		18	19	19	3
4	g		20	20	21	4
	A	Cionſpad na Papanach.	22	21	23	1 Teſſ. 1
6	b	Leonard, Aid.	24	22	(a) 25	2
7	c		27	23	28	3
8	d		29	24	(b) 30	4
9	e		31	Eoin. 1	32	5
10	f		33	2	34	2 Teſſ. 1
11	g	N. Mart. Eaſb.	35	3	36	2
12	A		37	4	38	3
13	b	Britius, Eaſb.	39	5	40	1 Tim. 1
14	c		41	6	42	2, 3
15	d	Machutus, Eaſb.	43	7	44	4
16	e		45	8	(c) 46	5
17	f	Aoidh, Eaſb.	47	9	48	6
18	g		49	10	50	2 Tim. 1
19	A		51	11	Baruch 1	2
20	b	Edmund, R. ag. Mh.	Baruch 2	12	3	3
21	c		4	13	5	4
22	d	Siſil, O. ag. M.	6	14	Sdair Suſ.	Titus 1
23	e	N. Clement, Eaſb.	Bel.ag.Dr	15	Iſoiah 1	2, 3
24	f		Iſaiah 2	16	3	Philem.
25	g	Catrine, O. ag. M.	4	17	5	Eabh. 1
26	A		6	18	7	2
27	b		8	19	9	3
28	c		10	20	11	4
29	d	*Troſg.*	12	21	13	5
50	e	N. Aindrea Abſ. ag. M		Gniomh 1		6

(*a*) Leugh amhair gu' rann, 13 (*b*) Leugh amhair gu' rann, 18

(*c*) Leugh amhalr gu' rann, 20

An DEICHMHI

An Callandar maille ris Clar nan Leafon.

Ann an DE.CHMHI no Mios Meadhonnach an Gheamh raidh tha deigh La thar fhichiod.

			URNUIGH MHAIDNE.		URNUIGH FHEASCAIR	
			1 Leafan.	2 Leefan.	1 Leafa2.	2 Leafan
1	f		Ifaiah 14	Gniomh 2	Ifaiah 15	Eabh 7
2	g		16	3	17	8
3	A		1S	4	19	9
4	b		20, 21	5	22	10
5	c		23	6	24	11
6	d	Neac. Eafb.	25	7 gus 3[illegible]	26	12
7	e		27	gus *r.* 30	28	13
8	f	La 1 or. Muir.	29	8	30	Seum. 1
9	g		31	9	32	2
10	A		33	10	34	3
11	b		35	11	36	4
12	e		37	12	38	5
13	d	Lucy, O. og. M.	39	13	40	1 Phead. 1
14	e		41	14	42	2
15	f		43	15	44	3
16	g	O Sapieutia.	45	16	46	4
17	A		47	17	48	5
18	b		49	18	50	2 Phead. 1
19	c		51	19	52	2
20	d	*Trofg.*	53	20	54	3
21	e	N. Tom· Abf. ag. Mh.		21		1 Eoin 1
22	f		55	22	56	2
23	g		57	23	58	3
24	A	*Tr ofg.*	59	24	60	4
25	b	La Nodhlaic.				
26	c	N. Steph. ceud Mh.				
27	d	N. Eoin Abf. ag Sois.				
28	e	La na Neochion.		25		5
29	f		61	26	62	2 Roin.
30	g		63	2	64	3 Eoin.
31	A	Silvefter, Eafb.	65	28	66	Jud.

CLOIR agus RIAGHAILTE air ſon an Feiſte a ata gathraca agus na Feiſte neo-ghluaiſti; maille re na Laeth troiſg feadh na Bhliadhna.

Riaghailte chum fios fhaghail uair tha na Feiſte ag athrachadh agus Laeth Naomh toiſeacha.

SE La na Caiſg (air am ag bheil a chuid eile ar crocha do ghna) an ceud Domhnach an diaidh arde na Soilſe a tharlas air, no an diaidh an aon La a'r ſichiod do'n Mhairt; as mo tharlas arde na Soilſe air an Domhnach, ſe an Domhnach na dheigh La Caiſg.

Ata Domhnach an Aidbheint do ghna an Domhnach as faigſe do Feiſd N. Aindrea is dhiabh roimh no nadheidh.

Ata Domhnach	*Septuageſima*	Naoidh	Seachduin roimh an Caiſg.
	Sexageſima	Hochd	
	Quinquageſima	Seachd	
	Quadrageſima	Sea	

Ata	Domhn. Rogationadh	Cuig Seachduin	an diaidh an Caiſg.
	La'n Deaſghabhail	da ſichiod La	
	Domhn. na Caingis	Seach Seachduin	
	Domhn. na Trinaid	Hochd Seachduin	

Clar

Clar nan Feiſdibh uile ata re choimhead ann ſan Eaglais Shaſganach feadh na Bliadhna.

Domhnich uile na Bliadhna.

Laeth nan Feiſde an:
- Teomcheol giarradh ar Tighearna.
- An Taiſbeineadh.
- Iompachadh N. Phoil.
- Glanadh Oigh Muirre.
- N. Matthias Abſdail.
- Teachdaireaehd O. Muirre.
- N. Mhaircais Soiſg.
- N. Philip agus Seomais.
- La'n Deaſghabhail.
- N. Bharnabas.

Dia Luan agus dia Mairt ann Seachduin na Caiſg.

Laeth nan Feiſde an:
- Breith N. Eoin Abſd.
- N. Pheadair Abſd.
- N. Seomais Abſd.
- N. Bartolomai Abſd.
- N. Matta Abſd.
- N. Michael agus uile Ainle.
- N. Lucas Soiſg.
- N. Simon agus Jud Abſd.
- Uile Naoimh.
- N. Aindrea Abſd.
- N. Tomais Abſd.
- Breith ar Tighearna.
- N. Stephein Mart,
- N. Eoin Soiſg.
- Na Neochentach N.

Dea Luan agus dea Mairt anu Seachduin Caingis.

Clar

Clar nan Bhigil, nan Feiſde, agus Laeth troſgadh ata ran comhail ſan Bhliadhna.

Bhigil roimh.
- La Breith ar Tighearna.
- Glanadh Oigh Bean. Muirre.
- An Teachdearachd gus a'n *O*igh Bean Muirre.
- La Caiſg.
- La'n Deaſghabhail.
- An Caingis.
- La N. Matthias.

Bhigil roimh.
- N. Eoin Baiſde.
- N. Phedair.
- N. Seomais.
- N. Bartolomai.
- N. Matta.
- N Tomaîs.
- Uile Noaimh.

Thoir fninear. Mo tharlas oan er bi do na Laeth feifde ſo air Dia Luain, ata an Bhigil no'n La Troſg re chomhail air an Dia Sathuirne is faiſge roimh.

Laeth Troiſg.

1. Da fhichiod Laeth air Chargus.
2. Na Laeth Luaithreadth air na cair Raidh, ſe ſin ra radh, an Diceadaoin an Diahaoine agus Dia Sathauirne an deigh.

(1. An ceud Domh. ſa Chargus. 2. An Caingis. 3. An 14 do'n Seachmhi. 4. An 13 do'n Deichmhi.)

3. Na tri Laeth Rogationedh, ſe ſin ra radh, Dia Luain, Dia Mairt, agus Diciadaoin roimh, an Diardaoine Noamh, no Deaſghabhail ar Tighearna.
4. Gach Diahaoine ſan Bhliadhna, Soar La Nollaic.

Laeth Sonruighte ſoilemte air ſon am bheil Urnuigh araidh air an ordugha.

1. An cuigibh La d'on Naoimhi, mar Cuimhnuichean an Chonſpiod Phapanach.
2. An deichibh La thar fhichiod do'n Ginmhair, mar cuimhnuichean Mhartearachd an ceud Righ Tearlach.
3. An Naoimh La thar fhichiod do'n Maidh, mar Cuimhnuichean air Breith agus aiſiag an dara Righ Tearlach.
4. An cuigead La thar fhichiod do'n Ochdmh air an thoiſigh Riaghail Shona Righ Deorſa an Treas.

Clar

Clar eile air ſon ſhaoitin amach La na Caiſg go Brath.

LITIR DIOMHNICH.

Uibhar Oir.	A	B	C	D	E	F	G
I	Aib. 16	17	18	19	20	14	15
II	Aib. 9	3	4	5	6	7	8
III	Mar 26	27	28	20	23	24	25
IV	Aib. 16	17	11	12	13	14	15
V	Aib. 2	3	4	3	6	Mart. 31	Aib. 1
VI	Aib. 23	24	25	19	20	21	22
VII	Aib. 9	10	11	12	13	14	8
VIII	Aib. 2	3	Mart. 28	29	30	31	Aib. 1
IX	Aib. 16	17	18	19	20	21	2
X	Aib. 6	10	11	5	6	7	8
XI	Mar 26	27	28	29	30	31	5
XII	Aib. 16	17	18	19	13	14	5
XIII	Aib. 2	3	4	5	6	7	8
XIV	Marx6	27	28	22	23	24	5
XV	Aib. 16	10	11	12	13	14	5
XVI	Aib. 2	3	4	5	Mart. 30	31	Aib. 1
XVII	Aib. 23	24	18	19	20	21	22
XVIII	Aib, 9	10	11	d2	13	7	8
XIX	Aib 2	Mart. 27	28	29	30	31	1

CHUM feum a dheana do'n clar roi inſcadh, fuigh Litir Domhnach na Bliadhna ſan loinne a's'airde, agus an Uibhar Oir na jonad fein : agus mu choineamh ſin, ann 'ſan loinne cheudna, fo'n Litir Domhnach gheibh thu an La do'n Mhios air do tharlaidh an Caiſg ſ'an Bhliadhna ſin. Ach thoir ſainear, gu bheil ainm a Mhios air an Laimh chli.

An

An ORDUGH air URNUIGH MHAIDNE agus PHEASCAIR, a chum bhith air an leugha agus air an gnathacha gach La feadh na Bhliadhna.

BITHIDH 'n Urnuigh Mhaidne agus Fheaſcair air 'n cleachda ann an ioniad gnathuighd na Heaglas, n' Tſeapail, no Sanſal; mu ſe 'ſnach bith e an ordughadh areir do Uchdir an aita ſin. Agus mairidh na Sanſail mar a bha iad ann s'na ham a chuaidh ſeachad,

Agus ann ſo tha e re thoirt ſainear, cum bith leithed a Dhaileaganith na Heaglais agus nan Miniſtribh re uile ama m'friadhladh, air an cumail, agus air n'gnathachdh, mar bha iad ſa'n Eaglais Saſganach ſo, le Uchdaras Pharlamaint ann s'an dara Bhliadhna a Righeachd an Seathuith Righ Edard.

AN

ORDUGH

NA H-URNUIGH MHAIDNE,

GACH LA S A' BHLIADHNA.

¶ Aig toiſeach na h-Urnnigh Mhaidne, leubhaidh a' Miniſteir le h-ard ghuth aon, no tuille, do na h-earruinibh ſo, do na ſcriobtuiribh a leanas: Agus an ſin their è an ni ſin ata ſcribhte an deigh na n-earruinean ceudna.

A'NUAIR a philleas an duine aingibh air ais o' n aingeach a rinn è, agus a ni è an nì ſin tha * dligheach agus ceart, Sabhailidh ſe anam beo. Eſec. xviii. 27.

Tha mi 'g aidèacha mo † lochdaibh, agus tha mo pheaca do 'ghna fa 'm chomhair. Sal. li. 3.

Faluich do ghnuis o'm' pheacannaibh, agus duth amach m' uil, aingeachd. Sal. li. 9.

'S iad iobairtean Dhe ſpiorad briſt: an cridhe briſt, agus brúite, O Dhe, cha déan ù di-mheas air. Rann. 17.

Reubaidh 'ur cridhe, agus ni h-iad bhur n-eudaichin, agus pillibh a dh-ionnſuidh an Tighearna bhur Dia; oir tha è ‡ iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus § lan do chaomhalachd, agus gabhuidh è aithreacheas o 'n olc. Joel. ii. 13.

Do 'n Tighearna ar Dia-ne buinibh trocairean agus maithenais, ge do rinn ſinne ceannairc 'na aghaibh: ni mo thug ſinn umhlachd do ghuth an Tighearna ar Dia, chnm ſiubhal 'na reachdaibh a chuir è romhainn. Dhan. ix. 9. 10.

A   O

* laghail. † chiantaibh. ‡ graſmhail. § palt ann canimhneas.

O Thighearna, smachduich mi, ach le breitheanas; ni h-ann a' d'chorruich, an t-eagal gu'n dean û neimbh-ni dhiom. Jer. x. 24. Sal. vi. 1.

Deanuibh aithreachas; oir ata rioghachd neamh am fogus. Mhat. iii. 2.

Eiridh mi, agus theid mi dhionsuidh m' athar, agus their mi ris, Athair, pheacaidh mi 'n aghaidh Neamh, agus a' d' lathair se, agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhiom. Lu. xv. 18. 19.

Na tòisich am breitheanas ri d' fheirbheisach, O Thighearna; oir ann a d' fhianuis cha bhi duine-beo air fhireanacha'. Sal. cxliii. 2.

Ma their sinn nach 'eil peacadh annainn, tha sin 'g ar mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annain. Ach ma dh-aidicheas sinn ar peacaidh, tha eisin fìreanach, agus ceart a chum ar peacaidh a mhathadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhireàntachd. 1 John, i. 8, 9.

A Bhraithrean ro iohnmhuin, tha 'n sgriobtuir ann iomad àite 'g ar brosnuchadh chum lionmhoireachd, ar peacaidh agus ar n'aingeachdh aithneachadh agus aidmheil, agus nach bu chòir dhuinn a bhi gabhail an leisgeil no ga 'm folach ann lathair Dhe uile chumhachdaich ar n-Athair neamhuidh, ach an aideachadh le cridhe umhal, iriosal, aithreachail agus uramach, chum gu 'm faigheamaid mhaitheanas ann' ta trid a mhòr mhaitheas agus a thròcair neo-chrìchnuighte. Agus ge bu chòir dhuinn air gach uile am ar peacaidh aideacha' gu h-iriosal am fianuis De, gidheadh is còir dhuinn gu ro araidh sin a dheanamh a nuair a chruinnicheas agus a thig sinn an ceann a chèile, chum buidheachas a thabhairt air son nan Sochairean mòra a ghabh sin o laimh, a chliu ro luachmhor a chur an cèill, fhocal ro naomh eisdeachd, agus a dhiarruidh nan nithe sin ata § iomchuidh agus feumail, air son a chuirp co maith 's airson an anama. Uime sin guidhim agus cuirim a dh' achanaich oirbh, a mheid 's ata 'n so lathair, gu 'n rachadh sibh maille rium-sa le cridhe fior--ghlan, agus le guth iriosal, gu righ-chathair a ghrais neamhuidh, ag radh am deigh-se.

¶ Aidmheil gnathuichte, a labhras an comthioual gu h-iomhlan, an deigh a Mhinisteir, air bhi dhoibh uile air an gluinibh.

ATHAIR, uile chumhachdaich agus to throcairach, chaidh sinn a' mearachd agus air seacharan o d' shlighidh mar chaoirich chaillte. Leann sinn gu ro mhor innleachdan agus tograidh ar cridheacha fein. Chiontuich sinn an aghaidh do reachda'

§ riatanach.

reachda' naomho. Dh-fhag finn gun deanamh na nithe fin bu chòir dhuinn a dheanamh, agus rinn finn na nithe fin nach bu choir dhuinn a dheanamh, agus cha 'n 'eil Slainte annain.— Ach thufa O Thighearna, dean trocair oirn, ciontaich thruagh. Caomhne iadfan, O Dhe, a dh-aidicheas an ciontaidh, tabhair air an ais iadfan a ni aithreachas; A rier do ghealllanna a dh-fhoillficheadh do 'n chinea-daoine ann Jofa Criofd ar Tighearna — Agus deonuich, O Athair a 's mo tròcair, air a fga-fan, gu 'm bi finn an deigh fo aig caitheamh ar beatha gu diadhaidh, gu fireanach, agus gu meafura, Chum gloir t'ainm naomha. Amen.

¶ Am Fuafgladh, no a maitheannas pheacanna a their àn Sagart amhain na fheafamh: air bhi do 'n phobul fathaft air an gluinibh.

DIA uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn' Jofa Criofd, le nach mian bas pheacaich, ach leis am b'fhearr è philleadh o aingeachd, agus a bhi beo; agus a thug cumhachd agus aithne d'a mhinifteribh fuafgladh a-gùs maitheanas peacacih fhoillfeachadh agus a chuir an cèill d'a phobul air dhoibh aithreachas a dheanamh; Bheir è maitheanas agus fuafgladh dhoibh fin uile a ni fior aithreachas agus gun cheilg achreideas a fhoifgeul naomh. Uime, fin guidhemid air gu'n deonuicheadh è dhuinn fior aithreachas, agus a Spiorad naomha, chum gu'm biodh na nithe ata finn à deanamh air an àm fo taitneach leas, agus gu'm bi a chuid eile d' ar beatha an deigh fo fior-ghlan agus naomh, chum as fadheoidh gu'n d'thig finn g'a ghairdeachas fiorruidh trid Jofa Criofd ar Tighearna.

¶ Freagraidh ann pobul an fo, agus aig crich gach urnuigh eile. Amen.
¶ An fin fleachdaigh a Minifteir, agus their è urnuigh 'n Tighearna le guth àrd; air bhi do'n phobul mar an teudna air an gluinibh, agus aig radh urnuigb 'n Tighearna mar aon ris, araon ann fo, agus an fgach ait' eile do'n t-feirbhis dhiadhaidh ann fan gnathuichear i.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaithes fin, dhiobhfin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh finn, ach faor finn o olc; oir is leat-fa an rioghachd, agus a chumhuchd, agus a ghlòir, gu fiorruidh, agus gu fiorruidh. Amen.

¶ An fin mar an ceudna a their e.

O Thighearna, fofgail thufa ar bilean.
Freag. Agus taifbeinidh ar beul do chliu.

 Min

Min. O Dhe dean deifir d' ar faoradh.
Freag. O Thighearna, dean cabhag d'ar comhnadh.

¶ Ann fo air bhi dhoibh uile 'nan feafamh fuas, their an Sagart.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiriod naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu fiorruidh Saoghal gun chrìch. Amen.
Min. Molaibh an Tighearna.
Freag. Biodh ainm an Tighearna air a mholadh.

¶ An fin a deirear, no feinni an t' Salm fo a leannas; ach ni'n feinnir e air domhnach na caifge, air am bheil falm eil air orducha, agus cha choir a leubhadh ann fo air an naoitheamh-la deug do mhios air bith, ach ann au ordu' gnathaichte uan Salm.

Venite, exultemus Domino.

Salm, xcv.

O Thighibh, Seinneimid do 'n Tighearna; deanamid gairdeachas gu Suibhir ann § carrag ar Slainte.

Thigemid a fteach 'n a lathair le breath-buidheachais; agus taifbeinmid finn fein aoibhneach ann fan le Salmaibh.

Oir is Dia mòr an Tighearna, agus Righ mòr os coinn nan uile dhee.

Ata uile chriochana talmhainn na laimh-fin; agus is leis neart nam beann mar an ceudna.

Is leifan an fhairge, agus rinn e ì; agus dhealbh a lamhan an talamh tioram.

O Thigihbh, deanamaid adhradh, agus tuitemid fios agus Slèuchdamaid ann lathair Jehobha ar Crui'fhear.

Oir is eifin an Tighearna ar Dia, agus is finne popul inealtraidh, agus caoirich a laimh.

An diu ma dh' eifdeas fibh a ghuth, na cruaidhichibh'ur cridheachan; mar ann s a'bhrofnuchadh, agus mar ann an la bhuairidh fan fhafach.

Nuair a bhuair 'ur n-aithreacha mi a dhearbh iad mi, agus a chunnaic iad m 'oibre.

Re da-fhichiod bliadhna bha mi air mu ghraineacha leis a Ghinealach fo, agus a thuirt mi; Is pobul iad ata air Seacharan 'nan cridheachaibh cha robh eolas ac' air mo Shlighibh.

Do na mhionnaich mi a m' fheirg; nach rachadh iad a fteach d'om fhuaimhneas:

Gloir do'n Athair agus do 'n Mhac; agus do'n Spiorad naomh;

Mar a bha air tús, anois ata, is bithidh gu brath; faoghal gun chrich. Amen.

¶ An

§ neart.

¶ An sin leanuidh na Sailm an deigh a cheile mar ata iad air an orduchadh.--- Agus aig deireadh gach Sailm re na bliadhna, agus mar an ceudna an deigh *Benedicite*, *Benedictus*, *Magnificate*, agus *nunc dimittis* a deirear.

Gloir do'n Athair agus do'n Mhac, &c.

¶ An sin leubhar guth soilleir le gut so chluinntinn, an ceud leasan air a thoirt as an t'sean tiomna, mar ata orduichte ann sa ‖ Challandar, (mur'eil leasan àraid air orduchadh air son an la sin). air bhi do' neach ara leubhadh 'na sheasamh, agus 'g a thiontadh fein, air an doigh is fearr a chluinnear e leo-san uile ata lathair. Agus an deigh sin, a deirir no seinnir ann Gaelic, an laoidh ris an abrar *Te Deum laudamus* gach la fad na bliadhna.

¶ Thoir sainear, roimh gach Leasan gu n-abair a Ministeir, ann so ata *leithid so chaibdeil a' toiseach, na raun do leithid so do chaibdeil do leithid so do leabhar;* agus an deigh gach leasain, *ann so tha'n ceud, no an dara leasam n' criochnachadh.*

Te Deum Laudamus.

THN finn a' toirt molaidh dhuit O Dhe; tha finn a g' aidichidh gur tu an Tighearna.

Tha' an talamh uile a toirt adradh dhuit; an t-Athair bithbhuan.

Riut-sa glaodhuidh na h-aingil uile gu h-ard; nà neamhan, agus gach cumhachd ata annta.

Riut-sa tha na Cheraibim, agus Seraphim, aig eigheach do ghna.

Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia nan Sluagh.

Tha neamh agus talamh lan do Mhòrachd; do ghloir.

Tha Comhthional glormhor nan Absdol; 'a toirt molaidh dhuit.

Tha Co' chomunn ciatach 'nan faidhean a toirt moladh dhuit.

Sluagh uasal nam Mairtereach; molaidh iad thu.

An Eaglais naomh air feadh an domhuin uile; aidichidh Si thu;

Athair; na Mòrachd gun chrìch.

T' aon Mhac; fior, agus urramach;

Mar an ceudna an Spiorad Naomh; an Comhfhuirt-fhear.

Is tusa Righ na gloir; O Chriosd.

Is tu Mac siorruidh an Athar.

A' nuair a ghabh thu os laimh an Duine a shaoradh; cha bu ghraineil leat Broin na 'Oigh.

'Nuair thug thu buaigh air ‡ guin a bhais; dh'fhosgail thu riaghachd neamh do na h-uile chreidmhich.

Tha thu a d' shuidhe air deas laimh Dhe; ann glòir an Athar.

Tha finn a creidsin gu'n d'thig thu, gu bhi d' bhreitheamh oirn.

Air

‖ mios chliar. ‡ Searbhas.

Air an abhar ſin, guidhemid ort, cuidich do ſheirbheiſich; a ſhaor thu le d' fhuil mhor-luach fein.

Dean an aireamh maille re d' naoimh: ann glòir ſhiorruidh.

O Thighearna, ſabhail do ſhluagh; agus beannuich t' oighreachd.

|| Stiuir iad; agus tug ſuas gu ſiorruidh iad.

O la gu la; ard-mholaidh ſinn thu;

Agus bheir ſinn adhradh do t' ainm do ſhior: ſaoghal gun chrich.

Deonuich O Thighearna; ar cumail an diu o pheaca.

O Thighearna dean tròcair oirn; dean tròcair oirn.

O Thighearna, thigeadh do thròcair a nuas oirn; mar ata ar n-earbs' annad.

O Thighearna, ann ad-ſa chuir mi dòchas; na leig Uabhas orm gu brath.

¶ No 'n laoidh in *Benedicite omnia opera Domini.*

O Sibh-ſe uil' oibreadh an Tighearna; beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O Sibhs, Aingle an Tighearna, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſhlaitheiſe, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O Sibh-ſe uiſgeacha, ata os cionn nan Speur, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' uile Chumhachdan an Tighearna, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O a ghrian 's a ghealach, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a Reulta neimh, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O a fhraſan, agus a dhriùchd, beannuichibh an Tighearna; molaibh é agus àrduichibh é gu ſiorruidh,

O a ghaothanna Dhe, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O a Theine agus a Theas, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O a gheamhra agus a Shamhra, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O dhriùchd agus a rheotha, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O a Rheotha agus fhuachd, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus àrduichibh è gu ſiorruidh.

O

|| Riaghlaich.

O Eith agus a Shneachd, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O Oidhcheanna agus a laeth, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O a ſholus agus a dhorachadus, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O a dhealanaich agus a mealtaibh, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O beannaichaibh an talamh an Tighearna; seadh fòs molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſhleibhte, agus a bheanta ard, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O gach uile luidh uaine air an talamh, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhse a thobraiche, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O a fhairgeachan agus a thuiltean, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhse a mhuca-mara, agus gach uile nì a ghluaiſeas ann 'ſna h-uſgeachaibh, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O uile eunlaith an aidheir, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O uile anmhidh agus ſpreidh, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a chlann nan daoine, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O beannuicheabh Iſrael an Tighearna: moladh iad è agus arduicheadh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a ſhagairt an Tighearna, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a ſheirbheiſich an Tighearna, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a ſpioraid agus anaman nam ſirein, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O ſibhs' a dhaoine naomh agus iriosal an cridhe, beannuichibh an Tighearna; molaibh è agus arduichibh è gu ſiorruidh.

O Ananias, Aſarias, agus a Mhiſael, beannuichibh an Tighearna; molaibh à agus arduichibh è gu ſiorruidh.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh;

Mar bha 'n tùs, ata anois, agus a bhios gu ſiorruidh; Saoghal gun chrich. Amen.

¶ Au

¶ An ſin, air an doigh cheudna leubhar an dara leaſan, air a' thoirt as an tiomna nuadh; agus an deigh ſin an laoidh a leanas; ach a nuair a tharlas d'i bhi air a leubhadh an ſa' chaibdeil air an la cheudna, no air ſon an t ſoiſgeil air la *Eoin baiſde.*

Benedictus. Lu. i. 68.

GU ma beannuichte 'n Tighearna Dia Iſrael; air ſon gu'n d' fhioſruich ſe agus gu'n do Shaor è a phobul fein;

Agus thog è ſuas dhuinne ſlainte threun; ann tigh Dhaibhi a Sheirbheiſeich fein.

A reir mar a labhair ſe le bèul fhàidhean naomha fein, a bha ann o' thoiſeach an t-ſaoghail.

A thabhairt ſaorſa dhuinn o ar naimhdibh; agus o laimh na muintir ſin uile leis am fuathach ſinn;

A choilionadh na trùcair a gheall è d' ar n-aithreachaibh; agus a chuimhneachadh a choi'-cheangail naomha fein;

A choi'lionadh a' mionn' a mhionnaich ſe d' ar ſinſir Abraham; gu'n d' thugadh è dhuinn;

Air bhi dhuinn air ar ſaoradh o laimh ar naimhdin; gu'n deanamaid ſeirbheis dha gun eagal;

Ann naomhachd agus ann am ſireantachd 'n a lathair fein: uile laith' ar beatha;

Agus thus a leinibh, goirthear dhiot faidh an Ti is ro-airde; oir theid ù roimh' aghaidh an Tighearna a dh' ulluchadh a ſhlighe;

A thabhairt eolas ſlainte d' a phobull chum mhaitheanas 'n am peacaibh.

Tre chaomh throcair ro-mhòir ar De-ne; leis an d' fhioſraich an ùr-mhadain o'n ionad a 's àirde ſinn;

A thoirt ſoluis dhoibhs' ata 'n an ſuidh' ann dorchadas, agus ann ſgail a' bhais; agus a threorachadh ar caſan air ſlighe na sìth.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad naomh;

Mar bha 'n tùs, tha a nis agus agus a bhios gu ſiorruidh; ſaoghal gun chrìch. Amen.

¶ No an Salm ſo.

Jubilate Deo. Salm 100.

O Bithibh aoibhneach ann ſa 'n Tighearna, a thirbh uile: deanaibh ſeirbheis do 'n Tighearna le h aiteas, agus thigibh a ſteach 'n a lathair le guth ciul.

Bithibh cinnteach gur h-è 'n Tighearna is Dia ann: 's eiſin a rinn ſinn, agus cha ſinn fein, is ſinne a ſhluagh agus caoirich ionaltraidh.

O Rachaibh a ſteach 'n a gheatuibh le breith-bhuidheachais, agus 'n a chuirtibh le cliu: bithibh taingeil dha, agus molaibh ainm.

Oir tha 'n Tighearna gràſmhor, tha thròcair mairtheanach, agus fhìrin buan o ghinealach gu ghinealach.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad naomh;

Mar bha ann tùs, ata nis, agus a bhitheas, gu brath: Saoghal gun chrich.

¶ Ann ſinn ſeinnir na theirear Creud nam Abſdol leis a Mhiniſteir, agus leis an t' ſluagh na'n ſeaſamh. Ach ni h-ann air na laethibh air an d' orduicheadh Creud N. *Atnanaſius* do leughadh.

CReidim ann Dia ant Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain: Agus ann Joſa Crioſd aon Mhac ſan ar Tighearna; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire; A dh' fhuiling fo Phonſius Pilat, Do cheuſa, do fhuair bàs, do adhlaiceadh. Chaidh è ſios do dh' Ifrionn; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è ſuás air neimh, agus ata ſè na ſhuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich; a' ſin thig e thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann ſan Spiorad Naomh: an Eaglais Naomh choitchinn; Co-chomunn nan Naomh; Maitheanas na 'm peacanna; Aiſeirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

¶ Agus an deigh ſin, na 'n urnuighean ſo a leanas, air bhi do 'n t ſluagh uile gu crabhach air an gluinibh, a Miniſteir, air thus aig radh le guth ard.

Gu'n raibh an Tighearna maille ribh.

Freag. Agus maille re do Spioradſa.

Mi. ¶ Deanamaid urnuigh.

A Thighearna dean tròcair òirn.

A Chrioſd dean trocair oirn.

A Thighearna dean tròcair òirn.

¶ An ſin their a' Miniſteir, an cleirich agus an ſluagh urnuigh an Tighearna le guth ard.

AR n Athair ata air Neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deannar do thoil air an talamh mar a dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar 'n aran lathail. agus maith dhuinn ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſinne dhoibhſin a chiontuicheas n ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

¶ An ſin their a Miniſteir 'n a Sheaſamh.

O Thighearna, taiſbean dhuinn do thròcair.
F. Agus deonuich dhuinn do ſhlainte.
M. O Thighearna ſabhail an Riogh.
F. Aguseiſd ruinne gutrocaireach, a nuair a ghairmeas ſinn ort
M. Sgeudaich do Mhiniſteirin le fìreantachd.
F. Agus dean do ſhluagh taoghta fein aoibhneach.
M. O Thighearna, ſàbhail do ſhluagh.
F. Agus beannuich t oighreachd féin.
M. Thoir ſiochaidh r' ar lin-ne, O Thighearna.
F. Do bhrì nach 'eil neach air beith eile ata cogadh air ar ſon, ach thus amhain, O Dhe.
M. O Dhe, glan ar cridheachan an taobh a ſtigh dhinn.
F. Agus na tabhair uainn do Spioradh naomha.

¶ An ſin leanuidh tri gear-urnuigh: A cheud aon a bhuineas don la 'Si ſin, an aon cheadna tha air a h orduchadh aig a chomanach; an dara aon air ſon ſith; an treas aon air ſon grais gu beatha chaithe gu maith. Agus cha chaochlar a chaoidh an da urnuigh dheirionnach, ach theirear iad gach la, aig urnuigh na maidne, re na bliadhna gu hiomlan; mar a leanas; air bhi do'n t ſluagh uile air an glunibh.

¶ An dara gear Urnuigh aig iarruidh Sith.

O DHE, ata a 't ughdar ſioth-chaimh, agu leis an gradhach rèite, ann an eolas ortſa ata ar beatha ſhiorruidh a' coſheaſamh, agus do ſheirbheis na ſaorſa iomlan; Dion ſinne do Sheirbheiſich iriosal o uile ionſuidh ar naimhdin, chum oirne aig am bheil dochas daingean ann do thearmann, nach biodh eagal a'neart eaſcairde air bith, tre cumhach Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ An treas Urnuigh aig iarruidh grais.

O THIGHEARNA ar n Ahair neamhuidh, a Dhe ſhioruidh agus uile chumhachdaich, a thug ſinn gu tearuinte gu toiſeach an la 'n diu; dion ſinn air an la ſo le d' mhor chumhachd; agus deonuich nach tuit ſinn an peaca air bith air an la n diu, agus nach ruith ſinn ann gne air bith do chunnart, ach gu'm bi ar uile dheanadas air an orducha' le d' ſtiuradh fein, chum 's gu'n dheanamaid do gna a ni ſin ata firineach ann a d' ſhealla, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann Coraidibh agus ann àitibh an deanair ſeinn, ann ſo a leanas an laoidh mholaidh.

¶ An ſin leughar na cuig urnuighean ſo a leanas, ach amhain an tam a leughar an achanaich agus ann ſinn lèughar an da urnuigh dheirionach amhain, mar ata iad ann ſin air an cur ſios.

Urnuigh

¶ Urnuigh air fon morachd an Righ.

O THIGHEARNA ar n Athair neamhuidh, ard agus chumhachdach, Righ nan Righreadh, agus Tighearna nan Tighearna, aon fhear-riaghluidh na 'm prionſuidhe, a chi o d' righchathair uile luchd aitecha' 'n talmhuin; guidheamaid ort gu ro-dhùrachdach, gu'n fealladh tu ann do ghean maith air ar n ard uachdaran ro ghraſail Riogh DEORSA, agus lion è le gras do Spioraid naomh, chum gu'n aom è do ghna dh' ionſuidh do thoil, agus gu'n gluais è ann do ſhlighe: Builich air gu pailt tiolaca neamhuidh, tabhair dha ſaoghal fada ann ſlainte agus ann ſaibhreas, neartuich e chum 's gu ceanſuich agus gu'n tabhair e buaidh air a' naimhuidh uile; agus fa dheoidh an deigh na beatha ſo, deonuich dha ſeilbh air ſolas agus ſonnas ſiorruidh, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air ſon an teaghlaich rioghail.

A DHE uile chumhachdaich, tobar nan uile mhaitheas, tha ſin gu h iriofal a' guidhe, ort gu'm beannuiche tu ar banrigh ghraſail SHARLOT, an t-ard uaſal rioghail DEORSA, Prionſa UALS, agus an teaghlach rioghail gu hiomlan: Lion iad le d' Spioraid naomh; dean ſaibhir iad le d' ghras neamhuidh; ſoirbhich iad leis gach uile ſhonnas; agus tabhair iad a chum do rioghachd ſhiorruidh, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnugh air ſon na cleire agus a phobul.

A DHE uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, ata amhain a deanamh miorbhuile mora; cuir a nuais Spiorad ſlainteil do ghraſa air ar n Eaſbuigean agus Mhiniſteirin, agus air gach uile cho-thionnal ata fo'n cùram; agus doirt orra driuchd bhichionta do bhennachd, chum gu'n toillich iad thu gu ceart. Deonuich ſo, O Thighearna, chum onair air ar Fear-tagraidh agus arn Eidir mheadhon-fhear Joſa Crioſd. Amen.

¶ Urnuigh le Naoimh Chriſoſtom.

A DHE uile chumhachdaich, a thug gras dhuinn air ân am ſo ar n achanaich choitcheann a dheanamh riutſa le aon intinn, agus ata gealltuin, an tra chruinnicheas dithis no triuir ann a cheile ann a d' ainm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; coi'lion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do ſheirbheiſeach, mar is ro iomchuidh dhoibh; á tabhairt dhuinn ann ſan t-ſaoghal ſo eolas air t-fhirinn, agus ann ſa 'n t-ſaoghal ata re

teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 *Cor.* xiii, 14.

GRás ar Tighearna Josa Criosd, agus Grádh Dhe, agus cochomunn an Spioraid Naoimh, gu raibh maille ruinn uile gu Siorruidh. Amen.

Ann so chriochnuicheas Ordugh Urnuigh na Mhaidne feadh na bliadhna.

ORDUGH

NA H-URNUIGH FHEASCAIR

GACH LA S A' BHLIADHNA.

¶ Aig toiseach na h-Urnnigh Fheascair, leughaidh a' Ministeir le h-ard ghuth aon, no tuille, do na h-earruinibh so, do na sgriobtuiribh a leanas: Agus an sin their è an ni sin ata scribhte an deigh na n-earruinean ceudna.

A'NUAIR a philleas an duine aingibh air ais o' n aingeach a rinn è, agus a ni è an nì sin tha * dligheach agus ceart, Sabhailidh se anam beo. Esec. xviii. 27.

Tha mi 'g aidèacha mo † lochdaibh, agus tha mo pheaca do 'ghna fa 'm chomhair. Sal. li. 3.

Faluich do ghnuis o'm' pheacannaibh, agus duth amach m' uil aingeachd. Sal. li. 9.

'S iad iobairtean Dhe spiorad brist: an cridhe brist, agus brúite, O Dhe, cha déan ù di-mheas air. Rann. 17.

Reubaidh 'ur cridhe, agus ni h-iad bhur n-eudaichin, agus pillibh a dh-ionnsuidh an Tighearna bhur Dia; oir tha è ‡ iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus § lan do chaomhalachd, agus gabhuidh è aithreacheas o 'n olc. Joel. ii. 13.

Do 'n Tighearna ar Dia-ne buinibh trocairean agus maithenais, ge do rinn sinne ceannairc 'na aghaibh: ni mo thug sinn umhlachd do ghuth an Tighearna ar Dia, chum siubhal 'na reachdaibh a chuir è romhainn. Dan. ix. 9. 10.

O

* laghail. † chiantaibh. ‡ gràsmhail. § palt ann caoimhneas.

O Thighearna, smachduich mi, ach le breitheanas; ni h-ann a' d'chorruich, an t-eagal gu'n dean û neimh-ni dhiom. Jer. x. 24. Sal. vi. 1.

Deanuibh aithreachas; oir ata rioghachd neamh am fogus. Mhat. iii. 2.

Eiridh mi, agus theid mi dhionsuidh m' athar, agus their mi ris, Athair, pheacaidh mi 'n aghaidh Neamh, agus a' d lathair se, agus cha'n fhiu mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhiom. Lu. xv 18. 19.

Na tòisich am breitheanas ri d' sheirbheiseach, O Thighearna; oir ann a d' fhianuis cha bhi duine beo air fhireanacha'. Sal. cxliii. 2.

Ma their sinn nach 'eil peacadh annainn, tha sin 'g ar mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annain. Ach ma dh-aidicheas sinn ar peacaidh, tha eisin fìreanach, agus ceart a chum ar peacaidh a mhathadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhireantachd. 1 John, i. 8, 9.

A Bhraithrean ro ionmhuin, tha 'n scriobtuir ann iomad àite 'g ar brosnuchadh chum lionmhoireachd, ar peacaidh agus ar n'aingeachdh aithneachadh agus aidmheil, agus nach bu chòir dhuinn a bhi gabhail an leisgeil no ga 'm folach ann lathair Dhe uile chumhachdaich ar n-Athair neamhuidh, ach an aideachadh le cridhe umhal, iriosal, aithreachail agus uramach, chum gu 'm faigheamaid mhaitheanas ann', ta trid a mhòr mhaitheas agus a thròcair neo-chrìchnuighte. Agus ge bu chòir dhuinn air gach uile am ar peacaidh aideacha' gu h-iriosal am fianuis De, gidheadh is còir dhuinn gu ro araidh sin a dheanamh a nuair a chruinnicheas agus a thig sinn an ceann a chèile, chum buidheachas a thabhairt air son nan Sochairean mòra a ghabh sin o a laimh, a chliu ro luachmhor a chur an cèill, fhocal ro naomh aisdeachd, agus a dhiarruidh nan nithe sin ata § iomchuidh agus feumail, air son a chuirp co maith 's airson an anama. Uime sin guidhim agus cuirim a dh' achanaich oirbh, a mheid 's ata 'n so lathair, gu 'n rachadh sibh maille rium-sa le cridhe fior-ghlan, agus le guth iriosal, gu righ-chathair a ghrais neamhuidh, ag radh am deigh-se.

¶ Aidmheil gnathuichte, a labhras an comhthional gu h-iomhlan, an deigh a Mhinisteir, air bhi dhoibh uile air an gluinibh.

ATHAIR, uile chumhachdaich agus ro throcairach, chaidh sinn a' mearachd agus air seacharan o d' shlighibh mar chaoirich chaillte. Leann sinn gu ro mhor innleachdan agus tograidh ar cridheacha fein. Chiontuich sinn an aghaidh do reachda'

§ riatanach.

reachda' naomha. Dh-fhag sinn gun deanamh na nithe sin bu chòir dhuinn a dheanamh, agus rinn sinn na nithe sin nach bu choir dhuinn a dheanamh, agus cha 'n 'eil Slainte annain.— Ach thusa O Thighearna, dean trocair oirn, ciontaich thruagh. Caomhain iadsan, O Dhe, a dh-aidicheas an ciontaidh, tabhair air an ais iadsan a ni aithreachas; A rier do ghealltanna a dh-fhoill-sicheadh do 'n chinea-daoine ann Josa Criosd ar Tighearna.— Agus deonuich, O Athair a 's mo tròcair, air a sga-san, gu 'm bi sinn an deigh so aig caitheamh ar beatha gu diadhaidh, gu fireanach, agus gu measura, Chum gloir t'ainm naomha. Amen.

¶ Am Fuasgladh, no a maitheannas pheacanna a their àn Sagart amhain na sheasamh: air bhi do 'n phobul fathast air an gluinibh.

DIA uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn' Josa Criosd, le nach mian bas pheacaich, ach leis am b'fhearr è philleadh o aingeachd, agus a bhi beo; agus a thug cumhachd agus aithne d'a mhinisteribh fuas-gladh agùs maitheanas peacacih fhoillsea-chadh agus a chuir an cèill d'a phobul air dhoibh aithreachas a dheanamh; Bheir è maitheanas agùs fuasgladh dhoibh sin uile a ni fior aithreachas agus gun cheilg a chreideas a shoisgeul naomh. Uime, sin guidhemid air gu'n deonuicheadh è dhuinn fior aithreachas, agus a Spiorad naomha, chum gu'm biodh na nithe ata sinn à deanamh air an àm so taitneach leas, agus gu'm bi a chuid eile d' ar beatha an deigh so fior-ghlan agus naomh, chum as fadheoidh gu'n d'thig sinn g'a ghairdeachas siorruidh trid Josa Criosd ar Tighearna.

¶ Freagraidh ann pobul an so, agus aig crich gach urnuigh eile. Amen.
¶ An sin sleachdaigh a Ministeir, agus their è urnuigh 'n Tighearna le guth àrd; air bhi do'n phobul mar an ceudna air an gluinibh, agus aig radh urnuigh 'n Tighearna mar aon ris, araon ann so, agus an sgach ait' eile do'n t-seirbhis dhiadhaidh ann san gnathuichear i.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin, dhiobh-sin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc; oir is leat-sa an rioghachd, agus a chumhachd, agus a ghlòir, gu siorruidh, agus gu siorruidh. Amen.

¶ An sin mar an ceudna their e.

O Thighearna, fosgail thusa ar bilean.

Freag. Agus taisbeinidh ar beul do chliu.

Min. O Dhe dean deifir d' ar ſaoradh,
Freag. O Thighearna, dean cabhag d'ar comhnadh.

¶ Ann ſo air bhi dhoibh uile 'nan ſeaſamh ſuas, their an Sagart:

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu ſiorruidh Saoghal gun chrìch. Amen.

Min. Molaibh an Tighearna.

Freag. Biodh ainm an Tighearna air a mholadh.

¶ An ſin a deirear, no ſeinnir no Sailm an deigh a cheile mar ata iad air an orducha'. An ſin leaſan do'n t ſean tiomna mar ata orduichte. Agus an deigh ſin *Magnificat*, (no laoidh na h oigh bheannuichte Muire) ann Gælic, mar a leannas.

Magnificat. N. Luc. i, 46.

ATA m' anam ag àrd-mholadh an Tighearna; Agus rinn mo Spiorad gairdeachas ann Dia mo ſhlanuifhear.

Do bhrì gu 'n d' amhairc ſe; air ſtaid iosail a bhan-oglaich.

Oir feuch, o ſo ſuas goiridh gach linn beannuichte dhiom.

Oir do rinn an Ti ata chumhachdach nithe mora dhamh-ſa; agus is naomha ainm.

Agus ata a thròcair o linn gu linn; do 'n droing d' an eagal è.

Nochd ſe neart le ghairdin; Scap è na h uaibhrich ann ſmuaintibh an croidhe fein.

Chur è ſios na daoine cumhachdach as an cathair; Agus dh' arduich's na daoin' umhla agus macanta.

Lion è 'n droing a bha ocrach le nithibh maith; agus chuir ſe uaithe na daoine ſaibhir, folamh.

Rinn ſé comhnadh re Iſrael a ſhearbhanta fein, an cuimhneachadh air a throcair; Mar a gheall ſé d' ar n-aithreachaibh, do dh' Abraham agus d' a Shliochd gu brath.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac; agus do'n Spiorad Naomh:

Mar bha 'n tùs, ata a nis, a bhitheas gu brath: Saoghal gu'n chrich. Amen.

¶ No an Salm ſo, mur tachair e air a' naoitheamh-la deng do 'n mhios, 'nuair a leughar e ann ordugh cunanta nan Salm.

Cantate Domino. Salm xcviii.

O Seinnibh do'n Tighearna òran nuadh; oir rinn è nithe iongantach.

Le a laimh dheis fein, agus le ghairdin naomh, thug è buaigh amach dha fein.

Do

Do dh-fhoillſich an Tighearn' a ſhlainte; thaiſbein è fhìrinteachd gu ſoilleir am fiadhnais nan geintileach.

Chuimhnich ſè a thròcair agus fhìrinn do thigh Iſrael: agus chunnaic criochan an t-ſaoghail uile Slainte ar Dia-ne.

Taiſbeinibh ſibh fein luath- ghaireach do 'n Tighearn, a thalamhuile; Seinnibh, deanaibh gairdeachas, agus thugaibh buidheachas.

Molaibh an Tighearn' air a chlàrſaich; ſeinnibh do 'n chlarſaich le Salm buidheachais.

Le trompaidibh már an cèudna, agus le cornaidibh: O taiſbeinibh ſibh ſein luath-ghaireach an làthair an Tighearna an Righ

Deanabh an fhairge ſuaim, agus gach nì 'ta innte; an cruinne cuairt, agus iadſan a chomhnuicheas ann.

Buaileabh na tuilte am baſa re cheile, agus deanabh na beantan luath-ghàir am fia'nuis an Tighearna: oir tha è teachd thoirt breith air an talamh.

Le fìreantachd bheir e breith air an t ſaoghal; agus air a phoball le h-ionracas.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh;

Mar bha air tùs, ata anois, agus bhitheas gu brath; Saoghal gun chrich. Amen.

¶ An ſin leaſean do 'n Tiomna nuadh, mar ata e orduichte: Agus an deigh ſin *Nunc Demitſis* (no Laoidh Shimeoin) an Gaelic, mar a leanas.

Nunc Dimittis. N. Luc. ii. 29.

A Nois, a Thighearna, ata thu leigeadh do d' ſhearbhanta ſiubhal ann Sith, a reir t-fhocail.

Oir chunnaic mo ſhuile; do ſhlainte.

A dh' ull' uich thu roimh ghnuis nan uile phobull;

Gu bhi na ſholus a ſhoillſeachadh nan Geintileach; agus na Ghloir do d' phobull fein Iſrael.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac; agus do 'n Spiorad Naomh;

Mar bha air tùs, ata anois, agus bithidh gu brath; Saoghal gun chrich. Amen.

¶ No an Salm ſo, mar tachair e air dara-le-deug do 'n Mhios.

Deus Miſereatur. Sal. lxvii.

GU rabh Dia tròcaireach dhuinn agus gu 'n beannuicheadh è ſinn; agus gu 'n taiſbeineadh è dhuinn Solus a ghnuis, agus gu'n deanadh è tròcair oirn.

Chum gu'm bi do ſhlighe aithnichte air an talamh: do ſhlainte ſhòlaſach a meaſg nan uile chinneach.

Molabh an pobull thù, O Dhe; moladh an pobull uile thù.

O Deanabh na cinnich gairdeachus agus bi'd aoibhneach: oir bheir thu breith air an t ſluagh gu ceart, agus riaghlaidh tu na cinnich air an talamh.

Moladh an pobull thu, O Dhe; moladh an pobull uile thu.

An ſin bheir an talamh amach a' toradh; agus bheir Dia, eadhoin ar Dia-ne, dhuinn a beannucha'.

Beannuichidh Dia ſinn; agus bithidh eagal ſan air criochaibh an t'ſaoghal uile.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad naomh;

Mar bha ann tùs, ata nis, agus a bhitheas, gu brath: Saoghal gun chrich.

¶ Ann ſinn deirar no ſeinnir Creud nan Abſdail, leis a Mhiniſteir, agus leis an t' ſluagh, nan ſeaſamh.

CReidim ann Dia an tAthair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain: Agus ann Joſa Crioſd aon Mhac ſan ar Tighearna; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire; A dh' fhuiling fo Phonſius Pilat, Do cheuſa, do fhuair bàs, do adhlaiceadh. Chaidh è ſios do dh Ifrionn; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è ſuas air neimh, agus ata ſè na ſhuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich; a' ſin thig e thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann ſan Spiorad Naomh: an Eaglais Naomh choitchinn; Co-chomunn nan Naomh; Maitheanas na 'm peacanna; Aiſeirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

¶ Agns an deigh ſin, na h urnuighean ſo a leanas, air bhi do 'n t ſluagh uile gu crabhach air an gluinibh, a Miniſteir, air thus aig radh le guth ard.

Gu'n raibh an Tighearna maille ribh.
Freag. Agus maille re do Spioradſa.
Mi. ¶ Deanamaid urnuigh.
A Thighearna dean tròcair òirn.
A *Chrioſd dean trocair oirn.*
A Thighearna dean tròcair òirn.

¶ An ſin their a' Miniſteir, an cleirich agus an ſluagh urnuigh an Tighearna le guth ard.

AR n Athair ata air Neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deannar do thoil air an talamh mar

a dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar 'n aran lathail. agus maith dhuinn ar ciontaidh, mar a mhaitheas finne dhoibh-fin a chiontuicheas n ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh finn, ach faor finn o olc. Amen.

¶ An fin, air bhi do 'n Mhinifteir na Sheafamh, a deir fe.

O Thighearna, taifbean dhuinn do thròcair.
F. Agus deonuich dhuinn do fhlainte.
M. O Thighearna fabhail an Riogh.
F. Agus eifd ruinne gu trocaireach, a nuair a ghairmeas finn ort
M. Sgeudaich do Mhinifteirin le fìreantachd.
F. Agus dean do fhluagh taghta fein aoibhneach.
M. O Thighearna, fàbhail do fhluagh.
F. Agus beannuich t oighreachd fein.
M. Thoir fiochaidh r' ar lin-ne, O Thighearna.
F. Do bhrì nach 'eil neach air beith eile ata cogadh air ar fon, ach thus amhain, O Dhe.
M. O Dhe, dean ar cridheachan glan an taobh a ftigh dhinn.
F. Agus na tabhair uainn do Spiorad naomha.

¶ An fin leanuidh tri Urnuighean. A cheud Urnuigh an la fein; an dara Urnuigh air fon fith; an treas urnuigh air fon comhna' ann aghaidh gach cunnart, mar a leanas an deigh fo; theirear an da urnuigh dheireanach gach la aig an urnuigh fheafcair gun atharachadh.

¶ An dara urnuigh aig an urnuigh fheafcair.

O DHE, o'm bheil gach togradh-naomh gach deagh chomhairle, agus gach obair cheart aig ftrutha; tabhair do d' fheirbheifich an t fiothchaidh fin nach urrain an faoghal a thoirt feachad, chum 's gu 'm bi ar cridheachan air an fuidheacha gu umhlachd thoirt do d' aitheantan, agus mar an ceudna air bhi dhuinn air ar dion leatfa o' eagal ar naimhdin, gu 'n caitheamaid ar n-aimfir ann fois agus ann fuaimhneas, tre thoiltinis Iofa Criofd ar Slanui' fhear. Amen.

§ An treas urnuigh air fon comhnadh an aghaidh gach cunnart.

O THIGHEARNA, guidheamaid ort, foillfich ar dorachadas, agus le d' mhòr-thròcair dion finn o gach uile ghabha agus cunnartan na h oidhche fo, tre ghràdh t-aon ghinn Mhic ar Slanui' fhear Iofa Criofd. Amen.

¶ Ann Coraidibh agus ann ionnadaibh an deanair ſeinn, ann ſo a leanas an laoidh mholaidh.

¶ Urnuigh air ſon morachd an Righ.

O THIGHEARNA ar nAthair neamhuidh, ard agus chumhachdach, Righ nan Righreadh, agus Tighearna nan Tighearna, aon fhear-riaghluidh na 'm prionſuidhe, a chi o d' righchathair uile luchd aitecha' 'n talmhuin; guidheamaid ort gu ro-dhùrachdach, gu'n fealladh tu ann do ghean maith air ar n ard uachdaran ro ghraſail Riogh DEORSA, agus lion è le gras do Spioraid naomh, chum gu'n aom è do ghna dh' ionſuidh do thoil, agus gu'n gluais è ann do ſhlighe: Builich air gu pailt tiolaca neamhuidh, tabhair dha ſaoghal fada ann ſlainte agus ann ſaibhreas, neartuich e chum 's gu ceanſuich agus gu'n tabhair e buaidh air a' naimhdibh uile; agus fa dheoidh an deigh na beatha ſo, deonuich dha ſeilbh air ſolas agus ſonas ſiorruidh, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh air ſon an teaghlaich rioghail.

A DHE uile chumhachdaich, tobar nan uile mhaitheas, tha ſin gu h iriosal a' guidhe, ort gu'm beannuiche tu ar banrigh ghraſail SHARLOT, an t-ard uaſal rioghail DEORSA, Prionſa UALS, agus an teaghlach rioghail gu hiomlan: Lion iad le d' Spioraid naomh; dean ſaibhir iad le d' ghras neamhuidh; ſoirbhich iad leis gach uile ſhonas; agus tabhair iad a chum do rioghachd ſhiorruidh, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnugh air ſon na cleire agus a phobull.

A DHE uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, ata amhain a deanamh miorbhuile mora; cuir a nuas Spiorad ſlainteil do ghraſa air ar n Eaſbuigean agus Mhiniſteirin, agus air gach uile choi-thionnal ata ſo'n cùram; agus doirt orra driuchd bhichionta do bheannachd, chum gu'n toillch iad thu gu ceart. Deonuich ſo, O Thighearna, chum onair ar Fear-tagraidh agus ar n Eidir mheadhon-fhear Joſa Crioſd. Amen.

¶ Urnuigh le Naoimh Chriſoſtom.

A DHE uile chumhachdaich, a thug gras dhuinn air ân am ſo ar n achanaich choitcheann a dheanamh riutſa le aon intinn, agus ata gealltuin, an tra chruinnicheas dithis no triuir ann cionn a cheile ann a d' ainm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; coi'lion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do ſhein bheiſeach, mar is ro iomchuidh dhoibh; á tabhair dhuinn ann ſan t-ſaoghal ſo eolas air t-fhirinn, agus ann ſa 'n t-ſaoghal ata re teachd

teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 *Cor.* xiii, 14.

GRas ar Tighearna Josa Criosd, agus Grádh Dhe, agus co-chomunn an Spioraid Naoimh, gu raibh maille ruinn uile gu Siorruidh. Amen.

Ann so chriochnuicheas Ordugh Urnuigh na Mhaidne feadh na bliadhna.

An CREUD N. ATHANASIUS.

¶ Air na Feisdibh so; La Nolaic, Epiphani, no La chinn an da la dheug, N. Mhatthias, La na Caisge, La 'n deasghabhala, Diadonaieh caingis, N. Eoin Baiste, N. Sheumais, N. Phartholon, N. Mhatha, N. Shimeoin, N. Jud, N. Aindreas, agus air Domhnach na Trionaid, Seinnir no theirear aig urnuigh na maidue, an aidmheil so air ar Creideamh Chriosduigh, d' an goireir gu coitchion Creud N *athanasius*, ann aite creud nan Apstol, leis a Mhinisteir agus leis a phobull nan seasamh.

Quicunque vult.

CO air bith leis am bail bhi air a shàbhala : roimh gach nì tha è feumail gu'n cumadh è a Chreidimh choitchinn.

Ach mur gleidh gach neach an chreideamh so gu h-iomlan gun truaileadh ; gun teagamh theid è a mugha gu siorruidh.

Agus 's i so a chreidimh choitchion : Gu 'n tugamaid adhradh do dh-aon Dia ann Trionaid, agus Trionaid ann aonach ;

Gun bhi coimeasga nan pearsana, no roinn an natair.

Oir ata aon phearsa, do 'n Athair, pearsa eile do 'n Mhac ; agus pearsa eile do 'n Spiorad Naomh.

Ach Dia-achd an Athar, a Mhic, agus an Spiorad Naomh is aon ì uile ; an Gloir co-ionnan, a' mòrachd co-shiorruidh.

Mar ata an t-Athair, mar sin ata a' Mhac ; agus mar sin ata 'n Spiorad Naomh.

Gun chruthacha' an t-Athair, gun chruthaacha' a' Mhac ; agus gun chruthachadh an Spiorad Naomh.

An t-Athair neimh-chuartuichte, a' Mac Neimh-chuartuichte : agus an Spiorad Naomh neimh-chuartuichte.

An t-Athair ſiorruidh, a' Mac ſiorruidh; agús an Spiorad Naomh ſiorruidh.

Gidheadh cha tri ſhiorruidh iad ach aon ſiorruidh.

Mar an ceudna cha 'n 'eil iad tri neìmh-chuartuichte, na tri neimh-chruthaichte; ach nan aon neimh-chruthaichte, agus nan aon neimh-chuartuichte.

Mar an ceudna, ata an t-Athair uile chumhachdach, a' Mac uile chumhachdach, agus an Spiorad Naomh uile chumhachdach.

Gidheadh cha tri uile-chumhachdaich, ach ann uile chumhachdach, iad.

Mar ſo is Dia an t-Athair, is Dia a' Mhac, agus is Dia an Spiorad Naomh.

Agus gidheadh cha tri Dee iad ach aon Dia.

Mar an ceudna is Tighearna an t Athair, is Tighearna à Mhac; agus is Tighearna an Spiorad Naomh.

Agus gidheadh cha tri Tighearna, ach aon Tighearna iad.

Oir amhail as mar ata ſinn air ar co-éighneacha' leis an fhirin Chrioſduidh; aid eacha' gu bheil gach pearſa fa leith na Dhia, agus na Thighearna;

Mar ſin ata è air a thoirmeaſg dhuinn leis a chreideamh choitcheann a radh, ata tri Dee, no tri Tighearnan ann.

Cha 'n eil an t-Athair air a dheanamh o neach; ni mo 'ta è air a chruthacha', no air gheineadh.

Ata a' Mhac 'o 'n Athair amhain; cha 'n ann air a dheanamh, no air chruthacha', ach air a gheaneadh.

Ata 'n Spiorad Naomh 'o 'n Athair agus 'o 'n Mhac; cha n ann deanta no cruthaichte, no geinte ach air teachd.

Mar ſin ata aon Athair ann, ni h iad tri Aithrichean; aon Mhac, cha n' è tri Mic; aon Spiorad Naomh, cha n' è tri Spioraid Naomh.

Agus ann ſa 'n Trionaid ſo cha 'n eil aon roimh, no an deigh a cheile; cha 'n eil aon na 's mo, no na 's lugha na cheile.

Ach ata na tri Pearſanta gu h-uile co-ſhiorruidh le chèile agus co-ionnan.

Mar ſin ann 's gach uile nithe mar a dubhradh roimhe; is coir adhradh thoirt do Aonachd ann Trionaid, agus do 'n Trionaid ann Aonachd.

Uime ſin an ti leis am bàil bhi ar ſhabhladh: feumaidh è ſmuainteach mar ſo air an Trionaid.

Os bar tha è feumail chum ſlainte ſhiorruidh: gu'n creideadh è gu ceart mar an ceudna gu 'n do ghabh ar Tighearn' Joſa Crioſd feoil dhaoine air fein.

Oir is ì a chreideamh cheart, ſinne a chreidſin agus a dh' aid

aid 'eacha': gu bheil ar Tighearn' Josa Criosd, Mhac Dhe, na Dhia agus na dhuine ;

Dia do † natar an Athar, geinte roimh na saoghail: agus duine do natar a Mhathar, a rugadh ann san t-saoghal ;

Dia iomlan, agus duin' iomlan ; air a dheanamh suas do anam reusanta, agus do' f heoil dhaoine ;

Co-ionnan ris an Athair a thaobh a dhia-achd ; ach na 's isle na 'n t-Athair, a thaobh a dhaonachd.

An Ti ge do tha è na Dhia agus na dhuine ; gidheadh cha da Chriosd è ach a h-aon.

Na aon ; cha' n ann le tiontadh na Dia-achd gu feoil, ach le gabhail na daonachd an ann Dia ;

Na aon gu h-uìle ; cha 'n ann le coimeasgadh an natar ; ach le aonachd a phearsa.

Oir mar ata an t anam rèusanta agus choluin an fheol nan aoin duine ; mar sin tha Dia agus duine na 'n aon Chriosd.

Neach a dh-fhuiling air son ar slainte ; a chuaidh sios do dh-ifroinn, a dh-eirich aris an treas la 'o na mairbh.

Chuaidh è suas air neamh, ata se na shuidhe air deas lamh an Athar, Dia uile chumhachdaich : as sin thig è thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Air teachd dha, eirigh na h-uile dhaoine rìs le 'n cuirp; agus bheir iad cunntas air son an gniombara.

Agus iadsan a rinn maith, theid iad gu beatha shiorruidh ; agus iadsan a rinn olc, gu teine bithbhuan.

'S i so a Chreideamh Choitcheann ; mur creid duinne à gu diongalta, cha 'n fhèudar a shàbhaladh.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naomh ;

Mar bha 'n tus, ata a nis, agus a bhitheas gu brath ; Saoghal gun chrich. Amen.

† Bhrigh.

AN

AN LIODAIN

¶ Ann ſo a leannas an LIODAIN no guidhe choitchin, re ſheinn no re a radh an deigh na h-urnuigh mhaidne, air na Domhnachaibh, na Diceudanaibh, agus na Diahaoinibh, agus air amaibh eile, nuair a dh'orduichear e leis an fhear teagaiſg.

O DHE an t-Athair neimh, dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an t Athair neimh, dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe a' Mac, Fear-Saoruidh an domhain; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe a' Mac, Fear-ſaoruidh an domhuin; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an Spiorad Naomh, a' teachd 'o 'n Athair, agus 'o 'n Mhac; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Dhe an Spiorad Naomh, a' teachd 'o 'n Athair, agus 'o'n Mhac; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Thrionaid naomh, beannuichte agus ghlormhor, tri pearſa, agus aon Dia; dean tròcair oirn peacaich thruagh.

O Thrionaid naomh, beannuichte agus ghlormhor, tri pearſa, agus aon Dia: dean tròcair oirn peacaich thruagh.

A Thighearna, na cuimhnich ar ciontaidh, no cionntaidh ar Sinnſearachd, agus na dean dioghaltas oirn air ſon ar peacaidh; caomhain ſinn, a Thighearna mhaith, caomhain do phobull a ſhaor ù le d' fhuil ro phrìſeil, agus na bi feargach ruinn gu brath.

Caomhain ſinn, a Thighearna mhaith.

O gach uile olc agus urchaid, 'o pheaca, 'o chealgaireachd agus o ionnſuidhibh an diabhail, o t' fheirg fein, agus dhamnadh ſiorruidh.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

O gach doille cridhe; 'o ardan, gloir dhiamhain, agus 'o fhuar-chràbhadh; 'o fharmad, fuath agus mi-run, agus gach uile neo-charthanachd.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

O Striopachas, agus 'o gach uile pheaca baſmhor eile; agus 'o uile chealgoireachd an t-ſaoghail, na feola agus an diabhail.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

O thein-aidheir agus 'o ſtoirm; 'o phlàigh, 'o mhilleadh, agus 'o

o ghort; o chath agus o mhorta, agus o has obann.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

O gach uile aimhreite, conſpaid uaigneach, agus ceannairc; o gach uile theagasg mealtach, o Eiriceachd agus eaſaonachd; o chruas cridhe, agus o dhi-mheas air t-fhocal agus air t-aitheantaibh.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

Trid run-diamhair t fheoil-ghabhail naomh; trid do bhreath naomh agus Tiomchiol ghearreadh; trid do bhaiſteadh, do throſgadh, agus do bhuaireadh.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

Trid do chràdh agus t-fhallas fola; Trid do cheuſa agus t-fhulanais; trid do bhàs mòrluach agus t'adhlacadh: le t'eiſeiridh glormhor agus do dhol ſuas gu neamh; agus tri teachd an Spioraid Naoimh.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

Ann an uile àm ar trioblaid; ann uile àm ar ſaibhreis; ann n uair a bhàis, agus ann an la breitheamhnais.

Saor ſinn, a Thighearna mhaith.

Tha ſinne peacairean a' guidhe gu 'n eiſteadh tu rinn, O Thighearna Dhe, agus gu ma toil leat t-eaglais naomh choitchionn a riaghladh, agus a ſtiuraidh ſan t-ſlighe cheart.

Guidhemid ort eiſd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat do ſheirbhéiſeach DEORSA ar Righ agus ar n uachdaran ro ghràſail, a choimhid agus a neartachdh ann a' t-fhior adhradh fein, an ſireantachd agus ann naomhachd beatha;

Guidhemid ort eiſd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat a chroidhe a riàghladh, ann do chreideamh, t eagal agus a d' ghradh fein, chum 's gu 'm biodh a dhòchas do gna ann ad, agus gu 'm biodh è do ſhior aig iarruidh t-onair agus do ghlòir;

Guidhemid ort eiſd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat a bhi a' t-fhear dion agus a' t-fhear coimhid aige, a' tabhairt buaidh dha air a naimhdibh uile;

Guidhemid ort eiſd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat ar Ban-righ ghràſail SHARLOT, DEORSA, Prions' urmach UALS, agus an teaghlach rioghail gu h-iomlan a bheannachadh agus a ghleidheadh;

Guidhemid ort eiſd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat gach uil' Eaſbuig, mhiniſteiribh, agus Dheaconaibh do ſhoilſeacha, le ſior eolas agus tuigſe air t-fhocal, chum gu 'n cuir iad an geil agus gu 'n taiſbein iad è reir ſin, eadhon le 'n ſearmonachadh agus le 'n caith-beatha;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat a Thighearnan na comhairle, agus Uaislin na righeachd uile, a Lionadh le gràs, gliocas, agus tuigse;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat na h-uachdrain a ghleidheadh agus a bheannachadh, a tabhairt gràs doibh chum ceartas a chuir an gniomh, agus an fhìrinn do sheasamh,

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat do phobul uile bheannacha' agus a ghleidheadh;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat aonachd, sith agus reite, thoirt do na h-uile chinnich;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat cridhe thoirt dhuinn chum gràdh thoirt dhuit agus t-eagal a bhi oirn, agus ar beatha chaitheadh gu dùrachdach a reir t-àitheantaibh;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat meadacha' gráis thoirt do d' phobul uile, chum t-fhocal eisdeachd gu h-umhla, agus a ghabhail le h-aigne fior-ghlan, agus chum toradh an Spioraid a thoirt amach;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat an dream a chuaidh air seacharan, agus ata air a mealladh thoirt gu slighe na firinn;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna.

Gu ma toil leat an dream ata na 'n seasamh a neartuchadh, comhfhurtachd agus comhna' thoirt dhoibhsin ata lagchridheach, gu 'n togadh tu suas dream a thuiteas, agus sadheoidh gu 'm buaileadh tu Satan sios so ar casaibh;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat cabhair, comhna, agus comhfhurtachd thoirt do gach neach ata 'n cunnart, ann feum, agus ann cruaidh chàs:

Guidhemid ort eisd ruinn, a *Thighearna mhaith.*

Gu ma toil leat gach neach ata air astar mara no tìre, gach bean re saothair, gach neach ata easlaint agus gach maoth-chlann a ghleidhéadh, agus gu 'n nochda tu iochd do gach priosanach agus tràil;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat dion agus gach sollar seumail a dheanamh air son nan dileachdan agus nam baintreach, agus gach neach ata air an treigeadh, agus so fhoirneart;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat tròcair a dheanamh air na h uile dhaoine;

Guidhemid ort eisd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu

Gu ma toil leat maitheanas thoirt d'ar naimhdibh, d'ar luchd geur leanmhuin, agus d' ar luchd fgainnil, agus gu'n tiontadh tu 'n cridheachan;

Guidhemid ort eifd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat toradh caoi'neal an talmhain a thoirt air aghaidh agus a ghleidheadh gu ar feum, chum a 's gu meall finn iad ann am iomchuidh;

Guidhemid ort eifd ruinn, a Thighearna mhaith.

Gu ma toil leat fior athreachas a thabhairt dhuinn, gu matha tuar n-uile pheacaidh, ar dearmaid dleafdanais agus ar ain-eolais agus gu 'n tugadh tu dhuinn gràs do naoimh fpioraid, chum ar beatha leafacha' rèir t-fhocail naoimh;

Guidhemid ort eifd ruinn, a Thighearna mhaith.

A Mhic Dhe; guidhemid ort eifd ruinn.

A Mhic Dhe; guidhemid ort eifd ruinn.

O Uan Dhe; a bheir air falbh peacaidh an Domhain;

Tabhair dhuinn do fhiochaidh.

O Uan Dhe: a bheir air falbh peacaidh an domhain;

Dean tròcair oirn.

O a Chriofd eifd ruinn.

O a Chriofd, eifd ruinn.

A Thighearna, dean tròcair oirn.

A Thighearna. dean trócair oirn.

A Chriofd, dean tròcair oirn.

A Chriofd, dean trocair oirn.

A Thighearna dean tròcair oirn.

A Thighearna, dean trócair oirn.

An fin a deir a Minifteir, agus an fluagh mar aon ris urnuigh an Tighearna.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas fin dhiobhfin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh finn, ach faor finn o olc. Amen.

Min. O Thighearna, na buin rinn a reir ar peacaidh.

Freag. Agus na tabhair luigheachd dhuinn a reir ar n-aingeachd.

¶ Deanamaid urnuigh.

O DHE, Athair throcaireach, nach dean tair air ofnaich a chridhe bhruite, na air mian an dream a bhios fa bhron; cuidich gu trocaireach ar n urnuighean tha fin a deanamh a'

d' làthair n' ar n' uile thrioblaidibh agus chruaidh-chais, cum air bith bhios iad trom oirn; agus eisd gu gràs'ail ruinn, chum 's gu 'm biodh gach olc ata mealltoireachd agus cealgoireachd an droch spiorad na dhroch dhaoine aig oibreacha' 'n ar n' aghaidh, air an toirt gu neimh-ni, agus gu 'm biodh iad air an sgaoileadh le freasdal do mhaitheis, chum air bhi dhuine do sheirbheisich saor o' gach geur leanmhuin, gu 'n tugamaid do ghna buidheachas duit ann a t-eaglais naomh, trid Josa Criosd ar Tighearna.

O Thighearna eirich, cuidich sinn, agus saor sinn air sga t-ainm.

O DHE, chuala sinn le 'r cluasaibh, agus dh-innis ar n-aithrichin dhuinn na h-oibre oirdhearc a rinn thu re 'n linnsin, agus ann san t sean aimsir a bha rompa.

O Thighearna, eirich, cuidich sinn, agus saor sinn, air sgà t-onair.

Gloir do'n Athair, agus do Mhac; agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha air thus, ata a nis, agus a bhitheas gu siorruidh Saoghal gun chrìch. Amen.

O Chriosd dion sinn o' ar naimhdibh.

Amhairc gu grás'ail air ar trioblaid.

Seall gu truacanta air bròn ar cridheacha'.

Maith gu trocaireath peacaidh do phobuil.

Gu caomh le tròcair eisd ar n urnuigh.

O Mhic Dhaibhi, dean trocair oirn.

O Chriosd, aontuich eisdeachd ruinn anois agus gu brath.

O Chriosd, eisd ruinn gu grásail; O Thighearna Chriosd, eisd ruinn gu gràs'ail.

Sag. O Thighearna, biodh do thròcair air a nochda dhuinn.

Freag. *Mar tha sinn a' cur ar dochas ann-ad.*

¶ Deanamaid urnuigh.

O ATHAIR, guidhemid ort gu h-umhla, gu 'n-amhairceadh tu gu tròcaireach air ar n an 'aineachdaibh; agus air son glòir t-ainm, pill uain na h-uilc sin uile a thoill sinn gu ro cheart; agus deonuich ann ar n-uile thrioblaidibh gu 'n cur sinn ar n earbsa agus ar muinghinn gu h-iomlan ann do throcair; agus gu 'n dean sinn gu brath seirbheis dhuit ann naomhachd

hachd agus am fior-ghloinne caithe beatha, chum t-onair agus do ghloir, trid ar n' aon eidir-mheadhonf 'hear agus ar Fear-tagraidh, Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh Naoimh Chrisostom.

A DHE uile chumhachdaich, a thug gras dhuinn air ân am so ar n achanaich choitcheann a dheanamh riutsa le aon intinn, agus ata gealltuin, an tra chruinnicheas dithis no triuir ann a cheile ann a d' ainm, gu 'n deonuicheadh tu an guidhe; coi'lion anois O Thighearna, mianna agus iartuis do sheirbheiseach, mar is ro iomchuidh dhoibh ; á tabhairt dhuinn ann san t-saoghal so eolas air t-fhirinn, agus ann sa 'n t-saoghal ata re teachd a bheatha mhairtheanach. Amen.

2 *Cor.* xiii, 14.

GRas ar Tighearna Josa Criosd, agus Grádh Dhe, agus cochomunn an Spioraid Naoimh, gu raibh maille ruinn uile gu Siorruidh. Amen.

Ann so chriochnuicheas an Liodan feadh na bliadhna.

Urnuighean

Urnuighean agus breith-buidheachais air ſon iomad am, re 'n gnathacha' roimh na da Urnuigh dheireín neach an LIODAN, no na h-urnuigh mhaidne agus fheaſcair.

URNUIGHEAN.

¶ Aig iarruidh Uiſge.

O DHE, Athair neamhuidh, a gheall trid do Mhac Joſa Crioſd do 'n dream ſin uile dhiarras do rioghachd agus a fireantachd, gach ni feumail a chumail ſuas an cuirp; guidhemid ort, cur da 'r n-iunſaidh air an am ſo ar feumadh, a leithid a dh' uiſge agus a fhraſaibh ciunna, a 's gu 'm faighemid toradh an talmhuin chum ar comh fhurtachd agus t-onair fein, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Aig iarruidh aimſir thirim.

O THIGHEARNA, Dhe uile chumhachdaich, a bhàth an ſaoghal uile aon uair air ſon peac an dhuine, ach ochd pearſa amhain, agus a'n deigh ſin a gheall ann do mhor throcair nach ſgrioſa' tu è mar ſin gu brath tuille; guidhemid ort gu h-umla, ge do thoill ſinne gu ceart air ſon ar n-aingeachd plaigh fhraſan agus uiſgeachan, gidheadh air dhiuinn fior aithreachas do dheanamh, gu 'n cuireadh tu leithid a dh-aimſir oirn, a's gu 'm fuighimid toradh an talmhuinn na àm fein, a 's gu 'n foghluim ſinn le d' pheanas ar beatha a leaſacha', agus moladh agus gloir thoirt dhuit air ſon do chaomhalachd chaoineal, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann aimſir daorſa agus gorta..

O DHE, Athair neamhaidh, 's an do d gheanmhaith ata na fraſan a' tuitim, an talamh tarbhach, fàs air feadail, agus iaſg a' dol an lionmhoireachd; tha ſin a' guidhe ort, amhairc air amh gharaibh do phobuil, agus deonuich trid do mhaitheas gu 'm bi ghaoinne agus an daorſa (ata ſin ſan am ſo fulang gu ceart air ſon ar n-aigneachd) gu trocaireach air an tiontadh

tiontadh gu ſaorſa agus gu pailteas, air ſon gràdh Joſa Crioſd ar Tighearna: agus dhà-ſan maille riut-ſa agus ris an Spiorad naomh gu rabh gach uile glòir nois agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ No air an doigh ſo.

O DHE, Athair thròcaireach, a thiontadh gu h-eallamh gainne mhòr agus gort gu pailteas agus ſaorſa ann Samarìa re lìn an fhàidh Eliſea: dean tròcair oirn; chum 's gu 'm faigheadh ſinne, ata nois air ar ſmachdachadh air ſon ar peacaidh le 'n ſaimhladh ſin do thrioblaid dh-àmghar, fuaſgladh ann àm iomchuidh mar an ceudna; Meaduich toradh an talmhuin le d' bheannucha' neamhaidh; agus deonuich air dhuinne do mhor phailteas a ghabhail, gu 'n gnathaich ſinn è chum do gloir, chum fuaſgladh na dream atá feumach, agus chum ar comhfhurtachd fein, trid Joſa Crioſd. Amen.

¶ An àm cogaidh agus tuaſaid.

O DHE, uile chumhachdaich, Righ nan Righ, agus fear riaghlaidh na-uile nithe, cha n-urra creutair air bith cuir an aghaidh do chumhachd, da 'm buin gu ceart peacaich a ſmachdach, agus a bhi trocaireach do 'n dream a ni ſior aithreachas; guidhemid ort gu humhla, ſabhail agus ſaor ſinn as lamha ar naimhdin; claoidh an àrdan, lughduìch a' mio-ruin, agus cuir an innleachdan bun-oſcionn, chum air bhidh dhuinne armaichte le d' dhidneadh, gu 'm bithemid gu brath air ar gleidheidh 'o gach uile chunnart, chum gloir do thabhairt dhuitſe aon fheartabhairt gach uile bhuaidh, tre toilltineas t-aon Mhic Joſa Crioſd an Tighearna. Amen.

¶ Ann aimſir plàigh no tinneas choitchionn air bith.

O DHE uile chumhachdaich, a chuir ann a d' fheirg plaigh air do phobul fein ſan fhaſach, air ſon an ard-cheannairc 'n aghaibh Mhaois agus Aroin, agus mar an ceudna do mharbh deich mile agus tri fichiod le plaigh re lìn Righ Daibhi, ach gidheadh a ſhabhail a chuid eile air cuimhneacha' do throcair dhuit; gabh truas dhinne peacaich bhochd, ata nois air ar ſioſrachadh le tinneas mor agus le baſmhorachd,; ionnas mar a ghabh tu air an am ſin ofrail reitich, agus mar thug ù aithne do 'n Aingeal mhillteach ſgur 'o ſgrios; mar ſin a' nois gu ma toil leat a phlaigh agus an tinneas graineil ſo a thionta' uain, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann

¶ Ann ſeachdainibh an lua'threadh, re radh gach la, air ſon an dream ata re gabhail ann Orduinibh naomh.

A DHE uile chumhachdaich ar n' Athair neamhuidh, a cheannuich dhuit fein eaglais choitchionn le fuil mhor-luach do Mhic ghradhaich; ſeall gu trocaireach air an eaglais ſo, agus air an am ſo ſtiur agus riaghluich inntin-ne do ſheir-bheiſich, na h-eaſbuigean agus buachaillin do threùd, chum nach leagadh iad an lamhan gu hobann air duin' air bith, ach gu 'ndeana iad gu ſirineach agus gu glic roghain do dhaoin iomchuidhgu ſeirbheisa dheanamh a' miniſtrealchd naomh t-eag-ſein. Agus tabhair do gras agus do bheannacha' neamhadh, do 'n dream a bhios air an ordacha' gu dreachd oiſig naomh air bith; chum araon le 'n beatha agus le 'n teagaſg gu 'n taiſbe-neadh iad do ghloir, agus gun cuireadh iad air aghaidh ſlainte na n-uile dhaoine, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ No ſo.

A DHE, uile chumhachdaich, fhir tabhairt gach uile dheagh-thiolaca, do d' fhreaſdal a dh' orduich iomad ordugh ann a t-Eaglais; tha ſinn gu h-umhla a' guidhe ort, tabhair do ghras dhoibh-ſin uile ata gu 'h gairm a chum oiſig air bith no dreachd inn-te: agus lion iad le ſirin do theagaiſg, agus ſgeudaich iad le neo-chiontach beatha, chum gu'n deanadh iad ſeirbheis fhìrineach ann a' d' lathair-ſe, gu gloir do mhor-ainm agus ‡ proghaid t-eaglais naomh, trid Joſa Crioſd ar Tigh-earna. Amen.

¶ Urnuigh air ſon àrd chùirt na § Parliament, gu leughadh an t-àm a bhios iad na 'n Suidhe.

A DHE, ro ghràs'ail, tha ſinn gu h-umhla a guidhe ort, mar air ſon na righeachd ſo gu leir, mar ſin gu h-àraid air ſon àrd chuirt a Pharliament, ata ſa n-ám ſo air cruinneacha' 'n ceann a chéile ſo ar Riogh ro chrabhach agus ro gràs-'ail: gu ma toil leat an comhairlean uile a ſtiuradh agus a ſhoirbheacha' chum do gloir a chuir air aghaidh, chum maith t-eaglais, chum ſabhailteachd, onair agus ſoirbheacha ar n-ard-uachdarain agus a rioghachdan; chum gu bi gach nì air or-ducha' agus air a ſhocracha' le 'n dichioll, air an ſteigh is fearr agus is diongmhalta, chum gu 'm bi ſith agus ſonnas, ſirin agus cearťas, creideamh agus crabhadh air an daing-

neach

‡ tairbh. § Mordhail.

leacha' 'n ar measg feadh gach uile ghinealach. Na nithe so agus gach nì fèumail eile air an son-sa, air ar soin-ne, agus air son t-eaglais gu h-iomlan, tha sinn gu h-umhla a' guidhe ort ann ainm agus ann eidir-ghuidhe Josa Criosd ar Tighearna agus ar Slanui'fhear ro bheannuichte. Amen.

¶ Urnuigh air son gach staid dhaoine, ri ghnathacha' air na h-àmaibh nach d' orduicheadh an Liodan a' radh.

O DHE, Cruith-fhearagus fear coimhid a chinne daoin'uile, guidhemid ort gu h-umhla air son gach seors agus gach staid dhaoine, gu ma toil leat eolas do shlighe fein thoirt dhoibh; agus do shlainte fhallain do na h-uile chinnich. Gu ro araid tha sinn a' guidhe air son deagh staid na h-eaglais choitchionn; chum gu 'm bi ì air a stiuradh agus air a riaghladh le do Spiorad maith, a 's gu 'm biodh gach neach a dh' aid'icheas agus a ghairmeas criosduighean dhiubh fein, air an treorachadh ann slighe na fìrinn, agus gu 'n gleidheadh iad a chreideamh ann aonachd Spioraid, ann ceangal na sith, agus am fìreantachd beatha *F*adheoidh tha sinn a cur air do chùram athrail, iadsan uile ata air doigh air bith air an trioblaideacha' no air am buaireadh ann inntin, ann corp, no ann maoin, (‡ gu h-àraid an dream ata 'g iarruidh ar n-urnuigh) gu ma toil leat comhfhurtachd agus fuasgladh thoirt dhoibh a reir an uireasbhuidh fa leath, a tabhairt foighdin doibh so 'n fulan'asaibh, agus fuasgladh sonna as an uile amhgharaibh. Agus so uile tha sinn a' guidhe air sga Josa Criosd, ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh dh-fhèudar a radh an deigh aon air bith do na h-urnuighean a chuaidh seachad.

O DHE, aig a bheil é mar nàtar agus mar bhuaigh bhi do ghna trocaircach agus a tabhairt maitheanais; gabh ar 'n achanuich iriosal; agus ge do tha sinn air ar ceangal agus air ar cuibhreachadh le slabhruidh ar peacaidh, gidheadh deanadh truacantachd do mhòr thròcair ar fuasgladh air son onair Josa Criosd ar 'n eidir mheadhonair agus ar fear-tagraidh. Amen.

E BREITH.

‡ Deirear so nuair a dh' iarras neach air bith urnuigh a chomhthionail.

BREITH-BHUIDHEACHAIS.

¶ Breith-buidheachais chumanta.

A DHE uile chumhachdaich, Athair na h-uile thròcaire, tha sinne do sheirbheisich neo-luachmor a toirt buidheachas umhla agus o' an chridhe dhuit air son t-uile mhaitheas agus do chaoìmhneis gràidh dhuin-ne agus do na h-uile dhaoine[‡gu hàraid do'n dream sin ata san àm so aig iarruidh a' moladh agus am buidheachas thairgse suas duit air son do thròcair a bhuilich thu orra' o chionn ghaoirid]tha sinn a toirt buidheachais duit air son ar cruthacha, air son ar gleidheadh, agus air son uile bheannuchadh na beatha so, ach os cionn gach nì air son do ghràidh gun choimeas ann saorsadh an t-saoghail le 'r Tighearn' Josa Criosd ; air son meadhona na 'n gràs, agus dòchas na glòir. Agus tha sinn a' guidhe ort tabhair dhuinn' a' mothacha' ceart sin air t-uile thròcairibh, chum gu 'm bi ar cridheachan do rìreabh taingeil, agus gu 'n taisbein sin a mach do chliu, cha n' è 'mhain le 'r bilibh, ach n-ar caithe beatha, le sinn fein thoirt suas do d' sheirbheis, agus le siubhal ann a' d' lathair ann naomhachd agus am fìreantachd re n-uile laeth, trid Josa Criosd ar Tighearna ; dhà-san maille riutsa agus ris an Spiorad naomh gu rabh gach uile ghlòir, saoghal gun chrìch. Amen.

¶ Air son uisge.

O DHE, ar n-Athàir neamhuidh, tha le d' fhreasdal gràsail a toirt air na cèud frasaibh agus air na frasaibh deireanach teachd a nuas air an talamh, chum gu'n tugadh è torradh amach gu fèum an duine, tha sinn a toirt buidheachas gu h-umhla dhuit gu 'n do dheonaich thu ann ar mòr fhèum driuchd aoibhin a chuir fa dheoigh air t-oighreachd fein, agus a h-urachadh nuair a bha ì tirim, gu mòr sholas a thoirt dhuinne do sheirbheisich neo-airidh, agus a chum gloir t-ainm naomha, trid do thròcair ann Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ Air

‡ A deireir so uuair a dh'iarras duin' air bith air son an d'rinneadh urnuigh, buidheachas a thoirt seachad

¶ Air ſon tìreamachd.

O THIGHEARNA DHE, a dh' iriſlich ſinn gu ceart le do phlaigh mhòir ſhraſa agus thuile uiſgeachaibh a chuir thu oirn a chionn ghairrid. agus ann do thròcair a thug fuaſgladh agus furtachd d' ar n-anamaibh leis a chaochladh thìmeil bheannuichte ſo a rinn ù air an aimſir ann àm ar feum, tha ſinne moladh agus toirt glòir do t-ainm naomh air ſon do thrò cair, agus do ghna cuiridh ſin an geil do chaoi'-neas graidh o ghinealach gu ginelach trid Joſa Crioſd ar Tigh-earna. Amen.

¶ Air ſon pailteas.

O ATHAIR a 's mo tròcair, a dheiſd do d' mhaitheas gràſ'ail urnuighean cràbhach t-eaglais, agus a thiontadh ar gort agus ar gainne gu ſaorſa agus pailteas; bheirimid buidheachas umhla dhuit air ſon do thiolacadh ſonnruichte, a' guidhemid ort gu'm buanuichte dhuinn do chaoi'neas graidh, chum gu 'n tabhair ar talamh dhuinn toradh a chum do glòir agus ar ſolais-ne, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Air ſon ſiothchaint agus ſaoradh o 'r naimhdibh.

O DHE, uile chumhachdaich, ata a' d' chaiſteal laidir daingnich do d' ſheirbheiſich an aghaidh gnuis a' naimhdean; bheir ſinn dhuit moladh agus buidheachas, air ſon ar ſaoradh o na cunnartaibh mòra agus follaſach ſin leis an raibh ſinn air ar cuartuchadh. Tha ſinn aig aid'eachadh gur h-ann do d' mhaitheas nach raibh ſinn air ar tabhairt thairis dhoibh mar chobhartach; guidhemid ort do gna do thròcairean a bhuanachadh dhuinn air an doigh ſo, chum gu 'm bi fios aig an t-ſaoghal gur tu ar Slanui'fhear agus ar Fear ſaoruidh chumhachdach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Air ſon ſioth-chaint fhollaſach aiſeag air ais ſ-ann tìr.

O DHE ſhiorruidh ar n-Athair neamhuidh, do ni amhain daoine a dh' aon-inntin ann an teaghlach, agus a chaisgeas cuthach dhaoine borb agus mhi riaghailtich: beannuichemid t-ainm naomh, gu 'n dheonuich thu na tuaſaide feargach a thogadh ſuas n-ar meaſg o chionn ghairrid, a chaſgadh; agns gnidhemid

emid ort gu ro umhla gu 'n deonuicheadh tu gràs dhuinn uile, chum gu 'n siubhalamaid o so suas gu h-umhladh ann a' d' aitheantaibh naomh, agus air caitheamh dhuinn ar beatha gu ciuin agus gu siothchainteach ann sgach uile dhiaghachd agus chneastachd, gu 'n deanamaid ar n-iobairt cliù agus bhuidheachais a thoirt dhuit air sonmeud do thròcairean dhuinne, trid Josa Criosd air Tighearna. Amen.

¶ Air son saoradh o 'n phlaigh no o thinneas cumant' eile.

O THIGHEARNA DHIA a lot sinn air son ar peacaidh agus a sgrios sinn air son ar ciontaibh le d' fhiosrachadh trom agus uabhasach o chionn ghairid, agus a nois ann a' meadhon breitheamhnais, air cuimhneachadh do thròcair dhuit, shaor thu ar n-anamaibh o dhorsaibh a bhàis; tha siun a toirt do d' mhaitheas àthaireil, sinn fein ar n-anama agus ar cuirp, do shaor ù chum am bi nam beo-iobairt dhuit fein, do ghna a moladh agus aig arduchadh do throcairean ann a' meadhon t-eaglais, trid Josa Criosd air Tighearna. Amen.

¶ No so.

O ATHAIR ro thròcaireach tha sinn aig aid'eachadh gu h-umhla ann do lathair, gu'n do thoill ar ciontaidh lìonmhor agus ar cruas croidhe gu 'n d' thigeadh na h-uile pheanais ata air am bagradh ann a' d' lagh oirn-ne gu ceart. Gidheadh do bhri gur b' i do thoil do d' thròcair chaomh, agus air son ar n-umhlaidh lag agus neo-dhiongalta, an tinneas gabhaltach leis an raibh sinn air ar cràdh gu goirt o chionn ghairrid a chasgadh, agus guth an aoibhneis agus na slainte aiseag d' ar n-àitibh comhnuidh: bheir sinn do d' mhorachd dhiaghaidh ìabairt mholaidh agus bhuidheachais, a' cliuchadh agus aig àrduchadh t-ainmgloirmhor air son do chùram agus do fhreasdail os air cionn-ne, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

Na h-Urnuighean, Litriche, agus Soifgeil, ri ghnathacadh feadh na bliadhna.

¶ Thoir fainear, gu 'm bi 'n urnuigh orduichte air fon gach domhnach, no la naomh air bith, aig am bheil bhigil air, ag radh aig an t-feirbheis fheafcair a 's faifgfe dha roimhe.

An Ceud Domhnach do 'n Aidmheint.

An Urnuigh.

ADHE uile chumhachdaich, tabhair dhuinn gràs chum oibre an dorachadais a thilgeadh uainn, agus cuir oirn, armachd an t-foluis, anois ann àm na beatha bhàfmhor fo (ann d' thainig do mhac Jofa Criofd d' ar fiofrachadh ann irifleachd mhòr;) chum ann fan' la dheirionach, 'nuair thig è 'ris 'n 'a Mhòrachd ghlòrmhor, a thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh, gu 'n eirich finn a dh' ionnfuidh na beatha neo-bhàfmhor, trid-fan ata beo agus a riaghlas maille riutfa agus ris an Spiorad naomh, nois agus gu brath. Amen.

¶ Tha 'n urnuigh fo ri radh gach la maille ris na h urnuighean eile s ànn aidmheint, gu oidhche nodhlaic.

An Litir. Rom. xiii. 8.

NA biodh fiacha fam bith aig aon neach oirbh, ach amhàin fibh a gràdhachadh a chèile: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choi'-lion sè an lagh. Oir an ni fo, Na dean morta, Na dean fia'nais bhrèige, Na fanntaich, agus ma 'ta àithne fam bith eile ann, ata fi air a cur fios gu h ath-ghaoraid fuidh 'n fhocal fo, *eadhon*, Gràdhaich do choimhearfnach mar thu fein. Cha dean gràdh lochd d'a choimhearfnach: air an àdhbhar fin s è an gràdh coi'-lionadh an lagha. Agus fo, 'air dhuibh fios na h aimfir' a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a noife mofgladh o chodal: oir ata ar flainte 'noife ni 's foigfe na 'n uair a chreid finn. Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol tharuinn, tha an là

am

am fogus : uime ſin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamid umainn armachd an t ſoluis. Gluaiſeamaid gu cubhaidh mar ann ſan là ; ni h ann an ruidhteireachd agus am meiſg, no ann ſeomradoireachd agus am macnus, no ann coi'ſtribh agus am farmad. Ach cuiribh umaibh an Tighearna Joſa Crioſd, agus na deanaibh ullamhachadh air ſon na feòla, chum *a* h ain-mhianna *a choi'lionadh.*

An Soiſgeul. Mhatth. xxi. i.

AGUS an uair a dhruid iad re Hieruſalem, agus a thainig iad gu Betphage, gu ſliabh nan oluidh', ann ſin chuir Ioſa dias *d'a* dheiſciobluibh uaithe. Ag radh riu, Rachaibh do'n bhaile *ata* thall fa'r comhair, agus air ball gheibh ſibh aſal ceangailt' *ann*, agus loth' 'n a fochair: fuaſglaibh, agus thugaibh a'm'ionnſuidhs' *iad*. Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearna orra ; agus cuiridh ſe uaithe air ball iad. Rinneadh na nithe ſo uile, chum gu 'n coimh-lionadh ann ni a dubhradh leis an fhàidh, ag radh, innſibh do inghin Shìon, Fèuch, ata do Righ ag teachd a'd' ionnſuidh, gu ciuin, is è 'n a ſhuidhe air muin aſail, agus air ſearrach mac na h aſail. Agus dh'imich na deiſciobuil, agus rinn ſiad mar a dh'àithin Joſa dhoibh. Agus thug iad an t aſal agus an ſearrach leo, agus chuir iad *eiſean* 'n a ſhuidh' air a' mhuin. Agus ſgaoil mòr-ſhluagh an eadach air an t ſlighe ; agus ghearr droing eile geuga do chrannaibh, agus leag iad air an t ſlighe *iad*. Agus thog an ſluagh a bha roimhe agus 'n a dhiaigh gair ag radh, Hoſanna do MhMac Dhaibhi : is beannuicht' an Ti a thig ann ainm an Tighearna, hoſanna ann ſna h àrdaibh. Agus air dol dha-ſan a ſteach do Hieruſalem, chrathadh am baile uile, ag radh, Co e ſo ? Agus a dubhairt an ſluagh, Is è ſo Joſa am faidh o Naſaret na Galilee. Agus chuaidh Joſa a ſteach do theampull De, agus thilg sè amach iadſan uile a bha reic' agus a' ceannach' ann ſan teampull, agus thilg ſe buird luchd malairt an airgid thairis, agus caithriche luchd reiceadh nan colman. Agus a dubhairt ſè riu, Ata è ſcriobht', Goirthear tigh ùrnuigh do 'm theach ſa, ach rinn ſibhſe 'n a ſhlochd mheirleach è.

An dara Domhnach do 'n Aidmheint.

An Urnuigh.

A THIGHEARNA bheannuichte, a thug fain'ear na fcriobtuirean naomh uile do fgriobha a chum finn-ne do theagafg; deonuich dhuinn an eifdeachd, an leubhadh, an toirt fai'near, am foghlam, agus an tafgaidh 'n ar n-inntin, chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd t-fhocail naoimh, gu'n glac finn, agus gu'n dean finn gu brath greim daingean air dòchas beannuichte na beatha fhiorruidh, a thug ù dhuinn ann ar flanui'fhear Jofa Criofd. Amen.

An Litir. Rom. xv. 2.

OIR ge b' iad nithe air bith a fgriobhadh roimhe fo, is ann chum ar teagafg-ne do fgriobhadh iad; chum tre fhoighidin agus co'-fhurtachd nan fgriobtuire gu'm biodh dòchus againne. 'Noife gu tugadh Dia na foighidin agus a' cho'-fhurtachd dhuibhfe bhi dh' aon inntin thaobh a cheile, a reir Jofa Criofd: Chum gu 'm feud fihh a dh' aon inntin *agus* le aon bheul glòir a thoirt do Dhia eadhon Athair ar Tighearna Jofa Criofd. Uime fin gabhaibhfe r'a chèile, eadhon mar a ghabh Criofd ruinne, chum glòir' Dhe. 'Noife a deirim, Gu raibh Jofa Criofd 'n a mhinifteir an timchiollghearraidh air fon fìrinn De, chum geallaidh nan athracha a dhaingneachadh: Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air fon a thròcair; a reir mar ata è fgriobhta, Air anàdhbhor fo aid'icheam thu a' meafg nan Cinntach, agus feinnidh mi *ceòl* do d'ainm.. Agus a-ris a deir sè, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-fan. Agus a-rìs, Molaibh an Tighearna, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a phoibleacha uile. Agus a-rìs deir Efaias, Bithidh freamh leffe *ann*, agus an ti a dh' eir'eas fuas chum uachdaranachd bhi aige air na Cinneachaibh, annfan cuiridh na Cinnich an dòchas.

An Soifgeul. Luc. xxi. 25.

AGUS bithidh comharthaidh ann fa grèin, agus ann fa ghealaich, agus ann fna reultaibh; agus air an talamh teann-eigin nan cìnneach, tre iom-cheift, an cuan agus na tonna a beuchdaich; croidhe dhaoine 'g an trèigfin tre eagal, agus

feithamh

ſeithamh nan nithe ſin a 'ta teachd air an domhan: oir bithidh cumhachda nan neamha air an crathadh. Agus ann ſin chi ſiad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir. Agus 'n uair a thòſaicheas: na nithe ſo air tachairt ann ſin amhairicibh ſuas, agus togaibh bhur cinn; or ata bhur ſaorſa am fogus. Agus labhair è parabal rin, Amhaircibh air a' chrannfhìge, agus na craobhan uile; 'nuar a bhios iad cheana ag cur amach *an duilleich*, air fhaicſin duibh, aithnichidh ſibh uaibh fein, gu bheil an ſamhra' 'nois' am fogus. Agus mar an ceudna ſibhſe, 'n uair a chi ſibh na nithe ſo a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bhuil rioghachd Dhe fogus do laimh. Gu deimhin a deirim ribh, nach d' theid an linn ſo thair is gu an coi'lionar na nithe *ſo* uile. Theid neamh agus talamh thart': ach cha d' theid mo bhriathra ſa thart' a choidhch'.

An treas Domhnach ſann Aidhmeint.

An Urnuigh.

O Thighearn Joſa Crioſd, a chuir aig do chèud theachd do theachdaire a' dh ullachadh do ſhlighe romhad; deonuich mar an ceudna do' Mhiniſteiribh agus luchd frithealaidh do rùn-diomhair do ſhlighe ulluchadh agus a dheaſachadh, le croidheachan nan daoine eas-umhla do philltin gu gliocas nam fìreanach, chum a' nuair a thig thù an dara uair do thoirt breith air an t-ſaoghal, gu'm fuighear ſinn 'n-ar pobul taitneach ann do ſheallaſa, ata beo agus a' riaghlachadh maille ris an Athair agus an Spioradh Naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1. Cor. iv. 1.

BIODH a ſhamhuil ſo do mheas aig duine dhinne, mar mhiniſteiribh Chrioſd, agus *mar* ſtiubhardaibh rùnadiomhair Dhe. Tuilleadh eile iarrar ann ſtiubhardaibh, gu fuighear neach fìrinneach. Ach agamſa is ro-bheag an ni gu'n d' thugadh breith orm libhſe, no le breitheanas duine: ſeadh, ni bheil mi toirt breith orm fein. Oir cha 'n fhios damh ni ſam bith do m' thaobh fein, gidheadh ni bheil mi le ſo air m' fhir-

canachadh:

anachadh: Ach is è an Tighearna eiſean a bheir breith orm. Uime ſin na d' thugaibh breith air ni ſam bith roimh an àm, gus an d' thig an Tighearna, neach faraon a bheir gu ſoilleireachd nithe folaichte an dorchadais, agus a dh' fhoillſicheas comhairlean nan croidheacha: agus ann ſin gheibh gach neach cliu o Dhia.

An Soiſgeul, Matth. xi. 2.

'NOISE an uair a chual' Eoin ſa phrioſun gniomhartha Chrioſd, chuir ſe dias d'a dheiſciobluibh *d'a ionnſuidh,* Agus a dubhairt ſè ris, An tuſa an ti ud a bha re teachd, no am bi ſùil againn re neach eile? Do fhreagair Ioſa agus a dubhairt ſè riu, Imthichibh agus innſibh do Eoin na nithe ata ſibh ag cluinntin agus a' faicſin: ataid na doill ag faghail an radhairc, agus na bacaich ag imtheachd, ataid na lobhair air an glanadh, agus na bothair ag cluinntin, ata na mairbh air an dùſgadh, agus an ſoiſgeul air a ihearmonach' do na bochduibh. Agus is beannuicht' an ti nach fuigh oilbheum ionnamſa. Agus air imtheachd dhoibhſin air falbh, thòſaich Ioſa air labhairt ris an t ſluagh mu thimchioll Eoin, *ag radh,* Creud è an ni a chuaidh ſibh amach do'n fhàſach a dh'fhaicſin? an i cuilc air a crathadh le gaoith? Ach creud è an ni a chuaidh ſibh amach d'a fhàſach a dh'fhaicſin? *an è* duine air a ſgeuduchadh ann an eadach mìn? fèuch, a' mhuintir ata caitheamh eadaich mhìn, is ann an tighibh righridh ata ſiad Ach creud è an ni a chuaidh ſibh amach d a fhaicſin? *An è* faidh? ſeadh, deirim ribh, agus neach is mò na fàidh. Oir is è ſo an ti mu 'm bhuil è ſcriobht', Feuch, cuirim-ſe mo theachdaire roimh do ghnuis, neach a dhu'llmhuicheas do ſhlighe romhad.

An Ceathramh Domhnach, ſann Aidmheint.

An Urnuigh.

O THIGHEARNA, (ata ſinn a' guidhe ort) tog ſuas do chumhachd agus thig n-âr meaſg-ne, agus le mòr neart dean cobhair oirn-ne; mar ata ſinn le 'r peacaidh agus le 'r n-

aingidheachd gu mòr air bacadh o ruith na rèise a chuireadh romhain, gu'n deanadh do ghràs caomh agus do thròcair fuasgladh agus comhnadh dhuinn gu luath; tre dhioladh do Mhic ar Tighearna; d' an raibh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh onair agus glòir, saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. Philip. iv. 4.

DEanaibh gàirdeachas san Tighearn' a ghnà': a-rìs deiream, Deanaibh gàirdeachas. Biodh bhur measarrachd follasach do na h uile dhaoinibh. *Tha* 'n Tighearna am fogus. Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach san uile ni le h ùrnuigh agus athchuinge maille re breith-bhuidheachais, biodh bhur n iartais air an deanamh aithnichte do Dhia. Agus coimheadaidh siothchaint Dhe, a 'ta thar gach uile thuigse, bhur croidhe agus bhur n inntin an Josa Criosd.

An Soisgeul. Join, i. 19.

AGus is i so fia'nais Join, 'n uair a chuir na h Judhaich sagairt agus Lebhitich o Hierusalem, chum gu'm feòraicheadh iad deth, Co thusa? Agus dh' aidmhich eisean, agus cha d'àichsheun è; ach dh' aidmhich è, Cha mhi Criosd. Agus dh' fheòraich iad deth, Ciod ma seadh? An tu Elias? Agus a deir sè, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagairè, Cha *mhi.* Ann sin a dubhairt siad ris, Co thu? chum gu 'n d' thugamaid freagradh dhoibhsin a chuir *uatha* sinn: creud a deir tu a d' thimchioll fein? A dubhairt è, 'S mise guth an ti a ghlaodhas ann san fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tighearna, mar a dubhairt am fàidh Esaias. Agus an dream a chuireadh *leis an teachdoireachd,* b' ann do na Phairisichibh *iad.* Agus dh' fheòraich siad deth, agus a dubhairt siad ris, C'ar son ma seadh ata thu a' baisteadh, mur tu Criosd, no Elias, no 'm fàidh? Fhreagair Eoin iad, ag radh, Ataimse baisteadh le h uisge: ach ata neach 'n a sheasamh 'n ar measg, nach aithne dhuibh; 'se è so an ti, 'ta teachd a'm' dhiaigh, aig am bheil toiseach orm, neach nach fiu mise iall a bhròige fhuasgladh. Rinneadh na nithe so ann am Betabara air an taobh thall do Iordan, an t àit' ann raibh Eoin a' baisteadh.

Bereath

Breath ar TIGHEARNA, no la Breath CHRIOSD, d'an goirrear gu coitchean La NODHLAIC.

An Urnuigh.

A DHE uile chumhachdaich, a thug dhuinn-ne t aon ghin Mhic, a 's gu'n gabhadh è ar natar-air fein, agus a bhi air a bhreath le Maighdin fhiorghloin mar gu'm b' ann air an àm so; Deonuich air bhi dhuinn ne air ar n-ath ghinnmhin, agus air ar deanamh n-ar cloinn dhuitse trid uchdmhacachd agus gràis, gu 'm bi sinn gach la air ar n-ath-nuadhuchadh le d' Spiorad naomh, trid ar Tighearna an t-Josa Criosda ceudna sin, ata beo agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Sgiorad naomh ceudna, aon Dia gu brath. Saoghal gun chrich. Amen.

An Litir. Eabh. i. 1.

DIA, a labhair ann sna h amaibh a chuaidh seachad gu minic, agus air iomadh modh ris na h aithreachaibh leis na fàidhibh, labhair sè ann sna laithibh deireannach so ruinne trìd *a* Mhac, a dh'òrduich è 'n a oighre air na huile nithibh, tre n do chruthaich sè fòs na saoghail. Neach air bhi dha 'n a dhealradh *a* ghlòire-sin, agus 'n a fhior iomhaigh a phearsaidh, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'n uair a ghlan è ar peacaidh-ne do thrìd fein, shuidh è air deas laimh na morachd ann sna h àrdaibh: air dha bhi air a dheanamh ni 's ro-òirdheirce na na h aingil, mhèud gu'n d' fhuair è mar oighreachd ainm bu ro-fhearr na iadsan. Oir co do na aingil ris an dubhairt sè uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh do ghin mi thu? agus a-rìs, Bithidh mise a m' Athair dha san, agus bithidh eisean 'n a Mhac dhamh-sa. Agus a-rìs, 'n tra' bheir è an ceud-ghin a steach do'n t saoghal, deir se, Agus deanadh uil' aingil De àdhradh dha. Agus thaobh nan aingeal a deir è, Neach a 'ta deanamh aingle 'n an spioradaibh, agus a mhinisteiridh 'n an lasair theine. Ach ris a' Mhac *a deir sè, 'Ta* do righchaithir, a Dhe, gu saoghal na saoghal; *is* slat-rioghail ro-cho'-thromach slat do rioghachd-sa: Ghràdhaich thu fìreantachd, agus thug thu suath do aingidheachd; uime sin dh'ung Dia, do

Dhia-ſa, thu le h oladh aoibhneis os ceann do chompanacha. Agus, Leag thuſa, a Thighearna, bunaite na talmhain air tus; agus is iad na neamha oibre do lámh. Teirgidh iadſan, ach mairidh tuſa: agus faſaidh iad uile ſean mar eadach; Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochla dhear iad: ach is tuſa an ti ceudna, agus cha 'n fhaîlnich do bhliadnaidh.

An Soiſgeul, Join, i. 1.

ANN ſan toiſeach bha am Focal, agus bha 'm Focal, maille re Dia, agus b'è 'm Focal Dia Bha è ſo air tùs maille re Dia. Rinneadh gach ni leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh. Ann-ſan bha beatha, agus b' i a bheatha ſolus dhaoine. Agus 'ta 'n ſolus a' ſoillſeachadh ann dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas è. Chuireadh duine o Dhia, d' am b' ainm Join. Thainig eiſean mar fhia'nais, chum fia'nais a thoirt air an t ſolus, chum gu'n creideadh na h uile dhaoine tridſin. Cha b' eiſean an ſolus ſin, ach *chuireadh è* chum gu d' thugadh è fia'nais air an t ſolus. B'è ſo an ſolus fìrinneach, a 'ta ſoillſeachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t ſaoghaîl. Bha è ann ſan t ſaoghal, agus rinneadh an ſaoghal leis, agus cha d' aithnich an ſaoghal è. Thainig è dh' ionnſuidh a mhuintir fein, agus cha do ghabh a dhaoine fein ris. Ach a mhèud 's ghabh ris, thug ſe dhoibh cumhachd a bhi 'n an cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibhſin ata creidſin 'n a ainm: A bha air an gineamhuin, cha 'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia. Agus rinneadh am Focal 'n a fheoil, agus ghabh ſe comhnuidh 'n ar meaſg-ne, (agus chunnairc ſin a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar) làn gràis agus fìrinn.

La Naoimh STEPHEIN.

An Urnuigh.

O THIGHEARNA, deonuich ann ar n-uile fhullan'ais ann ſo air talamh, air ſon teiſteas t-fìrinn-ſa, gu 'n-amhairc ſinn gu gèur ſuas gu neamh, agus gu'm beachduich ſinn le creidimh air a ghlòir a bhios air a foillſeachadh; agus air bi dhuinn lionta do'n Spiorad naomh, gu'm foghlam ſinn ar luchd gèur-leanmhuinn

mhuinn a ghràdhachadh agus a bheannuchadh, a reir eifimpleir do cheud Mhartain, Naomh Stèphein, a rinn Urnuigh riut-fa air fon a luchd Mortaidh, O Jofa bheannuichte, ata d' fheafamh aig deas lamh Dhe chum cobhair air an dream finn uile 'ta fulling air do fhon, ar n' aon eidir-mheadhonair agus fear tagraidh. Amen.

¶ *An fin a leanas urnuigh la Nodhlaic, a deirear gach la gu oidhche choinle.*

An Litir. Ghniomh vii. 55.

AIR do Stephein bhi lan do'n Spiorad naomh, dh' amhairc è gu geur fuas gu neamh, chunnairc è gloir Dhe, agus Jofa 'n a fheafamh air deas làimh Dhe. Agus a dubhairt sè, Fèuch, ata mi faicfin nan neamha fofgailte, agus Mac an duine 'n a fheafamh air deas laimh Dhe. An finn ghlaodh iad amach le guth mòr, agus ftop iad an cluafa, agus thug iad a dh' aon inntin d'a ionnfuidh. Agus air dhoibh a thilgeadh amach as a' chaithir, ghabh iad do chlochaibh *air* : agus thilg na fia'naifean an eadach fios aig cofaibh òganaich, d'am b'ainm Saul. Agus chloch iad Stephan, *agus è* a' gairm air *Dia*, agus ag radh A Thighearna Jofa, glac mo Spiorad. Agus air dha a leigeadh fein air a ghlùinibh, ghlaodh è le guth mòr, A Thighearna, na cuir am' peacadh fo as an leth. Agus air dha fo a radh, choidil è.

An Soifgeul. Mhatth. xxiii. 34.

FEUCH cuirimfe d'ar ionnfuidh fàidhe agus daoine glice, agus fgriobhuichean ; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus ceufuidh fibh, agus *cuid* dhiubh fgiurfaidh fibh ann bhur fionagoguibh, agus ni fibh geur-leanmhuin *orra* o bhaile gu baile : chum as gu 'n d' thig oirbh gach uile fhuil fhìreanta dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhireanta, gu fhuil Shacharias, mhic Bharachias, neach a mharbh fibh eidir an teampull agus an altair. Gu fìrinneach a deirim ribh, Gu'n d'thig na nithe-fe uile air a' ghinealach fo. A Jerufalem, a Jerufalem, a mharbhas na faidhe, agus a ghabhas do chlochaibh air an droing a chuirear a' t ionnfuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chèile mar a chruinnicheas cearc a h eòin fuidh fgiathaibh, agus cha b'àill leibh ! Fèuch, fàgar bhur tigh aguibh 'n a fhàfach. Oir a deirimfe ribh, nach fhaic

fhaic

ſibh miſe o ſo ſuas, gus an abair ſibh, 'S beannuicht' an Ti a thig ann ainm an Tighearna.

La N. JOIN an Soiſgeulaich.

An Urnuigh.

A THIGHEARNA thròcairich, tha ſinn a' guidhe ort do ghàthana dearlach ſolluis a thilgeadh air t-eaglais, chum air dhì bhi air a ſoilſeachadh le teagasg t-Abſdail bheannuichte agus do Shoiſgeulaich Naomh Join, gu'n ſiubhail ì ann an ſolus t-fhìrinn, air doigh a 's gu 'n ruig ì fa dheoidh air ſollus na beatha mairtheanaich, trid Joſa Crioſd air Tighearna. Amen.

An Litir. 1 N. Join, i. 1.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala ſinne, a chunnairc ſinn le 'r ſùilibh, air an d' amhairc ſinn, agus a laimhſich ar làmha thaobh briathra na beatha; (oir dh' fhoillſicheadh a' bheatha, agus chunnairc ſinne *i*, agns ata ſinn a' deanamh ſia'nais, agus ag cur ann cèill dhuibhſe na beatha mairtheanaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh' fhoillſicheadh dhuinne) An ni a chunnairc agus a chuala ſinn, cuireamaid ann cèill duibhſe, chum 's gu'm bi agaibhſe mar an ceudna co'-chomunn ruinne: agus gu fìrinneach 'ta ar co'-chomunne maille ris an Athair, agus maille r'a Mhac Joſa Crioſd. Agus tha ſinn a' ſgriobhadh nan nithe ſo d'ar ionnſuidhe, chum gu'm bi bhur gàirdeachas coi'-lionta. Agus is i ſo an teachdoireachd a chuala ſinn uaithe-ſan, agus ata ſinn a' cur ann ceill dhuibhſe; Gur ſolus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith ann-ſan. Ma deir ſinn gu bheil co' chomunn againn maille ris, agus ſinn a' gluaſachd ann dorchadas, tha ſinn a' deanamh brèige, agus ni bheil ſinn a' deanamh na fìrinn: Ach ma ghluaiſeas ſinn ann ſan t ſolus, amhuil tha eiſean ſan t ſolus, 'ta co'-chomunn againn r'a chèile, agus glanaidh fuil Joſa Crioſd a Mhic, ſinn o'n uile pheacadh. Ma deir ſinn nach eil peacadh againn, tha ſinn 'g ar mealladh

mealladh fein, agus ni bheil an fhìrinn annainn. Ma dh' aid'-icheas ſinn ar peacaidh, tha eiſean fìrinneach, agus ceart chum ar peacaidh a mhaitheamh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd. Ma deir ſinn nach do pheacaich ſinn, tha ſinn a' deanamh breugoire dheth-ſin, agus ni bheil fhocal ann-ainn

An Soiſgeul. Join, xxi. 19.

THubhairt Joſa re peadair, Lean miſe. Ann ſin air do Pheadar tionndadh, chunnairc è an deiſciobul a b'ionmhuinn le Joſa, a'leantuin; an ti fòs a luidh air uchd Joſa a air ſhuipeir, agus a dubh-airt ris, A Thighearna, co è a bhrathas thu? Air do Pheadar eiſean fhaicſin, a dubhairt è re h Joſa, A Thighearnà, ciod a *ni* 'm fear ſo? Deir Joſa ris, Ma 's aill leam è dh' fhantuin gus an d' thig mi ciod *ſin* duitſe? Lean-ſa miſe. Uime ſin chuaidh an radh ſo amach am meaſg nam braithre, nach fuigheadh an deiſciobul ſin bàs: gidheadh cha dubhairt Joſa ris, Cha 'n fhuigh sè bas: ach, Ma 's i mo thoilſe è dh' fhantuin gus an d' thig mi, ciod è *ſin* duitſe? 'Se ſo an deiſciobul ata deanamh fia'nais air na nithibh ſo, agus a ſgriobh na nithe ſo: agus ata fhios againne gu bheil fhia'nais fior. Agus ata fòs mòran do nithibh eile a rinn Joſa, nam biodh iad uile ſgriobhta, 's i mo bhar'ail nach cumadh an ſaoghal fein na rachadh a ſgriobhadh do leabhruibh.

La na NEO-CHIONTACH.

An Urnuigh.

O DHE uile-chumhachdaich, a dhorduich neart a' beul leanabuibh agus chiochran, agus a thug air Naoidhein do ghlòrachadh le 'm bàs; claoidh agus marbh gach uile mi-ghniomh dhubhailc ionnain, agus neartuich ſinn le d' ghràs, chum le neo-chiontachd ar beatha, agus ſeaſmhachd ar creid-imh, gu'n glòraich ſinn t-ainm naomh eadhon gu bàs, trid Jo-ſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Foillſ. xiv. 1.

AGUS dh' amhairc mi, agus fèuch, Uan 'n a ſheaſamh air ſliabh Shion, agus maille ris ceud agus da fhichead agus ceithir mìle, aig an raibh ainm Athair-ſan ſgriobht' ann clàr an eudain. Agus chuala mi guth o fhlaitheanas, mar fhuaim mhòrain uiſgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir: agus chuala mi fuaim chlàrſoirean, a' deanamh ciuil le'n clàrſaichibh fein. Agus chan iad mar gu'm b'oran nuadh è ann làthair na righ-chaithreach, agus ann lathair nan ceithir bheathaiche, agus nan ſeanoiridh: agus cha b' urradh neach ſam bith an t òran ſin fhòghlum, ach an ceud *agus* an dà fhichead *agus* na ceithir mìle, a ſhaoradh o'n talamh. Is iad ſo an dream nach do ſhalchadh le mnaibh; oir is òighean iad is iad ſo an dream a'ta leantuin an Uain ge b'è àite an d theid è: ſhaoradh iad ſo o mheaſg dhaoine, 'n an ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan. Agus 'n am beul cha d' fhuaradh cealg: oir ata iad gun chron ann làthair righ-chaithir Dhe.

An Soiſgeul. Mhatth. ii. 13.

FEuch do nochd ſadh aingeal an Tighearna do Joſeph ann am bruadar, ag radh, Eirich, agus gabh an leanabh òg agus a mhàthair, agus teich do'n Eipht, agus bi ann ſin gus an labhair miſe riut: oir iarruidh Joraith an Naoidhean d' a mhilleadh. Agus air eirigh dhòſan, ghabh ſè d'a ionnſuidh a' Naoidhean agus a mhàthair ſan oidhche, agus dh'imich ſè do 'n Eipht: Agus bha ſè ann ſin gu bâs Ioraith: do chum gu coi'-lionfadh an ni a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, Amach as an Eipht do ghoir mi mo Mhac. Ann ſin air faicſin do Joraith gu'n d'rinn na Droithe fanoid air, do las ſè le feirg ro-mhòir, agus air cur luchd millidh uaithe, mharbh ſè na bha do leanbaibh mac am Betlehem, agus 'n a criochaibh uile, o aois dha bhliadhna no ſui', do reir na h aimſire a dh'fhò'luim ſè gu dichiollach o na draoithibh. Ann ſin choi'-lionadh an ni a labhradh le Jeremias am fàidh, ag radh. Do chualas guth an Rama, caoi agus gul agus bròn ro-mhòr, Rachel ag caoineadh a cloinne, agus nior b'àill lè ſòlas a gabhail, chionn nach bheil iad *beo*.

An Domhnach an Deigh la Nodhlaic.

An Urnuigh.

A DHE uile chumhachdaich, a thug dhuinn-ne t aon ghin Mhic, a 's gu'n gabhadh è ar natar-air fein, agus a bhi air a bhreath le Maighdin fhiorghloin mar gu'm b' ann air an àm so; Deonuich air bhi dhuinn-ne air ar n-ath ghinnmhin, agus air ar deanamh n-ar cloinn dhuitse trid uchdmhacachd agus gràis, gu 'm bi sinn gach la air ar-n-ath-nuadhuchadh le d' Spiorad naomh, trid ar Tighearna an t-Josa Criosda ceudna sin, ata beo agus a' riaghladh maille riutsa, agus ris an Spiorad naomh ceudna, aon Dia gu brath. Saoghal gun chrich. Amen.

An Litir. Gal. iv. 1.

NOise deiream, am feadh a bhios an t oighre 'n a leanabh, nach 'eil eidir-dhealachadh sam bith eider è agus seirbhiseach, ge d' is è Tighearna gach uile *nithe;* ach ata è fuidh luchd-coimhead agus fuidh luchd-riaghluidh gu teachd na h aimsir' a dh' òrduich an t athair. Is mar an ceudna sinne, 'n uair a bha sinn 'n ar leannabaibh, bha sinn ann daorsa fuidh cheud fhòghlum an t saoghail: Ach 'n uair a thainig coi'-lionadh na h aimsir', chuir Dia a Mhac fein uaithe, a ghineadh o mhnaoi, a rinneadh fuidh 'n lagh, chum gu 'n saoradh è iadsan bha fuidh 'n lagh, ionnas gu fuigheamaid-ne uchd-mhacachd na cloinne. Agus do bhri' gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic fein ann bhur croidhibh, ag èigheach, Abba, Athair, Uime sin cha seirbhiseach thu ni 's mò, ach mac; agus ma 's mac, is oighre fòs air Dia tre Chriosd.

An Soisgeul. Mhatth. i. 18.

AGus is mar so do bhi breith Josa Criosd: oir taireis do cheangal pòsaidh bhi air a dheanamh eidir a mhàthair Muire agus Joseph, roimh dhoibh dol cuideachd, fhuaradh torrach i o 'n Spiorad Naomh'. 'Nsin air bhi do Joseph a fear 'n a dhuine co'-thromach, agus gun toil aig' eisiomplair fhollasach a dheanamh dhi', bu mhiann leis a cur uaithe os ìseal. Ach ag smuaineadh na nithe-se dho, fèuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearna è fein da am bruadar, ag radh, A Joseph a mhic Dhaibhi, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a' d'ion-

ſuidh: oir an ni ata air a ghineamhuin innte, is o 'n Spiorad Naomhtha è. Agus beuraidh ſi mac, agus bheir thu Joſa dh' ainm air; oir ſaoraidh ſè a phobull fein o 'm peacaibh. (Agus rinneadh ſo uile, chum gu coi'-lionſadh an ni a dubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh, Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beuraidh ſi mac, agus bheir iad Emmanuel dh'ainm air, 's ionnan ſin re radh air na eidir-theangachadh, agus, Dia maille ruinn). 'N ſinn air moſgladh do Joſeph as a chodal, do rinn sè mar a dh'iarr aingeal a Thighearn' air, agus ghabh sè d'a ionnſaidh a bhean: agus nior aithin sè i gus an d'rug ſi a ceud mhac; agus thug sè Joſa dh'ainm air.

Timchiol-ghearradh CHRIOSD.

An Urnuigh.

A DHE uile chumhachdaich, a thug fai'near do Mhac beannuichte do thimchiol-ghearradh, agus a bhi umhla do'n lagh air ſon an duine; deonuich dhuinn ſior thimchiol ghearradh an Spioraid, ionnas air bhi d' ar croidheachaibh agus d'ar ballaibh air a' bàſuchadh o gach an-mian Saoghalta agus feolmhor, gu'n tabhair ſinn ann s gach uile nithibh umhlachd do d' thoil bheannuichte, trid an ti cheudna do Mhac Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. iv. 8.

IS beannuichte an ti nach cuir an Tighearna peacadh as a leith. Am bheil ma ſeadh am beannacha' ſo *teachd* air an timchioll ghearradh *amhain*, no fòs air an neo-thimchioll-ghearra'? Oir deireamaid gur mheaſadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd. Cionnas ma ſeadh a mheaſadh *dha* è? An ann 'n uair bha è ſan timchioll-ghearra', no ſan neo-thimchioll-ghearra'. Agus fhuair è comhar' an timchioll-ghearraidh, ſeula fìreantachd a' chreidimh a bha aige ſan neo-thimchioll-ghearra': chum gu 'm biodh è 'n a athair aca ſan uile a 'ta creidſin, ſan neo-thimchioll-ghearra': chum gu measfadh fìreantachd dhoibhſin mar an ceudna: Agus 'n a athair an timchioll-ghearraidh dhoibhſin ata ni àmhain do'n timchioll-ghearra', ach mar an ceudna a 'tá 'g imtheachd ann an ceimnibh a' chreidimh ſin ar n athar

athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearra'. Oir ni b' ann tre 'n lagh a thugadh an gealla' do Abraham no d'a shiol, Gu'm biodh è 'n a oighre air an t saoghal, ach tre fhìr-eantachd a' chreidimh. Oir ma 'ta iadsan a bhuineas do 'n lagh 'n an oighreachaibh, ata creidimh air a dheanamh diomhaoin, agus an gealla' gun bhri'.

An Soisgeul. Luc. ii. 15.

AGus tharladh, mar'a dh'fhàlbh na h aingeil uatha gu neamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chèile, Rachamaid a nois' eadhon do Bhetlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne. Agus thainig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Joseph, agus an leanabh 'n a luidhe sa phrasaich. Agus an uair a chunnairc iad *sin*, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh sin. Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh' innseadh dhoibh leis na buachaillibh. Ach ghleidh Muire na nithe sin uile, ag beachd-smuainteachadh orra 'na croidhe. Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòir' agus molaidh do Dhia, air son nan nithe sin uile a chual' agus a chunnaic iad, a reir mar a dubhradh riu. Agus an uair a choi'-lionadh ochd laith' chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh JOSA a dh' ainm air, eadhon an t ainm a ghoir an t aingeal deth mun do ghabhadh sa bhroinn è.

¶ *Feghnuidh an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul ceudna air son gach la 'n deigh sin, gu foillseachadh Chriosd.*

An foillseachadh no Taisbeineadh, CHRIOSD do na Cinnich.

An Urnuigh.

O Dhe, a dh' fhoillsich t-aon ghinn Mhic do na Cinnich le treorachadh reulta, deonuich gu tròcaireach, gu 'm fuidh sinn-ne aig am bheil eolas ort a noise tre chreidimh seilbh, ann a do Dhiadhachd ghlòrmhor an deigh na beatha so, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. iii. 1.

AIR an àdhbar so, *'ta* mise Pòl prìosunach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha; ma chuala sibh mu fhrithealadh gràis De, a thugadh dhamh-sa d'ar taobh-sa: gu'n d' rinn sè aithnichte dhamh-sa tre fhoillseachadh, an rùn-diomhair (mar a sgriobh mi roimhe gu h aith-ghearr', leis am feud sibh air dhuibh a leughaadh, m' eòlas ann rùndiomhair Chriosd a thuigsin) ni ann an lìnnibh eile air nach d' thugadh fios do chlann nan doine, mar ata è 'noise air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus do na fàidhibh trìd an Spioraid; gu'm biodh na Geintilich 'n an co'-oighreachaihh, agus 'n an co'-chorp, agus 'n an luchd co'-pairt d'a ghealla'-san ann Criosd, trìd an t soisgeil: air an d rinneadh mise a'm' mhinisteir, a reir tiodhlaic gràis De a thugadh dhamh, a reir oibreachadh eiseachdacha cumhachd-san. Dhamh-sa, a's lugha na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saibhreas Chriosd nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh a' measg nan Geintileach; agus gu 'n deanainn soilleir do na h uile *dhaoinibh,* creud è comun an rùin-diomhair sin, a bha folaichte ann Dia o thoiseach an t saoghail, a chruthaich na h uile nithe trìd Josa Criosd: chum gu'n deantadh aithnichte 'noise do uachdranaibh agus do chumhachdaibh ann an *ionadaibh* neamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhe, reir an ruin shiorruidh a rùnaich sè ann Josa Criosd ar Tighearna: ann s a' bheil againn dànachd agus slighe dol a steach ann am muinghin trìd a chreidimh sin.

An Soisgeul. Matth. ii. 1.

AGus an uair a rugadh Josa am Betlehem *thìr* Juda, ann laithibh Joraith an righ, fèuch, do thainig Draoithe o'n àird an ear gu Hierusalem, ag radh, C'àit' am bheil righ ud nan Judhach ata air a bhreith? oir chunnaire sinne a reult san àird an ear, agus ata sinn air teachd a thabhairt adhraidh dha. An uair a chual' Joraith an righ *sin,* bha sè fuidh thrioblaid, agus Hierasalem uille maille ris. Agus air cruinneachadh nan àrd-shagarta uile dha, agus scriobhaichean a' phobuill, dh' fheòraich sè dhiubh c'àit' an raibh Criosd gu bi air a bhreith. Agus a dubhairt siad ris, Am Betlehem *thìr* Juda: oir is mar so do scriobhadh leis an fhàidh; Agus thusa Bhetlehem ann tìr Juda, cha tu idir is lugha a' measg phrionnsaidh Juda: oir asadsa do thig an t Uachdaran a sdiuras mo phobull Israel. Ann an sin

air do Joraith na daoine glic' a ghairm os ìseal d'a ionnſuidh, dh'fheòruich ſè dhiubh gu ro-gheur creud an t àm an d'fhoill-ſicheadh an reult. Agus air an cur gu Betlehem dha, a dubhairt ſè, Im'ichibh, agus iarruibh gu dichiollach an naoidhean, agus 'n diaigh fhaghail dhuibh, innſibh dhamſa è, chum gu rachamſa fein, agus gu deanam adhradh dha. Agus air cluinntin an righ dhoibh dh'imich iad, agus fèuch, do chuaidh an reult a chunnairc iad ſan àird an ear rompa, gus an d'thainig ſi agus ſtad ſi os cionn an ionaid ann raibh an naoidhean. Agus air faicſin na rèilte dhoibh, do rinn ſiad gàirdeachas le h aoibhneas ro-mhòr. Agus air dol a ſteach dhoibh do 'n tigh, fhuair iad an naoidhean am fochair a mhàthar Muire, agus do thuit iad ſios, agus rinn ſiad adhradh dhò: agus air foſgladh an ionmhais dhoibh, thug iad dha tiodhlaca'; òr, agus tùis, agus mirr. Agus air faghail rabhaidh o Dhia am bruadar, gun iad a philltin dh'-ionnſuidh Joraith, chuaidh iad d'an dùthaich fein air ſlighe eile.

An Ceud Domhnach an Deigh an Taiſbeanaidh.

An Urnuigh.

O Thighearna, tha ſinn a' guidhe ort gu'n gabha tu gu tròcaireach ri urnuighean do phobuil ata gairm ort, agus deonuich gu 'm bi beachd agus eolas ac' air na nithibh bu choir dhoibh a dheanamh, agus gu'm bi gràs agus neart aca chum an ceudna a choi'lionadh gu fìrineach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Romh. xii. 1.

AIR an àdhbhar ſin guidheam oirbh, a bhràithre, tre throcairibh Dhe, ar cuirp a thabhairt 'n am beo-iobairt, naomha, thaitneach do Dhia, *ni a's è* bhur ſeirbhis reuſonta. Agus na bithidh air bhur cumadh ris an t ſaoghal ſo: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre ath-nuadhachadh bhur n inntin, chum gu'n dearbh ſibh creud i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta ſin De. Oir deiream tre a' ghràs a thugadh dhamh-ſa, ris gach uile 'n ar meaſg, gun ſmuainteachadh *uime fein* ni 's àirde na 's còir dha ſmuainteachadh; ach ſmuainteachadh

chadh am measarrachd, a reir mar a roinn Dia ris gach uile neach tomhas a' chreidimh. Oir mar ata mòran bhall againn ann aon chorp, agus cha 'n 'eil aig gach uile bhall an aon oifig: Amhuil sin ge do tha sinne 'n ar mòran, is aon chorp ann Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon sa leith d'a chèile.

An Soisgeul. Luc. ii. 41.

AGus chuaidh a phàranta' gach bliadhna gu Hierusalem, aig feisd na caisge. Agus air bhi dha dà-bhliadhna-dheug a dh' aois, chuaidh iad suas gu Hierusalem, a reir gnàth' na féisde. Agus air coi'-lionadh nan làethe sin doibh, 'n uair a phill iadsa', dh'fhan an leanabh Josa 'n an diaigh ann Hierusalem; agus ni'n raibh fios aig Joseph no aig a mhàthair *air sin.* Ach air dhoibh a shaoilsin gu'n raibh è sa chuideachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad è 'measg an cairdean, agus an luchd eòlais. Agus an t ann nach d'fhuair iad è, phill iad gu Hierusalem, 'g a iarruidh. Agus tharladh 'n diaigh thri l ith', gu'n d'fhuair siad è san teampul, 'n a shuidhe a' meadhon an luchd teagaisg, faraon 'g an eisdeachd, agus a' cur cheistean orra. Agus ghabh a' mhuintir a chual' è uilè iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh. Agus air dhoibh fhaicsin, ghlac ua'bhas iad: agus a dubhairt a mhàthair rìs, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirne? fèuch, bha t athair agus mise gu brònach ga d'iarruidh. Agus sa dubhairt eisean riu, C'ar son a bha sibh ga m'iarruidh? nach raibh fhios agaibh gu'm bu chòir dhamhsa bhi mu ghnothuichibh m' Athar? Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair è riu. Agus chuaidh è sios maille riu, agus thainig è gu Nasaret, agus bha è umhal doibh: ach ghleidh a mhàthair na nithe sin uile 'n a croidhe. Agus thainig Josa air aghaidh ann an gliocas agus am mèudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig doinibh.

An Dara Domhnach an deigh an Taisbeanaidh.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, ata riaghladh nan uile Nithe air neamh agus air talamh; eisd gu tròcaireach

ach ri Achanuich do phobull, agus deonuich dhuinn do shìothchaimh feadh uile laethibh ar beatha, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xii. 6

UIme sin air bhi do thiodhlacaibh eagsamhail againn, a reir a' ghrais a thugadh dhuinn, ma 's fàidheadoireach, *deanamaid fàidheadhoireachd* do reir tomhais a' chreidimh: No ma ma 's mhinistreileachd, *thugamaid aire* d'ar ministreileachd no an ti a theagaisgas, *thugadh è aire* d'a theagasg: No an ti a bheir earail, *thugadh è aire* d'a earail: an ti a roinneas an *deirc*, *roinneadh è i* ann treibhdhireachd; an ti a rioghlas, *deanadh sè è* maille re dùrachd; an ti a ni tròcair, *deanadh sè è* gu suilbhir. *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. Biodh grain agaibh do'n olc, leanaibh gu dlù' ris an ni a 'ta maith. *Bithibh* teo-chroidheach d'a chéile; le gràdh bràthaireil, ann onoir a' toirt toiseach gach aon d'a chéile: Gun bhi leasg ann gnothuichibh: dùrachdach 'n ar spiorad; a deanamh seirbhis do'n Tighearna; a deanamh gàirdeachais ann dochas: foighidneach ann triobloid; mairtheanach ann an urnuigh; a' co'roinn re uireasbhuidh nan naomh; a' gnàthachadh aoidheachd. Beannuichibh an dream a'ta deanamh geur-leanmhuin oirbh: beannuichibh, agus na mallaichibh. Deanaibh gairdeachas maille riu-san a'ta re gàirdeachas, agus caoi'maille riu-san a'ta re caoi'. Gu ma h aon toil dhuibh r'a chéile. Na biodh bhur cion air nithibh àrd, ach cuiribh sibh fein ann coi'-inbhe riu-san a'ta iosal.

An Soisgeul. Join ii. 1.

AGus air an treas là bha pòsadh ann Cana na Galilee; agus bha màthair Josa ann sin. Agus ghoireadh Josa fòs, agus a dheisciobul, chum a' phòsaidh. Agus air teireachdain do'n fhion, a dubhairt màthair Josa ris, Cha 'n 'eil fion aca. A dubhairt Josa ria, Creud mo gnothuchsa riut, a bhean? cha d' thainig m' uair-se fòs. A dubhairt a mhàthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'è ni a their è ribh, deanaibh è. Agus bha ann sin sea soithiche cloiche am bu ghnà' uisg' a chur, a reir gnàth' glanaidh nan Judhach, a ghabhadh dà fheircin no tri gach aon aca. A dubhairt Josa riu, Lionaibh na soithiche le uisge. Agus lion siad iad gus am beul. Agus a dubhairt sè riu, Tairngibh a nois', agus thugaibh chum uachdarain na

fèifde. Agus thug iad *ann* è. 'Nuair a bhlais uachdaran na féifd' an t uifg' a rinneadh 'n a fhion, (agus cha raibh fhios aige co as a thainig è ; ach bha fhios aig an luchd fritheaiaidh a tharruing an t uifge) ghoir uachdaran na feifd' am fear-nua'-pòfda, agus a deir fè ris, Cuiridh gach uile dhuine fion maith a làthair air tùs ; agus 'n uair a dh' òlas daoine gu leòr, ann fin *am fion* a's meafa : *ach* ghleidh thus' am fion maith gus a noife. An toifeach fo mhiorbhuilibh rinn Jofa ann Cana na Galilee, agus dh'-fhoillfich fè a glòir ; agus chreid a dheifciobuil ann.

An Treas Domhnach an Deigh an Taifbeanaidh.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, amhairc gu tròcaireach air ar n anmhaineachdaibh, agus ann ar uile chunnartaibh agus riachdanais fìn amach do lamh dheas ga'r comhnadh agus ga'r teafairgin, trid Jofa Criofd ar Tighearna.

An Litir. Rom. xii. 16.

NA bithibh glic 'n ar bar'aìl fein. Na diolaibh olc air fon uile do dhuin' air bith Ull'uichibh nithe ciatfach am fia'nais nan uile dhaoine, Ma dh' fheudàs è bhi, mhèud 's ata ann comas duibhfe, biodh fiothcaint agaibh ris gach uile dhaoinibh. *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur fon fein, ach thugaibh àite do 'n fheirg : oir ata è fgriobhta, is leamfa an dioghaltas ; iochdaich mi, deir an Tighearna. Uime fin ma bhios do nàmhad ocrach, thoir biadh dha ; ma bhios è tartmhor, thoir deoch dha ; oir le fo a dheanamh carnaidh tu eibhle teine air a cheann. Na d' thugadh an t olc buaidh ort, ach beir-fe buaidh air an olc leis a' mhaith.

An Soifgeul, Matth viii. 1.

AGus tairies teachd o'n t fliabh dha, lean cuideachd mhòr è. Agus fèuch, thainig lobhar, agus thug fè onoir dha, ag radh, A Thighearna, ma's toil leatfa, is comafach thu air

mife

mife a ghlanadh. Agus fhìn Jofa amach a làmh, agus bhean è ris, ag radh, Ata mi toileach, bi thufa glan. Agus air ball bha a loibhre air a glanadh. Agus a dubhairt Jofa ris, Fèuch nach innis thu do dhuine air bith, ach im'ich, taifbein thu fein do 'n t fagairt, agus beir chuige an tiodhlacadh a dh' àithin Maois, mar fhiadhnuis dhoibh. Agus air dol do Jofa fteach do Chapernaum, thainig d'a ionnfuidh Caiptin cheud, a' guidheadh air, agus ag radh, A Thighearna, ata m' òglaoch 'n à luidh' a ftigh am pairilis, *agus* air a phianadh gu ro-iomarcach. A deir Jofa ris, Thig mife agus flànuichidh mi è. Agus air freagairt do'n Chaiptin a dubhairt fè, A Thighearna, cha 'n fhiu mife thufa a theachd afteach fa m' chleith: ach amhàin abair am focal, agus flànuichear m' òglaoch. Oir is duine mife fèin ata fui' ùghdarras, aig am bhuil faighdfhearra fum: agus deirim ris an fhear fo, Im'ich, agus im'ichidh fè: agus ris an fhear fo Thig, agus thig fè: agus ra m' fhearbhanta, Dean fo, agus ni fè è. Air cluinntin fo do Jofa, ghabh fè iongantas, agus a dubhairt fè ris a' mhuintir a bha 'g a leantuin, Gu firinneach a deirim ribh, nach d'fhuair mi creidimh co-mòr as fo, ann an Ifrael fein. Agus a deirim ribh, gu'n d'thig mòran o 'n àird an ear, agus on aird an iar, agus fuidhidh iad maille re Abraham, agus Ifaac, agus Jacob, ann an Rioghachd nèimh'. Ach tilgear clann na rioghachd ann dorchadas ata leith amuigh: bithidh ann fin gul agus gearradh fhiacall. Agus a dubhairt Jofa ris a' chaiptin cheud, Im'ich romhad, agus biodh dhuit a reir mar á chreid thu. Agus fhlànuicheadh a fhearbhanta air an uair fin fein.

An Ceathramh Domhnach an deigh an Taifbeanaidh.

An Urnuigh.

O Dhe, aig am bheil fios gu bheil finn air ar fuidheachadh ann a' meadhon chunnartan co mhòr agus co lionmhor, air achd le anmhuineachd ar Natuir a 's nach urrain finn do ghna feafamh dìreach; Tabhair dhuinn a leithid a neart agus a dhìdin, 's a chumas fuas finn ann fna h-uile chunnartaibh, agus a ghiulanas trid gach uile bhuaidhreadh finn, tre Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. xiii. 1.

BIodh gach anam umhal do na h àrd chumhachdaibh. Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia: agus na cumhachda a 'ta ann, is ann o Dhia a dh' orduicheadh iad. Air an àdhbhar ſin ge b'è air bith a chuireas ann aghaidh a chumhachd, ata ſe cur ann aghaidh òrduigh Dhe: agus iadſan a chuireas 'n a aghaidh, gheibh ſiad breitheanas dhoibh fein. Oir cha 'n 'eil uachdarain 'n an àdhbhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime ſin am miann leat bhi gun eagal an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uaithe. Oir is eiſean ſèirbhiſeach Dhe chum maith dhuit. Ach ma ni thu ant olc, biodh eagal ort; oir cha 'n ann gu diomhaoin ata sè giùlan a' chloidheimh: oir is è ſeirbhiſeach Dhe, 'n a dhioghaltoir feirg air an ti a ni olc. Uime ſin is eigin bhi umhal, ni h ann amhain air ſon feirge, ach fòs air ſon coguis. Oir air an àdhbhar ſo ata ſibh toirt cis *dhoibh* fòs: oir is iad ſeirbhiſich Dhe iad, a' sìr-fheitheamh air an ni ſo fein. Air an ádhbhar ſin thugaibh do gach uile neach an dlighe fein: cain dha-ſan d'an *dlighear* càin, cìs dha-ſan d'an *dlighear* cìs, èagal dha-ſan d'an *còir* eagal, agus onoir dha-ſan d'an *còir* onoir.

An Soiſgeul. Matt. viii. 23.

AGus air dol dhòſan a ſteach do'n luing, lean a dheiſciobuil è. Agus fèuch, dh'eirich ſtoirm mhòr air an fhairge, ionnas gu'n d'fholaich na tonna an lòng: ach bha eiſean 'n a chodal Agus thainig a dheiſciobuil d'a ionnſuidh, agus dhùiſg iad è ag radh, A Thighearna, teaſairg ſinn ata ſinn cailte. Agus a dubhairt ſè riu, Creud fa 'm bheil ſibh eaglach, ſibhſe air bheag creidimh? Ann ſin dh'eirich ſè agus chronuich ſè na gaotha agus an fhairge, agus bha ciuineas mòr ann. Ach ghabh na daoine iongantas, ag radh, Creud è ghnè dhuine ſo, gu bheil na gaotha fein agus an fhairge umhal dha? Agus air teachd dha do'n taoibh eile, gu tìr nan Geirgiſineach, thachair dias do dhaoinibh air ann an raibh deamhain, teachd amach as na tuamaibh, agus *bha iad* ro-gharg, ionnas nach feudfadh duine air bith an t ſlighe ſin a ghabhail. Agus fèuch, ghlaoidh iad, ag radh, Creud è ar gnothuchne riut, Ioſa a Mhic Dhe? An d' thainig thu ann ſo d'ar pianadh roimh' an ám? Agus bha treud mhòr

mhòr do mhucaibh am fad uatha, ag inealtradh. Agus dh'iarr na deamhain dh'athchuinge air ſin, ag radh, Ma thilgeas tu a-mach ſinn, leig dhuinn dol ſan treud mhuc ud. Agus a dubharit ſè riu, Im'ichibh. Agus air dol amach dhoibh, chuaidh ſiad annſan trèud mhuc: agus fèuch, do ruidh an treud mhuc uile gu dian ſios air ionad corrach, do'n chuan; agus chailleadh ſna h uiſgibh iad. Agus theich na buachaillean, agus chuaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithe-ſe uile; agus fòs na thachair dhoibhſin ann an raibh na deamhain. Agus fèuch, chuaidh am bail' uile am-ach chum Joſa a chomhlachadh, agus an uair a chunnairc è, ghuidh iad air im'eachd as an criochaibh-ſin.

An Cuigeamh Domhnach an Deigh an Taiſbean-aidh.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort t-Eaglais agus do theaghlach a ghleidheadh do ghna ann a d' t-fhior chreidimh, chum an dream ata leigeadh an taic amhain air dòchas do ghràis neamh-aidh, gu'm bi iad gu brath ar an dion le d' mhòr chumhachd, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Col. iii. 12.

UIme ſin cuiribhſe umaibh (mar dhaoine taghta Dhe naomha agus ionmhuinn) tiom-chroidhe thròcaire, caomhalachd irioſlachd inntin, macantas, fad-fhulangas; a' giùlan le chèile, agus a' maitheamh d'a cheile ma 'ta cùisghearain aig neach ann aghaidh neach: amhuil mar a thug Crioſd maitheanas dhuibhſe, deanaibhſe mar an ceudna. Agus thar nanithibh ſo uile, *cuiribh umaibh* ſeirc, ni a 's è coi'-cheangal na foirſeachd. Agus biodh sìth Dhe a' riaghladh ann bhur croidhe, chum am bheil ſibh fòs air bhur gairm ann an aon chorp; agus bithibh taingeil. Gabhadh focal Chrioſd comhnuidh annaibh gu ſaibhir ſan uile ghliocas; a' teagaſg agus a' comhairleachadh a chèile le ſalmaibh, agus laoidibh, agus cantaicibh ſpioradail, a' deanamh ciuil do'n Tighearna le gràs

ann bhur croidhe. Agus ge b'è ni air bith a ni fibh ann am focal no ann gniomh, deanaibh na h uile *nithe* ann ainm an Tighearna Jofa, a' toirt buidheachais do Dhia eadhon an t Athair trìd-fin.

An Soifgeul, Matth. xiii. 24

IS cofmhuil rioghachd neimhe re duine a chuir fiol maith ann a fhearann: agus ann uair a bha daoine 'n an codal, thainig a namhaid agus chuir fè cogal a' meafg a' chrui'neachd, agus dh'imthich fè roimhe. Ach an uair a thainig an t arbhar fui' dhèis, agus a thug fè amach a thoradh, dh'fhoillfich an cogal è fein mar an ceudna. Agus air teachd do fheirbhifeachaibh fhir-an-tighe, a dubhairt fiad ris, A Thighearna, nach do chuir thufa fiol maith ann a t fhearam? c'àite ma feadh as an d'fhuair fè an cogal? A dubhairt eifean riu, Rinn nàmhaid éigin fo. Agus a dubhairt nà feirbhifich ris, An aill leat uime fin gu'n teid finne agus gu'n cruinnich finn r'a chéile iad? Ach a dubhairt eifean *riu*, Ni h àill; air eagal ag cruinneachadh a' chogail duibh, gu fpion fibh an crui'neachd maille ris. Leigibh leo fàs araon gus *an d' thig* am foghmhar: agus ann àm a fhoghmhaire a deir mife re m' luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceangluibh è 'n a phunnanuibh chum a lofgaidh: ach cruinnichibh an crui'neachd do m' fgiobol.

An Seathamh Domhnach an Deigh an Taifbeanaidh.

An Urnuigh.

O Dhe, aig an raibh do Mhac beannuichte air fhoillfeachadh, do chum gu'n fgriofadh è oibreadh an diabhoil, agus gu'n deanadh fe finn-ne 'n ar Mic do Dhia, agus 'n ar 'n oighribh air beatha fhiorruidh, Deonuich dhuinn, tha finn a' guidhe ort, air bhi do'n dòchas fo againn, gu 'n glan finn finnfein, eadhon mar ata eifin glan; a chum a' nuair a dh'fhoillfichear a ris è le cumhachd agus le glòir mhòr, gu 'm bi finn air ar deanamh cofmhuil ris 'n a rioghachd fhiorruidh ghlòrmhor fein

fein, ſann ionad, Maille riutſa O Athair, agus riutſa O Spioraid Naoimh, s am bheil è beo a riaghlachadh aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1. Join. iii. 1.

FEuchaibh, ciod a' ghnè graidh a thug an t Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann De dhinn: uime ſin ni 'n aithne do'n t ſaoghal ſin do bhri' nach b' aithne da eiſean. A mhuintir mo graidh, 'noiſe is ſinne mic Dhe, agus ni 'n ſoilleir fòs ciod a bhitheas ſinn: ach ata fhios againn, 'n uair a dh' fhoillſichear eiſean, gu'm bi ſinn coſmhuil ris: oir chi ſinn è mar ata è. Agus gach uile neach aig am bheil an dochas ſo ann-ſan, glanaidh sè è fein, amhuil ata eiſean glan. Ge b'è neach a ni peacadh, tha è mar an ceudna a' briſeadh an lagha. Agus ata fhios agaibh gu'n d'fhoillſicheadh eiſean chum ar peacaìdh-ne thoirt air falbh; agus ni bheil peacadh ſam bith ann ſan. Gach uile neach a dh' fhanas ann-ſan, cha dean è peacadh: ge b'è air bith a pheacaicheas, cha 'n fhaca sè eiſean, agus cha raibh eolas aige air. A chlann bheag, na mealladh neach air bith ſibh: an ti a ni fìreantachd, is fìrean è, amhuil is fìrean eiſean: an ti a ni peacadh, is ann o'n diabhol ata è; oir tha an diabhol a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche ſo a dh' fhoillſicheadh Mac Dhe, chum gu'n ſgrioſadh è oibridh an diabhoil.

An Soiſgeul. Matth. xxiv. 23.

ANN ſin ma deir aon duine ribh, Fèuch, *ata* Crioſd ann ſo, no ann ſùd: na creidibh *è*. Oir eir'idh Crioſdanna brèige, agus ni ſiad comharthaidh agus miorbhuile môra, ionnas gu mealladh ſiad (nam feudadh è bi) na daoine taghta fein. Fèuch, dh'innis mi dhuibh *è* roi'-laimh. Uime ſin ma deir ſiad ribh, Fèuch, ata ſè ſan fhàſach, na rachaibh amach: fèuch, *ata ſè* ſna ſeomraichibh uaigneach, na creidibh *ſin*. Oir a reir mar a thig an dealanach o'n àird an ear, agus a dhealruicheas i gus an àird an iar: mar ſin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine. Oir ge b'è ball am bi a' chairbh, is ann an ſin a chruinnichear na h ioluirean. Air ball an diaigh trioblaid nan là'ith' ud, dorchuichear a' ghrian, agus ni'n tabhair a' ghealach a ſolus, agus tuitidh na reulta o neamh, agus bithidh cumhachda nan neamha air an crathadh. Agus ann ſin foillſichear comharth' Mhic

Mhic an duine ann neamh: agus ann ſin ni uile threibhe na talmhain bròn, agus chi ſiad Mac an duine a' teachd air nèulaibh nèimh', le cumhachd agus glòir ro-mhòir. Agus cuirſidh ſè 'mach Aingil le fuaim mhòir-na gall truimp, agus cruinnichidh ſiad a ſhluagh taght' o na ceithir gaothaibh, o leith iomal neimhe gus an leith iomall eile.

An Domhnach d'an Goirrear Septuageſima, no an Treas Domhnach Roimh an Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort gu'n eiſdeadh tu gu fabharach re urnuigh do phobuil, chum gu'm bi ſinn-ne ata gu ceart air ar peanaſachadh air ſon ar coirreanna, air ar ſaoradh gu tròcaireach le d' mhaitheas, chum glòir t-ainm, trid Joſa Crioſd ar Slanui'fhear, ata beo agus a' riaghladh maille riutſa agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1. Cor. ix 24.

NAch 'eil fhios agaibh iadſan a 'ta ruidh ann ſa bhlar-rèiſe, gu'n ruidh iad uile, ach is aon duin' a gheibh an geall? gu ma h amhuil a ruidheas ſibhſe, ionnas gu'n glac ſibh *an geall* Agus ata gach uile ghleachdoir meaſarra ann ſna h uile nithibh: noiſe, ata iadſan a' *deanamh ſin* chum 's gu'm fuigh iad crún truaillidh, ach ſinne *air ſon crùin* neo-thruaillidh. Uime ſin is amhuil a ruidheamſa, ni h ann mar gu neo-chinnteach: is amhuil a chogam, ni h ann mar neach a bhuaileas an t aidhear: Ach trom-bhuailean mo chorp, agus cuiream fuidh ſmachd è: an t eagal air chor ſam bith taireis damh *an ſoiſgeul* a ſhearmonachadh do dhroing eile, gu'n cuir'ear mi fein air cul.

An Soiſgeul, Matth xx. 1.

OIR is coſmhuil rioghachd Neimh' re fear-tighe, a chuaidh amach moch air mhaidin a thuaraſdlachadh luchd oibre d'a

d'a ghàradh fìona. Agus taireis da còrdadh ris an luchd oibre air pheghinn *Romhanaich* ſan là, chuir ſè g' a ghàradh fìona iad. Agus air dol amach dha timchioll na treas uaire, chunnairc ſè droing eile 'n an ſeaſamh diomhanach air a' mhargadh, agus a dubhairt ſè riu, Im'ichibhſe mar an ceudna do'n gharadh fhìona, agus ge b'è ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh è. Agus dh'imich ſiad. Air dol amach dha mu timchioll na ſeathadh agus na naothadh uair', rinn ſe mar an ceudna. Agus air dol amach dha mu thimchioll na h aon-uair-deug, fhuair ſè dream eile 'n an ſeaſamh diomhanach, agus a deir ſè riu, C'ar ſon ata ſibh 'n ar ſeaſamh ann ſo feadh an là diomhnanach? A deir ſiad ris, Chionn nach do thuaraſdaluich duine air bith ſinn. A deir ſè riu, Im'ichibhſe mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'é ni ata ceart, gheibh ſibh è. Agus air teachd do'n fheaſcar, a deir tighearn' a' ghàraidh fhìona ſin r'a ſtiobhard, Gairm an luchd oibre, agus tabhair dhoibh an tuaraſdal, ag toiſeacheadh o 'n droing *a thainig* ſa dheireadh gu ruig na ceud *daoine*. Agus air teachd dhoibhſin *a thuaraſdaluicheadh* mu thimchioll na aon-uair-deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn. Ach air teachd do'n cheud dream, ſhaoil iad-ſa gu 'm fuigheadh iad ni bu mhò, ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn. Agus air dhoibh fhaghail, rinn ſiad monmhor ann aghaidh fhir-an-tighe, ag radh An dream ſin *a thainig* fa dheireadh, ni 'n d'rinn ſiad *obair* ach aon uair, agus chuir thu iad ann coimhmeas ruinne, a dh'iomchair uallach agus teas an là. Ach air freagairt dha-ſan, a dubhairt ſè re fear dhiubh, A charaid, ni 'm bhuileam a' deanamh eacoir ort: nach do chòird thu rium air pheghinn? Tog leat do chuid fein, agus im'ich romhad: 's i mo thoils' a thabhairt do'n ti ſo *a thainig* fa dheireadh, mar *a' thug mi* dhuitſe. Nach 'eil è ceaduichte dhamhſa an ni a's toil leamh a dheanamh re m' chuid fein? am bheil do ſhùils' olc, air ſon gu bhuil miſe maith? Is mar ſin bithidh an droing dheireannach air thoiſeach, agus an droing *ata* air thoiſeach air dheireadh: oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha'.

An Domhnach d'an goirrear Sexagesima, no an dara Domhnach roimh a Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna Dhe, ata a' faicsin nach 'eil sinn a' cur ar n' earbsa ann nì air bith ata sinn fein a' deanamh ; deonuich gu 'm bi sinn le d' chumhachd air ar dion gu tròcaireach an aghaidh gach amhghair, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Cor. xi. 19.

OIR giùlainibh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrì gu bheil sibh *fein* glic. Oir fuil'gidh sibh ma bheir neach ann daorsa sibh, ma dh' itheas neach *sibh*, ma bheir neach bhur cuid *dhibh*, ma dh' àrdaicheas neach è fein, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh. Labhram thaobh eas-onoir, mar gu'm bitheamaid anmhunn : ach, ge b'è ni ann s a' bheil neach air bith dàna, (labhram gu h amaideach) ata mise dàna *ann* mar an ceudna. An Eabhruich iad ? *is mar sin* mise mar an ceudna : An Israelich iad ? *is mar sin* mise fòs : An sliochd do Abraham iad ? *is mar sin* mise mar an ceudna : Am ministeiridh do Chriosd iad ? (labhram mar dhuine micheillidh) 'taimse os an ceann *sa chùis so :* ann saothairibh ni's pailte, ann am buillibh ni 's ro mhò am prìosunaibh ni 's trice, am bàsaibh gu minic. Fhuair mi o na h Iudhachaibh cuig uaire dà fhicheadh *buille* ach a h aon. Ghabhadh do shlataibh orm tri uaire, chlochadh mi aon uair, dh' fhuiling mi lòng-bhriseadh tri uaire ; la agus oidhche bha mi san doimhne : ann turusaibh gu minic, ann gàbha aimhnichean. ann cuntartaibh mheirleach, ann cuntartaibh o *m'* chinneach *fein*, ann cuntartaibh o na Geintileachaibh, ann cuntartaibh sa' bhaile, ann cuntartaibh san fhàsach, ann cuntartaibh san fhairge, ann cuntartaibh 'measg bhràithre fallsa ; ann sgìos agus am briseadh croidhe, am fairibh gu minic, ann ocras agus ann tart, ann trosgaibh gu minic, am fuachd, agus ann lom-nochdaidh. Bharr air na nithibh a 'ta ann leith 'muigh, an ni a 'ta teachd orm gu lathail, cùram nan eaglaisean uile. Co a'ta lag, agus nach bheilimse lag ? co a ta' faghail oilbheim, agus nach 'eil mise air mo losgadh ? Mas eigin damh uail a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas

do 'm anmhuinneachd a ni mi uaill. 'Ta fios aig Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Crosd, a 'ta beannuichte gu siorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

An Soisgeul. Luc. viii. 4.

AGus 'n uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thainig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair è ann an cosamhlachd riu: Chuaidh Sioladair amach a chur a shil: agus ag cur da, thuit cuid re taoibh an ròid, agus shaltradh sios é, agus dh'ith èunlaith an aidheir suas è. Agus thuit cuid eil' air carraig, agus air fàs da, shearg sè, do bhri' nach raibh sùgh aige. Agus thuit cuid eile a' measg droighinn, agus air fàs do'n droighionn maille ris, thachd se è Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhas è suas, agus thug è toradh uaithe a cheud uiread *'s' n chuireadh.* Agus air dha na nithe sin a radh, ghlaodh è, Gé b'è aig am bheil cluasa chum eisteachd, eisdeadh è. Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag radh, Creud è an cosamhlachd so? Agus a dubhairt eisean, Thugadh dhuibhse eolas fhaghail air rùn diomhair Rioghachd Dhe; ach do chàch ann cosamhlachdaibh; ionnas aig faicsin doibh nach faiceadh iad, agus ag cluintinn doibh nach tuigéadh iad. Ach is è so an cosamhlachd: Is è'n siol focal De. Iadsan re taoibh an ròid, is iad sin a dh'eisdeas: 'n a dhiaigh sin ata 'n Diabhol a' teachd, agus a' tog'ail air falbh an fhocail as an croidhibh, 'n t eagal gu'n creideadh iad agus gu 'm biodh iad air an sabhaladh. An dream air a' charraig, *is iad sin iadsa'*, 'n uair a dh'eisdeas iad, a ghabhas' am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas; agus cha 'n 'eil aca so freumh, *muintir* a chreideas rè tamuill, agus ann àm buaireidh ata tuiteam air falbh. Agus an ni ud a thuit a' measg droighinn, is iad sin an dream a dh'eisdeas, agus air dhoibh dol amach, ata siad air an tachdadh le cùram, agus le saibhreas, agus le saimhe na beatha *so*, agus nì 'm bheil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd. Ach an ni ud *a thuit* san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal eisdeachd, ata 'ga choimhead ann an croidhe trei'-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidin.

An Domhnach d'an goirrear Quinquagesima, no an Domhnach roimh a Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna, a theagais dhuinn, nach 'eil feum air bith 'n ar n-uìle ghniomhara as eugmhais carthanachd; cuir do Spiorad Naomh, agus doirt ann ar croidheachan tiodhlacadh ro 'oir-dhearc sin na carthanachd, fior cheangal na sioth agus nan uile Shubhailceadh, nì co air bith ata beo as eugmhais ata se air a mheas marbh ann a d' làthairse. Deonuich so dhuinn air son t-aon Mhic Josa Criosd. Amen.

An Litir. 1 Cor. xiii. 1

GE do labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghradh agam, ata mi a m' phrais a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich. Agus ge do raibh agam faidheadoireachd, agus ge do thuiginn gach uile rùna-diomhair, agus gach uile eòlas; agus ge do bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnas gu 'n atharraichinn sleibhte, agus mi gun ghràdh agam, ni bheil annam ach neo-ni. Agus ge do chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ge do bheirinn mo chorp chum a losgaidh, agus gun gràdh agam, cha 'n 'eil tairbhe sam bith dhamh ann. 'Ta an gradh fad-fhulangach, *agus* caoimhneil; cha ghabh an gradh farmad; cha dean an gradh raiteachas, cha 'n 'eil è air a sheideadh suas, Cha ghiulain sè è fein gu mi chiatfach, cha 'n iarr è na nithe sin a bhuineas da fein, cha 'n 'eil è so bhrosnachaidh *chum feirge*, cha smuainich è olc sam bith. Cha dean è gàirdeachas san ea-coir, ach ni è gàirdeachas san fhìrinn: Fuil'gidh è na h uile nithe, creididh è na h uile nithe, bithidh dòchas aige ris na h uile nithibh, giùlainidh sè na h uile nithe. Cha d' theid an gradh air cùl a choidhch': ach ma's faidheadoireachda *'ta ann*, theid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh siad; ma's eòlas, cuir'ear air cùl è. Oir ata eòlas againn an cuid, agus ata sinn re faidheadoireachd ann cuid. Ach 'n uair a thig an ni a 'ta iom-lan, cuir'ear air cul an ni sin nach 'eil ach ann cuid. 'N uair a bha mi a'm' leanban, labhair mi mar leanban, thuig mi mar leanban, reusonaich mi mar leanban; ach air fàs damh a'm' dhuine, chuir mi

na nithe leanabaidh air cùl. Oir ata ſinn a' faicſin ſan àm ſo gu dorcha' tre ghloin; ach ann ſin *chi ſinn* aghaidh re h aghaidh: ſan àm ſo is aithne dhamh ann cuid; ach ann ſin aithnichidh mi mar ata aithneadh orm fòs. Agus a noiſe fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri *nithe* ſo; ach *is è* 'n gradh a's mò dhiubh ſo.

An Soiſgeul. Luc. xviii. 31.

AGus ghabh Ioſa 'n dà-fhear dheug d'a ionnſuidh, agus a dubhairt ſe riu, Fèuch, ata ſinn a' dol ſuas gu Hieruſalem, agus bithidh gach uile nithe ata ſgriobhta leis na faidhibh mu Mhac an duine, air an coi'-lionadh. Oir bheir'ear thairis è do na cinneachaibh, agus theid fanoid a dheanamh air, agus maſluichear è, agus gabhar do ſhilibh air; Agus ſgiurſaidh agus marbhaidh ſiad è: agus air an treas là eir'idh ſè 'ris. Agus cha do thuig iadſan aon ni dhiubh ſo: agus bha na briathra ſo folaichte orra agus cha do thuig iad na nithe a dubhradh. Agus tharladh, 'n uair a dhruid è re Iericho, gu'n raibh dall àraidh'n a ſhuidhe re taoibh an ròid, ag iarraidh déirce. Agus air cluinntin an t ſluaigh a' dol ſeachad, dh'fheòraich è ciod bu chiall da *ſo*. Agus dh' innis iad da, gur b'è Ioſa ò Naſaret a bha gabhail ſeachad. Agus ghlaodh è, ag radh, Ioſa. Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus chronnich iadſan a bha air thoiſeach è, chum's gu'm biodh è 'n a thoſd: ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh eiſean, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm. Agus air ſeaſamh do Ioſa, dh' àithn ſè a thoirt d'a ionnſuidh: agus 'n uair a thainig è 'm fogus da, dh' fheòraich ſè dheth, Ag radh, Ciod is àill leat miſe a dheanamh dhuit? agus a dubhairt eiſean, A Thighearna, mi dh' fhaghail mo radhairc. Agus a dubhairt Ioſa ris, Biodh do radharc agad: ſhlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair ſè a radharc, agus lean ſè è, a toirt gloir' do Dhia: agus thug an ſluagh uile cliu do Dhia, 'n uair a chunnaic iad *ſo*.

An ceud La do'n charmhas, d' an goirrear gu coitcheann Diceudain-an-luaithreadh.

An Urnuigh.

A Dhe Uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, leis nach fuathach nì air bith a rinn ù, agus ata toirt maitheanas peacaidh do'n dream ſin uile a ni aithreachas; dean agus cruthaich ionnain croidheachan nuadh agus brùithte, ionas air bhi dhuinn do rìreadh a' caoidh air ſon ar peacanna, agus aig aidmheil ar truaigh, gu'm fuidh ſinn uait-ſe, Dia nan uile thròcair, lan fhuaſgladh agus maitheanas, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ *Is còir an Urnuigh ſo a lèughadh gach la do'n Charmhas, an deigh an Urnuigh orduichte air ſon an la fein.*

Air ſon an Litir. Joel ii. 12.

Pillibhſe do m' ionnſuidh, a deir an Tighearna, le'r n' uile chroìdhe, agus le traſg, agus le gul, agus le bròn. Agus reabuibh bhur croidhe, agus na b' è bhur n' èudach, agus pillibh a dh' ionnſuìdh an Tighearna bhur Dia: oir ata ſe gràſail agus trocaireach, mall chum feirge, agus a làn do chao'neas, agus gabhaidh ſè aithreachas o 'n olc. Co aig ata fios nach pill ſe agus an dean ſe aithreachas, agus nach fàg ſe beannachadh na dheigh, eadhon ofrail bhìdh, agus ofrail dhighe do'n Tighearna bhur Dia? Seidibh an trompaid ann Sion, naomhaichibh traſg, goiribh comhthional ſòlaimte, cruinichibh am pobull, naomhuichìbh an co-thional, cruinichibh na ſeanairean, tionailibh a chlann, agus an dream a dheolas am brollach; rachadh am fear nuadh poſda amach as a' ſheomar, agus a bhean nuadh phoſda as a' ſeomar uaìgneach; guilleadh na Sagairt, miniſteirin an Tighearna, eidir am pòrſa agus an altair, agus abradh iad, Coigil do phobul, O Thighearna, agus na tabhair t-oighreachd fein gu maſlaidh, chum nach riaghladh na geintilich os an cionn: c' air ſon a deireadh s' iad a' meaſg a phobuil, C' àit a bheil an Dia?

An Soisgeul. Mhatth. vi. 16.

AGus an uair do ni sibh trosgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar chràbhaidh: oir cuirfidh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trosgadh. Deirim ribh gu firinneach gu bheil an tuarasdal aca. Ach thus', an uair a ni thu trosgadh, cuir ola air do cheann, agus ionnail t aghaidh: Chum nach faicear le daoinibh, gu bheil thusa a' deanamh trosgaidh, ach le t Athair ata ann uaignidheas: agus bheir t Athair a chi ann uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach. Na taisgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an truaill a' mhiol chrion agus a'mheirg è, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad· Ach taisgibh ionmhais dhuibh fein air neamh, far nach truaill a' mhiol chrion no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich. Oir ge b'e ball am bheil bhur n ionmhas, is ann an sin a bhitheas bhur croidhe mar an ceudna.

An ceud Domhnach do'n Charmhas.

An Urnuigh.

O Thighearna, a thraisg da fhìchiod la agus da fhichiod oidhche air ar soin-ne; tabhair dhuinn gràs an trosgadh do dheanamh; chum air bith d' ar feoil umhla do'n Spiorad, gu 'm bithmid do ghna umhladh do d' bhrosnuchadh diaghaidh ann am fireantachd agus am fior naomhachd, chum t-onair agus do ghlòir, ata beo agus a' riaghluchadh maille ris an Athair, agus ris an Spiord Naomh, aon Dia, saoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 2 Cor. vi. 1.

UIme sin ata sinn *mar* cho'-oibrichean *risean*, a' guidheadh *oirbh* fòs, gun sibh a ghabhail gràs De ann diomhaoineas; (Oir a deir sè, Ann am taitneach dh' eisd mi riut, agus ann la slainte rinn mi congnamh leat: feuch, 'noise an t am taitneach; feuch, 'noise là *na* slainte) Gun bhi tabhairt àdhbhar oilbheim

air bith ann aon ni, chum nach fuigheadh a' mhiniſtreileachd mi-chliu: Ach ann s gach uile ni 'g ar moladh fein mar mhiniſteiribh Dhe, ann mòr fhoighidin, ann triobloidibh, ann uireaſbhuidh, ann amhgharaibh, Ann am buillibh, ann am prìoſunaibh, ann luaſgadh, *o àite gu h àite*, ann ſaothair, am faire, ann troſgaibh; Ann am ſior-ghloine, le eòlas, le fad-fhulangas, le caoimhneas, leis an Spiorad naomh', le grádh gun cheilg, Le briathar na fìrinn, le cumhachd Dhe, le airm na fìreantachd air an làimh dheis agus chli; Tre onoir agus eas-onoir, tre mhichlìu agus deadh-chliu: mar mhealltoiribh, *gidheadh* fìrinneach; Mar dhroing nach aithnichear, *gidheadh* air am bheil deadh aithne; mar dhroing a 'ta faghail bhais, *gidheadh* fèuch, ata ſin beo; mar dhroing a ſmachdaichear, agus gun am marbhadh; Mar dhroing a 'ta brònach, gidheadh do ghnâ' a' deanamh gàirdeachais; mar *dhaoine* bochda, gidheadh *a 'ta* deanamh mòran ſaibhir; mar *dhaoine* aig nach 'eil ni ſam bith, *gidheadh* a' ſealbhachadh nan uile nithe.

An Soiſgeul. Matth. iv. 1.

ANN ſin do threòruicheadh Ioſa leis an Spiorad do'n fhàſach, chum gu'm biodh è air a bhuaireadh leis an diabhol. Agus an uair do throiſg ſè da fhichid là agus da fhichid oidhche, bha ſè 'n diaigh ſin air ocras. Agus air teachd do'n bhuaireadoir d'a ionnſuidh, a dubhairt ſè, Ma's tuſa Mac Dhe, toir àithne do na clochaìbh ſin bhi 'n an aran. Ach do fhreagair eiſean agus a dubhairt ſè. Ata è ſcriobht', ni le h aran amhàin a bheathuichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul De. Ann ſin thug an diabhol è do'n bhaile naomha, agus chuir ſè air binnein an teampuill è. Agus a dubhairt ſè ris, Ma 's tu Mac Dhe, tilg thu fein ſios: oir ata è ſcriobt, gu toir ſè àithne d'a ainglibh a'd' thimchioll, agus togbhaidh iadſan thu ſuas 'n an làmhaibh, chum as nach buaìl thu uair air bith do chos air cloich: A dubhairt Ioſa ris, A ris ata è ſcriobht', na buair an Tighearna do Dhia. Thug an diabhol è a rìs chum ſleibh' roaird, agus nochd ſè dha uile rioghachda an domhain, agus an gloir: Agus a dubhairt ſè ris, Do bhearams' iad ſo uile dhuit, ma 's è air tuiteam dhuit ſios gu 'n dean thu adhradh dhamhſa. Ann ſin a dubhairt Ioſa ris, Im'ich uam, a Shatain: oir ata è ſcriobht', Bheirt hu adhradh do'n Tighearna do'n Dhia, agus dhò ſan 'n a aonar do ni thu ſeirbhis. Dh'fhàg an diabhol è ann

ſin;

ſin; agus fèuch, do thainig aingìl agus rinn ſiad frithealadh dha.

An dara Domhnach d'on Charmhas.

An Urnuigh.

A Dhe Uile chumhachdaich, ata faicſin nach 'eil cumhachd againn uainn fein comhnadh a dheanamh dhuinn fein; Gleidh ſinn ann ar cuirp ann leath a muigh. agus ann ar n' anamaibh ann taobh a' ſtigh, chum gu 'm bi ſinn air ar dion 'o gach uile amhghar a dh'fheudas teachd air a chorp, agus o gach uìle dhroch ſmuaintibh a bheir ionnſuidh, no ni cron do'n anam, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1. Teſſ. iv. 1.

A Bhraithre, cuireamaid a dh' impidh agus a dh' athchuinge oirbh tre'n Tighearna Ioſa, amhuil mar a fhuair ſibh uainne cionnas is còir dhuibh im'eachd, agus Dia a thoileachadh, gu mèudaicheadh ſibh mar ſin ni 's mò agus ni 's mò. Oir ata fhios agaibh creud iad na h àitheanta thug ſinne dhuibh tre 'n Tighearna Ioſa. Oir is i ſo toil Dhe, *eadhon* bhur naomhachadh-ſa, ſibh a ſheachnadh ſtrìopachais: Gu'm b' aithne do gach aon agaibh a ſhoitheach fein a ſhealbhachadh ann naomhachd, agus ann onoir; Ni h ann an am fonn ainmhiannach, amhuil mar *a ni* na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia: Gun neach air bith a dheanamh ain-neart no mealltoireachd ann an cuìs *ſam bith* air a bhràthair: do bhri' gur è 'n Tighearn' a ni dioghaltas air an uile leithidibh ſin, a reir mar a dh'innis ſinne fòs duibh roimhe, agus a rinn ſinn ſia'nais. Oir cha do ghairm Dia ſinne gu neo-ghloine, ach gu naomhachd. Uime ſin an neach a ni tàir, ni h ann air duine 'ta è deanamh tàir', ach air Dia, neach fòs a thug dhuinne a Spiorad naomha fein.

An Soisgeul, Matth xv. 21.

AGus air dol do Iosa as sin, chuaidh sè gu criochuibh Thiruis agus Shidoin. Agus fèuch, thainig bean do *mhuintir* Chanaan o na criochuibh sin, agus ghlaodh si ris, ag radh, Dean tròcalr orm, a Thighearna a Mhic Dhaibhi; ata m' inghean air a buaireadh gu truagh le deamhan. Ach ni'n d' thug eisean freagra' dh'i ann aon fhocal. Agus thainig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iar iad air, ag radh, Cuir air falbh i, oir ata si glaodhaich 'n ar diaigh-ne. Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè, Nior chuireadh mise, ach gu caoraibh chaillte thighe Israeil. 'Nsin air teachd dh'ise do rinn si adhradh dhò, ag radh, A Thighearna, cuidich leam. Ach air freagairt dha-san a dubhairt sè, Ni 'n còir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con. Agus a dubhairt ise, Is fior, a Thighearna: ach ithìdh na coin cuid do'n sbruileach, a thuiteas o bhòrd am maighisdiridh fein. Ann sin do fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ria, O bhean, 's mòr do chreidimh: biodh dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a h inghean slán o 'n uair sin amach.

An treas Domhnach do'n Charmhas.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, tha sinn a' guidheadh ort, amhairc air achanuichibh croidheil do sheirbheisich. agus sin a mach lamh dheas do Mhórachd ga 'r dion an aghaidh ar n-uile naimhdean, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. v. 1.

UIme sin bithibhse'n ar luchd leanmhuin air Dia, mar chloinn ghràdhaich; agus gluaisibh ann gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Criosd sinne, agus a thug sè è fein air ar son, 'n a ofrail agus 'n a ìobairt deadh-bholaidh do Dhia. Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neo-ghloine, no sannt, uiread agus air an ainmeachadh 'n ar measg, mar is cubhaidh do naomhaibh:

No draoſdachd, no comhradh amaideach, no bao-ſhùgradh, nithe nach 'eil iomchu'idh : ach gu ma fearr *libh* breith-buidheachais. Oir ata fios agaibh air ſo, nach 'eil aig ſtriopaiche air bith, no aig neach neo-ghlan, no aig duine ſanntach, a 'ta 'n a fhear iodholàdhraidh, oighreachd ann rioghachd Chrioſd, agus Dhe. Na mealladh neach air bith ſibh le briathraibh diomhaoineach : oir air ſon nan nithe ſin ata fearg Dhe a' teachd air cloinn na h eas-umhlachd. Na bithibhſe uime ſin 'n ar luchd co'-pairt riu. Oir bha ſibh uair-eigin 'n ar dorchadas, ach a noiſe *'ta ſibh* 'n ar ſolus ſan Tighearna : gluaiſibh mar chloinn na ſoillſe, (Oir *atn* toradh an Spioraid ann ſan uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhirinn) A' dearbhadh ciod an ni a 'ta taitneach do'n Tighearna. Agus na biodh co'chomunn agaibh re oibribh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr libh an cronachadh. Oir is graineil eadhon r'an innſeadh na nithe a 'ta air an deanamh leo os ìoſal. Ach ata na h uile nithe a 'ta air an cronachadh, air an deanamh follaſach leis an t ſolus : oir gach uile ni do ni ſoilleir, is ſolus è. Uime ſin a deir sè, Moſgail, thuſa 'a 'ta d' chodal, agus eirich o na marbhaibh, agus bheir Crioſd ſolus duit.

An Soiſgeul. Luc. xi. 14.

BHA Joſa tilgeadh amach deamhain, agus bha è balbh. Agus tharladh, air dol do'n deamhan amach, gu 'n do labhair am balbhan : agus ghabh an ſluagh iongantas. Ach a dubhairt cuid aca, Is ann tre Bheelſebub prionnſa nan deamhan ata ſè tilgeadh amach dheamhan Agus dh' iarr dream eile aca, 'g a bhuaireadh, comharth' air o neamh. Ach air dha-ſan an ſmuaintidh a thuigſin, a dubhairt ſè riu, Gach rioghachd a bhios roinnte 'n a h aghaidh fein, fàſaichear i : agus gach tigh *ata roinnte* 'n a aghaidh fein, tuitidh ſè. Agus ma 'ta Satan fòs air a roinn 'n a aghaidh fein, cionnas a ſheaſas a rioghachd ? chionn gu 'm bheil ſibh 'g radh, gu bheil miſe tre Bheelſebub a' tilgeadh 'mach dheamhan. Agus ma 's ann tre Bheelſebub ataimſe tilgeadh 'mach dheamhan, co è tre 'm bhuil bhur clannſa 'g an tilgeadh 'mach ? uime ſin bithidh ſiad 'n am breithibh oirbhſe. Ach ma 's ann le mèur Dhe ataims' ag tilgeadh 'mach dheamhan, tha rioghachd Dhe, gun teagamh, air teachd oirbhſe. 'Nuair a ghleidheas duine làidir fa armaibh a chùirt fein, ata na bhuineas da ann an sìth. Ach 'n uair a thig duin' a 's

treiſe na è, agus a bheir è buaidh air, bheir ſè uaithe armachd uile ann s an raibh a dhòigh, agus roinnidh ſè a chreach-ſan. An neach nach 'eil leam, tha è m' aghaidh : agus an neach nach 'eil a' cruinneacha' leamſa, 'ta ſè a ſgaoileadh. 'N uair a theid an ſpìorad neo-ghlan amach a duine, im'ichidh ſe tre ionadaibh tiorma, 'g iarraidh fois : agus 'n uair nach fuigh è ſin, deir ſè, Pillidh mi dh' ionnſuidh mo thighe as an d' thainig mi. Agus air dha teachd, gheibh ſè e air a ſguabadh agus air a dheanamh maiſeach Ann ſin im'ichidh ſè agus bheir è leis ſeachd ſpioraid eile a's meaſa na è fein, agus air dhoibh dol a ſtigh, gabhaidh ſiad comhnuidh ann ſin : agus bithidh deireadh an duine ſin ni 's meaſa na a thoiſeach. Agus tharladh 'n uair a bha è labhairt nan nithe ſo, gu 'n do thog bean àraidh do'n t ſluagh a guth, agus gu'n dubhairt ſi ris, Is beannnicht' a' bhrú a ghiulain thu' agus na ciocha dheoghail thu. Ach a dubhairt eiſean, Is mò gur beannuicht' iadſan a dh' eiſdeas focal De, agus a choimheadas è.

An ceathramh Domhnach ſa' Charmhas.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, tha ſinn a' guidhe ort, deonuich dhuinne, ata gu ceart a' toiltin a bhi air ar peanaſachadh air ſon ar droch ghniomhara, gu 'm bi ſinn gu tròcaireach air ar fuaſgladh tre chohurtachd do ghràis, trid air Tighearna agus ar Slanuiſear Joſa Crioſd. Amen.

An Litir. Gal. iv. 21.

INnſibh dhamh, ſibhſe le 'm miann bhi fuidh 'n lagh, nach cluinn ſibh an lagh ? Oir ata è ſgriobhta, gu raibh aig Abraham dias mhac ; a h aon diubh re ban-traill, agus am *mac* eile re mnaoi ſhaoir. Agus eiſean *a bh'aige* ris a' bhan-traill, ghineadh reir na feòl' è : ach eiſean *a bh'aige* ris a' mhnaoi ſhaoir, tre ghealladh. Na nithe ſo is coſamhlachd iad ; oir is iad ſo an dà chùmhnant ; aon diubh o ſhliabh Sinai, a 'ta a' breith chum daorſa, noch is i Agar. Oir is i Agar ſliabh Sinai ann Arabia,

agus

agus ata i ag coi'fhreagradh do Ierusalem a 'ta 'nois' ann, agus ata ſi fuidh dhaorſa maille r'a cloinn. Ach ata an Ierusalem a 'ta ſhuas ſaor, agus is màthair dhuinn uil' i. Oir ata è ſgriobhta, Dean gairdeachas, a bhean ſheaſg nach 'eil a' breith *cloinne ;* bris amach agus glaodh, thuſa nach 'eil re ſaothair- *chloinne :* oir is lionmhoire clann na mnà aonaraich na na mnà aig am bheil fear. 'Noiſe, a bhràithre, is ſinne, mar bha Iſaac, clann a' gheallaidh. Ach amhuil mar a rinn eiſean a rugadh reir na feòla, ſan àm ſin geurleanmhuin air-ſin *a rugadh* do reir an Spioraid, is amhuil ſin *ata* 'noiſe mar an ceudna. Ach, creud a deir an ſgriobtuir ? Tilg amach a' bhan-tràill agus a mac : oir cha bhi mac na ban-tràill 'n a oighre maille re mac na mnà-ſaoire. Uime ſin, a bhraithre, cha ſinne clann na ban-tráille, ach na mna-ſaoire.

An Soiſgeul. Eoin vi. 1.

'NA dhiaigh ſin chuaidh Ioſa thar fairge na Galilee, *no* Thiberias. Agus lean ſluagh-mòr è, do bhri' gu'm fac' iad a mhiorbhuile a rinn è air an dream a bha eaſlan. Agus chuaidh Ioſa ſuas air ſliabh, agus ſhuidh ſè ann ſin maille r'a dheiſciobluibh. Agus bha chàiſg, féiſd nan Iudhach, am fogus. Ann ſin 'n uair a thog Ioſa ſuas *a* ſhùile, agus a chunnaic ſè gu 'n d' thainig buidheann mhòr ſhluaigh d'a ionnſuidh, a deir ſe re Philip, Cia 'n t ait' as an ceannaich ſinn aran chum gu'n itheadh iadſan ? (Agus a dubhairt è ſo 'g a dhearbhadh : oir bha fhios aige fein ciod a dheanadh è) Fhreagair Philip è, Cha leòr dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh' aran, chum 's gu'n gabhadh gach aon aca beagan. A dubhairt a h aon d'a dheiſciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, ris, 'ta òganach ann ſo, aig am bheil cuig arain eòrna, agus dà iaſg bheaga : ach ciod iad ſo a' meaſg na h uiread ? Agus a dubhairt Ioſa, Thugaibh air na daoinibh ſuidhe ſios. 'Noiſe bha mòran feoir ann ſan àite. Air an àdhbhar ſin ſhuidh na daoine ſios, ann àireamh timchioll chuig mìle. Agus ghlac Ioſa na h arain, agus air breith buidheachais da, roinn ſè air na deiſciobluibh *iad*, agus na deiſciobuil orra-ſan a ſhuidh : agus mar an ceudna do na h iaſgaibh beaga, mhèud 's a b'àill leo. 'Nuair a ſhàſuicheadh iad, a dubhairt ſè r'a dheiſciobluibh, Cruinnichibh am biadh briſte 'ta thuilleadh ann, chum's nach caillthear a bheag. Air an àdhbhar ſin chruinnich ſiad *è* r'a chéile, agus lion iad dà chliabh-dheug do ſbruileach nan cuig aran eòrna, a bha dh' fhuigheall aig a'

mhuintir a dh' ith. Ann ſin 'n uair a chunnaic na daoinne ud am miorbhuil a rinn Ioſa, a dubhairt ſiad, Gu fìrinneach is è ſo am fàidh ud a bha gu teachd chum an t ſaoghail.

An cuigeamh Domhnach do'n Charmhas.

An Urnigh.

A Dhe uile chumhachdaich, guidheamaid ort, gu'n amhairceadh tu gu tròcaireach air do phobull; chum gu'm bi iad gu brath air an gleidheadh, araon 'n an corp agus 'n an anam le d' mhòr mhaitheas, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eabh. ix. 11.

AIR teachd do Chrioſd 'n a àrd-ſhagart nan nithe maithe a bha re teachd, tre thabernacal bu mhò agus bu diong-mhalta, nach d'rinneadh le làmhaibh, ſin r'a radh, nach raibh do'n tog'ail ſo; agus fòs ni tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil fein chuaidh è ſteach aon uair do'n ionad naomha, air dha ſaorſa ſhiorruidh fhaghail *duinne.* Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an droing a bha neoghlan, an naomhachadh chum glanadh na feòla; cia mòr is mò ni fuil Chrioſd, a dh' ofrail è fein tre 'n Spiorad ſhiorruidh, gun lochd, do Dhia, bhur coguis-ſe ghlanadh o oibribh marbha chum ſeirbhis a dheanamh do 'n Dia bheo? Agus air a ſhon ſo is eiſean eidirmheadhonair an tiomna'-nuaidh, ionnas tre fhulangas a bhàis, chum ſaorſa nan ea ceirtidh *a bha* fuidh 'n cheud tiomnadh *a choſnadh*, gu 'm fuigheadh iadſan a 'ta air an gairm gealladh na h oighreachd ſhiorruidh.

An Soiſgeul. Eoin viii. 46.

DUbhairt Joſa co agaibhſe chuireas peacadh a m'leithſe? agus ma 'ta mi 'g innſeadh na fìrinn, c'ar ſon nach 'eil ſibh ga m' chreidſin? An ti a' ta o Dhia, eiſtidh sè re briathraibh Dhe: is uime ſin cha 'n 'eil ſibhſe 'g eiſteachd, air ſon nach ann o Dhia ata ſibh. Ann ſin fhreagair na h Iudhaich, agus a dubhairt ſiad ris,

Nach

Nach maith a deir ſinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad? Fhreagair Iofa, Cha 'n 'eil deamhan agam; ach ata mi toirt onoir do m' Athair, agus ata ſibhſe toirt eas-onoir dhamh-ſa. Agus cha 'n 'eil mi 'g iarraidh mo ghlòire fein: 'ta neach ata 'giarraidh agus a' toirt breith. Gu deimhin deimhim a deirim ribh, Ma choimheadas neach m' fhocal-ſa, cha'n fhaic sè bas a choidh'. Ann ſin a dubhairt na h Iudhaich ris, 'Nois' ata fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; agus a deir thuſa, Ma choimheadas duine m' fhocal-ſa, cha bhlais è bàs a choidhch'. Am mò thuſa na ar n athair Abraham, a fhuair bàs? agus fhuair na faidhean bàs: co ata thu deanamh dhiot fein? Fhreagair Iofa, Ma 'ta mi toirt gloir' dhamh fein, cha 'n 'eil ach neimh-ni a'm' ghlòir: 's è m' Athair a 'ta toirt glòire dhamh, neach a deir ſibhſe gur è bhur Dia è: Gidheadh cha do ghabh ſibh eòlas air; ach ata eòlas agams' air: agus nan abrainn, Nach aithne dhamh è, bhithinn coſmhuil ribhſe a m' bhreugoire: ach is aithne dhamh è, agus ata mi coimhead fhocail. Bha ſubhachas mòr air Abraham bhur n athair re m' la-ſa fhaicſin; agus chunnairc ſè *è*, agus rinn è gàirdeachas. Ann ſin a dubhairt na h Iu-dhaich ris, Cha 'n 'eil thu fòs leth cheud bliadhna dh' aois, agus am faca tu Abraham? Dubhairt Iofa riu, Gu deimhin deimhim a deirim ribh, Man raibh Abraham ann, ATAIMSE. Ann ſin thog iadſan clocha chum an tilgeadh air: ach dh' fholaich Iofa è fein, agus chuaidh è 'mach as an teampull, a' dol tre a' mea-dhon, agus mar ſin dh' fhalbh è ſeachad.

An Domhnach a's faiſge roimh a Chaìſg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus Shiorruidh, a chuir do d' chaomh ghradh do'n chinneadh daona, do Mhac ar Sla-nuifhear Joſa Crioſd, chum ar feoil do ghabhail air fein, agus a dh' fhullang bais air a' chrois, a chum gu'n leanadh an cin-neadh doaine uile eiſimpleir a mhòr iriſieachd; deonuich gu trò-caireach gu'n lean ſinn eiſimpleir fhoighdin, agus gu'n dean-thar ſinn 'n ar luchd co-pairt d' a eis-eirigh, trid an Joſa Crioſda cheudna ſin ar Tighearna. Amen.

An

An Litir. Philip. ii. 5.

UIme sin biodh an inntin cheudna annaibhse, a bha fòs an Iosa Criosd: Neach air bhi dha ann an cruth Dhe, cha do mheas è 'n a reubuinn è fein bhi coi'-ionunn re Dia: ach chuir sè e fein ann neomheas, agus ghabh sè air fein dreach seirbhisich, agus rinneadh è ann cos'las dhaoine: agus air dha bhi air fhaghail ann cruth mar dhuine, dh' irioslaich sè è fein, agus bha è umhal gu bàs, eadhon bàs na croiche. Air an âdhbhar sin dh' ardaich Dia è gu ro àrd mar an ceudna, agus thug sè dha ainm os ceann gach uil' ainm: Chum do ainm Iosa gu 'n lùbadh gach uile ghlùn, do *nithibh a ta* air neamh, agus do *nithibh a'ta* air talamh, agus do *nithidh a 'ta* fa 'n talamh; agus gu' n aidmhicheadh gach teanga gur è Iosa Criosd an Tighearna, chum glòir' Dhe an Athar.

An Soisgeul. Mhatth. xxvii. 1.

AIR teachd do'n mhaidin, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanoiridh a' phobuill, comhairle le chéile ann aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs. Agus air dhoibh eisean a cheangal, thug iad leo è, agus thug siad thairis è do Phontius Pilat an t uachdaran. Ann sin air faicsin do Iudas a bhraith eisean, gu 'n do dhiteadh è, ghabh sè aithreachas, agus thug è air an ais na deich piosa fichead airgid do na h àrdshagartaibh, agus do na seanoiribh. Ag radh, Do pheacuich mi, ann am brath' na fola neo-chiontaich. Ach a dubhairt iadsan, Ciod è *sin* duinne? amhairc thusa *air sin*. Agus air tilgeadh uaithe nam pìosa airgid ann san teampull, dh'fhalbh sè, agus air im'eachd dha chroch sè è fein. Agus air glacadh nam pìosa airgid do na h àrd-shagartaibh, a dubhairt siad, Cha chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad. Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannuich iad leo fearann a' Chriadh fhir, chum a bhi 'n a àit' adhlaic' do choigreachaibh. Air an àdhbhar sin goirthear do'n fhearann ud, Fearann na fola, gus an diu (Ann sin choi'-lionadh a' ni a dubhradh le Ieremias am faidh, ag radh, Agus ghabh iad na deich pìosa fichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan *a bha* do chloinn Israeil: agus thug siad iad air son fearainn a' Chriadh-fhir, mar a dh'òrduich a Tighearna dhamhsa.) Agus sheas Iosa ann làthair an uachdarain; agus dh'fhiosruich an t uachdaran deth, ag radh, An

tusa Righ nan Iudhach? Agus a dubhairt Iosa ris, A deir tu è. Agus air do na h aird-shagartaibh agus do na seanoiribh cuìsean a chur as a leth, nior fhreagair sè ni sam bith. Ann sin a deir Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithe 'ta iad a' fianaiseachadh a' d' aghaidh? Agus cha d'thug sè freagradh air aon fhocal da, ionnas gur ghabh an t uachdaran iongantas ro-mhòr. 'Nois' re àm na féiste chleachd an t uachdaran a chur fa sgaol do'n phobull aon phrìosanach a b'aill leo. Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomhar'uichte, d' am b' ainm Barabbas. Air an à'bhar sin air dhoibhse bhi cruinn ann ceann a chéile, a dubhairt Pilat riu, Co a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabbas, no Iosa, da'n goirthear Criosd? Oir bha fios aige gur b' ann o fharmad a thug iad thairis è. Agus air suidhe dha-san ann caithir a' bhreitheamhnais, choir a bhean *teachdaireachd* d'a ionnsuidh, ag radh, Na biodh agad-sa buintin sam bith ris an fhirean sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diu ann am bruadar, air a shon-sa. Ach chuir na h àrd-shagairt agus na sinnsir impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabbas, agus gu milleadh iad Iosa. Agus air freagairt do'n uachdaran a dubhairt sè riu, Co do'n dias a's àill libh mise a chur fa sgaoil duibh? A dubhairt iadsan, Barabbas. A dubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a ni mi re h Iosa, d' an goirthear Criosd? A dubhairt siad ris uile, Ceusthar è. Agus a dubhairt an t uachdaran, C'ar son, ciod an tolc a rinn è? Ach is mò gu mòr a ghlaodh iadsan, ag radh, Ceusthar è. Agus air faicsin do Philat nach do bhuadhuich sè bheag sam bith, ach gu 'n d'eirich an tuilleadh buaireis, air dha uisg' a ghabhail, dh'ionnlaid sè a làmhan am fia'nais an t sluaigh, ag radh, Ata mise neo-chiontach a dh'fhuil an fhìrein sin: faicibhse *sin*. Agus air freagairt do'n phobull uile, a dubhairt siad, Biodh fhuil oirnne, agus air ar cloinn. Ann sin leig è fa sgaoil Barabbas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiursadh, thug sè thairis è chum a cheusaidh. Ann sin thug saigh'd-fheara an uachdarain leo Iosa do 'n talla chumannta, agus chruinnich siad m'a thimchioll a' chuideachd *shaighdfheara* uile. Agus air dhoibh a rùsga., chuir siad uime falluing scarloid. Agus air dhoibh coroin droighinn fhigheadh, chuir siad m'a cheann è, agus slat chuilce 'n a làimh dheis; agus ag lùbadh an glùin 'n a làthair, rinn iad fanoid air, ag radh, Gu 'm beannuichear thu, a Righ nan Iudhach. Agus air dhoibh gabhail do shilibh air, ghlac iad an t slat chuilc', agus bhuail iad sa chean è. Agus taireis dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluing deth, agus chuir iad eadach fein uime, agus thug siad leo è chum a cheusaidh. Agus air dol amach dhoibh, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm

b'ainm Simon: eifean dh'eignich iad chum a chrann-ceufaidh-fin a ghiulan. Agus 'n uair a thainig iad gu ionad d'an ainm Golgotha, fin r'a radh, àite cloiginn, thug fiad dha r'a òl fion-geur coi'-meafgta le domblas: agus air dha a bhlafadh, cha'n òladh fè *è*. Agus 'n uair a cheus fiad *è*, roinn iad a thrufcan eatorra, a' tilgeadh croinn *orra:* chum gu 'n coi'-lionfadh a' ni a dubhradh leis an fhàidh, Roinn fiad m' eadach eatorra, agus chuir fiad croinn air mo bhrat. Agus air fuidhe dhoibh, rinn iad faire air ann fin: Agus chuir iad a chuif-dhite' fgriobht' os a chionn, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH. Ann fin cheufadh maille ris dâ ghaduich': fear air a dheis, agus fear eile air a làimh chli. Agus thug iadfan a bha dol feachad toibheum dha, a' crathadh an cinn. Agus ag radh, Thufa a leágas an teampull, agus a chuireas fuas ann tri laithibh è, fòir ort fein: ma 's tu Mac Dhe, thig a nuas o 'n chrann-cheufaidh. Mar an ceudna a dubhairt na h àrd-fhagairt, maille ris na Sgriobhuichibh, agus na feanoiribh, a' fanoid air. Shaor è daoin' eile, è fein a fhaoradh ni 'n comafach è: ma's è Righ Ifraeil, thigeadh è 'nois' a nuas o'n chrann-cheufaidh, agus creididh finn è. Chuir fè dhòigh ann Dia; faoradh è anois' è, ma 'ta toil aige dha: oir a dubhairt fè, Is mife Mac Dhe. Agus thug na gaduichean, a cheufadh maille ris, am beum ceudna dha. 'Nois' o 'n t feathadh uair bha dorchadas air an talamh uile gus a' naothadh uair. Agus mu thimchioll na naothadh uair dh'eigh Iofa le guth àrd', ag radh, Eli, eli, lama fabacthani? 's è fin r'a radh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far thréig thu mi? Agus air cluinntin fin do chuid diubhs' a bha 'n an feafamh ann fin, a dubhairt fiad, Ata 'm fear fo glaodhuich air Elias. Agus air ball ruidh a h aon diubh, agus ghabh è fpuing, agus lion è do n fhion-gheur i, agus air dha a cur air flait chuilce, thug fè dha fan-r'a òl. Ach a dubhairt cách, Leig dha, faiceamaid an d'thig Elias d'a thearnadh. Agus air eigheach a-rìs do Iofa le glaodh mòr, thug è fuas a fpiorad. Agus fèuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'n a dha chuid, o bhraighe gu iochdar; agus chriothnuich an talamh, agus fgoilteadh na creagan. Agus dh'fhofgladh na h uaighean, agus dh'eirich mòran do chorpaibh nan naomh, a bha 'n an codal. Agus chuaidh iad amach as na h uaighibh taireis eifeirigh-fin, agus chuaidh iad a fteach do'n bhaile naomha, agus nochdadh iad do mhòran. 'Nois' an uair a chunnairc an Caiptin, agus iadfan a bha maille ris a coimhead Iofa, a' chrith thalmhain, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag radh, Gu fìrinneach b'è fo Mac Dhe

Dialuain Roimh' n Chàisg.

Air son na Litir. Isa. lxiii. 1.

CO è so tha teachd o Edom, le eudach daite o Bhosra? an ti so 'ta glormhor 'n a sgeudacha, aig a' mead a neart? Mise a labhras am fìreantachd, cumhachdach gu sàbhaladh. C' air son tha thu dearg ann a d' sgeudacha, agus t-eudach cosmhuil ris an ti do shaltras an t-amar-fiona? Shaltair mi an t-amar fiona a' m' aonar, agus cha raibh neach do'n phobul maille rium: Oir saltruidh mi orra ann am fheirg, agus cuiridh mi fo m' chosaibh iad ann mo bhoilleadh, agus bithidh am fuil air a crathadh air m' eudach, agus dathaidh mi m' eudach, uile. Oir ata la 'n dioghaltais ann mo chroidhe, agus thainig bliadhna m' fhuasglaidh. Agus dh' amhairc mi, agus cha raibh aon gu comhnadh; agus b' iongantach leam nach rabh neach ann gu cumail suas: uime sin thug mo ghairdean fein slainte thugam, agus chum mo dhibhfheirg suas mi. Agus saltraidh mi sios am pobul ann a m' fheirg, agus cuiridh mi air mhisg iad ann an cuthach m' fheirge, agus bheir mi sios an neart chum an talmhain. Ni mi iomradh air caoimhneas gradhach an Tighearna, agus air cliu an Tighearna, a reir na h-uile ni do bhuilich an Tighearn oir ne, agus a reir a mhaitheas mòr do thigh Israel, do dheonuich sè dhoibh, a reir a thròcaire, agus lionmhoireachd a chaoimhneas gràidh. Oir a dubhairt sè, Gu deimhin is iad mo phobulsa iad, clann nach dean brèug: mar sin b' eisin an Slanui'fhear. Ann sna 'n uile thrioblaidibh bha sè air a thrioblaideachadh, agus shàbhail aingeal a làthaireachd iad: Ann na ghràdh agus 'na iochd shaor se iad, ghiulain se iad, agus thug sè leis iad feadh uile laethibh an saoghail. Ach rinn iad ceannairc, agus chuir iad campar air a Spiorad Naomh, air an adhbhar sin bha è na namhad dhoibh, agus rinn è cogadh 'n an aghaidh. An sin chuimhnich se na laeth o shean, Maois agus a phobul, a gra', C'ait am bheil an ti thug suas as an fhairge iad, maille re buachaille a thrèud? C' ait' a' bheil an ti a chuir a Spiorad naomh ann taobh a' stigh dha? A threoruich iad le deas lamh Mhaois, le ghairdean glormhor, a roinn an uisge rompa, a dheanamh ainm siorruidh dha fein? A threoruich iad trid an doimhneachd mar an t-each san fhàsach, a chum

nach tuisleadh iad ? Mar a theid beitheach sios do'n ghleann, thug Spiorad an Tighearn air fois do ghabhail : mar sin threoruich thu do phobul, a dheanamh ainm glòrmhor dhuit fein. Seall sios o neamh, agus faic o ionad comhnuidh do naomhachd, agus do glòir : C' ait' a bheil do theas-gràdh, agus do neart, fuaim t-innich, agus do thròcair m' thaobh-sa ? am bheil iad air an cumail air an ais ? Gun amharus is tu-sa ar n-Athair-ne, ge do tha Abraham ain eolach oir-ne, agus ge d' nach aithne do dh' Israel sinn : O Thighearna, is tu-sa ar n-Athair, ar Fear-Saoruidh, tha t-ainm o bhithbhuantachd. O Thighearna, c'ar son a thug thu oirn dol air seachran o' d' shlighibh ? agus a chruadhaich thu ar croidhe o d' eagal ? Pill air sga do sheirbheisich, trèabhan t-oighreachd. Cha do shealbhuich pobul do naomhadh ì ach tamul beag : Shaltair air n-eascairdean sios do naomh-ionad. Is leatsa sinn-ne, cha rabh uachdaranachd agad riamh os an cionnsan ; cha do ghairmeadh iad le t-ainm-se.

An Soisgeul. Marc. xiv. 1.

AGus bha a' chaisg, agus fèisd an arain gun 'làbhuin ann diaigh dà làeth' : agus dh'iarr na h àrd-shagairt agus na sgriobhuichean, cionnas a ghlacadh iad eisean le feill, agus a chuireadh iad gu bàs e. Ach a dubhairt iad, Ni h ann air an fhèisd, 'n t eagal gu'n eirich buaireas a' measg a' phobuill. Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, 'n uair a bha è 'n a shuidhe air bòrd, thainig bean, aig an raibh bocsa alabastair do ola spicnaird, ro-phrìseil ; agus bhris i 'm bocsa, agus dhòirt i air a cheann è. Agus bha cuid aca diom'-ach 'n am measg fein, agus ag radh, C'ar son a rinneadh an t ana caithe-se air an ola ? Oir dh' fheudadh è bhi air a reic' air son tuille' 's tri cheud peghinn, agus air a thoirt do na boch daibh. Agus rinn iad monmhor 'n a h aghaidh. Ach a dubhairt Josa, Leigibh lè ; c'ar son ata sibh cur dragh uirre ? rinn si obair mhaith ormsa. Oir ata na bochdan a ghnàth 'n ar fochair, agus ge b'è uair is àill libh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh : ach ni bheil mise a ghnàth agaibh. Rinn si na dh'-fheudadh i : thainig i ro'-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaic.' Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'è ball air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni *so* a rinn si air innseadh,

mar

mar chuimhne uirre. Agus dh'imich Judas Iſcariot, aon do 'n dà-fhear-dheug, chum na' nàrd-ſhagart, gu eiſean a bhrath dhoibh. Agus air dhoibhſin *ſo* a chluinntin, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr è cionnas a dh' fheudadh è gu h iomchu'idh eiſean a bhrath'. Agus air a' cheud là do fhèiſd an arain gun làbhuin, 'n uair bu ghnàth leo an t uan càiſg' a mharbhadh, a deir a dheiſciobuil ris, C ait' an toil leat ſinne dhol a dh' ull'uchadh, chum's gu'n itheadh tu chaiſg? Agus chuir ſè dias d'a dheiſciobluibh, agus a deir ſè riu, Rachaibh a ſteach do'n bhaile, agus coinnichidh duine ſibh a' giulan ſoithich uiſge: leanaibh è. Agus ge b'é àit' an d' theid è ſtigh, abraibhſe re fear-an-tighe, A deir am maighiſdir, C'àit' am bheil an ſeomar aoidheachd, ann s an ith mi a' chàiſg maille re m' dheiſciobluibh? Agus nochdaidh ſè dhuibh ſeomar àrda, fairſing, 'n a làn uidheam agus deaſuichte: ann ſin ull'uichibh dhuinn. Agus chuaidh a dheiſciobuil amach, agus thainig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar a dubhairt ſè riu: agus dh'ulluich iad a' chaiſg. Agus air teachd do'n fheaſcar, thainig è maille ris an dà-fhear dheug. Agus an uair a bha iad 'n an ſuidhe, agus ag itheadh, a dubhairt Joſa, Gu deimhin a deirim ribh, gu 'm brath a h aon agaibhſe, 'ta 'g itheadh maille rium, miſe. Agus thòſaich iad air bhi dubhach, agus a radh ris 'n diaigh a chèile, Am miſe e? Agus *a dubhairt* fear eile, Am mis' è. Agus air freagairt dha-ſan a dubhairt ſè riu, *Is* fear do' n dà-fhearg-dheug è, ata tumadh maraon riumſa ſa mhèis. Ata Mac an duine gu deimhin ag im'eachd, mar ata è ſgriobht' uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear ud le 'm brathar Mac an duine; bu mhaith do' n duinne ſin mar beirte riamh è. Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Joſa aran agus taireis a bheannachadh, bhris ſè, agus thug è dhoibhſin è, agus a dubhairt ſè, Glacaibh, ithibh: 's è ſo mo chorpſa. Agus air glacadh a' chupain, agus air breith buidheachais, thug é dhoibhs' è: agus dh'òl iad uile as Agus a dubhairt ſè rìu, 'S i ſo m' fhuil-ſe na Tiomna'-nuaidh, a dhòirtear air ſon mhòrain. Gu deimhin a deirim ribh, Nach òl miſe as ſò ſuas do thoradh na fìneamhuin, gus an lâ ſin an òl mi nuadh è ann an rioghachd Dhe. Agus air cantuin laoidh' dhoibh, chuaidh iad amach gu ſliabh nan Oluidh'. Agus a deir Joſa riu, Gheibh ſibhs' uile oilbheum ionnamſa nochd: oir ata è ſgriobhta, Buailidh mi am buachaill', agus ſcapfar na caoraich. Ach taireis dhamh eirigh, theid mi romhaibh do'n Ghalilee. Ach a dubhairt Peadar ris, Ge do gheibh gach neach oilbheum annad, gidheadh ni *'m faigheams' è*. Agus a deir Joſa ris, Gu deimhin a deirim

riut, an diu, ann ſan oidhche nochd fein, mu'n goir an coileach dà uair, áichſheunaidh tu mise tri uaire. Ach is ro-mhòid a dubhairt eiſean, Ge do 's eigin damh am bàs fhulang maille riut, cha'n àichſheun mi choidhch' thu. Agus mar ſin a dubhairt càch uile mar an ceudna. Agus thainig iad gu ionad d' am b' ainm Getſemane; agus a dubhairt ſè r'a dheiſciobluibh, Suidhibhs' 'n ſo, gus an dean miſe ùrnuigh. Agus thug ſè leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòſaich è air a bhi crith-eaglach, agus fuidh anabarra bròin, agus a deir ſè riu, 'Ta m' anam ro-bhrònach *eadhon* gu bás: fanaibhs' ann ſo, agus deanaibh faire. Agus air dol beagan air aghaidh dha, thuit ſè air an talamh, agus rinn ſè urnuigh, nam bu chomaſach è, gu'n rachadh an uair thairis air. Agus a dubhairt ſè, Abba, Athair, ata gach ni ſoi-dheanta dhuitſe, cuir an cupan ſo ſeachadh orm: gidheadh, nior b'è an ni a's toil leamſa, ach an ni is toil leatſa. Agus thainig ſè, agus fhuair ſè iadſa' 'n an codal, agus a deir ſè re Peadar, A Shimoin, am bheil thu a' d' chodal? nach b' urradh thu faire a dh' aon uair? Deanaibh faire agus ùrnuigh, chum nach tuit ſibh am buaireadh: *ata* 'n ſpiorad gu deimhin togarrach, ach *ata* 'n fheoil anmhunn. Agus air dha im'eachd a-rìs, rinn ſè ùrnuigh, ag radh nam briathra ceudna. Agus air pilltin dha, fhuair ſè iad a rìs 'n an codal, (oir bha 'n ſùilean trom) agus ni 'n raibh fhios aca cionnas a bheireadh iad freagradh air. Agus thainig ſè 'n treas uair, agus a deir ſè riu, Coidlidh romhaibh a nois', agus gabhaibh fois: Is leor è, thainig an uair; fèuch, ata Mac an duin' air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacach. Eir'ibh, im'icheamaid; fèuch, ata 'n ti a bhraitheas miſe am ſogus. Agus air ball, air dha-ſa bhi fòs a' labhairt, thainig Judas, aon do'n dà-fhear-dheug, agus ſluagh mòr maille ris le cloidhibh agus bataibh, o na h àrd-ſhagartaibh, agus na ſgriobhuichibh, agus na ſeanoiribh. Agus bha 'n ti a braith eiſean air toirt comharthaidh dhoibh, ag radh, Ge b'è neach d' an toir miſe pòg, 's è ſin è; glacaibh è; agus thugaibh libh *è* gu tearuinte. Agus air teachd dha, chuaidh ſè air ball d'a ionnſuidhs' agus a deir ſè, A mhaighiſdir; agus phòg ſè *è*. Agus chuir iadſa' làmh ann, agus ghlac iad è. Agus air tarruing cloidheamh a dh'fhear do na bha làthair, bhuail è òglaoch an árd-ſhagairt, agus ghearr è chluas deth. Agus fhreagair Joſa agus a dubhairt ſè riu, An d'thainig ſibh amach gu m' ghlacadh-ſa, mar gu b' ann an aghaidh gaduiche, le cloidhibh agus *le* bataibh? Bha mi gach lâ maille ribh ſan teampull, a' teagaſg, agus cha do ghlac ſibh mi: ach *ata ſo* chum gu 'm biodh na ſgriobtuire

air

air an coi'lionadh. Agus air do gach uile a thrèigfin, theich iad. Agus lean òganach àraidh è, aig an raibh lion-eadach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h òganaich air. Ach air dha-fan an lion-eadach fhágail, theich è lomnochd uatha. Agus thug iad leo Jofa chum an ard-fhagairt: agus chruinnicheadh maraon ris na h àrd-fhagairt uile, agus na feanoiridh, agus na fgriobhuichean Agus lean Peadar è fada uatha, no gu'n deach' è fteach do thalla an àrd-fhagairt: agus bha è 'n a fhuidhe maille ris na feirbhifeachachaibh, agus 'g a gharadh ris an teine. Agus dh'iarr na h àrd-fhagairt, agus a' chomhairle uile fia'nais ann aghaidh Jofa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad. Oir rinn mòran dhaoine fia'nais bhrèige 'n a aghaidh, ach cha do chòird am fia'nais r'a chèile. Agus air do dhream àraidh eirigh, thug iad fia'nais bhrèige 'n a aghaidh, ag radh, Chuala finne è 'g radh, Leagaidh mi fios an teampull fo, a rinneadh le làmhaibh, agus ann tri laithibh togaidh mi teampull eile, gun bh*i* deanta le lamhaibh. Agus mar fin fein cha raibh am fia'nais a' teachd r'a chéile. Agus air eirigh fuas do'n àrd-fhagart fa mheadhon, chuir fè ceifd air Jofa, ag radh, Nach toir thu freagradh air bith uait? Ciod fin mu bheil iad fo a' toirt fia'nais a' d' aghaidh? Ach dh'fhan eifean 'n a thofd, agus cha do fhreagair è ni fam bith. A-rìs dh'fheòrach an t àrd-fhagart deth, agus a dubhairt fè ris, An tu Criofd, Mac an *De* bheannuichte? Agus a dubhairt Jofa, Is mi: agus chi fibh Mac an duine 'n a fhuidhe air deas làmh cumhachd *Dhe*, agus a' teachd le nèulaibh néimhe. Ann fin reub an t àrd-fhagart eadach, agus a deir fè, Ciod am feum ata againn tuilleadh air fia'naifibh? Chuala fibh a' bhlaifphem': ciod i bhur bar'ails'? Agus thug iad uile breith 'n a aghaidh gu'n do thoill è 'm bas. Agus thòfaich cuid aca air gabhail do fhilibh air, agus aghaidh fholach agus a bhualadh le 'n dòrnaidh, agus a radh ris, Dean fáidheadoireachd: agus ghabh na feirbhifich le 'm bafaibh air. Agus air do Pheadar a bhi fhios ann fan talla, thainig a h aon do bhan-oglachaibh an árd-fhagairt: Agus air faicfin Pheadair 'g a gharadh, agus air dh'i beachdachadh air, a deir fi *ris*, Bha thufa cuideachd maille re h Iofa o Nafaret. Ach dh'àichfheun eifean, ag radh, Ni h aithne dhamh, agus ni 'n tuigeam creud a deir tu. Agus chuaidh eifean amach do'n phòrfa; agus ghoir an coileach. Agus air do bhan-oglaich fhaicfin a-rìs, thòfaich i air a radh riu-fan a bha 'n an feafamh a làthair, 'S ann diubh ata 'm fear fo. Agus dh'àichfheun è 'r's. Agus ann ceann beagain 'n dhiaigh fin, a dubhairt iads' a bha 'n an feafamh a

lathair

lathair a-rìs re Peadar, Gu fìrinneach 's ann diubh ſùd thu : oir is Galileanach thu, agus is coſmhuil do chainnt *riu.* Ach thòſaich eiſean air mallachadh agus mionnachadh, *ag radh,* Cha'n aithne dhamh an duine ſo mu 'm bheil ſibh a' labhairt. Agus ghoir an coileach an dara h uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a dubhairt Joſa ris, Mu 'n goir an coileach da uair, àichſheunaidh tu mi tri uaire. Agus 'n uair a ſmuaintich è air, ghuil ſè gu goirt.

Diamairt Roimh 'n Chaiſg.

Air ſon na Litir. Iſa. l. 5.

DH' fhoſgail an Tighearna Dia mo chluas, agus cha rabh mi ceannairceach, ni mo thiontadh mi mo chùl-thaobh air falbh. Thug mi mo chul-thaobh do 'n dream a bhuailleas, agus mo leathcheann dhoibhſin a ſpionas air falbh an fheuſag : cha d' fholaich mi m' aghaidh o naire agus o ſmugadain. Oir ni an Tighearna Dia comhnadh rium, air an adhbhar ſin cha chuirear gu maſladh mi : ume ſin ſhuidhich mi mo ghnuis mar a chruaidh-chloch, agus tha fios agam nach bi mi air mo chuir gu naire. Is fogas an ti a dh' fhìrinicheas mi, co a throideas rium ? Seaſamaid le cheile ; co è m' eaſcaraid ? thigeadh è fagas domh. Feuch, cuidìchidh 'n Tighearna Dia mi ; co a' neach a dhìteas mi ? Feuch, fáſaidh iad uile ſean mar eudach : ithidh an rèud ſuas iad. Co 'n ur meaſg air am bheil eagal an Tighearna, ata toirt umhlachd do ghuth a ſheirbheiſich, ata aig ſiubhal ann dorchadas, agus aig nach 'eil ſolus ? cuireadh è earbſa ann ainm an Tighearna, agus a thaic air a' Dhia. Feuch, ſibh-ſe uile 'ta fadadh teine, ta 'g air cuartuchadh fein mu 'n cuairt le ſradaibh ; ſiubhlaibh ann ſolus bhur teine, agus ann ſna ſradaibh a las ſibh. 'S è ſo bhios agaibh o m' laimh-ſe, luighidh ſibh ſios am bròn.

An Soiſgeul. Marc. xv. 1.

AGus air ball ſa mhaidin chum na h àrd-ſhagairt maille ris na ſeanoiribh, agus na ſgriobhuichibh, agus a' chomhairle gu

gu h iomlan, comhairle, agus air dhoibh Josa a cheangal, thug iad leo è, agus thug iad thairis è do Phiolat. Agus dh'fheòraich Piolat deth, An tusa righ nan Judhach? Agus air freagairt dha, a dubhairt sè ris, A deir tu è. Agus chuir na h àrd-shaghairt mòran do nithibh as a leth: ach cha dò fhreagair eisean aon ni. Agus chuir Piolat a-rìs ceist air, ag radh, Nach freagair thu ni sam bith? fèuch cia lion nithe air am bheil iad sin a' toirt fia'nais a' d' aghaidh. Ach cha do fhreagair Josa ni sam bith fòs: air chor 's gur ghabh Piolat iongantas. 'Noise air an fhèisd bu gnàth leis aon phrìosunach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh. Agus bha *neach araidh* d' am b' ainm Barabbas, ceangailte maille r'a chompanachaibh ceannairce, muintir a bha air deanamh marbhaidh ann sa cheannairc. Agus air glaodhaich gu h àrd do'n t sluagh, thòsaich iad air ìarraidh *air, a dheanamh* dhoibh mar a rinn è 'n comhnuidh. Ach fhreagair Piolat iad, ag radh, An àill libh gu 'n cuir mi righ nan Judhach sa sgaoil duibh? (Oir bha fhios aige gur a b'ann tre fharmad a thug na h àrd-shagairt thairis è.) Ach bhrosnach na h ârd-shagairt an sluagh, chum 's gu 'm b fhearr leis Barabbas a chur sa sgaoil doibh. Agus fhreagair Piolat, agus a dubhairt sè riu a-rìs, Creud ma seadh is àill libh mise a dheanamh ris *an duine sin*, d' an goir sibh Righ nan Judhach? Agus ghlaodh iad a-rìs, Ceus è. Ann sin a dubhairt Piolat riu, C'ar son, creud è 'n t olc a rinn è? Ach bu ro-mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus è. Agus air do Phiolat bhi toileach gniomh taitneach a dheanamh do 'n t sluagh, dh'fhuasgail è Barabbas doibh, agus thug è thairis Josa, taireis da *a* sgiursadh, chum a cheusaidh. Agus thug na saighdfheara leo è steach do'n talla, eadhon cúirt an uachdarain; agus ghairm iad a' chuideachd uile ann ceann a chèile. Agus chuir iad uime eadach purpuir, agus air figheadh dhoibh coroin droighinn, chuir iad air è. Agus thòsaich iad air beannachadh dha *ag radh*, Fàilte dhuit, a Ri' nan Judhach. Agùs bhuail iad air a' cheann è le slait chuilce, agus ghabh iad do shilibh air, agus air lùbadh *an* glùn, rinn iad umhlachd dha. Agus taireis doibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t eadach* purpuir, agus chuir iad eadach fein uimé, agus thug iad amach è chum 's gu 'n ceusadh iad è. Agus dh'èignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair Alecsandeir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachthir,) chum

a

a chrann-ceufaidh a ghiulan. Agus thug iad è gu ionad *d'am b'ainm* Golgata, 's è fin air na eidir-theangachadh, àite cloiginn. Agus thug iad da r'a òl, fion air a mheafga le mirr: ach cha do ghabh eifean *è*. Agus 'n uair a cheus iad è, roinn iad a thrufcan, a' tilgeadh croinn air, ciod a chiudh a bhiodh aig gach duine dheth. Agus bha 'n treas uair ann, agus cheus iad è. Agus bha fgriobadh a' chùisdhìteidhair a fgriobhadh os a cheann RIGH NAN JUDHACH. Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche; fear air a laimh dheis, agus fear air a laimh chli. Ann fin choi'-lionadh an fgriobtuir, a deir, Agus bha è air áireamh a' meafg nan ciontach. Agus thug iads' a bha dol feachadh ancainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag radh O thufa a leagas an teampull, agus a thogas è ann an tri laithibh, Fòir ort fein, agus tár a nuas o'n chrann-cheufaidh. Agus mar an ceudna a dubhairt na h àrd-fhaghairt agus na fgriobhichean r'a chèile, a' fanoid air, Shaor è daoin' eile, ni 'm bheil è comafach è fein a fhaoradh. Thigeadh a nois' Criofd Righ Ifrael a nuas o'n chrann-cheufaidh, chum 's gu 'm faic agus gu'n creid finn. Agus thug iadfan a chuaidh cheufadh maille ris, an-cainnt da. Agus an uair a thainig an feaihadh uair, bha dorchadas air an talamh uile gu ruig an noathadh uair. Agus air an naothadh uair dh'eigh Jofa le guth mòr, ag radh, *Eloi, Eloi, lama fabachtani?* 'Se è fin, air eidir-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, creud far thrèig tu mi? Agus air cluinntin *fin* do chuid diubs', a bha 'n an feafamh a làthair, a dubhairt fiad, Feuch, ata fè gairm Eliais. Agus ruidh fear aca, agus air da fpuing a lionadh do fhion-geur, a gùs a cur air flait chuilce, thug è deoch dha, ag radh, Leigibh *leis*, faiceamaid an d'thig Elias g'a thoirt a nuas. Agus air do Jofa eigheach le guth ard, thug è fuas an deo. Agus bha bratroinn an teampuill air an reabudh, o mhullach gu iochdar, 'n a dhà chuid. Agus an uair a chunnairc an Caiptin cheud, a bha 'n a fheafamh fa chomhair, gun d'thug è fuas an deo, ag glaodhaich mar fin. a dubhairt fè, Gu fìrinneach b'è 'n duine fo Mac Dhe.

Diciaduin roimh 'n Chaisg.

An Litir. Eabh. ix. 16.

OIr far am bheil tiomnadh, is eigin bàs an tiomnui'-fhir a bhi ann mar an ceudna. Oir ata tiomna' daingean taireis bàis dhaoine: ach ni bheil bri' sam bith ann, am feadh 's ata 'n tiomnui'-fhear beo. Do reir sin, ni mò bha 'n ceud *thiomnà* air a choisrigeadh as eugmhais fola. Oir 'n uair a labhradh gach uile àithne reir an lagha ris a' phobull uile le Maois, air gabhail da fuil laogh agus ghabhar, maille re h uisge, agus oluinn sgarlaid, agus hissop, chrath sè iad araon air an leabhar agus air a' phobull uile. Ag radh, 'S i so fuil an tiomnaidh a dh' àithn Dia dhuibhse. Tuilleadh eile, chrath è mar an ceudna an fhuil air an tabernacal, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile. Agus beag nach 'eil na h uile nithe air an glanadh le fuil a reir an lagha; agus as eugmhais dòrta' fola ni bheil maitheanas *r'a fhaghail.* B' fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a 'ta sna neamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe neamhaidh fein le ìobairtibh a b' fhearr na iad so: Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a's iad fioghaire nam fior *ionad;* ach do neamh fein, chum a noise è fein a nochdadh ann am fia'nais De air ar soin-ne: No fòs chum è fein ìobradh gu minic, mar a theid an t àrdshagart gach bliadhn' a steach do'n ionad naomha, le fuil nan atharrach: (Oir mar sin b' fheumail è dh' fhulang gu minic o thoiseach an t saoghail) ach a noise dh'fhoill-sicheadh è aon uair ann deireadh an t saoghail, chum peacadh chur air cùl trîd è fein ìobradh. Agus amhuil ata è air òrduchadh do dhaoinibh bàs fhagail aon uair, ach 'na dhiaigh so breitheanas: Mar sin dh' ofraileadh Criosd aon uair chum gu tugadh è air falbh peacaidh mhòrain, ach an dara h uair foillsichear è d'on droing aig am bheil dùil ris, as eugmhais peacaidh, chum slainte.

M An

An Soisgeul. Luc. xxii. 1.

'N Oise do dhruid *riu* fèisd an arain gun làibhin, d'an goir'ear a' chàisg. Agus bha na h àrd-shagairt agus na sgriobhuichean ag iarraidh cionnas a dh' fheudadh iad eisean a chur gu bàs; oir bha eagal a' phobuill orra. Ann sin chuaidh Satan ann Iudas d' an co'-ainm Iscariot, neach a bha do àireamh an dà-fhir-dheug. Agus dh'imich è, agus labhair è ris na h àrd-shagartaibh agus re caiptinibh *an teampuill*, cionnas a bhrathadh sè eisean doibh. Agus bha iad subhach, agus rinn iad cùmhnant *ris*, airgiod a thabhairt da. Agus gheall eisean, agus dh'iarr è àm iomchu'idh air a bhrath' dhoibh gun am pobull a bhi làthair. Ann sin thainig là an arain gun làibhin, ann s am b eigin an tuan-càisg' a mharbhadh. Agus chuir è uaithe Peadar agus Eoin, ag radh, Im'ichibh, agus ull'uichibh dhuinn a' chàisg, chum gu 'n itheamaid. Agus a dubhairt iadsan ris, C'ait' an àill leat sinn a dh' ull uichadh? Agus a dubhairt sè riu, Fèuch, air dhuibh dol a steach do 'n bhaile, tachraidh oirbh duine, a' giulan soithich uisge; leanaibh è do 'n tigh ann s an d' theid è steach. Agus abruibh re fear an tighe, A deir am maighisdir riut, C'àit' am bheil an seomar-aoidheachd an s an ith mi chàisg maille re m' dheisciobluibh? Agus feuchaidh sè dhuibh àrd-sheomar farsaing uidhimichte: ull'uichbhs' ann sin. Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar a dubhairt sè riu: agus dh' ull'uich iad a' chàisg. Agus 'n thrà' thainig an uair, shuidh è sios, agus an dà-abstol-deug maille ris. Agus a dubhairt sè riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhamh fulang. Oir a deirim ribh, Nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coi'-lionar i ann rioghachd Dhe. Agus ghlac sè 'n cupan, agus air dha buidhèachas a thaibhairt, a dubhairt sè, Gabhaibh so, agus roinibh eadruibh fein è. Oir a deirim ribh, nach òl mi do thoradh na sìneamhain, gus an d' thig rioghachd Dhe. Agus ghlac sè aran agus taireis buidheachas a thabart, bhris sè agus thug sè dhoibhsin è, ag radh, 'S è so mo chorp-sa a 'ta air a thoirt air bhur sonsa: deanuibh so mar chuimhne ormsa. Agus mar an ceudna an cupan, ann diaigh na suipeir', ag radh, Is è 'n cupan so an tiomna nuadh ann m' fhuilse, a dhòirteadh air bhur son-sa. Ach fèuch, lamh an ti bhrathas mise maille rium air a' bhòrd. Agus gu fìrinneach ata Mac an duine ag im'eachd a reir mar a dh' òrduicheadh: ach 's an-aoibhinn do 'n duine sin leis am brathar é.

Agus

Agus thòſaich iadſan air rannſachadh eatorra fein co aca bha gus an ni ſo a dheanamh. Agus bha fòs comhſtribh eatorra, co aca bu mhò a bhiodh. Ach a dubhairt eiſean riu, Ata aig righribh nan Geintileach tighearnas orra; agus goir'ear daoine fial dhiubhſan, aig am bheil ùghdarras orra. Ach na bithibhſe mar ſin: ach an neach a's mò 'nar meaſg, biodh è 'mar an neach a's òige; agus an ti a's àirde, mar eiſean ata ré frithealadh. Oir co aca '*s* mò, 'n ti a ſhuidheas air bòrd, no eiſean a ni frithhealadh? nach è 'n ti a ſhuidheas? ach ata miſe 'n ar meaſg ſa mar fhear-frithealaidh. Is ſibhſe iadſan a dh' fhan maille riumſa ann mo bhuairibh, Agus ata miſe 'g òrduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' òrduich m' Athair dhamh-ſa: Chum's gu'n ith agus gu 'n òl ſibh air mo bhòrd ſa ann mo rioghachd, agus gu 'n ſuidh ſibh air caith-richibh rioghail, a' toirt breith air dá threibh-dheug Iſraeil. Agus a dubhairt an Tighearna, A Shimoin, a Shimoin, fèuch, dh' iarr Satan ſibhſe, chum *bhur* criaradh mar chrui'neachd: Ach ghuidh miſe air do ſhonſa, nach dìobradh do creidimh thu: agus 'n uair a dh' iompoichear thu, neartuich do bhràithre. Agus a dubhairt eiſean ris, A Thighearna, 'ta miſe ullamh gu dol maille riut araon chum prioſuin, agus a chum bàis. Agus a dubhairt eiſean, A deirim riut, a Pheadar, nach goir an coileach an diu, gus an àichſheun thu tri uaire gur aithne dhuit mi. Agus a dubhairt ſè riu, 'N uair a chuir mi uam ſibh gun ſporan, agus gun mhàla, agus gun bhròga, an raibh uireaſbhuidh ni ſam bith oirbh? Agus a dubhairt ſiad, Cha raibh. Ann ſin a dubhairt ſè riu, Ach anois' ge b'è aig am bheil ſporan, togadh ſè è, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil cloidheamh, reiceadh è eadach, agus ceannachadh è h aon. Oir a deirim ribh, gur eigin fòs an ni ſo 'ta ſgriobhta a choi'-lionadh annam-ſa, Agus bha è air àireamh a' meaſg nan ciontach: oir ata crioch aig na nithibh ud, a 'ta mu m' thimchioll-ſa. Agus a dubhairt iadſan, A Thighearna, fèuch, ata dà chloidheamh ann ſo. Agus a dubhairt eiſean riu, 'S leòr è. Agus air dha dol amach, chuaidh ſè, mar bu ghnà' leiſ gu ſliabh nan Oluidh'; agus lean a dheiſciobuil fòs è. Agus an uair a thainig è do 'n àite, a dubhairt ſè riu, Deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit ſibh ann buaireadh. Agus thairngeadh eiſean uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig ſè è fein air a ghlùinibh agus rinn è ùrnuigh, Ag radh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan ſo tharum: gidheadh na b' i mo thoilſe, ach do thoilſe gu raibh deanta. Agus dh' fhoillſicheadh dha aingeal o fhlaitheanas,

'ga neartachadh. Agus air bhi dha ann an cruaidh-ghleachd' anama, rinn è ùrnuigh na bu d ùrachdaich': agus bha fhallas mar bhraona mòra fola a' tuiteam fios air an talamh. Agus air dha eirigh o ùrnuigh, thainig è chum a dheifciobul, agus fhuair fè 'n an codal iad tre thuirfe. Agus a dubhairt fè riu, C'ar fon ata fibh 'n ar codal? eiribh, agus deanaibh ùrnuigh, chum's nach tuit fibh ann am buaireadh. Agus air dha-fan bhi fòs a' labhairt fèuch fluagh, agus dh' imich eifean d' am b' ainm Iudas, aon do 'n dà-fhear-dheug, rompa, agus dhruid è re h' Iofa, chum a phògadh. Ach a dubhairt Iofa ris, A Iudas, am bheil thu le pòig a' brath' Mhic an duine? Agus 'n uair a chunnaic iads' a bha maille ris, an ni bha teachd a dubhairt fiad ris, A Thighearna, 'm buail finn leis a' chloidheamh? Agus bhuail a h aon diubh feirbhifeach an ard-fhagairt, agus ghearr fè dheth a' chluas dheas. Agus fhreagair Iofa agus a dubhairt fè Fulaingibh gus a fo. Agus bhean è r'a chluais, agus fhlànuich fè i. Ann fin a dubhairt Iofa ris na h àrd-fhagartaibh agus caiptinibh an teampuill, agus na feanoiribh a thainig d'a ionnfuidh, 'N d' thainig fibh 'mach le cloidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann aghaidh meirlich? 'N uair a bha mi 'gach la maille ribh fan teampull, cha do fhìn fibh amach *bhur* lamha a'm' aghaidh: ach s'i fo bhur n uairfe, agus cumhachd an dorchadais. Ann fin rug iad air-fin, agus thug iad leo *è*, agus thug iad è do thigh an àrd-fhagairt. Agus lean Peadar am fad uaithe è. Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus fuidhe fios am fochair a chèile, fhuidh Peadar 'n am meadhon. Ach chunnaic cailin áraidh è 'n a fhuidhe aig an teine, agus air dh'i amharc gu geur air, a dubhairt fi, Bha 'm fear fo mar an ceudna maille ris. Agus dh' áichfheun eifean è, ag radh, A bhean, cha 'n aithne dhamh è. Agus beagan 'n a dhiaigh fin chunnaic neach eile è, agus a dubhairt fè, 'S ann diubh thufa mar an ceudna. Agus a dubhairt Peadar A dhuine, cha 'n ann. Agus mu thimchioll ùine aon uair' 'n dhiaigh fin, chothaich neach eile air, ag radh, Gu fìrinneach bha *'m fear* fo mar a ceudna maille ris; oir is Galileanach è. Agus a dubhairt Peadar, A dhuine, ni h aithne dhamh ciod ata thu 'g radh. Agus air ball 'm feadh a bha è fòs a' labhairt, ghoir an coileach. Agus air tionndadh do 'n Tighearna, dh' amhairc fè air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Thigearna, mar a dubhairt fè ris, Mun goir an coileach, áich-fheunaidh tu mi tri uaire. Agus chuaidh Peadar amach agus ghuil è gu goirt. Agus rinn na

daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh. Agus 'n uair a dh' fholuich iad a shuile, bhuail iad è san aghaidh, agus dh' fheòraich iad deth, ag radh, Dean faidheadoireachd, co è a bhuail thu? Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'n a aghaidh. Agus 'n uair a bha 'n là air teachd, chruinnich seanadh a' phobuill, agus na h àrd-shagairt agus na sgriobhuichean ann ceann a chèile, agus thug iad eisean chum an comhairle, Ag radh, An tu Chriosd? innis dhuinn. Agus a dubhairt sè riu, Ma dh' innseas mi dhuibh, cha chreid sibh. Agus ma dh' fheòraicheas mi fòs *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhamh, agus cha leig sibh as *mi*. 'N a dhiaigh so bithidth Mac an duine 'n a shuidhe air deas làimh cumhachd Dhe. Ann sin a dubhàirt siad uile, An tusa ma seadh Mac Dhe? Agus a dubhairt sè riu A deir sibhse gur mi. Agus a dubhairt siad, Ciod tuilleadh am feum ata againn air fia'nais? oir chula sinn fein as a bheul fein.

Deardaoin roimh 'n Chaisg.

An Litir. 1 Cor. xi. 17.

NOise ann san ni so a chuiream ann cèill *duibh*, ni molam *sibh*, do bhri' gu bheil sibh teachd ann ceann a chèile ni h ann chum bhur maith, ach bhur croin. Oir air cruinneachadh dhuibh ann ceann a chèile san eaglais, ata mi cluinntin gu bheil eas-aonachda 'n ar measg; agus ata mi ann cuid 'g a chreidsin. Oir is eigin fòs saobh-bhar'aile bhi eadearuibh, chum gu'n deanar follasach an dream a 'ta dearbhta 'n ar measg. Uime sin 'n uair a thig sibh ann ceann a chéile do aon àite, ni *h è sin* suipeir an Tigearna itheadh. Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir fein, agus ata neach ocrach, agus neach eile air mheisg. An è nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl ionnta? no am bheil sibh deanamh tâir' air eaglais De, agus a' nàrach na muintir aig nach 'eil? Creud a deiream ribh? Am mol mi sibh ann *sa chùis* so? cha mhol. Oir fhuair mise o'n Tighearna, an ni sin fòs a thug mi dhuibhse, Gur ghlac an Tighearna

Tighearna Iosa aran, ann san oidhche an do bhrathadh è: Agus air breith buidheachais, bhris sè è, agus a dubhairt è, Gabhaibh, ithibh; is è so mo chorpsa, a 'ta air a bhriseadh air bhur son-sa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa. Air a' mhodh cheudna fòs *ghlac sè* an cupan, taireis na supeir, ag radh, Is è an cupan so an Tiomnadh nuadh ann m' fhuil-se: deanaibhse so, cia minic a dh' òlas sibh *è*, mar chuimhneachan ormsa. Oir cia minic a dh' itheas sibh an t aran so, agus a dh' òlas sibh an cupan so, 'ta sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an d' thig è. Uime sin, ge b'è neach a dh' itheas an t aran so, agus a dh' òlas an cupan *so*, an Tighearna gu neo iomchuid'h, bithidh sè ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna. Ach ceasnuicheadh duine è fein, agus mar sin itheadh è do'n aran *so*, agus òladh è do'n chupan *so*: Oir ge b'è dh' itheas agus a dh' òlas gu neo-iomchu'idh, ata è 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha fein, do bhri' nach 'eil è a' deanamh aithneadh air corp an Tighearna. Air a shon so '*ta* mòran 'n ar measg anmhunn agus tinn, agus ata mòran 'n an codal. Oir nan d' thugamaid breith oirn' fein, cha tugtadh breith oirn'. Ach 'n uair a bheir'ear breith oirn', ata sinn air ar smachdachadh leis an Tighearna, chum nach bitheamaid air ar damnadh maille ris an t saoghal. Uime sin, mo bhràthre, 'n uair a thig sibh ann ceanne a chèile chum itheadh, fanaibh r'a chèile. Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh è aig an tigh; chum nach d' thig sibh ann ceann a chèile gu breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile ann ordugh 'n uair a thig mi.

An Soisgeul. Luc. xxiii. 1.

AGus air eirigh do 'n chuideachd ac' uile, thug iad è gu Pilat. Agus thòsaich iad re cùis a chur air, ag radh, Fhuair sinn am *fear* so a' claonadh a' chinnich, agus a' bacadh cis a thoirt do Cheasar, ag radh, Gur è fein Chriosd an righ. Agus dh' fheòraich Pilat deth, ag radh, An tusa righ nan Iudhach? agus fhreagair eisean agus a dubhairt sè, Deir tu *è*. An sinn a dubhairt Pilat ris na h àrd-shagartaibh agus ris an t sluagh, Ni bheilimse faghail aon choire san duine so. Agus bha iadsan ni bu ro dhéineadh, ag radh, 'Ta è buaireadh a' phobuill, ag teagasg tre Iudea uile, a' tòiseachdah o 'n Ghalilee gus an àite so. 'N uair a chula Pilat mu 'n Ghalilee' dh' fheòraich

fheòraich è 'm bu Ghalileanach an duine. Agus n' uair a chual' è gur b' ann do fhlaitheachd Ioraith a bha è, chuir fè gu h Ioraith è, neach a bha è fein ann Ierufalem fna laithibh fin. Agus 'n uair a chunnaic Ioraith Iofa, bha aoibhneas mòr air: oir bha dèidh aige rè ùine fhada air eifean fhaicfin, do bhri' gu'n cual' è mòran uime; agus bha dùil aige gu 'm faiceadh è miorbhuil eigin air a dheanamh leis. Ann fin dh' fheòraich fè moran do cheifdibh dheth; ach cha d' thug è freagradth fam bith air. Agus fheas na h àrd-fhagairt agus na fgriobhuichean 'g a chafaid gu dian. Agus chur ioraith agus a luchd-cogaidh ann neimh-prís è, agus rinn iad fanoid air, agus taireis a fgeudachadh ann eadach ro-gheal, chuir fe air ais gu Pilat è. Agus rinneadh Pilat agus Ioraith n' an càirdibh d'a chèile fan la fin; oir bha iad roimhe finn an naimhdeas r'a chèile. Agus 'n uair a ghairm Pilat 'n ceann a chèile na h àrd-fhagairt, agus na h uachdarain, agus am pobull, A dubhairt fè riu, Thug fibh a'm' ionnfuidhs' an duine fo, mar neach ata tionndadh a' phobuill a thaoibh: agus féuch, air dhamh *a* cheafnachadh ann bhur lathair, chá d' fhuair mi coire air bith fan duine fo thaobh na' nithe fin, mu 'm bheil fibh cur cùis air; No fòs Ioraith: oir chuir mi d'a ionnfuidh fibh, agus fèuch, cha d' rinneadh ni air bith leis toilltineach air bàs. Uime fin, air dhamh-fa a fmachdachadh, leigidh mi as è. Oir b' fheudar dha neach eigin a leigeadh as doibh air an fhèifd. Agus ghlaodh iad amach dh'aon ghuth, ag radh, Beir uainn *am fear* fo, agus leig air a chomas duinne Barabbas: (Neach air fon ceannairc' àraidh a rinneadh ann fa bhaile, agus air fon mortaidh, a thilgeadh am prìofun). Air an àdhbhar fin labhair Pilat riu a-rìs, air dha bhi toileach Iofa a chur fa fgaoil. Ach ghlaodh iadfan, ag radh, Ceus è, ceus è. Agus a dubhairt fè riu an treas uair, C'ar fon, ciod an cron a rinn è? cha d' fhuair mife cùis bhàis air bith ann: uime fin, tairèis dhamh a fmachdachadh, leigidh mi as è. Agus luidh iadfan air le guthaibh mòra, ag iarraidh eifean a cheufadh: agus bhuadhaich an guthanna-fa, agus *guthanna* nan àrd-fhagart. Agus thug Pilat breith gu 'n deanta na dh' iarr iad. Agus leig è 'mach dhoibh eifean a thilgeadh am prìofun air fon ceannairc' agus mortaidh, an neach a dh' iarr iad; ach thug fè thairis Iofa d' an toil. Agus mar a thug iad leo è, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceufaidh air, g'a iomchar ann diaigh Iofa. Agus lean cuideachd mhòr è do 'n t fluagh, agus do mhnaibh, a bha fòs re bròn

agus

agus 'g a chaoinidh. Ach air tionndadh Iofa riu, a dubhairt fè, Ingheana Ierufaleim, na guilibh air mo fhonfa ach guilibh air bhur fon fein, agus air fon bhur cloinne: Oir fèuch, ata na làith' a' teachd, ann s an abair iad, '*S* beannuichte na *mnài* fheafga, agus na bronna nach do ghiulain *clann*, agus na cìocha nach d' thug bainne. Ann fin tòfaichidh iad air a radh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh finn. Oir ma ni fiad na nithe fo ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrìonaich? Agus thugadh mar an ceudna dias eile a bha n' an daoine drochmhuint', chum bhi air an ceufadh maille ris. Agus 'n uair a thainig iad do 'n àite d' an goir'ear àit' a' chlaiginn, ann fin cheus iad è fein, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli. Ann fin a dubhairt Iofa, Athair, maith dhoibh; oir cha 'n 'eil fhios aca ciod ata fiad a' deanamh. Agus ag roinn eadàich dhoibh, thilg iad croinn *air*. Agus fheas am pobull ag amharc: agus rinn na h uachdarain fanoid *air* maille riu-fan, ag radh, Shaor è daoin' eile; faoradh fè è fein, ma 's è fo Criofd, aon taghta Dhe. Agus fòs rinn na faighd fheara fanoid air, a' teachd d'a ionnfuidh, agus a' tairgfeadh fion-geur dha, Agus ag radh, Ma 's tu rìgh nan Iudhach, fòir ort fein. Agus bha fgriobha fòs air a fgriobhadh os a cheann, ann an litrichibh greigis, agus laidin, agus eabhrach, IS E SO RIGH NAN IUDHACH. Agus thug a h aon do na droch dhaoinibh a' chrochadh, toibheum dha, ag radh, Ma 's tu Criofd, faor thu feine agus finne. Ach fhreagair am fear eile, agus chronaich fè è, ag radh, Nach 'eil eagal De ort, agus gu bheil thu fuidh 'n aon dìteadh *ris?* Agus finne da rìreadh an ceartas; oir ata finn a' faghail na' nithe fin a thoill ar gniomhartha: ach cha d' rinn an duine fo chron air bith. Agus a dubhairt fè re h Iofa, A Thighearna, cuimhnich ormfa 'n uair a thig thu do d' rioghachd. Agus a dubhairt Iofa ris, Gu deimhin a deirim riut, gu 'm bi thu maille riumfa 'n diu ann am phàrras. Agus bha è mu thimchioll na feathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair. Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'n a mheadhon. Agus 'n uair a ghlaodh Iofa le guth mòr, a dubhairt fè, Athair, ata mi tiomnadh mo fpioraid a' d' làmbhaibh: agus 'n uair a dubhairt è fo, thug è fuas an deo. 'Noise 'n uair a chunnairc an Senturion an ni do rinneadh, thug è glòir do Dhia, ag radh, Gu fìrinneach b'ionracan an duine fo.

ſo. Agus am pobull uile a chruinich dh' ionnſuidh an t ſeallaidh ſin, 'n uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd. Agus ſheas a luchd eòlais uile, agus na mnài a lean è o'n Ghalilee, 'm fad uaithe, ag amharc air na nithibh ſin.

Diahaoine na Cèuſa.

Na h Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, guidhimid gu 'n ſealladh tu gu gràſail air do theaghlach fein, air ſon an raibh ar Tighearna Ioſa Crioſd toileach a bhi ſair a bhrath, agus è fein thoirt ſuas do lamhaibh dhaoin' aingidh, agus bàs ſhullang air a chrois, ata noiſe beo agus a riaghluchadh maille riutſa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia gu brath, Saoghal gu 'n chrich. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, ata naomhachadh agus a ſtiuradh, na h-eaglais gu h-iomlan le d' Spiorad; gabh ar n-achanuich agus air n-urnuigh ata ſinn a' tairgſe dhuit air ſon gach uile ſtaid dhaoine an a d' eaglais naomh, chum gu 'n dean gach ball d' i ſeirbhis dhuit-ſe gu firineach agus gu diaghaidh, 'na ghairm agus na oifig fein, trid air Tighearna agus ar ſlanui'fhear Ioſa Crioſda. Amen.

O Dhe thròcairich, a chruthaich na h-uile dhaoine, agus leis nach fuathach nì air bith a rinn thu, agus leis nach àil bàs peacair, ach leis am b' fhearr gu n-iompuicheadh agus gu 'm biodh è beo; dean trocair air na h-uile Iudhaich turcaich, anna-creidmhich, agus eircich, agus thoir uatha gach uile ain-eolas, cruas cridhe, agus dimheas air t-fhocal fein; agus mar ſin thoir dhathaigh iad, a Thighearna bheannuichte, dh' ionſuidh do thrèud, chum gu 'm bi iad air an ſàbhaladh a' meaſg fuigheal nam fior Iſraeliteach, agus gu 'n dean'ar iad na h-aon chrò fo n-aon bhuchaille, Ioſa Crioſd ar Tighearna, ata beo agus a riaghluchadh maille riutſa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, ſaoghal gun chrìch. Amen.

Diahaoine na Ceuſa.

An Litir. Eabh. x. 1.

AIr bhi aig an lagh ſgàile nithe maithe re teachd, *agus* ni h è fior iomhaigh nan nithe fein, ni 'n comaſach dha an droing a thig d'a ionnſuidh a choidhch' a dheanamh foirfe, leis na h ìobairtibh ſin a bha iad ag ofrail o bhliadhna gu bliadhna a ghnà'. Oir ann ſin nach ſguireadh iad do bhi 'g an ofrail? do bhri' nach biodh aig luchd deanamh na naomh-ſheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh air dhoibh bhi aon uair air an glanadh. Ach ann ſna *h ìobairtibh* ſin *nithear* ath-chuimhneachadh air peacaibh gach bliadhna. Oir ni bheil è 'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacaidh air falbh. Uime ſin ag teachd dha do 'n t ſaoghal, a deir sè, Iobairt agus ofrail ni' m b' àill leat, ach dh' ull'uich thu corp dhamh-ſa: Ann an ìobairtibh-loſgaidh, agus ann an ìobairtibh air ſon peacaidh ni' n raibh tlachd agad: Ann ſin a dubhairt miſe, Fèuch ataim ag teachd (ann rola an leabhair ata ſùd ſgriobhta orm) chum do thoils' a dheanamh, O Dhe. Air dha a radh roimhe ſin, Iobairt, agus ofrail, agus ìobhairte-loſgaidh, agus ìobairt air ſon peacaidh ni' m b' àill leat, agus ni'n raibh do thlachd *annta* (a 'ta air an ofrail a reir an lagha). Ann ſin a dubhairt ſè, Fèuch, ataim ag teachd a dheanamh do thoil-ſe, O Dhe. 'Ta è cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich è an dara ni. Leis an toil ſo 'ta ſinne air ar naomhachadh, trìd ofrail cuirp Ioſa Crioſd aon uair. Agus tha gach uile ſhagart a' ſeaſamh gach la, a' miniſtreileachadh agus ag ofrail nan ìobairte ceudna gu minic, nithe do nach 'eil è 'n comas a choidhch' peacaidh thoirt air falbh: Ach an duine ſo, taireis da aon ìobairt ofrail air ſon peacaidh, ſhuidh ſè a choidhch' tuilleadh air deas làimh Dhe; A' feitheamh o ſin ſuas gus an cuir'ear a naimhde 'n an ſtòl-chos fuidh choſaibh. Oir le aon ìòbairt rinn è choidhch' foirfe iadſan a 'ta air an naomhachadh. Agus ata an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fia'nais duinne *air na nithibth ſo*: oir taireis da radh roimhe, Is è ſo an cùmhnant a ni mi

riu

riu 'n diaigh nan làith' ud, deir an Tighearna; Cuiridh mi mo lagh 'n an croidhe, agus ſgriobhaidh mi è air an inntin: Agus am peacaidh agus an ea ceirte cha chuimhnich mi ni 's mò. 'Noiſe, far am bheil maitheanas nan nithe ſo, ni bheil ofrala airſon peacaidh ann ni 's mò. Uime ſin, a bhràithre, do bhri' gu bheil dànachd againn chum dol a ſteach do n ionad a 's naomha tre f huil Ioſa, Air ſlighe nuaidh agus bheo a choiſrig è dhuinne trìd an roinn bhrat, ſin r'a radh, tre f heoil fein. Agus do bhri' gu bheil againn àrd-ſhagart 'os ceann tighe Dhe: Thigeamaid am fogus le croidhe fior ann lan dearbh-beachd a' chreidimh, le 'r croidheachaibh air an crath-ghlanadh o dhroch coguis, agus le 'r cuirp air an nigheadh le h uiſge glan. Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, oir is f ìrinneach an ti a gheall) Agus thugamaid an aire d'a chèile chum ar broſnachadh gu gràdh, agus deadh oibridh: Gun bhi leigeadh dhinn ſinn fein a chruinneachadh ann ceann a chèile, mar is gnà' le dream àraidh; ach a' comhairleachadh *chèile:* agus gu ma mòid *a ni ſin* ſo, do bhri' gu bheil ſibh faicſinn an là a' tarruing am fogus.

An Soiſgeul. Join xix. 1.

AIr an àdhbhar ſin ghlac Pilat Ioſa, agus ſgiurs sè *è*. Agus dh' fhigh na ſaighd-fheara crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann è, agus chuir iad brat purpuir uime, Agus a dubhairt iad, Fàilt' ort, a righ nan Iudach: agus bhuail iad le 'm baſaibh è. Ann ſin chuaidh Pilat amach a ris, agus a deir sè riu Fèuch, ata miſe 'g a thoirt amach d' ar ionnſuidh, gu 'm bi fios agaibh nach 'eil miſe faghail coire ſam bith ann. Ann ſin thainig Joſa amach, agus an crùn droighinn air, agus am brat purpuir uime. Agus a deir *Pilat* riu Fèuch an duine. Uime ſin 'n uair a chunnaic na h àrd-ſhagairt agus na maoir è, ghlaodh iad, ag radh, Ceus *è*, ceus *è*. Deir Pilat riu, Gabhaibhſe è, agus ceuſaibh *è:* oir cha 'n 'eil miſe a' faghail coire air bith ann Fhreagair na h Judhaich è, 'Ta lagh againne, agus a reir ar lagh ne 's coir a chur gu bàs, air ſon gu 'n d' rinn sè Mac Dhe dheth fein. Uime ſin 'n uair a chula Pilat a' chainnt ſin, bu mhòid a bha dh' eagal air; Agus chuaidh è ſteach a-rìs a dh' àit' a' bhreitheanais, agus deir sè re h Joſa,

Josa, Cia as duit? ach cha d' thug Josa freagradh air. Ann sin a deir Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agamsa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil? Fhreagair Josa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a' m' aghaidh-se, mur d' thugtadh dhuit o'n àird' è: air an àdhbhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, ata aige-sin am peacadh a's mò. Agus o sin suas dh' iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na h Judhaich, ag radh, Ma leigeas tu 'm fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu: ge b'è neach ata 'ga dheanamh fein 'n a righ, 'ta sè labhairt ann aghaidh Cheasair. Uime sin 'n uair a chuala Pilat a' chàinnt sin, thug è 'mach Josa agus shuidh sè air a' chaithir bhreitheanais, ann san ionad d'an goir'ear an Leac-ùrlar, ach ann san Eabhrais, Gabbata. Agus b'e là-ullamhachaidh na càisge è, agus mu thimchioll na seathadh uaire: agus a deir sè ris na Judhachaibh, Fèuch bhur righ. Ach ghlaodh iadsan amach, Beir uainn, beir uainn, ceus è. Deir Pilat riu, An ceus mi bhur righ-se? Fhreagair na h àrd-shagairt, Cha 'n 'eil righ againne ach Ceasar. Ann sinn air an àdhbhar sin thug sè thairis dhoibh è, chum bhi air a cheusadh. Agus ghlac iad Josa, agus thug iad leo è. Agus chuaidh è 'mach, a' giulan a chrann-ceusaidh, do 'n ionad d' an goir'ear *àit'* a' chloiginn d' an ainm san Eabhrais, Golgota. Ann sinn cheus iad è, agus dias eile maille ris, fear air gach taobh, agus Josa sa mheadhon. Agus sgriobh Pilat fòs tiodal, agus chuir sè air a' chrann-cheusaidh è. Agus b'è an sgriobha, JOSA O NASARET RIGH NAN JUDHACH. Uime sin leugh mòran do na h Judhachaibh an tiodal so: oir bha 'n t àit' ann do cheusadh Josa fogus do 'n bhaile: agus bha an sgriobha ann Eabhrais, Greugais, agus ann Laidin. Ann sin a dubhairt àrd-shagairt nan Judhach re Pilat, Na sgriobh, Righ nan Judhach; ach gu 'n dubhairt è, Is mi rìgh nan Judhach. Fhreagair Pilat, An ni a sgriobh mi, sgriobh mi è. Ann sin 'n uair a cheus na saighdfheara Josa, ghlac iad eadach (agus rinn iad ceithir earroinnean, earroinn do gach saighd-fhear) agus *a* chòta mar an ceudna: agus bha 'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràighe *sios* gu h iomlan. Dubhairt iad uime sin eatorra fein, Na reubamaid è, ach tilgeamaid croinn air, co aig a bhìtheas è: chum gu 'n coi'lionfadh an sgriobtuir, a deir, Roinn siad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croin air mo bhrat. Air an àdhbhar sin rinn na saighd-fheara na nithe so. 'Noise sheas làimh re crann ceusaidh Josa, a mhàthair agus piuthar a mhàthar, Muire *bean* Chleophas,

phas, agus Muire Madalen. Uime ſin 'n uair a chunnaic Joſa a mhàthair, agus an deiſciobul a b' ionmhuinn leis 'n a ſheaſamh a làthair, a dubhairt sè r'a mhàthair, A bhean, fèuch do mhac. Ann ſin a deir sè ris an deiſciobul, Fèuch do mhàthair. Agus o 'n àm ſin amach thug an deiſciobuil *ſin* leis i d'a thigh fein. Ann diaigh ſo air do Joſa fios a bhi aige gu 'n raibh gach uile nithe a nois' air an criochnach', chum gu 'n coi'-lionfadh an ſgriobtuir, a deir sè, Tha tart orm. 'Noiſe bha ann ſin ſoitheach làn do fhion-geur: agus air dhoibhſin ſpuing a lionadh do 'n fhion-gheur, agus a chur air hiſop, ſhin iad chum a bheoil è. Ann ſin 'n uair a ghabh Joſa am fion-geur, a dubhairt sè, 'Ta è è criochnaichte: agus air cromadh a chinn da thug è ſuas *a* ſpiorad. Ann ſin chum's nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheuſaidh air an t sàbaid, do bhri' gur b'e là an ullamh-achaidh a bha ann (oir bu là mòr an là sàbaid ſin) dh iarr na h Judhaich air Pilat gu 'n rachadh an luirgne a bhrìſeadh, agus gu 'n d' thugtadh air falbh iad. Ann ſin thainig na ſaighd-fheara, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, a cheuſadh maille ris. Ach air dhoibh teachd chum Joſa, 'nuair a chunnaic iad gu 'n raibh è cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-ſe. Ach lot fear do na ſaighd-fhearaibh a thaobh le ſleidh, agus air ball thainig amach fuil agus uiſge. Agus thug an ti chunnaic *ſin* fia'nais, agus ata fhia'nais firinneach: agus ata fhios aige gu bheil è labhairt na fìrinn, chum gu 'n creideadh ſibhſe. Oir rinneadh na nithe ſo, chum gu 'n coi'-lionfadh an ſgriobtuir; Cha bhriſear cnàimh dheth. Agus a-rìs a deir ſgriobtuir eile, Amhaircidh iad air-ſin a lot iad.

Oidhche Chaiſg.

An Urnuigh.

DEonuich, O Thighearna, mar ata ſinn air ar baiſteadh chum bàis do mhic bheannuichte ar ſlanui'fhear Joſa Crioſd; mar ſin, le bhi ſior mharbhadh ar n' ainmianna truaillidh, gu 'm bi ſin air ar n' adhlaçadh maille ris, agus gu 'n d' theid

theid ſinn trid an uaigh agus geata bhàis gu'r neis-eiridh ſhòlaſaich, air ſon toiltinis an ti a bhàſaich, agus a dh-adhlaiceadh, agus a dh-eirich a ris air ar ſon, do Mhac Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Oidhche Chaiſg.

An Litir. 1 Phead. iii. 17.

IS fearr, ma's è ſin toil De, ſibh a dh' fhulang air ſon maith a dheanamh, na air ſon uilc a dheanamh. Oir dh' fhuiling Crioſd fòs aon uair air ſon peacaidh, am fìrean air ſon nan neo-fhìrean, (chum gu'n d' thugadh è ſinne gu Dia) air dha bhi air a chur gu bàs ſan fheoil, ach air a bheothachadh trìd an Spioraid: Leis an deachaidh è fòs, agus an do ſhearmonaich è do na ſpioradaibh ann am prìoſun; A bha o ſhean eas-ùmhal, 'n uair a dh' fheith fad-fhulangas De aon uair ann laithibh Noe, 'm feadh 's a bha an àirc 'ga h ulluchadh, ann s an raibh beagan, ſin r'a radh, ochd anama, air an sàbhaladh trìd uiſge. 'Ta 'm baiſte, mar ſhaimpleir a 'ta coi'-fhreagradh dha ſo (ni h è cur dhinn ſal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhe) 'noiſe 'g ar tearnadh-ne, trìd aiseirigh Joſa Crioſd: Neach air dha dol gu neamh, a 'ta 'n a ſhuidhe air deas-laimh Dhe, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh, bhi air an cur fuidh cheannſal-ſan.

An Soiſgeul. Mhath. xxvii. 57.

AGus air teachd do'n fheaſcar, thainig duine ſaibhir o Arimathea, d' am b' ainm Joſeph, neach a bha è fein 'n a dheiſciobul aig Joſa mar an ceudna: Air dol dha-ſan gu Pilat, dh'iarr è corp Joſa: ann ſinn dh'òrduich Pilat an corp a thabhairt *da*. Agus air glacadh a' chuirp do Joſeph, phaiſg ſè ann an lion-eadach fior-ghlan è. Agus chuir ſè è 'n a uaigh nuadh fein, a chladhaich ſè ann an carruig: Agus air caruchadh cloich'

cloich' mhòir dha gu dorus na h uaighe, dh'f halbh ſè. Agus bha Muire Magdalene, agus a' Mhuire eile, 'n an ſuidhe fa chomhair na h uaighe. 'Nois' air an là màrach, noch is è 'n là 'n diaigh an ull'achaidh, chruinnicheadh na h àrd-ſhagairt agus na Phairiſich gu Pilat, Ag radh, A thighearn', is cuimhne leinn an t ann a bha am mealltoir ud f òs beo, gu 'n dubhairt ſè, Eir'idh mi 'n diaigh thri làith'. Orduich uime ſin an uaigh bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, áir eagal gu'n d'thig a dheiſciobuil ſan oidhche, agus gu 'n goid iad leo è, agus gu 'n abair iad ris a' phobull, Gu 'n d'eirich è o na marbhaibh : agus mar ſin bithidh am mearachd deireannach ni 's mioſa na 'n ceud *mhearachd*. A dubhairt Pilat riu, 'Ta faire agaibh, im'-ichibh, *agus* deanàibh *an uaigh* coi-tearuinte 's is aithne dhuibh. Agus air im'eachd dhoibhſin rinn iad an uaigh cinnteach, ag cur ſeula' air a' chloich, maille re faire.

La Caiſg.

¶ *Aig an urnuigh mhaidne, ann àite an t ſailm,* (O Thigibh, *&c.*) *a deirear no ſeinnear na h-ainteim ſo.*

CRioſd ar n *uan* càiſg' air ìobradh air ar ſon. Uime ſin gleidheamaid an f hèiſd, na b' ann le ſean làibhin, no làibhin a mhioruin agus an uilc ; ach le *aran* neo-làibhinnte an treibhdhireis agus na f ìrinn. 1 *Cor.* v. vii.

AIr do Crioſd eirigh o na marbhaibh. nach bàſaich è ni 's mò ; cha 'n 'eil tighearneas aig a' bhàs ni 's mò air. Oir a mheud gu 'n d' f huair è bàs, is ann do'n pheacadh a f huair è bàs aon uair *amhàin :* ach a mheud gu bheil è beo, is ann do Dhia ata sè beo. Mar ſin mar an ceudna meaſaibhſe gu bheil ſibh fein gu deimhin marbh do'n pheacadh : ach beo do Dhia tre Joſa Crioſd ar Tighearna. *Rom.* vi. 9.

Chrioſd

TA Criosd air eirigh o na marbhaibh, *agus* rinneadh an ceud thoradh dhiubhsan a choidil deth. Oir mar is ann tre dhuine *thainig* am bàs, is ann tre dhuine *thig* ais-eirigh nam marbh mar an ceudna. Oir mar ann Adhamh ata gach uile ag faghail a' bhais, is amhuil sin mar an ceudna a nithear gach uile beo ann Criosd. 1 *Cor.* xv. 20.

Glòir do 'n Athair, agus do'n Mhac agus do'n Spiorad naomh.

Freag. Mar bha an tùs, a noise 'ta, agus bidh gu brath: Saoghal gun chrìch. Amen.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Josa Criosd, agus a dh-fhosgail dhuinne geata na beath shiorruidh; tha sinn gu h-umhla a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs sonnruichte ga 'r stiuradh roimh laimh; mar sin gu 'n toir sinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chomhnadh, trid Josa Criosd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, saoghal gun chrìch' Amen.

An Litir. Col. iii. 1.

UIme sin ma dh' eirich sibhse maille re Criosd, iarraibh na nithe a 'ta shuas, far am bheil Criosd 'n a shuidhe aig deas làimh Dhe. Suidhichibh bhur n aigneadh air na nithibh a'ta shuas, agus ni h ann air na nithibh a'ta air an talamh. Oir ata sibh marbh, agus ata bhur beatha folaichte maille re Criosd, neach a's è ar beatha-ne, ann sin bithidh sibhse mar an ceudna air bhur foillseachadh ann glòir maraon ris. Uime sin claoidhibh bhur buill a'ta air an talamh, strìopachas, neoghloine, fonn-collaidh, ain-mhianna, agus sannt, ni a 's iodholàdhradh. Nithe air son am bheil fearg Dhe a' teachd air cloinn na h eas-umhlachd. Ann an raibh sibhse fòs a' gluasachd uair-eigin, 'n uair a bha sibh a' caitheamh bhur beatha annta.

An

An Soiſgeul. Eoin xx. 1.

AIr a' cheud là do 'n t ſeachduin thainig Muire Magdalen, gu moch, agus an dorchadas fòs ann chum na h uaighe, agus chunnaic i a' chloch air a tog'ail o'n uaigh. Ruidh i ann ſin, agus thainig i gu Simon Peadar, agus gus an deiſciobul eile a b'ionmhuinn le h Joſa, agus deir ſi riu, Thug iad leo an Tighearna as an uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn c'àit' an do chuir iad è. Uime ſin chuaidh Peadar amach, agus an deiſciobul ſin eile, agus thainig iad chum na h uaighe. Agus ruidh iad 'n an dias maraon: agus ruidh an deiſciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thainig è air tùs chum na h uaighe. Agus air cromadh ſios da chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe; gidheadh cha deachaidh è ſteach. Ann ſin thainig Simon Peadar 'g a leantuin, agus chuaidh è ſteach do'n uaigh, agus chunnaic è 'n lion-eadach 'n a luidhe; agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'n a luidhe maille ris an lion-eadach, ach air leith air fhilleadh ann aon àite. Ann ſin chuaidh a ſteach mar an ceudna an deiſciobul ſin eile a thainig air tùs chum na h uaighe, agus chunnaic, agus chreid ſè. Oir cha do thuig iad fòs an ſgriobtuir, gur b'eigin gu'n eir'eadh eiſean a-rìs, o na marbhaibh. Ann ſin dh'fhalbh na deiſciobuil a-rìs chum an cuideachd fein.

Dialuain ann ſeachdmhuin na Càiſg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Joſa Crioſd, agus a dh-fhoſgail dhuinne geata na beath ſhiorruidh; tha ſin gu h-umhla a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs ſonnruichte ga 'r ſtiuradh roimh laimh; mar ſin gu 'n toir ſinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chomhnadh, trid Joſa Crioſd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutſa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, ſaoghal gun chrìch'. Amen.

An Litir. Gniomh x. 34.

DH'fhofgail Peadar a bheul, agus a dubhairt sè, Gu firinneach ata mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearfaibh feach a chèile: Ach ann s gach uile chinneach, ata an neach air am bheil eagalfan, agus a 'ta 'g oibreacadh fìreantachd, taitneach aige. Am focal a chuir Dia gu clann Ifraeil, a' fearmonachadh sìth tre Jofa Criofd (is eifean Tighearna nan uile) Am focal fin is aithne dhuibh, a fgaoileadh air feadh tìr' Judea uile, agus a thionnfgain o'n Ghalilee, ann diaigh a' bhaifdidh a fhearmonaich Eoin: Cionnas a dh'ung Dia Jofa o Nafaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chuaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' flanuchadh gach uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol: oir bha Dia maille ris. Agus ata finne 'n ar fia'naifibh air na h uile nithibh a rinn è faraon ann an tìr nan Judhach, agus ann Jerufalem; neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann: Eifean thog Dia fuas air an treas là, agus nochd sè è gu follafach. Cha 'n ann do 'n t fluagh uile, ach do fhia'naifibh, a thaghadh le Dia roimh làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris ann diaigh dha eirigh o na marbhaibh. Agus dh'àithn è dhuinne fearmonachadh do'n t fluagh, agus fia'nais a dheanamh gur eifean a dh'òrduicheadh le Dia 'n a bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh. Dha-fa tha na fàidhean uile a' toirt fia'nais, gu'm fuigh gach uile neach a chreideas ann maitheanas 'n am peacadh trìd ainm-fin.

An Soifgeul. Luc. xxiv. 13.

FEuch, bha dias aca a' dol air an là fin fein gu baile d' am b'ainm Emmaus, a bha tri fichead ftàide o Jerufalem. Agus bha iad a' labhairt eatorra fein mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair. Agus tharladh, 'n uair a bha iad a' comhradh, agus a' coi'-reafonachadh, gu'n d' thainig Jofa è fein am fogus, agus dh' imich sè maille riu. Ach bha 'n fùilean air an cumail, ionnas nach d' aithnich fiad è. Agus a dubhairt sè riu, Creud è an comhradh fo air am bheil fibh teachd eadruibh fein, ag im'eachd dhuibh, agus fibh brònach? Agus fhreagair fear aca, d' am b' ainm Cleopas, agus a dubhairt sè ris, Am bheil thus' a' t aonar a' d' choigreach ann Jerufalem,

rusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte ann sna laithibh so? Agus dubhairt sè riu, coid na nithe? Agus a dubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Josa o Nasaret, neach a bha 'n a fhàidh cumhachdach ann an gniomh agus ann am focal am fia'nais De, agus a' phobuill uile: Agus cionnas a thug na h àrd-shagairt agus ar n uachdarain thairis chum d ìte' bàis è, agus a cheus iad è. Ach bha dùil againn gu 'm b' eisean an ti a bha gu Israel a shaoradh: agus a thuill' air so uile, 's è 'n diu an treas là o rinneadh na nithe so. Agus mar an ceudna, chuir mnài àraidh dhinn fein, a chuaidh gu moch a dh' ionnsuidh na h uaighe, ua'bhas oirn': Agus 'n uair nach d' fhuair iad a chorp, thainig iad, ag radh, gu 'm fac' iad fòs taisbein do ainglibh, a dubhairt gu bheil è beo. Agus chuaidh dream àraidh dhiubhse bha maille ruinn fein, chum na h uaighe, agus fhuair iad amhuil mar a dubhairt na mnài; ach ni 'm fac' iad eisean. Ann sin a dubhairt sè riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chroidheach chum na nithe sin uile a chreidsin a labhair na fàidhean! Nach b' eigin do Chriosd na nithe so fhulang, agus dol a steach d'a ghlòir? Agus air dha tòiseach' o Mhaois, agus o na fàidhibh uile dh' eidir-mhìnich è dhoibh ann sna sgriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll fein. Agus dhruid iad ris a' bhaile, gus an raibh iad a' dol: agus leig eisean air gu 'n rachadh è ni b' fhaide. Ach choi'-eignich iadsan è, ag radh, Fan maille ruinne, oir ata è dlù' ris an fheascar, agus tha deireadh an là ann. Agus chuaidh è steach a dh' fhuireach maille riu. Agus tharladh, 'n uair a shuidh è gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, gu 'n do bheannuich sè *è*, agus bhris sè *è*, agus thug sè dhoibh *è*. Agus dh' fhosgladh an sùilean, agus dh' aithnich siad è; agus chuaidh è as ann sealladh uatha. Agus a dubhairt iad r'a chèile, Nach raibh ar croidhe a' lasadh annainn, am feadh a bha è a' labhairt ruinn air an t slighe, agus 'n uair a dh' fhosgail è dhuinn na sgriobtuire? Agus dh' eirich iad air an uair sin fein, agus phill iad gu Jerusalem, agus fhuair iad an t aon-fhear-deug cruinn ann ceann a chèile, agus an dream a bha maille riu, Ag radh, Dh' eirich an Tighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon è. Agus dh' innis iad na nithe *a rinneadh* air an t slighe, agus mar a dh' aithnicheadh leo-san è ann am briseadh an arain.

Diamairt ann Seachd'uin na Càisg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug buaigh air a' bhàs trid t aon-ghinn Mhic Josa Criosd, agus a dh-fhosgail dhuinne geata na beath shiorruidh; tha sinn gu h-umhla a' guidhe ort, mar a' ta thu cur deagh thograidh 'n ar n-inntinibh le d' ghràs sonnruichte ga 'r stiuradh roimh laimh; mar sin gu 'n toir sinn na mianna ceudna gu deagh chrìch le d' ghna-chomhnadh, trid Josa Criosd ar Tighearna, ata beo agus a' riaghladh maille riutsa agus ris an Spiorad naomh aon Dia gu brath, saoghal gun chrìch' Amen.

Air son na Litir. Gniomh. xiii. 26.

FHeara *agus* a bhràithre, a chlann gineil Abraham, agus a mheud agaibh air am bheil eagal De, 's ann chugaibhs' a chuireadh focal na slàinte so. Oir iadsan a 'ta chomhnuidh ann Jerusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi ain-eolach airsin, agus air foclaibh nam faidhean a 'ta air an leughadh gach sàbaid, le *eisean* a dhìteadh choi'-lion siad *iad.* Agus ge nach d' fhuair iad coire bàis air bith *ann*, dh' iar iad air Pilat gu'n teadh eisean gu bás. Agus 'n uair a choi'-lion iad na h uile nithe bha sgriobhta mu thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann è, agus chuir siad ann an uaigh è. Ach thog Dia suas o na marbhaibh è: Agus chunncas è rè mòran làith' leo-san a chuaidh suas maille ris o'n Ghalilee gu Hierusalem, dream a 'ta 'n am fia'naisibh dha-san do'n phobull. Agus ata sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a rinneadh do na h aithreachaibh, Gu 'n do cho'-lion Dia so dhuinne an clann, a mhèud gu'n do thog è suas Josa a-ris; mar ata è sgriobhta mar an ceudna san dara salm, Is tu mo Mhac-sa, an diu do ghin mi thu. Agus *mar dhearbhadh* gur thog sè suas è o na marbhaibh, gun è a philleadh air ais tuilleadh chum truaill'eachd, a dubh-

airt

airt è mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh. Uime sin a deir sè mar an ceudna ann an *salm* eile, Cha 'n fhulaing thu do d' Aon naomha gu 'm faic sè truaill'eachd. Oir taireis da Dhaibhidh a ghinealach fein a riarachadh do reir toil Dhe, choidil sè, agus chuireadh chum athracha è, agus chunnaic sè truaill'eachd. Uime sin biodh fhios agaibh-se, fheara *agus* a bhràithre, gur ann tre 'n duine so ata maitheanas peacaidh air a shearmonachadh dhuibh: Agus trìd-sin ata gach uile neach a chreideas air a shaoradh o gach uile nithibh, o nach raibh è 'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois. Thugaibh aire uime sin, nach d' thig oiribh an ni a'ta air a radh ann sna fàidhibh, Fèuchaibh, a luchd-tareuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh: oir oibricheamsa obair ann bhur laithibh-se, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine ann cèill duibh è.

An Soisgeul. Luc. xxiv. 36.

SHeas Josa fein 'n am meadhon, agus a deir sè riu, Siochaint maille ribh. Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad. Agus a dubhairt sè riu, C'ar son ata sibh fuidh thriobloid, agus c'ar son ata smuaintidh ag eirigh suas ann bhur croidhibh? Feuchaibh mo làmhan agus mo chosa, gur mi fein a th' ann: lámhaichibh mi, agus faicibh, oir cha 'n 'eil aig spioraid feoil agus cnàmha, mar chi sibh agamsa· Agus 'n uair a dubhairt è so, nochd è dhoibh a làmha agus a chosa, agus air bhi dhoibh fòs mi-chreid'each tre aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, a dubhairt sè riu, Am bheil biadh sam bith agaibh ann so? Agus thug iad dha mìor do iasg ròiste, agus do chìr-mheala. Agus ghlac sè è, agus dh' ith sè 'n am sia'nais. Agus a dubhairt sè riu, 'S iad so na briathra a labhair mi ribh, 'n uair a bha mi fòs maille ribh, gur eigin do na h uile nithe 'ta sgriobhta ann an lagh Mhaois, agus *ann* sna fáidhibh, agus *ann* sna salmaibh a m' thimchioll-sa, bhi air an coi'-lionadh. Ann sin do fhosgail sè an tuigse chum gu 'n tuigeadh iad na sgriobtuire, Agus a dubhairt sè riu, Mar so ata è sgriobhta, agus mar so b' eigin do Chriosd fulang, agus eirigh o na marbhaibh an treas là: Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'n a ainmse, do na h uile chinneach, a' tòiseach'

ſeach' aig Ierusalem. Agus is fia'naiſean ſibhſe air na nithibh ſo.

An ceud Domhnach an deigh Chaiſg.

An Urnuigh.

A Thair uile chumhachdaich, a thug t-aon ghin Mhic gu bàſuchadh air ſon ar peacaidh, agus a dh-eirigh a ris a chum ar f ìreanachadh; Deonuich dhuinn labhuinn a mhioruin agus na h-aingeach a chuir uain, chum gu 'n deanamaid do ghna ſeirbheis dhuit ann am f ìrinn agus am fior ghloine beatha, trid toiltinis do Mhic cheudna Ioſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Ioin. v. 4.

GAch uile ni a ghinear o Dhia, bheir è buaidh air an t ſaoghal: agus is i ſo a' bhuaidh a bhuaidhicheas air an t ſaoghal, *eadhon* ar creidimh-ne. Co an ti a bhuaidhicheas air an t ſaoghal, ach eiſean a 'ta creidſinn gur h è Ioſa Mac Dhe? Is è ſo eiſean a thainig trìd uiſge agus trìd f huil, Ioſa Crioſd; ni h è trìd uiſge 'mhàin, ach trìd uiſge agus fuil: agus is è 'n Spiorad a ni fia'nais, do bhri' gur f ìrinn an Spiorad. Oir tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air neamh, an t Athair, am Focal, agus an Spiorad naomha: agus an triuir ſin is aon iad. Agus tha triuir a 'ta deanamh fia'nais air an talamh, an Spioraid, agus an t'uiſge, agus an f huil: agus thig an triuir ſin r'a chèile ann aon. Ma ghabhas ſinn re fia'nais dhaoine, 's i fia'nais De a's mò: oir is i ſo fia'nais De, a thug sè mu thimchioll a Mhic. An ti a chreideas ann am Mac Dhe, tha 'n fhia'nais aige ann fein: an ti nách creid Dia, rinn è breugoire dheth, do bhri' nach do chreid sè an f hia'nais a rinn Dia mu thimchioll a Mhic. Agus is i ſo an f hia'nais, gu 'n d' thug Dia dhuinne beatha mhairtheanach: agus ata a' bheatha ſo ann a Mhac. An ti aig am bheil am Mac, tha beatha

bheatha aige: an ti aig nach 'eil Mac Dhe, cha 'n 'eil beatha aige.

An Soisgeul. Ioin. xx. 19.

AIr teachd do'n fheasgar an lá sin fein, air a' cheud *là* do 'n t seachduin, agus na dorsa dùinte, far an raibh na deisciobuil cruin air eagal nan Iudach, thainig Iosa agus sheas è sa mheadhon, agus a deir sè riu, Sìth dhuibhse. Agus air dha so a radh, nochd è dhoibh *a* làmhan agus a thaobh. Ann sinn bha aoibhneas air na deisciobluibh 'n uair a chunnaic iad an Tighearna. Ann sin a dubhairt Iosa riu, a-rìs, Sìth dhuibhse: mar a chuir an t Athair uaithe mise, is amhuil sin ata mise 'g ar cur-sa *uam.* Agus air dha so a radh, shéid è orra, agus a deir sè riu, Gabhaibhse an Spiorad naomh. Ge b'è air bith iad d' am maith sibh am peacaidh, ata iad maithte dhoibh; *agus* co air bith iad a chumas sibh am *peacaidh gu'n a' maitheamh,* ata siad air an cumail.

An dara Dòmhnach an deigh Chàisg.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a thug dhuinne t-aon Mhac fein, araon a chum a bhi na iobairt air son peacaidh, agus mar an ceudna na eiseimpleir air beatha dhiaghaidh; tabhair dhuinn gràs chum gu 'n gabhamaid do ghna gu ro thaingeil an t-sochair luach-mhor sin, agus mar an ceudna gu 'n dean sin, dìchioll gach la chum ceumana beannuichte a bheatha ro naomha-san a leanmhuin, trid an Iosa Criosda cheudna ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. ii. 19.

ATa so cliu-thoillteanach, ma dh' iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhe, a' fulang gu h eacorach. Oir ciod an t àdhbhar molaidh *ata ann,* ma 's è an

an uair a ghabhar oirbh air fon bhur ciontaidh, gu 'n giùlain fibh gu foighidneach è? ach ma 's è air dhuibh maith a dheanamh, agus fulang *air a fhon*, gu 'n giùlain fibh è gu foighidneach; *ata* fo taitneach do Dhia. Oir is ann chuige fo a ghairmeadh fibh: do bhri' gu 'n d' fhuiling Criofd mar an ceudna air ar foin-ne, a' fàg'ail eifeimpleir agaibh chum gu leanadh fibh a cheumana: Neach nach d' rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'n a bheul: Neach 'n uair a chàineadh è, nach do chàin a-ris; 'n uair a dh' fhuiling è, cha do bhagair è; ach dh' earb fè *è fein* ris-fin a bheir breith cheart: Neach a ghiùlain ar peacaidh è fein ann a chorp fein air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do 'n pheacadh, gu 'm bithemaid beo do fhìreantachd: neach a bha fibh air bhur flànuchadh le a bhuillibh. Oir bha fibh mar chaoraich a' dol air feacharan; ach philleadh fibh 'noife chum Buachaill' agus Easbuig bhur n' anama.

An Soifgeul. Ioin x. 11.

DUbhairt Jofa is mis' am buachaille maith: leagaidh 'm buachaille maith anam fios air fon nan caorach. Ach am fear-tuarafdail, agus an ti nach è am buachaille, agus nach leis fein na caoraich, chi sè am madadh-alluidh a' teachd, agus fagaidh sè: agus glacaidh am madadh-alluidh iad, agus fgapaidh sè na caoraich. Ach teichidh am fear-tuarafdail, chionn gur fear-tuarafdail è, agus nach 'eil fuim aige do na caoraibh. Is mife am buachaille maithe, agus is aithne dhamh mo *chaoraich* fein, agus aithnichear le *m' chaoraibh* fein mi. Mar is aithne do 'n Athair mife, is mar fin is aithne dhamh-fa an t Athair: agus ata mi leagadh m' anama fios air fon nan caorach. Agus ata caoraich eil' agam, nach 'eil do 'n chrò fo: is eigin damh iad fin mar an ceudna thoirt *a ftigh*, agus eifdidh iad re m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, *agus* aon buachaille.

An treas Domhnach an deigh Chaisg.

An Urnuigh:

A Dhe uile chumhachdaich, a thaisbeineas solus t-fhìrinn do 'n dream a bhios an mearrachd, a chum gu'm pill iad a dh-ionnsuidh slighe na fìreantachd; Deonuich dhoibh-sin uile ata air an gabhail a' steach ann co-chomunn Creidimh Chriosd, gu'm fuathaich iad na nithe sin ata 'n aghaidh an aidmheil, agus gu'n lean iad na nithe sin uile ata reir na h-aidmheil cheudna, trid ar Tighearna Iosa Criosd. Amen.

An Litir. 1 Phead. ii. 11.

A mhuintir mo gràidh, guidheam oirbh mar choigrich agus luchd-cuairt, sibh a sheachnadh ain-mhianna fèolmhor, a 'ta cogadh ann aghaidh an anama; Air dhuibh deadh chaithe'-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum ann ait' olc a labhairt umaibh mar luchd mi ghniomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibribh a chi siad, Dia a glòrachadh ann là an fhiosrachaidh. Uime sin bithibhse ùmhal do gach uil' òrduch dhaoine air son an Tighearna: ma 's ann do 'n righ, mar an ti a 's àird' inbhe: No do uachdranaibh, mar do'n mhuintir a chuireadh uaithe, chum dioghaltais air luchd dheanamh an uilc, agus chum cliu dhoibhsin a ni maith. Oir is i toil De, gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air ain-eolas dhaoine amaideach: Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do mhi-run, ach mar sheirbhisich Dhe. Thugaibh onoir do na h uile dhaoine. Gradhaichibh na bràithre. Biodh eagal De oirbh. Thugaibh onoir do 'n righ.

An Soisgeul. Join xvi. 16.

DUbhairt Josa r'a deisciobuil, tamull beag agus cha 'n fhaic sibh mi agus a-rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar. Ann sin a dubhairt *cuid* da dheisciobluibh eatorra fein,

Creud è ſo a deir sè ruinn, Tamull beag agus cha 'n fhaic ſibh mi: agus a-rìs, tamull beag agus chi ſibh mi: agus Do bhri' gu bheil mi dol chum an Athar? Air an àdhbhar ſin a dubhairt iad, Ciod è ſo a deir sè, Tamull beag? Cha 'n 'eil ſinne a' tuigſin creud a deir sè. 'Noiſe dh' aithnich Ioſa gu 'n raibh toil aca fheòraich dheth, agus a dubhairt sè riu, Am bheil ſibh feòraich 'n ar meaſg fein mar a dubhairt mi, Tamull beag agus cha 'n fhaic ſibh mi: agus a-rìs, tamull beag agus chi ſibh mi? Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, gu 'n dean ſibhſe gul agus caoidh, ach ni 'n ſaoghal gàirdeachas: agus bithidh ſibhſe do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gàirdeachas. 'N uair a bhios bean re ſaothair-chloinne, bithidh ſi fa dhoilgheas, chionn gu bheil a h uair air teachd: ach 'n uair bheireas i 'n leanabh, cha chuimhnich i a h àmhghar ni 's mò, tre aoibhneas gu 'n d' rugadh duine chum an t ſaoghail. Agus ata 'noiſe uime ſin doilgheas oirbhſe: ach chi mis' a-rìs ſibh, agus ni bhur croidhe gàirdeachas, agus bhur gàirdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

An ceathramh Domhnach an deigh Chaiſg.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, ata amhain comaſach air ain-miana agus toil mhi-riaghailteach dhaoine peacach a thoirt gu gèil; Deonuich do d' phobull, gu 'n gràdhaich iad a' nì ata thu 'g iarruidh, agus gu miannuich iad a' nì ata thu gealltuin; ionnas a' meaſg caochlaidh lionmhor eagſamhla an t ſaoghail, gu 'm bi ar cridheachan ann ſin gu daingean air an ſuidheachadh, far am bheil fior ghairdeachas ri fhaghail, trid Jeſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Sheum. i. 17.

'TA gach uile dheadh thabhartas, agus gach uile thiodhlac' iomlan o'n àird', a' teachd a nuas o Athair na ſoillſe, maille ris nach 'eil atharrachadh, no ſgàile tionndaidh. O thoil

thoil fein ghin è ſinn le focal na fìrinn, chum gu'm bitheamaid 'n ar gne cheud-toraidh d'a chreatuiribh. Uime ſin, mo bhráithre grádhach, biodh gach uile dhuine ealamh chum eiſdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge: Oir cha 'n oibrich fearg duine fìreantach Dhe. Uime ſin cuiribh uaibh gach uile ſhalchar, agus iomaduigh mi ruin, agus gabhaibh d'ar ionnſuidh le macantas am focal a 'ta air a ſhuidheachadh annaibh, a 'ta comaſach air bhur n anama ſhàbhaladh.

An Soiſgeul. Ioin. xvi. 5.

DUbairt Joſa r'a deiſciobuil, a nois' ata mi dol chum an ti chuir uaithe mi, agus cha'n 'eil a h aon agaibhs' a' feòraich dhiom, C' àit' tha thu dol? Ach air ſon gu 'n dubhairt mi na nithe ſo ribh, lìon do-bròn bhur croidhe. Gidheadh ata mi 'g innſeadh dhuibh na fìrinn; Is buannachd dhuibh miſe a dh' fhalbh: oir mur falbh mi, cha d' thig an Comh-fhurtoir d' ar ionnſuidh-ſe; ach ma dh' fhalbhas miſe, cuiridh mi eiſean d' ar ionnſuidh. Agus 'n uair a thig eiſean, bheir è dearbh-ſhoilleireachd do 'n t ſaoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas: Mu pheacadh, do bhri' nach 'eil iad a' creidſin ionnam-ſa; Mu fhìreantachd, do bhri' gu bheil miſe dol a dh' ionnſuidh m' Athar, agus cha 'n fhaic ſibh ni 's mò mi; Mu bhreitheanas, air ſon gu bheil uachdaran an t ſáoghail ſo air a dhìteadh. 'Ta mòran nithe agam fòs re radh ribh, ach cha 'n urradh ſibh an guilan an trà'-ſa. Ach 'n uair a thig eiſean, Spiorad na fìrinn, treòraichidh è ſibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair è uaithe fein; ach labhraidh sè na h uile nithe a chluinneas è: agus foillſichidh sè dhuibhſe nithe a 'ta re teachd. Bheir eaſean ghòir dhamh-ſa: oir gheibh sè do 'm chuid ſe, agus nochdaidh sè dhuibhſe è. Gach uile nithe a 'ta aig an Athar, is leamſa iad: air an adhbhar ſo a dubhairt mi, gu 'm fuigh sè do m' chuid-ſe, agus nochdaidh sè dhuibhſe è.

An cuigeamh Dòmhnach an deigh Chaiſg.

An Urnuigh.

O Tighearna, o 'm bheil gach uile nithe maith a' teachd; deonuich dhuinne do ſheirbheiſich umhla, gu 'n ſmuaintich ſinn le deachtadh do Spioraid naoimh, air na nithibh ſin ata maith, agus le d' ſtiùradh tròcaireach gu 'n cuir ſinn an gniomh an nì ceudna, trid ar Tighearn Joſa Crioſd. Amen.

An Litir. Sheum. i. 22.

ACh bithibhſe 'n ar luchd chur-ann-gniomh an fhocail, agus ni b' ann 'n ar luchd-eiſdeachd amhàin, 'g ar mealladh fein. Oir ma 'ta neach air bith 'n a fhear-eiſdeachd an fhocail, agus ni h ann 'n a fhear-deanamh *d'a reir*, is coſmhuil è re duine a 'ta 'g amharc air aghaidh nàdurra fein ann an ſgàthan: Oir bheachdaich sè air fein, agus dh' imich è roimhe, agus dhi-chuimhnich sè air ball ciod an cos'las duin' a bh' ann fein. Ach ge b'è bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh diong'alta na ſaorſa, agus a bhuanaicheas *ann*; gun è bhi 'n a fhear-eiſdachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h oibre, bithidh an duine ſo beannuichte 'na dheanadas. Ma ſhaoileas neach air bith 'n ar meaſg gu bheil è diadhuidh, gun bhi cur frèin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chroidhe fein, is diomhaoin diadhachd an duine ſo. 'S i ſo an diadhachd fhiorghlan agus neo-ſhalach am fia'nais De agus an Athar, dìleachda agus ban-tr'acha fhioſrachadh 'n an triobloid, *agus* neach 'g a choimhead fein gun ſmal o'n t ſaoghal.

An Soiſgeul. Ioin xvi. 23.

GU deimhin, deimin a deirimh ribh, Ge b'è nithe dh iarras ſibh air an Athair ann m' ainm-ſe, gu 'n toir sè dhuibh iad. Gus a ſo cha d' iar ſibh ni air bith a' m' ainm-ſe: iarraibh, agus

agus gheibh ſibh, chum as gu 'm bi bhur n aoibhneas lán. Na nithe ſo labhair mi ribh am briathraibh dorch' : ach thig an uair ann s nach labhair mi ni 's mò ribh am briaithraibh dorch', ach innſidh mi gu ſoilleir mu 'n Athair dhuibh. Ann ſan lá ſin iarraidh ſibh a' m' ainm-ſe : agus cha 'n 'eil mi 'g radh ribh, gu 'n guidh mi an t Athair air bhur ſon : Oir is toigh leis an Athair fein ſibh, air ſon gu 'n d' thug ſibh grádh dhamh-ſa, agus gu 'n do chreid ſibh gu 'n d' thainig mi o Dhia. Thainig mi amach o'n Athair, agus tha mi air teachd chum an t ſaoghail : a-rìs, ata mi fágail an t ſaoghail, agus a' dol chum an Athar. Deir a dheiſciobuil ris, Fèuch, a noiſe 'ta thu labhairt gu ſoillier, agus cha 'n 'eil thu labhairt coſamhlachd air bith. Nois' ata cinnt againn gur aithne dhuit na h uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh' fheòraich dhiot : air a ſhon ſo 'ta ſinn a' creidſin gu'n d' thainig thu o Dhia. Fhreagair Joſa iad, Am bheil ſibh 'noiſe creidſin ? Fèuch thig an uair, seadh, ata i cheana air teachd, ann s an ſgapar o chèile ſibh, gach aon g'a ionad fein, agus fágaidh ſibh miſe a'm' aonar : ach gidheadh cha 'n 'eil miſe a'm' aonar, oir ata an t Athair maille rium. Na nithe ſo labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh ionnamſa. Ann ſan t ſaoghal bithidh triobloid agaibh ; ach biodh agaibh deadh mhiſneach, thug miſe buaidh air an t ſaoghal.

La 'n Deaſghabhail.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, deonuich ata ſinn a' guidhe ort, amhail mar ata ſin a' creidſin gu 'n deach t-aonghinn Mhic Joſa Crioſd ar Tighearna ſuas gus na neamha ; gu 'n d' theid ſinn-ne ſuas do 'n ionad cheudna ann an cridhe agus ann inntin, agus gu 'n gabh ſinn do ghna comhnuidh maille ris-ean, ata beo agus a' riaghlucha' maille riut-ſa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia ſaoghal gun chrìch. Amen.

Air ſon na Litir. Gniomh. i. 1.

DO rinn mi an ceud leabhar, a Theophilus, timchioll nan uile nithe a thionnſgain Joſa a dheanamh agus a theagaſg, gus an là an do thogadh ſuas è, taireis da, trìd an Spioraid naoimh, átheanta a thabhairt do na h abſtolaibh a thagh è. D' an d' rinn sè mar an ceudna è fein a nochdadh beo taireis fhulangais, le mòran do chomharthaibh f ìrinneacha, air fhaicſin leo feadh dhá fhichead laethe, agus è labhairt mu na nithibh ſin a bhuineadh do rioghachd Dhe : Agus air bhi dha maille riu, dh' àithn è dhoibh gun iad a dhol o Hieruſalem, ach feitheamh re gealladh an Athar, *deir sè*, a chuala ſibh uamſa. Oir bhaiſt Eoin gu deimhin le h uiſge ; ach baiſtear ſibhſe leis an Spiorad naomh, air bheag do laithibh ann diaigh ſo. Uime ſin air cruinneachadh dhoibh ann ceann a chèile, dh'fheòraich iad deth, ag radh, A Thighearna, an aiſig thu ſan àm ſo an rioghachd do Iſrael? Ach a dubhairt sè riu, cha bhuin è dhuibhſe fios nan aimſire no nan ſeuſona fhaghail, a chuir an t Athair 'n a chumhachd fein. Ach gheibh ſibhſe cumhachd 'n uair a thig an Spiorad naomh oirbh : agus bithidh ſibh 'n ar fia'naiſibh dhamh-ſa, araon ann Jeruſalem, agus ann Judea uile, agus ann Samaria, agus gu leith iomall na talmhain. Agus 'n uair a dubhairt è na nithe ſo, thogadh ſuas è, agus thug nèul as an ſealladh è. Agus am feadh bha iadſan a' geur-amharc gu neamh, agus eiſean a' dol ſuas, fèuch, ſheas dias dhaoine ann eadach geal làimh riu ; muintir a dubhairt fòs, Fheara na Gaililee, c'ar ſon ata ſibh 'n ar ſeaſamh ag amharc gu neamh? An t Joſa ſo a thogadh ſuas uaibh gu neamh, is amhuil ſin a thig sè, mar a chunnairc ſibh è a' dol gu neamh.

An Soiſgeul. Marc. xvi. 14.

ANn diaigh ſin nochdadh Joſa do 'n aon-fheur-deug, agus iad 'n an ſuidhe aig biadh, agus thilg è orra am michreidimh, agus an cruas-croidhe, chionn nach do chreid ſiad iadſan a chunnaic è taireis da eirigh. Agus a dubhairt ſè riu, Im'ichibh air feadh an t ſaoghail uile, agus ſearmonaichibh an ſoiſgeul do gach uile chreatuir. Ge b'è chreideas agus a bhaiſtear, bithidh ſè air ſhàbhaladh ; ach ge b'è nach creid, damnar è. Agus leanaidh na comharthaidh ſo 'n dream a chreideas : Ann am ainm-ſe tilgidh ſiad amach deamhain ; labhraidh ſiad

le

le teangaibh nuadha ; Togaidh ſiad naithreacha nimhe ; agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiur ſè iad ; cuiridh ſiad an làmhan air daoinibh tinne, agus bithidh ſiad gu maith. Mar ſin taireis do 'n Tighearna laibhairt riu, ghabhadh ſuas gu neamh è, agus ſhuidh ſè air deas làimh Dhe. Agus air dhoibh-ſin dol amach, ſhearmonaich iad ann s gach uile àite, air bhi do 'n Tighearn' a' comh-oibreachadh leo, agus a' daingneach-adh an fhocail leis na comharthaibh a lean è.

An Dòmhnach an deigh la na Deaſghabhail.

An Urnuigh.

O Dhe, a Righ na glòire, a thog ſuas t-aon Mhac Joſa Crioſd le mòr chaithream-buaigh a dh' ionnſuidh do rioghachd air neamh ; guidheamaid ort na fàg gun cho'fhurtach ſinn ; ach cuir d' air n-ionnſuidh do Spiorad naomh a thoirt ſòlais dhuinn, agus tog ſuas ſinn a chum an àite cheudna gus an deachuidh ar ſlanui'fhear Crioſd romhainn, ata beo agus a riaghlucha' maille riutſa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia, ſaoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. 1 Phead. iv. 7

ATa crioch nan uile nithe am fogus : uime ſin bithibh meaſarra, agus deanaibh faire chum ùrnuigh. Agus roimh gach uile nithe biodh agaibh teas-ghràdh d'a chèile : oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna. Thugaibh aoidh-eachd d'a chèile gun mhonmhor. Reir mar a fhuair gach aon an tiodhlac', *mar ſin* deanaibh miniſtreileachd d'a chèile, mar dheadh ſtiùbhardaibh air gràs eagsamhuil De. Ma labhras neach ſam bith, *labhradh è* mar òracla Dhe ; ma 'ta neach ſam bith re miniſtreileachd, *deanadh è i* mar o 'n chomas a bheir Dia dha : chum gu 'm bi Dia air a ghlòrachadh ann ſna h' uile nithibh trìd Joſa Crioſd ; dha-ſan gu raibh glòir agus cumhachd gu ſaoghal nan ſaoghal. Amen.

An

An Soisgeul. Ioin xv. 26. *agus cuid do'n* xvi.

²⁶ NUair a thig an Comh fhurtoir, a chuireas mise d 'ar ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na f ìrinn, a tha teachd amach o'n Athair, ni eisean fia'nais mu m' thimchiollsa: Agus ni sibhse fia'nais mar an ceudna, do bhri' gu bheil sibh maille rium o thùs. Na nithe so labhair mi ribh, chum nach fuigheadh sibh oilbheum. Cuiridh iad as an t sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'è neach a mharbhas sibh, gu 'n saoil è gu bheil è deanamh seirbheis do Dhia. Agus ni iad na nithe so dhuibh, do bhri' nach b' aithne dhoibh an t Athair, no mise. Ach dh' innis mi na nithe so dhuibh chum 's 'n uair a thig an t àm, gu 'n cuimhnich sibh gu 'n d' innis mise dhuibh iad.

Dòmhnach na Cuingis.

An Urnuigh.

A Dhe, a theagais croidheachan do phobuil fhìrinich fein, le solus do Spiorad naomh a chur d' an ionnsuidh mar air an àm so; deonuich dhuinn leis an Spiorad cheudna breath'-anas ceart do bhi againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-san, trid toil-tinis Josa Criosd ar slanu'fhear, ata beo agus a' riagh-ladh maille riut-sa, ann aonachd an Spioraid cheudna, aon Dia, saoghal gun chrìch. Amen.

Air son na Litir. Gniomh ii. 1.

¹ NUair a bha là na cuingis gu h iomlan air teachd, bha iad gu lèir a dh'aon inntin ann aon àite. Agus thainig gu h obann toirm o neamh, mar shèideadh gaoithe ro-thrèin, agus lion i an tigh uile far an raibh iad 'n an suidhe. Agus dh' foillficheadh dhoibh teangaidh sgoilte, mar do theine, agus shuidh è air gach aon aca fa leth: Agus lionadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thòsaich iad air labhairt le teangaibh eile, a reir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh. Agus

bha

bha iad a' gabhail comhnuidh ann Jerusalem, Judhaich, daoine cràbhach do gach uile chinneach fuidh neamh. 'Noise 'n uair a sgaoileadh an sgeul' so thainig an sluagh an ceann a chèile, agus iad fuidh amhluadh, do bhri' gu 'n cuala gach aon iad a' labhairt 'n an cànmhuin fein. Agus bha iad uile fuidh ua'bhas agus ghabh iad iongantas, ag radh r'a chèile, Fèuch, nach Galileanaich iad sin uile a 'ta labhairt? Agus cionnas ata sinne 'g an cluinntin gach aon ann ar cànmhuin fein, ann s an d'rugadh sinn? Partich, agus Medich, Elamitich, agus luchd-àiteachadh Mhesopotamia, Judea, agus Chappadocia, Phontuis, agus Asia, Phrigia, agus Phamphilia, na h Eipht, agus chriocha na Libia, timchioll Chirene, agus coigrich o'n Ròimh, Judhaich agus Proselitich, Muintir Chrete, agus Arabia, ata sinn 'g an cluinntin a' labhairt 'n ar teangaibh fein gniomhartha mòrdhalacha Dhe.

An Soisgeul. Ioin xiv. 15.

DUbhairt Josa r'a dheisciobuil, ma 's toigh libh mise, coimheadaibh m' àitheanta. Agus guidhidh mise a t Athair, agus bheir è dhuibh Comh-fhurtoir eile, chum 's gu fan è do ghnà' maille ribh; Spiòrad na fìrinn, neach nach urradh an saoghal a ghabhail, do bhri' nach 'eil è 'g a fhaicsin, agus nach aithne dha è: ach is aithne dhuibhse è, oir ata sè fantuin maille ribh, agus bithidh sè ionnaibh. Cha 'n fhàg mi sibh 'n ar dìlleachdaibh; thig mi d'ar ionnsuidh. Tamull beag fòs, agus cha 'n fhaic an saoghal mi tuilleadh; ach chi sibhse mi: do bhri' gu bheil mise beò, bithidh sibhse beo mar an ceudna. Ann san là sin bithidh fios agaibh gu *bheil* mise ann m' Athair, agus sibhse ionnamsa, agus mise ionnaibhse. An ti aig am bheil m' àitheanta-sa, agus ata 'g an coimhead, is eisean aig am bheil gràdh dhamh-sa: agus an ti aig am bheil gràdh dhamh-sa, gràdhaichear le m' Athair è, agus gràdhaichidh mise è, agus foillsichidh mi mi fein da. Deir Judas (ni h è Iscariot) ris A Thighearna, cionnas ata è tachairt gu 'm foillsich thu thu fein dhuinne, agus nach *dean thu sin* do 'n t saoghal? Fhreagair Iosa agus a dubhairt sè ris, Ma ghràdhaicheas neach mise, coimheadaidh sè m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair eisean, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn comhnuidh maille ris. An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid è mo bhriathra: agus am focal ata sibh a' cluinntin, cha leamsa è, ach leis an Athair

a chuir uaithe mi. Na nithe ſo labhair mi ribh, air dhamh bhi m' chomhnuidh maille ribh: Ach an Comh-fhurtoir, an Spiorad naomh, a chuireas an t Athair uaithe a' m' ainmſe, teagaiſgidh eiſean dhuibh na h uile nithe, agus cuiridh sè 'n cuimhne dhuibh na h uile nithe a labhair miſe ribh. 'Ta mi fàgail sìth agaibh, mo ſhìths' ata mi toirt duibh: cha 'n ann mar a bheir an ſaoghal ata miſe toirt duibh. Na biodh bhur croidhe fuidh thriobloid, agus na biodh eagal air. Chuala ſibh mar a dubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi *a-ris* d'ar ionnſuidh. Nam biodh gràdh aguibh dhamh-ſa, bhiodh aoibhneas oirbh, do bhri' gu' n dubhairt mi, Ata mi dol chum an Athar: oir is mò m' Athair na miſe. Agus a noiſe dh' innnis mi dhuibh *ſo* roimh dha teachd gu chrìch, chum's 'n uair a thig è gu crìch, gu creideadh ſibh. A ſo ſuas cha labhair mi mòran ribh: oir ata uachdaran an t ſaoghail ſo a' teachd, agus cha 'n 'eil ni air bith aige ionnamſa. Ach a chum's gu 'm bi fios aig an t ſaoghal gur ionmhuinn leam an t Athair; agus mar a thug an t Athair àithne dhamh, mar ſin ata mi a' deanamh.

Dia luain ann Seachd'uin na Caingis.

An Urnuigh.

A Dhe, a theagais croidheachan do phobuil fìrinich fein, le ſolus do Spiorad naomh a chur d' an ionnſuidh mar air an àm ſo; deonuich dhuinn leis an Spiorad cheudna breath'-anas ceart do bhi againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-ſan, trid toiltinis an Crioſd Joſa ar ſlanu'fhear; ata beo agus a' riaghladh maille riut-ſa, ann aonachd an Spiorad cheudna, aon Dia, ſaoghal gun chrìch. Amen.

An Litir. Gniomh x. 34.

DH'fhoſgail Peadar a bheul, agus a dubhairt sè, Gu fìrinneach ata mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearſaibh ſeach a chèile: Ach ann s gach uile chinneach, ata an neach air am bheil eagalſan, agus a 'ta 'g oibreaeadh

cadh fìreantachd, taitneach aige. Am focal a chuir Dia gu clann Israeil, a' searmonachadh sìth tre Josa Criosd (is eisean Tighearna nan uile) Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tìr' Judea uile, agus a thionnsgain o'n Ghalilee, ann diaigh a' bhaisdidh a shearmonaich Eoin: Cionnas a dh'ung Dia Josa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chuaidh m'an cuairt a' deanamh maith, agus a' slanuchadh gach uile a bha air am foireigneachadh leis an diabhol: oir bha Dia maille ris. Agus ata sinne 'n ar fia'naisibh air na h uile nithibh a rinn è faraon ann an tìr nan Judhach, agus ann Jerusalem; neach a mharbh iad 'g a chrochadh air crann: Eisean thog Dia suas air an treas là, agus nochd sè è gu follasach. Cha 'n ann do 'n t sluagh uile, ach do fhia'naisibh, a thaghadh le Dia roimh làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris ann diaigh dha eirigh o na marbhaibh. Agus dh'àithn è dhuinne searmonachadh do'n t sluagh, agus fia'nais a dheanamh gur eisean a dh'òrduicheadh le Dia 'n a bhreitheamh air bheothaibh agus air mharbhaibh. Dha-sa tha na fàidhean uile a' toirt fia'nais, gu'm fuigh gach uile neach a chreideas ann maitheanas 'n am peacadh trìd ainm-sin. Am feadh a bha Peadar fòs a' labhairt nam briathra sin, thuirling an Spiorad naomh orra-san uile a chual' am focal. Agus ghabh na creidmhich do'n timchioll-ghearradh, a mhèud diubh 's a thainig maille re Peadar, iongantas mòr, do bhri' gur dhòirteadh air na cinneachaibh fòs tiodhlac' an Spioraid naoimh. Oir chuala siad iad a' moladh Dhe. Ann sin fhreagair Peadar, am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a baisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co'-maith ruinne? Agus dh' òrduich sè iad a bhi air am baisteadh ann ainm an Tighearna. Ann sin ghuidh iad air fantuin *maille riu* làithe' àraidh.

An Soisgeul. Ioin iii. 16.

OIr is mar sin a ghradhaich Dia an saoghal, gu'n d' thug è aon-ghin Mhic fein, chum's ge b'è neach a chreideas ann nach rachadh a sgrios, ach gu 'm biodh a' bheatha shiorruidh aige. Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t saoghal, chum gu 'n dìteadh è 'n saoghal; ach a chum gu 'm biodh an saoghal air a shàbhaladh trìdsin. An ti a chreideas ann, cha dìtear è: ach an ti nach creid *ann*, ata sè air a dhìteadh cheana, chionn nach do creid è ann ainm aoin-ghin Mhic Dhe. Agus is è so

an damnadh, g u'n d' thainig ſolus do 'n t ſaoghal, agus gu 'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni 's mò na 'n ſolus, air ſon gu'n raibh an gniomhartha olc. Oir gach uile neach at 'a deanamh uilc, 'ta è toirt fuath do 'n 't ſolus, agus cha 'n 'eil è teachd chum an t ſoluis, an t eagal gu 'm biodh oibridh air an cronachadh. Ach an ti a ni 'n f hìrinn, thig è chum an t ſoluis, chum 's gu 'm bi oibre follaſach, gur an Dia a rinneadh iad.

Dia-mairt ann Seachd'uin na Caingis.

An Urnuigh.

A Dhe, a theagais croidheachan do phobuil fìrinich fein, le ſolus do Spiorad naomh a chur d' an ionnſuidh mar air an àm ſo; deonuich dhuin leis 'an Spiorad cheudna breath' anas ceart do bhi againn ann 's gach uile nì, agus gairdeachas gu brath do dheanamh 'n a cho'fhurtachd naomh-ſan, trid toiltinis Crioſd Joſa ar ſlanu'fhear, ata beo agus a' riaghladh maille riut-ſa, ann aonachd an Spiorad cheudna, aon Dia, ſaoghal gun chrìch. Amen.

Air ſon na Litir. Gniomh. viii. 14.

NUair a chuala na h'abſtoil a bha an Jeruſalem, gur ghabh Samaria focal De, chuir iad d' an ionnſuidh Peadar agus Eoin: Agus air dol ſios dhoibh, ghuidh iad air an ſon gu 'm ſuigheadh iad an Spiorad naomh (Oir cha d' thainig è fòs a nuas air a h aon aca: ach amhain bhaiſteadh iad ann ainm an Tighearna Joſa) Ann ſin chuir iad *an* làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

An Soiſgeul. Ioin x. 1.

GU deimhin, deimhin a deirim ribh, An ti nach d' theid a ſtigh tre 'n dorus do chrò nan caorach, ach a theid ſuas air ſheol eile, is gàduiche agus fear-reubainn eiſean. Ach an ti

tì a theid a ſteach air an dorus, is eiſean buachaille nan caoraich. Dha-ſan foſglaidh an dorsfhear; agus eiſdidh na caoraich r'a ghuth: agus goiridh sè chaoraich fein air an ainm, agus treòraichidh sè mach iad. Agus 'n uair a chuireas è 'mach a chaoraich fein, im'ichidh sè rompa, agus leanaidh na caoraich è: oir is aithne dhoibh a guth. Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaithe: do bhri' nach aithne doibh guth choigreach. An coſamhlachd ſo labhair Joſa riu: ach cha do thuig iadſan creud iad na nithe labhair è riu. Ann ſin a dubhairt Joſa riu a-rìs, Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, gur miſe dorus nan caorach. Iadſan uile a thainig romhamſa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d' eiſd na caoraich riu. Is miſe an dorus ma theid neach air bith ſteach triomſa, ſàbhalar è, agus theid è ſteach agus a mach, agus gheibh sè ionaltradh. Cha d' thig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mbilleadh: thainig miſe chum's gu 'm biodh beatha aca, agus gu 'm biodh *i* aca ni 's pailte.

Dòmhnach na Trionaid.

An Uirnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, a thug gràs dhuinne do ſheirbheiſich, le aidmheil an f'hior chreidimh, glòir na Trionaid ſhiorruidh aid'eacha', agus an cumhachd na Mòrachd dhiaghaidh ag adhradh an' aonachd; guidheamid ort gu 'n gleidheadh tu ſinn gu bunailteach ann ſa' chreidimh ſo, agus dion ſinn gu brath o gach uile amhghar, o's tu-ſa ata beo agus a' riaghladh aon Dia, ſaoghal gun chrìch. Amen.

Air ſon na Litir. Foilſ. iv. 1.

ANn diaigh ſo dh' amhairc mi, agus fèuch, *bha* doras foſgailte air neamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompoid a' labhairt rium, ag radh, Thig a nìos ann ſo, agus nochdaidh miſe dhuit nithe a's eigin tachairt ann diaigh ſo. Agus air ball bha mi ſan Spiorad: agus fèuch, bha righ-

righ-chaithir air a fuidheachadh air neamh, agus bha neach 'n a fhuidhe air a' chaithir. Agus bha an ti a fhuidh, re amharc air, cofmhuil re cloich Iafpis agus Shardis: agus *bha* bogha-frois timchioll na righ-chaithreach mu 'n cuart, cofmhuil, r'a fhaicfinn, re Emerald. Agus tiomchioll na righ chaithreach bha ceithir chaithriche fichead; agus air na caithrichibh chunnairc mi ceithir feanoiridh fichead 'n an fuidhe, air an fgeadachadh ann an culaidhibh geala; agus bha aca air an cinn corona òir. Agus chuaidh amach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanach, agus guthanna: agus *bha* feachd lòchrainn theine a' dearg lafadh am fia'nais na righ-chaithreach, nithe a's iad feachd fpiorada Dhe. Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cofmhuil re crioftal: agus ann am meadhon na righ-chaithreach, agus mu 'n cuairt do' n righ-chaithir *bha* ceithir bheathaiche làn do fhùilibh air am beul thaobh agus air an cùl-thaobh. Agus *bha* an ceud bheathach cofmhuil re leòmhan, agus an dara beathach cofmhuil re laogh, agus bha aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus bha an ceathramh beathach cofmhuil re iolair ag itealaich. Agus bha aig na ceithir bheathaichibh, gach aon aca fa leith, fea fgiathan mu 'n cuart da, agus *bha* iad làn do fhùilibh 'n taobh a ftigh; agus ni 'n fguir iàd a là no dh' oidhche, ag radh, Naomha, naomha, naomha, an Tighearna Dia uile-chumhachdach, neach a bha. agus a 'ta, agus a bhitheas. Agus 'n uair a thug na beathaiche fin glòir, agus onoir, agus buidheachas do 'n ti a bha 'n a fhuidhe air àn righ-chaithir, neach a 'ta beo gu faoghal nan faoghal, thuit na ceithir feanoiridh fichead fios ann làthair an ti a bha 'n a fhuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad àdhradh dha-fan a 'ta beo gu faoghal nan faoghal, agus thilg iad fios an corona ann làthair na righ-chaithreach, ag radh, is airidh thufa a Thighearna, air glòir, agus onoir, agus cumhachd fhaghail: oir chruthaich thu na h uile nithe, agus air fon do thoil-fe 'ta iad, agus chruthaicheadh iad.

An Soifgeul. Eoin iii. 1.

BHa duine do na Phairfichibh, d' am b' ainm Nicodemus, *a bha* 'n a uachdaran air na h Judhachaibh: Thainig eifean chum Iofa fan oidhche, agus a dubhairt fè ris, A mhaighifdir ata fhios againne gur fear-teagaifg thu a thainig o Dhia: oir cha 'n urradh duin' air bith na miorbhuile fo dheanamh, a'ta thus' a' dheanamh mur bhi Dia maille ris. Freagair Iofa agus a dubhairt

fè

ſè ris, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur beirthear duine a-rìs, nach fheudar leis rioghachd Dhe fhaicſin. A dubhairt Nicodemus ris, Cionnas a dh' fheudas duine bhi air a breith 'n uair ata ſè aoſda? am bheil è comaſach air dol a ſtigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus bhi air a bhreith? Fhreagair Joſa, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uiſge, agus o'n Spiorad, cha 'n urradh è dol a ſtigh do riogachd Dhe. An ni ſin a 'ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil è; agus an ni ſin at 'a air a bhreith o'n Spiorad, is ſpiorad è. Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is eigin duibh bhi air bhur breith a-rìs. 'Ta ghaoth a' ſèideadh far an àill leatha, agus ata thus' a' cluinntin a fuaim, ach ni 'm bheil fhios agad co as ata i teachd, no c' àit' ata i dol: is ann mar ſin ata gach neach a 'ta air a bhreith o'n an Spiorad. Fhreagair Nicodemus agus a dubhairt ſè rìs, Cionnas a dh' fheudas na nithe ſo bhi? Fhreagair Joſa agus a dubhairt ſè ris, Am bheil thus' a' d' fhear-teagaiſg ann Iſrael, agus nach aithne dhuit na nithe ſo? Gu deimhin, deimhin a deirim riut, gu bheil ſinne a' labhairt a' ni a 's fios duinn, agus a' toirt fia'nais air an ni ſin a chunnaic ſinn; agus cha ghabh ſibh ar fia'nais ne. Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid ſibh, cionnas a chreideas ſibh ma dh' innſeas mi dhuibh nithe neamhaidh? Agus cha deachaidh aon neach ſuas gu neamh, ach an ti a thainig a nuas o neamh, *eadhon* Mac an duine a 'ta air neamh. Agus mar a thog Maois ſuas an naithir ſan fhàſach, is ann mar ſinn is eigin do Mhac an duine bhi air a tho'gail ſuas: Chum's ge b'è neach a chreideas ann, nach rachadh a ſgrios, ach gu 'm biodh a' bheatha mhairtheanach aige.

An ceud Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe is tu neart gach neach ata cur an dòchas ann-ad; gabh gu tròcaireach r' ar n-urnuigh: agus do bhri, tre anmhuineachd ar natuir bàſmhor, nach urain ſinn nì maith air bith a dheanamh as t-eugmhais, deonuich dhuinn comhnadh do ghràis; chum an coimhid t-àitheanta, gu 'n toilich ſinn u

araon

araon ann toil agus an' gniomh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Ioin. iv. 7.

A Mhuintir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a cheile: oir is ann o Dhia tha 'n gràdh; agus gach uile neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia è, agus is aithne dha Dia. An ti nach gràdhaich, ni h aithne dha Dia; oir is gràdh Dia. Ann so dh' f hoillsichcheadh gràdh Dhe dhuine, do bhri' gu 'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t saoghal chum gu 'm bitheamaid-ne beo trìd sin. Ann so 'ta gràdh, ni h è gu 'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu 'n do ghradhaich eisean sinne, agus gu'n do chuir è a Mhac fein *chum bhi* 'n a ìobàirt-rèitich air son ar peacaidh-ne. A mhuintir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha dh' f hiachaibh oirne chèile a ghràdhachadh mar an ceudna. Cha 'n f haca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdaicheas sinn a chèile, tha Dia 'n a chomhnuidh annainn, agus ata a ghràdh air a dheanamh foirfe annainn. O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'n ar comhnuidh annsan, agus eisean annainne, do bhri' gu'n d' thug è dhuinn d'a Spiorad. Agus chunnairc sinn, agus tha sinn a' deanamh sia'nais, gu'n do chuir an t Athair am Mac uaithe *chum bhi* 'n a Shlànui'-f hear an domhain. Ge b'è neach a dh' aidmhicheas gur è Josa Mac Dhe, tha Dia 'n a chomnuidh annsan, agus eisean ann Dia. Agus dh' aithnich sinne agus chreid sinn an gràdh a 'ta aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a 'ta fantuinn ann gràdh, 'ta è 'n a chomhnuidh ann Dia, agus Dia ann-san. Ann so tha ar gràdh-ne air a dheanamh coi'-lionta, chum's gu'm bi againn dànachd ann là a' bhreitheanais: do bhri' mar a tha eisean, gur amhuil sin tha sinne san t saoghal so mar an ceudna. Ni bheil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh diongmhalta an t eagal amach: do bhri' gu bheil pian-san eagal: an ti a 'ta eaglach, cha d' rinneadh coi'-liont' ann an gràdh è. Tha gràdh againne dha-san, do bhri' gur ghràdhaich eisean sinn ann toiseach. Ma deir neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhrathair, is breugoir' è: oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic è, cionnas a dh' f heudas è Dia nach fac' è, a ghràdhachadh? Agus an àithne so 'ta againn uaithe-sin. An ti ghràdhaicheas Dia, gu' n grádhaicheadh è a bhráthair mar an ceudna.

An Soisgeul. Luc. xvi. 19.

BHA duine saibhir àraidh ann, a bha air a sgeudachadh le purpuir agus lion-eadach grinn, *agus bha è* caitheamh a bheatha gach lá gu sòghail le mòr-ghreadhnachas. Agus bha duine bochd áraidh ann, d' am b'ainm Lasarus, a chuireadh 'n a luidhe aig a dhorus, lán do chreuchdaibh, agus bu mhiann leis bhi air a shàsuchadh leis a' phronn bhiadh a bha tuiteam o bhòrd an duine shaibhir: tuilleadh eile, thainig na madraidh agus dh' imlich siad a chreuchda. Agus tharladh gu'n d' fhuair an duine bochd bàs, agus gu 'n do ghiulaineadh leis na h ainglibh è gu uchd Abraham: fhuair an duine saibhir bàs mas an ceudna, agus dh' adhlaiceadh è. Agus ann an ifrionn thog è suas a shùile, air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic è Abraham fada uaithe, agus Lasarus 'n a uchd. Agus ghlaodh è, agus a dubhairt sè, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum 's gu 'n tum sè barr a mheoir ann uisge, agus gu 'm fuaraich sè mo theanga; oir ata mi air mo ro-phianadh san lasair so. Ach a dubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu 'n d' fhuair thusa do nithe maithe re àm dhuit bhi beo, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe; ach a nois' ata eisean a' faghail sòlais, agus ata thusa air do phianadh. Agus a bharr air so uile, ata doimhne mhòr air a cur eidir sinne agus sibhse: air chor agus iadsan leis am b'àill dol as so d' ar ionnsuidhse, nach 'eil è 'n comas doibh; agus cha mhò 'ta è 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n ionnsuidh-ne. Ann sin a dubhairt sè, Uime sin guidheam ort, athair, gu 'n cuireadh tu è gu tigh 'm athair: Oir ata agam cuignear bhraithre: chum 's gu 'n toir è fia'nais doibh, 'n t eagal gu 'n d' thig iadsan mar an ceudna do 'n ionad ro phiantach so. A deir Abraham ris, Ata Maois agus na faidhean aca; eisdeadh iad riu-san. Agus a dubhairt eisean, Ni h eadh, athair Abraham: ach ma theid neach d' an ionnsuidh o na marbhaibh, ni siad aithreachas. Agus a dubhairt sè ris, Mur eisd iad re Maois agus ris na faidhibh, ni mò a chreideas iad, ge d' eir'eadh neach o na marbhaibh.

An dara Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, nach dean fàilne gu brath an còmhnadh a thoirt agus a ſtiuradh an dream ſin a thog ù ſuas ann a' d' eagal agus ann a' d' ghrádh diong'alt fein: Guidhemid ort, gleidh ſinn fuidh dhìdin do fhreaſdail mhaith, agus deonuich gu 'm bi ſior eagal agus gràdh t-ainm againn, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Ioin iii. 13.

NA gabhaibh iongantas, mo bhraithre, ge do dh' fhuathaicheas an ſaoghail ſibh. Tha fhios againn gu 'n deacaidh ſinn thairis o bhas gu beatha, do bhri' gu bheil gradh againn do na braithribh: an ti nach gradhaich *a* bhrathair, 'ta è fantuinn ann am bàs. Gach uile neach a dh' fhuathaicheas a bhrathair, is mortfhear è: agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mort fhear ſam bith a' bheatha mhairtheanach a' fantuinn ann. Leis a ſo is aithne dhuinn gradh Dhe, do bhri' gu'n do leig eiſean anam fein air ar ſon: agus is còir dhuine *ar* n anama fein a leagadh ſios air ſon nam braithre. Ach ge b'è neach aig am bheil maoin an t ſaoghail ſo, agus a chi a bhrathair ann uircaiſbhuidh, agus a dhruideas a chroidhe 'n a aghaidh, cionnas ata gradh Dhe a' gabhail comhnuidh ann-ſan? Mo chlann bheag, na gradhaicheamaid ann an guth, no ann an teangaidh, ach ann an gniomh agus ann am fìrinn. Agus le ſo is aithne dhuinn gu bheil ſinn do 'n fhìrinn, agus bheir ſinn cinte d'ar croidhibh 'n a lathair do thaobh ſin. Oir ma dhìteas ar croidhe ſinn, is mò Dia na ar croidhe, agus is aithne dha na h uile nithe. A chairde gradhach, mur dìt ar croidhe ſinn, tha danachd againn thaobh Dhe, agus ge be ni a dh'iarras ſinn gheibh ſinn uaithne è, do bhri' gu bheil ſinn ag coimhead aitheanta, agus a' deanamh nan nithe a 'ta taitneach 'n a fhia'nais. Agus is i ſo aithne-ſin, gu 'n creideamaid ann ainm a Mhic Joſa Crioſd, agus gn 'n gradhaicheamaid

dhaicheamaid a chèile, mar a thug eifean aithne dhuinn. Agus an ti a choimheadas âitheanta-fan, tha è gabhail comhnuidh ann, agus eifean ann-fan: agus le fo aithnicheamaid gu bheil eifean a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug sè dhuinn.

An Soifgeul. Luc. xiv. 16.

ACH a dubhairt eifean ris, Rinn duine araidh fuipeir mhòr, agus thug è cuireadh do mhòran: Agus chuir è fheirbhifeach uaithe ann am na fuipeire, a radh ris a' mhuintir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir ata na h uile nithe a nois' ullamh. Agus thòfaich iad uile a dh' aon *ghuth* r'an leith-fgeul a ghabhail. A dubhairt an ceud fhear ris, Cheanaich mi fearann, agus is eigin damh dol amach agus fhaicfin: guidheam ort, gabh mo leith-fgeul. Agus a dubhairt fear eile, Cheannaich mi cuig cuing' dhamh, agus ata mi dol g' an dearbhadh: guidheam ort gabh mo leith-fgeul. Agus a dubhairt fear eile, Phos mi bean, agus air an àdhbhar fin cha 'n 'eil è 'n comas damh teachd. Agus thainig an feirbhifeach fin, agus dh' innis è na nithe fin d'a thigearna. Ann fin air gabhail feirge do fhear an tighe, a dubhairt fè r'a fheirbhifeach, Rach amach gu grad gu fraidibh agus gu caol-fhraidibh a' bhaile, agus thoir a ftigh ann fo na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill. Agus a dubhairt an feirbhifeach, A Thighèarna, rinneadh mar a dh' orduich thu, gidheadh 'ta àite *folamh* an fòs. Agus a dubhairt an Tighearna ris an t feirbhifeach, Im'ich amach gus na ròdaibh mòra agus na garachaibh, agus coi'-eignich iad gu teachd a fteach, chum 's gu 'm bi mo thigh air a lionadh. Oir a deirim ribh, nach blais a h aon do na daoinibh ud a fhuair cuireadh, do m' fhuipeir-fe.

An treas Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearn, guidhemid ort gu 'n èisdeadh tu ruinn gu tròcaireach; agus deonuich dhuinne, d' an d' thug ù togradh cridhe gu urnuidh do dheanamh, gu 'm bi finn air ar dion agus air ar comhfhurtachadh le d mhòr chòmhnadh ann fgeach uile chunnartan agus amhghar, trìd Iofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. v. 5.

BIthibh uile ùmhal d'a chèile, agus bithibh air bhur fgeadachadh le h irioflachd: oir ata Dia a' cur ann aghaidh nan uaibhreach, ach a toirt gràis dhoibhfin a 'ta iriofal. Uime finn ìflichibh fibh fein fuidh láimh chumhachdaich Dhe, chum as gu 'n arduich è fibh ann am iomchu'idh: A' tilgeadh bhur n uile chùram air, oir ata cùram aige dhibh. Bithibh meafurra, deanaibh faire; do bhri' gu bheil bhur namhad an diabhol, mar leomhan beuchdach, ag im'eachd mu 'n cuairt a' fireadh co a dh' fheudas è fhlugadh fuas. Cuiribhfe 'n a aghaidh, air dhuibh bhi daingean fa chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coi'-lionadh ann bhur braithribh a 'ta fan t faoghal. Ach gu deanadh Dia fein nan uile ghras, a ghairm finne chum a ghlòire fhiorruidh trìd Iofa Criofd, taireis duibh fulang rè uine bhig, fibhfe foirfe, gu daingnicheadh, gu neartaicheadh, gu focraicheadh è fibh. Dha-fan gu raibh glòir agus cumhachd, gu faoghal nan faoghal. Amen.

An Soifgeul. Luc. xv. 1.

ANN thainig na puibliocanaich uile agus na peacaich am fogus da, chum eifteachd ris. Agus rinn na Phairifich agus na Sgriobhuichean monmhor, ag radh, Ta 'm fear fo gabhail

bhail pheacach d'a ionnſuidh, agus ag itheadh maille riu. Agus labhair eiſean an coſamlachd ſo riu, ag radh, Co an duin' agaibhs' aig am bheil ceud caora, ma chailleas è h aon aca, nach fàg an naoi'-deug agus an ceithir fichead ann ſan fháſach, agus nach d' theid ann deigh na caorach ud à chailleah, gus am ſuigh ſè i? Agus air dha a faghail, cuiridh ſè air a guaillibh i, le gairdeachas. Agus 'n uair a thig è dha thigh, gairmidh ſè a chairde agus a choimhearſnaich ann cean a chèile ag radh riu, Deanaibh gàirdeachas maraon riumſa, chionn gu 'n d' fhuair mi mo chaora bha caillte. Mar ſin, a deirim ribh, gu 'm bi aoibhneas air neamh air ſon aon pheacaich a ghabhas aithreachas, ni 's mò na air ſon naoi'-deug agus ceithir fichead fìrean aig nach 'eil feum air aithreachas. No co a' bhean aig am bhuil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhon dimbh, nach las coinneal, agus nach ſguab an tigh, agus nach iarr gu dichiollach gus am ſuigh ſi *è?* Agus air dh'i fhaghail, goiridh ſi *a* ban chàrde agus *a* ban choimhearſnaich ann ceann a chèile, ag radh, Deanaibh gàirdeachas leamſa, or fhuar mi 'm bonn a chaill mi. Mar an ceudna a deirim ribh, Ata gairdeachas ann làthair aingle Dhe, air ſon aon pheacaih a ni aithreachas.

An ceathramh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, fear-dion gach uile neach a chuireas an dòchas ann-ad, as t-eugmhais cha 'n 'eil nì air bith làidir, no nì air bith naomh; meaduich agus cuir an lionmhoiread do thròcair oirn-ne; ionnas air bhi dhuitſe a' t-fhear riaghluidh agus a t-fhear ſtiuraidh againn, gu 'n d' theid ſinn tre nithibh ſaoghalta, air doigh nach caill ſinn nithe ſiorruidh fa dheoigh: Deonuich ſo, O Athair neamhuidh, air ſgà Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 18.

OIR meaſam, nach fiu fulangais na h aimſir a 'ta làthair, *an coi' meas* ris a' ghlòir a dh' fhoillſichear annainn. Oir ata dùil dhùrachdach a' chruthaichaidh a' feitheamh re foillſeachadh

adh cloinne Dhe. Oir chuireadh an cruthacha' fuidh dhiomhaoineas, ni h ann le thoil, ach trìd-ſin a chuir fuidh dhiomhaoineas è ann dòchas: Do bhrì' gu 'n ſàorar an cruthacha' fein fós o dhaorſa na truaillidheachd, gu ſaorſa ghlórmhor cloinne Dhe. Oir ata fhios againne gu bheil an cruthachadh uile 'g oſnaich, agus am pèin mar mhnaoi re cloinn, maraon ruinne gus an àm ſo: Agus ni *h è ſo* amhain, ach ſinn fein mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, ata eadhon ſinne 'g oſnaich annain fein, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* ſaorſa ar collaidh.

An Soiſgeul. Luc. vi. 36.

BIthibhſe uime ſin tròcaireach, mar ata bhur n Athair fós trócaireach. Agus na thugaibh breith, agus cha toirear breith oirbh: na ditibh, agus cha dìtear ſibh: thugaibh maitheanas, agus bheirthear maitheas dhuibh: Thugaibh uaibh, agus beirthear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chratha' re chèile, agus ag cur thairis, bheir daoine ann bhur n uchd: oir leis an tomhas a thomhaiſeas ſibh, tomhaiſear dhuibh a-rìs. Agus labhair ſè coſamhlachd riu, Am feud an dall dàll a threòrachadh? 'n è nach tuit iad faraon ſan dìge? Cha 'n 'eil an deiſciobul os ceann a mhaighiſdir: ach ge b' è neach ata coi'-lionta, bithidh ſè mar a mhaighiſdir. Agus c'ar ſon ata thu faicſin an caimein ata ann ſùil do bhrathar, agus nach eil thu toirt fainear an t ſail ata an do ſhuil-fein? No cionnas a dh'fheudas tu radh re d' bhrathair, A brathair, leig dhamh an caimein thoirt a' d' ſhùil, agus nach 'eil thu toirt fainear an t ſail ata ann do ſhùil fein? A chealgoir, tilg amach air tùs an t ſail as do ſhùil fein, agus an ſin is lèir dhuit gu ſoilleir an caimein ata ann ſùil do bhrathar a thoirt aiſde.

An cuigeamh Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

DEeonuich, O Thighearn, tha ſinn a guidhe ort, gu 'm biodh ſtaid an t-ſaoghail ſo air a h-orduchadh co ſiochainteach le d' ſtiuradh, a 's gu 'n dean t-Eaglais ſeirbheis dhuit

dhuit gu h-aoibhneach ann sgach uile shuaimhneas diaghaidh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Phead. iii. 8.

Bithibh uile a dh'aon inntin, biodh co'-fhulangas agaibh r'a chèile, gràdhaichibh *a chéile*, mar bhràithre, *bithibh* truacanta càirdeil: Na ìocaibh olc air son uilc, no càineadh air son caineadh: ach 'n a aghaidh sin, a' beannachadh; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann chuige so a ghairmeadh sibh, chum gu 'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd: Oir ge b'è le 'm b' àill beatha a ghràdhachadh, agus làith' maithe fhaicsinn, cumadh è theanga o olc, agus a bhilidh o labhairt ceilg. Seachnadh è olc, agus deanadh è maith; iarradh è siothchaint, agus leanadh è i. Oir ata sùilean an Tighearna air fìreanaibh, agus a chlusa fosgailte r'an ùrnuigh: ach ata gnuis an Tighearna ann aghaidh na muintir a ni olc. Agus co è a ni olc oirbh, ma bhios sibh 'n ar luchd-leanmhuin air an ni sin a 'ta maith? Ach fòs ma dh' fhuilingeas sibh air sga' fìreantachd, *is* sona sibh: agus na biodh fiamh an eagail-sin oirbh, agus na bithibh mi shuaimhneach; ach naomhaichibh an Tighearna Dia ann bhur croidhibh.

An Soisgeul. Luc. v. 1.

AGus tharladh, 'n uair a bha 'm pobull a' dlù'-theannadh air, chnm focal De eisteachd, gu 'n do sheas eisean làimh re loch Ghenesaret, agus chunnaic è da luing 'n an seasamh re taoibh an lochaidh: ach bha na h iasgairean air dol amach asda, agus a' nigheadh *an* lionta. Agus air dha dol a steach do aon do na longaibh bu le Simon, dh iarr è air dol amach beagan o thìr: agus air suidhe dha theagaisg è 'n sluagh as an luing. 'Noise 'n uair a sguir è do labhairt, a dhubhairt sè re Simon, Cuir amach chum na doimhneachd, agus leigibh sios bhur lionta chum tarruing. Agus fhreagair Simon, agus a dubhairt sè ris, A mhaighisdir, shaothraich sinn feadh na h oidhch' uile, agus nior ghlac sinn ni sam bith: ach air t fhocal-sa leigidh mi sios an lion. Agus an uair a rinn iad so, chuartaich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu'n do bhrìseadh an lion. Agus smèid iad air an companachaibh, a bha san luing eile, teachd agus congnamh a dheanamh leo. Agus thainig

iad,

iad, agus lion iad an dà luing, ionnas gu 'n raibh iad ann inbhe dol fuidhe. 'N uair a chunnaic Simon Peadar *ſo*, thuit è ſios aig glùinibh Joſa, ag radh, Im'ich uamſa, a Thighearna, oir is duine peacach mi. Oir ghlac uathbhas è fein agus iadſan uile bha maille ris, air ſon an tarruing èiſg a ghlac iad: Agus mar an ceudna Seumas agus Ioin, mich Shebedee, a bha 'n an companachaibh aig Simon. Agus a dubhairt Joſa re Simon, Na biodh eagal ort; as ſo ſuas bithidh tu a' d' iaſgair air daoinibh. Agus an uair a thug iad an longa tìr, air fàgail nan uile nithe dhoibh, lean iad eiſean.

An ſeatheadh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, a dh-ulluich do 'n dream aig am bheil gràdh ort, nithibh co maith a 's gu 'n deach iad thairis air tuigſe duine; doirt ann ar cridhibh a leithid ſin do ghrádh dhuit-ſe, ionnas air dhuinn gradh do thoirt dhuit oſcionn nan uile nithe, gu 'n ſealbhuich ſinn do gheallaidh, ata oſcionn gach nì is urrainn ſinn a mhianachadh, trìd Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 3.

NAch 'eil fios agaibh, a mhèud againn is a bhaiſteadh ann an Joſa Crioſd, gur bhaiſteadh chum a' bhais ſinn? Air an àdhbhar ſin dh' adhlaiceadh ſinn maraon ris tre 'n bhaiſte chum bâis: ionnas mar thogadh Crioſd ſuas o na marbhaibh le glòir an Athair, mar ſin gu 'n gluaiſeamaidne mar an ceudna ann nuadhachd beatha. Oir ma chuaidh ar ſuidheachadh maraon ann an cos'las a bhàs: bithidh ſinn mar an ceudna *air ar ſuidheachadh ann an cos'las* ais-eirigh. Air fhios ſo a bhi againn, gu bheil ar ſean duine air a cheuſadh maraon *ris*, ionnas gu 'm biodh corp a' peacaidh air a ſgrios, chum nach deanamaid ſeirbhis do 'n pheacadh as ſo ſuas ni 's mó.

Oir

Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh ſaor è o'n pheacadh. 'Noiſe ma fhuair ſinn bàs maraon re Crioſd, ata ſinn creidſin gu 'm bi ſinn beo maille ris mar an ceudna. Air dhuinn fios a bhi againn air do Chrioſd eirigh o na marbhaibh, nach bàſaich è ni 's mó; cha 'n 'eil tighearnas aig a' bhas ni 's mó air. Oir a mhèud gu 'n d' fhuair è bas, is ann do 'n pheacadh a fhuair è bas aon uair *amhàin*: ach a mhèud gu bheil è beo, is ann do Dhia ata sè beo. Mar ſin mar an ceudna meaſaibhſe gu bheil ſibh fein gu deimhin marbh do'n pheacadh: ach beo do Dhia tre Joſa Crioſd ar Tighearna.

An Soiſgeul. Mhat. v. 20.

DUbhairt Joſa r'a dheiſciobluibh, Mur toir bhur fìreantachdſa barrachd air fireantachd nan Scriobhuichean agus nam Pharaiſeach, ni 'n d' theid ſibh air chor air bith ſteach do rioghachd Nèimh'. Chuala ſibh, gu 'n dubhradh leis na ſinnſiribh, Na dean marbhadh: agus ge b'è neach a ni marbhadh, bithidh ſè ann cunntart a' bhreitheamhnais. Ach deirimſe ribh, Ge b'è neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun ádhbhar, gu 'm bi ſè ann cunntart a' bhreitheamhnas: agus ge b'è neach a deir, r'a bhràthair, Raca, bithidh ſè ann cunntart na comhairle: ach ge b'è neach a deir, Amadain, bithidh ſè ann cunntart teine ifrinn. Uime ſinn ma bheir thu do thabhartas chum na h altara, agus gu 'n cuimhnich thu ann ſin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a' d' aghaidh; Fàg do thabhartas ann ſin ann làthair na h altara, agus im'ich, agus dean reite air tùs re d' bhràthair agus taireis ſin air teachd dhuit, tabhair uait do thiodhlacadh. Bi reidh re d' eaſcaraid gu luath, am feadh bhitheas tu maille ris ſan t ſlighe: t eagal gu 'n toir an t eaſcaradh thairis do 'n bhreitheamh thu agus gu 'n toir am breitheamh thu do 'n mhaor, agus gu tilgear am prioſun thu. A deirim riut gu firinneach, nach teid thu as ſin amach, no gu 'n ioc thu an fheoirling dheireannach.

An ſeachdamh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Thighearna gach uile chumhachd agus neart, is tu-ſa ughdar agus fear tabhairt na h-uile nì maith ; ſuidhich grádh do t-ainm ann ar cridheuchaibh meaduich annain ſior chreideamh; altruim ſinn leis gach uile mhaitheas, agus le d' mhòr thròcair, gleidh ſinn ann ta trìd Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. vi. 19.

'TA mi labhairt mar dhuine, air ſon anmhuineachd bhur feòla : òir mar a thug ſibh bhur buill mar ſheirbhiſich do neo-ghloine, agus do aingidheachd, chum aingidheachd ; amhuil ſin a nois' thugaibh bhur buill mar ſheirbhiſich do 'n fhìreantachd, chum naomhachd. Oir 'n uair a bha ſibh 'n ar ſeirbhiſich do 'n pheacadh, bha ſibh ſaor o'n fhìreantachd. Air an àdhbhar ſin creud an toradh a bha agaibh ann ſin ann ſna nithibh ud, a 'ta noiſe cur náire oirbh ? oir is è crioch nan nithe ſin am bàs. Ach a noiſe air dhuibh bhi ſaor o'n pheacadh, agus 'n ar ſeirbhiſich do Dhia, ata bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrioch a' bheatha mhairtheanach. Oir is è tuaraſdal a' pheacaidh am bàs : ach is i ſaorthiodhlacadh Dhe a' bheatha mhairtheanach, tre Joſa Crioſd ar Tighearna.

An Soiſgeul. Marc. viii. 1.

ANn ſna laithibh ſin air do phobull ro-mhòr a bhi *ann*, agus gun ni air bith aca r'a itheadh, ghairm Ioſa a dheiſciobuil d'a ionnſuidh, agus a deir ſè riu, Ata truas mòr agam do'n phobull, do bhri' gu 'n d'fhan iad anois' tri láith' maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh : Agus ma leigeas mi d'an tighibh fein 'n an troſg iad, fannuichidh ſiad air an t ſlighe : oir thainig cuid aca am fad. Agus f hreagair a dheiſciobuil

ſciobuil è, *ag radh*, Cia as a dh'fheudas neach iad ſo a ſhaſuchadh le h aran ann ſo ſan fhàſach? Agus dh'fhiosraich ſè dhiubh, Cia lion aran ata agaibh? Agus a dubhairt iadſan, Seachd. Agus thug ſè òrdugh do'n t ſluagh ſuidhe ſios air an lár: agus ghlac è na ſeachd arain, agus air tabhairt buidheachais, bhris è, agus thug ſè *iad* d'a dheiſciobluibh, chum gu 'n cuireadh ſiad 'n an láthair *iad:* agus chuir iad ſios an làthair an t ſluaigh *iad*. Agus bha aca beagan a dh'iaſgaibh beaga: agus bheanuich ſè *iad*, agus dh'àithn è 'n cur ſios 'n an làthair mar a ceudna. Agus dh'ith iad, agus ſhàſuicheadh iad: agus thog iad *làn* ſheachd cliabh do 'n bhiadh bhriſt', a bha dh'fhuighleach aca. Agus bha iadſan a dh'ith mu thimcheithir mìle; agus leig ſè air falbh iad.

An t ochdamh Dòmhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, 'se do fhreaſdail ſiorruidh ata aig orduchadh nan uile nithe araon air neamh agus air talamh; tha ſinn gu h-umhla a' guidhe ort gu 'n cuireadh tu air falbh uainn gach nì cronnail, agus gu 'n tugadh tu dhuinn na nithe ſinn ata tarbhach air ar ſon, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. viii. 12.

A bhràthre, ata ſinn fa fhiachaibh ni h ann do 'n fheoil, chum ar beatha a chaitheamh a reir na feòla. Oir ma chaitheas ſibh bhur beatha a rear na feòla, gheibh ſibh bàs: ach ma mharbhas ſibh tre 'n Spiorad gniomhartha na colla, bithidh ſibh beo. Oir a mhèud 's ata air an treòrachadh le Spiorad Dhe, is iad mic Dhe. Oir cha d' fhuair ſibh Spiorad na daorſa a-rìs chum eagail; ach fhuair ſibh Spiorad na h uchdmhacachd, tre an glaodhamaid, Abba, Athair. 'Ta an Spiorad fein a' deanamh fia'nais maraon r'a ſpioraidne, gur ſinn clann Dhe. Agus ma's clann, is oighreachan; oigreachan air Dia, agus co'-oighreachan maille re Crioſd: ma 's è 's gu 'm fulaing ſinn maille ris, chum gu glòrachear maraon ris mar an ceudna.

An Soisgeul. Mhat. vii. 15.

COimheadhaibh sibh fein o na fàidhibh brèige, a thig d'ar ionnsuidh ann an culaibh chaorach, ach ata 'n leith a stigh 'n am madraibh allta. Air an toraibh aithnichidh sibh iad: an tionnail daoine dearcan fìona do dhrisibh, no sigeis do na fothannanaibh? Agus mar sin do bheir gach uile chrann maith toradh maith: ach do bheir an droch chrann droch thoradh. Ni h eudar leis a' chraoibh mhaith droch thoradh iomchar: no leis an droch charoibh toradh maith a thabhairt. Gach uile chrann nach iomchair toradh maith, gearthar sios è agus tilgear san teine è. Air an àdhbhar sin 's ann air an toraibh dh'aithnicheas sibh iad. Ni h è gach uile neach a deir riumsa, A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimh': ach an ti do ni toil m' Atharsa ata air neamh.

An naothamh Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Thighearna, tha sinn a' guidhe ort, deonuich dhuinn an Spiorad a chum na nithe sin ata ceart do ghna a smuainteachadh agus a ghnathaca'; ionnas gu 'm bi sinn-ne nach urrain nì maith air bith a dheanamh as teug'ais, air ur deanamh leatsa comasach ar beatha a chaitheadh a reir do thoil, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. x. 1.

A bhràithre, cha b' àill leam sibhse bhi ain-eolach, gu raibh ar n aithreacha uile fuidh 'n nèul, agus chuaidh iad uile tre 'n fhairge; agus bhaisteadh iad uile do Mhaois san nèul, agus ann san fhairge; agus dh 'ith iad uile an t aon bhiadh spioradail; agus dh' òl iad uile an t aon deoch spioradail: (oir dh òl iad do 'n charruig spioradail sin a lean iad: agus b i a' charruig sin Criosd.) Ach le mòrain diubh cha raibh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad. 'Noise

bha

bha na nithe sin 'n an saimpleiribh dhuinne, chum nach sanntaicheamaid droch nithe, mar a shanntaich iadsan fòs. Agus na bithibse 'n ar luchd iodhol-àdhraidh, mar *a bha* cuid acasan; reir mar ata è sgriobhta, Shuidh am phobull sios a dh 'itheadh agus a dh' òl, agus dh' eirich iad a chluich'. Agus na deanamaid striopachas, mar a rinn cuid aca-san, agus thuit *abhubh* ann aon là tri mile fichead. Agus na buaireamaid Criosd, mar bhuair cuid aca fòs, agus sgriosadh iad le naithrichibh nimhe. Agus na deanaibhse monmhor, mar a rinn cuid aca-san monmhor fós, agus sgriosadh iad leis an sgriosadoir. 'Noise tharladh na nithe so uile dhoibhsin mar eiseimpleiribh: agus sgriobhadh iad chum teagasg *a thoirt* duinne, air am bheil deireadh an domhain air teachd. Uime sin an ti a shaoileas a bhi 'n a sheamsamh, thugadh è aire nach tuit sè. Cha do thacair buaireadh air bith ribh, ach ni ata cumanta do dhaoinibh: ach tha Dia dìleas, nach leig dhuibh bhi air bhur buaireadh thar bhur comas; ach a ni maille ris a' bhuaireadh slighe dol as mar a ceudna, chum gu 'm bi sibh comasach air a ghiùlan.

An Soisgeul. Luc. xvi. 1.

DUbhairt Josa r'a dheisciobluibh, Bha dhuine saibhir araidh ann aig an raibh stiobhard; agus chasaideadh ris é mar neach a bha deanamh ana-caithe' air a mhaoin. Agus ghairm sè è, agus a dubhairt sè ris, Ciod so ata mi cluinntin a d' thimchioll, thoir cuuntas air do stiobhardachd: oir cha 'n f heud thu bhi ni 's faide a' d' stiobhard. Ann sin a dubhairt an stiobhard ann fein, Ciod a ni mi? oir ata mo mhaighisdir a' toirt na stiobhardachd uam: cha 'n urradh mi ruamhar a dheanamh 's nar leam dèirc iarraidh. Ata f hios agam ciod a ni mi, chum's 'n uair a chuirear as an stiobhardachd mi, gu 'n gabh iad a steach d'an tighibh mi. Agus air dha gach aon diubhs' air an an raibh fiacha aig a Thighearn' a ghairm d'a ionnsuidh, a dubhairt è ris a' cheud f hear, Cia a mèud ata aig mo Thighearn' ortsa? Agus a dubhairt eisean, Ceud miosur ola. Agus a dubhairt sè ris, Gabh do sgriobha, agus suidh sios gu h ealamh, agus sgriobh leth-cheud. Ann sinn a dubhairt è re fear eile, Agus cia mèud ata *aig* ortsa? Agus a dubhairt eisean, Ceud miosur cruithneachd. Agus a dubhairt è rìs, Gabh do scriobha, agus sgriobh ceithir fichead. Agus mhòl an Tighearna 'n stiobhard ea-corach, do bhri' gu 'n d' rinn sè gu glic: oir

oir ata clann an t saoghail so 'n an ginealach fein ni 's glice na clann an t soluis. Agus a deirimse ribh, Deanaibh dhuibh fein cairdean le mammon na h ea-corach; chum's 'n uair is bàs duibh, gu n gabhthar sibh do àitibh comhnuidh siorruidh.

An deicheamh Domhnach na deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, biodh do chluasan tròcaireach fosgailte do dh' urnuighean do sheirbheisich umhla; agus a chum gu 'm fuigh iad an iartuis, tabhair orra gu 'n-iarr iad na nithe sin ata reir do thoil, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. xii. 1.

THaobh *tiodhlaca* spioradail, a bhràithre, cha b' àill leam sibh bhi ain-eolach. 'Ta fios agaibh gu raibh sibh 'n ar Cinnich, air bhur tarruing gu iodholaibh balbha, reir mar a threòraicheadh sibh. Uime sin ata mi toirt fios duibh, nach abair duin' air bith a'ta labhairt o Spiorad De, mu Josa gu bheil è mallaichte: agus nach uradh duin' air bith a radh gur h è Josa an Tighearna, ach trid an Spiorad naomh. 'Noise ata eidir-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *ni bheil ach* aon Spiorad ann. Agus ata eidir dhealachadh mhinistreileachd ann, gidheadh *ni bheil ach* aon Tighearn' ann. Agus ata eidir-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is è an t aon Dia a 'ta 'g oibreachadh nan uile *nithe* ann sna h uile. Ach ata foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe. Oir do aon duine 'ta focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuin' eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna; Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin fein; do dhuin' eile tabhartas leighis trid an Spiorad cheudna; Do neach eile oibreacha' mhiorbhuile; do neach eile fàidheadoireachd; do neach eile aithneachadh spiorad do neach eile *iomadh* gnè theanga; agus do neach eile eidir-mhìneachadh theanga.

Ach

Ach na nithe ſin uile 'ta an t aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, ag roinn ris gach aon ſa leith reir mar is àil.

An Soiſgeul. Luc. xix. 41.

AGus 'n uair a thainig è 'm fogus, chunnaic è 'm baile, agus ghuil ſè air a ſhon, ag radh, Nam b'aithne dhuit, eadhon dhuitſe, air bheag ſam bith ann do là ſo fein, na nithe a bhuineas do d' ſhìth! ach anois' ata iad folaichte' o d' ſhùilibh. Oir thig na làith' ort, ann s an tilg do naimhde dìg mu d' thimchioll, agus iadhaidh iad umad m' an cuairt, agus druididh iad a ſtigh air gach taobh thu, agus leagaidh iad co'-ioſal ris an làr thu, agus do chlann ionnad; agus cha 'n fhàg iad ionnad cloch air muin cloiche: do bhri' nach b' aithne dhuit aimſir t fhioſrachaidh. Agus chuaidh è ſteach do 'n teampull, agus thòſaich è air an dream a bha reic', agus a' ceannach' ann 'a thilgeadh amach, ag radh riu. 'Ta è ſgriobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-ſe: ach rinn ſibhſe ſlochd mheirleach dheth. Agus bha è gach là a' teagaſg ſan teampull.

An t-aon Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, ata foillſeachadh do neart uile chumhachdach gu ro ſhonruichte ann a bhi taiſbbeineadh tiochd agus tròcair; deonuich dhuinn-ne gu tròcaireach na h-urrad a thomhas do d' ghràs, ionnas air dhuinn a bhi ruith ann ſlighe t-àitheantaibh, gu 'n ſealbhuich ſinn do gheallachan gràſail, agus gu 'm bi ſinn air ar deanamh n' ar luchd co-pairt do t-ionmhas neamhuidh, trid Joſa ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. xv. 1.

A bhràithre, cuiream ann cèill duibhſe an ſoiſgeul a ſheirmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh ſibhſe mar an ceudna, agus ann am bheil ſibh 'n ar ſeaſamh; trid

mar

mar an ceudna am bheil ſibh air bhur sàbhaladh, ma ghleidheas ſibh air chuimhne an ni a ſhearmonaich mi dhuibh, mur do chreid ſibh gu diomhaoin. Oir thug mi dhuibh air tùs an ni fhuair mi mar an ceudna, Gu 'n d' fhuair Crioſd bàs air ſon ar peacaidh do reir nan ſgriobtuire: Agus gu 'n d' adhlaiceadh è, agus gu 'n d' eirich è a-rìs air an treas là do reir nan ſgriobtuire: Agus gu facas è le Cephas, 'n a dhiaigh ſin leis an dà-fheur-dheug. 'N a dhiaigh ſin, chunncas è le tuilleadh agus cuig ceud bràithre ann aon uair: d'am bheil a' chuid a's mò beo gus a noiſe, ach ata cuid *dhiubh 'n an* codal. 'N a dhiaigh ſin, chunncas è le Seumas:- agus a-rìs leis na h abſtolaibh uile. 'N an diagh uile chunncas leam-ſa è mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an-am. Oir is mi is lugha do na h abſtolaibh, neach nach fiu abſtol a ghairm dhiom, do bhri gu 'n raibh mi a' geur-leanmhuin eaglais De. Ach tre ghràs De is mi an ni a's mi: agus cha raibh a ghras, a *thiodhlaiceadh* dhàmh, gun bhri'; ach ſhaorthaich mi ni 's pailte na iad uile; gidheadh cha mhiſe, ach gràs De a bha maille rium. Uime ſin cia *b'è dhinn*, miſe no iadſan, is ann mar ſin ata ſinne a' ſearmon achadh, agus is mar ſin a chreid ſibhſe.

An Soiſgeul. Luc. xviii. 9.

LAbhair Joſa 'n coſamhlachd ſo re dream àraidh bha 'g earbſa aſda fein gu 'n raibh iad 'n am fìreanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile: Chuaidh dias dhaoine ſuas do 'n teampull a dheanamh ùrnuigh; fear aca 'n a Phairiſeach, agus am fear eile 'n a Phuibliocanach. Sheas am Phairiſeach leis fein, agus rinn è ùrnuigh mar ſo, A Dhe, 'ta mi toirt buidheachais duit, nach 'eil mi mar *ata* daoin' eile, 'n an luchd foireigin, ea-corach, adhaltranach, no eadhon mar am Puiblicanach ſo. 'Ta mi deanamh troſg' dà uair ſan t ſeachduin, 'ta mi toirt deachmhaidh as na h uile ni a ſhealbhaicheam. Agus air ſeaſamh do 'n Phuibliocanach fada air ais, cha b'àill leis fiu a ſhùl a thog'ail ſuas gu neamh, ach bhuail sè uchd, ag radh, A Dhia, dean trócair ormſa 'ta 'm pheacach. A deirim ribh, *gur dòchadh* gu 'n deachaidh ann duine ſo ſios d'a thigh air fhìreanachadh, na 'm fear ud eile: oir ge b'è neach a dh' àrdaicheas è fein, ìſlichear è; agus ge b'è a dh' ìſlicheas è fein, àrdaichear è.

An dara Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, ata ghna na 's ullamh chum eiſdeachd, na 'ta ſinn-ne chum urnuigh dheanamh, agus ata cleachda tuille a thabhairt ſeachad na 'ta ſinn-ne mianachadh, no toilltinn; Doirt a' nuas pailteas do d' thròcair oirn-ne, a mathadh dhuinn nan nithe ſin roimh am bheil ar coguis a' gabhail eagail, agus a' tabhairt dhuinn na' nithe maith ſin nach fiu ſinn an iarruidh, ach trid toilltinneas agus eidir-ghuidhe do Mhic Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Cor. iii. 4.

A Ta a leithid ſo dh'earbſa againne tre Chrioſd thaobh Dhe: Ni bè gu bheil ſinn foghainteach uainn fein chum ni ſam bith a ſmuinteachadh mar uainn fein: ach is ann o Dhia *ata* ar foghainteachd. Neach a rinn ſinne mar an ceudna 'n ar miniſteiribh foghainteach na tiomna-nuaidh, ni h ann do 'n litir, ach do 'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha. Ach ma bha miniſtreileachd a' bhais, ann ſgriobhadh agus air a ghràbhaladh air clochaibh, glòr-mhor, ionnas nach b' urradh clann Iſraeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air ſon glòir' a ghnùiſe a chuirear air cùl; cionnas nach mò na ſin a bhios miniſtrealeachd an Spioraid glòr-mhor? Oir ma *bha* miniſtrealachd an dìteidh glòrmhor, is ro-mhò na ſin a bheir miniſtreileachd na fìreantachd barr ann glòir.

An Soiſgeul. Marc. vii. 31.

A Ir do Joſa im'eachd o chriochuibh Thiruis agus Shidoin, thainig è gu fairge na Galilee, tre mheadhon criocha Dhecapolis. Agus thug iad d'a ionnſuidh duine bothar, aig an raibh ſtaduich 'n a chainnt: agus ghuidh iad air gu 'n cuireadh ſè a làmh air. Agus thug ſè a leth o 'n phobull è agus chuir ſè a mheoir 'n a chluaſaibh, agus air ſileadh dha,

bhean fè r'a theangaidh. Agus air dha amharc fuas gu neamh, leig fè ofna as, agus a deir fè ris, Ephphata, 's è fin r'a radh, Bi fofgailt'. Agus air ball dh'fhofgladh a chluafa, agus dh'fhuafgladh ceangal a theangaidh, agus labhair fè gu ceart. Agus dh'àithin fè dhoibh gun iad a dh'innfeadh fin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmifg fè dhoibh, bu mhòid gu ro-mhòr a chuir iad' *an gniomh* os aird; agus bha iad gu ro-mhòr air an lionadh le h iongantas, ag radh, Rinn è gach uile nithe gu maith: ata fè faraon a' tabhairt air na bothair gu 'n cluinn iad, agus air na bailbh gu 'n labhair iad.

An treas Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Dhè uile chumhachdaich agus thròcairach, o'd thiolacadh 'mhain ata è teachd, gu bheil do phobul treibhdhireach a' deanamh feirbheis fhior agus cliutach dhuit; Deonich, tha finn a ghuidhe ort gu 'n dean finn-ne feirbheis co fhìrineach dhuit ann fa' bheatha fo, a 's nach bi moille oirn fa dheoidh do gheallaidh neamhuidh a fhealbhachadh, trid toilltinneas Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. iii. 16.

IS do Abraham a thugadh na geallanna agus d'a fhiol. Ni 'n deir sè, Agus do fhiolaibh, mar gu 'm biodh *è labhairt* mu-mhòran; ach mar mu aon, agus do fhiolfa, neach a 's è Criofd. Agus a deiream fo, nach fheudar gu 'n cuir an lagh, a thugadh ann ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'n a dhiaigh, ann cunnradh ann neo-bri', a dhaingnicheadh roimhe le Dia ann Criofd, ionnas gu 'n cuireadh sè an gealladh air cùl. Oir ma's ann o'n lagh *ata* an oighreachd, ni *bheil i* ni 's mó o 'n ghealladh: ach thug Dia gu faor *i* do Abraham tre ghealladh. C'ar fon uime fin *a thugadh* an lagh? thugadh è air fon eas-aontais, gus an d' thigheadh an fiol, d'an d' rinneadh an gealladh; air órduchadh le ainglibh ann làimh eidir-mheadhonair. 'Noife an t eidir-mheadhonair, ni h ann air *fon* a h aon *ata è 'n a eidir-mheadhonair;* ach is aon

Dia

Dia. Uime ſin *am bheil* an lagh ann agaidh gheallana De? Nar leigadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comaſach air beatha thoirt uaithe, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh f ìreantachd. Ach dh' f hàg an ſgriobtuir na h uile *dhaoine* dùinte fa peacadh, chum gu 'm biodh an gealladh tre creidimh Joſa Crioſd air a thoirt dhoibhſin a 'ta creidſin.

An Soiſgeul. Luc. x. 23.

'S Beannuichte na ſùile a chi na nithe 'ta ſibhs' a' faicſin. Oir a deirim ribh, Gu 'm b' iomadh faidhe agus righridh, ler bu mhiann na nithe-ſe f haicſin ata ſibhs' a' faicſin, agus nach facadh *iad;* agus na nithe s' a chláiſdin ata ſibhs' a' cluinntin, agus nach cualadh *iad.* Agus feuch, do ſheas fear lagha àraidh ſuas, 'g a bhuaireadh, agus ag radh, A mhaighiſdir, ciod a ni mi chum gu 'n ſealbhaichean a' bheatha mhairtheanach? Agus a dubhairt ſè ris, Ciod tha ſgriobhta ſan lagh? cionnas a leughas tu? Agus ag freagairt da-ſan, a dubhairt ſé, Gràdhaich an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe agus le d' uile anam, agus le d' uile neart, agus le d' uil' inntin; agus do choimhearſnach mar thu fein. Agus a dubhairt eiſean ris, 'S ceart a f hreagair thu: dean-ſa ſo, agus bithidh tu beo. Ach air dha-ſa toil a bhì aige è fein f hìreanachadh, a dubhairt ſ è re h Joſa, Agus co è mo choimhearſnach? Agus f hreagair Joſa, agns a dubhairt ſ è, Chuaidh duine àraidh ſios o Hieruſalem gu Jericho, agus thuit è 'meaſg mheirleach, agus air dhoibh a rùſgadh, agus a lotadh, dh'imich iad rompa, air f hagail-ſin doibh leth-mharbh. Agus tharladh gu 'n d' imich ſagart àraidh ſios air an t ſlighe ſin; agus 'n uair a chunnairc ſè è, ghabh è ſeachad air an taobh eile do 'n t ſlighe. Agus mar an ceudna air do Lebhiteach bhi aig an ionaid ſin, thainig è agus dh'amhairc ſ è *air*, agus ghabh è ſeachad air an taobh eile do 'n t ſlighe. Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhail an ròid, thainig è far an raibh eiſean: agus 'n uair a chunnairc ſè è, ghabh è truas mòr *dheth*, Agus thainig è d'a ionnſuidh agus cheangail è ſuas a chreuchda, agus air dórtadh ola agus fiona ionnta, chuir ſè air ainmhidh fein è, agus thug gu tigh óſda è, agus ghabh è curam dheth. Agus air an là màrach, n' uair a dh'f halbh è, thug é 'mach dà pheghinn *romhanach*, agus thug è do f hear an tigh òſda*i ad*, agus a dubhairt ſ è ris Gabh cùram dheth; agus ge b'è ni tuille' chaitheas tu, 'n trá' philleas miſe air m' ais, dìolaidh mi dhuit è.

Co

Co anois' do 'n triur so a shaoileas tu, bu choimhearsnach dha-san a thuit a'measg nam meirleach, Agus a dubhairt eisean, An ti rinn tròcair air. Ann sinn a dubhairt Josa ris, Im'ich thus', agus dean mar an ceudna.

An ceathramh Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, tabhair dhuinn meudacha a chreidimh, an dochais, agus a gràidh; agus do chum gu 'm faigh sinn a' nì gheall ù, thoir oirn gu 'n gràdh-uich sinn a' nì ata thù 'g àithne, trid Josa Criosd ar Tighear-na. Amen.

An Litir. Gal. v. 16.

SO deiream ma seadh, Gluaisibh san Spioraid, agus cha choi'-lion sibh àin-mhiann na feòla. Oir ata an f heoil a' mian-nachadh ann aghaidh an Spioraid, agus an Spioraid ann a-gaidh na feòla: agus ata iad sinn ann aghaidh a chèile; ionnas nach fuigh sibh na nithe bu mhiann libh a dheanamh. Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha 'n 'eil sibh fuidh 'n lagh. 'Noise 'ta oibre na feòla follasach, a 's iad *so*, adhaltran-nas, strìopachas, neo-ghloine, macnus, iodhol-ádhradh, buit-seachas, naimhdheas, connsachadh, co'-fharpuis, fearg, coi'-stribh, ai'-reite, eireacachd, farmad, morta, meisg, geòcaireachd agus an leithide sin: mu bheileam ag innseadh dhuibh roimh laimh, mar a dhi'nnis mi dhuibh cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan an ni an leithide sin rioghachd Dhe mar oighre-achd. Ach is è toradh an Spioraid gradh, aoibhneas, siothchaint, fad-f hulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh, Macantas, measarachd: ann aghaidh an samhuil sin ni bheil lagh. Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an f heoil, maille r'a h an to-graibh agus a miannasaibh.

An Soisguel. Luc. xvii. 11.

AGus tharladh, ag dol ſuas da gu Hierſalem, gu 'n deachaidh sè tre mheadhon Shamaria agus na Galilee. Agus 'n uair a bha è dol a ſtigh do bhaile àraidh, thacair deichnear dhaoine air a bha 'n an Iōbhair, a ſheas fada uaithe: Agus thog iad ſuas an guth, ag radh, Joſa a mhaighiſdir, dean trocair oirnne. Agus 'n uair a chunnaic sè *iad*, a dubhairt sè riu, Im'ichibh *agus* nochdaibh ſibh fein do na ſagartaibh. Agus tharladh, ag im'eachd dhoibhſe, gu 'n do ghlanadh iad. Agus phill a haon aca air ais 'n uair a chunnaic sè gu 'n do leighiſeadh è, a' toirt glòir' do Dhia le guth àrd, agus thuit sè air aghaidh aig a choſaibhſe, a' toirt buidheachais da: agus bu Shamaritanach è. Agus f hreagair Joſa agus dubhairt sè, Nach do ghlanadh deichnear? ach an naoidhnear, c'àit' am bheil iad. Cha d' f huradh a phill a thoirt glòir' do Dhia, ach an coigreach ſo. Agus a dubhairt ſè ris, Eirich, im'ich; ſhlànuich do chreidimh thu.

An cuigeamh Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

THa ſinn a' guidhe ort O Thighearna, gleidh t-eaglais le d' bhuan throcair. Agus do bhri nach feud anmhuineachd an duine gun tuitim as t-eugmhais, coimhid ſinn do ghna le d' chomhnadh o gach uile nì cronnail, agus treoruich ſinn do dh-ionnſuidh gach nì fèumail a chum ar ſlainte, trìd Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Gal. vi. 11.

'TA ſibh faicſin mèud na litreach a ſgriobh mi dhuibh le m' làimh fein. Mhèud le 'm miann iad fein a thaiſbeanadh gu ſgiamhach ſan f heoil, ata iad 'g ar n eigneachadh chum bhi air bhur timchioll-ghearradh; amhàin chum nach deantadh geur-

leanmhuin orr' air ſon crann ceuſaidh Chrioſd. Oir ni 'm bheil iadſan fein a 'ta air an timchioll-ghearradh ag coimhead an lagha; ach is àill leo ſibhſe bhi air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uaill ann bhur feoil. Ach nar leigeadh Dia gu deanainnſe uaill ach an crann-ceuſaidh ar Tighearna Joſa Crioſd, tre 'm bheil an ſaoghal air a cheuſadh dhamh-ſa, agus miſe do 'n t ſaoghal. Oir ann Joſa Crioſd ni 'm bheil eifeachd air bith ann timchioll-ghearradh, no an neimh thimchioll-gearradh ach ann creatuir nuadh. Agus mheud 's a ſhiùbhlas a reir na riaghail ſo ſiothchaint orra, agus trocair, agus air Iſrael De. O ſo amach na cuireadh neach ſam bith dragh orm; oir ata mi giùlan ann mo chorp comharthaidh an Tighearn' Joſa. A bhràithre, *gu raibh*, gràs ar Tighearna Joſa Crioſd maille r'ar ſpiorad. Amen.

An Soiſgeul. Mhat. vi. 24.

NI h eudar le neach air bith ſeirbhis a dheanamh do dhà Thighearna: oir an dara cuid bithidh fuath aige do deach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhuidh ſè le neach aca, agus bheir è tarcuis do neach eile. Ni h eudar libh ſeirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhammon. Uime ſin a deirimſe ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beathaidh, creud a dh'itheas no dh'òlas ſibh; no mu thimchioll bhur cuirp, creud a chuireas ſibh umaibh: an è nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t eadach? Amharcaibh air èunlaith an aidheir: ni 'n cuir iad ſiol, agus ni 'n cruinnich iad ann ſgiobolaibh: gidheadh ata bhur n Athair neamhaidh-ſe 'g am beathachadh; 'n è nach fearr ſibhſe gu mòr na iadſan? Agus cia agaibh le mòr chùram dh'fheudas aon bhann làmh a chur r'a airde fein? Agus creud fa 'm bhuil ſibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fò'lomaibh cionnas ata na lilighe fàs ſa mhachair; ni 'n dean iad ſaothair, agus ni 'n dean iad ſniomh. Gidheadh a deirimſe ribh, Nach raibh Solomh fein 'n a uile ghlòir, air eadachadh mar aon diubh ſo. Air an adhbhar ſin ma' ta Dia mar ſin ag ſgeudachadh feur na machaire, ata an diu ann, agus a' màrach air a thilge' ſan àmhuinn, an è nach mò na ſin a *ſgeudiacheas* è ſibhſe, a dhaoine air bheag creidimh? Uime ſin na bithibh làn chùram, ag radh, Creud a dh'itheas ſinn? no creud a dh'òlas ſinn? no creud a chuireas ſinn umainn? (Oir is iad ſo uile na nithe ata na cinnich ag iarraidh) oir ata fios aig bhur n Athair neamhaidh

neamhaidh gu bhuil feum agaibhſe air na nithibh ſin uile. Ach iarraibh air tùs Rioghachd Dhe, agus f hireantachd-ſan, agus cuirſear na nithe-ſe uile ribh. Uime ſin na bitheadh ro chùram oirbh mu thimchioll an la màrach: oir bithidh a làn do chùram air an la màrach mu thimchioll a nithe fein: is leòr do 'n là olc fein.

An ſeitheamh Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, ata ſinn a' guidhe ort, deanadh do ghna iochd t eaglais a ghlanadh agus a dhionn; agus do bhri nach urrain ì buanachadh ann ſàbhaltachd as eug'ais do chomhnadh, gleidh ì gu bràth le d' chuideachadh agus le d' mhaitheas, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Epheſ. iii. 13.

A Ta mi 'g iarraidh oirbh nach fannaich ſibh a leith mo thriobloidean-ſa air bhur ſon, ni a's è bhur glòir-ſe. Air an ádhbhar ſo lùbam mo ghluine do Athair ar Tighearna Joſa Crioſd, air an ainmichear an teaghlach uile air neamh agus air talamh, gu 'n deònaicheadh è dhuibh a reir ſaibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh le cumhachd, trìd a Spioraid ſin ann ſan duine 'n leith ſtigh; chum air dhuibh bhi air bhur freamhachadh ann grádh, gu 'm bì ſibh comaſach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigſin creud è ſlèud, agus fad, agus doimhne, agus àirde; agus air grâdh Chrioſd aithneachadh, a chuaidh thar gach uile eòlas, chum as gu 'm bi ſibh air bhur lionadh le uile lanachd Dhe. 'Noiſe dha-ſan d'an comas gach uile nithe a dheanamh gu h an barrach ro-phailt' thar gach ni a 's urradh ſinne iarruidh no ſmuaineachadh, do reir a' chumhachd a 'ta 'g oibreachadh gu h eifeachdach annainn, Dha-ſan *gu raibh* glòir ann ſan eaglais trìd Joſa Crioſd, air feadh gach uile linn, gu ſaoghal nan ſaoghal. Amen.

An Soifgeul. Luc. vii. 11.

AGus tharladh an an la 'n a dhiaigh fin gu 'n deachaidh è chum bhaile d' an goir'ear Nain; agus chuaidh mòran d'a dheifciobluibh maille ris, agus fluagh mòr. 'Noife 'n uair a thainig è 'm fogus do gheat' a' bhaile, feuch, ghiulaineadh amach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhan-trea'ch i: agus bha fluagh mór do *mhuintir* a' bhaile maille ria. Agus 'n uair a chunnaic an Tighearn' i, ghabh è truas mór dith, agus a dubhairt fè ria, Na guil. Agus thainig è agus bhean fè ris a' ghiulan, (agus fheas iadfan a bha 'g a iomchar) agus a dubhairt fè, Oganaich, a deirim riut, eirich. Agus dh'eirich an duine marbh 'n a fhuidhe, agus thófaich è air labhairt: agus thug è d'a mhathair è. Agus ghlac eagal *iad* uile: agus thug iad glóir do Dhia, ag radh, Dh'eirich faidh mór 'n ar meafg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a phobull fein. Agus chuaidh 'n t iomradh fo 'mach air-fin air feadh Judea uile, agus na dùthcha m'an cuairt uile.

An feachdamh Dòmhnach deug an deigh na Trionad.

An Urnuigh.

A Thighearna, guidhemid ort, gu 'm biodh do ghras do ghna romhain agus 'n ar deigh; agus gu'n tabhair è oirn an comhnuidh bhi 'g aomadh dh'ionfuidh gach uile dheagh oibre, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephef. iv. 1.

UIme fin ata mife prìofunach an Tighearna, a' guidheadh oirbh gu 'n gluais fibh gu cubhaidh do 'n ghairm leis an do ghairmeadh fibh; leis gach uile irioflachdinntin agus macantas, maille re fad-fhulangas, a' giulan le chèile ann an gradh; a' deanamh dìchill air aonachd an Spiorad a choimhead ann co'-bhann na fiothchaint. *Is* aon chorp agus ann Spiorad *ata ann*, amhuil fós a ghairmeadh fibh ann aon mhuinghin

mhuinghin bhur gairm; aon Tighearna, aon chreidimh, aon bhàiſte, aon Dia agus Athair nan uile, a '*ta* os ceann gach uile, agus annaibhſe uile.

An Soiſgeul. Luc. xiv. 1.

AGus tharladh, mar a chuaidh Joſa gu tigh uach darain âraidh do na Phairiſichibh a dh' itheadh bidh air la na ſabaid', gu'n raibh iad a' deanamh geur-fhaire air Agus fèuch, bha duine araidh 'n a lathair air an raibh a' mhèud-bhronn. Agus fhreagar Joſa, agus labhair è ris an luchd-lagha, agus ris na Phairiſichibh, ag radh, Am bheil è ceaduichte leigheas a dheanamh air la na ſàbaid'? Ach dh' fhan iadſan 'n an toſd. Agus air dha breith *air*, leighis ſè è, agus leig ſè uaithe è: Agus fhreagair ſè iadſan, ag radh, Co agaibhſe, ma thuiteas aſal no a dhamh ann ſlochd, nach tarruing amach gu grad è air la na ſabaid'? Agus cha b' urradh iad a fhreagairt a-rìs ann ſna nithibh ſin. Agus labhair è comhad riu-ſan a chuireadh, 'n uair a thug è fainear mar a thagh iad na ceud àiteachaſuidhe; ag radh riu, 'N uair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnſe, na ſuidh ann ſa cheud aite: 'n teagal gu 'n d' fhuair duin' a's onoraich' na thuſa cuireadh uaithe; agus gu 'n d' thig an ti a thug cuireadh dhuit' agus dhaſan, agus gu' n abair ſè riut Thoir aite do 'n duine ſo; agus gu 'n tòſaich thus' ann ſin le naire air ſuidhheadh ann ſan ait' a's ìſle. Ach 'n uair a gheibh thu cuireadh, imich agus ſuidh ann ſan ait' a's ìſle; chum 's 'n uair a thig eiſean a thug cuireadh dhuit, gu 'n abair è riut, A charaid, ſuidh ſuas ni 's airde: ann ſin gheibh thu onoir ann lathair na muintir ata 'n an ſuidhe air bórd maille riut. Oir ge b'è neach a dh' ardaicheas è fein, ìſlichear è; agus ge b'è neach a dh' ìſlicheas è fein, àrdaichear è.

An t-ochdamh Dòmhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

A Thighearna, guidemid ort deonuich do d' phobul gràs gu ſeaſamh 'n aghaidh buaithribh an t-ſaoghail, an diabhoil, agus na feola, agus thuſa an t-aon Dia a' leantuin le cridheachaibh agus le inntinibh fior ghlan, trìd Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 1 Cor. i. 4.

A Ta mi toirt buideachais do Dhia a ghna' air bhur ſon-ſa, air ſon gras Dhe a thugadh dhuibhſe ann Joſa Crioſd; air ſon gu 'n d' rinneadh ſaibhir leiſin ſibh ann s gach uile ni, ann s gach uile ùr-labhradh, agus *ann* s gach eòlas: Reir mar a dhaingnicheadh fia'nais Chrioſd annaibh. Ionnas nach 'eil ſibh dhei'-laimh ann tiodhlac' ſam bith; ag feitheamh re foillſeachadh ar Tighearna Joſa Crioſd: Neach fòs a dhaingnicheas ſibh gus a' chrìch, *chum 's gu 'm bi ſibh* neo-lochdach ann la ar Tighearna Joſa Crioſd.

An Soiſgeul. Mhat. xxii. 34.

AN t am do chuala na Phairiſich gur chuir ſè na Sadduiſich 'n an toſd, chruinnicheadh iad ann ceann a chèile. Ann ſin do chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaiſg an lagha, ceiſd *air*, 'g dhearbhadh, agus ag radh, A mhaighiſdir, cia i an aithin' a's mó ſan lagh? A dubhairt Joſa ris, Gradhuichidh tu an Tighearna do Dhia le d' uile chroidhe, agus le d' uil' inntin. 'Si ſo a' cheud *àithne* agus an aithne mhór. Agus *is* coſmhuil an dara ria ſo, Gràdhuichidh tu do choi-mhearſnach mar thu fein. Ann dà àithne ſo ata ſuim an lagha uile, agus nam faidhean. Ach air do na Phairiſichibh bhi cruinn ann ceann a cheile, dh'fheóraich Joſa dhiubh, ag radh, Creud i bhur bar'ailſe mu thimchioll Chrioſd? co d'am mac è? a deir iadſan ris, Do Dhaibhi. A deir eaſean riu, Cionnas ma ſeadh a ghoireas Daibhi ſan ſpiorad a Tighearna dheth, ag radh,

radh, A dubhairt an Tighearna re m' Thighearna, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'n an ſtol fuidh d'chofaibh ? Air an adhbhar ſin ma ghoireas Daibhi a Thighearna dheth, cionnas is mac dha è ? Agus ni 'm bu chomaſach aon neach fhreagradh ſam bith a thabhairt air; ni mo a bha chroidh' aig aon neach (o 'n la ſin ſuas) ni air bith fheoraich dheth.

An naoitheamh Domhnach deug an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe, do bhri as t-eug'ais nach urrain ſinn do thoileachadh; deonuich gu tròcairich gu 'n dean do Spiorad naomh ar cridheachan a ſtiuradh agus a riaghladh ann ſgach uile nì, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Epheſ. iv. 17.

SO uime ſin a deiream, agus guidheam am fia'nais an Tighearna, gun ſibh a dh' im'eachd a ſo ſuas mar ata na Geintilich eile ag im'eachd, ann diomhaoineas ann inntin fein, aig am bheil an tuigſe air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'n an coimhich do bheatha Dhe, thaobh an ain-eolais a 'ta annta, tre chruas an chroidhe: Muintir, air dhoibh am mothacha' chall, a thug iad fein thairis do mhi-nàire, chum gach uile neo-ghloine chur ann gniomh le ciocras. Ach cha d' fhòghluim ſibhſe Crioſd mar ſo; ma chuala ſibh è, agus ma theagaiſgeadh leis ſibh, mar ata an fhìrinn ann an Joſa: Gu 'n cuir ſibh dhibh thaobh a' cheud chaithe'-beatha, an ſean duine, a'ta truaillidh reir nan ainmhianna cealgach: Agus gu 'm bi ſibh air bhur nuadhachadh ann ſpiorad bhur n inntin: Agus gu 'n cuir ſibh umaibh an nuadh dhuine, a 'ta air a chruthachadh a reir Dhe am fìreantachd agus am fior naomhachd. Uime ſin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearſnach: oir is buill ſinn d'a chèile. Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh: na luidheadh a' ghrian air bhur corruich: Agus na tugaibh àite do 'n diabhol

bhol. An ti a ghoid, na goideadh à ni 's mó: ach gu ma fearr leis ſaothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a'ta maith maith le a làmhaibh fein, chum's gu 'm bi aige ni r'a phairteachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh. Na d' thigeadh focal truaillidh air bith amach as bhur bheul, ach an ni ſin a 'tá maith chum deadh-fhoghluim, ionnas gu 'n toir è gràs do 'n luchd eiſdeachd. Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomha Dhe, leis an do chuireadh ſeula oirbh gu là na ſaorſa. Biodh gach uile ſhearbhas, agus corruich, agus fearg, agus gàrrthaich, agus toibheum air an tog'ail uaibh, maille ris gach uile mhirun. Agus bithibh caoimhneil, teochroidheach d'a chèile, a' tabhairt maitheanais d 'a chèile, eadhon mar a thug Dia mar an ceudna maitheanas dhuibh-ſe ann Crioſd.

An Soiſgeul. Mhat. ix. 1.

AGus air do Joſa dol ann luing chuaidh ſè thar an uiſge, agus thainig ſè d'a bhaile fein. Agus fèuch, thug iad d 'a ionnſuidh duine air an raibh am pairilis, 'n a luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnairc Joſa an creidimh, a dubhairt ſè re fear na pairilis, Biodh agad deadh mhiſneach, a mhic, ata do pheacaidh air am maitheadh dhuit. Agus fèuch, a dubhairt dream àraidh do no na ſcriobhuichibh ionnta fein, Ata am fear ſo a' labhairt blaiſpheime. Agus air do Joſa an ſmuainteachadh fhaicſin, a dubhairt ſè, Creud ſa 'm bhuil ſibh a' ſmuainteachadh uilc ann bhur croidhibh? Oir cia is uſadh a radh, Ataid do pheacaidh air am maitheadh dhuit? no a radh, Eirich agus im'ich? Ach a chum gu 'm bi fios agaibh gu bhuil cumhachd aig Mac an duine peacaidh a mhaitheadh air an talamh, (a deir ſè ann ſin re fear na pairilis) Eirich, tog do leabaidh, agus im'ich do d'thigh. Agus air eirigh dhóſan, chuaidh ſè d'a thigh fein. Ach ann uair a chunnairc am pobull *ſin*, ghabh iongantas iad, agus thug iad glôir do Dhia, a thug a leithid ſin a cumhachd do dhaoinibh.

An

An fichoid a Domhnach an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus ro thrócairich, guidhemid ort, gleidh ſinn le d' mhor mhaitheas, o gach nì a dh' fheudas cron a dheanamh dhuinn; air bhi dhuinn ullamh ann an corp agus ann anam, gu 'n coi'lion ſinn gu ſuilbhir na nithe ſin b'ail leat ſinn a dheanamh, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Epheſ. v. 15.

FEuchaibh uime ſin gu 'n gluais ſibh gu faicilleach, nì h ann mar amadain, ach mar dhaoine glice, a' fuaſgladh na h aimſir', do bhri gu hheil na làith' olc. Air an àdhbhar ſin na bithibhſe neo-ghlic, ach a' tuigſin creud i toil an Tighearna. Agus na bithibh air mheiſg le fion, ann s a' bheil an-barr'; ach bithibh air bhur lionadh do 'n Spiorad: A' labhairt ribh fein ann ſalmaibh, ann laoidhibh, agus cantaicibh ſpioradail, a' ſeinn agus a' deanamh ciuil ann bhur croidhibh do 'n Tighearna, a' toirt buidheachais a ghnà' air ſon nan uile nithe do Dhia agus do 'n Athair, ann ainm ar Tighearna Joſa Crioſd; air dhuibh bhi umhal d'a chèile ann eagal De.

An Soiſgeul. Mhat. xxii. 1.

DUbhairt Joſa is coſmhuil Rioghachd Nèimhe re Righ araidh, a rinn bainnis phóſaidh d'a mhac fein, agus chuir ſè ſhearbhanta a ghairm na muintir a fhuair cuireadh chum na bainnſe: ach nior b'áill leo-ſan teachd. A-rìs chuir ſè *d'an ionnſuidh* ſearbhanta éile, ag radh, Abruibhſe ris a' mhuintir d'an d' thughadh cuireadh, Fèuch, do dheaſuich mi mo dhìnneir: *ata* mo dhaimh agus *mo* ſprèidh bhiadht' air am marbhadh, agus *ata* gach uile nithe ullamh: thigibh chum na bainnſe. Ach do chuir iads' ann ſuarachas *è*, agus dh'imich

ſiad

ſiad rompa, fear dhuibh d'a fhearann, agus fear eile chuma cheannuigheachd: Agus rug a' chuid eile *dhuibh* air a ſhearbhantaibh, agus thug ad eaſonoir *dhoibh*, agus mharbh ſiad *iad*. Ach air cluinntin *ſo* do 'n Rtgh, ghabh ſè fearg: agus air cur armailteadh uaithe, ſgrios ſè an luchd mortaidh ud, agus loiſg ſè am baile ſinn. A deir ſè ann ſin r'a ſheirbhiſeachaibh, Gu ſìrinnneach ata a' bhainnis ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'fhiu iad *è*. Air an àdhbhar ſin im'ichibhſe gus na ròdaibh mòra, agus a lion *daoine* 's a gheibh ſibh, cuiribh *iad* chum na bainnſe. Agus air dol amach do na ſearbhantaibh ſin air na ròdaibh, chruinnich iad gach uile neach a fhuir iad, eidir olc agus mhaith: agus lionadh *tigh* na bainnſe muintir a ſhuidh chum bidh. Agus air dol a ſteach do 'n Righ a dh'fhaicſin nan Aoidheachan, chunnairc ſè ann ſin duine aig nach raibh truſcan na bainnſe uime: Agus a deir ſè ris, A charaid, cionnas a thainig thuſa ſteach ann ſo, gun truſcan na bainnſe umad? Ach dh'fhan eiſean 'n a thoſd. Ann ſin a dubhairt an Righ ris na ſeirbhiſeachaibh, Air a cheangal duibh eidir chos agus làmh, togaibh libh è, agus tilgibh ann an iomall dorchadais *è*: ann ſin bithidh gul agus gioſcan fhiacal. Oir ata mòran air an gairm, ach beag air an tagha'.

An Domhnach thair-fhiochiod na deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

GUidemid ort a Thighearna thròcairich, deonuich do d' phobul fìrineach maitheanas agus ſith; chum gu 'm bi iad air an glanadh o 'n uile pheacaidh, agus gu 'n dean iad ſeirbheis dhuit le inntin ſhocraich, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Epheſ. vi. 10.

MO bhràithre bithibh làidir ſan Tighearna, agus ann an neart a chumhachd-ſan. Cuiribh umaibh huil' armachd Dhe, chum 's gu 'm bi ſibh comaſach air ſeaſam ann

ann agaidh cuilbheirtidh an diabhoil. Oir ni 'm bheil ſinn a' gleachdadh re fuil agus feoil, ach re uachdranachdaibh, re cumhachdaibh, re prionnſuibh dorchadais an t ſaoghail ſo, re aingidheachd ſpioradail ann an *ionadaibh* àrda. Uime ſin glacaibh d 'ar n ionnſuidh uil' armachd Dhe chum 's gu 'm bi ſibh comaſach air ſeaſamh ann agaidh *a bhuairidh* ſan droch là, agus air dhuibh gach uile nithe a deanamh, chum ſeaſamh. Seaſaibh uime ſin, air bhi d'ar leaſraidh air an crioſrachadh le fìrinn, agus uchd-èididh na fìreantachd umaibh; agus ullamhacha' ſoiſgeil na ſiothchaint, mar bhròga agaibh air bhur coſaibh; os ceann gach uile ni, a' glacadh chugaibh ſgiath á' chreidimh, leis am bi ſibh comaſach air uile ſhaighde teinteach an droch *Spioraid* a choſgadh. Agus glacaibh clogaid na ſlàinte, agus cloidheamh an Spioraid, ni a 's è briathar Dhe: A deanamh ùrnuigh a ghnà' leis gach uile ghnè ùrnuigh agus athchuinge ſan Spiorad, agus 'a deanamh faire chum an ni ſo fein maille ris gach uile bhunachadh, agus guidheadh air ſon nan naomh uile; agus air mo ſhon-ſa, chum gu tiubhrar dhamh comas labhairt, le foſgladh mo bheoil ann dánachd, chum gu foillſicheam diomhaireachd an t ſoiſgeil: Air ſon am bheileam a'm' theachdoire ann geimhlibh: chum 's gu labhram gu dàna uime, mar is còir dhamh labhairt.

An Soiſgeul. Ioin iv. 46.

BHa duine cumhach dach àraidh, aig an raibh a mhac gu tinn ann Capernaum. 'N uair a chual' eiſean gu 'n raibh Joſa air teach a Judea do 'n Ghalilee, chuaidh è d'a ionnſuidh, agus ghuidh ſè air gu 'n rachadh è ſios, agus gu 'n ſlànuicheadh è a mhac: oir bha è re h uchd bàis. Ann ſin a dubhairt Joſa ris, Mur faic ſibh comharthaidh agus miorbhuile, cha chreid ſibh. A dubhairt an duine cumhachdach ris, A Thighearna, rach ſios mum fuigh mo leanban bàs. Dubhairt Joſa ris, Im'ich; ata do mhac beo. Agus chreid an duine am focal a labhair Joſa ris, agus dh' imich ſè. Agus am feadh a bhaè fòs a' dol ſios, choinnich a ſheirbhiſich è, agus dh' innis iad *da*, ag radh, 'Ta do mhac beo. Ann ſin dh' fheòraich ſè dhuibh an uair ann deachaidh ſè 'm feabhras: agus a dubhairt ſiad ris, An dè air an t ſeachdhmhadh uair dh' fhàg am fiabhras è Mar ſin dh' aithnich an t athair gur *b'i* an uair ſin fein, ann 's an dubhairt Joſa ris, 'Ta do mhac beo;

beo; agus chreid è fein, agus a theaghlach uile. *'S è* so a-rìs an dara miorbhuil a rinn Josa, 'n uair a thainig sè a Judea do 'n Ghalilee.

An dara Domhnach thair-fhichiod an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

ATA sin a' guidhe ort a Thighearna, gu 'n coimhdeadh tu do theaglach an eaglais ann diaghachd do ghna; ionnas le do dhìdin gu 'm bi si saor o gach uile thrioblaidibh, agus air a h-aomadh gu cràbhach gu seirbheis a dheanamd dhuit ann deadh oibre, chum glóir t-ainm, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. i. 3.

'TA mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh, (a ghná' ann am uile ùrnuighibh air bhur son-sa uile, le gàirdeachas a' deanamh guidheadh) air son bhur comh-pairt do 'n t soisgeul, o 'n cheud la gus a noise; air dhamh bhi dearbhta as an ni so fein, eadhon an ti thósaich deadh obair annaibh, gu' n coi'-lion sè i gu là Josa Criosd: Eadhon mar is còir dhamsa so a smuainteachadh umaibh uile, do bhri' gu bheil sibh agam ann mo chroidhe, agus gu bheil sibh uile, 'n ar luchd comh-pairt do m' ghràs-sa, faraon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t soisgeil. Oir is è Dia m' fhia'nais, cia mèud mo mhiann oirbh uile, ann innibh Josa Criosd. Agus ata mi a' guidheadh so, *eadhon* gu 'm biodh bhur gràdhsa air a mhèudachadh ni 's mò ann eòlas, agus *ann* uile thuigse: Chum 's gu 'n dearbh sibh na nithe a's fearr; chum 's gu 'm bi sibh tre'-dhireach, agus gun tuisleadh air bith gu là Chriosd; air bhur lionadh le toraibh na fìreantachd, a 'ta tre Josa Criosd chum glòir' agus moladh Dhe.

An

An Soisgeul. Mhat. xviii. 21.

DUbhairt Peadar re Josa, A Thighearna, cia minic a pheacuicheas mo bhràair a'm' aghaidh, agus a maitheas mi dha? *An ann* gu ruig an seachdmha' uair? A dheir Josa ris, Ni abram riut, gus an seachdmha' uair: ach, gu deich agus tri fichid seachd uaire. Air an adhbhar sin is cosmhuil rioghachd Nèimh' re righ àraidh, ler b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhiseachaibh. Agus an uair a thòsaich sè air cunntas a dheanamh, thugadh a h aon d'a ionnsuidh air an raibh aige deich mìle talanna. Ach do bhri' nach raibh aige ni leis an deanadh è dioladh, dh'àithin a thighearn' è sein, agus a bhean, agus a ehlann, agus gach uile nithe bha aig' a reiceadh, agus dioladh a dheanamh. Air an àdhbhar sin do thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn sè umhlachd dha, ag radh, A Thigheaana, dean foighidin rium, agus iocaidh mi dhuit an t iomlan. Ann sin air do thighearna an òglacich sin truas mòr a ghabhail ris, leig sè a chead da, agus mhaith sè na fiacha dha. Ach air dol do 'n t seirbhiseach sin fein amach, fhuair è h aon d'a choi'-sheirbhiseachaibh, air an raibh aige ceud peghinn: agus air dha làmh a chur ann, rug sè air scornach *air*, ag radh, Ioc dhamh na bhuill agam ort. Agus air tuiteam d'a choi'-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, ghuidh sè air, ag radh, Dean foighidin rium, agus iocsuidh mi an t iomlan duit. Agus nior b'àill leisin *sin*: ach air imtheachd dha do thilg sè am prìosun è, gus an iocadh sè na fiacha. Agus an uair a chunnairc a choi'-sheirbhisichsin na nithe do rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thainig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearna gach ni a rinneadh. Ann sin air d'a thighearn' a ghairm, a dubhairt sè ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith me dhuit na fiacha ud uile, do bhri' gu 'n do chuir thu impidh orm: Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do choi'-sheirbhiseach fein, amhail mar a rinn mise tròcair ortsa? Agus air gabhail feirge d'a thighearna, thug sè do na ceusadoiribh è, gus an iocadh sè fhiacha uile dha. Agus mar sin do ni m' Athair neamhuidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur croidhibh d'a bhràthair an cionta.

An treas Domhnach 'air-fhichiod an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Dhe ar neart agus ar dion, is tu ughdar gach uile dhiaghachd; guidhemid ort, bi ullamh gu eisdeachd ri urnuighean cràbhach t eaglais; agus deonuich na nithe a dh'iarras sinn gu creidmheach, gu 'm faigh sinn iad gu h eifeachdach, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Phil. iii. 17.

A Bràithaire, bithibhse le chèile 'n ar luchd-leanmhuin ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsin at 'a gluasachd air an dòigh sin, mar ata sinne 'n ar eisempleir agaibh. (Oir ata mòran a' gluasachd, mu 'n do labhair mi gu minic ribh, agus mu 'm bheil mi 'noise, eadhon a' gul, a' labhairt ribh, *gur h iad* naimhde crann-ceusaidh Chriosd: D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù: aig am bheil an glòir 'n an nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh) oir ata ar coinbhearsaid-ne air neamh, an t ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t Slànui'-fhear, an Tighearna Josa Criosd: Neach a chruth-atharraicheas ar corp dìbli, chum gu 'n deanthar è co'-chosmhuil r'a chorp glòmhor fein, a reir an oibreachaidh leis am bheil è comasach air na h uile nithe a chur fa cheannsal fein.

An Soisgeul. Mhat. xxii. 15.

ANN sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh siad comhairle cionnas a dh'fheudadh iad eisean a ribeadh 'n a chainnt. Agus chuir siad d'a ionnsuidh an deisciobuil fein, maille re luchd leanmhuin Ioraith, ag radh, A mhaighisdir, ata fhios aguinn gu bhuil thu teagasg slige Dhe ann am firinn, agus nach bhuil suim agad do duine air bith: oir ni 'm bhuil thu ag amharc air pearsuibh dhaoine. Uime sin innnis dhuinne do bhar'ail, Am bhuil è ceaduicht' cìs a thaibhairt do Cheasar,

no nach bhuil? Ach air tuigſin am mioruin a dh' Joſa, a dubhairt ſè, Creud fa 'm bhuil ſibh ga m' bhuaireadh, a chealgoirean? Nochduibh dhamh-ſa airgiod na cìſe. Agus thug iad d'a ionnſuidh peghinn. Agus a dubhairt ſè riu, Cia dha a bhuineas an iomhaidh ſo, agus an ſcriobhadh *ata m'a timchioll?* A deir iadſan ris, Do Cheaſar. A deir eiſean riu ann ſin, Thugaibh uime ſin do Cheaſar na nithe 's le Ceaſar; agus do Dhia, na nithe 's le Dia. Agus air dhoibh *ſo* a chluinntin, ghabh ſiad iongantas, agus air dhoibh f hàgail, dh'imich iad rompa.

An ceathramh Domhnach 'air-fhiochiod an deigh na Trionaid.

An Urnigh.

O Thighearna, guidhemid ort, fuaſgail do phobul o 'n cionntaibh; ionnas le d' mhor mhaitheas gu 'm bi ſinn uile air ar ſaoradh o chuibhrich nam peacanna ſin, a rinn ſinn trid ar laigſe. Deonuich dhuinn ſo, O Athair neamhaidh, air ſgà Joſa Crioſd, ar Tighearna agus ar ſlanui f hear beannuichte. Amen.

An Litir. Col. i. 3.

THa ſinn a' toirt buidheacheas do Dhia, agus Athair ar Tighearna Joſa Crioſd, a' sìr-dheanamh ùrnuigh air bhur ſon-ſa: O chuala ſinn iom-radh air bhur creidimh-ſe ann Joſa Crioſd, agus air *bhur* grádh do na naomhaibh uile; air ſon an dòchais a'ta air a thaſgaidh fa'r comhair-ſe air neamh, air an cuala ſibh iom-radh roimhe ann am focal f ìrinn an t ſoiſgeil: A thainig d'ar ionnſuidhſe, mar ann ſan t ſaoghal uile, agus a'ta tabhairt toraidh uaithe, mar *ata è deanamh* mar an ceudna 'n ar meaſgſa, o'n lá ann cuala ſibh *è*, agus s an d' fhuair ſibh eòlas air gràs Dhe ann am f ìrinn. Reir fòs mar a dh'fhoghluim ſibh o Epaphras ar co'-ſheirbhiſeach gràdhach-ne, neach a 'ta air bhur ſon-ſa 'n a mhiniſteir dìleas do Chrioſd; a chuir ann cèill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-ſa ann ſan Spiorad. Air an àdhbhar ſo, ni bheil ſinne fòs a' ſgur, o 'n là a chuala ſinn *è*, do deanamh ùrnuigh air bhur ſon-ſa, agus a ghuidheadh gu 'm biodh ſibh air bhur lionadh le eòlas a thoil-ſin, ſan uile ghliocas agus thuigſe ſpioradail. Chum gu 'n gluaiſeadh ſibh

gu

gu cubhaidh do 'n Tighearna chum gach uile thoileachadh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann eòlas De; air bhur neartachadh leis an uile neart a reir a chumhachd ghlòrmhoir-sin, chum an uile fhoighidin agus fhad fhulangas maille re gàirdeachas; a' tabhairt buidheachais do 'n Athair, a rinn sinne iomchu'idh chum bhi 'n ar luchd co'-pairt do oighreachd nan aomh san t solus.

An Soisgeul. Mhat. ix. 18.

AIr do Josa bhi a' labhairt nanithe-se riu, fèuch, do thainig uachdaran àraidh, agus thug sè onoir dhò, ag radh, Fhuair m 'inghean bàs air ball: ach thig-se agus cuir do làmh uirre, agus bithidh si beo. Agus air eirigh do Josa, lean sè fein agus a dheisciobuil è. (Agus féuch, do thainig bean, air an raibh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug, air a chùl-thaobh, agus bhean si re iomall eadaich. Oir a dubhairt si innte fein, Ma bheanas mi ach re eadach, bithidh mi slàn. Ach air tionndadh do Josa m 'an cuairt, chunnairc sè i, agus a dubhairt sè, Inghean, biodh agad deadh mhisneach; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin amach) agus an uair do thainig Josa gu tigh an Uachdarain, agus a chunnairc sè an luchd ciuil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhròin*, A dubhairt sè riu, Im'ichibh romhaibh, oir ni 'm bhuil an nìonag marbh, ach 'n a codal. Agus rinn iad gàire *le fanoid* ris Ach an uair chureadh a chuideachd amach, chuaidh sè a steach, agus rug sè air làimh uirre, agus dh'eirich an nìonag. Agus chuaidh iomradh sin amach air feadh na talmhain sin uile.

An cuigeamh Domhnach 'air fhiochiod an deigh na Trionaid.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhemid ort, duisg suas tograidh do phobuil treibh-dhireach, ionnas air dhoibh toradh dheadh oibre thoirt amach gu pailt, gu 'm faigh iad mòr luigheachd uait-sa, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air

Air fon na Litir. Jer. xxiii. 5.

FEuch, thig na laethibh, a deir an Thighearn, ann fan tog mi fuas do Dhaibhi meanglan fhìrineach, agus riaghluidh Righ agus foirbhichidh fè, agus cuiridh fè breitheanais agus ceartas an gniomh ann fan talamh. 'Na laethibh-fan bidh Juda air a fhàbhaladh, agus gabhaidh Ifrael comhnuidh gu tearuinte; agus is fe fo ainm, leis am bi fè air a ghairm, AN TIGHEARNA AR FIREANTEACHD. Uime fin fèuch, thig na laeth, a deir an Tighearna, ann 's nach abair iad tuille, gu mairreadh an Tighearna, a thug clann Ifrael fuas amach a' talamh na h-Eiphte; ach, gu mairreadh an Tighearna, a thug fuas agus a threoruich fliochd tigh Ifrael amach as an tir-tuath, agus as gach uile dhuthaich ann fan d' iomain mi iad, agus ni iad comhnuidh nan' tir fein.

An Soifgeul. Join vi. 5.

ANn fin 'n uair a thog Jofa fuas *a* fhùile, agus a chunnaic fè gu 'n d' thainig buidheann mhòr fhluaigh d'a ionnfuidh, a deir fè re Philip, Cia 'n t àit' as an ceannaich finn aran chum gu 'n itheadh iadfan? Agus a dubhairt è fo 'g a dhearbhadh: oir bha fhios aige fein ciod a dheanadh e. Freagar Philip è, Cha leòr dhoibh luach dha cheud peghinn a dh' aran, chum 's gu 'n gabhadh gach aon aca beagan. A dubhairt a h aon d'a dheifciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, rìs 'Ta òganach ann fo, aig am bheil cuig arain eòrna, agus da iafg bheaga: ach ciod iad fo a' meafg na 'h uiread? Agus a dubhairt Jofa, Thugaibh air na daoinibh fuidhe fios. 'Noife bha mòran feoir ann fan aite. Air an àdhbhar fin fhuidh na daoine fios, áireamh timchioll chuig mìle. Agus ghlac Jofa na h arain, agus air breith buidheachais da, roinn fè air na deifciobuil orra-fan a fhuidh: agus mar an ceudna do na h iafgaibh beaga, mhèud 's a b'àill leo. 'N uair a fhàfuicheadh iad, a dubhairt fè r'a dheifciobluidh, Cruinnichibh am biadh brifte 'ta thuilleadh ann, chum 's nach caillthear a bheag. Air an àdhbhar fin cruinnich fiad è r'a chèile, agus lion iad da-chliabh-dheug do fbruileach nan cuig aran eòrna, a bha dh' fhuigheall aig a' mhuintir a dh' ith. Ann finn 'n uair a chunnaic na daoine ud am miorbhuil a rinn Jofa, a dubhairt fiad, Gu fìrinneach is è fo am fáidh ud a bha gu teachd chum an t faoghal.

¶ Ma bhios tuille do dhomhnach roimh na h-Adbheint, bidh feirbheis cuid do na domhnachaibh fin atà air am fagail an deigh an taifbenidh air an toirt a' fteach a dheanamh fuas a mhead 's ata air chall ann fo ; agus ma 'bhios no s'lutha bhios am fuidhalach air am fagail as ; ma feadh, as gu 'm bi an Urnuigh, an Litir, agus an Soifgeul fa dheireadh fo, daonan air an gnathachadh air an domhnach a's faigfe roimh an Adbheint.

La a' Naoimh AINDREA.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, a thug a leithid do ghr s do d' Abfdail naomh Aindrea, a' s gu'n d'thug è umhlachd chroidheil do ghairm do Mhic Jofa Criofda, agus gu 'n do lean fe è gun mhoille : deonuich dhuinn uile, air bhi dhuinn air ar gairm le t-fhocal naomh, gu'n tabhair finn finnfein fùas gù h-umhla chum t-àitheantan naomh a choimlionadh, trid a n-Jofa Criofd cheudna ar Tighearna. Amen.

An Litir. Rom. x. 9.

MA dh' aid'icheas tu le d' bheul an Tighearna Iofa, agus ma chreideas tu ann do chroidhe, gur thog Dia o na marbhaibh è, fabhalar thu. Oir is ann leis a' chroidhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh' aid'ichear chum flainte. Oir a deir an fgriobtuir, Ge b'è neach a chreideas ann-fan, cha nàraìchear è. Oir cha 'n 'eil eidear dhealachadh eidear an t Judhach agus an Grengach ; oir an t aon Tighearna a 'ta os-cionn gach uile, tha è faibhir dó gach uile a ghairmeas air. Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, fabhalar è. Ach cionnas a ghairmeas iad air fin ann 's nach do chreid iad ? agus cionnas a chreideas iad ann fan ti air nach cual' iad *iomradh ?* agus cionnas a chluinneas iad gun-fearmonuìche ? Agus cionnas a ni iad fearmoin, mur cuir'ear iad ? mar ata è fgriobhta, Cia fgiamhach cofa na muintir fin a 'ta fearmonachabh foifgeil na fiothchaint, a 'ta toirt fgèil aoibhneich air nithibh maithe ! Ach cha raibh iad uile umhail do'n t foifgeul. Oir a deir Efaias, A Thighearna, co a chreid ar n aithris-ne ? Uime fin, is ann o eifdeachd a thig

thig creidimh, agus eiſdeachd tre fhocal De. Ach a deiream, Nach cual' iad? Chuala gu deimhim, chuaidh 'm fuaim air feadh gach tìr' amach, agus am briathra gu omallaibh an domhain. Ach a deiream, nach raibh fios aig Iſrael? Air tùs, a deir *Maois*, Cuiribh mi èud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nan Cinneach, *agus* le Cinneach neo-thuigſeach cuiribh mi fearg oirbh. Ach ata Eſaias ro-dhàna, agus deir sè, Fhuaradh mi leo-ſan nach d' iarr mi; dh' fhoillſicheadh mi dhoibhſin nach d' fhioſraich aìr mo ſhon. Ach re Iſrael a deir sè, ſhìn mi 'mach mo làmhan rè an là gu h iomlan re pobull eaſ-umhal agus a labhras a'm' aghaidh.

An Soiſgeul. Mhat. iv. 18.

AIg im'eachd do Ioſa re taoibh fairge na Galiſee, chunnairc sè dias bhràithre, Simon, d' an goirthear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn ſan fhairge: (oir b'iaſgairibh iad). Agus a deir ſe riu, Leanaibh miſe, agus ni mi iaſgairidh air daoinibh dhibh. Agus air faghail an lionna air ball dhoibh, lean ſiad eiſean. Agus air trial da as ſin, chunnairc ſè dias eile bhràithre, Seumas *mac* Shebedee, agus Eoin a bhrathair, ann luing maille r' an athair Sebedee, ag caramh an lionta: agus ghairm ſè iad. Agus air faghail na luinge, agus an athar dhoibh air ball do lean ſiad è.

Naomh TOMAIS an t-Abſdail.

An Urnuigh.

ODhe uile chumhachdaich agus mhairtheanach, a leig le t-Abſdail naomh Tomais eis-eirigh do Mhic a chuir ann teaganıh, chum gu 'n biodh a' chreideamh na 's mo air a dhain'eacha'; Deonuich dhuinne creidſin' ann do Mhac Joſa Crioſda co iomlan, agus gun amharas air bith, ionnas nach be ar creideamh gu brath air a chronachadh an a d lathair. Eiſd ruinn, O Thighearna, trid an Joſa Crioſd cheudna, ga 'n rabh a maille reutſa agus ris an Spiorad Naomh,

Naomh, gach uile onair agus gloir, nis agus gu siorruidh. Amen.

An Litir. Ephes. ii. 19.

'NOise uime sin cha'n 'eil sibh ni 's mò 'n ar coimhich agus 'n ar coigrich, ach luchd-aon-bhaile ris na naomhaidh, agus 'n ar muintir-teaghlaich Dhe ; agus ata sibh air bhur tog'aìl suas air bunadh nan abstol agus nam faidhean, air bhi do Josa Criosda fein 'na *chloich*-chiòn na h oisinn ; ann s a' bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chèile, a' fas suas chum bhi 'n a teampull naomha san Tighearna : Ann am bheil sibhse mar an ceudna air bhur co'-thog'ail suas chum bhi 'n ar tigh comhnuidh do Dhia trid an Spioraid.

An Soisgeul. Eoin xx. 24.

CHa roibh Tomas, aon do 'n da-fhear-dheug, d'an goir'ear Didimus maille riu n uair a thainig Iosa. Uime sin a dubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearna. Ach a dubhairt eisean riu, Mur faic mise aileadh nan tairngean 'na làmhaibh, agus mor cuir mi mo mhèur ann aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo lamh 'n thaoibh, cha chreid mi. Agus ann ceann ochd laith' 'n a dhiaigh sin, bha a dheisciobuil a-ris a stigh, agus Tomais maille riu; thainig Iosa, agus na dorsa duinte, agus sheas è sa mheadhon, agus a dubhairt sè, Sith dhuibh. 'Na dheigh sin a dheir sè re Tomas, Cuir ann so do mhèur, agus feuch mo lamhan ; agus sìnn ann so do lamh, agus cuir a'm' thaoibh ì ; agus na bi mi-chreid'each; ach creid'each. Agus fhreagair Tomas, agus a dubhairt sè ris, Mo Thighearna agus mo Dhia. Deir Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu : 's beannuicht' iadsan nach faca, agus a chreid. Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhiorbhuilibh eile am sia'nais a dheisciobul, nach 'eil sgriobhta san leabhar so. Ach ata iad so sgriobhta, chum gu'n creideadh sibh gur è Iosa an Criosd Mhac Dhe, agus ag creidsin d'uibh, gu'm biodh agaibh beatha trìd ainm-se.

Iompachadh

Iompochadh N. PHOIL an Diaghair.

An Urnuigh.

O Dhe, do thug air ſolus an t-Soiſgeul dealra feadh an t-ſaoghail uile, le ſearmanachadh an Abſdail bheannuichte Naomh Pòl; guidheamaid ort, deonuich, air dhuinn cuimhne do bhi againn air iompochadh iongantach-ſan, gu'n taiſbein ſinn ar buidheachas dhuit-ſe air ſon a' nì cheudna, le bhi leanachd an fhoghlum naomh do theagaisg è, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Air ſon na Litir. Gniomh. ix. 1.

AGus air bhi do Shaul fos a' ſeideadh bagraidh, agus àr ann aghaibh dheiſciobuil an Tighearna, chuaidh è chum an àrd-ſhagairt. Agus dh' iarr è litriche uaithe gu Damaſcus chum nan ſionagog, chor nam fuigheadh è aon neach do 'n t ſlighe ſo, co aca bu daoine no mnai iad, gu'n d' thugadh è leis ceangailte gu Hieruſalem iad. Agus ag im'eachd dha, tharladh gu'n do dhruid è re Damaſcus; agus dhealraich gu h obann mu 'n cuairt air ſolus o neamh. Agus air tuiteam dha air an talamh, chuala ſ è guth ag radh ris, A Shauil, a Shauil, c'ar ſon ata thu a' geur-leanmhuin ormſa? Agus a dubhairt eiſean, Co thu, a Thighearna? Agus a dubhairt an Tighearna, Is miſe Ioſa air am bheil thuſa a' deanamh geur-leanmhuin: *Is* cruaidh dhuitſe breabadh ann aghaidh nan dealg. Agus air dha-ſan bhi air chrith agus lan ua'bhainn, a dubhairt ſ è, A Thighearna, ciod is aill leat miſe a dheanamh? Agus *a dubhairt* an Tighearna ris, Eirich, agus rach a ſteach do'n bhaile, agus innſear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh. Agus ſheas na daoine bha 'g im'eachd maille ris gun chainnt, ag cluintin a' ghutha, ach gun neach air bith f haicſin. Agus dh'eirich Saul o'n talamh, agus air foſgladh a ſhùl dha, cha'n f haca ſ è neach air bith; ach air dhoibh breith air a laimh, threòraich ſiad *e* gu Damaſcus. Agus bha è tri laith' gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'ol è ni air bith. Agus bha deiſciobul araidh ann Damaſcus, d'am b' ainm Ananias, agus a

dubhairt an Tighearna rifean ann am foillfeachadh, Ananias. Agus a dubhairt eifean, Fèuch, *ata* mi *'n fo* a Thighearna. Agus *a dubhairt* an Tighearna ris, Eirich, agus im'ich do 'n t fraid, d' an goir'ear Dìreach, agus iar ann an tigh Iudais, *duin'* o Tharfus d'an goirthear Saul; oir f èuch, ata é re ùrnuigh. Agus chunnaic è ann am foillfeachadh duine d' an ainm Ananias, a' teachd a fteach, agus a' cur *a* laimh' air, chum gu 'm fuigheadh è a radharc. Ann fin f hreagair Ananias, A Thighearna, chuala mi o mhòran mu'n duine fo, cia lion olc a rinn fe do d' naomhaibh ann Ierufalem: agus ata ann fo aige ùghdarras o uachdranaibh nan fagart, iadfan uile a cheangal a 'ta gairm air t ainm. Ach a dubhairt an Tighearna ris, Im'ich: oir is foitheach taghta dhamh-fa è, chum m'ainm a ghiulan am fia'nais nan cinneach, agus righridh, agus chloinn Ifraeil. Oir nochdaidh mife dha cia meud na nithe a's eigin da f hulang air fga' m' ainmfe. Agus dh'imich Ananias, agus chuaidh è fteach do 'n tìgh; agus ag cur a lamhan air, a dubhairt fè, A bhrathair Shauil, chuir an Tighèarna (*eadhon* Iofa a dh' f hoillficheadh dhuitfe ann s an t flighe air an d' thainig thu) mife chum gu 'm fuigheadh tu do radharc, agus gu 'm biodh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh. Agus air ball thuit o fhuilibh amhuil lannan; agus dh'aifigeadh a radharc dha gun dail, agus air dha eirigh, bhaifteadh è. Agus air gabhail bidh dha, neartaicheadh è. Ann fin bha Saul laith' araidh maille ris na deifciobluibh a bha ann Damafcus. Agus air ball fhearmonaich sè Criofd ann fna fionagógaibh, gur eafean Mac Dhe. Ach bha gach uil' a chual' *e* fa ua'bhas, agus a dubhairt fiad, Nach è fo eifean a bha fgrios ann Ierufalem iadfan a bha gairm air an ainm fo, agus a thainig ann fo chum na crìche fin, gu'n d' thugadh sè ceangailte iad dh'ionnfuidh uachdaran nan fagart? Ach bu mhoid a neartaicheadh Saul, agus chuir sè gu h amhluadh na h Iudhaich a bha chomhnuidh ann Damafcus, a' dearbhadh gur è fo an Criofd.

An Soifgeul. Mhat. xix. 27.

FHreagair Peadar, agus a dubhairt fe ri Iofa, Feuch, do threig finne gach uile nithe, agus lean finn thufa; air an adhbhar fin creud a gheibh finn? Agus a dubhairt Iofa riu, Gu deimhin a deirim ribh, fibhfe a lean mife ann fan athghineamhuin, 'n tra' fhuidheas Mac an duine air caithir a ghlòire fein, gu'n fuidh fibhfe mar an ceudna air dà-chaithir-

dheug, a' tabhairt breith air dà-threibh-dheug Ifraeil. Agus ge b'è neach a thrèig tighe, no bràithre, no pearaiche, no Athair, no Mathair, no bean-phofda, 'no clann, no fearann air fgath m'ainmfe, gheibh fe a' cheud uiread agus a' bheatha mhairtheanach mar oighreachd. Ach ata mòran air thoifeach, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoifeach.

Taifbeanadh Chriofd ann fan Teampul, d' an goir-ear gu coitchion, Glanadh na h-Oigh Muirre.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh; tha finn gu h-umhla a' guidhe do mhòrachd, ionnas mar a bha t-aon-ghin Mhic air an la fo air a thaifbeanadh f-an teampull ann am brìgh ar feola; gu 'm bi finn-ne mar an ceudna air ar taifbeinadh a' d' lathair-fe le cridheachaibh geamnidh agus fior ghlan, leis an ti cheudna do Mhac Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air fon na Litir. Mal. iii. 1.

FEuch cuiridh mi mo theachdaire mach, agus ulluichidh è an t-flighe romham: agus thig an Tighearna ata fibh a'g iarruidh d'a theampull fein gu hobann; eadhon Teachdaire a' chumhnant, ann s am bheil toil agaibh; feuch, thig fe, a deir Tighearna nan fluagh. Ach co dh' fheudas la a theachd a ghiulan? agus co fheafas a nuair a dh' fhoillfich-eas fe è fein? oir cofmhuil è ri teine fir glanaidh, agus ri fiapan fear-gealuicheadh. Agus fuighidh fe mar fhear leagha agus mar fhear-glanadh airgid; agus glanuidh fe Mic Lebhi, agus fgùraidh fe iad amhail òr agus airgiod, chum gu 'n ofrail iad do'n Tighearna ofrail ann am fìreantachd. An fin bithidh ofrailean Juda agus Jerufalem taitneich do 'n Tighearna, mar ann fna laeth o fhean, agus mar ann fna bliadhnuidh roimhe fo. Agus thig mi fogas dhuibh chum breitheamhnais agus bithidh mi a' m' fhiadhnuis luath an aghaidh luchd-fiofachd,

agus

agus an aghaidh adhaltranach, agus an aghaidh luchd-mhionnan-eithich, agus an aghaidh an dream do ni foirneart air an fhear-tuarafdail 'n a dhuais, air a bhaintreach, agus air an dileachdan, agus a thiontas air falbh an coigreach o chòir, agus nach gabh eagal romham fa, a deir Tighearna nan fluagh.

An Soifgeul. Luc. ii. 22.

AGus an uair a choi'-lionadh laith' a glanaidh, a reir lagh Mhaois, thug iad eifean gu Hierufalem, chum a thaifbèanadh do 'n Tighearna, (mar ata è fgriobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud ghin mic a dh'fhofglas a' bhrù, goirthear naomha do'n Tighearna è.) Agus a thabhairt ìobairt a reir mar a deirthear ann lagh an Tighearna, Paidhir thurtuir, no da cholman òga. Agus feuch, bha duine ann Hierufalem, d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine fo ionnraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige re folas Ifraeil; agus bha 'n Spiorad Naomha air. Agus dh'fhoillficheadh dha leis an Spiorad naomh', nach faiceadh *é* bas, gus am faiceadh fe Chriofd an Tighearna. Agus thainig e le treòrachadh an Spioraid do'n teampull: agus an uair a thug na paranta' an leanabh Iofa a ftigh, chum's gu'n deanadh iad air a fhon a reir gnathuchadh an lagha, Ann fin ghlac eifean air a ghairdinibh e, agus bheannuich fe Dia, agus a dubhairt e, Anois', a Thighearna, ata thu leigeadh do d'fhearbhant *fiubhal* ann fith, a reir t fhocail. Oir chunnairc mo fhuile do fhlainte; a dh' ull'uich thu roimh ghnùis nan uile phobull: Solus a fhoillfeachadh nan Geintileach, agus gloir do phobuill Iraeil. Agus ghabh Iofeph agus a mhathair iongantas ris na nithibh a labhradh uime. Agus bheannuich Simeon iad, agus a dubhairt fe re Muire a mhathair, Feuch, do chuireadh an leanabh fo chum tuiteam agus eifeiridh mhòrain ann Ifrael; agus 'na chomharth' a labhrar 'na aghaidh: (Agus fos theid cloidheamh tre d' anam-fa fein) chum's gu'm foillfichear fmuaintidh croidheacha mhorain. Agus bha fos Anna ban fhaidh, inghean Phanuel, do threibh Afer; *agus bha* i ro aofmhor, agus chaith i feachd bliadhna maille re fear o am dh'i bhi 'na h òigh. Agus bu bhain-trea'ch i mu thimchioll ceithir bliadhn' agus ceithir fichead a dh' aois; neach nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh feirbhis *do Dhia* a la agus a dh'oidhch' le trofgadh agus le h úrnuigh. Agus air teachd dh'ife a ftigh fa cheart uair fin fein, thug i moladh do'n Tighearna, agus labhair fi m'a thimchioll riu-fan uile aig an raibh

raibh dûil re ſaorſa ann an Ieruſalem. Agus 'n uair a choi'-lion iad na h uile nithe a reir lagh' an Tighearna, phill iad do 'n Ghalilee, d'am baile fein Naſaret. Agus dh'fhas an leanabh, agus neartuicheadh ann ſpìoraid e, air a lionadh le gliocas; agus bha ghraſa Dhe air.

La N. MATTHIAS.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, a roghnuich do ſheirbheiſeach firineach Matthias do chum a bhi ann aireamh an da Abſdail dheug, ann aite an troit'eir Judas; Deonuich, air bhi do d' Eaglais do ghna air a gleidheadh o Abſdolaibh breigeadh, gu bi ſi air a h-orduchadh agus air a ſtiuradh le luchd teagaiſg threibh dhirich agus firineach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Air ſon na Litir. Gniomh. i. 15.

ANn ſna laithibh ſin dh'eirich Peadar ann am meadhon nan deiſciobul, agus a dubhairt ſe, (b'e aireamh nan ainmeanna bha lathair, mu thimchioll ceud agus fichead) Fheara agus a bhraithre, b'eigin an ſgriobtuir ſo bhi air a choi'-lionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le bheul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'n a cheann-iuil aca-ſan a ghlac Ioſa. Oir bha e air aireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do 'n mhiniſtreileachd ſo. 'Noiſe cheannaich am fear ſo fearann le duais na h ea-corach; agus air dha tuiteam ann comhair a chinn, ſgain e ſa mheadhon, agus bhruchd a mhionach uile amach. Agus rinneadh ſo aithnichte do luchd-aitechadh Ieruſaleim uile; ionnas gu'n goir'ear do 'n fhearann ſin 'n an cainnt fein, Aceldama, ſin re radh Fearann na fola. Oir ata e ſgriobht' ann an leabhar nan ſalm, Biodh aite comhnuidh 'n a fhaſach, agus na gabhadh neach ſam bith tamh ann; agus Glacadh neach eile a dhreachd. Air an adhbhar ſin is coir a h aon do na daoinibh ſin a bha maille ruinne, re na h aimſir' ſin uile ann deachaidh Ioſa ar Tighearna a ſteach agus amach

amach 'n ar measg-ne, Ag tionnsgnadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn è, bhi air a dheanamh 'n a fhianais air eiseirigh-sin maille ruinne. Agus dh' òrduich iad dias, Joseph d'an goir'ear Barsabas, d'am bu cho'-ainm Justus, agus Mattias. Agus air deanamh ùrnuigh dhoibh, a dubhairt siad, Thusa a Thighearna, d'an aithne croidheacha nan uile dhaoine, foillsich co do 'n dias so a thagh thu, A ghabhail cuibhrinn do 'n mhinistreileachd agus do 'n abstolachd so, o 'n do thuit Judas le seachran, chum gu 'n rachadh sè gu áite fein. Agus thilg iad an croinn; agus thuit an crann air Mattias, agus bha sè air àireamh maille ris an aon-abstol-deug.

An Soisgeul. Mhat. xi. 25.

ANn san àm sin fhreagair Josa agus a dubhairt sè, Bheirim buidhéachas dhuit, o Athair, a Thighearna nèimh' agus talmhain, air son gu d'fholuich thu na nithe sin o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanbuibh. A seadh, Athair do bhrigh gur a b'ann mar sin a bha do dheadh thoilse. Ata gach uile nithe air an tabhairt thairis dhamh-sa o m' Athair: agus ni h aithneadh do neach air bith a' Mac ach an t Athair: ni mo is aithne do neach air bith an t Athair, ach a' Mac, agus gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillsicheadh. Thigibh a' m'ionnsuidhs' uile ata re saothair, agus sui' throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas dhuibh. Gabhuibh mo chuing oirbh, agus fòghlomaibh uam, oir ata mise macant' agus umhal ann croidhe: agus gheibh sibh fois d'ar n anmaibh. Oir ata mo chuingse so iomchar, agus ata m'uallach eatrom.

An Teachdaireachd gus an an Oigh Bheannuichte MUIRE.

An Urnuigh.

O Thighearna, guidhimid ort, dòirt do ghràs ann ar cridheachaibh, ionnas mar do fhuair sinn fios air feoilghabhail do Mhic Josa Criosd le teachdaireachd aingil; mar sin

ſin gu 'm bi ſinn, le chèuſa agus le bhàs, air ar toirt chum glòir ais-eirigh-ſin, trid sa 'n Joſa Crioſd cheudna ar Tighearna. Amen.

Air ſon na Litir. Iſai. vii.

TUille eile, labhair an Tighearna a rithiſt ri Ahas, aig radh, Jarr comhara air an Tighearna do Dhia; iarr è ann ſan doimhneachd ſhos, no ſann airde ſhuas, ach a dubhairt Ahas, cha 'n iarr mi, agus cha chuir mi buaireadh air an Tighearna. Agus a dubhairt s'è, Eiſdibh a niſe, O thigh Dhaibhi, a' nì ſuarach libh-ſe campar a chur air daoine, ach an cur ſibh campar air mo Dhia-ſa mar an ceudna? Air an aobhar ſin bheir an Tighearna fein comhara dhuibh, Feuch, torruichidh Maighdion agus beiridh s'ì Mac, agus bheir iad Immanuel a dh'ainm air. Im agus mil a dh' itheas è, do chum gur h-aithne dhà an t olc do dhiulta, agus a maith do raoghnachadh.

An Soiſgeul. Luc. i. 26.

AGus ann ſan t ſeathadh mìos, chuireadh an t Aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do 'n Ghalilee, d' am b'ainm Naſaret, dh'ionnſuidh òigh a bha ſa cheangal pòſaidh aig fear d' am b' ainm Joſeph, do thigh Dhaibhidh; agus *b'è* ainm na h òighe Muire. Agus air dol a ſteach do 'n Aingeal d'a h ionnſuidh, a dubhairt ſè, Fàilte dhuit, o thuſa d' an do nochdadh mòr-fhàbhar, *ata* 'n Tighearna maille riut: *is* beannuicht' thu a' meaſg bhan. Agus an uair a chunnaic ſi è, bha i ſa thriobloid inntin air ſon na cainnte ſo, agus a' reaſunachadh creud a' ghnè altacha-beatha dh'fheuda' bhi 'n ſo. Agus a dubhairt an t aingeal ria, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu gràſa o Dhia. Agus ſèuch, gabhaidh tu a'd' bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Joſa dh' ainm air. Bithidh ſè mór, agus goirthear Mac an Ti a's ro-airde dheth; agus bheir an Tighearna' Dia dha righchaithir athar fein Dhaibhidh. Agus bithidh ſè 'n a Righ air tigh Jacob gu bràth, agus cha bhi crioch air a rioghachd. Agus a dubhairt Muire ris an aingeal, Cionnas a bhitheas ſo, do bhri' nach 'eil aithne agamſa air duine? Agus fhreagair an t Aingeal agus a dubhairt ſè ria, thig an Spiorad naomha ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde ſgàil ort: uime ſin an ni naomha ſin a bheirthear leat, goirthear Mac De dheth. Agus fèuch, do

bhan-

bhan-charaid Elisabet, ata ise fein torrach air mac 'n a sein aois; agus 's è so an seathadh mìos dh'ise d' an goirteadh bean aimrid. Oir ni 'm bheil ni sam bith do dheanta do Dhia. Agus a dubhairt Muire, Fèuch ban-oglach an Tighearna, biodh è dhamhsa reir t fhocail. Agus dh'fhalbh an t aingeal uaipe.

La N. MHARCUS.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, do theagaisg t-eaglais naomh le foghlam neamhuidh do shosgeulaich Marc naomh; tabhair dhuinne gràs, chum nach bi sinn mar chloinn bhig air luasgadh leis gach osaig do theagaisg diamhain, ach gu 'm bi sinn air ar daingneachadh ann am fìrinn do shoisgeil naomh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Ephes. iv. 7.

ACh thugadh gràs do gach aon againn a reir tomhais tiodhlaic' Chriosd. Uime sin a deir sè, Air dol suas da ann àird', thug è bruid am braighdeanas, agus thug sè tiodhlacaidh do dhaoinibh. ('Noise gu 'n deachaidh è suas, creud è ach gu 'n deachaidh è air tùs sios gu ionadaibh iochdrach na talmhain? An ti a chuaidh sios, is è sin fein è a chuaidh suas mar an ceudna gu ro-àrd os ceann nan uile neamha, chum gu 'n lionadh è na h uile nithe) agus thug è droing áraidh, gu bhi 'n an abstolaibh: droing eile, gu bhi 'n am fàidhibh: agus droing eile, gu bhi 'n an soisgeulaichibh; agus droing eile, gu bhi 'n an aodhairibh, agus 'n an luchd teagaisg; chum na naoimh a dheanamh iom-lan, chum obair na ministreileachd, chum tog'ail suas cuirp Chriosd: Gus an d' thig sinn uile ann aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhe, chum duine iom-lan, chum tomhais àirde iomlanachd Chriosd: Chum as nach bi sinn o so suas 'n ar leanabaibh, air ar tonn luasgadh, agus air ar giùlan mu 'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, *agus* seòltachd chealgach, leis am bheil iad gu h innleachdach a' luidheadh am plaid chum meallaidh: Ach a' labhairt

bhairt na fìrinn an grádh, gu'm fàs sinn suas ann sna h uile nithibh chuige-sin, a's è an ceann, *eadhon* Criosd: O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh trìd an ni sin a 'ta gach alt a' toirt uaithe, a reir oibreachadh eifeachdach ann tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thog'ail fein suas ann gràdh.

An Soisgeul. Join xv. 1.

IS mise an fhìneamhuin fhior, agus is è m' Athair an treabhaiche. Gach uile gheug ionnamsa nach 'eil a' giulan toraidh, bheir sè air falbh i: agus gach uile *gheug* a 'ta tabhairt toraidh, glanaidh sè i, chum as gu 'n giulan i tuilleadh toraidh. 'Nois' ata sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh. Fanaibh ionnamsa, agus mise ionnaibhse. Mar nach urradh a' gheug toradh a thoirt uaipe fein, mur fan i san fhìneamhuin: cha mhò is urradh sibhse, mur fan sibh ionnamsa. 'S mise an fhìneamhuin, sibhse na geuga: an ti dh'fhanas ionnamsa, agus mise ann-san, bheir eisean mòr thoradh uaithe: oir as m' eugmhais-se cha 'n urradh sibh aon ni dheanamh. Mur fan neach ionnamsa, 'ta sè air a thilgeadh amach mar ghèig, agus air crìonadh; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad. Ma dh' fhanas sibh ionnamsa, agus ma dh' fhanas m' fhocail ionnaibhse, iarraidh sibh gach ni a's àill libh, agus nithear dhuibh è. Ann so ata m' Athair air a ghlòrachadh, gu 'n toir sibhse mòr thoradh uaibh, agus bithidh sibh 'n ar deisciobuil dhamh-sa. Mar a ghràdhaich an t Athair mise, 's amhuil sin a gràdhaich mise sibhse: fanaibhse ann am grádh. Ma choimheadas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am gràdh: mar a choimhid mise àitheanta m' Athar, agus ataim a' fantuin 'n a ghràdh. Na nithe so labhair mi ribh, chum's gu fanadh mo ghairdeachas ionnaibh, agus gu 'm biodh bhur gàirdeachas-sa lan.

La N. PHILIP agus SHEUMAIS.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, is i a bheatha shiorruidh fior eolas do bhi ort; deonuich gu 'm bi fior eolas againn gur h-è do Mhac Josa Criosd an t-slighe, an fhìrinn, agus a beatha; chum

air

air dhuinn ceumana t-Abſtala naomh Philip agus Sèumas a leanmhuin, gu'n ſiubhail ſinn gu bunailteach ſan t-ſlighe a threoruicheas a chum na beath ſhiorruidh, trid do Mhac ceudna Joſa Crioſd ar Tighearna.

An Litir. Sheum. i. 1.

TA Seumas ſearbhant Dhe, agus an Tighearna Joſa Crioſd, a' cur beannachd chum an dà threibh-dheug a 'ta air an ſgapadh o chèile. Mo bhráithre, meaſaibh mar an uile gàirdeachas 'n uair a thuiteas ſibh ann iomadh gnè bhuairibh; air dhuibh fios *ſo* bhi agaibh, gu 'n oibrich dearbhadh bhur creidimh foighidin. Ach biodh aig an f hoighidin *a* h obair dhiongmhalta fein, chum 's gu 'm bi ſibh diong'alta agus iomlan, gun uireasbhuidh ni ſam bith. 'Ma 'ta aon neach agaibh a dh' uireasbhuidh gliocas, iarradh è *ſin* o Dhia, a bheir do gach neach gu pailt', agus nach dean maoidheamh; agus bheir'ear dha è. Ach iarradh è le creidimh, gun bhi fuidh amharus ſam bith: oir an ti ata fuidh amharus, is coſmhuil è re tonn na fairge, a ſhèidear le gaoith, agus a'ta air a luaſgadh chuig' agus uaithe. Oir na ſaoileadh an duine ſin gu 'm fuigh è ni air bith o'n Tighearna. 'Ta fear na h' inntin dùbailt' neo-ſheaſmhach 'n a uile ſhlighibh. Deanadh am bràthair a 'ta ìoſal gàirdeachas gu 'n d' àrdicheadh è: Ach an duine ſaibhir, gu 'n d' iſlicheadh è: do bhri' mar bhlàth an f heoir gu 'n d' theid è thairis. Oir air eirigh do 'n ghrèin le dian theas, crìonaidh ſi am feur, agus tuitidh a bhlath, agus theid maiſe a dhreach am mugha: 's amhuil ſin fòs a ſheargas an duine ſaibhir 'n a ſhlighibh. 'S beannuicht' an duine a ghiulainas buaireadh: oir 'n uair a dhearbhar è, gheibh sè crùn na beatha, a gheall an Tighearna do 'n droing a ghradhaicheas è.

An Soiſgeul. Ioin xiv. 1.

AGus a dubhairt Joſa ra deiſciobuil, na biodh bhur croidhe fuidh thriobloid: ata ſibh a' creidſin ann Dia, creidibh ionnamſa mar an ceudna. Ann tigh m' Atharſa 'ta iomadh àite comhnuidh; mur biodh è *mar ſin*, dh' innſinnſe dhuibh: ata mi dol a dh' ull'uchadh àite dhuibh. Agus ma theid mi agus gu 'n ull'uich mi àite dhuibh, thig mi arìs, agus gabhaidh mi ſibh m' ionnſuidh fein, chum

ſar

ſar am bheil mi, gu 'm bi ſibhſe *ann* mar an ceudna. Agus is aithne dhuibh c' ait' am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t ſlighe. Deir Tomas ris, A Thighearna, cha 'n 'eil fhios againn 'c âit' am bheil thu dol, agus cionnas a dh' fheudas eòlas na ſlighe bhi againn? Deir Joſa ris, Is miſe an t ſlighe, agus an fhìrinn, agus a beatha: cha d' thig aon neach chum an Athar ach triomſa. Nam b' aithne dhuibh miſe, b' aithne dhuibh m' Athair mar an ceudna: agus a ſo ſuas is aithne dhuibh è, agus chunnaic ſibh è. Deir Philip ris, A Thighearna, foillſich an t Athair dhuinne, agus is leòr leinn è. Deir Joſa ris, Am bheil miſe ùine co'-fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fós mi, Philip? an ti a chunnaic miſe chunnaic sè 'n t Athair; agus cionnas a deir thu, Foillſich an t Athair dhuinn? Nach 'eil thu creidſin gu bheil miſe ann ſan Athair agus an t Athair ionnamſa? na briathra 'ta mi labhairt ribh, cha 'n ann uam fein ata mi 'g an labhairt: ach an t Athair, a 'ta gabhail comhnuidh ionnamſa, tha eiſean a' deanamh nan oibridh. Creidibh miſe, gu *bheil* mi ann ſan Athair, agus an t Athair ionnamſa: no, creidibh mi air ſon nan oibridh fein. Gu deimhin, deimhin a deirim ribh, An ti a chreideas ionnamſa, na h oibridh a' ta miſe a' deanamh ni eiſean mar an ceudna, agus ni è *oibridh* a's mò na iad ſo; do bhri' gu bheil miſe dol chum m' Athar. Agus ge b'è ni a dh' iarras ſibh a' m' ainm-ſe, ni miſe ſin, chum 's gu 'm bi an t Athair air a ghlòrachadh ann-ſa Mhac. Ma dh' iarras ſibh ni air bith a' m' ainm-ſe, ni miſe è.

La N. BHARNABAS an t-Abſdail.

An Urnuigh.

O Thighearna Dhe uile chumhachdaich, a thug do t-Abſtol naomh Barnabas tiolacadh oir-dheirc an Spioraid naoimh; tha ſinn a' guidheadh ort, na fag falamh ſinn do d' thiolaca lionmhor, no fos do ghras gu feum a dheanamh dhiu do ghna chum t-onair agus do ghlóir fein, trìd Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Air

Air ſon na Litir. Gniomh xi. 22.

AGus thainig ſgeula air na nithibh ſin gu cluaſaibh na h eaglais a bha ann Ieruſalem: agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu 'n rachadh sè *eadhon* gu h Antioch. Neach 'n uair a thainig è, agus a chunnairc è graſa Dhe, a rinn gairdeachas, agus a dh' earail orra uile, gu 'n dlù'-leanadh iad ris an Tighearna le rùn croidhe. Oir bha è 'n a dhuine maith, agus làn do 'n Spiorad naomh, agus do creidimh: Agus chuireadh ſluagh mòr ris an Tighearna. Ann ſin chuaidh Barnabas gu Tarſus, a dh'iarraidh Shauil. Agus air fhaghail da, thug sè leis è gu h Antioch. Agus tharladh, gu 'n raibh iad rè bliadhna iomlan air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gur theagaiſg iad ſluagh mòr; agus gur ghoireadh Crioſdaidhean do na deiſciobluibh air tùs ann Antioch. Agus ann ſna laithibh ſin thainig faidhean o Hieruſalem, gu h Antioch. Agus air ſeaſamh ſuas do aon aca, d' am b'ainm Agabus, dh' fhoillſich sè tre an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile: ni mar an ceudna a thachair re linn Chlaudius Cheaſair. Ann ſinn chuir gach aon do na deiſciobluibh roimhe, a reir a chomais, congnamh a chur chum nam braithre a bha chomhnuidh ann Judea. Ni mar a ceudna a rinn iad, agus chuir iad è chum nan ſeanoiridh tre laimh Bharnabhais agus Shauil.

An Soiſgeul. Ioin xv. 12.

IS i ſo m' aithne-ſe, gu 'n d' thugadh ſibhſe gradh d'a chèile, mar a gradhaich miſe ſibh. Gradh is mò na ſo cha 'n 'eil aig neach air bith, gu 'n leagadh duine anam ſios air ſon a chairde. Is ſibhſe mo chairde-ſe, ma ni ſibh gach nithe a dh' aithneam dhuibh. A ſo ſuas cha ghoir mi ſeirbhiſich dhibh; oir cha 'n aithne do 'n t ſeirbhiſeach ciod ata a Thighearna deanamh: ach ghoir mi cairde dhibh; oir na h uile nithe a chuala mi o m' Athair, thug mi ſios duibhſe orra. Cha ſibhſe a thagh, miſe ach 's miſe a thagh ſibhſe, agus dh' òrduich mi ſibh, chum gu 'n rachadh ſibh, agus gu 'n d' thugadh ſibh 'mach toradh, agus gu maireabh bhur toradh: chum's ge b'è ni dh' iarras ſibh air an Athair ann m' ainmſe, gu 'n tabhair sè dhuibh è.

La

La N. EOIN Baiſte.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, is ann le d' fhreaſdal gu h ion-gantach a bha do ſheirbheiſeach Eoin Baiſte air a bhreith, agus air a chuir a dh' ulluchadh ſlighe do Mhic ar ſlanui'fhear, le aithreachas a ſhearmonachadh; thoir oirne a theagaſg agus a bheatha naomha a leanmhuin, chum gu 'n dean ſinn fior aithreachas a reir a ſhearmonachadh-ſan, agus a reir eiſimpleir-ſin gu 'n labhair ſinn an fhirin do ghna, gu 'n cro-nuich ſinn dubhailc gu dana, agus gu 'm fuilaing ſinn gu foighid-neach air ſon na fìrinn, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Air ſon na Litir. Iſa. xl. 1.

THugaibh comh-fhurtachd, thugaibh comh-fhurtachd, do m' phobull, a deir bhur Dia-ſa. Labhruibh gu ſólaſach ri Je-ruſalem, agus glaodhaibh ria, gu bheil a cogadh air a chrioch-nachadh, gu bheil a h-aingeachd air a' mathadh; oir ghabh i o laimh an Tighearna cuibhrin dhubailte air ſon a h-uile phea-caidh. Guth an ti a ghlaodhas ann ſan fhaſach, ullaichibh ſlighe an Tighearna, deanuibh direach ann s' an fhaſach ſlighe mhor da'r Dia-ne. Bithibh gach gleann air an ar-duchadh, agus bithibh gach beinn agus gach cnoc air an dea-namh ioſal, agus bithibh na h-aitibh crom air an deanamh dì-reach, agus na h-aitibh garbh air an deanamh comhnart. A-gus bidh gloir an Tighearn air a foillſeachadh, agus chi gach feoil le cheile ì; oir labhair beul an Tighearn è. A dubhairt an guth, glaodh. Agus a dubhairt eiſin, Ciod a ghlaodhas mi? Tha gach uile fheoil nam fèur, agus ata a' maiſe uile mar bhla na mach-thìr. Crionuidh am fèur, ſearguidh a bhla, do bhrì gu 'n fèid ſpiorad an Tighearna air: gu cinnteach is fèur am pobull. Crionuidh am fèur, ſearguidh a' bhla, ach ſeas-fuidh briathar ar Dia-ne gu ſiorruidh. O Sìoin, a bheir leat deagh nuaidheachd, imich ſuas gu bèin ard: O Jeruſalem, a bheir ſgeula maith leat; tog ſuas do guth le neart; tog ſuas è, na biodh eagal ort: abair ri caithrichibh Juda, Feuch bhur

Dia.

Dia. Feuch, thig an Tighearna Dia laimh thrèin, agus riaghluidh ghairdean air a shon; feuch ata a dhuais maille ris; agus ata a obair roimhe. Beathuichidh sè a thrèud mar bhuachaille, cruinichidh sè na h-uain le laimh, agus giulainidh sè ann na uchd iad, agus treoruichidh sè gu farasda a chuid am bheil uain.

An Soisgeul. Luc. i, 57.

NOise thainig lan inbhe Elisabet, gu 'm biodh ì air a h aisead; agus rug si mac. Agus chual' a coimhearsnaich, agus a cairde mar a nochd an Tighearna mòr thròcair dh'i; agus rinn iad gàirdeachas maille ria. Agus tharladh air an ochdmha' là, gu'n d' thainig iad a thiomchioll ghearradh an naoidhein; agus ghoir iad Sacharias deth, do reir ainm' athar. Agus fhreagair a mhàthair, agus a dubhairt si, Ni h eadh; ach goirthear Eoin deth. Agus a dubhairt iad ria, Ni'm bheil aon neach do d' chairdibh d'am goirthear an t ainm so. Agus smèid iad r'a athair: creud an t ainm a b' àill leìs thoirt air. Agus air iarruidh clàir-sgriobhaidh dha-sa, sgriobh sé, ag radh, 'Se Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile. Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh' fhuasgladh a theanga, agus labhair sè, a' moladh Dhe. Agus thainig eagal air an coimhearsnachadh uile; agus dh'aithriseadh na nithe sin gu leir feadh dhuthaich àrda Iudea uile. Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'n an croidhibh iad, ag radh, Creud a' ghne leinibh a bhitheas ann so? agus bha làmh an Tighearna maille ris Agus bha Sacharias athair air a lionadh leìs an Spiòrad naomh' agus rinn è faidheadoireachd, ag radh, Gu ma beannuichte 'n Tighearna Dia Israeil, air son ga'n d'fhiosraich sè agus gu'n d' thug è saorsa d'a phobull, agus thog e suas dhuinne adhairc slainte, ann an tigh Dhaibhidh òglaoich fein; a reir mar a labhair se le beul fhaidhean naomha fein, a bha ann o thoiseach an t saoghail; a thabhairt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o laimh na muintir sin uile le 'm fuathach sinn. A choi'-lionadh na tròcair a gheall e d' ar n aithreachaibh, agus a chuimhneachadh a' choi'-cheangail naomha fein; am mion' a mhionnaich se d' ar n athair Abraham, Gu'n d'thugadh e dhuinn, air bhi dhuinn air ar saoradh o laimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail, ann naomhachd agus ann am fireuntachd 'na lathair fein, uile laith' ar beatha. Agus thusa, a leinibh, goirthear

dhiot

dhiot Fàidh an Ti is ro airde ; oir theid thu roimh aghaidh an Tighearna, a dh' ull'uchadh a fhlighe ; a thabhairt eòlas na flainte d'a phobull, tre mhaitheanas 'n am peacadh. Tre thròcair ro-mhòir ar De ne; leis an dfhiosfraich an ùr mhaidin o'n ionad a's àirde finn, a thoirt foluis dhoibhs' ata 'nan fuidhe ann dorchadas, agus ann fgàil a' bhàis, a threorachadh ar cos air flighe na fith. Agus dh'fhas an leanabh, agus neartaicheadh ann fpiorad e, agus bha e fan fhafach gu la fhoillfeachaidh do Ifrael.

La N. PHEADAIR.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, a thug le d' Mhac Jofa Criofd iomad gibht oir-dheirc do t-Abftal naomh Peadar, agus a thug àithne dhurachdach dha do threud a bheathacha' ; guidheamaid ort, thoir air gach Eafbuig agus fear teagaisg t-fhocal naomh a fhearmànachadh gu durachdach, agus thoir air a phobull *am focal* ceudna a leanachd gu h-umbla ; chum gu 'm faigh s' iad crun do ghlòir fhiorruidh, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

Air fon na Litir. Gniomh. xii. 1.

MU 'n am fin, fhin Ioraith an righ a làmhan a dheanamh uilc air dream araidh do'n eaglais. Agus mharbh e Seumas bràthair Eoin leis a' chloidheamh. Agus 'n uair a chunnairc fe gur thaitin fin ris na h Iudhachaibh, chuaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair fòs. (Agus b'iàd laith' an arain gun laibhin a bh'ann). Agus ghlac e agus chuir fe 'm priofun e, agus thug fe e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar fhaighd fheara, fa rùn a thoirt amach do'n phobull ann diaigh na caifge. Air an àdhbhar fin choimheadadh Peadar ann fa phriofun ; ach bha bith-urnuìgh air a deanamh leis an eaglais re Dia air a fhon. Agus 'n uair a b'aill le Ioraith a thoirt amach, fan oidhche fin fein bha Peadar 'n a chodal eidir dias fhaighd-fheara, ceangailte le da fhlabhruidh ; agus bha 'n luchd-faire roimh

an dorus ag coimhead a' phriosúin. Agus feuch, thainig aingeal an Tighearna air, agus dhealraich solus ann sa phriosun; agus air bualadh taoibh Pheadair dha, dhuisg se e, ag radh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhaibh. Agus a dubhairt an t aingeal ris, Criosraich thu fein, agus ceangail ort do bhonn-bhròga; agus rinn e mar sin. Agus a deir se ris, Tilg dò bhrat umad, agus lean mise. Agus chuaidh se 'mach agus lean se e, agus cha raibh fhios aige gu'n raibh e fior an ni a rinneadh leis an aingeal; ach shaoil se gu 'm bu taisbean a chunnaic e. Agus air dhoibh dol tre 'n cheud agus an dara faire, thainig iad chum a' gheata iaruin ata treorachadh do 'n bhaile, a dh' fhosgail doibh leis fein; agus air dol amach dhoibh, chuaidh iad air an aghaidh tre aon sràid, agus air ball dh' fhalbh an t aingeal uaithe. Agus 'n uair a thainig Peadar chuige fein, a dubhairt se, 'Noise 'ta fhios agam gu firinneach, gu'n do chuir an Tighearna aingeal uaithe, agus gu'n do shaor e mi o làimh Ioraith, agus o uile dhuil pobuill nan Iudhach.

An Soisgeul. Mhat. xvi. 13.

AIr teachd do Iosa gu chriochaibh Chesarea Philippi, dh'fheoraich se d'a dheisciobluidh, ag radh, co a deir daoine is mise, Mac an duine, ann? Agus a dubhairt iadsan, A deir cuid gur tu Eoin Baisde, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no h aon do na faidhibh. A deir eisean riu, Ach co a deir sibhse is mi? Agus air freagairt do Shimon Peadar a dubhairt se, Is tusa Criosd, Mac an Dhe bheo. Agus fhreagair Iosa agus a dubhairt se ris, 'Sbeannuicht' thus', a Shimoin Bhar-Iona: oir cha d'fhoillsich fuil is feoil sin duitse, ach m' Athairs' ata air neamh. Agus a deirimse riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' eaglais; agus cha tabhair geataidh ifrinn buaidh uirre. Agus bheir mi dhuit eochraiche rioghachd neimh': agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh se ceangailt' air neamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh se fuasgailt' air neamh.

SEUMAS

La N. SEUMAS an t-Abstail.

An Urnuigh.

O Dhe throcaireach, deonuich, mar a bha t-Absdail naomh Seumas, air dha tigh athar agus gach ni bh' aige, fhaghil umhla gun mhoille air bith do ghairm do mhic Josa Criosd, agus mar a lean se e; mar sin, air dhuinne gach ain-mian saoghalta agus feolmhar a threigeadh, gu'm bi sinn do ghna ullamh a chum t-aitheantan naomh a leantuinn, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Gniomh. xi. 27. agus cuid do chaib. xii.

ANn sna laithibh sin thainig faidhean o Hierusalem, gu h Antioch. Agus air seasamh suas do aon aca d'am b' ainm Agabus, dh'fhoillsich se tre an Spiorad, gu 'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile; ni mar an ceudna a thachair re linn Chlaudius Cheasair. Ann sin chuir gach aon do na deisciobluidh roimhe, a reir a chomais, congnamh a chur chum nam bráithre a bha chomhnuidh ann Iudea. Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanoiridh tre làimh Bharnabais agus Shauil. 'Noise mu 'n am sin, shin Ioraith an righ a lamhan a dheanamh uilc air dream araidh do'n eaglais. Agus mharbh e Seumas brathair Eoin leis a' chloidheamh, Agus 'n uair a chunnairc se gur thaitin sin ris na h Iudhachaibh, chuaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair fòs.

An Soisgeul. Mhat. xx. 20.

ANn sin thainig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebedee, maille r'a mic, a' tabhairt onoir dha, agus ag iarruidh ni araidh àir. Agus a dubhairt eisean ria, Creud a b'aill leat? a deir si ris, Abair gu 'n suidh iad so mo dhias mhac, fear *aca* air do laimh dheis, agus fear eile air do laimh chli, a' d' rioghachd. Ach air freagairt do Iosa, a dubhairt se, Ni 'm bheil fhios agaibh creud ata sibh ag iarruidh. Am bhuil sibh comasach air a chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisde' leis a bhaisdeadh leis am baisdear mise? A deir siad

ris, Ata ſinn comaſach. Agus a deir eiſean riu, Oluidh ſibh gu deimhin do'm chupan-ſa, agus baiſdear ſibh leis a' bhaiſdeadh leis am baiſdear miſe; ach ſuidh air mo laimh dheis, agus chli, ni 'n leamſa ſin a thabhairt, ach bheirthear e do 'n dream d' am bhuil ſe air ull'uchadh le m' athair-ſe. Agus air cluinntin ſo do'n deichnear eile, bha diom aca ris an dias bhraithribh. Agus air an gairm do Ioſa d'a ionnſuidh a dubhairt ſe, ata fhios agaibh gu bhuil aig prionnſaibh nan cinneach tighearnas orra, agus gu bhuil aig an daoinibh mora ſmachd orra. Ach ni mar ſin a bhitheas e 'n ar meaſg-ſa; ach ge b'e neach ler b'aill a bhi mor 'n ar meaſg, biodh e dhuibh 'n a fhear-frithealadh. Agus ge air bith ler b'aill toiſeach a bhi aige ann bhur meaſg, biodh eiſean 'n a fhearbhant dhuibh. Amhail mar nach d'thainig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt anma fein mar eiric air ſon mhorain.

La N. BARTOLOMAI an t-Abſdail.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, a thug gràs do t-Abſdal Bartholomai chum t-fhocal a chreidſin gu ſirineach agus a ſhearmonacha' ,tha ſin a' guidhe ort, deonuich do t-Eaglais am focal a chreid eiſin a ghradhachadh, agus mar aon a ſhearmonachadh agus gabhail ris, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Air ſon na Litir. Gniomh. v. 12.

RInneadh moran chomhartha agus mhiorbhuile ann am meaſg a' phobuill le lamhaibh nan abſtol; (agus bha iad uil' a dh' aon inntin am an ailear Sholaimh. Agus cha raibh chroidh' aig a h aon do chach e fein a cheangal riu; ach bha mor-mheas aig a' phobull orra. Agus is moid a chuireadh creidmhich ris an Tighearna, buidheann mhor araon do dhaoinibh agus do mhnaibh.) Ionnas gu'n d' thug iad amach a' mhuintir ea-ſlan air na ſraidibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh iad, chum ag teachd do Pheadar

gu'n cuireadh fhaileas, mar bu lugha, ſgail' air neach eigin aca. Agus thainig fos mor-ſhluagh as na bailtibh m'an cuairt air Hieruſalem, a toirt leo muintir ea-ſlan, agus dream a bha air am buaireadh le ſpioradaibh neo-ghlan; agus leighiſeadh iad uile.

An Soiſgeul. Luc. xxii. 24.

AGus bha fos comhſtribh eatorra, co aca bo mho a bhiodh. Ach a dubhairt eiſean riu, Ata aig righribh nan Geintileach tighearnas orra; agus goir'ear daoine fial dhiubhſan, aig am bheil ughdarras orra. Ach na bithibhſe mar ſin: ach an neach a's mo 'nar meaſg, biodh e mar an neach a's oige; agus an ti a's àirde, mar eiſean ata re frithealadh. Oir co aca 's mo, 'n ti a ſhuidheas air bord, no eiſean a ni frithealadh? nach e 'n ti a ſhuidheas? ach ata miſe 'nar meaſg ſa mar fhear-frithealaidh. Is ſibhſe iadſan a dh' fhan maille riumſa ann mo bhuairibh. Agus ata miſe 'g orduchadh dhuibh rioghachd, mar a dh' orduich m' Athair dhamh-ſa; chum's gu'n ith agus gu'n ol ſibh air mo bhord-ſa ann mo rioghachd, agus gu 'n ſuidh ſibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breith air dá-threibh dheug Iſraeil.

La N. MATHA an t-Abſdail.

An Urnuigh.

O DHE uile chumhachdaich, a rinn le d' Mhac beannuichte, Matha a ghairm o bhord na cìoſa, gu bhi na Abſtal agus na Shoiſgeulaich; tabhair dhuinn grâs a chum gach togradh ſanntach, agus gradh ain-cneaſt air ſaibhreas a threigeadh, agus do Mhac Joſa Crioſd a leanmhuin, ata beo agus a riaghladh maille riutſa, agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia ſaoghal gun chrich. Amen.

An Litir. 2 Cor. iv. 1.

UIme ſin air do'n mhiniſtreileachd ſo bhi againn, do reir mar a fhuair ſinn trocair, cha 'n 'eil ſinn a' fannachadh: Ach chuir ſinn cul re nithibh folaichte na h eas-onoir

gu

gun ſinn bhi a' ſiubhal ann ceilg, no a' truailleadh focal De, ach le foillſicheadh na firinn, 'g ar moladh fein do choguis nan uile dhaoine ann ſealladh Dhe. Ach ma 'ta ar ſoiſgeul-ne folaichte, is ann doibhſin 'ta caillte ata ſe folaichte; Ann ſan do dhall dia an t ſaoghail ſo inntin na droinge nach 'eil a' creidſin, d' eagal gu 'n dealraicheadh orra ſolus ſoiſgeil ghlormhoir Chriosd, neach a's è iomhaigh Dhe. Oir cha 'n eil ſinne 'gar ſearmonachadh fein, ach JoſaCriosd an Tighearna; agus ſinn fein 'nar ſeirbhiſich dhuibhſe air ſon Ioſa. Oir *is e* Dia a dubhairt ris an t ſolus ſoillſeachadh a dorchadas, a dhealraibh ann ar croidhibh-ne, thoirt ſolus eolais gloire Dhe, ann gnuis Ioſa Criosd.

An Soiſgeul. Mat. ix. 9.

AGus ag dol do Ioſa as an àite ſin, chunnairc ſe duine 'n a ſhuidhe aig bord na ciſe, d'am b'ainm Matha; agus a dubhairt ſe ris, Lean miſe. Agus air eirigh dha, lean ſe è. Agus tharladh, air ſuidhe do Ioſa aig biadh ſan tigh, feuch, thainig moran phubliocanach agus pheacach, agus ſhuidh iad ſios maille ris-ſin agus r'a dheiſciobluibh. Agus an uair a chunnairc na Phairiſich ſin a dubhairt ſiad r'a dheiſciobluibh, Creud fa'n itheann bhur maighiſdir-ſe maille re publiocanaibh agus peacaichibh? Ach an uair a chual' Ioſa ſo, a dubhairt ſe riu, Ni h ann aig a' mhuintir ata ſlàn ata ſeum air an leigh, ach aig a' muintir ata eaſlan. Ach im'ichibh agus ſoghlomaibh creud is ciall da ſo, Trocair is aill leam agus cha 'n iodhbhairt: oir ni 'n d'thainig miſe a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

La N. MICHAEL agus na h-Aingil uile.

An Urnuigh.

O Dhe ſhiorruidh, a dh' orduich agus a chuir air chois ſeirbheis Aingeal agus dhaoine air mhodh iongantach; deonuich gu trocaireach, mar ata t-Aingil naomh do ghna a' deanamh ſeirbheis dhuit air neamh; mar ſin le t-orducha' gu 'n dean iad comhnadh agus dion dhuinne air talamh, trid Ioſa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Taisb. xii. 7.

BHa cogadh air neamh: rinn Michael agus aingil cogadh ann aghaidh an dragoin, agus chog an dragon agus aingil fein; agus nior thug siad buaidh, ni mo a fhuaradh an àite sin ni 's mo air neamh. Agus thilgeadh amach an dragon mòr, an t sean naithir sin, d'an goir'ear an diabhol agus Satan, a'ta mealladh an t saoghail uile; thilgeadh amach è chum na talmhain, agus thilgeadh amach aingil maille ris. Agus chuala mi guth mòr ag radh air neamh, 'Noise 'ta slainte agus neart, agus rioghachd ar De-ne, agus cumhachd a Chriosd air teachd; oir thilgeadh sios fear-casaid ar bràithre, a bha 'gan casaid ann lathair ar De-ne a là agus a dh' oidhche. Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fia'nais-sin; agus cha do ghràdhaich iad an anama fein gu bàs. Uime sin biodh gáirdeachas oirbh, O a neamha, agus oirbhs' a 'ta 'n ar comhnuidh annta. An-aoibhinn do luchd-àiteachaibh na talmhain, agus na fairge; oir thainig an diabhol a nuas d' ar ionnsuidh, agus fearg ro-mhor air, do bhri' gur fiosrach è nach 'eil aige ach uine ghaoraid.

An Soisgeul. Mhat. xviii. 1.

ANn san am sin fein, thainig na deisciobuil chum Iosa, ag radh, Co a's mo ann an rioghachd Neimh? Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm chuige, chuir se 'n am meadhon è, Agus a dubhairt sé, Gu fìrinneach a deirim ribh, Mur iompoichear sibh, agus mur bi sibh mar leanbana, nach d'theid sibh a steach do rioghachd Neimh'. Air an adhbhar sin ge b'è dh'ìslicheas è fein mar an leanban so, 's è sin fein a's mo ann an rioghachd Neimhe. Agus ge b'è ghabhas aon leanban d'a leithid so ann am ainmse, gabhuidh se mise. Ach ge b'e neach a bheir oilbheum dh'aon neach do'n mhuintir bhig so ata creidsin annam-sa, b'fhearr dha gu 'm biodh cloch mhuilìnn air a crochadh r'a mhuìneal, agus gu 'm biodh è air a bhàthadh ann an doimhne na fairge. Is an-aoibhinn do 'n saoghail air son oilbheimean; oir is eigin do oilbheimibh teachd: ach is an aoibhinn do'n duine sin tre 'n d'thig an t oilbheum. Uime sin ma bheir do làmh no do chos àdhbhar oilbheim dhuit, gearr dhiot iad, agus tilg uait iad: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth chois no air leth làimh, no dà làimh no dà chois a bhi agad, is tu bhi air do thilgeadh

ann

ann ſan teine ſiorruidh. Agus ma bheir do ſhùil àdbhar oilbheim dhuit, ſpion aſad i, agus tilg uait i; is fearr dhuit dol a ſteach chum na beatha air leth ſhùil, na dà ſhùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn. Thugaibh an aire nach dean ſibh tarcuis air aon neach do'n mhuintir bhig ſo; oir a deirimſe ribh, gu bhuil an Aingil-ſin air neamh a' faicſin a ghnàth gnuis m' Atharſa, ata air neamh.

La N. LUCAS an Soiſgeuluich.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich, a ghairm Lucas an Leigh, air a bheil cliu ann s an t-Soiſgeul, gu bhi na Shoiſgeulaich, agus na leigh do'n anam; Gu ma toil leat, uil' eaſlaintean 'ar n' anamanna' a leigheas, le iochd-ſhlaintibh fallain an teagaisg do thug è ſeachad, trid tòilltineas do Mhic Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Litir. 2 Tim. iv. 5.

ACh dean thuſa faire ann ſna h uile nithibh, fùiling cruaidh-chas, dean obair ſoiſgeulaich', thoir lan-dearbhadh air do mhiniſtreileachd. Oir ataimſe 'noiſe air ti bhi air m iobradh, agus ata am mo ſhiubhail am fogus. Chog mi an deadh chogadh, chriochnaich mi mo churſa; ghleidh mi an creidimh. O ſo amach taiſgear fa m' chomhairſe crùn fireantachd, a bheir an Tighearna, am breitheamh co'thromach, dhamh-ſa ſan la' ud: agus ni dhamh ſa amhain, ach dhoibhſin uile mar an ceudna leis an ionmhuinn a theachd-ſan. Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnſuidh gu grad. Oir threig Demas mi, air dha an ſaoghal ſo 'ta làthair a ghràdhachadh, agus chuaidh è gu Teſſalonica; chuaidh Creſcens do'n Ghalatia, Titus do Dhalmatia. 'Ta Lucas 'n a aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat è; oir ata sè tarbhach dhamh-ſa chum na miniſtreileachd. Agus chuir mi Tichicus gu h Epheſus. An f halluing a dh' f hag mi ann Troas aig Carpus, 'n uair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraiche, ach gu h araid na meambrana. Rinn Alecſander an copar-cheard mor olc dhamh-ſa; gu tugadh an Tighearna

Tighearna dha reir a ghniomhartha. Bi thusa mar an ceudna air t fhaicill uaithe, oir chuir è gu mor ann aghaidh ar braithra-ne.

An Soisgeul. Luc. x. 1.

DH' orduich an Tighearna mar an ceudna deichnear agus tri fichead eile, agus chuir è lion dias is dias roimh ghnuis iad, do gach baile, agus aite, ann san raibh è fein gu teachd. Air an adhbhar sin a dubhairt è riu, 'Ta 'm fogh'ar gu firinneach mor, ach ata an luchd oibre tearc: guidhibhse uime sin ar Tighearna an fhoghaire, luchd oibre chur amach chum fhogh'aire fein. Im'ichibh; feuch, ata mise 'g ar cur amach mar uain a' measg mhadradh alluidh. Na iomchairibh sporan, no mala, no broga: agus na beannuichibh do neach air bith san t slighe. Agus ge b'e tigh ann san d'theid sibh a steach, abraibh air tus, Gu'n raibh sith do'n tigh so. Agus ma bhios mac na sith ann sin, gabhaidh bhur sith-se comhnuidh air; ach mur bi, pillidh bhur sith chugaidh fein a-ris. Agus fanaibh ann san tigh sin, ag itheadh agus ag ol na nithe a bheir'ear dhuibh; oir is fiu an t oibriche a thuarasdal.

La N. SIMON agus JUD na h-Absdala.

An Urnuigh.

O DHE uile chumhachdaich, a thog t-Eaglais air steigh nam Faidhean, agus nan Absdalan, air bhi do Josa Criosd e fein na chloich chinn na h-oisin; deonuich dhuinne bhi ceangailte ri cheile mar sinn ann aonachd spioraid, le 'n teagasg-san, chum gu 'm bi sinn air ar deanamh 'n ar teampull naomh taitneach dhuit-se, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Jud. 1.

IUdas searbhant Iosa Criosd, agus brathair Sheumais, chum na droing' a 'ta air an naomhachadh le Dia an t Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, agus a 'ta air an gairm; Gu raibh trocair, agus siothchaint, agus gradh air am meudachadh

chadh dhuìbhſe. A mhuintir ionmhuinn, air dhamh an uile dhichioll a dheanamh chum ſgriobhadh d' ar n ionnſuidh mu thimchioll na ſlainte choitchionn ; b' f heumail damh ſgriobhadh d'ar n ionnſuidh, 'g ar n earalach' ſibh a chathachadh gu dìchioliaich air ſon a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh. Oir dh' eulaigh daoine araidh a ſteach, a dh'orduicheadh roimhe o ſhean chum na dite' ſo, daoine mi-dhiadhaidh, a'ta tionndadh gras ar De-ne gu macnus, agus a'ta 'gaichſheun' Dhe, a's aon uachdaran ann, agus ar Tighearna Ioſa Crioſd. Uime ſin is àill leam bhur cur ann cuimhne, ge do bha f hios agaibh aon uair air ſo, cionnas taires do 'n Tighearna am pobull a ſhaoradh a talamh na h Eipht, a ſgrios è ann diaigh ſin an droing nach do chreid. Agus na h aingil nach do ghleidh an ceud inbhe, ach a dh' f hàg an aite-comhnuidh ſein, choimhid sè ann geimhlibh ſiorruidh fuidh dhorchadas, ſa chomhar breitheanais an la mhòir. Amhuil ata Sodom agus Gomorrha, agus na bailte mu 'n cuairt orra, a thug iad ſein thairis do ſtrìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuin feola coimheach, air an cur ſuas 'n am ball-ſampuill, a' fulang dioghaltais teine ſhiorruidh. Mar an ceudna fòs ata an luchd-bruadair neo-ghlan ſin a' ſalchadh na feòla, a' deanamh tair' air uach-dranachd, agus a' labhairt gu toibhcumach air ard inbhibh.

An Soiſgeul. Ioin xv. 17.

'TA mi 'g àithne nan nithe ſo dhuibh, chums gu 'n gràdhaich ſibh a chèile. Ma 'ta 'n ſaoghal 'g ar fuathachadh, tha f hios agaibh gu 'n d' f huathaich è miſe romhaibh. Nam b' ann do 'n t ſaoghal ſibh, ghràdhaicheadh an ſaoghal a chuid fein : ach do bhri' nach ann do 'n t ſaoghal ſibh, ach gur thagh miſe ſibh as an t ſaoghal, uime ſin tha fuath aig an t ſaoghal duibh. Cuimhnichibh am focal a dubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an ſeirbhiſeach ni 's mò na a Thighearna. Ma rinn iad geur-leanmhuin ormſa, ni iad geur-leanmhuin oirbhſe mar an ceudna: ma choimhid iad m' f hocal-ſa, coimheadaidh iad bhur *focal-ſa* mar an ceudna. Ach na nithe ſo uile ni iad ribh air ſon m' ainm-ſe, do bhri' nach aithne dhoibh eiſean a chuir uaithe mi. Mur bithinn-ſe air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca : ach a noiſe cha 'n 'eil leith-ſgeul am peacaidh aca. An ti aig am bheil fuath dhamh-ſa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna. Mur bithinn-ſe air deanamh

nan

nan oibridh 'n am measg nach d' rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a noise chunnaic iad fòs agus dh' fhuathaich iad araon mise agus m' Athair. Ach *rinneadh so* chum gu 'n coi'-lionfadh am focal a 'ta sgriobhta 'n an lagh fein, Dh' fhuathaich iad mi gun àdhbhar. Ach 'n uair a thig an Comh-fhurtoir, a chuireas mise d 'ar ionnsuidh o 'n Athair, Spiorad na fìrinn, a tha teachd amach o 'n Athair, ni eiseau fia'nais mu m' thimchioll sa. Agus ni sibhse fia'nais mar an ceudna, do bhri' gu bheil sibh maille rium o thùs.

La nan uile Naomh.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachduich, a cheangail ri a cheile do dhaoine taghta ann aon cho-chomunn agus ann aon chompanas, ann an corp ru 'n diamhaireach do Mhic ar Tighearna; tabhair dhuinn grás a leanachd do naoimh bheannuichte ann gach caith-beatha subhailceach agus diaghaidh, chum gu 'n d' thig sinn a dh' ionsuidh an aoibhneis do-labhairt sin, a dheasuich thu do 'n dream a bheir gràdh treibh-dhìreach dhuit, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

Air son na Litir. Taisb. vii. 2.

AGus chunnairc mi aingeal eile ag eirigh o 'n àird an ear, agus ghlaodh è le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d' thugadh *cumhachd* gu cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge, ag radh, Na deanaibh dochoir do 'n talamh, no do 'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar De-ne air clàr an eudain. Agus chuala mi àireamh na droinge a sheulaicheadh: agus sheulaicheadh ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, do uile threibhibh chloinn Israel.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Juda.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Reuben.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Ghad.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Aser.

Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Nepthalim.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Mhanaſſes.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Shimeon.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Lebhi.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Iſachair.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Shabuloin.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Joſeph.
Sheulaicheadh da-mhìle-dheug do threibh Benjamin.

Ann diagh ſo dh' amhairc mi, agus fèuch, ſluagh mòr, nach raibh neach ſam bith comaſach air àireamh, do gach uile chinneach, agus threibhibh, agus phoibleachaibh, agus theangaibh, 'n an ſeaſamh ann làthair na righ-chaithreach, agus ann làthair an Uain, air an ſgeadachadh le róbaibh geala, agus pailm aca 'n an làmhaibh; agus ghlaodh iad le guth àrd, ag radh, Slàinte d 'ar Dia-ne a 'ta 'n a ſhuidhe air an righ-chaithir, agus do 'n Uan. Agus ſheas na h aingil uile timchioll na righ-chaithreach, agus rinn iad àdhradh do Dhia, ag radh, Amen: Moladh, agus gloir agus gliocas, agus buidheachas, agus onair, agus cumhachd, agus neart *gu raibh* d'ar Dia-ne gu ſaoghal nan ſaoghal. Amen.

An Soiſgeul. Mhat. v. 1.

AGus an uair do chunnairc Joſa an ſluagh, chuaidh è ſuas air ſliabh: agus air ſuidh' dhò, thainig a dheiſciobuil d 'a ionnſuidh. Agus air foſgladh a bhèil da, theagaiſg fè iad, ag radh, Is beannuicht' iads' ata bochd 'n an ſpiorad: oir is leo rioghachd nèimh'. Is beannuicht' iads' ata re bròn: oir gheibh ſiad fòlas Is beannuichte na daoine macant': oir ſealbhuichidh iad an talamh mar dhligh' oighreachd. Is beannuicht' an dream air am bhuil ocras agus tart na còrach: oir ſáſuichear iad. Is beannuicht' na daoine tròcaireach: oir gheibh ſiad tròcair. Is beannuicht' na daoine 'ta glan 'n an croidhe: oir chi ſiad Dia. Is beannuichte luchd dheanamh na ſiothchaint; oir goirthear clann De dhiubh. Is beannuicht' an dream ata fulang geur-leanmhuin air ſon na còrach: oir is leo-ſa rioghachd nèimh'. Is beannuicht' a bhitheas ſibh an uair a bheir daoine an-caint dhuibh, agus a ni ſiad geur-leanmhuine *oirbh*, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach air mo ſgàthſa. Ann ſin deanuibh gàirdeachas, agus bithibh ro-ſhubhach: oir is mar ſin do rinn ſiad geur-leanmhuin air na fáidhibh thainig romhaibh.

An

An t-ORDUGH chum frithealadh Suipeir an Tighearna, no an COMANACH Naomh.

A' Mheud a's leis a' miann an comanach naomh do ghabhail, bheir iad a'n ainm do 'n Mhinifteir, air a chuid a 's lugha uairigin air an la roimhe.

¶ Agus ma bhios droch caithe beatha foilleir follafach aig neach dhiubh fin, no ma rinn e ea-coir air bith air a choimhearfnach am briathar no an gniomh, leis an tug fe oilbheum do 'n chomh-thional; air faghail fios do 'n Mhinifteir, gairmidh fe air, agus bheir e fios da, nach gabh fe dhanadas air chor air bith teachd gu bord an Tighearna, gus an d' thoir e dearbha follafach gu 'n d' rinn fe fior aithreachas, agus gu 'n do leafuich e o'n droch caithe beatha bh' aige roimhe, chum le fo gu 'm bi an co-thional toilichte, a fhuair fgainneal roimhe; agus gu 'n d' thug e dioladh do 'n dream air an d' rinn fe ea-coir, no air a chuid a 's lugh gu bheil lan run aige fin a dheanamh, co luath 's a dh'fheudas e gu gaoireafach.

¶ Gnathuichidh a' Minifteir an doigh cheudna ris an dream fin ga bheil fios aige fuath no mi-ruin do bhi eatora; gun chomas thoirt dhoibh teachd gu bord an Tighearna, gus am bheil fios aige gu 'n d' rinn iad reite. Agus ma bhios aon do 'n dream eidir am bheil an reite, toileach o ghrunnd a chridhe air gach coirre a rinn a' neach eile 'n a aghaidh a mhatha, agus gu dioladh a dheanamh air fon a choirre fein; agus nach gabh a' neach eile toirt gu reite dhiaghuidh, ach gu 'm buanuich e do ghna 'n a chroftachd agus 'n a mhi-ruin: an fa chuis fin is coir do 'n Mhinifteir a neach do rinn aithreachas a ghabhail a dh' ionfuidh chomanuich naomh, agus ni h-e a' neach ata rag-mhuinealach. Ach gu 'm bi e dh' fhiachaibh air gach Mhinifteir a chumas aon neach air ais, mar ata air a chur fios ann fo, no an fan earruin a 's faigfe roimhe do 'n rubric fo, cunntas thoirt do 'n uachdarain eaglais an taobh ftigh do cheathir la deug air a chuid a 's faide. Agus fmachduichidh an t-uachdaran eaglais an duine eas-umhla a reir lagh na h-eaglais.

¶ Air bhi do 'n bhord ann am a chomanuich air a cho'dachadh le lian-eudach fior geal, feafuidh e ann am mheadhon na h-eaglais, na fa chanfal, far am bheil na urnuigh mhaidne agus fheafcair air an orducha' re radh. Agus air feafamh do 'n t Saghart air taobh tuath a bhuird, a deir fe urnuigh an Tighearna, agus an urnuigh a leanas, air bhi do 'n phobul air an gluinibh.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

An Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, d'a m' bheil gach cridhe fcsgailte, gach togradh aithnichte, agus 'o nach 'eil uaigneas air bith folaichte; glan ſmuainte ar cridheachan le deachda do Spioraid naoimh, chum gu 'n tugamaid gradh foirfe dhuit, agus gu 'n cliudhaicheamaid t-ainm naomh mar is còir, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Air do 'n t-Sagart tiontadh ris a phobul a deir ſe na deigh aitheantan gu ſoilleir; agus air bhi do 'n phobul daonan air an gluinibh, aig deireadh gach aithne, iarruidh iad trocair air Dia air ſon a briſeadh leo ſan am a chuaidh ſeachad, agus gras a chum a coimhid ſan am re teachd, mar a leanas.

Miniſteir.

LAbhair Dia na briathra ſo, agus a dubhairt ſè, Is miſe an Tighearna do Dhia: Cha bhi Dèe air bith eil' agad ach miſe.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh ſo do choimhid.

Miniſteir. Na dean dhiut fèin *dealbh* ſnaidhte, no coſlas 'ſam bith *a dh'aon ni*, a *ta* 'ſna neamhaibh ſhuas, no air an talamh ſhìos, no 'ſna h-uiſgeachaibh fuidh 'n talamh. No crom thu fèin sìos doibh, agus na dein ſeirbhis doibh: oir mis' an Tighearna do Dhia, *is* Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheach nan aithreacha air a' chloinn, gus an treas, agus air a' cheathramh *ginealach* dhiubhſan a dh'fhuathaicheas mi; agus a' nochdadh trócair do mhìltibh dhiubhſan a ghràdaicheas mi, agus a choimhideas m'àitheanta.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh ſo do choimhid.

Miniſteir.

Ministeir. Na tabhair ainm an Tighearna do Dhè 'an dìomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo chiontach *esan* a bhear ainm 'an dìomhanas.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid

Ministeir. Cuimhnich la na sabaid a naomhachadh. Se laithean saothraichidh tu, agus ni thu t'obair uile. Ach *air* an t-seachdamh la *tha* sabaid an Tighearna do Dhè: *air an la sin* na dean obair 'sam bith, thu fein, no do mhac, no do nighean, d'òglach, no do bhan-oglach no d'ainmhidh, no do choigreach a *ta* 'n taobh a stigh do d' gheataibh: oir ann an sè laithibh rinn an Tighearna na nèamhan agus an talmamh, an fhairge, agus gach ni a *ta* annta; agus gabh è fois air an t-seachdamh la: air an aobhar sin bheannaich an Tighearna, an seachdamh la, agus naomaich sè é.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Tabhair onoir do t'athair, agus do d' mhathair; a chum as gu 'm bi do laithean buan air an fhearann a *tha* 'n Tighearna do Dhia a' toirt dhuit.

Pobul. A Thighearna dean trócair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Na dean mortadh.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Na dean adhaltrannas.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Na dean gaduigheachd.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Na tabhair fianuis bhrèige 'n aghaidh do choimhearsnaich.

Pobul. A Thighearna dean tròcair oirn, agus aom ar cridheachan a chum an lagh so do choimhid.

Ministeir. Na sanntaich tigh do choimhearsnaich; na sanntaich bean do choimhearsnaich, no òglach, no bhan-oglach, no dhamh, no asal, no aon ni a '*s* le do choimhearsnach.

Pobul. A Thighearna tha sinn guidhe ort, dean tròcair oirn, agus sgriobh an lagh so uile ann ar cridheachan.

¶ An ſin leanuidh aon do 'n da urnuigh ſo air ſon an Righ, air do 'n t-Sagart bhi na ſheaſamh mar bha e roimhe, agus ag radh,

Deanamaid Urnuigh.

A Dhe uile chumhachduich, aig am bheil do rioghachd bith-bhuan, agus do chumhachd gun tomhas; dean tròcair air an eaglais gu h-iomlan, agus riaghluich cridhe do ſheirbheiſich thaghta Deorſa ar Righ agus ar fear riaghluidh, chum, (air dha-ſan a thuigſin co d' an ſeirbheiſich è) gu 'n iarr è t-onair agus do glòir oſcion gach uile nithe; agus gu 'n d'thoir ſinne agus uile iochdarain (a' ſmuainteachadh gu cubhaidh co uaithe ata ughdaras aige) ſeirbheis, urram, agus geil umhla dha gu fìrineach, annad-ſa, agus air do ſhon-ſa, a reir t-ordugh agus t-fhocail bheannuichte, trid Joſa Crioſd ar Tighearna, ata beo agus aig riaghladh gu brath maille riut-ſa, agus ris an Spiorad naomh, aon Dia ſaoghal gun chrich. Amen.

¶ *No,*

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, tha t-fhocal naomh a' teagaſg dhuinn, gu bheil cridheachan righrin ſo d' ſtiurradh agus ſo d' riaghladh, agus gu bheil thu 'g an orduchadh agus 'g an iompochadh mar is fearr a chithear do d' gliocas diaghaidh fein; guidhimid gu h-umhla ort gu 'n ſtiuradh agus gu 'n riaghladh tu croidhe Dheorſa do ſheirbheiſeach, ar Righ agus ar n uachdaran, chum 'na uile ſmuaintibh, briathraibh, agus gniomharaibh, gu 'm bi è do ghna aig iarruidh t-onair agus do glòir, agus gu' bi è durachdach a chum am pobul a chuir thu ſo chùram a ghleidheadh, ann ſai'bhreas ſioth-chaint, agus an diaghachd. Deonuich ſo, O Athair thròcairich, air ſgà do Mhic ghradhuich Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ *An ſin a deirear urnuigh an la. Agus air ball an deigh na h-urnuigh, leabhuidh an ſagairt an litir, ag radh.* Ata 'n litir [no chuibhrin do 'n ſgriobtuir a dh' orduicheadh air ſon na litir] ſgriobhte an ſa —— chaibdeal do —— a' toiſeach aig an —— rann. *Agus nuair chriochnuicheas an litir, a deir ſe,*

s'è

'sè ſo deireadh na Litir. *An ſin leabhuidh sè an ſoiſgeil (air bhi do'n t-ſluagh uile nan ſeaſamh) aig radh,* Tha 'n ſoiſgeul naomh ſgriobhte ann ſa —— chaibdeil do —— a toiſeach aig —— rann. *Agus air criochnachadh an t-ſoiſgeul, a deirear no ſeinnir a chrèud a leanas air bhi do 'n phobul nan ſeaſamh, mar bha iad roimhe.*

CReidim ann Dia an tAthair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain, agus nan uile nithe faicſionach agus neo-fhaicſionach: Agus ann aon Tighearna Joſa Crioſd, aon Mhac geinte Dhe, do ghineadh le Athair roimh' na h-uile ſhaoghail, Dia do Dhia, Solus do Sholus, Dhia ſior do Dhia ſior, Geinte cha n ann deanta, Air bhi dha do dh' aon ſubſtaint ris an Athair, leis an d' rinneadh na h uile nithe: neach a thainig a nuas o neamh air ar ſoin-ne daoine agus air ſon ar ſlainte, agus do ghabh coluin leis ann Spiorad Naomh do 'n Oigh Muirre, agus do rinneadh na dhuine, agus mar an ceudna chèuſadh air ar ſoin-ne ſo Phonſius Pilat. Dh' fhuiling ſè agus dh' adhlaiceadh è, agus an treas la dh-èirich ſè rithiſt do reir nan ſgriobtuireadh, agus chaidh è ſuas air neamh, agus ata ſè na ſhuidhe air deas-lamh an Athar. Agus thig ſ è aris le glóir a thoirt breath araon air na beodhaibh agus air na mairbh: agus cha bhi crioch air a rioghachd.

Agus Creidim ann ſan Spiorad Naomh, an Tighearna agus fear-tabhairt beatha, ata teachd o 'n Athair agus o 'n Mhac, do am bheil adhradh agus gloir air an tabhairt maille ris an Athair agus ris a Mhac, a labhair leis na fhàidhibh. Agus creidim aon eaglais choitchionn agus abſtolach. Aidichim aon baiſte chum maitheanas peacaidh, agus tha ſùil agam ri eis-eirigh na marbh, agus ri beatha an t-ſaoghail ata re teachd. Amen.

¶ An ſin inſidh a' Miniſteir do 'n pobul ciod na laeth naomh no na laeth traiſg ata ri choimhid s an t-ſeachdainn a leanas. Agus ann ſin mar an ceudna (ma 'ta aodhbhar ann) bheirear fios mu 'n Chomanach; agus bheirear na gairmana poſaidh; agus leubhbhar gearan nam bochd, fia'nuiſin, aſcaoineaglais. Agus cha bhi ni air bith air a ghlaodhuich no air a dheanamh ſollaſach s an eaglais, ann am na ſeirbheis dhiaghaidh, ach leis a Mhiniſteir: no aon ni leiſin, ach na 'ta air chuir ſeas ann righailtibh an leabhair ſo, no air aithne leis an Righ, no le uchdaran eaglais an aite.

¶ An ſin leanaidh an t-ſearmoin no aon do na hoimilidh a chuireadh amach a cheana, no chuirear amach an deigh ſo le h-ughdaras.

¶ An sin pillidh an Sagart gu bord an Tighearna, agus toisichidh se an ofrail, aig radh aon no t-uille do na h-earruinibh so leanas, mar a chi e ionrchuidh.

GU ma h ann mar sin a dheal ruichéas bhur solus ann làthair dhaoine, chum as gu faic iad bhur deadh oibridh, agus gu toir siad glóir do bhur n Athair ata air Neamh. *Mhat.* v. 16.

Na taisgibh dhuibh fein ionmhais air an talamh, far an truall a' mhiol chrion agus a' mheirg è, agus far an cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad. Ach taisgibh ionmhais dhuibh fein air neamh, far nach truaill a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich. *Mhat.* vi. 19, 20.

Uime sin gach uile ni bu mhiann libh daoine a deanamh dhuibh, deanaibse a leithid dhiobhsin mar an ceudna: oir is è so an lagh agus na faidhe. *Mhat.* vii. 12.

Ni h è gach uile neach a deir riumsa A Thighearna, a Thighearna, a theid a steach do rioghachd nèimh': ach an ti do ni toil m' Atharsa ata air neamh. *Mhat.* v. 21.

Agus sheas Saccheus agus a dubhairt sè ris an Tighearna, Fèuch, a Thighearna, 'ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhrèige, bheiream *dha* a cheithir uiread. *Luc.* xix. 8.

Co theid chum cogaidh uair air bith air a chostus fein? co a phlanndaicheas fion-ghàra', agus nach ith d'a thora'? no co bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud? 1 *Cor.* ix. 7.

Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr è ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor? 13, 14.

Nach 'eil f hios agaibh gu bheil iadsan, a 'ta saoithreachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh *le nithibh* an teampuill? agus iadsan a 'ta frithealadh do 'n altair, gu bheil iad nan luchd co' pairt ris an altair? Agus mar sin dh' orduich an Tighearna fos dhoibhsin a 'ta searmonachadh an t soisgeul, an teachd-ann-tir f haghail o 'n t soisgeul. 13, 14.

An ti a chuireas gu gann, buainidh sè gu gann mar an ceudna: Agus an ti a chuireas gu pailt', buainidh sè gu pailt' mar an ceudna. *Thugadh* gach duine *uaithe* reir rùin a chroidhe; na b'ann an doilgheas, no le h eigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir uaithe gu suilbhir. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Pairticheadh

Pàirticheadh an neach a 'ta air a theagaisg san fhocal, ris an neach a 'ta 'ga theagasg, ann sna h uile nithibh maithe. Na meallar sibh; cha deanar fanoid air Dia: oir ge b'è ni a shiol chuireas duine, an ni ceudna buainidh sè. *Gal.* vi. 6, 7.

Reir mar ata fath againn, deanamaid maith do na h uile dhaoinibh, ach gu h àraid dhoibhsin a 'ta do theaghlach a' chreidimh. 10.

Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille re bhi toilichte. Oir cha d' thug sinn ni air bith *leinn* do 'n t saoghal, agus *is* soilleir nach urradh sinn ni sam bith thoirt as. 1 *Tim* vi. 6, 7.

Thoir àithne do na daoinibh a 'ta saibhir san t saoghal so, iad a bhi ealamh gu roinn, co'-pàirteach; a' tasgaidh suas doibh fein, ann an stòr, deadh bhunadh fa chomhair an àm re teachd, chum 's gu 'n dean iad greim air a' bheatha mhairtheanaich. 17, 18, 19.

Ni bheil Dia mi-cho'thromach, gu 'n di-chuimhnicheadh è obair agus saothair bhur gràdh, a nochd sibh thaobh ainme-sin, 'm feadh gu 'n d' rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh. *Eabh.* vi. 10.

Ach na di-chuimhnichibh maith a dheanamh, agus co'-roinn a thoirt uaibh: oir ata an leithidè sin do ìobairtibh taitneach do Dhia. *Eabh.* xiii. 16.

Ge b'è neach aig am bheil maoin an t saoghal so, agus a chi a bhràthair ann uireasbhuidh, agus a dhruideas a chroidhe 'n a aghaidh, cionnas ata gràdh Dhe a' gabhail comhnuidh ann-san? 1 *Join* iii. 17.

Tabhair deirc do d' mhaoin, agus na tiontadh t-aghaidh gu brath o dhuine bochd air bith, agus an sin cha bhi gnuis an Tighearna air a pilleadh air falbh uait-sa. *Tob.* iv. 7.

Bi tròcaireach a reir do chomais. Ma 'ta mòran agad, thoir seachad gu pailt. Ma 'ta beagan agad, dean dichiol chum cuid do 'n bheagan sin thoirt seachad gu suilbhear: oir mar sin cruinichidh tu dhuit fein deagh thuarasdal ann la na h airc. *Tob.* iv. 8, 9.

An ti do ni iochd air a bhochd tha è toirt an iasad do 'n Tighearna: agus feuch a ni do bheir e seachad, bithidh si air a' phaigheadh dha rithist. *Seanr.* xix. 17.

Is beannuichte a' neach do ni solar air son an duine thinn a-

gus an f heumaich: ſaoruidh an Tighearn è ann am trioblodi. *Salm* xli 1.

¶ 'Nuair a bhios na focail ſo 'g an leughagh, gabhuidh-na Deacona agus ſeanoirean na h-eaglais, no daoin' iomchuidh eile a dh' orduicheadh a chum na cuiſe ſin, an deirc air ſon nam bochd, agus crabheadh eile a' phobuil, ann a' meis eireachdail, is coir do 'n ſgireachd a cheannach air ſon an f heum ſin; agus bheir iad e gu h-uramach a dh' ionſuidh an t Sagairt, neach a chuireas a lathair e gu h-iriosal, agus a chuireas air a bhord naomh e.

¶ Agus a' nuair a bhios comanach ann, an ſin cuiridh an Sagart 'air a bhord urrad arain, agus f hiona a ſhaoileas e ni gnothach. Agus tareis ſin a dheanamh, their an Sagart.

Deanamaid urnuigh air ſon ſtaid iomlan eaglais Chrioſd ata cogadh ann ſo air talamh.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, do theagaiſg dhuinne le t'Abſtal naomh urnuigh agus achanuich a dheanamh, agus buidheachas a thoirt air ſon nan uile dhaoine; guidhemid ort gu h iriosal [gu'n * gabhadh tu ri ar deirc agus r' ar ofrailibh agus] gu 'n gabhadh tu gu ro thròcaireach r' ar n-urnuighean, ata ſinn a' toirt ſuas do d' mhorachd dhiadhaidh, a' guidhe ort gu'n lionadh tu an eaglais choitchionn a ghna le ſpiorad na f irinn, na h-aonachd, agus na ſith: agus deonuich an dream ſin uile ata 'g aideachadh t'ainm naomh, gu'n aontuich iad le cheile ann am f ìrinn t'-f hocail Naoimh, agus gu' n caith iad am beatha ann aonachd agus ann gradh diadhaidh. Guidhemid ort mar an ceudna, gach uile Riogh, priunſadh, agus uachdaran Crioſduidh a dhion agus a ſhaoradh; agus gu h-araid do ſheirbheiſeach Deorſa ar Righ; chum gu'm bi ſinn air ar riaghladh gu diaghuidh agus gu ſuaimhneach fuidh ſin; agus deonuich d'a chomhairle uile, agus do gach neach ata ann ughdaras fuidhe, gu'n dean iad ceartas gu firinneach agus co-thromach, chum peanas a dheanamh air aingeachd agus dubhailc; agus a chumail ſuas t'f hir chreideamh-ſa agus ſubhailc. O Athair neamhuidh, tabhair gràs do gach Eaſbuig agus do gach miniſteir; chum gu'm foilſich iad t' f hocal fior agus beothail, ar aon le 'n teagaſg agus le 'm beatha, agus gu 'm fritheal iad do ſhacramaintean

* Mur 'eil deirc no ofrail ann, an ſin bidh na focail [gu'n gabhadh tu r' ar deirc agus r' ar ofrailibh] a,r am fagail a' mach gun radh.

Shacramaintean naomh gu ceart agus gu cubhaibh; agus tabhair do ghràs neamhuidh do d' phobul uile; agus gu h-araid do 'n chomhthional ata làthair ann so; chum gu 'n eisd agus gu 'n gabh iad t'-fhocail naomh le cridhe màcanta agus le h-urram dligheach, a' deanamh seirbheis fhirinneach dhuit ann naomhachd agus ann am fireantachd air feadh uile làeth am beatha. Agus guidhemid gu ro-umhla ort do d' mhaitheas, O Thighearna, co-fhurtachd agus cobhair a thoirt do 'n dream sin uile, ata ann trioblaid, am bròn, ann dioth, ann easlaint, no ann cruaidh-chàs air bith eile ann sa' bheatha dhiombuan so. Agus mar an ceudna, beannuichemid t'ainm naomh, air son do sheirbheisich uile a dh'fhag a bheatha so ann a d' chreidimh agus ann a t' eagal: a' guidhe ort gràs a thoirt dhuinn, an eisimplair mhaith do leanmhuinn, chum gu 'm bi sinn n' ar luchd co-pairt maille riusan do d' rioghachd neamhuidh. Deonuich so, O Athair, air sgà Iosa Criosd ar n' aon Eidir-mheadhonfhear agus fear-tagradh. Amen.

¶ A nuair a bheir a Ministeir fios mu'n chomanach Naomh a chumail (ni a ni se do ghna air an domhnach no air an la Naomh a 's faigse dha roimhe) an deigh na Searmain no na Homailidh a chriochnachadh, leughaidh se an earail so a leanas.

A Mhuintir ionmhuinn, air an ——— is faigse, tha mhiann orm, le comhnadh Dhe, sacramaint ro sholasach, Cuirp agus Fòla Criosd a fhritheala do 'n dream sin uile bhios gu diaghaidh agus gu crabhach deas mu choinnibh; gu bhi air a gabhail leo-san mar chuimhne air a chèusadh agus air a bhàs mòr thoiltineach-san, leis am faigh sinne amhain maitheanas ann ar peacaidh, agus leis a'bheil sinne air ar deanamh n'ar luchd copairt do rioghachd neamh. Uime sin is se ar dleasdanas buidheachas ro iorasail agus o 'r cridhe a thoirt do'n Dia uile chumhachdach ar n-Athair neamhuidh, do bhri gu 'n d'thug è a Mhac ar Slanuifhear Josa Criosd, cha 'n è 'mhain a chum basuchadh air ar son, ach mar an ceudna chum a bhi na lòn agus theachd antir Spioradail dhuinn an s an t Sacramaint naomh sin. Do bhri gu bheil i na' nì co diaghaidh agus co solasach dhoibh-sin a ghabhas ì gu h-iomchuidh, agus co chunnartach dhoibh-sin a ghabhas a dhanadas a gabhail gu mi-iomchuidh, 's è mo dhleasdanas earalachadh oirbh san àm so, smuainteachadh air meudachd an rûn-diamhair naomha sin, agus an cunnart mòr ata 'na ghabhail gu mi iomchuidh, agus bhur cogaisin fein a rannsuchadh, agus a cheasnuchadh, (agus cha'n ann

gu

gu faoin, agus mar a ni luchd-mealluidh Dhe ;) ach do chum gu 'n d' thìg ſinn naomh agus fior ghlan a dh' ionſuidh a leithid ſo do chuirm neamhuidh. ann ſan eadach phòſaidh at air iarruidh le Dia ann ſan ſcriobtuir naomh, agus gu 'm bi ſinn air ar gabhail n' ar luchd co-pairt iomchuidh do'n bhord naomh ſin.

Is ì an t-ſlighe agus an doigh chum ſo a dheanamh; air thùs, bhur beatha agus bhur bèuſan a cheaſnuchadh a reir riaghailt aitheanta Dhe; agus ciod air bith ann ſan faic ſibh gu 'n do chiontaich ſibh ann toil, am focal, no ann gniomh, ann ſin deanuibh caoidh air ſon bhur peacaidh fein, agus aidichibh do 'n Dia uile chumhachdaich, le làn rùn bhur beatha a leaſuchadh. Agus ma bheir ſibh fainear gu bheil bhur ciontaidh cha n'e 'mhaim ann aghaidh Dhe, ach mar an ceudna an aghaidh bhur coimhearſnuich, an ſin ni ſibh reite riu, air bhi dhuibh ullamh gu paidh agus dioladh a dheanamh a reir bhur comais air ſon gach uile ana-co'throm agus eacoir a rinn ſibh air neach air bith eile: agus air bhi dhuibh ullamh mar an ceudna gu maithea'nas thoirt do dhaoin' eile a rinn lochd oirbh, mar a b'aill leibh maitheanas fhaghail o Dhia ann bhur cionntaidh fein; oir mar dean ſibh ſo, cha dean an Comanach naomh a ghabhail ni air bith ach bhur damnadh a mheudachadh.

Air an aobhar ſin ma 'ta neach air bith agaibh na fhear-toilbheum do Dhia, na fhear-toirmiſg no na fhear ſgainnil air fhocal, na adhaltranach, no ma 'ta ſe a' mio-ruin, no am farmad, no ann cionnta mòr air bith eile; deanuibh aithreachas o bhur peacaibh, neo na tigibh chum a bhuird naomha ſin, air eagal tarèis duibh an t-Sacramaint naomh a ghabhail, gu'n d' theid an diabhol a ſteach annaibh, mar a chaidh ſe ann Judas, agus gu 'n lion è ſibh do 'n uile olc, agus gu'n toir è ſibh gu ſgrios cuirp agus anama.

Agus do bhri gu bheil è fèumail nach tigeadh duin' air bith a dh' ionſuidh a chomanaich naomh, ach le lan dòchas ann tròcair Dhe, agus le cogais ſhuamhneach; air an aobhar ſin, ma 'ta neach air bith agaibhſe nach urrain fois thoirt d'a chogais fein ann ſan ni ſo, ach aig am bheil feum air tuille ſolais no comhairle; thigeadh è 'm ionſuidh-ſe, no dh' ionſuidh miniſteir eigin eil glic agus foghlamhta ann am focal De, agus foſgladh ſe a bhròn, chum le miniſtreileachd focal naomh Dhe gu 'm faigh ſe tairbhe an fhuaſglaidh eaglais, maille ri ſeala

agus

agus ri comhairle Spioradail, chum fois thoirt da chogais, agus a chum gach teagamh agus amharas a chuir air cùl.

¶ No ma chi e an sluagh neo churamach ma theachd a dh' ionsuidh a chomanaich naomh, ann aite nam briathra a chuaidh seachad, deanadh e feum do'n 'earail so.

A Bhraithre ro gràdhach, air an ——— tha mhiann orm, le gras De, suipeir an Tighearna a fhritheala; a dh' ionsuidh a' bheil mi toirt cuire dhibhse uile ata lathair ann so, ann ainm Dhe, agus a guidhe oirbh air sga an Tighearn Josa Criosd, nach diult sibh teachd da h-ionsuidh, air bhi dhuibh air ar gairm agus air bhur cuireadh co ghradhach le Dia fein. Ata fios agaibh cia muladach agus mi chaoi'neil a' ni so, nuair a dheasuich duine cuirm shaibhir, agus a chodaich è bhòrd leis gach uile ghne lòin, o's nach 'eil nì air bith a dh' uireasbhuidh ach na h-aoidhean a shuidhe sios, agus gidheadh gu'n diultadh an dream ata air an gairm (gun aobhar air bith) gu ro mhithaingeil teachd a chum na feisde. Co agaibhse air nach biodh fearg ann leithid so do chùis? co nach smuainticheadh gu'n d' rinneadh ana-co'throm agus eacoir mhòr air? Uime sin a mhuintir mo ghraidh ann Criosd; thugaibh deagh aire, air eagal le tarrainn air ais o'n t-Suipeir Naomh so, gu'm brosnuich sibh fearg Dhe 'n 'ur n-aghaidh fein. Is furas do dhuine a radh, cha ghabh mi an comanach, do bhri gu bheil mi air mo chumail air m' ais le gnothaichibh saoghaltá. Ach cha 'n 'eil a leithid so do leith-sgéulaibh co furas a gabhail, agus co ceaduichte am fia'nuis De. Ma deir duine air bith, tha mi m' pheacair ro mhòr, agus air an aobhar sin tha eagal orm teachd. C' air son ma seadh nach dean sibh aithreachas agus nach leasuich sibh? A nuair ata Dia 'g ar gairm, nach na leibh a radh nach tig sibh? A nuair bu choir dhuibh pilleadh a dh' ionsuidh Dhe, an gabh sibh bhur leith-sgeul, agus an abair sibh nach eil sibh ullamh? Smuintichibh gu dùrachdach annaibh fein cia beag am feum a ni leithidibh sin do shaobh leith-sgeulaibh am fia' nuis De. A Mhuintir ad do dhiultan chuirm san t-Soisgeul, do bhri gu'n do cheannuich iad fearran, no gu 'm b' ail leo 'n daimh a dhearbhadh, no do bhri gu 'n do phòs iad, cha do ghabhadh an leith-sgeul air an doigh sin, ach mheasadh nach b' airidh iad air an fheìsd neamhuidh. Bi misè ullamh air mo thaobh fein, agus a reir m' oifig, tha mi toirt cuireadh dhuibhse ann ainm Dhe, tha mi

gairm,

gairm oirbh as leith Chriosd, tha mi a sparradh oirbh, mar is ionmhuin leibh bhur slainte fein, gu 'm bi sibh n' ar luchd copairt do'n chomanaich naomh so, agus mur dh'aontaich Mac Dhe, anam a thoirt suas air a chrann-cheusa air son ar slainte ne, mar sin se ar dleasdanas an comunach a' aghabhail mar chuimhneachan air iobairt a bhais-sin, mar a dh' aithn'è fein; agus ma ni sibh dearmad air so do dheanamh, smuaintichibh agaibh fein, cia mòr an eacoir a ni sibh air Dia, agus cia mòr am peanas atá 'n crochadh os bhur ceann air a shon; nuair a dh'anas sibh gu toileach air 'ur n ais o bhord an Tighnearna, agus a sgaras sibh sibhfein o 'ur braithribh, ata teachd gu 'm beathachadh air a chuirm do 'n bhiodh ro neamhuidh sin. Ma bheir sibh na nithe so gu dùrachdach fáinear, le gràs De pillidh sibh gu h-inntin is fearr: agus a chum so a chosnadh dhuibh-se cha sguir sinn-ne o dheanamh ar n achanuich umhla ris an Dia uile chumhachdach ar n-Athair neamhuidh.

¶ An am fritheal adh a chomanaich, air bhi do 'n luchd comanaich air an suidheachadh gu h-iomchuidh chum an t-Sacramaint naomh do ghabhail, their an Sagairt an earail so.

A Mhuintir ionmhuinn ann s an Tighearna, sibhse air a bheil a mhiann teachd a dh'ionsuidh comanach naomh cuirp agus fola ar Slanui'f hear Criosd, feumaidh sibh thoirt fai'near cionnas ata a Naomh Pòl aig earlachadh air gach uile neach iad fein a rannsachadh agus a cheasnuchadh gu dùrachdach, mu 'n gabh iad do dhanadas itheadh do 'n arran sin, agus òl do 'n chupan sin. Oir mar ata an t-sochair mòr, mu ghabhas sinn an t-sacramaint naomha sin le cridhe fior aithreachail agus le creidimh bheo, (oir an sin ithidh sinn feoil Chriosd, agus òluidh sinn fhuil air mhodh spioràdail, an sin gabhuidh sinn comhnuidh ann an Criosd, agus Criosd annain-ne tha sinn mar aon maille ri Criosd, agus Criosd maille ruinn-ne:) mar an ceudna ata 'n cunnart mòr, mu ghabhas sinn an t-sacramaint gu neo iomchuidh. Oir an sin ata sinn ciontach do chorp agus do fhuil Chriosd ar Slanui'f hear; tha sinn aig itheadh agus aig òl ar domnadh fein, gun smuainteachadh air corp an Tighearna; tha sinn a' lasadh fearg Dhe 'n ar n-aghaidh fein; tha sin 'g a bhrosnuchadh gu plaigh a chuir oirn le h-iomad easlaintibh, agus le iomad gne bàis. Air an aobhar sin a bhraithre, thugaibh breith oirbh fein, chum nach tugadh an Tigearna breith oirbh; deanuibh fior aithreacha air son'ur peacanna a chuaidh seachad; biodh creidimh beo agus diongalta agaibh ann Criosd ar Slanui'f hear; leasuichibh bhur beatha

beatha, agus bithibh ann gràdh iomlan ris na h-uile daoine, mar ſin bithidh ſibh 'nair luchd co-pairt iomchuidh do na rùin-diamhair naomha ſin. Agus os gach nì feumaidh ſibh buidheachas umhla agus cridheil a thoirt do Dhia an t-Athair, a Mac, agus a Spiorad naomh, air ſon ſaorſa an tſaoghal trid bàs agus fulangas ar Slanui'fhear Crioſd, ata maraon na Dhia agus na dhuine, neach a dh'iſlich è fein eadhoin gus a bhàs air a chrois, air ar ſoinne peacaich thruagh, a bha 'n ar luidh ann dorchadas agus an ſgail a bhàis, chum gu 'n deanadh è ſinn-ne 'n air cloinn do Dhia, agus gu 'n arduicheadh è ſinn gu beatha ſhiorruidh. Agus a chum gu 'm biodh cuimhn' againn do ghna air gràdh ro mhòr ar Maighiſtir, agus ar n' aon Slanui'fhear Joſa Crioſd, mar ſo a' baſuchadh air ar ſon, agus air na ſochairean do-aireamh a choiſin è dhuinn le dòrtadh fhola phrìſeil; dhòrduich agus chuir e air chois rùin dhiamhair naomh mar dhearbhabh air a ghràdh, agus a chum co'fhurtachd mòr gun chrich dhuinne. Air an aobhar ſin thugamaid dha-ſan maille ris an Athair, agus ris an Spiorad naomh, (mar ata dh'fhiachaibh oirn) gnà bhuidheacheas, 'g ar ſtreachda fein ſios gu h-iomhlan d'a thoil agus d' thogradh naomha-ſan, agus a' cur romhainn ſeirbheis a dheanamh dha-ſan am fìreantachd, agus am fìor naomhachd feadh uile làithibh ar beatha. Amen.

¶ An ſin their an Sagart ris an dream a thig a ghabhail a chomanaich naomh.

SIbhſe ata deanamh aithreachas ſior agus dùrachdach air ſon bhur peacaidh, agus ata an gràdh agus ann carthanachd ri 'r coimhearſnuich, agus air a bheil a rùn beatha nuadh a chaithe, a leantuin aitheantan Dhe, agus a ſhiubhal o ſo mach 'n ſhlighibh naomha-ſan; thighibh am ſogas le creidimh, agus gabhuibh an t-ſacramaint naomh ſo chum bhur co'-fhurtachd agus deanuibh bhur n aidmheil umhla do 'n Dia uile chumhachdach, 'g ar leigeadh fein air bhur glùinibh gu h-irìoſal.

¶ An ſin a deanar an aidmheil chumanta ſo le h-aon do na Miniſleiribh, ann ainm na muintir ſin uile air a bheil a mhian an comanach naomh a ghabhail, air bhi dha-ſan agus do 'n phobul uile air an gluinibh gu hirioſal, agus aig radha,

A Dhe uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn Joſa Crioſd, a Chruith-fhear nan uile nithe, a Bhreitheamh nan uile dhaoine; tha ſinn ag aideachadh agus ag caoidh ar peacaidh

agus

agus ar n-aingeachd lionmhòr, a rinn ſinn o àm gu h-àm gu ro uamhara, le ſmuaintean, le focal, agus le gniomh, an aghaidh do mhòrachd dhiaghaidh, a broſnuchadh t-fheirg agus do chorruich gu ro cheart n' a' ar n-aghaidh fein. Tha aithreachas dùrachdach, agus tha bron cridhe oirn air ſon ar mighníomhara; tha 'n cuimhne a cur doilgheas oirn tha an uallach do-fhulang. Dean tròcair oirn, dean thròcair oirn, Athair ro thrócairich; air ſon do Mhic ar Tighearn Joſa Crioſd, maith dhuinn gach ni chuaidh ſeachad; agus deonuich gu 'n dean ſinn gu bràth an deigh ſo ſeirbheis dhuit agus do thoileachadh ann nuadhachd beatha, chum glòir agus onoir t-ainm, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ An ſin ſeaſuidh an Sagart ſuas (no an t eaſbuig air bhi dha lathair) agus air tiontadh dha ris a' phobull labhruidh ſe am fuaſgladh-eaglais ſo.

A Dia uile chumhachduich ar n' Athair neamhuidh, a gheall d' a mhòr tròcair maitheanas peacaidh dhoibh-ſin uile a philleas da ionſuidh le h-aithreachas cridhe, agus le fior chreidimh; gu 'n deana ſe tròcair oirbh, gu 'n tugadh è maitheanas dhuibh, agus gu 'n ſaoradh è ſibh o bhur n' uile pheacaid gu 'n daingnicheadh è ſibh ann ſan uile mhaitheas, agus gu 'n tugadh è ſibh gu beatha ſhiorruidh, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ An ſin their an Sagart.

Cluinnibh na briathra ſòlaſach ata ar Slànui'fhear Crioſd a' labhairt ris gach neach a philleas gu fìrineach 'na ionſuidh:

THigibh a' m'ionnſuidhs' uile ata re ſaothar, agus fui' throm uallaich, agus bheir miſe ſuaimhneas dhuibh. *Mhat.* xi. 28.

Oir is mar ſin a ghràdhaich Dia an ſaoghal, gu 'n d' thug è a aon-ghin Mhic ſein, chum 's ge b'è neach a creideas ann, nach rachadh a ſgrios, ach gu 'm biodh a' beatha ſhiorruidh aige. *Ioin* iii. 16.

Eiſdibh mar an ceudna ciod a deir Naomh Pòl.

Is ſior an radh ſo, agus is ſiu è air gach aon chor gabhail ris, gu 'n d' thainig Joſa Crioſd do 'n t-ſaoghal a thearnadh pheacach. 1 *Tim.* i. 15.

Eiſdibh

Eisdibh mar an ceudna ciod a deir Naomh Eoin: Ma peacaicheas neach air bith, 'ta fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criosd am fìrean: Agus is eisean an Iobairt-reitach air son ar peacaidh-ne. 1. Jo. ii. 1.

¶ An deigh so theid an Sagairt air aghaidh, aig rach.

Togaibh suas bhur cridhean.
Freag. Tha sinn ga'n togail suas dh' ionsuidh an Tigharna.
Sag. Thugamaid buidheachas d'ar Tighearna Dia.
Freag. Is iomchuidh agus còir sin do deanamh.

¶ An sin tiontaidh an Sagart gu bord an Tigherroa, agns a deir se.

THa è ro iomchuidh, ceart, agus na dhleasdanas ceangailt oirn, gu 'n tugamaid air gach uile àm agus ann s gach uile àite, buidheachas dhuirt-se, O Thighearna, * Athair Naomh, a Dhe uile chumhachdaich, agus shiorruidh.

* Cha bhi na focail so (Athair Naomh) air an radh air Domhnach na Trionaid.

¶ Ann so leanuidh an roimh radh araid do reir an am, ma 'ta roimh-radh araid air bith air orduchadh; mur 'eil leanuidh air ball.

AIr an aobhar sin maille ri ainglibh agus ri ard-ainglibh, agus maille ri cuideachd nan neamha uile, molaidh agus àrduichidh sinn t-ainm glòirmhor, gu brath ga d' mhòladh, agus ag radh, Naomh, naomh, naomh, a Thighearna Dhia nan slaugh, tha neamh agus talamh làn do d' ghlòir. Glòir dhuit-se, O Thighearna a 's ro àirde. Amen.

¶ Roimhraidhe araid.

¶ Air so Nollaic, agus seachd la na deigh.

DO bhri gu 'n tug ú Josa Criosd t-aon Mhac fein, chum a bhi air a bhreath, mar air an àm so air ar sonn-ne; a rinneadh na fhoir dhuine do bhrigh na h-Oigh Muire a Mhàthair, le oibreachadh an Spioraid naoimh, agus sin gun smal peacainh,

chum ſinn-ne do glanadh o gach peacadh. Air an aobhar ſin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air la Caiſg, agus ſeachd la na dheigh.

ACh gu h àraid ata dh' f hiachaibh oirn thuſa do chliuachadh air ſon eis-eirigh ghlormhor do Mhic Joſa Chrioſd ar Tighearna: oir is eiſin an fior uan caiſg a dh' ofraileadh air ar ſoinn-ne, agus a thug air falbh peaca an t-ſaoghail; do ſgrios am bàs le bhàs fein, agus le eirigh a ris gu beatha a dh aiſig air ais dhuinn-ne beatha ſhiorruidh. Uime ſin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air le Deas-ghabhail, agus ſeachd la na dheigh.

TRid do Mhic ro gràdhach Joſa Crioſd ar Tighearna, a dh' f hoillſicheadh gu follaſach d' a abſtalaibh uile uile an deigh eis-eirigh ro ghlòrmhor, agus a chuaidh 'n an ſealla' ſuais air neamh, a dh' ulluchadh àite dhuinn-ne; chum far am bheil eiſin gu'n rachadhmaid ſuas mar an ceudna, agus gu 'n riaghluichidh-mid maille ris an glòir. Uime ſin maille ri ringlibh, &c.

¶ Air Domhnach na Caingis, agus ſea la na dheigh.

TRid Joſa Crioſd ar Tighearna; an ti do reir a ghealla ro f hìrinich, a chur an Spiorad naomh a nuas o neamh, mar air an am ſo, le mór f huaim obann, mar gu 'm biodh gaoth thrèun, ann coſamhlachd teangana téinteach, a teachd air na h-abſtolaibh, 'g an teagaiſg, agus 'g an treorachadh dh' ionſuidh gach uile f hírinn, a' tabhairt dhoibh araon gibht iomad caint, agus mar an ceudna danachd chum an ſoiſgeul dó ſhearmonachdadh do na h-uile chinnich gu bunailteach le teas ghradh, leis an tugadh ſinnne amach a' dorchadas, agus a' mearachd, a chum ſoluis glan agus fior eolas ort-ſa, agus air do Mhac Joſa Crioſd. Uime ſin maille ri ainglibh, &c.

¶ Air Feiſd na Trionaid amhain.

THuſa ata a t-aon Dia, a t-aon Tighearna; cha n' ann a t-aon phearſa amhain, ach trì pearſa ann aon ſubſtaint. Oir a' nì ſin ata ſinn a' creidſin mu ghlòir an Athar, tha ſinn

a

a' creidſin a' nì ceudna mu ghlóir a Mhic, agus an Spioraid naoimh, gun eidir-dhealIachadh no neo choimeas air bith. Air an aobhar ſin maille ri ainglibh, &c.

¶ An deigh gach aon do na roimh-raidhe ſo, air ball a deirear no ſeinnear,

AIr an aobhar ſinn maille ri ainglibh agus ri ard-ainglibh, agus a maille ri cuideachd nan neamha uile, molaidh agus árduichidh ſin t-ainm glóirmor; gu brath ga d' mhóladh, agus ag radh, Naomh, naomh, naomh, a Thighearna Dhia nan ſluagh, tha neamh agus talamh lan do d' ghloir. Gloir dhuit-ſe, O Thighearna a 's ro airde. Amen.

¶ An ſin air do 'n t-Sagart a bhi air a ghluinibh aig bord an Tighearna, their ſe 'n urnuigh ſo a leanas, ann ainm na muintir ſin uile a ghabhas an Comanach.

O Thighearna throcairich, cha 'n 'eil ſinn a gabhail a dhanadas teachd a dh' ionſuidhe do bhuird-ſe, an earb-ſa r'ar fìreantachd fein, ach ri d' throcairean mór agus lion-mhor. Cha 'n fhiu ſinn urrad an ſpruilleach ata fo d' bhord a thional. Ach is tu-ſa an Tighearna ſin, leis an cleachda bhi do gna trocaireach; uime ſin a Thighearna ghrà-ſail, deonuich dhuinn feoil do Mhic ghràdhuich Joſa Crioſd itheadh, agus fhuil o'l, air doigh gu 'm bi ar cuirp pheacach air an deanamh glan le chorp-ſan, agus ar n' anamaibh air an ionlad trid fhuil ro prìſeil-ſin, agus gu 'n gabhadhmaid gu brath comhnuidh ann-ſan, agus eiſin annainne. Amen.

¶ Nuair a chuireas an Sagart an ordugh (air bhi dha na ſheaſamh fa choinne a bhuird) an t aran agus am fion, air doigh gu 'm ſeud è na 's deiſeadh agus na 's uramach an t-aran a bhriſeadh ann làthair a phobuil, agus an copan a ghlac 'na lamhaibh, their ſe urnuigh a' chaiſrigeadh, mar a leanas.

A Dhe uile chumhachdaich, ar n' Athair neamhuidh, a thug do d' thròcair chaomh t-aon Mhac Joſa Crioſd gu bàs fhulang air a chrois air ſon ar ſaorſa, a rinn ann ſin (le aon iobairt d'è fein a thoirt aon uair) iobairt, ofrail, agus dioladh làn, iomlan, agus foghainteach air ſon peacaidh an t-ſaoghail uile, agus a dh' orduich, agus a dh' aithn dhuinn-ne 'na ſhoiſgeul naomh buan-chuimhneachan a bhais mhor luach a chumail ſuas gus an d' thig è 'ris; tha ſinn gu ro umhla a' guidhe ort, O Athair

Athair thròcairich, èisd ruinn; agus deonuich dhuinn-ne ata gabhail do chreutairean so do dh' aran agus do dh' fhion, a reir ordugh naomh do Mhic Josa Criosd ar Slanui'fhear, mar chuimhneachan air a bhàs agus fhulangas, gu 'm bi sinn 'n ar luchd co-pairt d'a chorp agus d'a fhuil ro bheannuichte-sin: Neach an san oidche sin an do bhrathadh è, (*a*) ghlac se aran, agus nuair thug sè buidheachas, (*b*) bhrist sè è, agus thug sè da dheisciobliбh è, aig radh, glacaibh, ithibh, 's è (*c*) so mo chorp-sa, a thugadh air bhur son-sa, deanuibh so mar chuimhneachan orm-sa. Mar an ceudna an deigh na Suipeir, (*d*) ghabh è 'n cupan, agus a nuair a thug è buidheacheas, thug sè dhoibh è, ag radh, òluibh uile dheth so, oir is (*e*) sè so m' fhuilse na Tiomna Nuadh, a dhoirteadh air bhur son-sa agus air son mòran a chum maitheanas peacaidh: Deanuibh so co minic agus a dh' òlas sibh è mar chuimhneachan ormsa. Amen.

(a) *Ann so is coir do'n t Sagairt an pàtan a glacadh 'na laimh*:

(b) *Agus ann so an t aran a bhriseadh*:

(c) *Agus ann so a lamh a chuir an arain uile*:

(d) *Ann so glacaidh sè an cupan 'na laimh*:

(e) *Ann so cuiridh se lamh air gach soothach (ma 's caillis no flagan è) ann sa' bheil fion air bith ri choisrigeadh.*

¶ An sin gabhuibh a' Ministeir air tus an comanach s an da ghnè, agus an sin theid se air aghaidh 'ga thoirt do na h-Easbuicibh, do na Sagairt, agus do na Deaconuibh, air a mhodh cheudna (ma bhios neach dhiubh a lathair), agus an deigh sin do 'n phobul uile an ordugh mar an ceudna, 'n an laimh, air bhi dhoibh uile gu h-iriosal air an gluinibh. Agus a nuair a bheir e 'n t-aran do neach air bith, their se,

GU 'n deana corp ar Tighearna Josa Criosd, a thugadh air do shonsa, do chorp agus t-anam a ghleidheadh chum na beatha mairtheanuich. Gabh agus ith so mar chuimhneachan gu 'n do bhàsuich Criosd air do shon, agus beathuich air san ann do chridhe le creidimh agus le breithbhuidheachais.

¶ Agus a' Ministeir a bheir an cupan do neach air bith, their se,

GU 'n deana fuil ar Tighearn Josa Criosd, a dhòirteadh air do shon-sa, do chorp agus t-anam a ghleidheadh chum na beatha mairtheanaich. Ol so mar chuimneachan

gu 'n

gu 'n do dhoirteadh fuil Chriosd air do ſhon, agus bi taingeil.

¶ Ma theirgeas an t-aran agus am fion coiſrighte mu 'n do ghabh an ſluagh uile an comanach; beannuicheadh an Sagart an tuille a reir na foirm a chuireadh ſios roimhe ſo; a toiſeach aig (Ar Slanui'f hear Criosd s an oidhche ſin, &c.) air ſon a beannuchadh an arain; agus aig (Mar an ceudna an deigh na ſuipeir, &c.) air ſon beannuchadh d' chupain.

¶ Nuair a ghabh an ſluagh uile an comanach, pillidh a Miniſteir gu bord an Tighearna, agus cuiridh e gu h-urramach air a bhord fuighleach na 'n eilimeintibh coiſrighte, 'g a chomhdach le lion-eudach glan.

¶ An ſin their an Sagart urnuigh an Tighearna, agus an pobull ag radh gach iarrtas na dheigh.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc; oir is leatſa an rioghachd, agus a chumhachd, agus a ghloir, gu ſiorruidh agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin a deirear mar leanas.

O Thighearna, agus Athair neamhuidh, tha ſinn-ne do ſheirbheiſich umhla gu dùrachdach a' guidhe air do maitheis Athaireil, gabhail gu tròcaireach ri ſo ar n iobairt mholaidh agus bhreath-bhuidheachais; a' guidhe ort gu ro umhla gu 'n deonuich thu, trid toilteanas agus bàs do Mhic Joſa Criosd, agus tre creidimh 'n a fhuil-ſin gu'm faigh ſinn-ne agus t' eaglais uile maitheanas 'n ar peacaidh, agus uile ſhochairean eile fhulaingas. Agus ann ſo, O Thighearna, tha ſin 'g ar tairgſe agus 'g ar taisbeanadh fein dhuit-ſe, ar n-anama agus ar cuirp gu bhi iobhairt, reaſanta, naomh agus bheodhail dhuit-ſe; a' guidhe ort gu h-umla, gu 'm bi ſinn-ne ata 'n ar luchd co-pairt do 'n chomanach naomh ſo, air ar lionadh le d' d' ghràs agus le do bheannachadh neamhuidh. Agus ge d' nach fhiu ſinn trid lionmhoireachd ar peacaidh iobairt air bith a thoirt dhuit-ſe; gidheadh tha ſinn a' guidhe ort gu 'n ghabhadh tu ris an dleas'nais agus ris an t-ſeirbheis ata dh' fhiachaibh oirn; cha 'n an meadhaigh ar toiltineas, ach a' maitheadh ar cionntaibh, trid Joſa Criosd ar Tighearna; leis-ſin, agus maille ris, ann aonachd an Spiorad naoimh gum biodh gach uil' o-

onair agus glòir dhuitse, O Athair uile chumhachdaich, saoghal gun chrìch. Amen.

¶ *No so,*

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, tha sinn a' toirt buidheachas dhuit o ar cridhe, gu bheil thu aig aontacha sinne a bheathachadh, a ghabh gu cubhaidh na rùin-dhiamhair naomha so, le lòn spioradail cuirp agus fola ro phrìseil do Mhic ar Slanui'fhear Josa Criosd; agus le-sin gu bheil ù a' toirt dearbha dhuinn' air do chaoi'neas agus air do mhaitheas d' ar taoibh-ne; agus gu bheil sinn n' ar fior bhuill chorporra ann an corp diamhair do Mhic, eadhoin cuideachd bheannuichte an t-sluaigh threibh-dheireach uile; agus gu bheil sinn mar an ceudna n' ar noighreachaibh tre dhóchas air do rìgheachd shiorruidh, trid toiltineas báis agus fullangas ro phrìseil do Mhic gràdhuich. Agus tha sinn gu ro umhla a' guidhe ort, O Athair neamhuidh, gu 'n cuidicheadh tu sinn le d' ghràs, gum buanuich sinn ann do cho-chomun naomh, agus gu 'n dean sinn na deagh oibre sin uile a dh' ull'uich thù dhuinn chum siubhal ann-ta, trid Josa Criosd ar Tighearna, ga 'n rabh maille riut-sa agus ris an Spiorad naomh, gach uile onair agus glóir saoghal gu 'n chrìch. Amen.

¶ An sin a deirear no seinnear.

GLóir do Dhia sa 'n àird, agus sith air talamh; deagh thoil do dhaoine. Molaidh sin thù, beannuichidh sin thù, bheir sinn aodhradh dhuit, bheir sin glòir dhuit, bheir sinn buidheachas dhuit air son do mhor-ghlóir, O Thighearna Dhe, a Riogh neamhuidh, a Dhe an t-Athair uile chumhachdaich.

O Thighearna, an t-aon ghin Mhic Josa Criosd; O Thighearna Dhe, Uan De, a Mhic an Athar, a bheir air falbh peacaidh an t-saoghail, dean trocair oirn. Thus a bheir air falbh peacaidh an t-saoghail, dean trocair oirn Thus a bheir air falbh peacaidh an t-saoghail, gábh ar n' urnuigh. Thus a tha a' d' shuidhe air deas lamh Dhe an Athair, dean trocair oirn.

Oir is tus amhain ata naomh, is tus amhain an Tighearna, is tus amhain O Chriosd, maille ris an Spiorad naomh, is airde ann gloir Dhe an Athair. Amen.

An

¶ An ſin leigidh an Sagart (no an t-Easbuig ma bhios e a lathair) leis an t-ſluagh falbh leis a bheannuchadh ſo.

GU 'n deana sìth Dhe ata os cion gach uile thuigſe, bhur cridheachan agus bhur n-inntin a choimhid ann eolas agus ann gradh Dhe, agus a Mhic Joſa Crioſd ar Tighearna: Agus gu 'n rabh beannuchadh an De uile chumhachduich, an Athair, a Mhic, agus an Spioraid naoimh, n' ar meaſg, agus gu 'n gabhadh è comhnuidh maille ribh do ghna. Amen.

¶ Urnuighean gu bhi air an 'g radh an deigh na h-ofrail, nuair nach bi comanach ann aon tuille air gach la dhuibh ſin; agus feudar an radh mar an ceudna co minic 's a bhios co'throm ann, an deigh oraidhean na h-urnuighmhaidne no fheaſcair, an deigh an Comanach no Liodan, mar a' chi a Miniſteir iomchuidh.

O Thighearna, cuidich ſinn gu trocaireach annta ſo ar n' achanuichibh agus ar n' urnuighean, agus aom ſlighe do ſheirbheiſeach a chum ſlainte ſhiorruidh fhaghail; ionnas a' meaſg uile chaochlaidh agus theagmhaiſin na beatha bhásmhor ſo, gu 'm bi iad gu bráth air an dìon le d' chomhnadh ro gràſail agus ullamh, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

O Thighearna uile chumhachdaich, agus a Dhe bhithbuain, tha ſinn a' guidhe ort, aontuich, araon ar cridheachan agus ar cuirp a ſtiuradh, a naomhachadh, agus a riaghladh ann ceumaibh do lagh, agus ann oibribh t-àitheantan; chum trid do dhìdean ro chumhachdach, gu 'm bi ſinn air ar teaſairgin ann corp agus ann anam, ar aon ann ſo agus gu bràth, trid ar Tighearna agus ar Slanui'fhear Joſa Crioſd. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich, tha ſin a guidhe ort, deonuich gu 'm bi na briathra a chuala ſin air an la diugh le 'r cluaſaibh o 'n taobh a muigh, air an ſuidheachadh le d' ghràs ann ar cridheachaibh an taobh a ſtigh; chum gu 'n toir iad a mach annain toradh deagh chaithe beatha, gu cliu agus onair t-ainm-ſe, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

BI roimhain, O Thìghearna, ann ar n'uile ghniomhara, le d' chaoi'neas ro ghràſail, agus thoir air ar n-aghaidh ſinn le d' ghna chomhnadh, a chum ann ar n-uile oibre a thoiſich, a bhuanaich, agus a chriochnuich ſinn ann-ad-ſa, gu 'n toir ſinn gloir do t-ainm naomh, agus fa dheoigh le d' thròcair gu 'm faigh ſinn a bheatha mhairtheanach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amèn.

A Dhe uile chumhachdaich, a thobar an uile ghliocais, aig am bheil fios air ar n uireaſbhuidh mu 'n iarr ſinn, agus ar n' aineolas ann iàrruidh, tha ſinn a' guidhe ort gu 'n gabhadh tu truas d' ar n' anaineachd: agus na nithe ſin nach 'eil do dhànadas againn iarruidh, chion nach airidh ſinn, agus air ſon ar doille nach urra ſinn iarruidh, dèonuich dhuinn iad air ſon diongalachd do Mhic Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen

A Dhe uile chumhachdaich, a gheall gu 'n eiſdeadh tu ri achanuichibh an dream a dh' iarras ann ainm do Mhic; tha ſinn a' guidhe ort gu 'n aomadh tu do chluaſa gu tròcaireach d' ar n-ionſuidh-ne a rinn air an àm ſo ar n' urnuighean agus ar n-achanuich riut; agus na nithe ſin a dh-iarr ſinn le creidimh a reir do thoil, deonuich gu 'm faigh ſinn iad gu h-èifeachdach, chum cobhairadh air ar feum, agus a chum do ghloir-ſe a thaiſbeanadh, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

AIR domhnachaibh agus air laethibh naomh eile (mur bi comanach ann) bidh gach ni ata air orduchadh aig a' chomanach air a radha, gu deireadh na h-Urnuigh chumanta [air ſon ſtaid iomlàn eaglais Chrioſd ata cogadh air talamh] maille ri h-aon no tuille do na h-urnuighean ſo a chuireadh ſios fa dheireadh roimhe ſo, a co-dhunadh leis a bheannuchadh.

¶ Agus cha bhi Suipeir an Tighearn air a frithealadh, mur bi aireamh iomchuidh gu 's an comanach a ghabhail ma' ris an t-Sagart, a reir a 's mar a chi ſe ceart.

¶ Agus mur bi aſcionn fichiod pearſa s ann ſgireachd, aig am bheil gliocas an comanach do ghabhail; gidheadh cha bhi comanach ann, mur gabh ceitheir (no air a chuid a 's lugha triuir) an comanach ma' ris an t-Sagart.

¶ Agus ann an Eaglais Eaſbuic, agus ann Eaglaiſibh am bi da mhiniſteir, agus ann collaiſdibh, far am bheil moran ſhagart agus dheaconaibh, gabhuidh iad uile an comanach ma' ris an t-Sagart air na h-uile domhnach air a chuid a's lugha, mur eil aobhar reuſanta aca na aghaidh.

Agus

¶ Agus a chum gach aobhar eaſ-aontachd agus ſaobh-chreidimh, ata aig neach air bith, no dh' fheudadh a bhi aige a thaobh an arain agus an fhiona, a thoirt air falbh, is leor ſo, gu 'm bi 'n t-aran leithid a bhios cleachda re itheadh; ach an cruinneachd is fearr agus is gloiune a dh' fheudar ata gaoireaſach r'a fhaghail.

¶ Agus ma bhios a bheag air bith do 'n aran agus do 'n fhion air fhagail gun choiſrigeadh, bithidh ſe aig a Mhiniſteir gu fheum fein; ach ma bhios fuighleach an do 'n aran a chuaidh bheannuchadh, cha toirear amach as an eaglais, e ach an Sagart agus co air bith eile do 'n luchd commanaich a ghairmeas e 'n ſin d' a ionſuidh, ithidh agus oluidh s' iad e gu h-urramach air ball an deigh a bheannuchaidh.

¶ Bidh an t-aran agus am fion air ſon a chomanaich air an ſhollar leis a Mhiniſteir agus le luchd dreachd na h-eaglais, air coſtas na ſgireachd.

¶ Agus thoir fainear, gu 'n gabh gach neach ata ann ſan ſgireachd an comanach tri uairean ſa' bhliadhna air a chuid a's lugha, agus uair dhiu ſin a' Chaiſg. Agus ni gach neach s-ann ſgireachd cunntas ris a Pharſon, ris a' Bhiocair, no ris a' Mhiniſteir, no ris a neach no an dream ata n-ann aite gach bliadhna air a Chaiſg, agus ni iad gach uile dhlighe eaglais ata gnathuichte dligheach, a phaidhe dhoibh-ſih no dha-ſa, is coir a phaidhe air an am ſin.

¶ An deigh criochnachadh na ſeirbheis dhiaghaidh, bidh an t-airgiod a thugadh ſeachad aig an ofrail air a bhuileachadh ann leithid do dh' fheumaibh diaghaidh agus carthanach, a's a chi am Miniſteir agus luchd dreachd na-h-eaglais ceart. Ach mur coird iad ann ſo, bi ſe air a bhuileachadh mar a dh' orduicheas an t-uchdaran.

DO bhri gu bheil è air orduchadh s ann oifig so chum frithealadh ſuipeir an Tighearna, gu 'm bu chóir do 'n luchd-comanaich a ghabhail air an glùinibh (ordugh aig am bheil deagh rùn, a ciallucha̍dh ar n' aidmheil umhla agus thaingeil air na ſochairean a bheir Crioſd ſeachad ann do 'n dream ſin uile a ghabhas gu h-iomchuidh è, agus a chum a leithid do mhi-naomhachadh agus a dh' eas-ordugh an ſa chomanach naomh a ſheachnadh, a 's a dh' fheudadh tachairt air doigh eile) gidheadh an t-eagal gu 'n gabhadh neach air bith an ſleuchda ſo ann ſeadh docharach, no gu 'n deanadh è droch fheum dheth, tre ain-eolas agus anmhuineachd, no tre mhi-ruin agus chroſantachd; ata è air innſeadh ann ſo, nach 'eil adhradh ſa' bith air a chiallucha̍dh leis, agus nach còir a dheanamh, do dh aran no do dh' fhion an t-ſacramaint ata air an gabhail ann gu corpora, no do làthaireachd air bith chorpora fheola agus fhola natura Chrioſd. Oir ata aran agus fion na ſacramaint a' fuireachd daonan nan ceart bhrigh nadurra, agus air an aobhar ſin cha 'n fheadar adhradh

thoirt dhoibh, (oir b' iodhal-aodhradh ſin, nì do'm bu chòir do gach crioſduigh creidmheach gràin do ghabhail) agus ata corp agus fuil nadurra ar Slanui'fhear Crioſd air neamh, agus cha n ann ann ſo; ata è 'n aghaidh fìrinn corp nadurra Chrioſd, a bhi air an aon am an tuille a's aon àite.

Frithealadh BAISTE follaſach NAOIDHEACH-AN, ra gnathachadh s-ann EAGLAIS.

¶ IS coir fios a thoirt do 'n phobul, gu bheil e ro iomchuidh nach biodh baiſte air a frithealladh ach air domhnachaibh agus air laethibh naomh eile, nuair thig a chuid a's mo do ſhluagh an ceann a cheile: chum gu 'n dean an co-thional ann ſin a lathair fiadhnuis, gu bheil a chlann ata air an ur bhaiſte air an gabhail a' ſteach ann aireamh eaglais Chrioſd; agus mar an ceudna, do bhri ann am baiſteadh na cloinne gu 'm bi gach duine a bhios a lathair air a chuir ann cuimhne ciod an aidmheil a rinn e feln do Dhia ann am a bhaiſteadh. Air ſon an reuſain cheudna, is coir am baiſte do f hrithealadh ann s an chaint chumainte. Gidheadh (ma's eigin e) fendar clann a bhaiſteadh alr la air bith eile.

¶ Agus thoir fai'near, gu 'm bi aig gach leanabh gille theid a bhaiſte, da oide agus aon mhuime; agus aig gach leanahh n-inghinn, aon oide agus da mhuime.

¶ Nuair ata clann ri bhaiſte, bheir na h-aithrichin fios do 'n Mhiniſteir an oidhch' roimhe no air a mhadain mu 'n toiſich an urnuigh mhaidne. Agus an ſin feumaidh na n-Oidichean agus na Muimeachan, agus an ſluagh, maille ris a chloinn a bhi ullamh aig an tobar bhaiſteadh, air ball an deigh an leaſan dheirrionaich aig urnuigh na maidne, no air ball an deigh an leaſan dheirrionaich aig an urnuigh f heaſcair, mar a dh' orduicheas a Miniſteir ga thoil fein. Agus air teachd do 'n t-Sagart a dh-ionſuidh an tobair bhaiſte (a bhios an ſin air a lionadh do dh-uiſge fior ghlan) agus air ſeaſamh dha ann ſin, a deir ſe,

An rabh an leanabh ſo air a bhaiſteadh roimhe ſo, no nach rabh?

¶ Ma f hreagras iadſan, *cha rabh*, an ſin theid an Sagart air aghaidh mar a leannas.

A Mhuintir ionmhuinn, do bhri gu bheil na h-uile dhaoine air an ginmhuinn agus air am breith ann am peaca, agus gu bheil ar Slanui'f hear Crioſd ag radh, Nach ſead neach air bith dol a ſteach do ri-oghachd

rioghachd Dhe, mur bi è air ath-ghinmhuin agus air a nuadh-bhreith le uisge agus leis an Spiorad Naomh; guidhim oirbh gairm air Dia an t-Athair, trid ar Tighearn Josa Criosd, gu 'n tugadh é d' a mhòr thròcair do 'n leanabh so, a' ni sin nach f heud a bhi aige thaobh Natuir, gu 'm bi sè air a bhaisteadh le h-uisge agus leis an Spiorad Naomh, agus air a ghabhail a steach do dh-eaglais Naomh Chriosd, agus gu 'm bi s'è air a dheanamh na bhall beo dh' ì,

¶ An sin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus shiorruidh, a shabhail le d' mhòr thròcair Noa agus a theaghlach ann s an airc o 'n sgrios le h-uisge, agus mar an ceudna a threoruich do phobul fein clann Israil gu tearuinte tre a Mhuir ruaidh, leis sin a' cialluchadh do bhaiste naomh: agus le baisteadh do Mhic ro ghràdhach Josa Criosd ann abhuinn Jordan, a naomhuich uisge chum nigheadh deamhair peacaidh air falbh; tha sinn a' guidhe ort air son do throcairibh gun tomhas, gu n amhairc thu gu trocaireach air an leanabh so; ionlaid è agus naomhaich è le d' Spioraid Naomh, chum air bhi dha air a shaoradh o t-f heirg, gu 'm bi se air a ghabhail steach ann airc eaglais Chriosd; agus air bhi dha daingean ann creidimh, aoibhneach tre dhochas, agus suidhghte ann gràdh, gu 'm fead è dol tre thonnaibh an t-saoghail thrioblaidich so, chum gu 'n tig è fa dheoidh gu talamh na beatha mairtheanaich; chum riaghladh ann sin maille riutsa, saoghal gun chrich, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, comhnadh gach neach ata am feum, fear cuidicheadh gach neach a theicheas do t-ionsuidh air son cobhair, beatha gach uile neach a chreideas, agus ais-eirigh nam marbh; tha sinn a' gairm ort air son an leanabh so, chum air teachd dha dh-ionsuidh do bhaiste naomh sa, gu 'm faigh se maitheanas ann a pheacaidh tre aith-ghinmhuin spioradail. Gabh è, O Thighearna, mar a gheall ù le do Mhac ro ghrádhach, ag radh, sirribh, agus bidh agaibh; iarruidh, agus gheabh sibh; buailibh, agus *bidh air fhosgladh* dhuibh; Mar sin tabhair dhuinne a nis ata 'g iarruidh; faighemide, ata a' sirribh; foigail an

doru

dorus dhuinn-ne ata bualadh; chum gu 'm fuigh a' naoidhean so beannuchadh siorruidh t-ionlad neamhuidh, agus gu 'n tig è dh-ionsuidh na rioghachd shiorruidh, a gheall thu, tre Chriosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin seasaidh an sluagh suas, agus their an Sagart,

Eisdibh briathraibh an t-Soisgeil, a sgriobhadh le Naoimh Marc s ann deicheamh caibdeil, aig an treas rann deug.

THug iad clann og a' dhionnsuidh Chriosd, cum's gu'm beannadh sè riu; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuintir a thug leo iad. Ach an uair a chunnairc Iosa sin, bha è ro-dhiom'-ach, agus a dubhairt se riu, Leigibh do na leanbuibh teachd a' m' ionnsuidhs', agus na bacuibh iad; oir is ann d' an leithidibh ata rioghachd Dhe. Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'theid sè a steach innte. Agus ghlac sè 'n a uchd iad, agus chuir se a lamhan orra, agus bheannuich se iad.

¶ An deidh an Soisgeul a leaghadh, ni a Ministeir an earrail ghaoirid so air briathraibh an t-Soisgeil.

A Mhuintir ionmhuin, ann s an t-Soisgeul so tha sibh a' cluinntin briathran ar Slanui'fhear Criosd, gu 'n d' àithn è clann a thoirt d' a ionsuidh; cionnas a chronuich è an dream leis am b' àil an cumail uaithe: cionnas a theagaisg è do na h-uile dhaoine an neimh-chiontachd a leanmhuin. Tha sibh faicsin mar a leig è ris a dheagh thoil d' an taoibh le ghiulan agus le dheaneadas o 'n leath a' muigh; oir ghabh se iad 'n a ultaich, chuir è lamhan orra, agus bheannuich se iad. Air an aobhar sin na cuiribh se ann teagamh, ach creidibh gu dùrachdach, gu n-gabh è mar an ceudna an Naoidhean so ata lathair gu fabharach, gu n glac se è le gairdinibh a throcair, gu n-toir è dha bheannuchadh na beatha shiorruidh, agus gu n-toir è dha co-pairt d' a rioghachd bhith-bhuan. Uime sin air bhi dhuinn-ne mar so deirbhte do dheagh rún ar n-Athar neamhuidh a thaobh an naoidhean so, a dh' fhoillsich è le Mhac Josa Criosd, agus air bhi dhuinn gun amharas air bith gu n gabh se gu fàbharach r' ar n-obair charthanaich, ann an tabhairt an Naoidhean so chum a bhaiste naomha

san,

ſan, thugamaid buidheachas dha gu creidmheacdhagus gu crabhach, agus abra'maid,

A Dhe uile chumhachdaich agus bhith bhuan, Athair neamhuidh, bheir ſinn buidheachas umhla dhuit, air ſon gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu eolas do ghràs agus creidimh ann-ad; meaduich an t'eolas ſo, agus daingnich an creidimh ſo annain gu bràth. Thoir do Spiorad Naomh do 'n naoidhean ſo, chum gu 'm bi ſe air ath-bhreith, agus air a dheanamh na oighre air ſlainte bhith-bhuan, trid ar Tighearna Joſa Crioſd, ata beo agus a' riaghladh maille riut-ſa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin labhruidh an Sagart ris na h-Oidichibh agus ris na Muimeachaibh air an doigh ſo:

A Chairdibh ro ghradhach, thug ſibh an leanabh ſo ann ſo chum a bhaiſteadh, ghuidh ſibh gu 'n aontaicheadh ar Tighearn Joſa Crioſd a ghabhail è, gu'n tugadh è fuaſgladh dha o pheacaidh, gu naomhuicheadh ſe è leis an Spiorad Naomh, gu n-tugadh è dha rioghachd neamh, agus a bheatha mhairtheanach. Chuala ſibh mar an ceudna gu'n do gheall ar Tighearn Joſa Crioſd ann a Shoiſgeul na nithe ſin uile a thoirt ſeachad air ſon an d' rinn ſibh urnuigh; ni eiſin an gealla ſo a chumail agus a choi'lionadh gu ro chinnteach air a thaobh fein. Uime ſin an lorg a ghealla ſo a rinn Crioſd, feumaidh a naoidhean ſo mar an ceudna a ghealtain' gu ſirineach air a thaobh fein, leibh-ſe ata n' ar n-uraſaibh air (gus an tig è gu h-aois an gabhail air fein) gu 'n cuir è cùl ris an diobhal agus ra uil' oibre, agus gu 'n creid è focal naomh De gu bunailteach, agus gu 'n coimhid sè aitheantan gu h-umhla.

Air an aobhar ſin dh' fheoruichim.

A M bheil thuſa ann ainm an leinibh ſo a cuir cùl ris an diobhal agus ri' uil' oibre, ri greadhnachas agus gloir dhiamhain an t-ſaoghail, maille ri' uile thograibh ſanntach, agus mianaibh colnach na feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo?

Freag. Tha mi a cuir cùl riu uile.

Miniſteir

Miniſteir.

AM bheil thu creidſin ann Dia an t-Athair uile chumhachdaich, Cruithf hear neamh agus talmhuin?

Agus ann Joſa Crioſd aon ghin Mhic-ſin, ar Tighearn? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' f hulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do cheuſadh ê, gu 'n d' f huair è bàs agus gu 'n d' adhlaiccadh è; gu 'n deach è ſios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithiſt an treas la; gu 'n deachaidh è ſuas air neamh, agus gu bheil sè na ſhuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdaich; agus gu 'n tig ſe a' ſin a ris aig deireadh an t-ſaoghail, a thoirt breith air bheoaibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thuſa creidſin ann ſan Spiorad Naomh: An Eaglais Naomh choitchionn: Co-chomunn nan Naoimh; Maitheanas peacaidh; Eis-eirigh na Colla; agus a bheatha mhairtheanach an deigh a bhàis?

Freag. Tha mi creidſin ſo uile gu diongalta.

Miniſteir.

AN aill leat do bhaiſteadh ann ſa' chreidimh ſo?

Freag. 'S aill leam.

Miniſteir.

MA feadh, an coimhid thu gu h-umhla toil naomh agus aitheanta Dhe, agus an ſiubhail thu ann-ta feadh uile laithe do bheatha?

Freag. Coimhid mi.

¶ An ſin their an Sagart.

O Dhe thròcairich, deonnich gu 'm bi an ſean Adhamh ann ſan leanabh ſo air adhlacadh, air doigh gu 'm bi an duine nuadh air a thogail ſuas ann. Amen.

Deonuich gu 'm bàſuich gach anamhian feolar an taobh ſtigh dheth, agus gu m bi gach uile nithe a bhuinneas do 'n Spiorad beo agus a' ſas ſuas ann. Amen.

Deonuich

Deonuich dha cumhachd agus neart gu buaigh bhi aige, agus caithream-buaigh a thoirt an aghaidh an diobhail, an t-ſaoghail, agus na feola. Amen.

Deonuich co air bith ata ann ſo a thugadh ſuas dhuit le 'r n-oifig agus le 'r miniſtrealachd, gu 'm bi ſe mar an ceudna air a lionadh le ſubhailcibh neamhuidh, agus gu'm faigh ſe tuaraſdal ſiorruidh, trid do thròcair-ſe, O Thighearna Dhe bheannuichte, ata beo agus a' riaghladh nan uile nithe ſaoghal gun chrich. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich mhairtheanuich, b' è do Mhac ro ghràdhach Ioſa Crioſd, a dhòirt amach as a' thaobh ro phrìſcil uiſg' agus fuil, chum maitheanas ar peacaidh-ne, agus a thug àithne d' a dheiſciobluibh, gu 'n rachadh iad a theagasg nan uile chinneach, agus g' am baiſteadh, ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid naoimh, tha ſinn a' guidhe ort, gu'n eiſdeadh tu re achanuichibh do choi'thionail; naomhuich an t-uiſge ſo chum nigheadh diamhair air falbh peacaidh; agus deonuich gu m-faigh an leanabh ſo, ata gu bhi air abhaiſteadh ann air an ám ſo, iom- laineachd do ghrais, agus gu 'm bi è gu brath ann àireamh do chloinne ſirinich agus taoghta, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ An ſin gabhaidh an Sagart àn leanabh ann a lamhaibh, agus their e ris na h-oideachaibh agus ris na Muimeachaibh,

Ainmichibh an leanabh ſo.

Agus an ſin ag radh an ainm nan deigh (ma dhearbhas iad gu m feud an leanabh f hulang gu maith) tumaidh ſe e sann uiſge gu ſeolta agus gu faiciolach ag radh,

N. Tha mi 'ga d' bhaiſteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ Ach ma dhearbhas iad gu bheil an leanabh anmhunn, foghnaidh uiſge a dhortadh air, ag radh nam briathra a labhradh roimhe.

N. Tha mi 'ga d' bhaiſteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ An

¶ An ſin their an Sagart.

THA ſinn a' gabhail a' ſteach an leanabh ſo ann coi'thional treud Ghrioſd, agus tha ſinn ga comhrachadh le comharadh na croiſe, mar chomharadh nach bi nair air an déigh ſo chreideamh Chrioſd air a cheuſadh aideachadh, agus cogadh gu miſneachail fo bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-ſaoghail, agus an diabhoil; agus buanachadh e na ſhaighd-fhear agus na ſheirbheiſeach firineach do Chrioſd gu crioch a bheatha. Amen.

Ann ſo ni an Sagart crois air aghaidh an leinibh.

An ſin their an Sagart.

A bhraithre ro ghràdhach, do bhri a nis gu bheil an leanabh ſo aith ghinnte agus air ſhuidheachadh ann an corp eaglais Chrioſd, thugamaid buidheachas do 'n Dia uile chumhachdaich air ſon nan ſochairean ſo, agus deanamaid urnuigh ris le aon inntin, gu n-caith an leanabh ſo a chuid eile ga bheatha a reir an toiſich ſo.

An ſin air bhi dhoibh uile air an gluinibh, a deirear.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc.. Amen.

An ſin their an Sagart.

BHeir ſinn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro throcaireach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean ſo athgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuine cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha ſinn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhi dha marbh do pheaca agus beo do fhireantachd, agus air bhi dha adhlaicte maille ri Crioſd 'na bhàs, gu 'n cèus è 'n ſeann duine, agus gu 'n cuir è cùl gu tur ri corp a pheacaidh gu h-iomlan, agus mar ata ſè air

a

a dheanamh na co-pairt bhàs do Mhic, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d' a eiseirigh: chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd shiorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chriosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin air dhoibh bhi uile nan seasamh, their an Sagart ris na h-oideachaibh agus ris na muimeachaibh an earail so a leanas.

DO bhri gu n do gheall an leanabh so leibh-se 'ta na 'r n-urrasaibh air, gu 'n cuireadh è cùl ris an diabhal agus ri uil' oibre, gu 'n creideadh è ann Dia, agus gu 'n deanadh è seirbheis dha; feumaidh sibhse a chuimhneachadh gur h-è bhur gnothach fein, agus gu bheil è mar fhiachaibh oirbh a thoirt fai'near, co luath a 's ata an leanabh so comasach air foghlam gu 'n d'theid a theagasg dha, ciod a mhòid sholuimte, ann gealla agus an aidmheil a rinn è ann so leibhse. Agus a chum gu 'm biodh fios na 's fearr aige air na nithe-sin, gairmidh sibh air a dh' eisdeach searmoineadh: agus gu h-àraid bheir sibh airre gu n-iunnsuich è a Chreud, Urnuigh an Tighearna, agus na deich àitheantan ann sa' chaint chumainte, agus gach uile nithe eile bu choir do Chriosduigh fios do bhi aig orra, agus a chreidsin gu slainte anama; agus a chum gu m bi an leanabh so air altrum suas gu subhailceach a chum beatha dhiaghaidh Chriosduidh do chaitheadh; a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baiste a' taisbeanadh dhuinn, ar n-aidmheil, eadhon eisimpleir ar Slanui'fhear Criosd a leantuin, agus a bhi air ar deanamh cosmhuil ris, chum mar a bhasuich eisin agus mar a dh' eirich a ris air ar soin-ne: mar sin gu m bu choir dhuinne ata air ar baiste basuchadh o pheaca, agus eirigh a ris a chum fireantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile ainmhianna olc agus truaillidh, agus a' dol air ar n-aghaidh gach la s-ann uile shubhailc, agus diaghachd beatha.

¶ Cuiridh se ri sin, agus their e.

IS coir dhuibh airre a thoirt gu 'm bi 'n leanabh so air a thoirt a dh' ionsuidh an Easbuig gu bhi air a dhaingneachadh leis [sa chreideamh] co luath 's as-urrain è a Chreud, Urnuigh an Tighearn, agus na deich aitheantan a radh, ann sa chaint chumainte, agus air a theagasg ann leabhar ceist na h-eaglais a chuireadh a mach a chum na criche sin.

IS ni cinnteach le focal De, gu bheil clann a gheabh bas an deigh am baifteadh, mu 'n dean iad peaca gniomh air bith, gun teagamh air an fabhaladh.

A chum gach amharas a thoirt air falbh a thaobh gnathachadh comhthara na croife ann fa bhaifteadh; feudar firmhineachadh na cuis na reufan cheart air fon a cumail f haicfin ann fan xxx Canoin, a chuireadh a mach air thùs s ann M.DC.IV.

Frithealadh BAISTE UAIGNEACH CLOINNE ann TIGHIBH.

¶ BHEIR Minifteir gach fgireachd fios gu minic do 'n phobull, gun dail do chuir am baifte an cloinne na 's faide na 'n ceud, no an dara Domhnach an deigh am breith, no la naomh eile, a thachras eatora, mur bi aobhar mor agus reufanta ann, ris an gabh a' minifteir.

¶ Agus mar an ceudna bheir iad rabhadh dhoibh, nach iarr iad an clann a bhaifteadh aig an tighibh, mur bi reufan agus feum mor air. Ach a nuair a's eigin doibh fin a dheanamh, an fin bidh am baifteadh air a fhrithealadh air an dogh fo,

¶ An toifeach deanadh ninifteir na fgireachd (no mur bi eifin a lathair, minifteir laghail air bith eile a dh' f heudar f haghail) maille riu-fan ata lathair, gairm air Dia, agus abradh iad urnuigh an Tighearna, agus urrad do na h-urnuighean a dh' orduicheadh roimhe an riaghailt a bhaifteadh f hollafaich, a 's a cheaduicheas an t-am agus am feum ata lathair. Agus an fin air do'n leanabh bhi air ainmeachadh le neach eigin do na tha lathair, dortuidh a Minifteir uifge air, ag radh nam briathra fo;

N. Tha mi 'ga d' bhaifteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

An

¶ An ûn air fleachda fios dòibh uile, bheir a' Minifteir buidheachas do Dhia agus their e.

BHeir finn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro thròcaireach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean fo aithgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuinne cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha finn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhi dha marbh do pheaca agus beo do fhireantachd, agus air bhì dha adhlaicte, maille ri Criofd 'na bhàs, gu 'n cèus è 'n feann duine, agus gu 'n cuir è cùl gu tur ri corp a pheacaidh gu h-iomlan, agus mar ata fe air a dheanamh na chopairteach do bhàs do Mhic, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d'a eifeirigh, chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd fhiorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chriofd ar Tighearna.

¶ Agus na cuirreadh iad an umhail nach 'eil an leanabh ata air a bhaifteadh mar fin gu laghail agus gu foghainteach air a bhaifteadh, agus cha bu choir a bhaifteadh a ris. Ach gidheadh ma bhios an leanabh ata air a bhaifteadh mar fo beo an deigh laimhe, is coir a thoirt a dh' ionfuidh na h-eaglais, chum agus ma fe minifteir 'na fgireachd fin fein a bhaift an leanabh fin, gu 'm faigh an coi'thional fios air an fhior riaghailt baifti, a ghnathaich roimh os iofal ; ann fo chas fin their e mar fo,

THA mi 'g infeadh dhuibh, gu 'n do bhaifteadh an leanabh fo air a leithid fo dh-àm, agus ann leithid fo do dh-àite, ann lathair na h-urad do dh-fhianuifibh a reir ordugh iomchuidh mar tha 'n eaglais aig iarrudh.

¶ Ach ma bhaifteadh an leanabh le minifteir laghail air bith eile ; an fin ceafnuichidh agus feachuidh minifteir na fgireachd ann fan d' rugadh, no ann fa bhaifteadh an leanabh, an rabh an leanabh air a bhaifteadh gu laghail no nach rabh. Agus ma fhreagras an dream a bheir an leanabh dh' ionfuidh na h eaglais, gu 'n do bhaifteadh an leanabh cheana, an fin ceafnuichidh a minifteir iad na 's faide, ag radh,

CO bhaift an leanabh fo?
Co bha lathair a nuair a bhaifteadh an leanabh fo ?
Do bhri gu 'm feud cuid do nithibh a bhuinneas do natar na facramaint fo a bhi air an leagail feachad tre eagal no tre cabhaig ann aimfiribh cruadalach ; air an aobhar fin feoruichim dhibh, a ris,

Ciod

Ciod a' ni leis an do bhaisteadh an leanabh so?
Ciod na focail leis an do bhaisteadh an leanabh so?

¶ Agus ma thuigeas a ministeir le freagra' na muintir a thug an leanabh leo, gu 'n d' rinneadh gach ni mar bu choir an deanamh; an sin cha bhaist e an leanabh a ris, ach gabhuidh se e mar aon do threud an fhior shluaigh chriosduigh, ag radh mar so,

THa mi 'g innseadh dhuibh, gu bheil na h-uile ni deanta gu maith sa chuis so, agus a reir deagh ordugh, a thaobh baisteadh an leinibh so; neach do rugadh ann am peaca geinneadh, agus am feirg Dhe, ach a nis tre ionlad na h-aith-gheineamhuin ann sa bhaiste, ata air a ghabhail ann aireamh cloinn De, agus oighreachan na beatha shiorruidh; oir cha duilt ar Tighearn Josa Criosd a ghras agus a throcair do naoidheanaibh mar so, ach ata se 'g an gairm d'a ionsuidh gu ro ghradhach, mar ata an soisgeul naomh a' dearbhadh a chum co-fhurtachd dhuinn-e air an doigh so.

An Soisgeul. Mharc. x. 13.

THug iad clann og a dhionnsuidh Criosd, cum's gu 'm beanadh sè riu; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuintir a thug leo iad. Ach an uair a chunnairc Josa sin, bha è ro-dhiomach, agus a dubhairt se riu, Leigibh do na leanbuibh teachd a' m' ionnsuidhs', agus na bacuibh iad; oir is ann d' an leithidibh ata rioghachd Dhe. Gu deimhin a deirim ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhe mar leanabh beag, nach d'theid sè a steach innte. Agus ghlac sè 'n a uchd iad, agus chuir se a lamhan orra, agus bheannuich se iad.

A Mhuintir ionmhuin, ann s an t-Soisgeul so tha sibh a' cluinntin briathran ar Slanui'fhear Criosd, gu 'n d' aithn è clann a thoirt d' a ionsuidh; cionnas a chronuich è an dream leis am b'aill an cumail uaithe; cionnas a theagaisg è do na h-uile dhaoine an neimh-chiontachd a leanmhuin. Tha sibh faicsin mar leig è ris a dheagh thoil d' an taoibh le ghiulan agus le dheanadas o 'n leath a' muigh; oir ghabh se iad na ultaich, chuir è lamhan orra, agus bheannuich se iad. Air an aobhar sin na cuiridh se ann teagamh, ach creid-
ibh

ibh gu durachdach, gu n gabh è mar an ceudna an Naoidhean ſo ata lathair gu fabharach, gu n glac ſe è le gairdinibh a throcair, gu n-toir è dha bheannuchadh na beatha ſhiorruidh, agus gu n-toir è dha co-pairt d' a rioghachd bhith-bhuan. Uime ſin air bhi dhuin-ne mar ſo deirbhte do dheagh rùn ar n-Athar neamhuidh a thaobh a naoidhean ſo, a dh' fhoillſich è le Mhac Joſa Crioſd, agus air bhi dhuinn gun amharas air bith cinnteach gun gabh ſe gu fabharach r' ar n-obair charthanaich, ann an tabhairt an Naoidhean chum a bhaiſte naomha ſan, thugamaid buidheachas dha gu creidmheacdh agus gu crabhach, agus abra'maid,

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeach do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantair air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus bhith bhuan, Athair neamhuidh, bheir ſinn buidheachas umhla dhuit, air ſon gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu eolas do ghràs agus creidimh ann-ad ; meaduich an t'eolas ſo, agus daingnich an creidimh ſo annain gu bràth. Thoir do Spiorad Naomh do 'n naoidhean ſo, chum gu 'm bi ſe air ath-bhreith, agus air a dheanamh na oighre air ſlainte bhith-bhuan, trid ar Tighearna Joſa Crioſd, ata beo agus a' riaghladh maille riut-ſa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin feoruichidh an Sagart ainm an leinibh agus a nuair a dh' innſear an t-ainm, their a Miniſteir,

AM bheil thuſa ann ainm an leinibh ſo a cuir cùl ris an diobhal agus ri' uil' oibre, ri greadhnachas agus gloir dhiaamhain an t-ſaoghail, maille ri' uile thograibh ſanntach, agus mianaibh colnach na feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo ?

Freag. Tha mi a cuir cùl riu uile.

Miniſteir.

Miniſteir.

AM bheil thu creidſin ann Dia an t-Athair uile chumhachdach, Cruithf hear neamh agus talmhuin ?

Agus ann Joſa Crioſd aon ghin Mhic-ſin, ar Tighearn ? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh ; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire ; gu 'n d' f hulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do cheuſadh é, gu 'n d' f huair è bàs agus gu 'n d' adhlaiceadh è ; gu 'n deach è ſios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithiſt an treas la ; gu 'n deachaidh è ſuas air neamh, agus gu bheil sè na ſhuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chùmhachdaich ; agus gu 'n tig ſe a' ſin a ris aig deireadh an t-ſaoghail, a thoirt breith air bheoaibh agus air mharbhaibh ?

Agus am bheil thuſa creidſin ann ſan Spiorad Naomh : An Eaglais Naomh choitchionn : Co-chomunn nan Naoimh ; Maitheanas peacaidh ; Eis-eirigh na Colla ; agus a bheatha mhairtheanach an deigh a bhàis ?

Freag. Tha mi creidſin ſo uile gu diongalta.

Miniſteir.

MA feadh, an coimhid thu gu h-umhla toil naomh agus aitheanta Dhe, agus an ſiubhail thu ann-ta feadh uile laithe do bheatha ?

Freag. Coimhid mi.

¶ An ſin their an Sagart.

THA ſinn a' gabhail a' ſteach an leanabh ſo ann coi'thional treud Chrioſd*, agus tha ſinn ga comharachadh le comharadh na croiſe, mar comharadh nach bi nair air an deigh ſo creideamh Chrioſd air a cheuſadh aideachadh, agus cogadh gu miſneachail fo bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-ſaoghail, agus an diabhoil ; agus buanachadh na ſhaighd-f hear agus na ſheirbheiſeach ſirineach do Chrioſd gu crioch a bheatha. Amen.

* *Ann ſo ni an Sagart crois air aghaidh an leinibh.*

¶ An ſin their an Sagart.

A Bhraithre ro ghradhach, do bhri a nis gu bheil an leanabh ſo aith-ghinnte agus air a ſhuidheachadh ann an corp eaglais Chrioſd, thugamaid buidheachas do 'n Dia uile chumhachdach

dach air fon nan fochairean fo, agus deanamaid urnuigh ris le aon inntin, gu n-caith an leanabh fo a chuid eile da bheatha a reir an toifich fo.

¶ An fin their an Sagart.

BHeir finn buidheachas dhuit o ar cridhe, Athair ro throcairach, do bhri gu m bi do thoil a' naoidhean fo aithgheinmhin le do Spiorad Naomh, a ghabhail mar dhuine cloinne dhuit fein le uchd-mhacachd, agus a dheanamh na bhall do d' eaglais naomh. Agus tha finn a' guidhe ort gu h-umhla gu 'n deonuicheadh tu, air bhi dha marbh do pheaca agus beo do fhireantachd, agus air bhi dha adhlaicte maille ri Criofd 'na bhas, gu 'n ceus è 'n feann duine, agus gu 'n cuir è cûl gu tur ri corp a pheacaidh gu h-iomlan, agus mar ata fe air a dheanamh na copairteach do bhàs do Mhic, gu 'm bi è mar an ceudna copairteach d'a eifeirigh, chum fa-dheoidh gu m bi è na oighre air do rioghachd fhiorruidh, maille ris a chuid eile do d' eaglais naomh, tre Chriofd ar Tìghearna.

¶ An fin air dhoibh bhi uile nan feafamh, their an Sagart ris na h-oideachaibh agus ris na muimeachaibh an earail fo a leanas.

DO bhri gu n do gheall an leanabh fo leibh-fe 'ta na 'ar n-urrafaibh, gu 'n cuiridh è cul ris an diabhal agus ri uil' oibre, gu 'n creideadh è ann Dia, agus gu 'n deanadh e feirbheis dha; feumaidh fibhfe a chuimhneachadh gur h-e bhur gnothach fein, agus gu bheil e mar fhiachaibh oirbh a thoirt fainear, co luath a's ata an leanabh fo comafach air foghlam, gu 'n d' theid a theagasg dha, ciod a mhoid fholaimte, an gealla agus an aidmheil a rinn e ann fo leibh-fe. Agus a chum gu 'm biodh fios na 's fearr aige air na nithe-fin, gairmidh fibh air a dh' eifdeachd fearmoineadh; agus gu h-araid bheir fibh aitre gu n iunnfuich e a Chreud, Urnuigh an Tighearna, agus na deich aitheantan ann fa' chaint chumainte, agus gach uile nithe eile bu choir do chriofduigh fios do bhi aig orta, agus a chreidfin gu flainte anama; agus a chum gu m bi an leanabh fo air aldram fuas gu fubhailceach a chum beatha dhiaghaidh Chriofduidh do chaitheadh; a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baifte a' taifbeanadh dhuinn, ar n-aidmheil,

eadhon

eadhon eisimpleir ar Slanui'fhear Criosd a leantuin, agus a bhi air ar deanamh cosmhuil ris: chum mar a bhasuich eisin agus mar a dh'eirich e ris air ar soin-ne: mar sin gu m bu choir dhuinne ata air ar baiste basuchadh o pheaca, agus eirigh a ris a chum fireantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile ain-mhianna olc agus truaillidh, agus dol air ar n aghaidh gach la s-ann uile shubhailc, agus diaghachd beatha.

¶ Ach ma bheir an dream a thig leis an leinibh chum na h-eaglais, freagradh co neo-chinnteach do cheistibh an t-Sagairt, a 's nach eil dearbha' gu 'n do bhaisteadh an leanabh le h-uisge ann ainm an Athar, a Mhic, agus an Spioraid Naoimh, (nithe a bhuinneas gu sonruichte do 'n bhaiste) an sin baisteadh an Sagart e a reir na riaghailt a dh' orduicheadh roimhe air son baiste follasach an leanaban. Ach an am tumadh an leinibh ann san tobar bhaiste, gnathuichidh se na briathra so.

MUR 'eil thu air do bhaisteadh a cheanna, N. Tha mise 'ga do bhaisteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

Frithealadh

FRITHEALADH a BAISTE do'n mhuintir a a thig gu h-aois agus a's urrain freagradh air an ſon fein.

¶ A Nuair a bhios dream a thainig gu h-aois gu bhi air am bhaiſteadh, bheir an aithrichean no daoine ciallaich eigin eile fios do 'n Easbuig, no do 'n ti a dh' orduicheas e chum na criche ſin, air a chuid a 's lugha ſeachd'uin roimh an am ; chum 's gu gabhta curam dleaſdanach mu 'n ceaſnuchadh. am bheil iad gu leor air an teagasg ann (priamh) phoncaibh a chreidimh Crioſd-uigh ; agus a chum earail a thoirt orra iad fein ullachadh le h-urnuighibh agus le troſg a chum an t-facrament naomh ſo ghabhail.

¶ Agus mu gheabhar iomchuidh iad, air bhi do'n phobull cruinighte la orduighte Sabaid no feile, bithidh na h oideachan agus na muimeachan ullamh chum an taiſbean aig an tobar bhaiſte air ball an deigh an dara leaſan, an dara cuid aig urnuigh maidin no feaſcair, a reir mar chi an Sagart ceart agus iomchuidh.

¶ Agus air bhi dhoibh nan ſeaſamh ann ſin, feoruichidh an Sagart, cia achd ata neach air bith do 'n dream ata lathair ann ſo air am baiſteadh, no nach 'eil ; ma fhreagras iad, cha n' eil : an ſin their an Sagart mar ſo,

A Mhuintir ionmhuin ; do bhri gu bheil na h-uile dhaoine air an gineadh agus air am breith ann am peaca, (agus a nì ſin ata air a bhreith o 'n fheoil gur feoil è agus cha n-urrain iad-ſan ata s-ann fheoil Dia a thoileachadh, ach tha iad a' caitheamh am beatha an peaca, a' deanamh iomad peaca gniomha ; agus gu bheil ar Slanui'fhear Crioſd ag radh, Nach fead neach air bith dol a ſteach do rioghachd Dhe, mur bi è air ath-ghinmhuin agus air a nuaidh bhreith le uiſge agus leis an Spiorad Naomh ; guidhim oirbh gairm air Dia an t-Athair, trid ar Tighearna Joſa Crioſd, gu 'n tugadh è d' a mhòr thròcair do 'n mhuintir ſo, a' ni ſin nach fheud a bhi aca thaobh Natuir, gu 'm bi sìad air an gabhail a ſteach do dh-eaglais Naomh Chrioſd, agus gu 'm bi ſiad air a deanamh na buill bheo dh' ì.

¶ An fin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh.

¶ Agus ann fin theid an coi'thional uil' air an gluinibh.

A Dhe uile chumhachdaich agus fhiorruidh, a fhabhail le d' mhòr thròcair Noa agus a theaghlach ann s an airc o 'n fgrios le h-uifge, agus mar an ceudna a threoruich do phobul fein clann Ifrail gu tearuinte tre a Mhuir ruaidh, leis fin a' cialluchadh do bhaifte naomh : agus le baifteadh do Mhic ro ghràdhach Jofa Criofd ann abhuinn Jordan, a naomhuich uifge chum nigheadh diamhair peacaidh air falbh; tha finn a' guidhe ort air fon do throcairibh gun tomhas, gu 'n amhairc thu gu trocaireach air an dream fo ; ionlaid iad agus naomhaich iad le d' Spioraid Naomh, chum air bhi dhoibh air an faoradh o t-fheirg, gu 'm bi fiad air an gabhail fteach ann airc eaglais Chriofd; agus air bhi dhoibh daingean ann creidimh, aoibhneach tre dochas, agus fuidhighte ann gràdh, gu 'm fead iad dol tre thonnaibh an t-faoghail thrioblaidich fo, chum gu 'n tig iad fa dheoidh gu talamh na beatha mairtheanaich; chum riaghladh ann fin maille riutfa, faoghal gun chrich, trid Jofa Criofd ar Tighearna. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich agus mhairtheanaich, comhnadh gach neach ata am feum, fear cuidicheadh gach neach a theicheas do t-ionfuidh air fon cobhair, beatha gach uile neach a chreideas, agus ais-eirigh nam marbh ; tha finn a' gairm or air fon an dream fo, chum air teachd dhoibh dh' ionnfuidh do bhaifte naomh fa, gu 'm faigh fiad maitheanas ann a pheacaidh tre aith-ghinmhuin fpioradail. Gabh iad, O Thighearna, mar a gheall ù le do Mhac ro ghrádhach, ag radh, firribh, agus bidh è agaibh ; iarruidh, agus gheabh fibh ; buailibh, agus *bidh è air fhofgladh* dhuibh ; Mar fin tabhair dhuinne a nis ata 'g iarruidh ; faighemide, ata a' firribh ; fofgail an dorus dhuinn-ne ata bualadh ; chum gu 'm fuigh an dream fo beannuchadh fiorruidh t-ionladh neamhuidh, agus gu 'n tig iad ionnfuidh na rioghachd fhiorruidh, a gheall thu, tre Chriofd ar Tighearna. Amen.

¶ Ann ſin ſeaſmhaidh am pobull ſuas agus their an Sagart.

Eiſdihh briathra an t-ſoiſgeil a ſgriobh Ioin, s ann treas caibdeil a toiſeach aig a' cheud rann.

BHa duine do na Phairſichibh, d' am b' ainm Nicodemus *a bha* 'n a uachdaran air na h Judhachaibh: Thainig eiſean chum Joſa ſan oidhche, agus a dubhairt ſè ris, A mhaighiſdir ata fhios againne gur fear-teagaiſg thu a thainig o Dhia: oir cha 'n urradh duin' air bith na miorbhuile ſo dheanamh, a'ta thus' a' deanamh, mur bi Dia maille ris. Freagair Joſa agus a dubhairt ſè ris, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur beirthear duine a-rìs, nach fheudar leis rioghachd Dhe fhaicſin. A dubhairt Nicodemus ris, Cionnas a dh' fheudas duine bhi air a bhreith 'n uair ata ſè aodſa? am bheil é comaſach air dol a ſtigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus bhi air a bhreith? Fhreagair Joſa, Gu deimhin, deimhin a deirim riut, mur bi duine air a bhreith o uiſge, agus o 'n Spiorad, cha 'n urradh è dol a ſtigh do riogachd Dhe. An ni ſin a 'ta air a bhreith o 'n fheoil, is feoil è; agus an ni ſin at 'a air a bhreith o 'n Spiorad, is ſpiorad è. Na gabh iongantas gu 'n dubhairt mi riut, Is eigin duibh bhi air bhur breith a-rìs. 'Fa ghaoth a' ſèideadh far an àill leatha, agus ata thus' a' cluintin a fuaim, ach ni 'm bheil fhios agad co as ata i teachd, no c 'àit' ata i dol: is ann mar ſin ata gach neach a'ta air a bhreith o 'n an Spiorad.

¶ An deigh ſin their an Sagart an earail ſo a leanas.

A Mhuintir ionmhuin, ann s an t-ſoiſgeul ſo tha ſibh a' cluintin briathra ſoilleir ar Slanui'fhear Crioſd, mur bi duine air a bhreith le h-uiſge agus leis an Spiorad naomh nach urrain è dol a ſteach do rioghachd Dhe. Le ſo feaduidh ſinn fhaicſin am feum mòr ata air an t-ſacramaint ſo, far am feadar a faghail. Mar an ceudna air ball roimh dha dol ſuas air neamh (mar ata ſinn a lèughadh ſa' chaibdeil dheirionnach do ſhoiſgeil N. Mharc thug ſè àithne d'a dheiſciobluibh, ag radh, Rachaibh feadh an t-ſaoghail uile, agus ſearmonuichibh an ſoiſgeul do gach uile chreatuir. An ti a chreideas agus ata air a bhaiſteadh, ſàbhailear è; ach an ti nach creid, bithidh ſe air a dhamnadh. Tha ſo mar an ceudna a feuchain dhuinnne an tairbhe mhòr a gheabh ſinn leis (a bhaiſte). Air an aobhar ſin, an t-àm do bhi mòran air am bioradh n an' cridhe, nuair a ſhearmonuich an t abſdal Peadar an ſoiſguel air tùs, agus

a

a dubhairt iad ris agus ris a chuid 'eil do na na h-abſtolaibh, A dhaoine agus a bhraithre, ciod è a ni ſinn? fhreagar eiſin agus thubhairt è riu, Deanuibh aithreachas agus bithibh air bhur baiſteadh gach neach agaibh chum maitheanas peacaidh, agus gheabh ſibh tiodlacadh an Spiorad naomh. Oir ata 'n gealladh dhuibh-ſe agus da 'r cloinn, agus dhoibhſin uile ata fad o laimh, eadhoin a mhead 's a nì 'n Tighearna ar Dia-ne a ghairm. Agus le mòran bhriathran eile thug è earnal orra, ag radh, Sàbhailibh ſibh fein o 'n droch ghinealach ſo. Oir (mar tha 'n t-abſtal ceudna a' deanamh ſia'nuis ann àit eile) tha eadhoin 'm baiſte 'g ar ſàbhaladh a niſe mar an ceudna (cha 'n è cur air falbh ſalachar na feola, ach freagradh deagh chogais a thaobh Dhe) le ais-eirigh Joſa Crioſd. Uime ſin na cuiribh an umhail, ach creidibh gu dùrachdach, gu 'n gabh ſe an dream ſo ata làthair gu ſàbharach, air dhoibh fior aithreachas a dheanamhh, agus teachd da ionſuidh, le creidimh; gu 'n tabhair è dhoibh maitheanas nam peacaidh, gu m buiſich è orra an Spiorad naomh; gu n toir è dhoibh beannachadh na beatha ſhiorruidh, agus gu 'n dean ſè iad nan luchd co-pairt d 'a rioghachd bhioth bhuan.

Uime ſin, air dhuinn-ne bhi mar ſo deirbhte mu dheagh thoil ar n-Athar neamhuidh do thaobh na muintir ſo, a dh' ſhoillſicheadh le Mhac Joſa Crioſd; thugamaid buidheachas dha gu creidmheach agus gu crabhach, agus abramaid,

A Dhe uile chumhachdaich agus bhith-bhuan, Athair neamhuidh, bheir ſinn buidheachas ùmhla dhuit, air ſon gu 'n d-aontuich thu ar gairm gu eolas do ghràs agus creidimh ann'ad, meaduich an t'eolas ſo, agus daingnich an creidimh ſo ann-ain gu brath. Thoir do Spiorad Naomh do 'n dream ſo, chum gu'm bi ſiad air an ath-bhreith, agus air a dheanamh na oighreachan air ſlainte bhith bhuan, trid ar Tighearna Ioſa Crioſd, ata beo agus a' riaghladh maille riut-ſa agus ris an Spiorad Naomh, nis agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin labhraidh an Sagart ris an dream ata chum am baiſteadh air a mhodh ſo.

A Mhuintir ionmhuin, a thainig ann ſo aig iarruidh am baiſte naomh do ghabhail, chuala ſibh mar a rinn an co- thional urnuigh, gu ma toil leis ar Tighearna Joſa Crioſd bhur gabhail agus bhur beannachadh, ar fuaſgladh o bhur

peacaidh

peacaidh, rioghachd neamh agus a bheatha mhairtheanach a thoirt dhuibh. Chuala sibh mar an ceudna gu 'n do gheall ar Tighearn Josa Criosd 'na fhocal naomh, na nithe sin uile a thoirt seachad air son an d' rinn sinn urnuigh; agus ni eisin an gealla sin a choimhid agus a choi'lionadh gu ro chinteach air a thaobh fein.

Air an aobhar sin, an deigh a ghealla so a rinn Criosd, feumaidh sibh-se mar an ceudna a ghealltain gu fìrineach an làthair na'r fia'nuisean, agus a cho-thionail so uile, gu 'n cuir sibh cùl ris an diabhal agus ri uil oibribh, agus gu 'n creid sibh gu bunailteach focal naomh Dhe, agus gu 'n coimhid sibh àitheanta gu h uramach.

¶ An sin feoruichidh a Ministeir do 'n dream ata gus am baisteadh sa leath na ceistean so a leanas.

AM bheil thu cuir cùl ris an diabhol agus ri uil' oibre, ri greadhnachas agus glòir dhiamhain an t-Saoghail, maille ri' uile thograibh sanntach, agus mianaibh colnach na feola, air doigh nach lean thu iad, agus nach bi thu air do threorachadh leo?

Freag. Tha mi a cuir cùl riu uile.

Ministeir.

AM bheil thu creidsin ann Dia an t-Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neamh agus talmhuin?

Agus ann Iosa Criosd aon ghin Mhic-sin, ar Tighearn? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' fhulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do chèusadh è, gu 'n d' fhuair è bàs agus gu 'n d' adhlaiceadh è; gu 'n deach è sios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithist an treas la; gu 'n deachaidh è suas air neamh, agus gu bheil sè na shuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdaich; agus gu 'n tig se 'a sin a ris aig deireadh an t-saoghail, a thoirt breath air bheoaibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thu creidsin ann san Spiorad Naomh: An Eaglais naomh choitchionn; Co-chomunn nan Naoimh; Maitheanas peacaidh; Eis-eirigh na Colla; agus a bheatha mhairtheanach an deigh a bhàis?

Freag. Tha mi creidsin so uile gu diongalta.

Ministeir.

Ministeir.

AN aill leat do bhaisteadh ann sa' chreidimh so?
Freag. 'S aill leam.

Ministeir.

MA seadh, an coimhid thù gu h-umhla toil naomh agus àithneanta Dhe, agus an siubhail thù ann-ta feadh uile laethe do bheatha?
Freag. Coimhid mi.

¶ An sin their an Sagart.

O Dhe thròcairich, deonnich gu 'm bi an sean Adhamh ann san dream so air adhlacadh, air doigh gu 'm bi an duine nuadh air a thogail suas ann. Amen.

Deonuich gu 'm bàsuich gach anamhian feolar an taobh stigh dhuibh, agus gu m bi gach uile nithe a bhuinneas do 'n Spiorad beo agus a' fas suas ann ta. Amen.

Deonuich dhoibh cumhachd agus neart gu buaigh bhi aca, agus caithream-buaigh a thoirt an aghaidh an diobhail, an t-saoghail, agus na feola. Amen.

Deonuich air bhi dhoibh air an tabhairt suas dhuitse ann so le 'r n-oifig agus le 'r ministrealachd, gu'm bi siad mar an ceudna air a lionadh le subhailcibh neamhuidh, agus gu'm faigh siad tuarasdal siorruidh, trid do thròcair-se, O Thighearna Dhe bheannuichte, ata beo agus a' riaghladh nan uile nithe saoghal gun chrich. Amen.

A Dhe uile chumhachdaich, mhairtheanuich, b' è do Mhac ro ghràdhach Iosa Criosd, a dhòirt amach as a' thaobh ro phrìseil uisg' agus fuil, chum maitheanas ar peacaidh-ne, agus a thug àithne d' a dheisciobluibh, gu 'n rachadh iad a theagasg nan uile chinneach, agus g' am baisteadh, ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid naoimh, tha sinn a' guidhe ort, gu'n eisdeadh tu re achanuichibh a choi'thionail so; naomhuich

naomhuich an t-uisge so chum nigheadh diamhair air falbh peacaidh; agus deonuich gu m-faigh an dream ata gu bhi air a bhaisteadh ann air an tám so, iom-laineachd do ghrais, agus gu 'm bi iad gu brath ann àireamh do chloinne firinich agus taghta, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin gabhaidh an Sagart gach neach faileth ata r'a bhaiste air an lamh dheas, agus feoruich se an ainm do na h-oideachaibh agus na muimeachaibh, agus an sin tumaidh se sann uisge e, no dortadh se uisge air, ag radh,

N. Tha mi 'ga d' bhaisteadh ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ An sin their an Sagart.

THA sinn a' gabhail a' steach an neach so ann coi'thional treud Chriosd, agus tha sinn ga comhrachadh le comharadh na croise, mar chomharadh nach bi nair air an deigh so creideamh Chriosd air a cheusadh aideachadh, agus cogadh gu misneachail so bhratuich, an aghaidh peacaidh, an t-saoghail, agus an diabhoil; agus buanachadh na shaighd-fhear agus na sheirbheiseach firineach do Chriosd gu crioch a bheatha. Amen.

Ann so ni an Sagart crois air aghaidh.

¶ An sin their an Sagart.

A bhraithre ro ghràdhach, do bhri a nis gu bheil an dream so aith ghinnte agus air an suidheachadh ann an corp eaglais Chriosd, thugamaid buidheachas do 'n Dia uile chumhachdaich air son nan sochairean so, agus deanamaid urnuigh ris le aon inntin, gu n-caith iad a chuid eile da bheatha a reir an toisich so.

¶ An sin air bhi dhoibh uile air an gluinibh, a deirear.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail.

Agus

Agus maith duinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobh-ſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc.. Amen.

THa ſin a' toirt buidheachais umhla dhuit, O Athair neamhuidh gu 'n d' aontuich thu ſinn-ne a ghairm gu eolas do ghràis agus creidimh ann-ad; meaduich an t-eolas ſo, agus daingnich an creidimh ſo ann-ain gu bràth. Tabhair do Spiorad naomh do 'n mhuintir ſo, chum air bhi dhoibh a nis air an ath-bhreith, agus air an deanamh nan oighribh air ſlainte ſhiorruidh trid ar Tighearn Joſa Crioſd, gu 'm buanuich iad nan ſeirbheiſich dhuit-ſe, agus gu 'm faigh iad (còir air) do ghealladh, trid an Tighearn Joſa Crioſda do Mhac, ata beo agus riaghladh maille ruit-ſa ann aonachd an Spioraid naoimh cheudna gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin air dhoibh bhi uile nan ſeaſamh, gnathuichidh a' Mhiniſteir an earail ſo a leanas; a' labhairt air thus ris na h-Oideachaibh agus ris na Muimeachaibh.

DO bhri gu 'n do gheall a mhuintir ſo an bhur làthair, cùl a chuir ris an diabhol agus ri uil' oibribh, creidſin ann an Dia, agus ſeirbheis a dheanamh dha; feumaidh ſibh-ſe a chuimhneachadh gur h-è bhur gnothach agus bhur dleaſdanas a chuir an cuimhne dhoibh, ciod ì a mhoid, an gealla, agus an aidmheil fhollaſach a rinn iad air an àm ſo ann làthair a choi'thionail ſo, agus gu h-àraid ann bhur làthair-ſe ata na 'r fia'nuiſibh taghta aca. Agus gairmidh ſibh orra mar an ceudna chum an uile dichioll a dheanamh gu bhi air an teagaſg gu ceart ann am focal naomh Dhe, chum gu 'm fàs iad ann an gràs, agus ann eolas ar Tighearn Joſa Crioſd, agus gu 'n caith iad am beatha gu diaghaidh, fìrineach, agus gu meaſarra s an t ſaoghal ſo 'ta làthair.

(¶ Agus a ſin a' labhairt ris a mhuintir ata air an ur bhaiſteadh, theid e air aghaidh, agus their e,)

AGus air bhur ſon-ſa, a chuir air an àm ſo Crioſd umaibh leis a Bhaiſte, tha è mar fhiachaibh agus mar dhleas'nas oirbh-ſe mar an ceudna, air bhi dhuibh air bhur deanamh na 'r cloinn do Dhia, agus do 'n t-ſolus le creidimh ann Joſa Crioſd, ſiubhail a rèir bhur gairm chrioſduigh, agus mar is cubhaidh

cubhaidh do chloinn an t-ſoluis: a' cuimhneachadh do ghna gu bheil am baiſte a' taiſbeanadh dhuinn ar n-aidmheil; eadhon, eiſiomplair ar Slanui'fhear Crioſd a leantuin, agus a bhi air ar deanamh coſmhuil ris; ionnas mar a bhàſuich eiſin, agus mar a dh' eirich è a rìs air ar ſoinne; mar ſin gur còir dhuinn-ne ata air ar baiſteadh, bàſuchadh o pheaca; agus eiridh a rìs a chum fìreantachd, do ghna a' marbhadh ar n-uile dhroch mhianna truaillidh, agus a' dol air ar n-aghaidh gach la ann s gach ſubhailc agus diaghachd beatha.

¶ Tha e iomchuidh gu 'm biodh gach neach ata air am baiſteadh mar ſo air an daingneachadh leis an Easbuig co luath an deigh am baiſteadh 's a bhios co'-throm air; chum gu 'm bi comas aige teachd a dh' ionſuidh a chomanaich naomh.

¶ Ma bheirear dream air bith nach do bhaiſteadh n-ann naoidheantachd, a chum am baiſteadh mu 'n tig iad gu bliadhnaidh tuigſe gu freagairt air an ſon fein; is leor feum a dheanamh do'n oifig air ſon baiſte follaſach naoidheana, no (ma bhios mor chunnart ann) do'n oifig air ſon baiſte uaignaich, amhain aig mutha an fhocail (naoidhean) air ſon (leanabh no neach) mar ata chùis aig iarruidh.

LEABHAR CHEIST;

Se ſin, Teagasg a dh' fheumas gach neach fhoghlum, mun tig e gu bhi air a dhaingneachadh leis an Eaſbuig.

Ceiſt.

C' AINM ata ort?
F. N. no *M.*

C. Co thug an t-ainm ſin dhuit?

F. M' òideachan agus mo mhuimeachan ann mo bhaiſte, ann s-an d' rinneadh me a' m' bhall do Chrioſd, a' m' leanabh do Dhia, agus a' m' oighre air rioghachd neamh.

C. Ciod a rinn t-òideachan agus do mhuimeachan an ſin air do ſhon?

F. Gheall agus mhoidich iad tri nithe ann a m' ainm. Air thùs gu 'n cuirinn cùl ris an diabhol agus rì uil oibre, rì greadhnachas agus rì diamhanas an t-faoghail aingidh ſo, agus uile ainmhianna peacach na feola. 'S ann dara àite, gu 'n creidin uile phonca na creideamh Chrioſduidh. Agus s-ann treas aite, gu 'n coimhdin toil agus aitheanta naomha Dhe, agus gu 'n ſiubhlain ann-ta feadh uile làeth mo bheatha.

C. Nach 'eil ù 'm barail gu bheil a dh' fhiachaibh ort a chreidſin, agus a dheanamh, mar a gheall iad-ſan air do ſhon?

F. Tha gu deimhin; agus le comhnadh Dhe, ni mi ſin. Agus tha mi toirt buidheacheais o m' chridhe d' ar n-Athair neamhuidh, gu 'n do ghairm è mi dh' ionſuidh ſtaid ſo na ſlainte, trid Joſa Crioſd ar Slanui'fhear. Agus tha mi guidhe

air

air Dia a ghràs a thoirt dhomh, chum gu 'm buanuich mi s-ann ſtaid ſin gu crioch mo bheatha.

C. Aithris Poncan do chreideamh.

Freagradh.

CReidim ann Dia an t Athair uile chumhachdach, Cruithfhear neimh agus talmhain:

Agus ann Joſa Crioſd aon Mhac ſan ar Tighearna; Neach a ghabhadh leis an Spiorad Naomha, A rugadh leis an Oigh Muire; A dh' fhuiling ſo Phontius Pilat, Do cheuſa, do fhuair bàs, do adhlaiceadh. Chaidh è ſios do dh' Ifrionn; Air an treas la Dh' eirich è rìs o na mairbh, Chaidh è ſuas air neamh, agus ata ſè na ſhuidhe air deas laimh Dhe, 'n Athair uile chumhachdaich; a' ſin thig è thoirt breith air bheothaibh agus air mharbhaibh.

Creidim ann ſan Spiorad Naomh: an Eaglais Naomh choitchinn; Co-chomunn nan Naomh; Maitheanas na 'm peacanna; Aiſeirigh na colla. Agus a bheatha mhairtheanach. Amen.

C. Ciod tha thu foghlam gu ſonnruichte ann poncaibh ſo do chreidimh?

F. Air thùs, Tha mi foghlam creidſin an Dia an t-Athair, a rinn miſe, agus an ſaoghal uile.

S ann dara àite, ann Dia a Mac, a ſhaor miſe, agus an cinne-daoine uile.

S ann treas aite, ann Dia an Spiorad naomh, a naomhuicheas miſe, agus pobull taghta Dhe gu h-iomlan.

C. Thuirt ù gu 'n do gheall t-oideachan agus do mhuimeachan air do ſhon, gu 'n coimhdeadh tu àitheanta Dhe. Innis dhomh. cia lion àithne 'ta ann?

F. Deich aitheanta.

C. Creud iad?

Freag.

NA h-àitheanta ſin a laibhair Dia s ann fhichidibh caibdoil do Exodus, ag radh, Is miſe an Tighearna do Dhia, a thug thuſa 'mach a' talamh na h-Eiphte, a' tigh na daorſa.

I. Na biodh Dèe air bith eil agad ach miſe.

II. Na dean dhiut fèin *dealbh* ſnaidhte, no coſlas 'ſam bith *a dh'aon ni*, a *ta* 'ſna neamhaibh ſhuas, no air an talamh ſhìos, no 'ſna h-uiſgeachaibh fuidh 'n talamh. No crom thu fèin sìos doibh, agus na dein ſeirbhis doibh: oir mis' an Tighearna do Dhia, *is* Dia eudmhor mi, a' leantuinn aingidheach nan aithreacha air a' chloinn, gus an treas, agus an cheathramh *ginealach* dhiubhſan a dh'fhuaithaicheas mi; agus a' nochdadh tròcair do mhìltibh dhiubhſan a gràdhaicheas mi, agus a choimhideas m'àitheanta.

III. Na Tabhair ainm an Tighearna do Dhia 'an dìomhanas; oir cha mheas an Tighearna neo chiontach *eſan* a bhear ainm an dìomhanas.

IV. Cuimhnich la na ſabaid a naomhachadh. Se laithean ſaothraichidh tu, agus ni thu t'oibair uile. Ach *air* an t-ſeachdamh la *tha* ſabaid an Tighearna do Dhè: *air an la ſin* na dean obair 'ſam bith, thu fein, no do mhac, no do nighean, d' òglach, no do bhan-oglach, no d'ainmhidh, no do choigreach a *ta* 'n taobh a ſtigh do d' gheataibh; oir ann an ſè laithibh rinn an Tighearna na nèamhan agus an talmamh, an fhairge, agus gach ni a *ta* annta; agus gabh è ſois air an t-ſeachdamh la, agus naomaich ſè è.

V. Tabhair onoir do t'athair, agus do d' mhathair; a chum as gu 'm bi do laithean buan air an fhearann a *tha* 'n Tighearna do Dhia a' toirt dhuit.

VI. Na dean mortadh.

VII. Na dean adhaltrannas.

VIII. Na dean gaduigheachd.

IX. Na tabhair fianuis bhrège 'n aghaidh do choimhearſnaich.

X. Na ſanntaich tigh do choimhearſnaich; na ſanntaich bean do choimhearſnaich, no òglach, no bhan-oglach, no dhamh, no aſal, no aon ni a '*s* le do choimhearſnach.

C. Ciod ata thu foghlam gu ſonnruichte leis na h-àitheantaibh ſo?

F. Tha mi foghlam dà nì: mo dhleas'nas do Dhia, agus mo dhleas'nas do m' choimhearſnach.

C. Ciod è do dhleas'nas do Dhia?

F. 'S è mo dhleas'nas do Dhia creidſin ann, eagal-ſan a bhi orm, agus gràdh thoirt dha le m' uile chridhe, le m' uil' inntin, le m' uil' anam, agus le m' uile neart; aodhradh dheanamh dha; buidheachas thoirt dha, mo dhòchas gu h-iomlan a chuir ann, gairm air, Onair thoirt ga ainm

ainm naomh agus da fhocal; agus seirbheis a dheanamh dha gu fìrineach feadh uile laethibh mo bheatha.

C. Ciod è do dhleas'nas do d' choimhearsnách ?

F. S è mo dhleas'nas do m' choimhearsnach, a ghràdhachadh mar mi fein, a dheanamh do na h-uile dhaoine mar bu mhaith leam iad-san a dheanamh dhomh-sa. Gràdh, onair, agus comhnadh thoirt do-m' Athair agus do m' mhathair. Uram agus umhlachd do 'n Righ, agus do gach neach ata ann ughdaras so. Gèileadh do m' uachdaranaibh uile, mo luchd teagaisg, mo bhuachailean spioradail agus mo mhàistirean. Mi fein a ghiulan gu h-iriosal agus gu h-uramach a thaobh gach neach is fearr na mi fein, gun chron a dheanamh do neach air bith le focal no gniomh. A bhi fìrineach agus ceart ann a m' uile ghnothaichibh, gun mhi-ruin no fuath a bhi ann mo chridhe. Mo lamhan a chumail o spiolladh agus o ghaidichd, agus mo theangaidh o dhroch caint, o bhreugaibh agus o sgainnil. Mo chorp do chumhail a' measarachd, ann stuaim agus ann geamnachd. Gun bhi sanntachdh no mianachadh maoin dhaoin' eile; ach a' foghlam agus a' saoithreachadh do rìreadh chum mo theachd antìr fein fhaghail gu h-onarach, agus mo dhleas'nas a dheanamh s-ann staid beatha sinn s-ann toil le Dia mo ghairm s-ann t-saoghal.

Fear-ceasnuich. Mo leanabh maith, biodh fìos so agad, nach urrain thu na nithe so dheanamh uait fein, no suibhal ann àitheantaibh Dhe, agus seirbheis a dheanamh, dha gun a ghràs son ruichte fein, ni is eigin dhuit fhoghlam iarruidh gach uile àm le urnuigh dhùrachduich. Uime sin leig dhomh a chluintin an urrain thu urnuigh an Tighearna a radh ?

Freag.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontuidh, mar a mhaithheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc. Amen.

C. Ciod ata thu 'g iarruidh air Dia s-ann urnigh so ?

F. Tha mi 'g iarruidh air mo Tighearna Dia, ar n-Athair neamhuidh, fear-tabhairt gach uile mhaitheas, a ghràs a chuir

thugam-sa,

thugam-sa, agus a dh' ionsuidh nan uile dhaoine, chum gu 'n toir sin aodhradh dha, seirbheis da, agus umhlachd dha mar bu chòir dhuinn a dheanamh. Agus tha mi guidhe air Dia, gu n-tabhair è dhuinn gach nì ata dh' uireasbuidh oirn araon do thaobh ar n-anamaibh agus ar cuirp; agus gu 'm bi-se tròcaireach dhuinn, agus gu 'm maith sè ar peacaidh dhuinn; agus gu ma toil leis ar gleidheadh agus ar dion ann s-gach uile chunnart spioradail agus corporra; agus gu 'n coimhid è sinn o gach peaca agus aingeachd, agus o 'r namhaid spioradail, agus o bhàs siorruidh. Agus tha dòchas agam gu 'n dean è so d'a thròcair agus d' a mhaitheas, trìd ar Tighearna Josa Criosd. Agus air an aobhar sin a deirim Amen. Biodh è mar sin.

Ceist.

CIA lion sácramaint a dh' orduich Criosd ann na eaglais?

F. Da shàcramaint amhain, ata n-cumantas f èumail a chum slainte, 's iad sin, baiste, agus suipeir an Tighearna.

C Ciod tha thu ciallachadh leis an f hoeal so *sacramaint?*

F. Tha mi ciallucbadh comhthara faicsionach o 'n taobh a muigh air gràs spioradail o'n taobh a stigh, air a thoirt dhuinn-ne, air orduchadh le Criosd fein, mar mheadhon leis am faigh sinn an gràs sin, agus mar gheall 'g a dheanamh cinnteach dheth.

C. Cia lion pàirt ata ann sacramaint?

F. Da phàirt: An comhthara faicsionach o 'n leith a muigh, agus an grás spioradail ann taobh a stigh.

C. Ciod è comhthara faicsionach o 'n leith a muigh no foirm a bhaiste?

F. Uisge: ann s a' bheil neach air a bhaisteadh ann aim an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid naoimh.

C. Creud è an gràs spioradail ann taobh a stigh?

F. Bàs do pheaca, nuadh bhreith f ìrinteachd: oir air bi dhuinn air ar breith ann am peaca thaobh natuir, agus na 'r cloinn feirge, tha sinn le so air ar deanamh na 'r cloinn gràis.

C. Ciod ata air iarruidh air dream bhios a chum am baisteadh?

F. Aithreachas, leis an trèig iad peaca; agus creideamh, leis an creid iad gu seasmhach geallaidh Dhe a rinn s è dhoibh s ann t-sacramaint sin.

C

C. C' àir ſon ma ſeadh ata naoidheana air am baiſtcadh, nuair a thaobh an aois mhaoth nach urrain iad ſin a choi'lionadh ?

F. Do bhri gu bheil iad a gealtain an da chuid le 'n urraſaibh : agus a nuair a thig iad fein gu h-aois, tha dh' f hiachaibh orra an gealla choi'lionadh.

C. C' air ſon a dh' orduicheadh ſacramaint ſuipeir an Tighearna ?

F. A chumail ghna chuimhne air iobairt bàis Chrioſd, agus na ſochairin ata ſinn a' faghail leis.

C. Ciod a phàirt, no an comhthara o 'n leith a muigh ata ann ſuipeir an Tighearna ?

F. Aran agus f ìon, a dh àithn an Tighearna do ghabhail.

C. Ciod a nì ata air a chialluchadh ann taobh a ſtigh ?

. Corp agus fuil Chrioſd, ata gu deimhin agus do rìreamh air an gabhail leis na creidmhich ann ſuipeir ann Tighearna.

C. Creud iad na ſochairean d'am bheil ſinn na 'r luchd copairt leo ſin ?

F. Gu bheil ar n-anamaibh air an neartuchadh agus air am beathachadh le corp agus le fuil Chrioſd, mar ata ar cuirp leis an aran agus leis an fhion.

C. Ciod ata air iarraidh orra-ſan a thig gu ſuipeir an Tighearna ?

F. Iad fein a cheaſnuchadh, am bheil iad a gabhail ſior aithreachas air ſon nan peacaidh a rinn iad roimh, a' cur rompa gu ſeaſmhach beatha nuadh do chaitheamh ; gam bheil creideamh beothail aca ann tròcair Dhe tre Chrioſd, le cuimhne thaingeil air a bhàs ; agus a bhi ann gràdh leis na h-uile dhaoine.

¶ Air laethibh Domhnuich agus air laethibh naomh, an deigh an dara leaſain, aig an urnuigh f heaſcair, teagaiſgidh agus ceaſnuichidh Miniſteir gach ſgireachd gu follaſach ann ſan eaglais, a mheud do a' ſgireachd, a chuireadh na ionſuidh, 's a chi e iomchuidh, ann an cuid eigin do na ceiſtibh ſo.

¶ Agus bheir na h-uil' athair, mathair, maighiſtir, agus ban-mhaighſtir air an ſeirbheiſich, agus air an f hoghlumaich (nach d' f hoghlum an leabhar cheiſt) teachd do dh' ionſuidh na h-eaglais ann s-an am orduichte, agus eiſdeachd gu h-umhla, agus chum a bhi air'n theagaſg leis a Miniſteir, gus am foghluim iad na dh' orduicheadh dhoibh an ſo.

¶ Co luath 's a thig clann gu aois iomchuidh, agus a 's urrain iad an Creud, urnuigh an Tighearna, agus na deich aitheantan a radh ann caint mathar eil; agus mar an ceudna a's urrain iad ceiſtin eile an leabhar cheiſt aith-ghearradh ſo a f hreagradh ; bheirear iad chum an Easbuig. Agus bidh oide, no muime aig gach neach mar f hia'nuis an daingneachadh.

¶ Agus c' uin air bith a bheir an t-Eaſbuig fios gu clann a thoirt na ionſuidh chum an daingneachadh, bheir Miniſteir gach ſgireachd leis, no cuiridh s'e uaithe fo laimh ſgriobhaidh chum an Eaſbuig, ainm na Muintir ſin uile a ſgireachd-ſa ata ſe meas iomchuidh re 'n tabhairt a dh' ionſuidh an Eaſbuig a chum an daingneachadh. Agus ma mheaſas an t-Eaſbuig gur coir ſin a dheanamh, daingnichidh 's e iad air a mhodh ſo a leanas.

ORDUGH an DAINGNEACHAIDH, no leagadh lamh air an dream a bhaiſteadh, agus a thainig gu bliadhnaibh tuigſe.

¶ Air an la orduichte, air bhi do 'n dream ſin uile ata chum an daingneachadh air an am ſin, air an cuir an ordugh; agus nan ſeaſamh an lathair an Eaſbuig, leughaibh s'e ſein (no miniſteir eile a dh' orduicheas e) an romh-radh ſo a leanas.

CHum gu 'm bi an co dhaingneachadh air a fhrithealadh chum tuille foghlam do'n dream a ghabhas è, dh' orduch an eaglais, nach biodh neach air bith o ſo ſuas air an cuir ſo laimh Eaſbuig, ach an dream is urrain an Crèud, urnuigh an Tighearna, agus na deich áitheantan a radh; agus mar an ceudna a's urrain na ceiſtin eile ata air an cur fios ann ſan leabhar aith-ghear cheiſt an fhreagradh: Agus tha 'n t-ordugh ſo ro fheumail ri chumail, chum air teachd do chloinn anis gu bliadhnaibh tuigſe, agus air dhoibh fhoghlam ciod a gheall an oideachan agus a' muimeachan air an ſon ann am baiſte, gu'm fead iad na nithe ceudna a cheangal agus a dhaingneachadh le 'm bèul agus le 'n toil fein gu follaſach ann làthair na h-eaglais; agus a ghealladh mar an ceudna, gu 'n dean iad fein gu brath an dìchioll le gràs De, air na nithe ſin leis an d' aontuich iad le 'n aidmheil a choi'lionadh gu fìrineach.

An

¶ An ſin their an t-Eaſbuig.

AM bheil ſibh-ſe ann ſo ann làthair Dhe agus a cho-thionail ſo, ag ath nuadhaich an gealla ſolaimte agus a mhòid a rinneadh ann bhur n ainm aig 'ur bhaiſteadh; a' daing-neachadh agus a' ceangal na' nithe ceudna ann bhur pearſanna fein, agus aig aideachadh gu bheil a dh' fhiachaibh oirbh na h-uile nì a ghabh bhur n-oideachan agus bhur muimeachan orra ſan am ſin air bhur ar ſon a chreidſin agus a dheanamh?

¶ Agus freagradh gach aon aca le guth ſoilleir,
Tha mi.

An t-Easbuig,

THA ar comhnadh ann ainm an Tighearna;
Freag. Do rinn neamh agus talamh.
Easb. Gu ma beannuichte ainm am Tighearna.
Freag. O ſo amach ſaoghal gun chrìch.
Easb. A Thighearna eiſd r'ar n-urnuigh.
Freag. Agus thigeadh ar glaoidh do t-ionſuidh.

Easbuig. Deanamaid Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, a dheonuich iad ſo do ſheirbheiſich ath-gheinmhin le h-uiſge agus leis an Spiorad naomh, agus a thug dhoibh maitheanas n-ann uile pheacaidh; neartuich iad tha ſinn a guidhe ort, O Thighearna, leis an Spiorad naomh am fear-Comhfhurtaich, agus meaduich ann-ta gach la gibhtin lionmhor do ghràis; Spiorad a ghliocas agus na tuigſe; Spiorad na comhairle agus a' neart ſpioradail; ſpiorad an eolais agus na fior dhiaghachd; agus lion iad, O Tighearna, le Spiorad t-eagail naomha fein, nois agus gu ſiorruidh. Amen.

¶ An ſin air bhi dhoibh uile air an gluinibh ann ordugh am fia'nuis an Eas-buig, cuiridh e lamh air ceann gach neach fa leath, ag radh,

DIon, O Thighearna, a' neach ſo do leanabh, [no a' neach ſo do ſheirbheiſeach] le d' ghràs neamhuidh, chum gu 'm bu leat fein è gu bràth: agus gu 'm fàs è ann do ſpiorad naomh gach la na 's mo agus na 's mo, gus an tig sè dh' ion-ſuidh do rioghachd ſhiorruidh. Amen.

¶ An ſin their an t-Easbuig.

Gu n rabh an Tighearna maille ribh.
Freag. Agus maille ri do ſpioradſa.

¶ Agus air dhoibh an leigeadh ſios uile air an gluinibh, cuiridh an t-Easbuig ris, na cha labhairt,

Deanamaid Urnuigh.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig ann buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

¶ Agus an Urnuigh ſo,

A Dhe uile chumhachdaich agus ſhiorruidh, a bheir dhuinn a thoileachadh agus a dheanamh na nithe ſin ata maith agus taitneach do d' mhòrachd dhiaghaidh; tha ſinn a' cur ſuas ar n-achanuich umhla riut air ſon iad ſo do ſheirbheiſich, air na chuir ſinne ar lamhan s-ann àm ſo, (a reir eiſimpleir t-abſtola naomh) a thoirt dearbha dhoibh (leis a chomthara ſo) air do gheanmaith agus air do mhaitheas gràſail d'an taobh-ſan. Tha ſinn a' guidhe ort, gu 'm bitheadh do lamh atharail gu brath os an ceann; bitheadh do Spiorad naomh do ghna maille riu; agus mar ſin treoruich iad ann eolas agus ann umhlachd t-fhocal fein, chum gu 'n faigh iad a bheatha mhairtheanach fa dheoidh, trid ar Tighearna Joſa Crioſd, ata beo agus a righeachadh maille riutſa agus ris an Spiorad naomh, aon Dia gu brath, ſaoghal gun crìch. Amen.

O Thighearn uile chumhachdaich, agus a Dhe ſhiorruidh, tha ſinn a guidhe ort, aontuich araon ar cridheachan agus ar cuirp a ſtiuradh, a naomhachadh, agus a riaghladh ann ceumaibh do lagh agus ann oibreadh t-aitheanta, chum trid do dhìdean ro thrèun, araon ann ſo agus gu bràth, gu 'm bi

bi ſinn air ar gleidheadh ann corp agus ann anam, trid ar Tigh-earn agus ar Slanui'fhear Joſa Crioſd. Amen.

¶ An ſin beannuichidh an t-Easbuig iad, ag radh mar ſo,

GU n rabh beannuchadh an De uile chumhachdaich, an t-Athair, a Mac, agus an Spioraid naoimh oirbh-ſe, a-gus gu 'm fanadh è maille ribh gu ſiorruidh. Amen.

¶ Agus cha leigear le neach air bith teachd a chum a chomanaich naomh, gus am bi ſe air a-dhaingneachadh, no gus am bi ſe ullamh agus togarach gu bhi air a dhaingneachadh.

ORDUGH

ORDUGH a PHOSAIDH.

¶ AIR thus feumaidh gairmeanna na muintir fin uile ata chum am pofadh ri cheile bhi air an glaodhuich s-ann eaglas air tri dia-domhnuicheadh no tri laeth naomh eile fa leath, an am na feirbheis dhiaghaidh, air ball roimh bhriathra na Ofrail; a Ministeir ag radh mar is gna,

THA mi cuir a geil nan gairmeanna pòfaidh eidir *M.* do —— agus *N.* do —— Ma 's aithneadh do neach air bith agaibh-fe adhbhar no bacadh laghail, air fon nach feudadh an dias fo a cheangal ri cheile ann am pófadh naoimh, is cóir dhuibh infeadh: 'Sè fo an ceud [an dara, no an treas] gairm.

¶ Mur 'eil a mhuintir ata chum am pofadh, s-ann aon fgireachd, feumaidh iad an gairm s-ann da fgireachd; agus cha phos Ministeir aon fgireachd iad, gun dearbhadh fhaghail o Mhinisteir na fgireachd eile, gu 'n deachuidh an gairm tri uairean.

¶ Air an la agus air an am orduichte chum a phofaidh, thig a mhuintir ata gu pofadh, a fteach gu mheadhon na h-eaglas maille ri 'n cairdibh agus ri 'n coimhearfnaich: agus air feafamh dhoibh le cheile, an duine air an lamh dheis, agus a bhean air an lamh chli, their an Sagairt,

A Mhuintir ionmhuinn, tha finn ann fo cruinn ann ceann a cheile ann làthair Dhe, agus ann làthair a cho'thionail fo, chum am fear fo agus a bhean fo a cheangal ri chèile ann am pófadh naomh, nì ata na ftaid onaraich, a dh' orduich Dia nuair a bha an duine ann ftaid neo chiontaich, a' cial-luchadh dhuinne an ceangal diamharach ata eidir Criofd a-gus eaglais fein; an ftaid naomh air na chuir è o-nair agus fgeimh le a làthaireachd fein; agus leis a cheud mhìorbhuil a rinn è ann Càna na Galali, agus ata N. Pól a moladh mar ftaid urramaich a' meafg nan uile dhaoinc; agùs air an aobhar fin nach cóir do neach air bith thionfgnadh, no a ghabhail o's laimh gun no fmuainteachadh, gu faoin, no gu macnafach, a chum ciocras agus ain-mianna feolmhar dhaoine do

do ſhàſuchadh, mar na h-ainmhidh brùideil gun tuigſè; ach gu h-urramach, gu glic, gu cialach, gu meaſara, agus an eagal De, a' ſmuainteachadh mar is còir c'àr ſon a dh' orduicheadh am poſadh.

Air thus dh' orduicheadh è chum clann do ghintin, chum an togail ſuas ann eagal agus ann altrum an Tighearna, agus a chum moladh ainma naomh ſan.

San dara àite, dh' orduicheadh è mar leigheas an aghaidh peacaidh, agus a chum ſtriopachas do ſheachnadh; chum gu'm feudadh an dream aig nach'eil gibht na geanmnachd pòſadh, agus gu'n gleidheadh iad iad-fein nam buill neo-thruaillidh do chorp Chrioſd.

Sann treas aite, dh' orduicheadh è chum an co'luadar, an comhnadh, agus an co'fhurtachd a's coir do gach aon aca ſa leath a thoirt d' a cheile, araon ann ſoirbheas agus ann triob-laid: ann s-ann ſtaid naomha ſo tha 'n dias ſo ata làthair a teachd a nis gu bhi air an ceangal. Air an aobhar ſin ma 's urrain duine air bith aodhbhar ceart, fheuchain nach feuda an ceangal gu laghail ri chèile, labhradh ſè anis, no bidh è na thoſd gu brath an deigh ſo.

¶ Agus mar an ceudna a labhairt riu-ſan ata chum am poſadh their s'e,

THA mi aig iarruidh agus a' cuir a dh' fhiachaibh oirbh le cheile (mar a fhreagras ſibh ann la uabhaſach a bhreath-ea'nais, nuair a bhios rùin gach uile chroidhe air an deanamh follaſach) ma 'ta fios aig aon agaibh air baca air bith air ſon nach feudadh bhur ceangal ri cheile gu laghail am pòſadh, gu 'n aidich ſibh è air an ám ſo. Oir bithibh ro chinnteach, a mheud 's a 'ta air an ceangal ri cheile air doigh nach 'eil focal De a' ceadachadh, nach 'eil iad ceangailt rì cheile le Dia, ni mo 'ta am pòſadh laghail.

¶ Air an la ſin a phoſaidh, ma chuireas neach air bith an geil amladh air bith air ſon nach feudadh an cuir cuideachd ann poſadh le lagh Dhe, no le lagh na rioghachd ſo, agus gu 'n ceangail ſe e fein agus uraſan foghainteach ma' ris do 'n lanan, no gu 'n cuir e ſtigh geall-taſgaidh (ann s-am bi luach iomlan gach coſtas a thig leis a ſin air a mhuintir ata chum poſadh) gus a ni ata è 'g radh a dhearbhadh: An ſin feumaidh dail a chuir ann ſa phoſadh gus am bi 'n fhirinn air a ranſachadh.

¶ Mur bi baca air a chur an geil, an ſin their a' Miniſteir ris an fhear.

An

M. AN àill leat a bhean so do bhi agad mar do bhean phosda, chum bhur beatha do caitheadh maille ri cheile a reir ordugh Dhe, ann staid naomh a phòsaidh? An gràdhuich ù ì, an co'fhurtuich ù ì, an onaraich agus an gleidh thù ì, ann tinnis agus ann slainte, agus a treigeadh gach uile bhean eile, an gleidh thu ù fein dh' ìse amhain, co fhad 's a bhios sibh beo le cheile?

¶ *Freagraidh am fear,* Is aill leam.

¶ *An sin their a Ministeir ris a mhnaoi,*

M. AN àil leat am fear so do bhi agad mar t-fhear posta, chum bhur beatha do chaitheadh maille ri cheile a rèir ordugh Dhe an staid naomh a phòsaidh; an toir thu umhlachd dha, an dean ù seirbheis dha, an gradhaich, an onaraich, agus an gleidh thu è, ann tinnis agus an slainte, agus a treigeadh gach uile fhear eil, an gleidh thu u-fein dha-sa amhain, co fad 's a bhios sibh beo le chèile?

¶ *Freagraidh a bhèan,* Is aill leam.

¶ *An sin their a Ministeir,*

Co bheir a bhean so chum a pósadh ris an fhear so?

¶ An sin bheir iad an gealla da cheile air a mhodh so.

¶ Air do 'n Mhinisteir a bhean a ghabhail as laimh a h-athar no a caraid bheir se air an fhear lamh dheas na mna a glacadh le laimh dheis fein, agus ag radh na dheigh fein mar a leanas.

THA mise *M.* ga do ghabhailse *N.* mar mo bhean phòsda, gu bhi agam agus ga d' chumail o 'n la so suas, air son na 's fearr air son na 's measa, air son na 's beartuicheadh air son na 's bochda, ann tinnis agus ann slainte, gu d' ghràdhach agus gu d' altrum gus an sgar am bàs sinn, a reir ordugh naomh Dhe; agus a chum na crìche sin tha mi toirt mo ghealla dhuit.

¶ An sin sgaoilidh iad lamhan, agus glacaidh a bhean le a laimh-dheis fein, lamh dheas an fhir, agus their i mar an ceudna an deigh a Ministeir,

Tha

THA mise *N.* ga d' ghabhailse *M.* mar m' fhear pòsda, gu bhi agam agus ga d' chumhail o 'n la so suas, air son na 's fearr air son na 's measa, air son na 's beartuicheadh air son na 's bochda, ann tinnis agus ann slainte, ga d' ghràdhachadh, ga d' altrum, agus gu bhi umhla dhuit, gus an sgar am bás sinn, a reir ordugh naomh Dhe; agus a chum na criche so tha mi toirt mo ghealla dhuit.

¶ An sin sgaoilidh iad an lamhan a ris, agus bheir am fear faine do 'n mhnaoi, ga chuir air an leabhar, ma' ris an dlighe gnathaichte do 'n Ministeir agus do 'n chleireach. Agus air togail an fhaine do'n Ministeir, bheir se do'n fhear e, ga chuir air a cheathramh mear do laimh chli na mna. Agus air cumail an fhaine an sin do 'n fhear agus air bhi dha air a theagasg leis a Ministeir, their se,

THA mi ga d' phòsadh leis an fháine so, tha mi toirt onair dhuit le 'm chorp, agus tha mi toirt dhuit mo maoin shaoghalta uile: ann ainm an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid naomh. Amen.

¶ An sin eir do 'n fhear am faine fhagail air a cheathramh mear do laimh chli na mna, theid iad sios air an gluinibh le cheile, agus their a Ministeir,

Deanamaid Urnuigh.

O Dhe shiorruidh, a chruith-fhear agus fhear-coimhid a chinne-daoin' uile, fhear-tabhairt gach uile ghràs spioradail, ughdair na beatha shiorruidh; cuir do bheannachadh orra so do sheirbheisich, an fear so agus a bhean so, ata sinn-ne a' beannuchadh ann a t-ainm-se: chum mar a chaith Isaac agus Rebecca am beatha gu threibh-deirach ma' ri cheile, mar sin gu 'n dean a mhuintir so a mhòid agus an cumhnanta a rinneadh eatorra, (air am bheil am faine so a thugadh seachad agus a ghabhadh mar chomhara agus mar gheall) a choi'lionadh agus a chumhail gu daingean, agus gu 'm buanuich iad ann gradh iomlan agus an sith le cheile, agus gu 'n caith iad am beatha a reir do lagh-sa, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin ceanglaidh a Ministeir an lamhan deas ri cheile, agus their se,

Iad-san a cheangail Dia ri cheile, na cuireadh duine air leth o cheile.

¶ An sin labhruidh a Ministeir ris a phobull.

DO bhri gu 'n d' aontuich *M.* agus *N.* le cheile ann am pòsadh naomha, agus gu 'n tug iad fia'nuis air an nì cheudna ann làthair Dhe agus na cuideachd so, agus chum na crìche sin gu 'n daingnich iad an gealla do cheile, agus gu 'n d' fhoillsich iad a' nì ceudna le fàine do thabhairt agus do ghabhail, agus le glacadh lamh, tha mise ga 'n gairm nan lánan pósda ri cheile, ann ainm an Athar, agus a Mhic, agus an Spiorad naoimh. Amen.

¶ Agus cuiridh a Ministeir am beannuchadh so ris,

GU 'm beannuicheadh, gu 'n gleidheadh, agus gu 'n coimhdeadh Dia an t-Athair, Dia a' Mac, Dia an Spiorad naomh sibh; gu 'n sealladh an Tighearna gu tròcaireach le ghean maith oirbh, agus gu 'n lionadh è sibh leis gach uile bheannachadh agus ghrás spioradail, chum gu 'n caith sibh bhur beatha ma' ri cheile s-an t-saoghal so, air doigh gu 'm fuigh sibh a bheatha mhairtheanach s-an t-saoghal ata ri teachd. Amen.

¶ An sin air dol do 'n Ministeir no do 'n chleireach gu bord an Tighearna, their no seinnidh e an t' salm so a leanas.

Beati omnes. Sal. cxxviii.

IS beannuichte iadsan air am bheil eagal an Tighearna agus a shiubhlas 'na shlighibh.

Oir ithidh tu saothair do lamhan fein: bithidh tu sonna, agus tachraidh gu maith dhuit.

Bithidh do bhean mar fhineamhuin tharbhach; air ballachaibh do thighe.

Do chlann mar ghèugan a chrainn òla: timchiol do bhuird.

Feuch, mar so bidh an duine beannuichte: air am' bheil eagal an Tighearna.

Beannuichidh an Tighearn ù a mach a' Sion: agus chì thù maith Jerusalem feadh uile làeth do bheatha.

Seadh, chì thù clann do chloinne: agus sìth air Israel.

Glòir do 'n Athair, *&c.*

Mar bhà an tùs, *&c.*

No

¶ *No an t' Salm so.*

Deus miscreatur. Sal. lxvii.

GU 'm biodh Dia tròcaireach dhuinn, agus gu 'm beannuicheadh è sinn: agus gu 'n taisbeanadh è dhuinn solus a ghnuis, agus gu 'm biodh è tròcaireach dhuinn.

Chum gu 'm bi do shlighe aithnichte air an talamh: do shlainte shòlasach a measg nan uile chinneach

Moladh am pobul thù, O Dhe: seadh moladh am pobul uile thù.

O deana na cinnich gairdeachas agus biodh iad aoibhneach: oir bheir thù breith air an t-sluagh gu ceart, agus riaghluidh thu na cinnich air talamh.

Moladh am pobul thù, O Dhe: moladh am pobul uile thù.

Ann sinn bheir an talamh amach a thoradh: agus bheir Dia, eadhoin ar Dia-ne a bheannuchadh dhuinn.

Beannuichidh Dia sinn: agus bidh eagal-san air uile chriochaibh an domhain.

Glòir do 'n Athair, &c.

Mar bha an tùs, &c.

¶ Nuair a sguireas an t' Salm, agus air bhi do'n fhear agus do 'n mhnaoi air an gluinibh fa chomhair bord an Tighearna, air bhi do 'n mhinisteir na sheasamh aig a bhord, agus aig tiontadh aghaidh riu, a deir se,

A Thighearna dean tròcair oirn.
Freag. A Chriosd dean tròcair oirn.
Min. A Thighearna dean trocair oirn.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm: Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sinn dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc. Amen.

Min. O Thighearna, sabhail t-oglach agus do bhan-óglach.
Freag. Ata cur an dóchais ann-ad.
Min. O Thighearna, cuir comhnadh d' an ionnsuidh o d' ionad naomh.

Freag. Agus dion iad gu bràth.
Min. Bi dhoibh a d' chaifteal laidir,
Freag O aghaidh a namhaid.
Min. O Thighearna eifd r' ar n-urnuigh.
Freag. Agus thigheadh ar glaodh do t-ionnfuidh.

Ministeir.

O DHE Abraham, a Dhe Ifaic, agus a Dhe Jacob, beannuich iad fo do fheirbheifich, agus cuir fiol na beatha fhioruidh 'nan cridheachaibh, chum ciod air bith nì ann a t-fhocal naomh a dh' fhoghlumas iad gu tarbhach, gu 'n coi'lion iad a nì fin do rìreadh. O Thighearna amhairc orra gu tròcaireach o neamh, agus beannuich iad Agus mar a chuir thù do bheannuchadh air Abraham agus air Sàra, chum mòr-chofhurtachd dhoibh; mar fin deonuich do beannuchadh a chuir orra fo do fheirbheifich, ionnas air dhoibh bhi umhla do d' thoil, agus a bhi do ghna ann tearantachd fo do dhìdin, gu 'm buanuich iad ann do ghràdh gu crìch am beatha, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

¶ Cha'n abrar an urnuigh fo a leanas a nuair a chuidh an bhean thar aois cloinne.

O Thighearn throcairich agus Athair, neamhuidh is ann le do thiolaca' gràfail ata an cinnea-daoine air a meaduchadh; guidhemid ort cuidich le d' bheannuchadh an dà phearfa fo, chum gu 'm bi iad nan dithis tarbhach ann cloinn do ghintinn, agus mhar an ceudna am beatha do chaithe ma' ri cheile co fada ann gràdh diaghaidh agus ann onair, gu 'm faic iad an clan air an togail fuas gu Criofdail agus fubhaileach, chum do chliu agus t-onair, trid Josa Criofd ar Tighearna. Amen.

O DHE, a rinn na h-uile nithe do neimhni le do mhòr chumhachd, agus mar an ceudna (an deigh nithe eile do chuir an ordugh) a dh-orduich gu 'n gabhadh a bhean a' toifeach as an fhear a chruthaicheadh a reir t-iomhaigh agus do chofmhalachd fein; agus ga 'n ceangal ri cheile, a theagaifg nach biodh iad-fan gu brath air an fgaradh o cheile gu laghail, a rinn thufa nan aon le pòfadh: O Dhe, a bheannnich ftaid a phòfaidh gu bhi na leithid do rùn-diamhair oirdhearc, a's gu bheil

bheil am pòsadh spioradail agus an aonachd ata eidir Criosd agus a eaglais fein air a chiallachadh agus air a leigeadh ris ann; amhairc gu trocaireach orra so do sheirbheisich, chum gu 'n gràdhuich am fear so a bhean fein, a reir t-fhocail-se, (mar a ghràdhuich Criosd a cheile an eaglais; a thug è fein air a son, 'g a graduchadh agus 'g a h altrum mar fheoil fein,) agus mar an ceudna gu 'm bi an bhean so gu gaolach agus gu grádhach, fìrineach agus umhla d' a fear pòsda fein; agus ann s-gach uile chiùnas, stuaim, agus sìth gu 'm bi sì na bean-leanmhuinn air mnaibh-màthaireil naomh agus diaghaidh. O Thighearna, beannuich iad le cheile, agus deonuich dhoibh seilbh mar òighreachd ann do rioghachd shiorruidh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin their a Ministeir.

AN Dia uile chumhachdaich, a chruthaich air tùs ar ceud sinsearachd Adhamh agus Eabha, agus a naomhuich agus a cheangail ri cheil iad am pòsadh; gu' n doirteadh è oirbh-se saibbreas a ghràis, gu naomhuicheadh agus gu beannuicheadh è sibh; chum gu 'm dean sibh a thoil, araon ann corp agus ann anam, agus gu 'n buanuich sibh maille ri cheile an gràdh naomh gu crioch bhur bheatha. Amen.

¶ An deigh sin. mur bi searmoin ann a chuir an geil nan dleasnas do 'n lanan posta, their no leubhaidh a Ministeir mar a leanas.

SIbhse uile ata pòsda, no air a bheil a mhiann staid naomh a phósaidh do ghabhail oirbh fein, eisdibh ciod ata an Scriobtuir Naomh ag radh mu dhleasnas nam fear d'a mnaibh fein, agus nam ban d' am fearaibh pòsda fein

Tha Pòl Naomh 'na Litir a chum na n-Ephesianach, sa' chuigeamh caibdeil, a' tabhairt na h-aithne so do na h-uile dhaoine posda: Fhearaibh pòsda, gradhuichibh bhur mnaibh eadhon mar a ghradhaich Criosd fos an Eaglais agus thug sè è fein air a son; Chum gu naomhaicheadh, agus gu 'n glanadh sè i le ionnlad an uisge trid an fhocail, chum gu 'n cuireadh è 'na làthair fein ì na h eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasa', no ni air bith d'an leithidibh sin; ach chum gu 'm biodh i naomha, agus neo-lochdach. Is amhluidh sin is coir do na fearaibh am mnai fein a ghradhachadh, mar an cuirp fein; an

ti a ghradhaicheas a bhean, tha è 'g a ghradhachadh fein. Oir cha d' thug duine air bith riamh fuath d'a f heoil fein; ach altrumaidh agus eiridnidh sè i, amhuil mar ata an Tighearna deanamh do 'n eaglais; oir is buill ſinn d'a chorp, d'a f heoil, agus d'a chnamhaibh-ſin. Air an adhbhar ſo fagaidh duine a-thair agus a mhathair, agus dlu-leanaidh ſe r'a mhnaoi, agus bithidh an dias 'n an aon f heoil. Is diomhaireachd mhor ſo: ach labhram mu Chrioſd agus an eaglais. Gidheadh, thugadh gach aon agaibhſe fa leith gradh d'a mhnaoi amhuil mar dha fein. *Epheſ.* v. 21.

Mar an ceudna tha 'n t-Abſdail Pòl a ſcriobhadh chum na n-Coloſanach, a' labhairt ris na h-uile dhaoine poſda air an doigh ſo, Fhearaibh poſda, gradhaichibh bhur mnaibh, agus na bithibh ſearbh nan aghaidh. *Col.* iii. 19.

Cluinnibh mar an ceudna ciod ata Naomh Peadar Abſdal Chrioſd, neach a bha è fein na f hear poſda, ag radh riuſan ata poſda, Fheara-poſda, gabhaibhſe comhnuidh maille re ar mnai a reir eolais, a' tabhairt onair do 'n mhnaoi mar an ſoitheach a 's anmhuinne, agus mar mhuintir a 'ta 'n an co'-oighreachaibh air gras na beatha; chum nach cuir'ear bacadh air bhur n ur-nuighibh. 1 *Peter*, iii. 7.

Thuige ſo chualadh ſibh dleaſnas an f hir do'n mhnaoi. Noiſe mar an ceudna, ſibh-ſa mhnaibh, eiſdibh agus foghluimibh bhur dleaſnas da 'r fearaibh poſda fein eadhon mar ata ſe air a romh fhoillſeachadh gu ſoilleir ſan ſcriobtuir naomh.

S ann Litir a dh' ainmicheadh roimhe chum nan Epheſia-nach, tha 'n t-Abſdail Pòl 'g ar teagasg mar ſo: A mhnai, bithibhſe umhal d'ar fearaibh poſda fein, mar do'n Tighearna. Oir is è am fear ceann na mna, eadhon mar is è Crioſd ceann na h eaglais; agus is eiſean ſlanui'f hear a' chuirp. Uime ſin amhuil ata 'n eaglais umhal do Chrioſd, mar ſin biodh na mnai d' am fearabh fein mar an ceudna ann s gach ni. A-gus a ris, tha è ag radh, Feuchabh a' bhean gu'n d'thoir ſi urram d'a fear. *Epheſ.* v, 22.

Agus 'n a Litir a chum nan Coloſianach, tha 'n t Abſdal Pol a' toirt an leaſain ghaoirid ſo dhuibh, A mhnaibh bithibh umhla da bhur fearaibh poſda fein, mar a 's cubhaidh ſan Tighearna. *Col.* iii. 8.

Tha an t-Abſdal Peadar mar an ceudna 'g ar teagasg gu ro mhaith, ag radh mar ſo; Sibh-ſe a mhnaibh, bithibhſe umhla d'ar fearaibh-poſda fein; chum ma 'ta droing air bith eas-umh-

al

al do 'n fhocal, gu 'm bi iadſan mar an ceudna air an coſnadh le deadh chaithe'-beatha nam ban, as eugmhais an fhocail; 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe'-beatha gheamnaidh maille re h eagal. Na bu h è bhur breaghachd, figheadh an fhuilt, agus ag cur òir oirbh, agus dheadh thruſgain umaibh, a' bhreaghachd ſin o 'n leith 'muigh: Ach duine folaicht a' chroidhe, ann neo-thruaill'eachd ſpioraid mhacant agus chiuin, ni a 'ta ro-luachmhor ann ſealladh Dhe. Oir is ann mar ſo a rinn na mnai naomha o ſhean, aig an raibh am muinghin ann Dia, iad fein breagha, air dhoibh bhi umhal d' am feαraibh fein: Amhuil a thug Sara umhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d' an ingheana ſibhſe 'm feadh 's a ni ſibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h ua'bhas ſam bith. 1 *Phead.* iii, 1.

¶ Tha e iomchuidh gu 'n gabhadh a mhuintir ata air an ur phoſadh an Comanach naomh aig am am poſaidh, no aig a cheud cho'throm an deigh am poſaidh.

An

An t-Ordugh mu SHEALLTUIN Dhaoine TINNE.

¶ Nuair a bhios neach air bith tinn, is coir fios a thoirt do Mhinisteir na fgireachd; agus air teachd dha gu tigh an duine thinn, a deir fe,

GU rabh fiothchaimh do 'n tigh fo, agus do gach neach ata gabhail comhnuidh ann.

¶ Nuair thig e ann lathair an duine thinn, 'ga leigeadh fios air a ghluinibh a deir fe,

A Thighearna, na cuimhnich ar peacaidh, no peacaidh ar finfearachd Caomhain finn a Thighearna, caomhain do phobul fein, a fhaor thu, le d'f huil ro phrifeil fein, agus na bi feargach ruinn gu brath.

Freag. Caomhain finn, a Thighearna mhaith.

¶ An fin their an Sagart,

Deanamaid Urnuigh.

A Thighearna dean tròcair oirn.
A Chriofd dean trocair oirn.
A Thighearna dean trocair oirn.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaitheas fin dhiobhfin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig an buaireadh finn, ach faor finn o olc. Amen.

Min.

Min. O Thighearna ſàbhail do ſheirbheiſeach;
Freag. Ata cur a dhòchais ann-ad.
Min. Cuir comhnadh thuige o t áite naomh,
Freag Agus dìon è gu cumhachdach a chaoidh.
Min Na faigheadh an namhad co'throm air;
Freag Na tigeadh an t-aingidh fogas d'a ga ghoirteachadh.
Min. O Thighearna, bi dha mar chaiſteal làidir;
Freag O aghaidh a namhaid.
Min. O Thighearna, èiſd r'ar n urnuigh.
Freag. Agus thigeadh ar glaodh do t-ionſuidh.

Miniſteir.

O Thighearna, ſeall a nuas o neamh, faic, fiosraich agus fuaſgail air a' neach ſo do ſheirbheiſeach. Amhairc air le ſuilibh do thròcair, tabhair dha co'fhurtach agus dòchas daingean ann-ad fein, dion è o chunnart an namhad, agus coimhid è ann sìth agus ann ſlainte ſhiorruidh, trìd Joſa Crioſd ar Tighearna.

EIſd ruinn, a Dhe agus a Shlanui'fhear uile chumhachdaich agus thròcairaich; ſin do mhaitheas gnathuichte a dh' ionſuidh a' neach ſo do ſheirbheiſeach, ata air a chràdh le tinnis. Tha ſinn a guidhe ort, naomhuich è ſo do ſmachduchadh atharail dha; chum gu'n cuir mothacha air a laigſe neart ri a creidimh, agus treibhdhireachd ri aithreachas; chum ma s' ì do dheagh thoilſe aiſeag gus an t-ſlainte a bh' aige romhe, gu 'n caith è chuid eile d' a bheatha ann a t-eagal, agus a chum do ghlòir. No tabhair dha gràs gu t fhioſrachadh a ghabhail, air doigh an deigh a bheatha phiantach ſo do a chriochnachadh, gu 'n gabh è comhnuidh maille riut-ſa ſa' bheatha mhairtheanuich, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ An ſin bheir a Miniſteir earail air a' neach ata tinn a reir na foirm ſo, no a leithid eile.

A Mhuintir ionmhuin, biodh fios ſo agad, gur h-è 'n Dia uile chumhachdaich is Tighearna air beatha air bàs, agus air gach nì a bhuineas doibh, mar ata òige, neart, ſlainte, aois, laigſe, agus tinnis. Uime ſin ciod è air bith è do thinnis biodh fios cinnteach agad, gur h-è ſmachdachadh Dhia ata ann.

Agus

Agus ciod air bìth an t-aobhar mu 'n do chuireadh an tinnis ſo ort, ma 's-ann chum t-fhoighidin a dhearbha' mar eiſimpleir do dhaoine eile, agus a chum gu 'm faighte do creidimh ann la an Tighearna, mór chliùtach, glórmhor agus uramach, gu meudachadh glóir agus ſonas gun chrìch; no ma s-ann a chuireadh ort è, a ſmachdachadh agus a leuſachadh nì air bith ann-ad ata cuir corruich air ſuilibh t-Athar neamhuidh; biodh fios cinnteach agad, ma ni thu fior aithreachas air ſon do pheacaidh, agus ma ghiulanas tu do thinnis gu foighidneach, ag earbſa ann tròcair Dhe, air ſon a Mhic ghràdhuich Joſa Crioſd, agus buidheachas umhla do thoirt dha air ſon a ſmachduchadh atharail, 'ga d' thoirt fein ſuas gu h-iomlan d'a thoilſin, tiontádh è gu tairbhe dhuit, agus gu 'n cuidich è air t-aghaidh thù s-ann t-ſlighe cheart a threoruicheas a chum na beatha marthainich.

¶ Ma bhìos a' neach a thainig ear ga ſhealltuin ro thinn, feudaidh a' Miniſteir an earail do chriochnachach s-ann aite ſo, mur 'eil, feudaidh e dol air aghaidh.

UIme ſin gabh thugad gu maith ſmachdachadh an Tighearna: Oir (mar ata an t-Abſdal Pól ag radh s-ann dara caibdeil dèug a chum nan Eabhradhaich) an ti a 's ionmhuinn leis an Tighearna, ſmachduichidh sè è, agus ſgiùrſaidh sè gach mac ris an gabh è. Ma ghiùlaineas ſibh ſmachdachadh, 'ta Dia a' buntuin ribh mar re cloinn: oir co am mac nach ſmachdaich an t-Athair? Ach ma 'ta ſibh as eugmhais ſmachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'n an luchd co'-pairt, ann ſin is clann dìolain ſibh, agus ni 'n clann *dligheach*. Tuilleadh eile, bha againn aithreacha thaobh na feòla, a ſmachdaich ſinn agus thug ſinn urram dhoibh: nach mòr is mò *is còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan ſpioraid, agus a bhi beo? Oir gu deimhin ſmachduich iadſann ſinn rè beagan do laithibh reir an toil fein; ach eiſean chum ar tairbhe, ionnas gu 'm bitheamaid 'n ar luchd co'-pairt d'a naomhachd. A dheagh bhràthre, tha na briathra ſo ſgrìobhte s-ann ſcriobtuir naomh air ſon co'fhurtachd agus teagaſg dhuinne; chum le toirt buidheachais, gu 'n giùlaineamaid gu foighidneach ſmachdachadh ar n-Athar neamhuidh, c' uair air bith a's toil le mhaitheas gràſail ar fiosrachadh le trioblaid air bith. Agus cha bu chòir ſòlas bu mhor bhi aig crioſduighean, na bhi air an dheanamh coſmhuil ri Crioſd le anſhocair, trioblaidin, agus tinnis fhulang gu foighidneach. Oir

Oir cha deachaidh è fein ſuas gu gairdeachas, gus an d' f hulaing è pian an toiſeach; cha deachaidh é ſteach d'a ghloir gus an rabh ſ è air a chèuſadh. Mar ſo, gu deimhin, 's ì 'n t-ſlighe dhuinne gu gairdeachas ſiorruidh fulang ann ſo maille ri Criosd; agus s' è an doras air am faigh ſinn a ſteach do 'n bheatha ſiorruidh, bàſuchadh gu ſuilbhear maille ri Crioſd; chum gu n-èirich ſin a ris o 'n bhàs, agus gu 'n gabh ſinn comhnuidh maille ris ann s a' bheatha mhairtheanaich. Nois air an aobhar ſin, air fulang dhuit do thinnis gu faighidneach ata mar ſo tarbhach dhuit, earalaichim ort ann ainm Dhe, an aidmheil a rinn ù do Dhia ann a d' bhaiſte do chuimhneachadh. Agus do bhri gu bheil cunntas ri thoirt ſeachad an deigh na beatha ſo do 'n bhreitheamh ſirineach, a bheir breith air gach uile neach gun mheas air pearſa ſeach a cheile; cuirim a dh' f heachaibh ort thu fein agus do ſtaid a cheaſnuchadh, araon do thaobh Dhe agus dhuine; mar ſo 'ga d' chaſaid agus 'g d' dhìte fein air ſon do choirreanna fein, chum gu 'm faigh thu trócair air laimh ar n-Athar neamhuidh-ne air ſgà Chriosd, agus nach bi thu air do chaſaid no air do dhìte ann ſa bhreitheanas uabharach ſin. Air an aobhar ſin aithriſidh mi dhuit poncan ar creidimh, chum gu 'm bi ſios agad am bheil thu creidſin mar is coir do Chrioſduigh, no nach eil.

¶ An ſo aithriſidh a Miniſteir Poncan a Chreidimh, ag radh mar ſo,

AM bheil thu creidſin ann Dia an t-Athair uile chumhachdaich, Cruithf hear neamh agus talmhuin?

Agus ann Ioſa Crioſd aon ghin Mhic-ſin, ar Tighearna? Agus gu n do ghabhadh è leis an Spiorad Naomh; gu 'n d' rugadh è leis an Oigh Muire; gu 'n d' f hulaing è fo Phontius Pilat, gu 'n do cheuſadh è, gu 'n d' f huair è bàs agus gu 'n d' adhlaiceadh è; gu 'n deach è ſios do dh-Ifrionn, agus mar an ceudna gu 'n d' èirich è rithiſt an treas la; gu 'n deachiadh è ſuas air neamh, agus gu bheil sè na ſhuidhe air deas lamh Dhe an t-Athair uile chumhachdaich; agus gu 'n tig ſe 'a ſin a ris aig deireadh an t-ſaoghail, a thoirt breath air bheoaibh agus air mharbhaibh?

Agus am bheil thu creidſin ann ſan Spiorad Naomh: An Eaglais naomh choitchion; Co-chomunn nan Naoimh; Maitheanas na'm peaceanna; Eis-eirigh na colla; agus a bheatha Mhairtheanach an deigh a bhàis?

¶ Freagraidh an duine tinn,

Tha mi creidſin ſo uile gu diongalta.

¶ An ſin ceaſnuichidh a Miniſteir an d' rinn e fior aithreachas air ſon a pheacaidh, agus am bheil e 'n gradh ris an t-ſaoghal uile; a' coimheirleachadh dha maitheanas a thoirt o ghrunnd a chroidhe do gach uile neach a chuir corruich air, agus ma chuir e ſein corruich air neach air bith, maitheanas iarruidh orra; agus far an d' rinn e ea-coir no cron air aon duine, dioladh a dheanamh mar is fearr is urrain e. Agus mur do bhuilidh e mhaoin roimhe, biodh e air a chomhairleachadh ſan am ſin gu tiomna a dheanamh, agus fhiachan inſeadh, ciod a dhighear uaithe agus cioda dhlighear dha, chuma choguis a ghlanadh na 's fearr, agus ſiothchaidh d' a oighreachaibh. Ach bu choir daoine do chuir ann cuimhne gu minic gu co'throm a ghabhail air an gnothuichibh ſaoghalta do chuir ann ordugh, a' nuair ata iad n-ann ſlainte.

¶ Feadar na briathra ſo a labhradh roimhe, a radh mu 'n toiſich a Miniſteir r' a urnuigh, mar chi ſe aobhar.

¶ Cha dean a Miniſteir diochuimh n' an earrail dhurachdach thoirt an dream eas-laint ſin aig am bheil an comas, iad a bhi ſial ris na bochdaibh.

¶ Ann ſo bithidh a' neach ata tin air a bhroſnuchadh chum a pheacaidh gu leir aideachadh, ma mhothuicheas e choguis ſo thrioblaid le ni cudtromeach air bith. An deigh na h-aidmheil, bheir a Miniſteir fuaſgladh dha (ma dh' iarras ſe e gu h-umhla agus o a chroidhe) air an doigh ſo.

GU 'n deana ar Tighearna Joſa Crioſd, a dh' fhág cumhachd aig eaglais fein fuaſgladh a thoirt do gach uile pheacair a ni fior aithreachas agus a chreideas, d'a mhòr throcair maitheanas thoirt dhuit-ſe ann a d' pheacaidh; Agus le ughdaras-ſan a thugadh dhomh-ſa, tha mi toirt fuaſgladh dhuit o t-uile pheacaidh, ann ainm an Athair, agus a Mhic, agus an Spioraid Naoimh. Amen.

¶ Agus an ſin their a' Miniſteir an urnuigh a leanas.

Deanamaid Urnuigh.

O Dhe a 's mo trocair, neach, a reir lionmhoireachd do throcair, a chuireas air falbh peacaidh na muintir ſin a ni fior aithreachas, air mhodh nach cuimhnich thu iad na 's mo; foſgail ſuil do throcair air a' neach ſo do ſheirbheiſeach ata gu durachdach aig iarruidh fuaſgladh agus maitheanas. Athnuadhuich ann (o Athair a 's mo gradh) na nithe ſin a

bh

bha caithe air falbh le mealtoireachd agus mi-rùn an diabhoil, no le ain-mian agus anmhuineachd fheolmhar fein; gleidh agus buanach an duine eaſlaint ſo ann aonachd na h-eaglais; ſmuaintich air a chroidhe brùite, gabh ri dheoir, lughduich a chràdh, mar 's mo a chi thu iomchuidh air a ſhon. Agus do bhri gu bheil è cur a làn earbſa ann do thròcair amhain, na cuir a pheacaidh a chuaidh ſeachad as a leath; ach neartuich è le do Spiorad beannuichte, agus a nuair is toil leat e a thoirt as ſo, gabh è fo d' churam fein, tre toiltinis do Mhic ro ghradhaich, Joſa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An ſin their a Miniſteir an t-Salm ſo.

In te Domine, Speravi. Sal. lxxi.

ANn-ad-ſa, O Thighearna, chuir mi mo dhochas, na bithim gu brath air mo chuir gu náire; ach fuaſgail agus ſaor mi ann a t-fhirinteachd, aom do chluas do 'm ionſuidh, agus ſabhail mi.

Be thuſa a' d' chaiſteal daingnean dhomh, chum an tathuich mi do ghna; gheall thu mo chomhnadh, oir is tu mo thigh didin, agus mo dhaingneachadh.

Saor mi, O mo Dhia, as laimh nan daoine mi-dhiaghaidh; 'mach a' laimh an duine neo-fhìrinich agus gun iochd.

Oir is tuſa, O Thighearna dhia, an ni ata mi mianachadh; 's mo dhòchas, o m' òige.

Leat-ſa do chumadh ſuas mi o thainig mi a dh' ionſuidh an t-ſaoghail; is tu a thug a mach mi a' broinn mo mhàthar; molaidh mi thu do ghna.

Tha mi mar gu 'm b' eadh a' m' iongantas aig moran; ach tha mo dhòchas daingnean annad-ſa.

O biodh mo bhèul air a lionadh le d' chliu; chum gu 'n ſeinn mi do ghloir agus t-onair feadh an la gu h-iomlan.

Na tilg air falbh mi ann àm mo ſhean aois; na treig mi nuair a dh' fhagas mo neart mi.

Oir ata mo naimhdean a' labhairt a m' aghaidh, agus an dream ata ri faire air ſon m' anama, tha iad a' gabhail comhairle le cheile, ag radh, do thrèig Dia è, leanaibh è, agus glacaibh è, oir cha 'n eil neach ann 'ga ſhaoradh.

O Dhe, na bi fada uam; mo Dhia, dean deifir do m' chomhnadh.

Biodh iadſan air an cuir gu hamhla, agus air an ſgrios, ata 'n aghaidh m' anama; biodh iad air an folach le nàire agus easonair, ata iarruidh chron a dheanamh dhomh.

Ach air mo ſhon-ſa, feithidh mi gu foighidneach do ghna; agus molaidh mi thù ni 's mò agus ni 's mo.

Labhruidh mo bheul gach là air t-fhirinteachd agus do ſhlainte; oir cha 'n aithne dhomh an crioch.

Theid mi amach ann neart an Tighearna Dia; agus ni mi iomradh air t-fhirinteachd-ſa amhain.

O Dhe, do theagaisg thu mi o m' òige gu 'n uige ſo; air an aobhar ſin cuiridh mi t-oibreadh iongantach an geill.

Na trèig mi, O Dhe, ann am ſhean aois a' nuair ata mo cheann liath; gus an taiſbein mi do neart do 'n ghinealach ſo, agus do chumhachd dhoibh-ſin uile ata fhoſt chum teachd.

O Dhe, ata t-fhireantachd ro àrd, agus rinn thu nithe mòra: O Dhe, co ata coſmhuil riutſa?

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naoimh;

Mar bha ann tùs, ata anois, agus a bhios gu brath, ſaoghal gu 'n chrich. Amen.

¶ A cuir ſo ris.

O Shlanui'fhear an t-ſaoghail, a ſhaor ſinn-ne le d' chrois agus le d' fhuil phrìſeil, ſàbhail ſinn, agus dean comhnadh leinn, tha ſinn a' guidhe ort gu h-uiriosal, O Thighearna.

¶ An ſin their a Miniſteir.

AN Tighearna Dia uile chumhachdaich, tha 'na chaiſteal laidir do 'n mhuintir ſin uile chuireas an dochas ann, 'ga bheil gach uile ní air neamh, agus air talamh, agus fo 'n talamh a lùba ſios agus a' geileadh, gu 'n rabh è air an àm ſo agus gu brath na dhidean dhuit; agus gu 'n tugadh è beachd agus mothachadh dhuit, nach 'eil ainm air bith eile fo neamh a thugadh ſeachad a' meaſg dhaoine, ann agus trid am fead thu ſlainte cuirp agus anama fhaotain, ach amhain ainm ar Tighearn' Joſa Crioſd. Amen.

¶ Agus

¶ Agus an deigh ſin their e,

THA ſinn ga d' thoirt ſuas do thrôcair chaomh agus do dhion De. Gu 'n deanadh an Tighearna do bheannachadh, agus do ghleidheadh. Gu 'n tugadh an Tighearna air a ghnuis dealra ort, agus gu 'n roibh ſ è gràſail dhuit. Gu 'n togadh an Tighearna aghaidh ſuas ort, agus gu 'n tugadh è ſith dhuit, a-raon, a nis agus gu brath. Amen.

¶ Urnuigh air ſon leanabh tinn.

A Dhe uile chumhachdaich agus Athair thrócairaich, d' am buin amhain criochan beatha agus bàis; tha ſin gu h-uiriosal a' guidhe ort, ſeall a nuas o neamh le ſuilibh do trocair, air an leanabh ſo, tha s-an àm ſo na luidhe air leabuidh tinneas: Thig ga amharc, O Thighearna, le d' ſhlainte; fuaſgail air ann s-an deagh àm a dh-orduich thu fein o chradh a chuirp, agus ſabhaila anam air ſgá do throcair: Chum ma s'i do dheagh thoil a laethin a chuir am fad ann ſo air talamh, gu 'm bi ſe beo dhuit ſe, agus na inneal air do ghloir, le ſeirbheis fhirineach a dheanamh dhuit, agus le maith a dheanamh ri a linn fein; air neo gabh è do na h-ionadaibh comhnuidh neamhuidh ſin, far am bheil anama na muintir ata cadal ann s-an Tighearn Joſa a' mealltuin fhois agus ſhonnas ſiorruidh. Deonuich ſo, O Thighearna: air ſga do thròcair, ann a d' Mhac ceudna ar Tighearna Joſa Crioſd, tha beo agus a' riaghlachadh maille riut-ſa agus ris an Spiorad Naomh, aon Dia gu brath, ſaoghal gun chrìch.

¶ Urnuigh air ſon neach tha tin, nuair nach 'eil ach beag dochas gu 'n leaſuich e.

O Athair na trocair, agus a Dhe nan uile ſholas, ar n aon chamhnadh an am feum; tha ſinn a ruith a t-ionſuidh air ſon cobhair as leath a neach ſo do ſheirbheiſeach, tha 'n ſo na luidhe fo d' laimh ann a mór laigſe cuirp. Amhairc gu gràſail air, O Thighearna; agus mar is mo tha 'n duine o 'n leath a muigh a' caithe air falbh, tha ſinn a' guidhe ort, gu neartuicheadh tu móran na 's mo an duine an taobh a ſtigh le d' ghras agus le d' Spiorad Naomh. Tabhair dha aithreachas neo-chealagach air ſon uile mhearachdan

dan a bheatha a chuaidh ſeachad, agus creidimh daingean ann a d' Mhac Joſa, gu 'm bi a pheacanna air an glanadh air falbh le d' thròcair, agus a mhaitheanas daingnichte air neamh, mun d' theid è a' ſo, agus nach faicear è ni 's mo. Tha fios again, O Tbighearna, nach 'eil focal air bith neo-chomaſach dhuitſe; agus ma 's ail leat, 's urrain thu a thogail ſuas a ris, agus a bhuanachadh na 's fhaide 'n ar meaſg-na. Gidheadh, do bhri a reir an uile choſlais gu bheil àm a chaochladh am fogus; ulluich agus deaſuich è, tha ſinn aig achanuich ort, mu chomhair uair a bhàis, a chum air dha ſiubhal a's an t-ſaoghal ſo ann ſith, agus ann a d'dheagh-ghean-ſa, gu'm bi a anam air a ghabhail a ſteach do d' rioghachd bhioth-bhuan fein, tre thoiltinis agus eidir-ghuidhe Joſa Crioſd t-aon ghin Mhic ar Tighearna agus ar Slanui'fhear. Amen.

¶ Urnuigh thoirt neach tin ſuas do Dhia nuair tha e dlu do 'n bhas.

O Dhe uile chumhachdaich, ma ris am bheil ſpioradan nam firineach air deanamh iomlan beo, tareis doibh bhi air am fuaſgladh as am prioſanaibh talmhuidh; tha ſinn gu h-uiriosal a' toirt ſuas anam a' neach ſo do ſheirbheiſeach, ar brathair gradhach, ann a d' lamhaibh, mar ann lamhaibh Cruithfhear dileas, agus Slanuifhear ro throcaireach; a' guidhe ort gu ro umhla gum biodh è luachmhor ann a d'ſhealla. Ionlaid e tha ſinn aig achanuich ort, ann am fuil an Uain gun ſmall ſin a mharbhadh a chum peacaidh an t-ſaoghail a thoirt air falbh; ionnas ciod air bith ſalachaireachd a thionail è a' meadhon an t-ſaoghail thruaighlidh agus aingidh ſo, tre ain-mianna na feola no tre chealgoireachd an diabhoil, air bhi dhoibh air an glanadh agus air an toirt air falbh, gu 'm bi è air a thaiſbeineadh ann a d'lathair-ſe fior ghlan gun ſmall. Agus teagaisg dhuiune ata fuireach beo nan deigh, ann ſo, agus n-ann leithidibh eile tha ſinn a faicſin a' báſuchadh gach la, gu 'm faic ſinn cia lag agus neo-chinnteach ata ar ſtaid fein, agus ar laethin aireamh, chum gu 'n toir ſinn ſuas ar cridheachan do rireamh do 'n ghliocas naomh agus neamhuidh ſin, nuair tha ſinn beo ann ſo air talamh, a bheir fa-dheoidh ſinn gu beatha bhiothbhuan, tre thoiltinis Joſa Crioſd t aon Mhac ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuigh

¶ Urnuigh air fon dream tha fo thrioblaid inntin no fo thrioblaid cogais

O Thighearna bheannuichte, Athair na tròcair, agus a Dhe nan uile fhòlas, tha finn a' guidhe gu 'n amhairceadh tu nuas ann iochd agus ann truas air a neach fo do fheirbheifeach ata fo amhghar. Tha thu a fgriobhadh nithe fearbh na aghaidh, agus a toirt aingeachd a chaidh feachad a fhealbheachadh; tha do chorruich gu trom air, agus, tha a anam làn do thrioblaid: Ach, O Dhe thròcairaich, a fgriobh t-fhocal náomh air fon ar foghlam, a chum trid foighidin agus co-fhurtach do fcriobtuirean naomh gu 'm biodh dòchas againn; thoir dha beachd ceart air fein, agus air do bhagraidh agus air do gheallaidh; chum nach tilg è air falbh a mhuinghin ann-ad, agus nach cuir è dhòchas ann àit' air bith eile ach ann-adfa. Thoir dha neart ann aghaidh a bhuairibh uile, agus leighis uil' eaflaintin. Na bris a chuilc bhruighte, agus na mùch an lian a lofgadh. Na dund fuas do thròcair chaomh am fearg; ach thoir air gu 'n cluinn è aoibhneas agus fubhachas, chum gu'n dean na cnamha bhrift thu gairdeachas. Saor è o eagal an namhaid, agus tog fuas folas do ghnuis air, agus thoir fith dha, tre thoiltinis agus eidir-ghuidhe Iofa Criofd ar Tighearna. Amen.

COMANACH

Comanach nan Daoine TIN-NE.

¶ DO bhri gu bheil na h uile dhaoine basmhor buailteach do dh-iomad cunnart, easlaintin agus tinnisin obann, agus gun fhios ac' uair air bith cuin a dh'fhagas iad an saoghal so; Uime sin. chum gu 'm bi iad do ghna ullamh air son a bhais, nuair is toil leis an Dia uile chumhachdaich gairm orra, bheir na Ministeirin o am gu h-am (ach gu h araid ann am plaigh no tinneas gabhaltach air bith cile) earail dhurachdach do mhuintir an sgireachdan fein, chum Comanach naomh cuirp agus fola ar Slanuif hear Criosd a ghabhail gu minic, nuair a hhios e air a fhrithealadh gu follasach s-ann eaglais chum le so a dheanamh gu 'm bi aobhar na 's lugha eugmha's aca air son mi shuaimhneas cridhe an nuair thig fiosrachadh obann orra. Ach mur urrain a neach ata tinn, teachd do 'n eaglais, agus gidheadh gu bheil togradh aige an Comanach a ghabhail 'na thigh fein, an sin fèumaidh e fios thoirt do 'n Mhinisteir an am iomchuidh, aig inseadh mar an ceudna cia lion neach tha gus an Comanach a ghabhail ma ris, (oir is coir dithis, no triuir a bhi ann air a chuid a 's lugha) agus air bhi do dh-aite iomchuidh ann tigh an duine thinn, maille ris gach ni feumail, ulmichte air doigh gu'm feud a Ministeir a fhrithealadh gu h urramach, bheir e ann sin seachad an Comanach naomh, a' toiseach leis an Urnuigh, an Litir, agus an Soisgeul, a leanas ann so.

An Urnuigh.

A Dhe uile chumhachdaich shior mhairtheanaich, a Chruithfhear a chinnea-daoine, a chronuicheas an dream is gradhach leat, agus a smachduicheas gach neach a ghabhas tu a t' ionsuidh; tha sinn aig achanuich gu 'n deana tu trocair air a' neach so do sheirbheiseach air an do leig thu do lamh, agus deonuich gu 'n giulain è a thinneas gu foighidneach, agus gu 'm faigh è slainte a chuirp, (ma s' i do thoil ghrásail, agus cia air bith àm a dh'fhàgas a anam an corp; gu 'm bi sè air a thoirt suas dhuitse gun smal, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Litir. Eabh. xii, 5.

A Mhic, na cuir ann neo-pris smachdachadh an Tighearna, agus na fannaich 'n uair a chronaichear leis thu: Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearna, smachduichidh sè è, agus sgiursaidh sè gach Mac ris an gabh è.

An

An Soiſgeul Ioin v, 24.

GU deimhin deimhin deirim ribh, An ti dh'eiſdeas re m' fhocalſa, agus ata creidſin ann ſan ti a chuir uaithe mi, 'ta a' bheatha mhairtheanaich aige, agus cha d' thig ſe chum damnaidh; ach chuaidh ſe thairis o bhàs gu beatha.

¶ An deigh ſo, theid a' Miniſteir air aghaidh a reir an riaghailt a chuireadh ſios roimh air ſon a chomanaich naomh, a toiſeach aig na briathra ſo (Sibh-ſe do ni, &c.

¶ Air am riarachadh na Sacramaint naoimh, gabhuidh a Miniſteir an Comanach an toiſeach e fein, agus an deigh ſin bheir e dhoibhſin e ata gus an Comanach a ghabhail maille ris an duine thinn, agus fa dheireadh do 'n duine thinn fein.

¶ Mur gabh duine Sacramaint cuirp agus fola Chrioſd, a chionn gu bheil e ro thinn, no chionn nach d' fhuair a Miniſteir fios ann am iomchuidh, no dhi cuideachd chum an Comanach, a ghabhail maille ris, no air ſon amla laghail air bith eile, teagaiſgidh a Miniſteir e, ma ni e fior aithreachas air ſon a pheacaidh, agus ma chreideas e gu ſeaſmhach, gu'n d' fhulaing Joſa Crioſd bas air a' chran-cheuſaidh air a ſhon ſa; agus gu 'n do dhoirt e fhuil a chum a ſhaoradh, a geur chuimhneachadh nan Sochairean tha e faighail leo ſin, agus a toirt buidheachas o chridhe dha air an ſon, gu bheil e 'g ith agus aig ol cuirp agus fola ar Slanui'fhear Crioſd gu tarbhach chum ſlainte anama, ge d' nach 'eil e gabhail an t Sacramaint le bheul.

¶ Nuair a thigear a dh' amharc neach a tha tinn, agus a ghabhas e an Comanach naomh ſan am cheudna; an ſin, a chum an tuille eallachd, criochnaidh a Miniſteir an Riaghailt mu ſhealltuin dhaoine tinn aig an t Salm (Annadſa O Thighearna, chuir mi mo dhochas) agus theid e air ball air aghaidh chum a Chomanaich.

¶ Ann am plaigh, falluis, no ann am tinnis no eaſlaintin gabhaltach coſmhuil ri ſin, nuair nach faighear neach air bith do mhuintir na ſgireachd no do na coimhearſnuich gus an Comanach a ghabhail ma' ris an droing a tha tinn, nan tighibh fein, air eagal cunnart o'n ghallair, air iarrtas durachdach a neach tha tinn, feudaidh a Miniſteir e fein an Comanach a ghabhail ma' ris.

An t-Ordugh mu Adhlacadh nam MARBH.

¶ Tha e 'n ſo ri thoirt fai'near, nach gnathuichear an t ſeirbheis a leanas air ſon neach air bith a bhaſuicheas gun bhaiſte, no tha fo aſeaoin-eaglais, no chuir lamh ann fein.

¶ Air coinneachadh a chuirp do 'n Mhiniſteir agus do 'n luchd frithealaidh eile aig dorus a chlaigh, agus a dol roimhe, do 'n eaglais, no dh' ionſuidh na h-uaighe, their no ſinneadh iad.

IS miſe an eis-eirigh, agus a bheatha, a deir an Tighearna; an ti chreideas annamſa, ge do gheibheadh è bás, bithidh ſe beo. Agus ge b'e neach ata beo agus a' creidſin annam-ſa, cha 'n f haigh à bás a chaoidh, Eoin xi, 25, 26.

THA fios agaim gu bheil m' f hear-ſaoruidh beo, agus gu 'n ſeas è air an talamh ann ſan la dheirionach. Agus ge do dh-itheas cnuimhean an corp ſo, an deigh mo chraicinn; gidh-eadh ann a m' f heoil chi mi Dia; neach a chi mi air mo ſhon fein, agus beachduichidh mo ſhuil air, agus cha neach eile. Job xix, 25, 26, 27.

CHA tug ſinn aon ni a dh' ionſuidh an t-ſaoghail ſo, agus is cinnteach nach urrain ſinn nì air bith a thoirt as. 'S e 'n Tighearna a thug ſeachad, agus 's è 'n Tighearna a thug air falbh, gu ma beannuichte ainm an Tighearna. 1 Tim. vi, 7. Job i, 21.

¶ An

¶ An deigh dhoibh teachd a' ſtigh do 'n eaglais, leabhar na Sailm ſo a leanas, no aon dhuibh.

Dixi Cuſtodiam. Salm xxxix.

THubhairt mi, bheir mi fainear do m' ſhlighibh ; chum nach peacaich mi le m' theangaidh.

Coimhididh mi mo bheul mar gu 'm b' ann le ſrian : am feadh a tha an t' aingidh am lathair.

Chum mi mo theangadh, agus cha do labhair mi a bheag ; bha mi am' thoſd, ſeadh, eadhon o dheadh bhriathra ; ach bha e na chradh agus na phein dhamh.

Bha mo chridhe teith an taobh a ſtigh dhiom, agus am feadh a bha mi mar ſo ag ſmaointeacha ; las an teine agus fadheoidh labhair mi le m' theangaidh.

A Thighearna thoir fios dhamh air mo chrich agus aireamh mo laithe ; chum gu 'm bidhin cinnteach cia f hada bhios mi beo.

Feuch, rinn thu mo laithibh mar leud boiſe ; agus tha m' aois eadhon mar neimhni da d' thaobhſa, agus gu deimhin tha gach duine ta beo gu tur na diamhanas.

Oir tha 'n duine gluaſachd ann an ſgaile diamhain, agus ga dheanamh fein neo ſhuaimhneach ann an diamhanas ; tha e carnadh ſuas ſtorais, agus cha n' urradh dha innſeadh co a chruinnicheas iad.

Agus a niſe, a Thighearna, ciod e mo dhochas ; gu cinntach tha mo dhochas amhain annadſa.

Saor mi o'm uile chionta ; agus na dean mi am adhbhar maſlaidh do 'n amadan.

Dh'f has mi balbh, agus cha d'f hoſgail mi mo bheul ; oir be ſo do dheanadas fein.

Thoir air falbh do phlaigh uam ; tha mi eadhon air mo chlaoidh air ſon truimid do laimh.

Nuair a chronaicheas d'thu duine le ſmachdachuibh air ſon peacaidh, bheir thu air a mhaiſe caithe air falbh, mar chnuimh aig caithe aodaich ; cha 'n 'eil gach duine uime ſin ach nan diamhanas.

Eiſd m' urnuigh, O Thighearna, agus le 'd chluaſibh thoir fainear mo ghairm na biodh d'thoſd re ma dheuramh.

Oir tha mi am choigreach agadsa; agus am fhear turrais mar bha m' aireacha uile.

O caobhain mi car tamuill chum a 's gu 'n nuadhaich mi mo neart; mu 'n d'theid mi thairis 's nach fhaicear mi ni 's mo.

Gloir do 'n Athair, agus do 'n Mhac, agus do 'n Spiorad Naomh;

Mar bha ann tùs, ata anois, agus a bhios gu brath, saoghal gu 'n chrich. Amen.

Domine Refugium. Salm xc.

A Thighearna, bu d' thu ar tearmunn o aon ghinealach gu ginealach eile.

Mu 'n deach na sleibhte thoirt amach na riamh mu 'n d' rinneadh an talamh agus an saoghal (is d' thusa Dia o bhithbhuantachd, agus saoghal gun chrich.

Pillear leat an duine gu sgrios; agus a ris a deir thu, thigibh a ris air bhur ais, sibhse chlann nan daoine.

Oir ann a' d' lathair tha mile bliadhna mar an la 'n de; air dha dol seachad mar fhaire san oidhche.

Co luath sa sgabas d'thu iad, tha iad eadhon mar aislein: agus seargaidh iad gu h-obann air falbh mar fheur.

Ann sa mhaidin tha e uaine agus aig fas suas; ach mu fh'easgar tha e air a ghearra sios, air a thior macha suas, agus air seargadh.

Oir caithe sinn air falbh ann a d' teassheirg, agus tha sinn fuidh eagal a' d' throm chorruich.

Chuir thu ar droch gniomharra annad lathair; agus ar peacaibh diomhair ann an solus do ghnuise.

Oir 'nuair a tha corruich ort tha ar 'n uile laithe air dol thairis: tha sinn toirt ar bliadhna gu crich mar sgeul a dh' innsear.

'Siad laithe ar 'naois tri fichiod bliadhna sa deich, agus ge do roibh daoine cho neartmhor 's gu 'n thig iad gu ceithir fichiod bliadhna; gidheadh cha 'n 'eil ann spionnadh an sin, ach saothair agus bron; ceart co luath a shiuileas e air falbh, agus cha 'n 'eil sinn idir ann.

Ach cia bheir aire do neart do chorruich; oir an deigh laimhe mar ghabhas duine eagal, mar sin tha do throm fheirg.

Mar sin teagaisg duinn ar laithe aireamh; chum 's gun cleachd sinn ar cridhe chum gliocas.

Pill

Pill thusa a ris, O Thighearna, mu dheire; agus bidh grasmhor ri d' sheirbhisich.

O sasuich sinn le d' throcair, agus sin gu grad; 's mar sin ni sinn gairdeachas, agus bidh sinn aoibhin re uile laithe ar beatha.

Their comhf hurtachd dhuinn anise aris an deigh dhuit plaigh chuir nar carruibh; agus air son na'm bliadhna ann san df huilling sinn bochduin.

Feuch do d' sheirbhisich t 'obair; agus do ghloir da 'n cloinn.

Agus gu robh uile mhorachd ghlormhor an Tighearna ar Dia oirne; soirbhich thusa dhuinn obair ar lamhan, o soirbhich us obair ar lamh.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha air tus, &c.

¶ An sin leanuidh an leasan air a thoirt as a chuigeadh caibdeil deug do cheud litir Phoil a chum nan Corinthianach.

1 Cor. xv, 20.

NISE tha Criosd air eirigh o na mairbh, agus rinneadh an ceud thoradh dhiubhsan a choidil deth. Oir mar is ann tre dhuine thainig am bàs, is ann tre dhuine thig ais-eirigh nam marbh mar an ceudna. Oir mar ann Adhamh ata gach uile ag faghail a' bhais, is amhuil sin mar an ceudna a nithear gach uile beo ann Criosd. Ach gach uile dhuine 'n a òrdugh fein; Criosd an ceud thoradh, 'n a dhiaigh sin iadsan a 's le Criosd aig a theachd. Ann sin bithidh a' chrioch dheireannach, 'n uair a bheir è suas an rioghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas è sios gach uile uachdaranachd agus gach uile ughdarras, agus cumhachd. Oir is eigin gu 'n rioghaich se, gus an cuir è a naimhde uile fuidh chosaibh. Is è an namhad deireannach a sgriosar, am bás. Oir chuir è na h uile nithe fuidh chosaibh. Ach 'n uair a deir è gur chuir sè na huile nithe fuidh, is ni follasach gu bheil eisean a chuir gach uile nithe fuidh, ann leith 'muigh dheith so. Agus 'n uair a chuir'ear na h uile nithe fuidh, ann sin bithidh am Mac fein fuidh 'n ti a chuir na h uile nithe fuidh-san, chum gu 'm bi Dia 'n a uile ann s gach uile. No ciod a ni iadsan, a bhaistear

air

air son nam marbh, mur eirich na mairbh air aon doigh? c' ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam mairbh? Agus c' ar son ata sinne ann gabhadh s gach uair? Air bhur gairdeachas sa a 'ta agam ann Josa Criosd ar Tighearna, 'ta mi faghail a' bhais gach la. Ma chog mi mar dhuine re fiadh-bheistibh ann Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur eirich na mairbh? itheamaid agus olamaid, oir am marach gheibh sinn bas. Na meallar sibh; truaillibh droch chomhradh deadh bheusa. Duisgibh chum f ìreantachd, agus na deanamh peacaidh; oir ni 'm bheil eolas De aig cuid; chum bhur naire labhram so. Ach a deir neach eigin, Cionnas a dh' eir'eas na mairbh? Agus ciod a' ghne cuirp leis an d' thig iad? Amadain, a ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear è, mur basaich sè air tùs. Agus an ni a chuireas tu, cha 'n è an corp a bhitheas a 'ta thu cur, ach grainne lom, feudaidh bith do chrui'neachd, no do sheorta eigin eile. Ach ata Dia a' toirt cuirp dha mur bu toil leis, agus do gach uile shiol a chorp fein. Cha'n aon f heoil gach uile f heoil; ach ata feoil air leith aig daoinibh, agus feoil eil' aig ainmhidhibh, feoil eil' aig iasgaibh, agus feoil eil' aig eunlaithibh. Agus ata cuirp neamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh; gidheadh ata gloir air leith aig na corpaibh neamhaidh, agus gloir eil' aig na corpaibh talmhaidh. 'Ta aon ghloir aig a' ghrèin, agus gloir eil' aig a' ghealaich, agus gloir eil' aig na reultaibh; oir ata eidir-dhealachadh eidear reult agus reult thaobh gloire. Is ann mar sin fos a bhios ais-eirigh nam marbh. Cuir'ear è ann eas-onoir, tog'ar ann gloir è; cuir'ear ann anmhuinneachd è, eir'idh sè ann cumhachd; Cuir'ear è na chorp nadurra, eir'idh se na chorp spioradail. 'Ta corp nadurra ann, agus corp spioradail. Agus mar so a 'ta è sgriobhta, Rinneadh an ceud duine Adhamh 'n a anam beo, an t Adhamh deireannach 'n a Spiorad a bheothaicheas. Gidheadh cha 'n è an ni spioradail a bha ann air tus, ach an ni nàdurra; agus 'n a dhiaigh sin an ni spioradail. An ceud duine o 'n talamh, talmhaidh; an dara duine an Tighearna o neamh. Mar an duine talmhaidh, is amhuil sin fos iadsan a 'ta talmhaidh; agus mar ata an duine neamhaidh, is ann mar sin iadsan a 'ta neamhaidh. Agus mar a ghiulain sinn iomhaigh an duine thalmhaidh, giulainidh sinn fos iomhaigh an duine neamhaidh. 'Noise so a deiream, a bhraithre, nach feudar le feoil agus fuil rioghachd Dhe a shealbhachadh mar oighreachd; ni mo a shealbhaicheas truaill'eachd neo thruaill'eachd. Fèuch labhram ni diomhair ribh; Cha choidil sinn uil' ach caochlai'hear

sinn

ſinn uile. Am mionaid, am prioba' na ſul, re guth na trompaide deireannaich, (oir goiridh an trompaid) agus eir'idh na mairbh neo-thruailleadh, agus caochlaidhear ſinne. Oir is eigin do 'n ni thruillidh ſo neo-thruailł'eachd a chur uime, agus do 'n ni bhaſmhor ſo neo-bhaſmhorachd a chur uime. Agus 'n uair a chuireas an ni truaillidh ſo neo-thruaill'eachd uime, agus a chuireas an ni baſmhor ſo neo-bhaſmhorachd uime, ann ſin coi'-lionar am ſocal a 'ta ſgriobhta, Shluigeadh ſuas am bas le buaidh. O bhàis, c' ait' am bheil do ghath ; O uaigh, c'ait' am bheil do bhuaidh ? Is è am peacadh gath a' bhais ; agus is é neart a' pheacaidh an lagh. Ach buidheachas do Dhia, a 'ta toirt dhuinne na buadha, trid ar Tighearna Joſa Crioſd. Uime ſin, mo bhraithre gradhach, bithibhſe daingean, neochorach, a ſir-mheudachadh ann obair an Tighearna, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur ſaothair diomhaoineach ann ſan Tighearna.

¶ Nuair thig iad a chum na h uaighe, an tra bhios an corp 'ga dheanamh ullamh gu chuir ſan talamh, their a' miniſteir, no ſeinnidh a Miniſteir no na Cleirich.

DUine 'ta air a bhreith le mnaoi, tha ſhaoghal gearr, agus lan do thrioblaid. Tha è fás ſuas, agus air a ghearradh ſios mar bhla ; teichidh ſè air falbh mar fhaileas, agus 'cha bhuanuich è idir ann aon ſtaid.

Ann a meadhon beatha tha ſinn ann am bas ; co uaith air bith am feud ſinn cobhair iarruidh, ach uatſa, O Thighearna tha gu ceart ſo chorruich air ſon ar peacaidh-ne ?

Gidheadh, O Thighearna Dhia ro naomha, O Thighearn ro chumhachduich, O Slanuifhear naoimh agus ro throcairich, na tabhair thairis ſinn do ghèur phiantaibh a bhàis ſhiorruidh.

A Thighearna, tha fios agad air nithe diamhair ar cridheachan ; na druid do chluaſan trocaireach r' ar n-urnuighean ; ach caomhain ſinn, a Thighearna ro naomh, O Dhe ro chumhachduich, O Slanui-fhear naomh agus throcairich, thuſa a bhreitheamh ro fhoghaintich ſhiorruidh, na leig dhuinn ſan uair dheirinnich le cràdh air bith bais tuitim air falbh uat-ſa.

¶ An

¶ An ſin a nuair a bhios cuid do 'n mhuintir tha 'nan ſeafamh a lathair a cuir uir air a chorp, their a' Miniſteir.

DO bhri gu 'm bi toil an De uile chumhachduich d' a mhòr thròcair anam ar brathar ghradhuich ſo a fhuair bas a ghabhail thuige fein, tha ſinne air an aobhar ſin a' toirt a chuirp do 'n talamh; talamh do thalamh, luaithre do luaithre, duſlach do dhuſlach, ann dochas cinnteach daingean ri eis-eirigh chum na beatha ſhiorruidh, trid ar Tighearn Joſa Crioſd, a chaochlas ar corp graineil, chum gu 'm bi è coſmhuil re chorp glormhor fein, a reir an oibricheadh chumhachduich, leis am bheil è comaſach na h-uile nithe chionnſachadh dha fein.

¶ An ſin theirear no ſinnear.

CHuala mi guth o neamh, ag radh rium, ſgriobh: 'S beannuichte na mairbh ata faghail bais ſan Tighearna, o ſo amach; ſeadh, a deir an Spioraid; oir tha iad a' gabhail fois o 'n Saothair. Tais. xiv, 13.

¶ An ſin their a Miniſteir.

A Thighearna, dean tròcair oirn.
A Chrioſd dean trocair oiru.
A Thighearna, dean trocair oirn.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar dò thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

A Miniſteir.

A Dhe uile chumhachduich, maille ris am bheil Spioraid na muintir ſin beo a gheabh bas ſan Tighearna, agus maille ris am bheil anamanna nan creidmheach ann gairdeachas agus ann ſonas, an deigh doibh bhi air am fuaſgladh o uallaich na feola; tha ſinn a' toirt buidheachais dhuit o 'r cridhe, do bhri gu ma toil leat a neach ſo ar brathair a ſhaoradh o

thriobhaidibh

thriobluaidibh an t' saoghail pheacaich so; a guidhe gu ma toil leat do d' mhaitheas gráfail, aireamh do dhaoine taoghta fein a dheanamh suas gu grad, agus do rioghachd a luathachadh, chum gu 'm fead sinn-ne, ma ris a mhuintir sin uile a fhuair bàs ann am fior-chreideamh t' ainm naomh-sa, crioch agus sólas iomlan a bhi againn, araon ann corp agus ann anam, ann a d' ghlóir shiorruidh agus bhioth-bhuan, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

An Urnuigh.

O Dhe throcairich, Athair ar Tighearna Josa Criosd a neach a se an eis-eirigh agus a bheatha; co air bith a chreideas ann, bithidh se beo, ge do gheabh se bas; agus co air bith ata beo agus a' chreidsin ann-san, cha 'n fhuigh è bàs siorruidh; neach a theagaisg dhuinn mar an ceudna (le Abstol naomh Pol) gun bhi-fo mhulad, mar dhaoine gun dochas, air son na muintir a choidleas ann-san; guidhemid gu macanta ort, O Athair gu 'n togadh tu sinn o bhàs a pheacaidh gu beatha na sireantachd; chum a nuar a dh' fhágas sinn a bheatha so, gu'n dean sinn fois ann-san, mar tha dochas againn gu bheil a' neach so ar brathair a deanamh, agus aig an eis-eirigh choitchionn air an la dheirianach gu 'm faighear sinn taitneach ann a d' shealla, agus gu 'm fuigh sinn am beannuchadh a labhras do Mhac gradhach air an àm sin ris a mhuintir, sin uile leis an gradhach thu, agus air am bheil t'eagal, ag radh, Thigibh, sibh-se, chlann bheannuichte m' Athar sa, gabhuidh an rioghachd a dh' ulluicheadh air 'ur son o thoiseach an t' saoghail. Deonuich so, tha sinn aig achanuich ort, O Athair throcairich, trid Josa Criosd ar n-eidir mheadheon-fhear agus fear-saoruidh. Amen.

GRas ar Tighearna Josa Criosd, agus gradh Dhe, agus co'-chomunn an Spioraid Naoimh, gu rabh maille ribh uile. Amen.

An Tabhairt Bhuidheachais BHAN an deigh Cloin-Bhreith, ris an abrar gu coitchionn, *Coisrigeadh nam Ban.*

¶ Air an am ghnathaichte an deigh a h aisaid, thig a bhean ann truscan eireachdail do 'n eaglais, agus ann sin sleuehduidh si sios ann ait eigin iomchuidh, mar bu chleachd a dheanamh, no mar a dh' orduicheas an Easbuig, agus an sin their a Ministeir ria.

DO bhri gu 'm b'ì toil an Dè uile chumhachduich, d' a mhòr mhaitheas fuasgladh sabhailte thoirt dhuitse, agus gu 'n do ghleidh se thu ann sa' mhor chunnart ann rabh thu ri am breath cloinn, uime sin bheir thu buidheachas do Dhia o d' chridhe, agus their thu,

¶ An sin their a Ministeir an Salm cxvi.

Dilexi, quoniam.

THA mi deagh thoilichte; gu 'n cuala 'n Tighearna guth m' urnuigh.

Gu 'n d' aom e chluas rium; uime sin gairmidh mi air co fhad sas beo mi.

Dhiadh eangaich a bhais ma n' cuart orm; agus f huair pianta Ifrein greim orm.

Mhothaichidh me trioblaid agus leandudh; agus ghair mi air ainm 'm Thighearna: O Thighearna, guidheim ort, saor m' anam.

'S grasmhor 'n Tighearn, agus is fireanach, seadh, 'S trocaireach ar Dia.

Coimhididh 'n Tighearn an simpli; bha mi ann an truaighe, agus rinn e cobhair orm.

O m' anam, ma seadh pill aris ri t'f hois; oir thug Dia duais dhuit.

Agus

Agus car ſon? ſhaor thu m' anam o'n bhas; mo ſhuile o dheoir, agus mo chaſan o thuiteam.

Gluaiſeam an lathair 'n Tighearna; ann an tir nam beo.

Chreid mi, agus uime ſin labhram; ach bha mi fo thrioblaid gheur; thuirt mi ann am dhiſir, 's breugairean na huile dhaoine.

Ciod 'n duais a bheir mi do 'n Tighearna; air ſon na h uile ſhochair a rinn e dhomh.

Glacam cupan na ſlainte; agus gairmidh mi air ainm an Tighearn.

Iocaidh mi mo mhoidean do 'n Tighearna, 'n lathair a ſhluaidh uile: ann an cuirtibh tigh an Tighearna, eadhoin ann a'd mheadhon, O Jeruſaleim. Molaidh an Tighearna.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha ann tus, &c.

¶ No an t' Salm ſo.

Niſi Dominus. *Salm* cxxvii.

NI flugha na thogas 'n Tighearna an tigh; cha 'n 'eil an ſoathoir ſin tha ga thogal, ach cailte.

Ni flugha na ghleidheas an Tighearna m'baille; cha 'n eil am fear faire ach na dhuiſg gu diomhain.

Cha n'eil ach ſaothar chailte dhuibh deiſir a dheanamh gu eiridh moch, agus fois a ghabhail cho an-moch. agus aran an neo-churam ithi; oir mar ſin bheir e cadul d'a mhuintir ionmhuin fein.

Feuch. is oighreachd agus tiolaca tha teachd o'n Tighearna, clann agus toradh na bronn.

Mar tha na ſaighde an laimh an fhuamhf hear; direach mar ſin tha chlann og.

Sonadh n' duine aig am bheil a bholg ſaighead lan diu; cha bhi naire orra n uair a labhras iad ri naimhde ann ſa gheata.

Gloir do'n Athair, &c.

Mar bha ann tus, &c.

¶ An ſin their a Miniſteir,

Deanamaid Urnuigh.

A Thighearna dean trocair oirn.

A Chriosd dean trocair oirn.
A Thighearna dean tròcair oirn.

AR n' Athair, ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas sin dhiobhsin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh sinn, ach saor sinn o olc. Amen.

M. O Thighearna sabhail a bhean so do sheirbheiseach;
F. Tha cuir a dochais annad.
M. Bi thusa a d' chaisteal laidir dh' ì,
F. O aghaidh a namhad.
M. O Thighearna eisd r' ar n-urnuigh.
F. Agus thigeadh ar glaodh do t' ionsuidh.

Minister.

Deanamaid Urnuigh.

O Dhe uile chumhachdaich, tha sinn a toirt buidheachas irrosal dhuit-se, gu'n do dheonuich thu a bhean so do bhan-oglach a shaoradh o mhor chradh agus cunnart a luigh-siubhladh: Tha sinn aig achanuich ort, Athair is mo tròcair, deonuich dh' ì se d' chònadh a beatha a chaithe gu creidmheach, agus gluasad a reir do thoil ann sa' bheatha so 'ta lathair, agus mar an ceudna gu 'm bi co-pairt aice do ghloir shiorruidh ann sa bheatha ata re teachd, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ A bhean a thig do thoirt buidheachais, feumaidh s' i an tabhartas gnathuichte a thoirt seachad; agus ma bhios comanach ann, is coir [illegible] han Comanach naomh a ghabhail.

CO-

CO-BHAGRADH, no Corruich agus Breitheamhnais Dhe air am foillſeachadh an aghaidh pheacairean, agus urnuighean araid ra 'n gnathuchadh air a' cheud la do 'n Charghas, agus air amanna eile, mar a dh-orduicheas an t'-Eaſbuig.

¶ An deigh na h urnuigh Mhaidne, air do 'n Liotan a bhi thairis a reir an doigh ghnathuichte, their a Miniſteir ann aite an leughaidh no ſa' chrannaig.

A Bhraithre, bha gnathachadh diaghaidh ann ſa' phriomh eaglais, ann toiſeach a Charghais, gu 'm bi a Mhuintir a rinn mhor pheaca comhruichte, air an cuir gu aithreachas foilaſach; agus air am peanaſachadh ſann t-ſaoghal ſo, chum gu 'm biodh am anama tearuinte ann la an Tighearna; agus air do dhaoine eile bhi air an teagaiſg le 'n eiſempleir ſin, gu 'm biodh tuill' eagail orra roimh pheaca.

Ann àite ſin (gus am bi 'n gnathachadh eaglais ceudna air a thoirt air ais a rithiſt, ni tha ri mhiannachadh gu mòr) chunncas iomchuidh air an àm ſo (ann bhur lathairſe uile) gu'm biodh earruinean cumanta do mhallachd Dhe an aghaidh pheacairean nach dean aithreachas, air an toirt as an t-ſeachdabh caibdeil thar an fhichiod do Dheutoronomi, agus as aitibh eile do 'n Scriobtuir, air an leughadh; agus gu 'm freagradh ſibh-ſe do gach earruin, Amen; a chum air fios fhaghail dhuibh ciod i mor dhibh-fheirg Dhe an aghaidh pheacairean, gu 'm bi ſibh ni 's mo air 'ur broſnuchadh gu fior aithreachas durachdach, agus gu 'n gluais ſibh na 's faicillich ann ſna laethibh cunnartach

ach ſo; a' teicheadh o na dubhailcibh tha toilltin mallachd Dhe le h-aidmheil 'ur beoil fein.

MAlluichte gu 'n rabh an duine a ni dealbh ſnaighte no leaghta, chum aoradh dha. Deut. xxvii, 15.

¶ *Agus freagraidh an ſluagh, agus their iad,* Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a mhalluicheas Athair agus a mhathair. Rann 16.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a dh' atharruicheas crioch fearain a choimhearſnuich, rann 17.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſean a chuireas an dall air ſeacharan ſan t-ſlighe, rann 18.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſean a chlaonas breitheanas a choigrich, an dilleachdain, agus na bantraich, rann 19,

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a bhuaileas a choimhearſnach gu h-uaigneach, rann 24.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a luidheas le bean a choimhearſnuich. Lebh. xx, 10.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a ghabhas duais air ſon duine neo-chiontach a mharbhadh, Deut. xxvii, 25.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh eiſin a chuireas a dhochas ann duine, agus a ni feoil na gairdean da, agus 'na chridhe ata claonadh air falbh o 'n Tighearna, Jerm. 2vii, 5.

F. Amen.

M. Malluichte gu 'n rabh na daoine neo-iochdmhor, luchd ſtriopachais, luchd adhaltrannais, daoine ſanntach, luchd iodhal-aodhraidh, luchd ana-caint, meiſgeirean, agus luchd breit air eigin, Mhat. xxv, 41. 1 Cor. vi, 9, 10.

F. Amen.

Miniſteir.

Ministeir.

NISE do bhri gu bheil a mhuintir fin uile malluichte (mar atá 'm faidh Daibhi a deanamh fia'nuis) tha a' mearachd agus a' dol air feacharan o aitheantibh Dhe, (air dhuinne bhi cuimhneachail air a bhreitheanas uabhafach tha 'n crochadh os ar ceann, agus do ghna ullamh gu tuiteam oirn) pilleamaid a dh' ionfuidh an Tighearna Dia, leis gach uile cho-bhruthadh agus ciuineachd cridhe; a' deanamh caoidh agus bròn air fon ar beatha pheacach, aig aithneachadh agus aig aidmheil ar ciontaibh, agus aig iarruidh toradh diongalta an aithreachais a thoirt uainn. Oir anios ata 'n tuagh air a cuir gu freamh nan craobh, agus gach craobh nach toir amach deagh thoradh, gearrar fios i, agus tilgear i s-ann teine. Is ni uabhafach tuiteam ann lamhan an De bheo; doirtidh é nuas uifge air na peacairean, ruibeachan, teinne agus pronafc, ftoirm agus doinnean; 's è fo *is* cuibhrin dhoibh ri òl; oir feuch, thainig an Tighearna as ionad comhnuidh a dh' fhiofrachadh aingeachd na muintir ata gabhail comhnuidh air an talamh. Ach co 's urrain la 'a theachd fhulang? Co a's urrain feafamh a nuair a thaifbeineas è è fein? Tha fhafgnadh na laimh, agus glanaidh fè urlar bualaidh, agus tionallaidh è a chruineachd ga fhabhali, ach loifgidh è a moll le teine nach feudar a mhuchadh. Thig la 'n Tighearna mar ghaduich s-ann oidhche; agus a nuair a their iad, Sith, agus ata na h-uile ni fabhailt, an fin thig fgrios obann orra, mar thig doilgheas air mnaoi ri faothair cloinne, agus cha dh' theid iad as. An fin foillfichear fearg Dhe ann la an dioghailtais, a rinn peacaich an dana, tre chrofantachd an cridhe, a charnadh fuas dhoibh fein, dream a rinn dimheas air maitheas, foighidin agus fad fhulangas Dhe, nuair a bha è 'g an fior ghairm gu h-aithreachas. An fin glaodhuidh iad orm-fa (a deir an Tighearna) ach cha 'n eifd me; iarruidh iad mi gu moch, ach cha 'n fhaigh iad mi; agus fin do bhri gu 'n d-fhuaithaich iad eolas, agus nach do ghabh iad eagal an Tighearna, ach ghabh iad grain do m'chomhairle, agus rinn iad di-mheas air mo fmachduchach. An fin bithidh fe tuille 's ana-moch bualladh aig an doras nuair a bhios an dorus air a dhunadh; agus tuille is ana-moch a bhi aig eigheach trocair nuair ata am ceartais ann. Och an guth uabhafach a bhreitheanais ro cheart, a bheirear amach orra, nuair a theirear riu, Imichibh fibhfe 'ta malluichte dh' ionfuidh an teine fhiorruidhe, a dh' ulluicheadh do 'n

'n diabhol agus d' a ainglibh. Uime ſin, a bhraithre, thugamaid aire s-ann am, nuair tha la na ſlainte ann, oir thig an oidhche ann 's nach urrain neach air bith obair a dheanamh; ach am fad 's ata 'n ſolus againne, creideamaid, s-ann t' ſolus, agus gluaiſeamaid mar chloinn an t' ſolus, chum nach tilgear ſinn ann dorchadas iomalach, far am bheil gul agus giosgan ſhiacla. Na mi ghnathuicheadh-mid maitheas De, tha gu trocaireach 'g ar gairm gu leaſachadh beatha, agus do iochd gun chrich-ſin tha gealla dhuinn maitheanas ann 's na chaidh ſeachad, ma philleas ſinn d' a ionſuidh le cridhe fior agus iomlan. Oir ge do tha ar peacanna dearg mar an Scarlaid, bithidh iad air an deanamh geal mar an ſneachda; agus ge do rabh iad mar churcair, gidheadh deanar iad geal mar oluinn. Pillibh, (a deir ar Tighearna) o bhur n-uile aingeachd, agus cha bhi bhur peaca na ſgrios dhuibh. Tilgibh air falbh uaibh 'ur mi dhiaghachd uile a rinn ſibh, deanuibh cridheachan nuadh, dhuibh fein, c'air ſon a bhaſuicheas ſibh, O thigh Iſrael, do bhri nach 'eil tlachd agam-ſa ann am bàs a neach ſin ata baſuchadh, a deir an Tighearna Dia? Pillibh ma ſeadh, agus bithidh ſibh beo. Ge do pheacaich ſinn, gidheadh tha feartagraidh againn maille ris an Athair, Joſa Crioſd am firean, agus is eiſin an iobairt reitich air ſon ar peacaidh. Oir leonadh è air ſon ar cionntaidh-ne, agus bhuaileadh è air ſon ar n-aingeachd. Uime ſin pilleadh-mid d' a ionſuidh-ſe, a ghabhas gu trocaireach ris gach peacair a ni fior aithreachas, air bhi lan dheirbhte dhuinn gu bheil è ullamh a ghabhail ruinne, agus lan toilleach gu mhaitheanas a thoirt dhuinn, mu thig ſinn na ionſuidh le fior aithreachas; mu gheileas ſinn dha, agus gu 'n gluais ſinn 'n a ſhlighibh o ſo ſuas; mu ghabhas ſinn oirn fein a chuing-ſin a tha ſo-ghiulan, agus eallach-ſan ata ea-trom, a chum eſin a leantuin ann iriſleachd, am foighidin, agus ann gradh, agus a bhi air ar ſtiuradh le riaghladh a Spiorad Naoimh ſan; do ghna aig iarruidh a ghloir-ſin, agus a deanamh ſeirbheis dha ann ar ſtaid ſhoaghaltach mar is cubhaidh le taingealachd. Ma ni ſinn ſo, ſaoraidh Crioſd ſinn o mhallachd an lagha, agus o 'n mhallachadh ro mhor a thuiteas orra ſan a bhios air an cuir air an laimh chli: agus cuiridh è ſinn air a laimh dheis, agus bheir è dhuinn beannachadh graſail Athar, aig iarruidh oirn ſeilbh a ghabhail d' a rioghachd ghlormhor fein; agus gu 'n deonuicheadh è ar toirt uile d' a h-ionſuidh, air ſon a throcair gun chrich. Amen.

¶ An

¶ An ſin theid iad uile air an gluinibh, agus air bhi do 'n Mhiniſteir agus do na cleirich air an gluinibh (s.ann aite ann cleachd leo an liodan a radh) their iad an t Salm ſo,

Miſerere mei Deus. Sal li.

DEAN trocair oirn, O Dhe, a reir do mhor mhaitheas; a reir lionmhoireachd throcaire, duth as mo lochda.

Ionlaid mi gu glan o 'm aingeachd; agus glan mi o 'm pheaca.

Oir tha mi 'g aideacha mo choireana; agus tha mo pheaca a ghna am fhia'nais.

A't aghaidhſe amhain pheacaich mi, agus rinn mi 'n tolc ſo ann a'd ſhealla; chum gu 'm bithe tu air t'fhireanacha ann a'd bhriathra, agus glan 'nuair bheirte breith ort.

Feuch, bha mi air mo chumadh an aingeachd; agus ann am peaca thorriche mo mhathair orm.

Ach feuch, iarruidh tu firinn an leith a ſtigh; agus bheir thu orm gu 'm tuig mi gliocas gu uaigneach.

Glanaidh thu mi le hiſop, agus bithidh mi glan; ni thu m'-ionlaid, agus bithidh mi ni ſgile na ſneachda.

Bheir thu orm gu 'n cluinn mi mu aoibhneas agus aiteas; chum gu 'n dean na cnamhan a bhris thu gairdeachas.

Tionda do ghnuis o'm pheacaibh; agus cuir as m'eacoire gu leir.

Dean dhomh cridhe glan, O Dhia, agus athnuadhaich ſpiorad ceart an taobh a ſtigh dhiom.

Na tilg o' d' lathair mi; agus na toir do Spiorad Naomha uam.

O thoir dhomh ſolas do chobhair aris; agus daingnich mi le d' Spiorad ſaor.

'N ſin teagaiſgeadh mi do ſhlighe do 'n aingidh; agus iompoichear peacaire a'd 'ionnſuidh.

Saor mi o chionta ſala, O Dhia, thuſa tha a' d' Dhia ſlainte dhomh; agus ſeinnidh mo theanga air t' fhireantachd:

Foſglaidh thu mo bhile, O Thighearna; agus foillſichidh mo bheul do mholadh.

Oir cha 'n 'eil thu 'g iarruidh iobairt, no bheirinn duit i; cha 'n 'eil thu gabhail tlachd ann an oſraile loiſgte.

Se 'n ſpiorad tuirſeach iobairt Dhia, cridhe briſt agus bruite, cha dean thuſa tar air O Dhia.

O bi fabhorach agus graſmhor do Shion; tog ſuas ballachan Hieruſalem.

'N ſin bithidh tu toilichte le iobairt fhireantachd, le ofraile agus tabhartais loiſgte ; 'n ſin tairgidh iad tairbh oga air t'altair.

Gloir do 'n Athair, &c.

Mar bha an tùs, &c.

A Thighearna dean trocair oirn.

A Chrioſda, dean trocair oirn.

A Thighearna, dean trocair oirn.

AR n-Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaibh, mar a mhaitheas ſin dhiobhſin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig am buaireadh ſinn, ach ſaor ſinn o olc. Amen.

M. O Thighearna ſabhail do ſheirbheiſich.

F. Tha cuir an dochas ann-ad.

M. Cuir comhnadh d' an ionſuidh o neamh.

F. Agus dion gu cumhaichdaichd iad gu ſiorruidh.

M. Cuidich ſinn, O Dhe ar Slanuiſhear.

F. Agus air ſon gloir t'ainm ſaor ſin ; bi trocaireach dhuinne peacairean, air ſga t'ainm.

M. O Thighearna, eiſd r' ar n-ùrnuigh.

F. Agus thigeadh ar glaodh do t'ionnſuidh.

Miniſteir.

Deanamaid Urnuigh.

O Thighearna, tha ſinn a' guidhe ort eiſd gu trocaireach r' ar n-urnuigh, agus caomhain an dream ſin uile ata 'g aideachadh am peacaidh dhuit-ſe, chum gu 'm faigh a mhuintir ſin aig am bheil an coguiſean 'g an diteadh le peaca, fuaſgladh le d' mhaitheanas trocaireach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

O Dhe ro chumhaichdaich, agus Athair throcaireach, aig am bheil iochd ris na h-uile dhaoine, agus leis nach fuathach ni air bith a rinn thu, aig nach 'eil tlachd an am bas peacair,

cair, ach leis am b' fhearr gu 'm pilleadh è o pheaca, agus gu 'm biodh è air a shabhaladh; maith dhuinne gu trocaireach ar cionntaidh; gabh ruinn, agus thoir solas dhuinne, tha muladach agus sgith le eallach ar peacaidh. 'S è do natar-sa do ghna bhi trocaireach; dhuit-se amhain buinidh maitheanas peacaidh. Air an aobhar sin caomhain sinn, a Thighearna mhaith, caomhain do shluagh a shaoradh leat; na toisich a' m breitheanas le d' sheirbheisich, tha nan duslach graineil agus na 'm peacaich thruagh; ach pill do chorruich air falbh uainne, ata gu h-uiriosal aig aideachadh ar grainealachd, agus a deanamh fior aithreachas air son ar coirreanna; agus dean deifir d' ar cuideachadh s ann t-saeghal so, chum gu 'm bi sin gu brath beo maille riut s ann t-saoghal ata ri teachd, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An sin their an sluagh na briathra so a leanas an deigh a Mhinisteir.

PIll sinn, O Thighearna mhaith, agus mar sin bithidh sinn air ar pilleadh. Bi fabharach, O Thighearna, bi fabharach do d'shluagh fein, tha pilltin do t-ionnsuidh le gul, le trasg, agus le urnuigh. Oir is Dia trocaireach thusa, lan do thruacantachd, fad-fhulangach, agus ro iochd-mhor. Tha thu 'g ar caomhnadh nuair tha sinn a' toilltin peanais, agus ann a' t-fheirg tha thu smuainteach air trocair. Caomhain do phobul fein, a Thighearna mhaith, coigil iad, agus na tigeadh t-oighreachd gu masladh. Eisd ruinn, O Thighearna, oir is mor t-iochd, agus a reir lionmhoireachd do throcairean amhairc oirne trid toillteanas agus eidir-ghuidhe do Mhic bheannuichte Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

GU 'm beannuicheadh, agus gu 'n gleidheadh an Tighearna sinn; gu 'n togadh an Tighearna solus a ghnuis suas oirn, agus gu 'n tugadh è dhuinn sith nis agus gu siorruidh. Amen.

SAILM

SAILM DHAIBHI

AIR AM PONCADH,

MAR THA IAD RA 'N SEINN NO RA 'N LABHAIRT ANN AN EAGLAISIBH.

URNUIGH MHAIDNE.

Cheud Latha.

Salm i. *Beatus vir, qui non abiit.*

SBEANNUICHTE an duine nach do gluais an comhairle na 'n aindiadhaidh, 'snach do sheas an slighe pheacaire; agus nach do shuidh an cathair luchd fochaid;

2 Ach tha a thlachd an lagh 'n Tighearna; agus ann a lagh ni e e fein a chleachda a la 's dhoiche.

3 Agus bithidh e cosmhuil ri craoibh suichte ri taobh a h-uisge; bheir amach toradh na h-am.

4 Cha searg a dhuileach mar an ceudna; agus beachduich ciod sam bith a ni e soirbhichidh leis.

5 Air son na haindiadhaidh, cha 'n 'eil e mar sin aca; ach tha iad mar mholl a sgapas a ghaoth bhar aghaidh na talmhain,

6 Uime sin cha 'n urra na h'aindiadhaidh seasamh ann am breitheanas; no idir na peacaire ann an co-thional nam fireana.

7 Ach 's aithne do 'n Tighearn slighe nam fireana; agus theid slighe na' n aindiadhaidh a leir sgrios.

Salm

Salm ii. *Quare fremuerunt gentes?*

CIA air son tha boile co buaireasach air na cinnich le cheile; agus c'arson tha 'n sluagh a smuaineach ni diamhain.
2 Tha righre na talmhain a seasamh suas, agus na huachdrain cuir comhairle ri cheile; 'naghaidh 'n Tighearna, agus an aghaidh ungaichte.
3 Briseamaid am boinn na 'm bloide; agus tilgeamaid an cuibhrichean uain.
4 Ni 'n ti tha chomhnuidh ar Neamha, gàire fanoid riu; bithidh iad na 'm cuis mhagaidh do'n Tighearna.
5 'N sin labhraidh e riu na fheirg; agus ni e 'n cradh na throm chorruigh.
6 Gidheadh shuidhich mi mo righ; air mo thulaich naomha Sion.
7 Searmoinichidh mi 'n lagh man do labhair an Tighearna rium; 's tu mo Mhac, 'n diu ghin mi thu
8 Iarr ormsa, agus bheir mi na cinnich mar oighreachd dhuit; agus iomal-chriocha an Domhain mar sheilbh.
9 Breuthaidh tu iad le slat iaruin; agus ni thu 'm briseadh nam bloide mar shoitheach cria-fheir.
10 Bithibh glic anois uime sin, a sibhse righre; bithibh foghlumte, sibhse tha na 'r breitheanna air thalamh.
11 Deanadh seirbheis do 'n Tighearn ann 'an eagal; agus deanabh gairdeachas dha le hurram.
12 Pogaibh am Mac, 'n teagul gu 'm bi corruigh air, agus gun sgriosar sibh o'n tslighe cheart; ma lasas fhearg (seadh, ach beag,) 'sbeannuichte iad uille a chuireas an dochas ann.

Salm iii. *Domine, quid multiplicati?*

TIGHEARNA, cia mar tha 'n drong tha cuir trioblaid orm a dol a mead; 'slionar iad tha 'g eiridh am aghaidh.
2 'Slionar aon tha 'g radh mu m' anam; cha 'n 'eil cobhair air a shon ann an Dia.
3 Ach 's tusa, O Thighearn, m' fhear dionaidh; 'stu mo ghloir, agus fear togalach mo chinn.
4 Ghair mi air an Tighearna le m' ghuth; agus chual e mi as a thalaich naomha.

5 Luidh

5 Luidh mi ſios agus choidil mi, agus dh'eirich mi ſuas a-
ris; oir chum an Tighearna ſuas mi.
6 Cha bhi eagal orm roimh dheich mile ſluaidh; a ſhuidhich
iad fein m'an cuairt am aghaidh.
7 Eirich ſuas, a Thighearn, agus cuidich leam, O mo Dhia;
oir buailidh tu mo naimhde air cnaimh an cial; bhris thu fia-
cla na n' aindiadhaidh.
8 Buinidh ſlainte do 'n Tighearna; agus tha do bheannucha
air do ſhlugh.

Salm iv. *Cum invocarem.*

CLUINN mi 'nuair a ghairmeas mi, O Dhia m' fhirean-
tachd; dh-fhuaſgail tù mi 'nuair a bha mi 'n trioblaid;
dean trocair orm, agus eiſd ri m' urnuidh.
2 O ſibhſe chlann nan daoine, cia fad bheir ſibh blaſbheum
do m' onair, agus tha leithid a thlachd agaibh an diamhanas, a-
gus a 'g iarruidh 'a deigh bhreugan?
3 Bitheadh fios agaibh fós air a ſo, gun a roghnuich Dia dha
fein 'n duine diadhaidh; 'nuair a ghairmeas mi air an Tighear-
na, cluinnidh e mi.
4 Seaſuidh ann an eagul, agus na deanaibh peaca; deanabh
cainnt ri 'ur cridhe, agus ann 'ur ſeomar, agus bithibh ſamhach.
5 Tairgibh iobairt fhireantachd; agus cuiribh ur dochas ann
ſan Tighearna.
6 Tha moran aig radh, co a nochdas duinn maith air bith.
7 Thighearna tog thuſa ſuas; ſolus do ghnuiſe oirne.
8 Chuir thu aibhneas ann am' chridhe o'n uair a tha 'n coir-
ce, am ſion, agus an ola a meudacha.
9 Luidhidh mi ſios ann an ſith, agus gabham fois; oir
's tuſa amhain, a Thighearna, bheir orm comhnuidh ann an
tearuntachd.

Salm v. *Verba mea, auribus.*

THOIR fanear mo bhriathra, O Thighearna, agus beach-
duich air mo ſmuain.
2 O eiſd thuſa ri guth mo ghlaoidh; mo righ, agus mo
Dhia; oir ſan ruit a ni mi m' urnidh.
3 Cluinnidh tu mo ghuth gu trathail, O Thighearn; gu moch
ſa

ſa mhatlin dearcam m' urnuigh a t' ionnſuidh, agus beachduich-
idh mi ſuas
4 Oir 's tuſa 'n Dia aig nach 'eil tlachd an aingeachd ; ni mó
a chomhnuicheas olc air bith a'd' fhochair.
5 Cha ſeas a mhuintir amaideach ann a' d' ſhealla ; oir 's fu-
athach iadſan uile a dh' oibricheas diamhanas.
6 Sgrioſaidh tu iadſan a labhras breugan ; 's gràin leis an
Tighearn an iot-fhuileach agus cealgach.
7 Ach air mo ſhonſa, thig mi dh' ionnſuidh do thighe,
eadhoin air lionmhoireachd do throcair ; agus ann a t' eagal ni
mi aodhra 's maire ri d' theampul naomha.
8 Treoraich mi Thighearn, ann a' d' t'fhireantachd, air ſon
mo naimhde ; dean do ſhlighe reidh roimh m' aghaidh.
9 Oir cha 'n 'eil fireantachd na bheul ; oir 's fior aingeachd
an taobh a ſtigh dhiu.
10 'S uaigh fhoſgailte an ſgornach : ni iad miodal le 'n
teangaidh.
11 Dean thuſa 'n ſgrios O Thighearn, leir-ſgrioſadh iad trè
n' as-innleachda fein ; tilg amach iad ann an lionmhorachd an
ain-diadhiachd, oir rinn iad ar-amach a' t aghaidh.
12 Deanabh iadſa uile gairdeachas a tha cuir n' dochais an-
ad ; bithidh iad a toirt buidheachais a ghna, chion gu 'n do
dhion thu iad ; bithidh iadſa leis an ionmhuin t'ainm aoibh-
neach anad.
13 Oir bheir thuſa, a Thighearn, do bheannucha do 'n fhi-
rean ; agus le d' chaoimhneas fabharach ni thu dhionadh mar
le ſge.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm vi. *Domine, ne in furore.*

O THIGHEARNA, na cronuich mi ann a' d'fheirg, ni mo
ſmachduicheas tu mi ann a' d' dhiuma.
2 O Thighearna, dean trocair oirm, oir tha mi lag ; O Thigh-
earna, ſlanuich mi oir tha mo chnamhan air an cradh.
3 Tha m' anam fòs fo thrioblaid gheur ; ach, a Thighearna,
cia fhad a ni thu peanas orm ?
4 Pill, O Thighearna, agus ſaor m' anam ; O teaſairg mi
air ſga do throcair.

5 Oir

5 Oir ann ſa bhas cha chuimhnich duine ortſa; agus co
bheir buidheachas duit ann ſan t' ſlochd.
6 Tha mi ſgi do m' oſnaich, tha mi ag ionlad mo leaba gach
oiche; agus a 'g uiſgeacha m' uridh, lem dheoir.
7 Tha mho mhaiſe air teireachduin le ſior thrioblaid; agus
air caithe air ſalbh air ſon m' uile naimhde.
8 Imichibh uam, ſibhſe uile ta 'g oibreacha diomhanais: oir
chual an Tighearna guth mo chaoine.
9 Chual an Tighearna m' iarrtas; gabhaidh 'n Tighearna ri
m' urnuidh.
10 Bidh mo naimhde uile air an claoidh, agus air an cradh
gu geur; bithidh iad air am pillidh air ais, agus air an cuir gu
grad naire.

Salm vii. *Domine, Deus meus.*

O THIGHEARNA mo Dhia, anad chuir mi mo dhochas;
teaſairg mi uathſan tha geur leanmhuin orm, agus ſaor mi.
2 'N teagal gu 'n ſluig e m' anam mar leomhan, agus gu 'n
reub ſe e na bhloideam feadh nach 'eil aon ann gu cobhair.
3 O Thighearna mo Dhia, ma rinn mi a leithid do ni: no
ma tha aingeachd ſam bith ann am lamha.
4 Ma dh'ioc mi olc dhaſan a bhuinn gu cairdeil rium; feadh,
ſhaoir mi a neach tha gun aobhar air bith na namhad dhomh.
5 'N ſin dian leanadh mo namhad m' anam, agus glaca e
mi, feadh, ſaltradh e mo bheatha ſios gu talamh, agus leagadh
e m' onoir ſan dus.
6 Seas ſuas, O Thighearna, ann a' d' chorruich, agus tog
ſuas thu fein, air ſon corruich mo naimhde; eirich ſuas air mo
ſhon ann ſa bhreith a dh'aithn thu fein.
7 Agus mar ſin thig tional an t' ſluaigh ma 'n cuirt duit;
air an ſgaſa uime ſin tog ſuas thu fein aris.
8 Bheir an Tighearna breith air an t' ſluagh; thoir binne
dhomhſa, O Thighearn; a reir m'ionracas, agus a reir a neo-
chiontais tha ann am.
9 O thigeadh aingeachd an ain-diadhaidh gu crich; ach
ſtiuir thuſa an t'ionracan.
10 Oir dearbhaidh 'n Dia co'thromach; ma ſior chrichean a-
gus na hairnean.
11 Thig mo chobhair O Dhia: 'n ti choimhdeas iadſa 'gam
bheil cridhe ceart.

12 Is breatheamh co'thrumach Dia, laidir agus foidhidneach ;
agus tha Dia air a bhrofnacha gach la.
13 Mur pill duine, liomhaidh e chlaidhe : lub e a bhodha, a-
gus rinn e deas e.
14 Dhumhluich e dha fein inneala bais ; fhonruigh e fhaidh-
de 'naghaidh luchd geur-leanmhuin.
15 Feuch, tha e faoithreacha le h'olc ; thorruiche e le bron,
agus rug e aindiagheachd.
16 Threachail agus chladhaich e fuas flochd ; agus tha e
fein air tuiteam fan doruin a rinn e air fon chaich.
17 Oir thig a fhaothair air a cheann fein ; agus tuitidh ain-
geachd air a chlaigin fein.
18 Bheir mife buidheachas do'n Tighearn, a reir fhireant-
achd ; agus bheir mi mola do dh' ainm an Tighearna as ro
airde.

Salm viii. *Domine, Dominus nofter.*

O Thighearna ar 'n uachdran, cia oirdhearc t' ainm ann fan
t' faoghal uile ; thufa a fhuidhich do ghloir os cionn na
neamha !
2 A beul fior naoidheana agus chiochran, dhorduigh thu
neart airfon do naimhde, chum gu'n cuireadh tu naimhde agus
an dioghaltach na 'n toft.
3 Oir bheir mife fanear do neamha, eadhon oibre do mheoir;
a ghealach agus na reulta a rinn thu orducahadh.
4 Ciod e 'n duine, gu'm bheil thu cuimhnicheil air ; agus
mac an duine gu m' fiofraicheadh tu e.
5 Rinn thu e na 's ifle na na haingil ; g'a chrunadh le gloir
agus onoir.
6 Tha thu g'a dheanamh gu uachdranachd bhi aige air oibre
do lamha ; agus chuir thu na h-uile nithe ann an iochdranachd
fo chafan.
7 Uile chaoirich agus dhaimh ; feadh, agus ainmidhean na
machrach;
8 Eunlaithe nan fpeur agus iafg a chuan ; agus ciod fam bith
a ghluaifeas tre fhlighe a chuan.
9 O Thighearna ar 'n uachdran, cia oirdhearc t' ainm ann
fan t' faogal uile !

URNUIGH MAIDNE.

Salm ix, *Confitebor tibi.*

BHEIR mi buidheachas dhuit, O Thighearna, le m' uile chridhe; labhraidh mi air t' oibre miorbhuileach gu leir:
2 Bithidh mi ait agus ni mi gairdeachas annad; feadh, air
t' ainm ni mi m' òran, O thusa as ro airde.
3 'M feadh tha mo naimhde air an iomain air ais; tuitidh
agus sgriosar iad a'd' lathair.
4 Oir shეas thu mo choir, agus mo chuis; tha thu air do
shuidheacha san ri-chathir a bheir breith cheart.
5 Chronuich thu na cinnich, agus sgrios thu na h'aindiadh-
aidh; chuir thu mach an ainm gu saoghal nan saoghal.
6 O thus a namhaid, thainig dorainne gu crich bhith bhuan;
eadhon mar na bailte a rinn thu sgrios; tha 'n cuimhneachan
air a leir-sgrios maille riu.
7 Ach mairidh an Tighearna gu siorruidh; dhumhluich e
fos a chathair airson breitheanais.
8 Oir bheir e breith air an t' saoghal am fireantachd; agus
frithealaidh e fior bhreitheanas do 'n t-sluagh.
9 Bithidh 'n Tighearna fos na dhidean do'n mhuintir ata air
am foireigne; eadhon na thearmunn ann am trioblaid.
10 Agus cuiridh iadsa, aig am bheil eolas air tainm, an doch-
as annad; oir a Thighearna, cha do dhearmaid thu riamh or-
rasan a dhiarr thu.
11 O molaibh 'n Tighearn, tha chomhnuidh ann an Sion;
nochdaidh do 'n tsluagh a dheanadas.
12 Oir an nuair a ni e rannsucha air fuil, cuimhnichidh e
iad: agus cha dearmaid e gearan nam bochd.
13 Dean trocair orm, O Thighearna; beachduich an trio-
blaid tha me fulang uathasan, aig am bheil fuath dhomh, thusa
a thogas suas mi o gheataibh a' bhais.
14 Chum gu nochd mi do mholadhsa gu leir an taobh a
steach do gheataidh nighean Shion; ni mi gairdeachas an ad
shlainte.
15 Tha na cinnich air dol fudha sios ann san t' slochd a rinn
iad; ann sa cheart lion a dh'fholuich iad os n' iosal, tha 'n casan
an sas.
16 Tha fios gu 'n cuir an Tighearna 'n gniomh breitheanas;
tha 'n taindiadhidh air a ribeadh ann an obair a lamha fein.

17 Tilgear an taingidh a dh' ifrinn ; agus gach uile ſhluagh
a dhi-chuimhneacheas Dia.
18 Cha bhi 'm bochd an comhnuidh air a dhearmad ; 's cha
teid comhnuidh fhoidneach a neach ata ciuin a mhille gu ſior-
ruidh.
19 Eirich a Thighearn, 'sna bitheadh an lamh an uachdar aig
duine ; thuga breith air na cinnich ann a' d' ſhealla.
20 Cuir eagal orra, O Thighearn, chum gu 'n aithnich na
cinnich nach 'eil iad fein ach na daoine.

Salm x. *Ut quid Domine ?*

C'ARSON tha thu ſeaſamh co fhad as, O Thighearn, agus
a folach do ghnuis an am feumail na trioblaid.
2 Airſon an-mhiann fein tha n' taindiadhaidh geur-leanmhuin
nam bochd ; bitheadh iad air an glaca ſan innleachd ſheolta a
dhealbh iad fein.
3 Oir rinn an taindiadhaidh uaill a miann a chridhe fein ;
agus labhraidh e gu maith umpaſa tha ſanntach muintir is
grain le Dia.
4 Tha 'n taindiadhaidh co dairbh, 's nach 'eil urram aige
do Dia ; ni mo tha Dia na uile ſmuainte.
5 Tha ſhlighibh an comhnuidh doileaſach ; tha do bhreith-
eanais fada ſuas as a ſhealla, agus uime ſin tha e toirt dubhlann
a naimhde gu leir.
6 Oir thuirt e na chridhe, hu ! cha tilgear ſios mi chaoidh ;
's cha 'n eirich dochan dhomh.
7 Tha bheul lan do mhallucha, do cheilg, agus do dh' fheall ;
fo theangaidh tha ain-diadhachd agus diamhanas.
8 Tha e luidhe os-nioſal ann an oiſine mearlaidh nan ſraid-
ean ; agus tha e gu diamhair ann a uaghe oſ-nioſal a murta a
neochiontaich, tha ſhuile ſuichte an aghaidh nam bochd.
9 Oir tha e luidhe am feithe gu huaigneach, eadhon mar
leomhan tha e luidhe ann a uaghe ; chum gu'n eignich e 'mbochd.
10 Tha e 'g eigneach nam bochd ; 'nuair a gheibh e iad na
lion.
11 Tuitidh e ſios agus iſlichich e e fein ; chum gu 'n tuit
coi'thional nam bochd ann lamha a cheannardan.
12 Thuirt e na chridhe, hu ! dhichuimhnich Dia ; dh'fholuich
e air falbh aghaidh, agus cha 'n fhaic e chaoidh e.
13 Eirich, O Thighearna Dhia, agus tog ſuas do lamh ; na
dearmaid am bochd.
14 C'arſon a bheireadh an taingidh toibheum do Dhia ; 'm

feadh a deir e na chridhe, hu ! Dhia, cha 'n 'eil curam agad
dheth.
15 'S cinnteach gu 'm fac thu e : oir chi thu ain-diadheachd
agus do-choir.
16 Chum gu 'n gabh thu chuis ann a'd' laimh ; bheir am
bochd e fein thairis duit, oir 's tu fear cuidich an neach gu 'n
charaid.
17 Bris thusa cumhachd an ain-diadhaidh agus a mhi-run-
aich ; thoir air falbh ain-diadheachdsa, agus cha 'n f haith thu
haon.
18 'S e 'n Tighearn is Righ gu saoghal nan saoghal ; agus tha
na cinnich air an leir-sgrios as an tir.
19 Thighearna, chual thu iarrtas nan bochd ; tha thu g' ul-
lacha an cridhe, agus eisdidh do chluas ris.
20 A chuideacha an dileachdain agus nan truaghan gu 'n
choir; chum 's nach bi duine an talmhain ni smo air arducha
nan aghaidh.

Salm xi. *In Domino confido.*

ANN san Tighearn tha mi cuir mo dhochais ; cia mar their
sibh ma feadh ri m' anam, gum bu choir dhi teiche mar
eun chum an t' sleibh ?
2 Oir feuch, tha n' tain-diadhaidh a luba am bodha, agus a
gleusa an saighde 'n taobh a steach do 'n bhalg ; chum gu 'n
tilg iad os-niosal orrasan aig am bheil cridhe fior.
3 Oir bithidh na bunaite air an tilge sios ; agus ciod a rinn
am firean ?
4 Tha 'n Tighearn na theampull naomha ; tha righ-chathair
an Tighearn air neamh.
5 Tha shuile a beachducha air a bhochd ; agus feuchaidh a
rosga clann nan daoine.
6 Is taitneach do 'n Tighearn am firean ; ach s' fuathach le a-
nam an tain-diadhaidh, agus an neach tha gabhail tlachd an
aingeachd.
7 Air an ain-diadhaidh doirtidh e, paintere, teine agus pro-
nasc, stoirm agus doinean ; 's e so an cuibhrinn ra ol.
8 Oir 's ionmhuin leis an Tighearn cho'thromoch an f hi-
reantachd ; agus beachdaichidh a ghnuis an ni 'ta ceart.

URNUIGH

URNUIGH FEASGAIR.

Salm xii. *Salvum me fac.*

CUIDICH mi, Thighearna, oir cha d' fhaga aon duine diadhaidh; oir tha na firinich air teireachduin a measg clann nan daoine.
2 Tha iad a labhairt diamhanas gach aon r'a choimhearsnach; cha 'n 'eil iad ach ri miodal le 'n bilibh, agus cealgach na n' cridhe dubailt.
3 Spionaidh 'n Tighearn amach uile bhilibh na ceilg; agus an teangadh labhras nithe uaibhreach
4 A thuirt, le 'r teanga' bheir sinn buaidh; 'sinne a mhuintir bu chor a radh, co 's Tighearn thairis oirn?
5 'Noise airson trioblaid neo-sholasach an sheumaich; agus air sga osnaich dhomhain nam bochd;
6 Eiridh mi suas, arsa 'n Tighearn; agus ni mi cobhair air gach aon o neach tha 'g ata na aghaidh, agus bheir mi fois dha.
7 'S briathra fior-ghlan briathra an Tighearn; eadhon mar an t or, tha air a dhearbha an talamh, agus air a ghlanadh seachd uaire ann an teine.
8 Coimhididh tu iad, O Thighearn; gleidhidh tu e on line so gu sioruidh.
9 Tha 'n taingidh gluasachd air gach taobh; nuair tha iad air an arducha tha clann nan daoine air an cuir gu achmhasan.

Salm xiii. *Usque quo Domine?*

CIA fad a dhi-chuinicheas tu mi, O Thighearn, 'n ann gu siorruidh; cia fhad a dh' fholaicheas tu do ghnuais uam?
2 Cia fhad a dhiarrais mi comhairl am anam, agus a bhitheas mi craiteach le imcheist am chridhe; cia fhad a bheir mo naimhde buaidh thairis orm?
3 Thoir fainear agus cluinn mi O Thighearna mo Dhia; soillisich mo shuile chum nach caidil mi ann sa bhas:
4 'N teagal gu 'n abair mo namhaid, bhuadhaich mi na aghaidh; oir ma thilgear sios mi, ni iadsan tha cuir trioblaid orm gairdeachas ris.
5 Ach tha mo dhochas ann a'd' throcair; agus tha mo chridhe aobhneach ann a'd' shlainte
6 Seinnidh me mu 'n Tighearna chean gun do bhuin e cho gradhach

gradhach rium; feadh, molaidh mi ainm an Tighearna s' ro airde.

Salm xiv *Dixit insipiens.*

THUIRT an t'amadan na chridhe; cha 'n 'eil Dia ann.
2 Tha iad truaillidh, agus air fas uamhara na n' oibre; cha 'n 'eil a haon a deanamh maith, cha 'n 'eil a haon.
3 Dh' amhairc an Tighearn fios o neamha air chloinn nan daoine: dh fhaicin 'n raibh neach air bith a thuige, 'fa dhiarradh an deidh Dhia.
4 Ach tha iad uile air dol as an t'flighe, tha iad gu leir air fas uamhara; cha 'n 'eil a haon a ni maith, cha 'n 'eil a haon.
5 'S uaigh fhosgailte an fgornach; mheall iad le 'n teanga; tha nimh na nathraichin fo 'm bilibh.
6 Tha 'm beul lan do mhallucha agus do fhearbhachd; tha 'n cafan luath gu fuil a dhorta.
7 Tha doghrain agus mi-fhonas na 'n flighe, 's cha n aithne dhoibh flighe na fith; cha 'n 'eil eagal De roimh an fuile.
8 Nach 'eil eolas aca, gu 'm bheil iad uile na 'n leithide fin do luchd deanamh 'n uilc; ag ithe fuas mo fhluaidh mar gu 'm b' aran iad, agus gun ghairm air an Tighearn?
9 'N fin thugadh ann an eagal mor iad, eadhon far nach robh eagal: oir tha Dia ann an ginealach an fhirean.
10 Air 'urfonfa, rinn fibh maga air comhairle 'n duine bhochd; cheann gu 'm bheil e cuir a dhochais ann fan Tighearna.
11 Co bheir flainte do Ifrael a Sion? 'nuair a thiondas an Tighearn air ais bruid a fhluaidh, 'n fin ni Iacob gairdeachas, agus bithidh Ifrael ait.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha iii.

Salm xv. *Domine, quis habitabit?*

THighearna, co ni comhnuidh ann a'd' phallein; na co ghabhas tamh air do thulaich naomha?
2 Eadhon a neach a chaitheas a beatha gu neo-thruaillidh; agus a ni an ni tha ceart, agus a labhras an fhirinn o chridhe.

3 A neach nach do chleachd ceilg na theangaidh, 's nach d'
rinn olc d'a choimhearſnach; agus nach tug toibheum do
choimhearſnach.
4 A neach nach dealbh leis fein, ach tha iosal na ſhuil fein;
agus aig am bheil meas orraſan air am bheil eagal an Tighearn.
5 A neach a mhionaicheas do choimhearſnach, agus nach
meall air; ge'd' chuireadh e e fein a dhe-laimh.
6 A neach nach tug ſeachad airgid air ocar; 's nach do
ghabh duais an aghaidh an neo-chiontaich.
7 Co air bith a ni na nithe ſin; cha tuit e chaoidh.

Salm xvi. *Conſerva me, Domine.*

COimhid miſe, O Dhe; oir anad chuir mi mo dhochas.
2 Thuirt thu ris an Tighearn, o m' anam: 's tu mo Dhia,
tha mo mhaoin mar neo-ni dhuitſe.
3 Tha mo thlachd uile ann ſna naoimh tha air thalamh; a-
gus a mheud ſa bheir barachd an ſubhailc.
4 Ach a mhuintir a ruidheas an deidh De eile; bithidh aca
trioblaid mhor.
5 'N tabhartais dhithe do fhuil cha tairg miſe; ni mo ni
mi luaidh air an ainme am bhilibh.
6 Se 'n Tighearna fein cuibhrinn m' oighreachd, agus mo
chupain; ſeaſaidh tu mo chrannachar.
7 Tha 'n crannachar air tuiteam dhomhſa am fonn maiſeach;
ſeadh tha oighreachd bhreagh agam.
8 Bheir mi taing do 'n Tighearna airſon rabha thoirt domh;
tha m' airne g'am ſmachducha 'n am na hoiche mar 'n ceudna.
9 Chuir mi Dia a ghna romham; oir tha e air mo laimh
dheas, uime ſin cha tuit mi.
10 Uime ſin bha mo chridh ait, agus rinn mo ghloir gair-
deachas; ni m' fheoil mar an ceudna tamh an dochas.
11 Oir ciod uime? cha 'n fhag thu m' anam an ifrinn; ni
mo cheaduicheas tu do d' aon naomh truailleachd fhaicin.
12 Nochdaidh tu dhomh ſlighe na beatha, an a' d' lathair
tha iomlaine aoibhneis; agus aig do laimh dheas tha ſolas a'
chaoidh.

Salm xvii. *Exaudi, Domine.*

CLUINN a choir, O Thighearn, thoir fanear mo ghearain;
agus eiſd ri m' urnuidh, nach 'eil dol a mach a bilibh
fealltach.

2 Thige

2 Thige mo bhreith amach o t' f hianais ; agus amhairce do
fhuile air a ni tha co-thromach.
3 Dhearbh agus dh' f hiosfruich thu mo chridhe, 'nam na h-
oiche ; dh' f heuch thu mi, agus cha 'n f haith thu aingeachd
ann am ; oir tha mi cuir romham gu tur nach toir mo bheul
oilbheum.
4 Airfon oibre dhaoine th'air an deanamh an aghaidh briath-
ra do bhilibh ; ghleidh mi mi fein o fhlighe a mhiltf hear.
5 O cum thufa fuas mo ghluafachd ann a'd' cheumna ; chum
nach fleamhnuich mo chas-cheuma.
6 Ghair mi ort, O Dhia, oir cluinnidh tu mi ; crom do chluas
rium, agus eifd ri m' bhriathra.
7 Nochd do chaoineas gradhach iongantach, thufa is flanuidh-
ear dhoibhfe a chuireas an earbfa annad ; O mheud fa chuireas
an aghaidh do laimh dheas.
8 Gleidh mife mar chloich ful ; foluich mi fo dhubhar do
fgiatha.
9 O'n ain-diadhaidh tha cuir trioblaid orm ; tha mo naimh-
de 'g iatha ma 'n cuairt domh, a thoirt air falbh m' anama.
10 Tha iad druidte fteach nan faill fein ; agus tha 'm beul
a labhairt nithe uaibhreach.
11 Tha iad a feall-f heithe ann ar flighe air na huile taobh ;
a tionda 'n fuile fios ris an talamh.
12 Cofmhuil ri leomhan tha gionach gu chobhartaich ; agus
mar gu 'm be cuilein leomhain crubadh ann an ionadaibh dia-
mhair.
13 Eirich, a Thighearn, dean a mheala, agus tilg fios e ; faor
m' anam o'n ain-diadhaidh, tha mar do chlaidhe fa.
14 O dhaoine do laimhe, O Thighearn, O na daoine, tha mi
'g radh, agus on droch fhaoghal ; aig am bheil an cuibhrinn fa
bheatha fo, muintir tha thu lionadh am bronn le d' ionmhas fo-
luichte.
15 Tha clann aca a reir a miann, agus tha iad ag fagail fuidh-
eal a maoin d a 'n leanbaibh.
16 Ach air mo fhonfa, beachdaich mi air do lathaireachd
ann am fireanteachd ; agus 'n uair mhofglas mi fuas 'n deidh do
chollais, bithidh mi rearuichte leis.

URNUIDH FEASGAIR.

Salm xviii. *Diligam te, Domine.*

GRadhuichidh mi thu O Thighearna mo neart, ſe 'n Tigh-
earna mo chairaig chloiche, agus mo dhaingneach ; mo
Shlanuif hear, mo Dhia agus mo threiſe, ann ſan cuiream mi
mo dhochas, mo thairgid, adhairc mo ſhlainte fos, agus mo
thearmunn,
2 Gairidh mi air an Tighearn 'n ti is fiu moladh f haotain ;
mar ſin bithi mi tearuinte o'm naimhde.
3 Dhiath broinn a bhais um am ; agus chuir na hain-diadh-
eachd eagal orm.
4 Thainig pianta Ifrion ma 'n cuairt domh ; agus rug eang
aich e bhais orm.
5 Ann mo thrioblaid gairidh mi air an Tighearna ; agus ni
mi gearan ri m' Dhia.
6 Mar ſin cluinnidh e mo ghuth as a theampul naomha, a-
gus thig mo ghearan na lathair, theid e eadhoin a ſteach na
chluaſa.
7 Chriothnaich agus chrith an talamh ; chra ſior bhunaite na
'n cnoc fos, agus dh' athruicheadh iad, cheann gu 'n rabh fearg
air.
8 Chaidh deatach amach na lathair ; agus teine claoiteach
as a bheul, ionnas gun laſadh eibhle leis.
9 Lub e na neamha fos, agus thainig e ſios ; agus bha e dor-
cha fo chaſa.
10 Mharcaich e air no Ceriobe, agus rinn e itealaich ; thai-
nig e 'g itealaich, air ſgiatha na gaoithe.
11 Rinn e ionad diamhair do 'n dorchadas ; a phailluin ma
'n cuairt d'a le uiſge dorcha, agus neoil thiugh ga choducha.
12 Aig dealradh a laith'reachd dhathruiche a neoil ; clacha-
meallain, agus eibhle teine.
13 Chuir 'n Tighearna mar 'n ceudna amach a neamha, agus
thug 'n ti 's airde uaithe a thairneanach ; clacha-meallana agus
eibhle teine.
14 Chuir e mach a ſhaighde, agus ſgaoil e iad ; thilg e mach
dealanach, agus ſgrioſadh iad.
15 Chunncas na ſruthain uiſge ; agus bha bunaite an domh-
ain air an leaga ris le d' achdmhaſan, O Thighearna le ſeide a-
nail do dhiumadh,

16 Cuiridh e nuas o' ionad arda gu miſe ghabhail ; agus bheir
e mi mach a uiſge lionmhar.
17 Saoraidh e mi o'm namhad is treiſe, agus uathaſa tha toirt
fuath dhomh ; oir tha iad ro threin air mo ſhon.
18 Chuir iad romham ann an la mo-thrioblaid ; ach be 'n
Tighearn b' f hear cumail ſuas domh.
19 Thug e mach mi fos gu aite fuaſgailt, thug e mach mi,
eadhoin a cheann gu 'n robh deadh-ghean aige dhomh.
20 Bheir an Tighearna duais dhomh areir mo dheanadas
chothromach ; areir glainid mo lamh bheir e dioladh dhomh.
21 Cheann gun ghleidh mi ſlighibh an Tighearna ; agus
nach do threig mi mo Dhia, mar a ni 'n taingidh.
22 Oir tha ſuil agam r'a reachda gu leir ; agus cha tilg mi
uam aitheanta.
23 Bha mi fos neo-thruaillidh na fhianuis ; agus dh'f huath-
aich mi m' aingeachd fein.
24 Uime ſin bheir an Tighearna duais domh areir mo dhean-
adas cothrumach ; agus areir glaine mo lamh an ſealla a ſhul.
25 Ris an neach tha naomha bithidh tu naomha ; agus ris 'n
duine f hoirfe bithidh tu foirfe.
26 Ris an neach tha glan, bithidh tu glan ; agus ris a neach
tha daoirbh, foghlumidh tu bhi daoirbh.
27 Oir ſabhalaidh tu 'n ſluagh tha 'n teinn ; agus bheir thu
ſios ſealla an uaibhrich.
28 Laſaidh tu mo choinneal ; agus bheir an Tighearna
mo Dhia mo dhorchadas gu ſoillſe.
29 Oir annad cuiream bun oſcionn armailte dhaoine ; agus
le cuideacha mo Dhia bheir mi mo leum thar a bhalla.
30 'Slighe neo-thruaillidh ſlighe Dhe ; tha guth an Tigh-
earna fos air a dhearbha ann ſan teine ; ſe 's fear dionaidh
dhoibhſin uile a dhearbas ris.
31 Oir co is Dia ach an Tighearna ; no co aig am bheil
neart ſam bith, ach ar Dia ?
32 Se Dia a chrioſras mi le neart cogaidh ; agus a ni mo
ſhlighe foirfe.
33 Ni e mo chaſan mar chaſan feidh ; agus cuiridh e mi
ſuas gu h'arda.
34 Teagaiſgidh e mo lamhan gu cath ; agus briſidh mo
ghairdeaine eadhon bodha ſtailin.
35 Thug thu dhomh dionadh do ſhlainte ; cumaidh do
lamh dheas fos ſuas mi ; agus ni t'achdmhaſan gradhach miſe
mor.

36 Ni thu rum gu leoir fo'm gu imeachd ; chum nach ſleamh-
nuich mo chas cheuma.
37 Leanaidh mi mo naimhde, agus glacaidh mi iad ; ni mo
philleas mi air ais, gus an ſgrios mi iad.
38 Buailidh mi iad, gus nach urra iad ſeaſamh ; ach tuiteam
fo 'm chaſan.
39 Chrioſlaich thu mi le neart chum a chatha ; tilgidh tu
ſios mo naimhde fo'm.
40 Thug thu fos air mo naimhde an cul a thionda rium ;
agus ſgrioſaidh mi iadſan aig am bheil fuath dhomh.
41 Glaodhidh iad, ach cha bhi aon ann a ni cobhair orra ;
ſeadh, glaodhidh iad eadhoin ris an Tighearn, ach cha chluinn e
iad.
42 Buailidh mi iad cha mion ris an duſlach roimh 'n ghaoith ;
tilgidh mi mach iad mar chriadh air na ſraidean.
43 Saoraidh tu mi o ſtri an t' ſluaigh ; agus ni tu ceann nan
cinneach dhiam.
44 Ni ſluagh air nach 'eil eolas agam ; ſeirbheis domh.
45 Cho luath ſa chluinneas iad umam, geillidh iad dhomh ;
ach ni chlann choimheach miodal rium.
46 Failnichidh chlann choimheach ; agus bithidh geilt orra
as am prioſanna.
47 'S beo an Tighearna, agus beannuichte gu 'n raibh m'
fhear cuidich laidir ; agus gu'n robh Dia mo ſhlainte air a mho-
ladh.
48 Eadhoin an Dia chi gu 'n diolair mi ; agus a cheannſuich-
eas an ſluagh dhomh.
49 'S eiſean a dh'fhuaſglas mi om naimhde ain-iochdmhor,
agus a chuireas ſuas mi oſcion m'eaſcairde ; fuaſglaidh tu mi on
duine aingidh.
50 Air an aobhar ſo bheir mi cliu dhuit, O Thighearn,
'meaſg na n' cinneach ; agus ſeinnidh mi moladh do t'ainm.
51 Mor ſhoirbheas bheir e do righ ; agus nochdaidh a
chaoimhneas graidh d'a ungach fein Daibhi, agus da ſhliochd
gu brath.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha iv.

Salm xix. *Cœli enarrant.*

THA na neamha cuir an ceill gloir Dhe; agus na ſpeura nochda obair a lamha.
2 Tha aon latha g' innſe do latha eile; agus oiche a dearbha do dhoich eile.
3 Cha'n 'eil cainnt na comhradh; ach cluinntear an gun thana na meaſg.
4 Chaidh 'n toirm amach da gach uile thir; agus am briathra gu criocha an t' ſaoghail.
5 Annta ſhuidhich e pailluin do 'n ghrein; thig mar fhear nuadh poſta mach o ſheomar, agus ni gairdeachas mar fhuamh-fhear a ruidh a churſa.
6 Tha e dol amach o iomal na neamha, agus a ruidh ma 'n cuairt gu chrich aris; agus cha 'n fholaichear ni o theas.
7 'S lagh gun truaille lagh an Tighearn, 'g iompucha an anma; tha teiſteas an Tighearna cinnteach, agus a toirt gliocas don t' ſimplidh.
8 Tha reachda an Tighearna ceart, agus a deanamh a chridhe aoibhneach; tha aitheanta an Tighearna fior-ghlan, agus a toirt ſolus do na ſuile.
9 Tha eagal an Tighearna glan, agus mairidh e gu ſior-ruidh; tha breitheanais an Tighearna fior, agus cothrumach gu hiomlan.
10 'S fearr ri 'n iarruidh iad nan t'or, ſeadh na moran a dh' or fiorghlan; na 's milſe fos na mhil, agus a chir mheala.
11 Os-bar, ann 'ta tha do ſheirbheiſeach air a theagaſg, agus ann an coimhead tha duais mhor.
12 Co dh'fheudas innſeadh cia tric a bheir e oilbheum; O glan thuſa mi o'm chionta dhiamhair.
13 Coimhead do ſheirbheiſeach fos o pheacaibh andana, 'm teagal gh 'm faith iad n' Tighearnas thairis orm; mar ſin bithidh mi neo-thruaillidh, agus neo-chiontach o 'n oilbheum mhor.

14 Bithidh briathra mo bheul, agus ſmuainte mo chridhe; a
ghna taitneach ann a'd' ſhealla.
15 O Thighearna mo neart agus m'Thear-ſaoruidh.

Salm xx. *Exaudiat te, Dominus.*

GU 'n cluinn an Tighearn thu ann la do thrioblaid; gu 'n
deanadh ainm Dhe Iacob do dhionadh.
2 Gu 'n cuireadh e cobhair a t'ionnſuidh on t'ſanctuaridh;
agus gu neartuiche e thu a Sion.
3 Gu'n cuimhnich e t'uile thabhartais; agus gu'n gabh e t'
iobairt loiſgte.
4 Gu'n deonuich e dhuit miann do chridh; agus gu'n coilion
e t'uile intinn.
5 Ni ſinn gairdeachas ann a' d' ſhlainte, agus gaire buagha
ann an 'n ainm an Tighearna 'ar Dia; gu'n co'liandh an Tigh-
earna t' iarrtais gu leir.
6 Noiſe tha fios agam, gu'm bheil an Tighearn a cuideachadh
ungaiche fein, agus gu 'n eiſdidh e ris o fhlaitheas naomha;
eadhoin le neart fallain a laimhe deis.
7 Tha cuid a cuir an earbſa ann an carbadaibh, agus cuid
ann an eich; ach cuimhnichidh ſinn ainm 'n Tighearna 'ar Dia.
8 Tha iad air an toirt ſios, agus air tuiteam; ach tha ſinn
air eiridh, agus 'nar ſeaſamh direach.
9 A Thighearna, teaſuirg, agus cluinn ſinn, O Righ neamha;
'nuair a ghairmis ſinn ort.

Salm xxi. *Domine, in virtute tua.*

NI 'n righ gairdeachas ann a'd' neart, O Thighearna; ana-
barach ait bithidh e ann a'd' ſhlainte.
2 Thug thu dha miann a chridhe; 's cha d' aicheadh thu
dha athchuinge a bhilibh.
3 Oir bheir thu coineamh dha le beannuchduibh maitheis;
agus cuiridh tu crun a dh' or fior ghlan air a cheann.
4 Dhiarr e beatha ort, agus thug thu dha beatha fhada;
eadhoin gu brath.
5 Tha a onoir mor ann a'd' ſhlainte; gloir agus urram mor
leagaidh tu air.
6 Oir bheir thu dha ſonas ſiorruidh; agus ni thu e ait le
aoibhneas do ghnuiſe.
7 Agus c'arſon? cheann gu bheil an righ a cuir a dhochais
ſan Tighearn; agus ann an trocair an ti 's ro airde cha bhi e air
a mhealladh.

8 Motheichidh

8 Moithichidh do naimhde gu leir do lamh; gheibh do lamh
dheis amach a mhuintir aig am bheil fuath dhuit.
9 Ni thu iad mar amhuinn theintich an am do chorruich;
fgriofidh 'n Tighearn iad ann a dhiumadh, agus caithidh an
teine iad.
10 Spionaidh tu an toradh as an talamh; agus an fliochd a
meafg clann nan daoine.
11 Oir fhonruich iad olc a t aghaidh; agus fmaoinich iad a
leithid a dhiunleachd 'f 'nach b' urra iad a choilionadh.
12 Uime fin cuiridh tu gu teiche iad; agus ni thu 'freanga
do bhodha deas an aghaidh an gnuife.
13 Bi thus' air t' arducha, a Thighearn, ann a'd' neart fein;
mar fin ni finne ceol, agus molidh finn do chumhachd.

URNUIGH FEASGAIR.

Salm xxii. *Deus, Deus meus.*

MO Dhia, mo Dhia, feall orm, c'arfon a threig thu mi;
agus tha thu co-fhada o'm fhlainte, agus o bhriathra
mo ghearain.
2 O mo Dhia, tha mi g'eidheach ann am an la, ach cha 'n'eil
thu cluinntin; agus ann am na h'oiche fos cha 'n 'eil mi gabhail
fois.
3 Agus tha thu buanacha naomha; O thufa uaill Ifrail.
4 Chuir ar 'n aithriche an dochas anad; dhearb iad anad,
agus fhaor thu iad.
5 Ghair iad ort, agus chuidicheadh iad; chuir iad an muingh-
in annad, agus cha do chuireadh gu hamhladh iad.
6 Ach air mo fhonfa 's cniumh mi, agus cha duine; fior
chuis m' agaidh dhaoine, agus iomal an t fluaidh.
7 Tha iadfa uile a chi mi, deanamh gaire faniod rium, tha iad
feide am pluic, agus a crathadh an cinn, aig radh,
8 Chuir e dhochas an Dia, gu 'n deanadh e a fhaora; dea-
nadh e a fhaoradh, ma ghabhas e e.
9 Ach ftufa an ti thug mife a broinn mo mhathar; bu tu
mo dhochus nuair bha mi n' crochadh air broileach mo mha-
thair.
10 Dh' fhaga mi ortfa o'n a rugadh mi; 's tu mo Dhia eadh-
oin o bhroinn mo mhath'r.
11 O na imich uam, oir tha trioblaid dlu theann air an
laimh; agus cha 'n 'eil a haon a ni cobhair orm

12 Tha

12 Tha daimh air iadhadh orm gu lionmhar; tha tairbh ramhar bhaſang am chuartucha air gach taobh.
13 Tha iad a toirt ſithe orm le 'n beoil; mar gu'n bith e leomhan leumnuich agus buirigh.
14 Tha mi air mo dhorta mach mar uiſge, agus tha mo chnamha uile as na huilt; tha mo chridhe fos a meadhon mo chuirp, eadhoin mar cheir a leagha.
15 Tha mo neart air tiormacha mar ſhoitheach creadha, agus mo theanga air leantain ri m' chaireana; agus bheir thu mi gu h'uir a bhàis.
16 Oir tha moran mhadaidh air teachd ma 'n cuairt domh; agus tha coimhairle na 'n aingidh air leige ſeiſde am aghaidh.
17 Lot iad mo lamhan agus mo chaſan, feudaidh mi mo chnamhain uile aireamh; tha iad a ſeaſamh geur bheachducha agus a ſealltuin orm.
18 Tha iad a roinn m'eudaich na meaſg; agus a tilge croinn air mo bhrat.
19 Ach na bi thuſa fad uam, O Thighearna; s'tu mo chomhnadh, dean thuſa deifir gum chobhair.
20 Saor m' anam on chlaidhe; m'aon ghraidh o chumhachd a mhadruibh.
21 Teaſairg mi o bheul an leomhain; chual thu mi fos o mheaſg adhaircean nan aon-adhairceach.
22 Cuiridh mi tainm an ceill do'm bhraithre; ann a meadhon a choithionail molaidh mi thu.
23 Molaidh an Tighearn, ſibhſe air am bheil eagal; arduicheadh e, ſibhſe uile a ſhiol Jacob, agus bitheadh eagal oirbh roimhe; ſibhs' uile ſhiol Iſraeil.
24 Oir cha do ghabh e grain 's cha d' rinn e tair air ſtaid iosal nam bochd; cha dh' fholuich e ghnuis uaithe, ach nuair a ghair e air chual'e e.
25 Tha mo mholadh ort ann ſa choithional mhor; iocadh mi mo mhoidean ann an ſealla na muintir air am bheil eagal roimhe.
26 Ithidh am bochd, agus bithidh e ſaitheach; an mhuintir ta g' iarruidh 'n deidh an Tighearn molaidh iad e; bithidh 'ur cridhe beo gu brath.
27 Cuimhnichidh uile chriochaidh an domhan iad fein, agus pillidh iad ris an Tighearn; agus ni uile chairde adhradh na lathair.
28 Oir ſleis an Tighearn an righeachd agus; ſe 'n t'uachdran a meaſg na ſluagh e.

29 Na

29 Na h'uile a tha reamhar air thalamh; dhith, agus rinn iad adhradh.
30 Iadfa uile theid fios dòn duflach, fleuchduidh iad na lathair; agus cha do bheothaich duin' air bith an am fein.
31 Ni mo fhliochd feirbheis da; bithidh iad air a meas d'on Tighearn mar linne.
32 Thig iad, agus cuiridh na neamha n' ceill f hireantachd; do fhluagh a bhitheas air am breith, dream a rinn an Tighearna.

Salm xxiii. *Dominus regit me.*

'S E n Tighearn mo bhuachaill: uime fin cha'n fheud uireafbhuidh ni fam bith bhi orm.
2 Beathichidh e mi ann an cluainibh ghlais: agus treoirichidh e mi amach ri taobh uifgeachan an t' folais.
3 Impiochidh e m'anam: agus bheir e mach mi ann an ceumna na fireantachd air fga' ainm fein.
4 Seadh, ge d' ghluais mi tre ghleann fgaile a bhais, cha bhi eagal orm roimh olc: oir tha thu maille rium, tha do lorg agus do fhlat toirt folais domh.
5 Ulluichidh tu bord dhomh mu choineamh an dream tha cuir trioblaid orm: dh'ung thu mo cheann le h'ola, agus bithidh mo chopan lan.
6 Ach leanuidh do chaoimhneas gradhach agus do throcair mi re uile lathaibh mo bheatha; agus gabhaidh mi comhnuidh ann an tigh an Tighearna gu fiorruidh.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha v.

Salm xxiv. *Domini est terra.*

'S LEIS an Tighearn an talamh, agus na huile ata ann; cuairt an t' faoghail, agus iadsan uille tha chomhnuidh ann.
2 Oir fteidhich e air na cuantibh e; agus dh'umhluich e air na tuilte e.
3 Co theid fuas gu tulaich an Tighearna; no co dheireas fuas ann a ionad naomha.

Iodhoin

4 Eadhon eifin aig am bheil lamhan glan, agus cridhe fior-
ghlan ; agus nach do thog fuas intinn gu diomhanas, 's nach
do mhionnuich gu choimhearfnach a mhealla.
5 Gheibh e 'm beannucha on Tighearna ; agus fireantachd o
Dhia a fhlainte.
6 Si fo linne na muintir ata ga iarruidh ; eadhon iadfan tha
'g, iarruidh t'aghaidh, O Iacob.
7 Togaibh fuas 'ur cinn, o fibhs a gheatabh, agus bithibh
togta fuas, fibhfe dhorfa fiorruidh ; agus thig Righ na gloire a
ftigh.
8 Co e Righ na gloire ; 'fe 'n Tighearna laidir agus trein,
eadhon an Tighearna trein, ann an cath.
9 Togaibh fuas ur cinn, O fibhfe gheataibh, agus bithibh
togta fuas, fibhfe dhorfa fiorruidh ; agus thig righ na gloire a
ftigh.
10 Co e righ na gloire ; eadhon Tighearna nan flogh, 'feifin
righ na gloire.

Salm xxv. *Ad te, Domine, levavi.*

RIUTSA, O Thighearn, a thogas mi fuas m'anam, mo
Dhia, chuir me, mo dhochas annad ; o na bitheam fo
amhla, ni mo bheir mo naimhde buaidh tharum.
2 Oir iadfa uile chuireas an dochas annad 'cha chuirear naire
orra ; ach a mhead fa ni eiceart gun chean fath, cuirear gu
rudha, gruaidh iad.
3 Nochd dhomh do fhlighibh, O Thighearn ; agus teagaifg
dhomh do cheumna.
4 Treoruich mi amach ann a t' fhirin, agus dean mife fhogh-
lum ; oir s'tu Dia mo fhlainte ; annad bha mo dhochas re fad an
latha.
5 Gairm gu cuimhne, O Thighearn do throcaire caomh ; a-
gus do chaomhnafa gradhach, bha ann riamh o fhean.
6 O na cuimhnich peacan agus oilbheam m'oige ; ach a reir
do throcair cuimhnich orm, O Thighearn, airfon do mhaitheis.
7 'S grafmhor agus is cothrumach an Tighearn ; uime fin
teagaifidh e peacaire ann fan tflighe.
8 Treoruichidh e mhuintir tha ciuin ann am breitheanas ; a-
gus a mhead fa tha foirbh, dhoibhfe teagaifgidh e a fhlighe.
9 S'trocair agus firinn uile cheuma an Tighearn ; da mhead
fo choimhdeas an chumhnant, agus a theiftèas.
10 Air fga' t'ainme, O Thighearn ; bi trocaireach do m' pheaca
oir 's mor e.

11 Ciod e 'n duine air am bheil eagal an Tighearn; eiſin ni e
theagaiſg ann ſan tſlighe a roghnuicheas e
12 Gabhaidh anam comhnuidh am ſois; oighirichidh a
ſhliochd air an tir,
13 Tha diamhaireachd an Tighearn a meaſg na muintir air
am bheil eagal; agus nochduidh e dhoibh a chumhnant.
14 Tha mo ſhuilean a ghna ag amharc ris an Tighearn; oir
ſpionaidh e mo chaſan as an lion.
15 Pill thuſa rium, agus dean trocair orm; oir tha mi faſail
agus ann an truaigh
16 Tha broin mo chridhe air dol am farſuingeachd; O thoir
miſe, as mo thrioblaid.
17 Seall air mo theinn agus air mo thruaigh; agus maith
dhomh mo pheaca gu leir.
18 Thoir fanear mo naimhde cia lionmhar iad; agus tha
fuath an-tighearnail aca am aghaidh.
19 O coimhead m'anam, agus ſaor mi; na bitheam fo amhla,
oir chuir mi mo mhuingin annad.
20 Feitheamh gnathacha fhoirfe agus ionraic orm; oir bha
mo dhochas annad.
21 Saor Iſrael, O Dhe; as a thrioblaid gu leir.

Salm xxvi. *Judica me, Domine.*

BITH thus a'd' bhreitheamh dhomh, O Thighearn, oir ghluais
mi gu neo-chiontach; bha m'earbſa mar an ceudna ann
ſan Tighearna, uime ſin cha tuit mi.
2 Ceaſnuich mi, O Thighearn, agus dearbh mi; feuch amach
m'airne agus mo chridhe.
3 Oir tha do chaomhneas gradhach a ghna roimh mo ſhuile,
agus gluaiſidh mi ann 'ad 'fhirin.
4 Cha do ghabh mi comhnuidh le pearſaibh diamhain; ni mo
bhitheas comunn agam ri muintir chealgach.
5 Thug mi fuath do choi-thional nan aingidh; s' cha ſuidh
mi meaſg nan ain-diadhaidh.
6 Ionnlaididh mi mo lamha an neo-chiontas, O Thighearna;
agus mar ſin theid mi chum t'altaire.
7 Chum gu nochd mi toirm breith-bhuidheachais; agus gu
n' aithris mi t'uil' oibre iongantach.
8 A Thighearna, ghradhaich mi ionad comhnuidh do thighe;
agus an t'aite ann am bheil, t'onair a gabhail comhnuidh.
9 O na druid ſuas m'anam maille ri peacaire; no mo' bheatha
leoſan air am bheil iota gu fuil;

10 Dream

10 Dream aig am bheil aingeach'd na 'n laimh ; agus an lamh
dheas lan thiolaca.
11 Ach air mo ſhonſa ; gluaiſidh mi gu neo-chiontach ; O
ſaor mi, agus bi trocaireach dhomh.
12 Tha mo chas na ſeaſamh ceart ; molaidh mi 'n' Tighearn
ann s na cothionalibh.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xxvii. *Dominus illuminatio.*

SE 'n Tighearna ma ſholus, agus mo ſhlainte ; co as ma
ſeadh bhitheadh eagal orm ; s 'n Tighearna neart mo
bheatha ; co as ma ſeadth a bhitheadh ogluichd orm ?
2 'Nuair thainig orm an taingidh, eadhon mo naimhde, a-
gus m'eaſcairde dhithe m'f heola ; thuiſle, agus thuit iad
3 Ge'd leagta armailte dhaone a'm' aghaidh, gidheadh cha
bhi eagal air mo chridhe ; agus ge'd eireadh cogadh am aghaidh
gidheadh cuiridh mi mo dhochas ann.
4 Aon ni dhiarr mi air an Tighearn, ſa mhiannuicheas mi ;
eadhoin gu n' comhnuich mi ann tigh an Tighearn re uile laithe
mo bheatha, gu beachducha air maiſe ſgiamhach an Tighearna,
agus a dh' f hioſrucha a theampuil.
5 Oir an am trioblaid ni e m' f holuch ann a phailluin ;
ſeadh, ann an ionad uaigneach a aite comhhuidh, ni e m'f holuch
agus cuiridh e ſuas mi air carruig cloiche.
6 Agus anoiſe togaidh e ſuas mo cheann ; oſcionn mo naimh-
de ma' n'cuairt domh.
7 Uime ſin tairgidh mi 'n a ionad comhnuidh iobairt le mor
aoibhneas ; ſeinnidh mi, agus labhraidh mi moladh do'n Tigh-
earna.
8 Eiſd ri m' ghuth, O Thighearn, 'nuair a ghlaodhas mi riut ;
dean trocair orm, agus cluinn mi.
9 Labhair mo chridhe umad, iarruidh ſibh m'aghaidh ; t'agh-
aidh, O Thighearn iarruidh mi.
10 O na folaich thuſa t'aghaidh uam ; s'na tilg air falbh do
ſheirbheis, each ann an diumadh.
11 Bu tu mo chobhair ; na fag mi 's 'na treig mi, O Dhia
mo ſhlainte.
12 'Nuair a threigeas m' athair agus mo mhathair mi ;
bithidh an Tighearn mo cobhair.
13 Teagaiſg dhomh do ſhlighe, O Thighearna ; agus treor-
rich mi ſan tſligh cheart, thaobh mo naimhde.

14 Na toir thairis mi gu toil m'eascairde; oir tha fiadh-nuisean breige air eiridh suas am aghaidh, agus dream tha labhairt eacoir.
15 Dh' fhannuichin gu tur; ach gun chreid mi gu deimhin gu'm faicin maitheas an Tighearn an tir nam beo.
16 O fuirich thusa ri aithais an Tighearn; bi laidir, agus bheir e solas do d' chridhe, agus cuir thusa t'earbsa san Tighearna.

Salm xxviii. *Ad te Domine.*

RIUT'SA ghlaodhas mi O Thighearn mo neart; na gabh mar fhochaid mi, 'n teagal ma ni thu mar nach cluinne tu, gu m' fas mi mar an dream tha dol sios do'n t' slochd.
2 Cluinn guth m' iarrtais umhal, 'nuair a ghlaodhas mi riut; 'nuair a chumas mi suas mo lamhan ri cathair trocair do theampuil naomha.
3 O na spion air falbh mi, 'sna sgrios mi maille ris na haindiadhaidh agus luchd na haingeachd; a labhras gu cairdeil ri 'n coimhearsnaich, ach a dealbh tubaist nan cridhe.
4 Thoir duais doibh a reir an gniomhara; agus a reir aingeachd an innleachda fein.
5 Thoir diola dhoibh a reir oibre an lamha; ioc dhoibh an ni a thoill iad.
6 Oir cha 'n 'eil suim aca nan inntin do dh' oibre an Tighearna, no gniomh a lamha; uime sin brisidh e sios iad, agus cha tog e suas iad.
7 Gu 'n rabh 'n Tighearn air a mholadh; oir chual e guth m'iarrtais umhal.
8 Se 'n Tighearn mo neart agus mo sgia, dhearb mo chridh ann, agus tha mi air mo chaomhnadh; uime sin tha mo chridhe damhsa le haoibhneas, agus ann am cheol molaidh mi e.
9 Se 'n Tighearn mo neart; agus 'se dionadh fallain a ungaiche fein.
10 O Sabhail do shluagh, agus thoir do bheannucha do 't oighreachd; beathuich iad, agus cuir suas gu siorruidh iad.

Salm xxix. *Afferte Domino.*

THugaibh chum an Tighearna, O sibhse dhaoine cumhachdach, thugaibh chum an Tighearna reitheacha ogh; thugaibh do'n Tighearn adhradh agus neart.

2 Thugaibh do'n Tighearn an onair tha dlidheach d'a ainm; deanabh adhradh do 'n Tighearna le adhradh naomha.
3 Se'n Tighearn tha toirt aithne do na huisgeacha; se'n Dia glormhor tha deanamh na tarnainich.
4 Se 'n Tighearn tha riaghla na fairge; tha guth 'n Tigh-earn trein ann an obair; 's guth glormhor guth 'n Tighearna.
5 Brisith guth an Tighearna croinn sheudair; seadh, brisidh 'n Tighearna sheudair Libanius.
6 Bheir e orra fos briosga mar laodh fos Libanuis, agus Sirion mar aon adhairceach og.
7 Sgoiltidh guth 'n Tighearn na lasruiche teine, crathaidh guth an Tighearn am fasaich; seadh, crathaidh 'n Tighearna fasaich Chadeis.
8 Bheir guth an Tighearn air na heildean laoidh a bhreith, agus ruisgidh e na dosa tiugh; ann a theampull labhraidh gach duine air onair.
9 Tha 'n Tighearn na shuidh oscionn na tuill uisge; agus mairidh an Tighearn na Righ gu brath.
10 Bheir an Tighearn spionadh d'a shluagh fein; bheir an Tighearn beannucha sith da shluagh fein.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha vi.

Salm xxx. *Exaltabo te, Domine.*

ARduicheadh mi thu; O Thighearn, oir thog thu suas mi; agus cha d' tug thu air m'eascairde buaidh fhaghail thairis orm.
2 Ghlaodh mi riut, O Thighearna mo Dhia; agus shlanuich thu mi.
3 Thug thusa a Thighearn, m' anam a' h' ifrionn; ghleidh thu mo bheatha o'n mhuintir tha dol sios do 'n t slochd.
4 Seinnidh moladh do'n Tighearn, O sibhse a naoimh 's leis fein; agus thugaibh buidheachas dha mar chuimhneachan air a naomhachd.
5 Oir cha mhair a chorruich ach re prio badh na sul, agus 'na dheadh-ghean tha beatha; feudaidh truime buanacha re oiche, ach thig aoibhneas sa mhaduin.

6 Agus

6 Agus ann mo ſhoirbheacha, thuirt mi, cha ghluaiſear mi chaoidh: 'stuſa Thighearn, le d' mhaitheas rin mo chnoc co laidir.
7 Thionda thu uam taghaidh; agus bha mi an trioblaid.
8 'N ſin ghlaodh mi riut, O Thighearn; agus fhuair mi gu m' Thighearn gu ſior umhal.
9 Ciod an tairbh tha m' fhuil; 'nuair theid mi ſios do 'n t ſlochd.
10 'N toir an duſlach buidheachas dhuitſe; no 'n cuir i n' ceill t' fhirinn?
11 Eiſd, O Thighearn, agus dean trocair orm; a Thighearn bith uſa t' fhear-cuidich dhomh.
12 Thionda thu mo thruime gu aoibhneas; chuir thu dhiom m' eudach-ſaic, agus chrioſruich thu mi le haiteas.
13 Uime ſin ſeinnidh gach duine maith mu d' mholadh gun ſgur; O mo Dhia, bheir mi buidheachas duit gu brath.

Salm xxxi. *In te Domino ſperavi.*

ANNadſa, O Thighearn, chuir mi mo dhochas; na bitheam a chaoidh air mo chuir gu hamhladh, ſaor mi ann a'd' fhireantachd.
2 Crom ſios do chluas rium; dean deiſir chum mo ſhaoradh.
3 Agus bi thuſa a'd' charruig laidir dhomh, agus a'd' thigh dionaidh: chum gu 'n ſaor thu mi.
4 Oir 's tu mo charruig laidir, agus mo chaiſteal; bi thuſa fos a'd' ſtiurreadair dhomh, agus treoruich mi air ſga tainme.
5 Tarruing mi as an lion a leag iad os-nioſal air mo ſhon; oir 'stu mo neart.
6 Ann ad lamha tha mi toirt thairis mo ſpiorad; oir ſhaor thu mi, O Thighearn, 'stu Dia na firinn.
7 Dh' fhuathaich mi iadſan tha cumail diamhanais ſhaobh-chrabhach; agus bha mo dochas ann ſan Tighearn.
8 Bithidh mi ait, agus ni mi gairdeachas ann a'd' throcair; oir thug thu fanear mo thrioblaid, agus ghabh thu eolas air m' anam ann an teann eiginibh.
9 Cha d' dhruid thu ſuas mi ann lamh an namhaid; ach ſhuidhich thu mo chaſan ann an ionad farſaing.
10 Dean trocair orm, O Thighearn, oir tha mi 'n trioblaid: agus tha mo ſhuil air caithe le ſior bhron; ſeadh, m' anam agus mo choluin.

11 Oir

11 Oir tha mo bheatha air fas ſean le trom bhron; agus mo bhliadhna le dubhachas.

12 Tha mo neart air m' fhailneacha, air ſon m'eaſaontais; agus tha mo chnamhain air caithe.

13 Dh' fhas mi m' chuis achmhaſain a meaſg mo naimhde gu leir, ach gu haraid a meaſg mo choimhearſnach; agus bha mo luchd eolais fo eagal romham, agus iadſan a chunnaic mi n' leath a muidh, rinn iad an cumail fein uam.

14 Tha mi air mo dhearmad gu tur, mar dhuine marbh tha air dol a cuimhne; tha mi air fas mar ſhaothach briſte.

15 Oir chuala mi toibheum a mhor-ſhluaigh; agus tha eagal air gach taobh, 'm feadh tha iad dol an co'bhoinn le cheile am aghaidh, agus gabhail an comhairle thoirt air falbh m' anama.

6 Ach bha mo dhochas annad, O Thighearn; thuirt mi, 's tu mo Dhia.

17 Tha m' aimſir an a'd' laimh, ſaor mi o laimh mo naimhde; agus uathaſan tha gam gheur leanmhuin.

18 Foillſigh do d' ſheirbheiſeach ſolus do ghnuiſe; agus ſaor mi air ſga do throcair.

19 Na bitheam air mo chlaoidh, O Thighearn, oir ghair mi ort; bitheadh na hain-diadhaidh air an cuir gu hamhla, agus cuir na 'n toſd ſan uaigh.

20 Bitheadh bile nam breug air an cuir nan toſd; tha labhairt gu fuileach, agus tamailteach, agus tarchuiſeach, an aghaidh an ſhireain.

21 O cia pailt do mhaitheas a thaiſg thu ſuas dhoibhſin air am bheil t'eagal, agus a dhumhluich thu dhoibhſin tha cuir 'n dochais annad, eadhoin am fianuis chloinn nan daoine.

22 Foluichidh tu iad oſ nioſal le d' lathaireachd fein o bhroſnucha dhaoine gu leir; gleidhidh tu iad gu huaigneach ann a'd' phailluin o ſtri theanga.

23 Buidheachas do 'n Tighearn; oir nochd e dhomhſa caoimhneas mor iongantach ann an baile laidir.

24 Agus 'nuair a rinn mi difir; thuirt mi tha mi air mo thilge o ſhealla do ſhuile.

25 Gidheadh, chual thu guth m' urnuidh; 'nuair a ghlaodh mi riut.

26 O thugaibh gradh do 'n Tighearn, ſibhſe a naoimh as leis fein; oir tha 'n Tighearn a ſabhala na muin tir a tha dilis, agus a toirt duais gu pailt do luchd an uaibhreachais.

27 Bithibh laidir, agus daingnichidh e 'ur cridh; ſibhs uile tha cuir earbſa ſan Tighearn.

URNUIGH

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xxxii. *Beati, quorum.*

S Beannuichte an ti g'am bheil eas ionracas air a mhatha; agus g'am bheil a pheaca air an comhdacha.
2 'Sbeannuichte an duine do nach meas an Tighearn peaca; agus aig nach eil feall na spiorad.
3 Oir am feadh a dh' fhan mi am thosd; chaith mo chnamhain air falbh tre mo ghearan gach la.
4 Oir tha do lamh trom orm a la 's a dhoiche; agus tha mo bhri mar thart san t'samhra.
5 Aideacham mo pheaca dhuit; agus m'eas-ionracas cha d' rinn mi fhalach
6 Thuirt mi, aidicheam mo pheacaibh do 'n Tighearn; agus mar sin mhaith thu aingeachd mo pheacaidh.
7 Oir mar so ni huile haon tha diaghaidh 'n urnuidh riut, san am a fuidhear thu; ach ann sna tuilte mor uisge cha tig iad am fagusg dha.
8 Tha thu a'd' aite faluich dhomhsa, sabhailidh tu mi o thrioblaid; cuairtichidh tu mi ma 'n cuairt le horana saoraidh.
9 Bheir mi foghlam dhuit, agus teagaisidh mi thu san t-slighe san gluais thu; agus treorichidh mi thu le m' shuil.
10 Na bithibhse mar each, no mulait, aig nach 'eil tuigse; a dh-fheumas am beoil bhi air an cumail le sparag agus le srian, 'n teagul gu 'n tuit iad orra.
11 Tha plaidhean mora a feitheamh air son an aindiaghidh; ach co air bith a chuireas an dochas san Tighearn, ni trocair a dhlu-ghabhail air gach taobh.
12 Bithibh ait, O sibhse fhireanna, agus deanaibh gairdeachas san Tighearna; agus bithibh aoibhneach, sibhse uile, gam bheil cridhe fior.

Salm xxxiii. *Exultate justi.*

DEanaibh gairdeachas san Tighearn O sibhse fhireanna; oir 's maith a thig e 'n fhirean a bhith taingeil.
2 Molaibh an Tighearn le clarsaigh; seinnibh molabh dha le cruirt c agus inneal dheich teudan.
3 Seinnidh do'n Tighearn oran nuadh; seinnibh molabh dha gu tegarach le sar mhisnich

4 Oir

4 Oir tha focal an Tighearn fior ; agus tha uil' oibre dileas.
5 'S ionmhuin leis fireantach agus cothrum ; tha 'n talamh lan
do mhaitheas an Tighearn.
6 Le guth an Tighearn rinne na neamha; agus an armailte gu
leir le anail a bheoil.
7 Tha e tional uisgeacha a chuan ri cheile, mar gum b'ann
na thorr; agus a tasgaidh suas na doimhneachd mar ann an
tigh stoir.
8 Bitheadh eagal an Tighearn air an domhann gu leir; sea-
saibh ann am siamh roimh : 'sibhs uile tha chomhnuidh san t'
saoghal.
9 Oir labhair e, agus bha e deanta ; dh' aithn e agus sheas
e gu daingean.
10 Bheir an Tighearna gu neo-ni comhairle nan cinneach;
agus bheir e air as-innleachd an t sluaigh bhi gun eifeachd, agus
tilgidh e thaobh comhairlibh phrionsuibh.
11 Mairidh comhairle an Tighearn gu siorruidh ; agus smu-
ainte a chridhe o linn gu linn.
12 'S beannuichte an sluagh d'a n Dia an Tighearna Jehobha ;
agus 's beannuicht a mhuintir a thagh e dha fein, gu bhi nan
oighreachd aige.
13 Sheall an Tighearn anuas o neamha, agus dh' amhairc e
air uile chloinn nan daoine ; agus o ionad a thighe thug e fanear
iadsan uile tha chomhnuidh air thalamh.
14 Tha e cumadh an cridheachan gu leir ; agus a tuigsin
an oibre uile.
15 Cha 'n fheud righ a bhi air a shabhala le lionmhoireachd
armailte; ni mo a shaorar duine trein sam bith le moran neart.
16 Cha 'n 'eil san each ach ni diamhain a thearna duine ; ni
mo thearnas e duine sam bith le mhor neart.
17 Feuch, tha suilean an Tighearn orrasan air am bheil ea-
gal; agus orrasan tha cuir an dochas na throcair.
18 A shaoradh an anama o bhas ; agus d'am beathucha an
am na gainne.
19 Dh'fheith ar n' anam gu foidhidneach ris an Tighearna ;
oir se ar cobhair agus ar sgiath.
20 Oir ni ar cridhe gairdeachas ann ; chean gun chuir sin ar
dochas na ainm naomha.
21 Bithidh do chaoimhneas trocaireach oirne, O Thighear-
na ; a reir 's mar tha sinn a cuir ur 'n earbsa annad.

Salm xxxiv. *Benedicam Domino.*

BHEIR mi buidheachas a ghna do 'n Tighearn; bithidh
mholadh gu brath ann am bheul.
2 Ni m' anam a huaill ann ſann Tighearn; cluinidh an ti-
rioſal uime, agus bithidh e ait.
3 O molaibh an Tighearna leamſa; agus arduichimid ainm
le cheile.
4 Dhiarr mi 'n Tighearn, agus chual e mi; ſeadh, ſhaor e
mi o'm eagal gu leir.
5 Bha ſuil aca ris, agus bha iad air an ſoillſeacha; agus
cha rabh an gnuis fo naire.
6 Feuch, tha 'n bochd a g eidheach, agus tha 'n Tighearn
ga chluinntin; ſeadh, agus ſaoraidh e as a thrioblaid gu leir.
7 Tha aingeal De aig fuireach ma 'n cuairt dhoibhſin air am
bheil eagal; agus ni e 'n ſaoradh.
8 O blaiſibh, agus faicibh cia graſmhor an Tighearn; 'sbean-
nuichte an duine a dhearbas as.
9 O bitheadh eagal an Tighearn oirbh, ſibhſe a naoimh; oir
cha bhi dith ſam bith orraſan air am bheir eagal.
10 Bithidh di air na leomhain, agus fuiligidh iad ocras; ach
iadſan a dh' iarras an Tighearn, cha bhi eaſbhuidh ni ſam bith
tha maith orra.
11 Thigibh, a chlann, agus eiſdibh riumſa; teagaiſgidh mi
dhuibh eagal an Tighearn.
12 Ciod an duine tha miannacha bhi beo; 's leis am b'aill
laithe maith fhaicin?
13 Coimhid do theanga o olc; agus do bhile, nach labhair
iad ceilg.
14 Fuathuich olc, agus dean maith; iarr ſithchaimh, agus lean i.
15 Tha ſuile an Tighearn thairis air an fhirean; agus tha
chluaſa foſgailt ri 'n urnuibh.
16 Tha gnuis an Tighearn an aghaidh na muintir tha dea-
namh uilc; gu 'n cuineachan a ſpionadh amach o'n talamh.
17 Tha na fireanaibh ag eidheach, agus cluinnidh 'n Tigh-
earna iad; agus ſaoradh e iad o'n trioblaid gu leir iad.
18 Tha 'n Tighearn dlu do luchd a chridhe bhruite; agus
ſaoraidh e mhead 's aig am bi ſpiorad umhal.
19 S'mor trioblaid an fhirean; ach fuaſglaidh 'n Tighearn
e aſt uile.

20 Coimhididh

20 Coimhididh e chnamhan gu leir; ionas nach 'eil aon diu brifte.

21 Ach ni aimhleas 'n tain-diaghaidh a mharbhadh; agus bithidh iadfa bheir fuath do'n fhirean fgriofte.

22 Saoradh 'n Tighearn anma a fheirbheifich; agus cha bhi uireasbhuidh orrafan tha 'g earbfa as.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha vii.

Salm xxxv. *Judica me, Domine.*

TAgair thufa mo chuis, a Thighearn, riufan tha ftri rium; agus dean thufa cogadh riufan tha cogadh m' aghaidhfa.

2 Cuir do lamh air an fgiath 's air an targaid; agus feas fuas gum chuideacha.

3 Thoir amach an t' fleagh, agus druid an t' flighe an aghaidh 'n dream tha g' am gheur-leanmhuin; abair ri m' anam fmi do fhlainte.

4 Bitheadh iad fo mhafladh, agus air an cuir gu naire, tha 'g iarruidh 'n deidh m' anama; bitheadh iad air am pilleadh air an ais, agus air an toirt gu hamhla, tha dealbh dhomh uilc.

5 Bitheadh iad mar an duflach roimh an ghaoith; agus fgapadh aingeal an Tighearn iad.

6 Bitheadh an flighe dorch agus fleamhuin; agus leanadh aingeal an Tighearn iad gu teann.

7 Oir leag iad an lion os niofal gu mife a fgrios gun aobhar feadh eadhon gun aobhar rinn iad flochd air fon m' anma.

8 Thigeadh dorain ghrad air gun fhios, agus bitheadh e air a ghlacadh fan lion a dh'fholuich e os niofal; chum gu'n tuit e na olc fein.

9 Agus bithidh m' anam ait, ann fan Tigeearn; ni e gairdeachas ann a fhlainte.

10 Their mo chnamhan gu leir, a Thighearn, co bha cofmhul riut, a fhaoras am bochd o 'n neach tha 'ro laidir air a fhon; feadh, am bochd, agus an neach tha 'n truaigh, o 'n neach tha ga chreacha?

11 Dheirich ſuas fia'naiſean breige; chuir iad as mo leath
nithe nach b'aithne dhomh.
12 Dhioc iad dhomh olc airſon maith; gu mi-ſholas mor
do'm anam.
13 Gidheadh, 'nuair bha iad gu tinn, chuir miſe umam ſac-
eudach, agus dh' umhlaich mi m'anam le troſga; agus pillidh
m'urnuidh am uchd fein.
14 Ghiulain mi mi fein mar gu 'm be mo charaid, no mo
bhrathair; ſhiubhail mi gu dubhach mar aon ri bron airſon a
mhathar.
15 Ach rinn iad gairdeachas agus thionail iad ri cheile
'nuair bha mis ann an teinn; ſeadh, thainig na praſgain,
le cheile am aghaidh gun fhios domh, a toirt ſichichean reubaidh
orm, agus cha' do ſcuir iad.
16 Maille ris an luchd miodail bha luchd fochaid; bha toirt
ſnaga' orm le m fiacla.
17 Thighearna, cia fhad a ſheallas tus air a ſo; O ſaor m'a-
nam o na trioblaide tha iad a toirt orm, agus m'aon-ghradh o
na leomhain.
18 Mar ſin bheir mi buidheachas duit ann ſa mhor thional;
molaidh mi thu am meaſg moran ſluaigh.
19 O na faidheadh an dream tha na naimhde dhomh buaidh
thairis gu hain diaghaidh; ni mo chaogas iad le'n ſuile tha toirt
fuath dhomh gun aobhar.
20 Agus ciod uime? cha 'n'eil an comhradh airſon ſith-
chaimh; ach tha iad a breannucha' briathra cealgach naghaidh
na mhuintir tha ciuin ſan tir
21 Thug iad ſithe orm le'm beoil, agus thuirt iad; nair ort!
nair ort! chunnaic ſinn e le'r ſuile.
22 So chunnaic thu o Thighearn; na bi a'd' thoſt, na ſiubhail
fada uam, O Thighearn.
23 Moſgail, agus ſeas ſuas a thoirt breith air mo chuis ſtri;
diol thuſa mo chuis, mo Dhia agus mo Thighearn.
24 Thoir breith orm, o Thighearna mo Dhia, a 'reir t' fhirean-
tachd; agus na tugadh iad buaidh tharum.
25 Na habradh iad nan cridhibh, mar ſin, mar ſin, b'aill
linn e bhi; ni mo a their iad, ſhluig ſinn e.
26 Bitheadh iad air an cuir gu hamhla agus naire le cheile
tha deanamh gairdeachas ri m thrioblaid; bitheadh iad air an
eideacha le achdmhaſan agus eaſonair tha ri uail anta fein am
aghaidh.
27 Bitheadh iad ait, agus deanadh iad gairdeachas aig am
bheil

bheil deadh ghean ri m ghniomhara ceart; ſeadh abradh iad a
ghna, beannuichte gu' n' robh an Tghearn, aig am bheil tlachd
ann an ſoirbheacha a ſheirbheiſich.
28 Agus airſon mo theanga, bithidh i labhairt air t' fhirean-
tachd; agus air do mholadh re fad an latha.

Salm xxxvi. *Dixit injuſtus.*

THA mo chridhe foillſeacha dhomh aingeachd an ain-
diaghaidh; nach 'eil eagal Dhe roimh an ſuile.
2 Oir tha e miodal ris fein ann a ſhealla; gus am faithear
amach a pheaca uabhar.
3 Tha briathra a bheoil ea-ceart, agus lan ceilg; leag e dheth
e fein a ghiulan gu glic, agus maith a dheanamh.
4 Tha Smuainteadh turadh uilc air a leabuidh, agus cha do
ſhuidhich e e fein ann an ſlighe mhaith ſam bith; ni mo tha
fuath aige do ni ſam bith tha olc,
5 Ruinig do throcair, O Thighearn chum na neamha; agus
t' fhireantachd chum na neul.
6 Tha t' fhireantachd a ſeaſamh mar na beannta daingean;
tha do bhreitheanais mar an doimhneachd mhor.
7 Teaſairge tuſa, Thighearn, araon duine agus ainmhidh;
cia oirdhearc do throcair, O Dhe, agus cuiridh clann nan daoine
n' earbſa fo ſgaile do ſge.
8 Bithidh iad ſaſuichte le pailteas do thighe; agus bheir thu
dhoibh deoch as do ſholaſibh, mar as an abhuinn.
9 Oir maille riuts tha tobar na beatha; agus ann a'd' ſholus
chi ſinne ſolus.
10 O buanaich amach do chaoimhneas gradhach dhoibhſe aig
am bheil eolas ort; agus dhoibhſe aig am bheil cridhe fior.
11 O na thigeadh cas an ardain am aghaidh; agus na tilge
lamh an ain-diaghaidh ſios mi.
12 'N ſin tha iad air tuiteam, na huile tha deanamh aingeach;
tha iad air an tilge ſios, agus cha n'urra iad ſeaſamh.

URNUIGH FEASCAIR.

Salm xxxvii. *Noli æmulare.*

NA bitheadh laſan ort air ſon an aindiaghidh; ni mo bhithis
farmad ort ri luchd dheanamh an uilc.

2 Oir

2 Oir gearthar ſios gu luath iad mar am feur; agus ſeargaidh iad mar an luidh uaine.

3 Earb thuſa ſan Tighearn, agus bi deanamh maith; gabh comhnuidh ſan tir, agus gu deimhin bithidh tu air do bheathucha.

4 Gabh tlachd ſan Tighearn; agus bheir e dhuit miann do chridhe.

5 Thoir thairis do ſhlighe do'n Tighearn, agus cuir do dhochas ann; agus bheir e i gu crich.

6 Ni e t' ſhireantachd cho ſhoilleir ris an t' ſholus; agus do dheanadas chothrumach mar ard mheadhon latha.

7 Cum thus a ghna ſan Tighearn, agus feith gu foi'dneach air; ach na bitheadh doilgheas ort airſon an neach tha ſoirbheacha na ſhlighe, an aghaidh an neach tha deanamh a reir droch chomhairle.

8 Leig dhiot corruich, agus treig diuma; na bitheadh laſan ort, no bi tu air do dhuſga gu olc a dheanamh.

9 Bithidh freamh luchd deanamh na haingeachd air a ſpionadh amach; agus iadſan a dh' fheitheas gu foi'dnach ris an Tighearn, aitiche iad air an tir.

10 Fathaſt 'ſeallan beag, agus bithidh n taingiaghidh ar falbh gu glan; feallidh tu deidh n aite, agus bithidh e air falbh.

11 Ach ſealbhuichidh an neach gam bheil ſpiorad ciuin an talamh; agus bithidh e air ath-urachadh ann an lionmhoirachd ſithchaimh.

12 Tha 'n ain diaghaidh 'g iarraidh chomhairle n aghaidh an f hirean; agus a toirt ſnaga air le f hiacla.

13 Ni 'n Tighearn gaire fochaid ris; oir chunnaic e gu m bheil a latha a teachd.

14 Tharruing na tain diaghaidh mach an claidhe, agus lub iad am bogha; a thilge ſios an truaghain agus f heumuich; agus a mharbha mheud 's aig am bheil caith beatha cneaſt.

15 Theid an claidhe trid an cridhe fein; agus bithidh 'm bogha air a bhriſidh.

16 Sfear am beagan tha aig an f hirean; na 'm bearteas mor th'aig an ain diaghaidh.

17 Oir bi gairdeana an aindiaghaidh air am briſeadh; agus cumidh 'n Tighearn ſuas am ſirean.

18 S aithne do'n Tighearn laithibh nan daoine diaghaidh; agus mairidh an oighreachd gu brath.

19 Cha bhi iad air an claoidhe ann am a ghabha; agus bithidh ni 's leoir aca ann an laithibh na gainne.

20 Airſon

20 Airſon nan ain diaghaidh, theid an leirſgrios, agus caithidh
naimhde an Tighearna mar ſhaill nan uan ; ſeadh, caithidh iad air
falbh eadhoin mar an deatach.
21 Gabhaidh 'n tain diaghaidh an ioſad, agus cha diol e ris;
ach tha m firean trocaireach, agus fial.
22 Mhead 's tha beannuichte le Dia, ſealbhuichidh iad an tir ;
ſa mhead 's tha malluichte leis, ſpionar amach iad.
23 Tha 'n Thighearna 'g orducha gluaſad an deadh dhuine ;
agus a deanamh a ſhlighe taitneach dha fein.
24 Ge d' thuit e, cha tilgear air falbh e ; oir tha 'n Tighearn
ga chumail ſuas le laimh.
25 Bha mi og, agus anois tha mi ſean ; agus fathaſt cha 'n
fhaca mi riamh am firean air a dhearmad, na ſhliochd a 'g iar-
ruidh na beatha.
26 Tha 'm firean a ghna trocaireach, agus coingheallach ; a-
gus tha ſhliochd beannuichte.
27 Teich on olc, agus dean an ni tha maith; agus gabh
comhnuidh gu brath.
28 Oir 's ionmhuin leis an Tighearn ann 'ni tha ceart ; cha'
n' eil e dearmad a mhuintir fein tha diaghaidh, ach tha iad air
an tearna gu ſiorruidh.
29 Nithear peanas air an eas-ionraic ; air ſon ſliochd an ain-
diaghaidh, bithidh e air a ſpionadh amach.
30 Sealbhaiche 'm firean air an tir ; agus gabhaidh e comh-
nuidh ann gu ſiorruidh.
31 Tha beul an ionraic air a chleachda ann an gliocas ; a-
gus bithidh theanga labhairt mu breitheanas.
32 Tha ladh a Dhia na cridhe ; agus cha ſleamhnuich a
ghluaſachd.
33 Chi 'n tain-diaghaidh am firean ; agus iarruidh e fath
gu mharbhadh.
34 Cha 'n fhag an Tighearn na laimh e ; 's cha ditear e' nuair
bheirear breith air ;
35 Curſa do dhochas ſan Tighearn, agus coimhead a ſhlighe,
agus ſoirbhichidh e leat, gus an ſealbhuich thu an tir ; 'nuair theid
an tain-diaghaidh a leir-ſgrios, chi thu e.
36 Chunnaic mi fein 'n taingidh ann an cumhachd mor ; agus
a ſgaoileadh mar ur-chrann uaine.
37 Chaidh mi ſeachad, agus feuch, ſhiubhail e ; dh'iarr mi e,
ach cha ghabhadh aite gleidhe an ionad ar bith.
38 Gleidh neo-chiontas, thoir aire do'n ni tha ceart ; oir
bheir ſin ſithchaimh da dhuine ſa dheire.

39 Air

39 Air son luchd an easaontas, leir sgriosar iad le cheile agus
se 's crioch do na haindiaghaidh gun spionar amach iad fa
dheire.
40 Ach bha-slainte an fhirean a teachd o'n Tighearn; an ti
fos is e an neart ann am trioblaid.
41 Agus seasaidh an Tighearna leo, agus ni e 'n tearnadh;
ni e 'n saoradh on ain-diaghaidh, agus sabhailidh e iad, cheann
gu bheil iad a cuir an dochas ann.

URNUIGH MAIDNE.

Latha viii.

Salm xxxviii. *Domine, ne in furore.*

NA cuir gu hachdmhasan mi, O Thighearn, ann a'd' fheirg;
ni mo smachduicheas tu mi ann a'd throm dhiuma.
2 Oir tha do shaighde saite gu dlu annam; agus tha do
lamh gam tearnna gu goirt.
3 Cha 'n 'eil slainte am fheoil, air son do dhiuma; ni mo
tha fois am chnamhan, air son mo pheaca.
4 Oir tha m' aingeachda air dol thar mo cheann; agus tha
iad mar ualach ghoirt, tuille 's trom dhomhsa ri ghiulan.
5 Do m' chreachda tha droch bholadh, agus tha iad truail-
lidh; tre m' aimideachd.
6 Tha mi air mo thoirt gu trioblaid agus truaighe cho mhor;
's gu 'm bheil mi siubhal am bron re fad an latha.
7 Oir tha mo leasraidh air an lionadh le eacail ghoirt; agus
cha 'n 'eil ball slan am chorp.
8 Tha mi lag, agus air mo bhualadh gu goirt; bheuchd mi
le fior mhi-shuaimhneas mo chridhe.
9 AThighearna, 's aithne dhuit mo mhiann uile; agus cha 'n
'eil m'osnuich soluichte uait.
10 Tha mo chridhe plosgairtaich, dh' fhailnich mo neart mi;
agus dh' fhag fealla mo shul mi.
11 Sheas mo choimhearsnaich, agus luchd mo ghaoil ag amh-
arc air mo thrioblaid; agus sheas mo chairde fad as.
12 Leag iadsan fos a dhiarr m' anam, ribeadh air mo shon;
agus

agus an dream a chaidh man cuairt gu cron a dheanamh, labhair iad mu aingeachd, is bhreanuich iad ceilg re fad an latha.

13 Air mo fhonfa, bha mi mar dhuine balbh, agus cha chuala mi; agus mar aon tha balbh, nach fosgail a bheul.

14 Dh' fhas mi mar dhuine nach cluinn; agus aig nach 'eil achdmhafan na bheul.

15 Oir annadfa, O Thighearna, chuir mi mo dhochas; freagraidh tus, as mo leith, O Thighearna mo Dhia.

16 Dhiarr mi nach tugadh iad eodhoin mo naimhde, buaidh thairis orm; oir nuair a thuifle mo chas, rinn iad gairdeachas gu mor am aghaidh.

17 Agus nife, gu firineach, tha mi fuighte fan phlaidh; agus tha mo throm bhron a ghna am fhealla

18 Oir aidichidh mi m' aingeachd; agus bithidh mi bronach air fon mo pheacaidh.

19 Ach tha mo naimhde beo, agus tha iad cumhachdach, agus tha iadfan lionmhor an aireamh, tha toirt fuath dhomh gu heacorach.

20 Tha iadfan fos am aghaidh, tha aig iocaidh uilc air fon maith; cheann gu bheil mi leantuinn an ni tha maith.

21 Na treig mi, O Thighearna mo Dhia; na biofa fada uam.

22 Deanfa deifir gum chuideachadh; O Thighearna Dhe mo fhlainte.

Salm xxxix. *Dixi, custodiam.*

THUIRT mi, bheir mi 'n aire do'm fhlighibh; nach toir mi oilbheum le'm theangaidh.

2 Gleidhidh mi mo bheul mar le frian; 'm feadh tha 't aindiaghaidh am fhealla.

3 Chum mi mo theanga, agus cha do labhair mi bheag; bha mi am' thofd, feadh, iadhoin o bhriathra maith; ach bha e na phein agus na dhoighleas domh.

4 Bha mo chridhe teith 'n taobh a ftidh dhiom, agus am feadh bha mi mar fo a fmaoineacha, las an teine; agus fadheire labhair mi le m' theangaidh.

5 Thighearna, faitheam fios air mo chrich, agus aireamh mo laithean; chum gu 'm faith mi cinnte cia fad a bhitheas mi beo.

6 Feuch, rinn thu mo laithean mar fhad na boife; agus tha

m'aois direach mar neo-ni a' d' thaobhs', agus gu deamhin 's
diamhanas gach duine beo gu hiomlan.
7 Oir tha 'n duine gluafachd ann fgaile diamhain, agus
ga dheanamh fein mi-fhuaimhneach an diamhanas; tha e car-
nadh fuas faibhreis, agus cha 'n urr e innfe co thionalas iad.
8 Agus anois, a Thighearna, ciod e mo dhochas; gu firineach
tha mo dhochas annadfa.
9 Saor mi o m' oilbheuma gu leir; agus na dean mi am
achdmhafan do luchd na haimeadachd.
10 Dh' fhas mi balbh, 's cha d' f hofgail mi mo bheul; oir be
do dheanadas a bh' ann.
11 Thoir uam do phlaidh; tha mi direach air mo chaithe le
cud-throm do laimhe.
12 Nuair a fmachduicheas tu le hachdmhafana duine air fon
peacaidh, tha thu toirt air a mhaife caithe as mar reudan a
cnamh euidich; 's diamhanas uime fin gach duine.
13 Eifd m' urnuidh, O Thighearna, agus le d' chluafaibh
hoir fanear mo ghlodhaich; na bi a'd' thofd ri m' dheoir
14 Oir tha mi 'm choigreach maile riutfa, agus am fhear
cuairt; mar bha m' aithribh uile.
15 O caomhain mi uine bheag, chum gu 'n ath-leafaich mo
fpionadh; mun teid mi a fo, 's nach fhaicear mi ni fmo.

Salm xl. *Expectans, expectavi.*

DH' fheith mi gu faidneach ris an Tighearna; agus chrom
rium, agus chual e mo ghlaodh.
2 Thug e mi fos as an t'flochd uamhan, as an laitheach agus
as a chria; agus fhuithich e mo chafan air carraig, agus dhor-
duich e mo ghluafachda.
3 Agus chuir e oran nuadh am bheul; iodhoin breath-
bhuidheachas da 'r Diane.
4 Chi moran e, agus bith eagal orra agus cuiridh iad an do-
chas fan Tighearna.
5 'Sbeannuichte an duine a fhuithich a dhochas fan Tigh-
earn; agus nach do phill ri luchd an ardain, agus ris an dream
theid ma 'n cuairt le breugan.
6 O Thighearna mo Dhia, 's mor na hoibre iongantach a
rinn thu, mar tha fos do fmuainte, tha dar taobhne; agus gidh-
eadh cha 'n 'eil duine fam bith gan cur an orducha dhuitfe.
7 Na 'n cuirin an ceill iad, agus gu 'n labhruin orra; bhith-
idh iad na fmo na gu 'm b'urra mi an airis.

8 Iobairt

8 Iobairt na tabhartas bithe cha b' aill leat; ach dh' fhosgail
thu mo chluasa.
9 Tabhartais loisgte, agus iobairt air son peacaidh cha d' iarr
thu; 'n sin thuirt mi, feuch, tha mi teachd.
10 Ann an rola an leabhair tha e scriobhta umamsa, gu'n coi-
lionair do thoil, O mo Dhia; tha mi toilichte a dheanamh,
seadh, tha do lagh an leath a stidh do m' chridhe.
11 Chuir mi t' fhireantachd an ceill sa cho-thional mhor;
feuch, cha chaisg mi mo bhile, O Thighearn, agus 's aithne
dhuit sin.
12 Cha d' fholuich mi t' fhireantach 'n leath a stidh mo
chridhe; bha mo chainnt air t' fhirinn, agus air do shlainte.
13 Cha 'do chum mi air ais do throcair ghradhach, agus t'
fhirinn; o'n cho-thional mhor.
14 Na tarruing thus air ais do throcair uam, O Thighearn;
deanadh do chaoimhneas gradhach agus t' fhirinn mis a thear-
na a ghna.
15 Oir tha trioblaide gun aireamh air teachd man cuairt
domh; ghabh mo pheaca a leithid a ghreim orm, snach urra
mi sealltuin suas; seadh, tha iad na slionmhoire an aireamh na
falt mo chinn, agus dh' fhailnich mo chridhe mi.
16 O Thighearna, gu m be do dheadh ghean mis a shaoradh;
dean difir, O Thighearna, gu cobhair orm.
17 Bitheadh iad fo naire, agus air an claoidh le cheile, tha 'g
iarruidh 'n deidh m' anama gu a sgrios; bitheadh iad air an
iomain air an ais, agus air an cronucha tha runacha uile dhomh.
18 Bitheadh iad fas, agus le naire thugar duais dhoibh; tha
'g radh rium, nair ort! nair ort!
19 Bitheadh iadsa uile aoibhneach tha gad iarruidh; agus a-
bradh a mhead 's le 'n ionmhuin do shlainte a ghna, gu 'n robh
'n Tighearn air a mholadh.
20 Air mo shonsa, tha mi bochd agus ainiseach; ach tha cu-
ram aig an Tighearn dhiom.
21 Stu m' fhear cuidich, agus 'm fhear saoraidh; na dean
fuireach fada, O mo Dhia.

URNUIGH FEASGAIR.

Salm xli. *Beatus qui intelligit.*

S Beannuichte eisin a bheir fanear am bochd agus an tain-
iseach; saoruidh 'n Tighearn e an am na trioblaid.

2 Tearnuidh 'n Tighearn e, agus ni e choimhead beo, chum
gu 'm bi e beannuichte air thalamh; agus na toir thusa thairis
e gu toil a naimde.
3 Gu'n tuga an Tighearna co-fhurtachd dha 'nuair a laidheas
e gu tinn air a leabaidh; dean thus a leaba gu leir an am a
thinnis.
4 Thuirt mi, Thighearn, bi trocaireach dhomh; leighis m'
anam, oir pheacich mi a'd' aghaidh.
5 Tha mo naimhde a labhairt uilc umam; c'uin a gheibh e
bas, agus a theid ainm gu di.
6 Agus ma thig e 'm fhaicin, labhraidh e diamhanas; agus
tha chridhe an leath a ſtidh dheth a gabhail breige, agus nuair
thig e mach ni e innſe.
7 Tha mo naimhde gu leir a cogarſaich ri cheile am agh-
aidh; iodhoin am aghaidh tha iad a deilbh an uilc ſo.
8 Thigeadh binne a chiontaich amach na aghaidh; agus a
nois gu 'm bheil e na laidhe, na eireadh e ni ſmo.
9 Seadh, mo charaid daimhail, ann do chuir mi m' earbſa;
a dhith fos m' aran, leag e mor fheithe air mo ſhon.
10 Ach bi thuſa trocaireach dhomh, O Thighearn; togſa
ſuas mi aris, agus bheir mi duais doibh.
11 Le ſo tha fhios agam gu bheil do dheadh-ghean domh;
nach eil mo naimhde toirt buaidh am aghaidh.
12 Agus nuair tha mi am ſhlainte tha thu gam chumail ſuas;
agus cuiridh tu mi a'd' lathair gu ſiorruidh.
13 Beannuichte gu 'n robh Tighearna Dia Iſrael; ſaoghal
gun chrich. Amen.

Salm xlii. *Quemadmodum.*

MAR tha 'm ſiagh 'g iarruidh nan ſtruthan uiſge; mar
ſin tha m' anam an geall ortſa, O Dhe.
2 Tha iotadh air m'anam airſon Dhe, ſeadh, airſon an Dia
bheo: cuin a thig mi ſa dh' fhoillſichar mi roimh lathaireachd
Dhia?
4 'Nois nuair a ſmuainicheas mi air ſo, tha mi dortadh mach
mo chridhe leam fein; oir chaidh mi leis a mhor-ſhluadh, a-
gus thug mi iad gu tigh Dhe;
5 Ann an guth molaidh agus breath bhuidheachais; a meaſg
na muintir tha coimhead latha ſaor.

Carſon

6 C'arson tha thu co lan do throm bhron, o m'anam; agus
c'arson tha thu co mhi-shuaimhneach an taobh a stidh dhiom?
6 Cuir t'earbsa ann an Dia; oir bheir mi fathast buidheachas
d'a air son cobhair a ghnuise.
8 Mo Dhia, tha m'anam air a chradh an taobh stigh dhiom;
uime sin cuimhnicheam thu mu thiomchiol tir Iordain, agus
tuluich bheag Hermoin.
9 Tha doimhneachd a gairm air doimhneachd eile, air son
fuaim nam feadan uisge; tha do thuinn agus do dhoimhneanibh
uile air dol thairis orm.
10 Dheonuich an Tighearn a chaoimhneas gradhach a'n am
an latha; agus an am na hoiche rinn mi ceol uime, agus rinn
mi m'urnuidh ri Dia mo bheatha.
11 Their mi ri Dia mo neart, c'arson a dhi-chuimhnich thu
mi; c'arson tha mi 'g imeachd mor tuirseach feadh tha mo
namhad gam fhoirignidh?
12 Tha mo chnamhan air am bualadh o' cheile mar gum
b'ann le claidhe; 'm feadh tha mo naimhde tha cuir trioblaid orm
a tilg orm sna siacla;
13 Gu sonriughte 'm feadh tha iad ag radh rium gach
latha; c'aite anoise 'm bheil do Dhia.
14 C'airson tha thu mar sin air do chradh, O m'anam; agus
c'arson tha cho mhi-shuaimhnich an taobh a stidh dhiom?
15 O earb san Tighearna; oir bheir mi fathast moladh dha,
'n ti a se cobhair mo ghnuise, agus mo Dhia.

Salm xliii. *Judica mi, Deus*

THoir breith leamsa, O Dhe, agus dion mo chuis an agh-
aidh 'n tsluaigh ain diagaidh, O saor mi on duine cheal-
gach agus aingidh.
2 Oir s'tu Dia mo neart, c'arson a chuir thu uat mi; agus
c'arson tha mi siubhal cho tuirseach, 'm feadh tha 'n naimhaid
gam fhoireigneadh?
3 O cuir amach do sholus agus t'fhirinn chum gu'n treoruich
iad mise; agus gu 'n toir iad mise gu d' thuluich naomha, agus
gu t'aite comhnuich.
4 Agus chum gu 'n teid mi gu altair Dhia, iodhoin gu Dia
m'aiobhnais agus m'aitis; agus air a chlarsaich bheir mi buidh-
eachas duit, O Dhe, mo Dhia.
5 C'arson tha thu cho tuirseach, o m'anam, agus c'arson
tha thu cho mhi-shuaimhneach an taobh a stigh dhiom?

6 O

6 O cuir t' earbſa an Dia; oir bheir mi taing dha fathaſt, 'n
ti a ſe cobhair mo ghnuiſe, agus mo Dhia.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha ix.

Salm xliv. *Deus, auribus.*

CHuala ſinn ler cluaſa, O Dhia, dhinnis ar 'n aithriche
dhuinn; ciod a rinn thu na' n amſa O ſhean.
2 Cia mar dhiomain thu mach na cinnich le'd laimh, agus a
ſhuithich thu iadsan a ſteach; cia mar ſgrios thu na cinnich, a-
gus a thilg thu mach iad.
3 Oir cha d' fhuair iad ſeilbh ſan tir le n claidhe fein; ni
mo be an gairdean fein a chuidich iad.
4 Ach do lamh dheas, agus do ghairdean, agus ſolus do
ghnuiſe; chean gu m robh do dheadh-ghean riu.
5 S'tu mo righ, O Dhe; cuir cobhair gu Iacob.
6 Leatſa cuiridh ſinn bun-oſcionn ar naimhde; agus ann a'd
'ainm ſaltraidh ſin fodha 'n dream tha 'g eiridh ſuas nar aghaidh.
7 Oir cha n earb mi a m'bhodha; cha 'n e mo chlaidhe ni
cobhair orm.
8 Ach s'tus a ſhabhalas ſinn o'r naimhde; agus a chuireas
gu hamhladh iadsan aig am bheil fuath dhuinn.
9 Ni ſinn ar 'n uaill a Dia re fad an latha; agus molaidh
ſinn tainm gu ſiorruidh.
10 Ach tha thu nois fad as, agus a cuir amhladh oirne;
cha'n'eil thu dol amach le'r 'narmailte.
11 Tha thutoirt oirn 'ur cul a thionda ri ar naimhde; ion-
nas gu m bheil iadsan tha toirt fuath dhuinn, a creachadh ar
maoin.
12 Tha thu ceaducha dhuinn a bhi air ar 'n ithe ſuas mar
chaoirich; agus ſgap thu ſinn am meaſg nan cinneach.
13 Tha thu reice do ſhluaidh airſon neo ni; agus cha' n'eil
thu gabhail airgid air an ſon.
14 Tha thu toirt oirn a bhi air ar cronucha le'r coimhear-
naich; s a bhi na'r n'aobhar ghaire, agus n'ar cuis mhagaidh
dhoibh ſin tha man cuairt duinn,

15 Tha thu gar deanamh nar leith fhocal a meafg nan cin-
neach; agus gu bheil an ſluagh a crathagh an cinn rinn.
16 Tha m'amhladh am lathair gach latha; agus dh'fholuich
naire mo ghnuis mi;
17 Air ſon guth an fhir toilbheum agusbh laſbheum; airſon
an namhaid agus an dioltuich.
18 Agus ged tha ſo uile air teachd oirn, gidheadh cha' n'eil
ſinn dearmadadh ortſa; na gar giulan fein daoirbh an a'd
'chumhnante.
19 Cha' 'neil ar cridhe a pille air ais; na ar ceuma a dol as
do ſhlighe;
20 Cha' n'eil, nuair a bhuail thu ſinn an aite dhragoin; agus
a dh'fholuich thu ſinn le ſgail a bhais.
21 Ma dhearmad ſinn ainm ar Dia, agus ar lamh an a chu
mail ſuas ri Dia coimheach; nach rannſuich Dia amach e? oir
'ſ aithne dha fos dhiamhaireachd a chridhe.
22 Air do ſgaſa fos tha ſinn air ar marbha re fad an latha;
agus air ar meas mar chaoirich air an orducha gu bhi coſgairt.
23 Eirich, a Thighearn, c'arſon tha thu cadul; moſgail, a-
gus na bi air aſtar uain gu brath.
24 C'arſon a dh'fholuicheas tu do ghnuis agus a dhearmadas
tu ar truaighe 's ar trioblaid?
25 Oir tha ar n'anam air a thoirt ioſal, iodhoin chum an
duſluich; tha ar bru air leantuin ris an uir.
26 Eirich, agus dean cobhair oirn; agus fuaſgail oirn air ſga
do throcair.

Salm xlv. *Eructavit cor meum.*

THA mo cridhe a deachda deadh chuis; tha mi labhairt mu
na nithe a rinn mi d'on righ.
2 Tha mo theanga ealanta: mar pheann deadh chleirich.
3 S'tu iſmaiſiche na clann daoine; tha do bhile lan grais,
cheann gan bheannuich Dia thu gu brath.
4 Crioſruich thu fein led' chlaidhe air do leiſe, O thus 's ro
chumhachdaiche; a reir t'onoir s do mhor chliu.
5 Gum bithidh deadh ſhoirbheas agadſa le tonair; marcuich air
ſ'aighaidh airſon guth na firinn, a chiuinis, agus na ſireantachd;
agus teagaiſigdh do lamh dheas duit nithe uabhaſach,
6 Tha do ſhaide ro gheur, agus bithidh 'n ſluagh air an
ceannſucha dhuit; eodhoin ſa mheadhon a meaſg naimhde an
Righ.

7 Mairidh

7 Mairidh do chathair, O Dhe, gu fiorruidh; 'flat fhuaicheantais cheart flat fhuaicheantais do righeachd.

8 Thug thu gradh do 'f hireantachd, agus fuath do eaceart; uime fin rin Dia, iodhoin do Dhiafa, d'unge le ola aoibhneis ofcionn do chompanich.

9 Tha do' taodach boladh mirr, alos, agus cafia; as na luchirtibh ibhri leis an d' rinn iad thufa ait.

10 Bha nigheanna righre ameafg do mhnaithean onarach; air do laimh dheis fheas a bhanrigh ann an trufgan oir, air oibreacha man cuairt le dathun eag-famhla.

11 Eifd o nighean, agus thoir fanear; crom do chluas, dichuimhnich fos do fhluagh fein, agus tigh t'athair.

12 Mar fin bithidh tlachd aig an righ ann a'd' fgeimh; oir 'fe an Tighearna do Dhia e, agus dean thufa adhra dha.

13 Agus bith nigheana Thire 'n fin le tiodhlach; mar 'na daoine beartach meafg an t'fluaidh ni iad an gearan a d lathair.

14 Tha nighean an righ uile gloirmhor an taobh a ftigh; tha h'aodach do or oibrichte.

15 Bheirear i dhionnfuidh 'n righ ann an fgeuduchh a dh' obair fnathaide bithidh na maighdeana 's ban chompanich dhi a cumail cuideachd rithe, agus bheirear a'd' ionnfuidhfe iad.

16 Le aiteas agus aoibhneas bheirear ann iad; agus theid iad a ftidh ann an luchuirt an righ.

17 Ann an aite t'aithrichean bi agad clann; d'am feud thu prionfachan a Dheanamh ann fgach tir.

18 Cuimhnuichidh mi t'ainm o aon linn gu linne cile; uime fin bheir an fluagh taing dhuit, faoghal gun chrich.

Salm xlvi. *Deus nofter refugium.*

'SE Dia ar neart agus ar dochas; cobhair ro dheas ann an trioblaid.

2 Uime fin cha bhi eagal oirn ge d' ghluais an talamh; agus ge d' ghiulainear na cnoic gu meadhon na fairge.

3 Ge d' bheuchd agus ge d' att a huifgeacha; agus ge d' chrithich na beannta le an doinion.

4 Ni aibhnichean a tuille chathair Dhia ait; ionad naomha pailluin an ti 's ro airde.

5 Tha Dia n'a meadhon, uime fin cha athraichear i; ni Dia cobhair oirre, agus fin gu ro mhoch.

6 Tha na cinnich deanamh moran uaighnaich, agus tha na

righeachda

righeachda air dusga; ach dh' fhoillsich Dia a ghuth, agus
leaghaidh 'n talamh as.
7 Tha Tighearna nan sluagh maille rinne; 's e Dia Jacob
ar tearmunn.
8 O thigibh an so, agus faicibh oibre an Tighearn; ciod an
sgrios a thug e air an talamh.
9 Tha e toirt air a chogadh sgur ann san t'saoghal uile; tha
e briseadh a bhodha, agus a spealga na sleadha na bloide, agus a
losga na 'n carbad san teine.
10 Bi samhach ma seadh, agus aithniche gur mise Dia; bith-
idh mi air m' arducha a measg nan cinneach, agus bithidh mi
air m' arduch' air an talamh.
11 Tha Tighearna nan sluagh maille rinne; 's e Dia Jacob
ar tearmunn.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xlvii. *Omines gentes, plaudite.*

O Buailibh 'ur basaibh ri cheile, a shluagh gu leir; O sein-
nibh do 'n Tighearna le guth binn-cheol.
2 Oir tha 'n Tighearn ard, agus na chuis eagail; 'se an Righ
mor air an talamh uile.
3 Ceannsuichidh e 'n sluagh suthuin agus na cinnich fo ar
casan.
4 Roghnuichidh e mach oighreachd dhuinn; iodhoin oigh-
reachd Jacob, da n tug e gradh.
5 Chaidh Dia suas le fuaim shubhach; agus an Tighearna le
fuaim trompaid.
6 O seinnibh moladh, seinnibh moladh d'ar Dia; O seinnibh
moladh, seinnibh moladh d'ar righne.
7 Oir se Dia Righ an talmhain uile; seinnibh moladh le
tuigse.
8 Tha Dia a' riaghluch os'cionn nan cinneach; tha Dia na
shuidhe na ionad naomh.
9 Tha prionnsachan an t'sluaigh air dluthacha ri sluagh Dia
Abraham: oir tha Dia, a tha air arducha gu harda, a dionadh an
talmhain, mar gu 'm b'ann le sge,

Salm xlviii. *Magnus Dominus.*

'S MOR an Tighearn, agus 's airidh e bhi air a mholadh gu hard; ann an cathair ar De'ne, iodhoin air a thulaich naomha.

2 'S ionad maiseach tuluich Shion, agus aoibhneas an tal-
mhain gu hiomlan; air an taobh ma thuath tha cathair an Righ
mhoir na laidhe; tha Dia deadh aithnichte ann a luchuintibh,
mar thearmunn cinnteach.
3 Oir feuch, tha righre an talmhain air tional agus air siu-
bhal seachad le cheile.
4 Ghabh iad ionadh a leithid a nithe fhaicin; ghabh iad ion-
gantas, agus tha iad air an tilge sios gu grad.
5 Thainig eagal agus bron orra ann sin; mar air mnaoi ri
saothair chloinne.
6 Brisidh tu loingeas a chuain le gaoith an ear.
7 A reir mar a chuala sinn, mar sin chunnaic sinn ann an
cathair Tighearna nan sluagh, ann an cathair ar De; cumaidh
'n Tighearn suas i gu brath.
8 Tha sinne feithe ri d' chaoimhneas gradhach, O Dhia;
ann am meadhon do theampuil.
9 O Dhe, a reir t'ainme, mar sin tha do mhola' gu crich an
domhan; tha do lamh dheas lan fireantachd.
10 Deanadh beinn Shioin gairdeachas, agus bitheadh nighean
Juda ait; air son do bhreitheanais.
11 Siubhail tiomchioll Shioin, agus imich mu 'n cuairt di;
agus aireamh a turaite.
12 Beachduichidh gu geur air a babhuin, cuiribh suas a tigh-
ean; chum gu'n innis sibh dhoibhsin a thig nar deidh.
13 Oir se 'n Dia so ar Diane gu saoghal nan saoghal; bith-
idh e na fhear stiuraidh dhuinn gus an tig am bas.

Salm xlvix. *Audite hæc omnes.*

O Eisdibh so, a shluaigh gu leir; thugadh sanear e le'r clu-
asa, sibhs uile tha chomhnuidh san domhan.
2 Ard agus iosal, beartach agus bochd; le cheile.
3 Labhraidh mo bheul air gliocas; agus smuainichidh mo
chridhe air tuigse.
4 Aomaidh mi mo chluas ris a chosamlachd; agus feuchuidh
mi mo chainnt dhorch air a chlarsaich.

5 Ciod

5 Ciod uime bhitheadh eagal orm ann an la na haingeachd; agus an 'nuair a dhiathas aingeachd mo ſhailte mu 'n cuairt domh.
6 Tha cuid aig earbs as am maoin; agus a deanamh uaill aſta ſein ann an lionmhaireachd am beartais.
7 Ach cha 'n fheud duine a bhrathair fhuaſgla; na reiteadh a dheanamh ri Dia as a leith.
8 Oir choſt e tuille a dh' fhuaſgladh an anma; ionnas g m feum e ſin a leaga dheth gu ſiorruidh.
9 Seadh, ged fhaith e beatha fhada; agus ge nach fhaic e an uaigh.
10 Oir tha e faicin gu bheil daoine glice a fhaghail fa bais mar an ceudna, agus a dol a dhith le cheile; cho mhath ris an aineolach agus ris an amaideach, agus a fagail am beartais do chach.
11 Agus gidheadh tha iad am barrail gu mair an tigheanſa gu brath; agus gum buanuich an aiteacha comhnuidh o linn gu linn, agus tha iad aig ainmeacha an tire an deidh n'ainme fein.
12 Gidheadh, cha 'n fhuirich duine an onair; do bhrigh gum feudar a ſhamhlucha ris na hainmhidhean a theid gu dith; ſi ſo nan ſlighe.
13 Se ſo an amaideachdſa; agus molaidh an ſliochd am briathra.
14 Tha iad a laidhe an ifrinn mar chaoirich, tha am bas a cnamh orra, agus bithidh uachdranachd aig an fhirean thairis orra ann ſa mhaduin; caithidh am maiſe ſan uaigh o'n ionada comhnuidh.
15 Ach ſhaor Dia m' anam o ionad ifrinn; oir gabhaidh e fein mi.
16 Na bi thuſa fo eagal ged' nithear neach beartach; na ge d' theid gloir a thighe am mead.
17 Oir cha ghiulain e bheag air falbh leis, 'nuair a gheibh e bas; ni mo a leanas a ghreadhnachas e.
18 Oir am feadh a bha e beo, mheas e e fein na dhuine ſona; agus am feadh a ni thu gu maith dhuit fein labhraidh daoine gu maith umad.
19 Leanadh e linne aithriche; 's cha 'n fhaic e m' feaſt ſolus.
20 Duine ann an onair ach gun tuigſe; tha air a choimeas ris na hainmhidhean a theid gu dith.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha x.

Salm l. *Deus deorum.*

LAbhair an Tighearn, iodhoin an Dia 's ro airde; agus ghairm e 'n domhan, O eiridh na greine, gu a dol fudha.
2 Dh' fhoillficheadh Dia a Sion; ann an fgeimh iomlan.
3 Thig ar Dia, agus cha bhi e na thofd; theid teine loifg-
each roimhe, agus duifgear fuas doinion gharbh m' an cuairt
d'a.
4 Gairmidh e na neamha o'n airde; agus an talamh, chum
breith a thoirt air a fhluagh.
5 Tionailidh mo naoimh am ionnfuidh; a mhuintir ùd a
rinn cumhnanta rium le hiobairt.
6 Agus cuiridh na neamha an ceill fhireantachd; oir fe Dia
fein am breith.
7 Eifdibh, O mo fhluagh, agus labhraidh mi; bheir mi fein
dearbha a taghaidh, O Ifrael; oir 's mife Dia, iodhoin do
Dhiafa
8 Cha chronuich mi thu air fon tiobairte, na airfon do tha-
bhartais loifgte; chean nach robh iad a ghna am fhiadhnais.
9 Cha gabh mi tarbh as do thigh; na boc gaibhre as do
chro.
10 Oir 's leamfa uile bheathaiche na fridhe; agus mar fin 's
leam an fpreidh air mhile cnoc.
11 'S aithne dhomhfa gach eunlaith air na beannta; agus
tha na beathaiche fiadhaich ann am fhealla.
12 Ma bhitheas ocras orm, cha 'n innis mi dhuitfe e; oir 's
leams an domhan gu leir, agus na huile ni th'ann.
13 'M bheil thus am barail gu 'n ith mife feoil tharbh; agus
gu 'n ol mi fuil ghabhar?
14 Tairg do 'n Tighearn breithbuidheachas; agus ioc do
mhoidean do 'n ti 's airde.
15 Agus gair ormfa an am trioblaid; mar fin cluinidh mi
thu, agus bheir thu moladh dhomh.

A:h

16 Ach ris an ain-diaghaidh thuirt Dia; c'arson tha thu sear-
monacha mo laghsa agus a gabhail mo chumhnanta a'd' bheul.
17 'Nuair tha fuath agad a bhith air t'ath-leasuchadh; agus
a thilg thu mo bhriathra air do chulthaobh?
18 'Nuair chunuaic thu gadaiche, dhaontaich thu leis; agus
bha thu t' fhear copairt le luchd an adhaltranais.
19 Cheaduich thu do'd bheul aingeachd a labhairt; agus led'
theangaidh chuir thu mach ceilg.
20 Shuidh thu agus labhair thu 'naghaidh do bhrathar; seadh,
agus thug thu tiobheum do mhac do mhathar.
21 Rinn thu na nithe sin, agus bha mis am thosd, agus smuai-
nich thu gu haingidh, gum bheil mise direach mar thu fein;
ach cronuichidh mise thu, agus cuiridh mi a'd lathair na nithe
a rinn thu.
22 O thugadh so fanear, sibhse tha dearmad Dhia; 'n teagal
gu 'n spion mis air falbh sibh, 'snach bi a haon ann a ni fuasgla'
oirbh.
23 Co air a bith a bheir buidheachas agus moladh dhomhsa,
tha e cuir onair orm; agus dhasan a dh'orduicheas a beatha
air choir, feuchaidh mise slainte Dhe.

Salm li. *Miserere mei Deus.*

DEan trocair orm, O Dhe, a reir do mhor mhaitheis; a reir
lionmhaireachd do throcaire, duth as mo lochda.
2 Ionlaid mi gu glan o m'aingeachd; agus glan mi o' m
pheaca.
3 Oir tha mi 'g aideacha mo choireana agus tha mo pheaca a
ghna am fhia'nais.
4 A' taghaidhse amhain pheacaich mi, agus rinn mi 'n tolc so
ann a'd' shealla; chum gu 'm bithe tu air t'fhireanacha ann a'd'
bhriathra, agus glan 'nuair bheirte breith ort.
5 Feuch, bha mi air mo chumadh an aingeachd; agus ann
am peaca thorruiche mo mhathair orm.
6 Ach feuch, iarruidh tu firinn an leith a stigh; agus bheir
thu orm gu 'n tuig mi gliocas gu huaigneach.
7 Glanaidh tu mi le hisop, agus bithidh mi glan; ni thu
m'ionlad, agus bithidh mi ni sgile na sneachda.
8 Bheir thu orm gu 'n cluinn mi mu aoibhneas agus aiteas;
chum gu 'n dean na cnamhan a bhris thu gairdeachas.
9 Tionda do ghnuis o m' pheacaibh; agus cuir as m'eacoire
gu leir.

10 Dean dhomh cridhe glan, O Dhia agus ath nuadhaich
ſpiorad ceart an taobh a ſtigh dhiom.
11 Na tilg o' d' lathair mi; agus na toir do ſpiorad naomha
uam.
12 O thoir dhomh solas do chobhair aris; agus daingnich
mi led' ſpiorad ſaor.
13 'N ſin teagaiſgidh mi do ſhlighe do'n aingidh; agus iom-
paichear peacaire a d' ionnſidh.
14 Saor mi o chionta fala, O Dhia, thuſa is Dia mo ſhlainte
agus ſeinnidh mo theanga air t fhireantachd.
15 Foſgluidh tu mo bhile, O Thighearn, agus foillſichidh mo
bheul do mholadh.
16 Oir cha' n' eil thu 'giarruidh iobairt, no bheirinn duit i;
ach cha'n'eil thu gabhail tlachd ann an Ofraile loiſgte.
17 Se 'n ſpiorad tuirſeach iobairt Dhia; cridhe briſt agus
bruite, cha dean thuſa tair air O Dhia.
18 O bi fabhorach agus graſmhor do Shion; tog ſuas ballach
an Hieruſaleim.
19 'N ſin bithidh tu toilichte le iobairt fhireantachd, le ofraile
agus tabhartais loiſgte; 'n ſin tairgidh iad tairbh ogadh air t'altair.

Salm lii. *Quid gloriaris?*

THuſa ain-tighearn, c'arſon tha thu ri uaill aſad fein; gu
'm bheil thu a'd' urrain olc a dheanamh,
2 'Nuair tha maitheas Dhe; buanacha fathaſt gach latha?
3 Tha do theanga a breunnacha aingeachd; agus le breugan
ni thu gearradh mar le healtuin gheur.
4 Ghradhuich thu eas-ionracas ni ſmo na maitheas; agus a
labhairt bhreug ni ſmo na 'n fhireantachd.
5 B'ionmhuin leat gach fhocal a labhairt a dheanadh cron O
thuſa theanga bhreugach.
6 Uime ſin ni Dia do ſgrios am feaſt; glacaidh e thu, agus
ſpionaidh e thu as t'aite comhnuidh, agus bheir e do fhreamh a
tir nam beo.
7 Chi am ſirean ſo fos, agus bithidh eagal air; agus ni e gaire
fochaid ris.
8 Feuch, ſo an duine nach do ghabh Dia mar a neart; ach
a dhearb a lionmhoireachd a bheartais, agus a neartaich e fein
ann a aingeachd.
9 Air mo ſhonſa, tha mi mar chrann ola uaine ann an tigh
Dhe:

Dhe: tha mo dhochas ann an caomh thrccair Dhe a chaoidh
nan cian.

10 Bheir mi buidheachas duit an comhnuidh airson an ni a
rinn thu; agus cuiridh mi mo dhochas ann a'd' ainm, oir 's ro
thaitneach le'd' naoimh e.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm liii. *Dixit insipiens.*

THUIRT an tamadan na chridhe: cha' n'eil Dia ann.
2 Tha iad truaillidh, agus air fas uabhara nan aingeachd:
cha' n'eil a haon tha deanamh maith.

3 Sheall Dia 'nua s oneamha air chloinn nan daoine; dh'
f haicin an robh neach ann a thuige, agus a dhiarradh an deidh
Dhe.

4 Ach tha iad uile air dol a thaobh, tha iad gu leir air fas
truaillidh; cha' n'eil fos neach ri maith, cha' n'eil a haon.

5 Nach 'eil iad gun cheil, tha deanamh aingeachd; 'g ithe
suas mo shluaigh mar aran? cha do ghair iad air Dia.

6 Bha eagal orra san aite ann's nach robh eagal; oir bhris Dia
cnamhan an neach a chuir seisde riut; chuir thu iad gu hamh-
la, cheann gu 'n drinn Dia tair orra.

7 O, nach robh slainte air a thoirt do Israeil a Sion; O
nach fuasgladh an Tighearn a shluadh a brai'deanas!

8 'N sin dheana Iacob gairdeachas; agus bhitheadh Israeil
fior ait.

Salm liv. *Deus, in nomine.*

SAbhail mi, o Dhe, air sga tainme; agus diodhail mi ann a'd
neart.

2 Cluinn m'urnuidh, O Dhe; agus eisd ri briathra mo
bheoil.

3 Oir tha coigrich air eiridh am aghaidh; agus tha ain-tighear-
nan, aig nach 'eil Dia roimh an suile ag iarruidh an deidh m'anma.

4 Feuch, se Dia m'fhear cuidich; tha 'n Tighearna maille
riusan tha cumail suas m'anma.

5 Iocaidh e olc do m' naimhde; sgrios thusa iad a'd' f hirinn.

6 Tabhartas cridhe saor bheir mi dhuit; agus molaidh mi
t'ainm, O Thighearn, cheann gu bheil e cho sholasach.

7 Oir ſhaor e mi as mo thrioblaide gu leir; chunnaic mo
ſhuil a miann air mo naimhde.

Salm lv. *Exaudi, Deus.*

O Dhe, eiſd m'urnuidh, agus na foluich thu fein o m'iarrtas.
2 Thoir aire dhomh, agus cluinn mi; cia mar tha mi
ri bron ann am urnuidh, agus air mo chradh.
3 Tha ann amhad ag eidheach mar ſin, agus an tain-diaghaidh
teachd air aghaidh cho grad; tha iad ſuidhichte cho mhierunach
am aghaidh, 's gu bheil rompa caileigin a dh' olc a dheanamh
orm.
4 Tha mo chridhe mi ſhuaimhneach 'n taobh ſtigh dhiom;
agus thuit eagal a bhais orm.
5 Tha ogluichd agus ballchri' air teachd orm; agus rinn
uamhun gharbh mo ſhlugadh ſuas.
6 Agus thuirt mi, O nach raibh agam ſgiathan mar chol-
man; oir an ſin theichin air falbh, agus bhithin aig ſois.
7 Feuch, 'n ſin rachainn fad as; agus dh'fhanain ſan fha-
ſach.
8 Dheanainn difir gu teiche; airſon na gaoithe agus an
doineann ghailleiche.
9 Sgrios an teangana, O Thighearna, agus ſgoill o cheile
iad; oir bheachduich mi eaſ-ionracas, agus ſtri ſa chathair.
10 Tha iad dol m'un cuairt do bhallachan a latha ſa dhoiche;
tha olc ſos agus bron ann a mheadhon.
11 Tha aingeachd a ſteach ann; cha' n'eil ceilg agus feall a
dol as a ſhraidean.
12 Oir cha namhaid fhollaiſeach a thug an eas onair ſo
dhomh; oir na m b'e ghiulainin e.
13 Ni mo a b'e m'eas-caraid a rinn e fein a mhoracha am
aghaidh; oir nam be theagamh gum foluichin mi fein uaithe.
14 Ach be thuſa direach, mo chompanach; m'fhear-treori-
che, agus mo charaid dilis fein,
15 Ghabh ſin comhairle thaitneach le cheile; agus ghluais
ſinn an tigh Dhe mar chairdean.
16 Thigeadh am bas gu hoban orra, agus rachadh iad gu
healamh ſios a dh 'ifrinn, oir tha aingeachd na 'n aite comhnuidh
agus nam meaſg.
17 Air mo ſhonſa gairidh mi air Dia; agus teaſairg 'n
Tighearna mi.
18 Ni mi urnuidh mu fheaſgar, ſa mhaidin, agus mu
mheadhon

mheadhon latha, agus ſin gu bunailteach; agus cluinnidh e mo
ghuth.
19 'S eiſin a ſhaor m'anam an ſith o'n chomhrag a bha am
aghaidh; oir bha moran leam.
20 Seadh, iodhoin Dia, tha buan gu ſiorruidh, cluinnidh e mi,
agus bheir e ſios iad: oir cha phill iad, agus cha bhi eagal De
orra.
21 Leag e lamhan air a mhead ſa tha 'n ſith ris; agus bhris
e a chumhnanta.
22 Bha briathra a bheoil ni 's buige nan tim, 's cogadh na
chridhe; bha bhriathra ni bu tlathaidh na ola, agus gidheadh,
b' fhior chlaidhean iad.
23 O tilg t'eallach air an Tighearn, agus ni e t'altrum; agus
cha 'n fhuiling e do'n fhirean tuiteam am feaſt.
24 Agus air an ſonſa; bheir thuſa, O Dhia, ſios iad gu ſlochd
na ſgrioſa.
25 Cha bhi na daoine iot-fhuileach agus cealgach beo leth
an laithibh; gidheadh, bithidh m'earbſa anad, O Thighearn.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xi.

Salm lvi *Miſerere mei, Deus.*

BI trocaireach dhomh, O Dhe, oir tha duine dol m'un cuairt
gu'm ſhlugadh; tha e cogadh gach latha, agus a cuir
trioblaid orm.
2 Tha mo naimhde gach latha ſeolta gu'm ſhlugadh ſuas;
oir tha iad lionmhar ata ri cogadh am aghaidh, O thus a thi 's
ro airde.
3 Gidheadh, ged' tha eagal orm air uairibh; ſathaſt tha
m'earbſa annad.
4 Molaidh mi Dia, airſon fhocail; Dhearb mi an Dia, agus
cha bith eagal orm ciod is urrain feoil a dheanamh dhomh.
5 Tha iad a gabhail m' fhocail am mearachd; cha dielbh
iad ni air bith ach cron a dheanamh dhomh.
6 Tha iad uile a cumail cuideachd, agus gan cumail fein gu

dlu; agus a comhruchadh mo cheimeana, 'nuair tha iad re feall
fheithe airfon m'anama.
7 'N d' teid iad as airfon an aingeachd; tilgidh tufa fios iad
O Dhe, ann a'd' dhiumadh.
8 Tha thu 'g aireamh mo fheachrana, cuir mo dheoir ann
a'd' leabhar?
9 C'uin air bith a ghaireas mi ort, 'n fin bithidh mo naimhde
air an cuir gu teiche; fo is aithne dhomh; oir tha Dia air mo
thaobh.
10 Ann am focal De ni mi gairdeachas; agus ann am focal
an Tighearne gabhuidh mi co f hurtachd'
11 Seadh, chuir mi m'earbs ann an Dia; cha bhi eagal orm
ciod is urrain duine dheanamh orm.
12 Dhuitfe, O Dhia, iocaidh mi mo mhoidean; dhuitfe bheir
mi buidheachas.
13 Oir fhaor thu m'anam o' n bhas; agus mo chafan o thui-
team; chum gu 'n gluais mi am fia'nais De ann an folus nam
beo.

Salm lvii. *Miferere mei. Deus.*

BI trocaireach dhomh, O Dhia, bi trocaireach dhomh, oir
tha m'anam a 'g earbfa annad; agus fo fgaile do fgiatha
bithidh mo thearmunn gus am bi an ain-tighearnas fo thairis.
2 Gairidh mi ris an Dia 's ro airde; iodhoin ris an Dia a
choi' lionas a chuis ata agam an laimh.
3 Cuiridh e o neamha; agus tearnuidh e mi o achdmhafan
an f hir leis am b'aill m' ithe fuas.
4 Cuiridh Dia math a throcair agus f hirinn; tha m'anam
am meafg leomhan.
5 Agus tha mi am laidhe iodhoin a'meafg clann daoine, tha
air an cuir nan teine; aig am bheil am fiacla na 'n fleaghan
's na 'n fai'dean, agus an teanga na chlaidhe geur.
6 Cuir fuas thu fein, O Dhe, of cionn na neamha; agus do
ghloir of cionn an talmhain uile.
7 Leag iad lion airfon mo chas; agus fhaltair iad fios m'an-
am; chladhaich iad flochd romham, agus tha iad fein air tuit-
eam an mheadhon.
8 Tha mo chridhe fuichte, O Dhe, tha mo chridhe fuichte;
feinnidh mi, agus bheir mi moladh.
9 Mofgail mo ghloir, mofgail a chruit agus a chlarfach;
mofglaidh mi fein gu fior mhoch.

10 Bheir

10 Bheir mi buidheachas duit, O Thighearn, a measg an t'
sluaigh; agus seinnidh mi duit am measg nan cinneach.
11 Oir tha mead do throcair a ruidheachd na neamha; agus
t' fhirinn chum na neul.
12 Cuir suas thu fein, O Dhia, os cionn na neamha, agus do
ghloir os cion ann talmhain uile.

Salm lviii. *Si vere utique.*

AM bheil 'ur nintinne suichte air fireantachd, O sibhs a cho-
thionail; agus am bheil sibh toirt breith air an ni tha
ceart, O sibhs a chloinn nan daoine?
2 Seadh, tha sibh a dealbh olc ann 'ur cridheachan air an ta-
lamh; agus tha 'ur lamhan ag oibreachadh aingeachd.
3 Tha na hain-diaghidh daoirbh iodhoin o bhroinn am math-
ar; cho luath 'sa tha iad air am breith, theid iad air anradh, a-
gus a labhairt bhreug.
4 Tha iad cho nimheil ri nimh nathrach, iodhoin mar an
nathair-nimh bhodhar tha druide a cluas;
5 Tha diulta eisteachd ri guth nan druithe; ge 'ta e ri druith-
eachd gu ro ghlic.
6 Bris am fiacla, O Dhe, ann am beul, buail cialaibh nan
leomhan, O Thighearna; leaghaidh iad air falbh mar uisge tha
ruith gu seamh, agus an uair a thilgeas iad an saighde, bitheadh
iad air am spionadh amach.
7 Caitheadh iad as mar sheilcheig, agus bitheadh iad mar
thoradh an-abuich mnatha; agus na faice iad a ghrian.
8 Mu'm bi 'ur pota air an deanamh teith le droinnibh; mar
sin deanadh corruich a chradh, direach mar ni tha amh,
9 Ni m'firean gairdeachas' nuair a chi e n dioghaltas; ionn-
laididh e a chas-cheuma ann am fuil an ain-diaghaidh.
10 Ionas gu 'n abair duine, gu diemhin tha duais do'n fhirean;
gun teagamh tha Dia ann a bheir breith air an talamh.

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm lix. *Eripe me de inimicis*

FUASGAL mi o' m naimhde, O Dhe; dion mi uatha
san; tha 'g eiridh suas am aghaidh.

2 O faor mi o luchd deanamh na haingeachd ; agus faor mi
o na daoine iot-f huileach.
3 Oir feuch, tha iad a feall f heithe airfon m'anama ; tha na
daoine treine air cruinneachadh a'm' aghaidh, gun cron na
caoire air bith ann'amfa, O Thighearn.
4 Tha iad a ruidh agus ga' nullucha fein gun mo chaoire ;
eirich thufa uime fin gu'm chuideacha, agus thoir fanear.
5 Seas fuas, O Thighearna Dhia nan fluagh, thufa Dhe I-
frael, a dh' f hiosrucha nan cinneach gu leir ; agus na bi tro-
cairich dhoibhfan ata ciontach o aingeachd mhioruinach.
6 Tha iad a dol air'n ais agus air'n aghaidh fan fheafgar ; tha iad
ri tathunn mar mhada, agus a ruidh m'un cuairt feadh a bhaile.
7 Feuch, tha iad a labhairt le 'm beul, agus tha claidhean
nam bilidh ; oir co chluineas ?
8 Ach bithidh iad mar cuis f hocaid agadfa O Thighearn, agus
ni thu gaire fanaid ris na cinnich gu leir.
9 San a' d' chomaine tha mi airfon mo neart ; oir s'tu Dhe
mo thearmunn.
10 Tha Dia a nochda dhomfa a mhaitheas gu pailt ; agus
leigidh Dia dhomh mo mhiann f haicin air mo naimhde.
11 Na marbh iad 'n teagal gu 'n nichuimhnich mo phobul-
i ; ach fgaoil am fad iad am meafg an t'fluaigh, agus cuir fios
iad, O Thighearna 'ar didean.
12 Airfon peaca am beoil, agus airfon briathra am bilibh,
bithidh iad air an glacadh nan ardan ; agus c'ar fon, tha an
fearmonacha air mallucha agus breugan.
13 Caith iad ann a'd' chorruich, caith iad, chum gu 'n teid
iad gu dith ; agus gum bi fios aca gur e Dia tha riaghla an Ia-
cob, agus gu criochaibh an domhain.
14 Agus pillidh iad mu f heafgar ; a donnailich mar mhada,
agus theid iad m'un cuairt do'n bhaile.
15 Ruithidh iad an fo sa 'n fin air fon bithe ; agus bithidh iad
ri talach mar faith iad an fath.
16 Air mo fhonfa, feinnidh mi air do chumhachd, agus mo-
laidh mi do throcair gu tra fa mhaduin ; oir s'tu bu tearmunn
agus didean domh ann an latha mo thrioblaid.
17 Dhuitfe, O mo neart, ni mi ceol ; oir s'tufa, O Dhe, mo
thearmunn, agus mo Dhia trocaireach.

Salm

Salm lx. *Deus, repulisti nos.*

O DHE, thilg thu sinne mach, agus sgap thu sinn am fad; bha thu fos diumach, O pill rinne aris.
2 Chuir thu 'n tir air udull, agus sgaoil thu i; leighis a
creuchda, oir tha i a critheacha.
3 Nochduidh thu nithe cuidthromach do 'd pobul; thug
thu dhuinn deoch do dh' fhion marbhtach.
4 Thug thu comhradh air son a mheud 's air am bheil t'
eagal: chum gu 'n dean iad buaidh chaiream air son na firinn.
5 Uime sin bha do mhuintir ionmhuin air an saoradh; cui-
duich mi le d' laimh dheis, agus cluinn mi.
6 Labhair Dia na naomhachd, ni mi gairdeachas agus roin-
nidh mi Sichem; agus toimhsidh mi mach gleann sucot.
7 'S leam Gilead, agus 's leam Manaseh; se Ephraim fos
neart mo chinn, 'se Judah 'm fhear tabhairt lagha.
8 'Se Moab mo phoit ionnlaid, thairis air Edom tilgidh mi
mach mo brog; Philistia, bi thusa ait asamsa.
9 Co a threoricheas mi do 'n chaithair laidir; co bheir mi
dhionnsuidh Edom?
10 Nach do thilg thu amach sinn, O Dhe; nach teid thu
O Dhe, amach le ar 'n armailte?
11 O bi thus a'd' chobhair dhuinn ann an trioblaid; oir 's
diamhain cobhair duine.
12 Tre Dhia ni sinne gniomhara mor; oir 's eisin shaltras
sios ar naimhde.

Salm lxi. *Exaudi, Deus.*

CLUINN m' eidheach, O Dhe; thoir eisteachd do m' ur-
nuigh.
2 O chriocha an talmhain gairidh mi ort; 'nuair tha mo
chridhe ann an tuirse.
3 O cuir suas mi air a charaig is airde na mi fein; oir stu
bu dochas agus turaid laidir domh an aghaidh an namh-
aid.
4 Gabhaidh mi comhnuidh ann a'd' phaillain am feast; agus
bithidh m' earbsa fo dhubhar do sgiatha.
5 Oir chual thus, O Thighearn, m' iarrtais; agus thug thu
oighreachd dhoibh sud air am bheil eagal t'ainme.

6 Deonuichidh

6 Deonuichidh tu do'n Righ beatha fhada; gu mair a bhliadh-
na air feadh gach uile linne.
7 Gabhuidh e comhnuidh 'm fianis De gu brath; O umhluich
do throcair agus t' fhireantachd ghradhach, chum gu 'n tearuin
iad e.
8 Mar sin bheir mi moladh do tainm a ghna; chum gu 'n
coilion mi mo mhoidean gach latha.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xii.

Salm lxii. *Nonne Dea?*

THA m' anam gu fireanach a feithe a ghna air Dia; oir
uaithe tha mo shlaint a teachd.
2 S'e gu deimhin mo neart agus mo shlainte; se mo dhidain,
ionnas nach tuit mi gu mor.
3 Cia fad dhealbhas sibh olc an aghaidh na huile duine; bi-
thidh sibh air 'ur marbhadh na huile h aon agaibh, feadh mar
bhalla air chrith bithidh sibh, agus mar fhal bhriste.
4 Cha deilbh iad nith air bith, ach amhain cia mar tilg iad sios
an neach a dharduicheas Dia; tha 'n tlachd ann am breugan, tha
iad a toirt briathra matha le 'm beul, ach mallucha le 'n cridhe.
5 Gidheadh, m' anam, feith thus a ghna ri Dia; oir tha mo
dhochas ann.
6 'S e gu fireanach mo neart agus mo shlainte; 's e mo dhidean
ionnas nach tuit mi.
7 'Sann an Dia tha mo shlaint agus mo ghloir; caraig mo
spionnadh, agus ann an Dia tha m' earbsa.
8 O cuiridh 'ur 'n earbs ann a ghna, sibhse shluagh; doirtibh
mach 'ur cridheacha na lathar, oir se Dia ar dochas.
9 Air son cloinn daoine, cha 'n 'eil iad ach na diamhanas;
tha cloinn nan daoine mealtach air a mheidh tomhais, tha iad
gu hiomlan ni s ea-truime na diamhanas fein.
10 O na hearbuidh an eacoir agus an reubain, na tugaibh sibh
fein gu diamhanas, ma dh'f hasas beartas, na suichidh 'ur cridhe
orra.

11 Labhair

11 Labhair Dia aon uair, agus da uair chuala mi ſin: gum
buin cumhachd do'n Tighearn.
12 Agus gu m' bheil thuſa, a Thighearna, trocaireach; oir
bheir thu duais do gach duine a reir a ghniomh.

Salm lxiii. *Deus, Deus meus.*

O Dhia, s'tu mo Dhia; iarraidh mi thu gu moch.
2 Tha iota air m' anam air do ſhon, tha 'm fheoil fos
a' gabhail fadail aſad; ann tir thirim fhas far nach 'eil uiſge ſam
bith.
3 Mar ſo ſheall mi air do ſhon ann an naomhachd; chum
gum faicin do chumhachd agus do ghloir.
4 Oir 's fearr do chaoimhneas gradhach na beatha fein; bheir
mo bhile moladh dhuit.
5 Cho fhad ſa 's beo mi arduighe mi thu air an doidh ſo;
agus togaidh mi ſuas mo lamhan ann a'd' ainm.
6 Bithidh m' anam air a ſhaſacha mar gum b' ann le ſmior
agus le ſail; 'n uair a mholas mo bheul thu le bilibh aoibh-
neach.
7 Nach do chuimhnich mi ort ann am leaba; agus nach do
ſmuainich mi ort am dhuiſg?
8 Cheann gu 'n robh thu t' fhear cuidich dhomh; uime ſin
ni mi gairdeachas fo ſgaile do ſgiathan.
9 Tha m' anam an crocha ort; chum do laimh dheas ſuas
mi.
10 Iadſan fos tha 'g iarruidh dochun m' anama; theid iad fo
'n talamh.
11 Tuiteadh iad air faobhar a chlaidhe; chum gu m bi iad
nan cuibhrionn do na ſionnucha.
12 Ach ni 'n righ gairdeachas ann Dia; bithidh iadſan fos
a mhionnucheas leiſin, air a moladh; oir bithidh beul na muin
tir a labhras breugan air an druide.

Salm lxiv. *Exaudi, Deus.*

CLuinn mo ghuth, O Dhe, ann an urnuidh; tearuin m' a-
nam o eagal an namhaid.
2 Foluich mi o co-thional uabharaich; agus o ionnſuidh
mhillteach nan aingidh.
3 A gheuruich an teanga mar chlaidh; agus a thilg amach
an ſai'de, iodhoin briathra ſearbh.

4 Chum

4 Chum gu 'n tilg iad an uaigneas air an neach tha cothru-
mach; buaillidh iad e gu grad, agus cha bhi eagal orra.
5 Tha iad a gabhail misnich fan olc; agus a cainnt na measg
fein, cia mar leagas iad lion, agus ag radh, nach fhaic duine air
bith iad.
6 Tha iad a breunnach aingeachd; agus ga chleachda; an
ni fin fholuiche iad eatorra fein, na huile dhuine an doimhne a
chridh.
7 Ach tilgidh Dia gu grad orra le faithead luath; gu 'm bi
iad air an lota.
8 Seadh, bheir an teanga fein orra tuiteam; ionnas gu 'n
dean gach neach a chi iad, gaire fanaid riu.
9 Agus their na huile dhuine a chi iad, fo a rinn Dia; oir
tuigidh iad gur i fo t' obairfe.
10 Ni m firean gairdeachas fanTighearna, agus cuiridh e
earbfa ann; agus bithidh iadfa uile ait, aig am bheil cridhe fior.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxv. *Te decet hymnus.*

THA thufa, O Dhe, air do mholadh an Sion; agus dhuitfa
bithidh a mhoid air a coiliana ann an Hierufalem.
2 Thufa a chluinneas an urnuidh, a' d' ionnfuidh thig
gach uile fheoil.
3 Tha mo mhi-gniomhara air faghail buaidh am aghaidh; O
bi thufa trocaireach da 'r peacana.
4 'Sbeannuicht' an duine a thaghar leatfa, agus a ghabhas tu
a t ionnfuidh; gabhaidh e comhnuidh a'd' chuirt, agus bithidh
e fafuichte le folaifibh do thighe, iodhoin do theampuil naomha.
5 Foillfichidh tu dhuinn nithe iongantach ann a'd' fhirean-
tachd, O Dhia ar flainte; 's tu dochas uile chriocha an tal-
mhain, agus na muintir tha comhnuidh 'fa chuan mhor.
6 N' ti a dhaingneas na beannta le a neart; agus tha air a
chriofra tiomchioll le cumhachd.
7 A chuireas na thoft Onfha a chuain; agus farum a thonn,
agus boille an 't fluaigh.
8 Bithidh iadfa fos tha chomhnuidh 'an iomalaibh an talmh-
ain, fo eagal le d' chomhara; 's tu tha toirt air dol amach
na maidne agus an fheafgair do mholadh.

9 Tha thu fiosreacha an talmhain, agus ga bheannucha ; tha
thu ga dheanamh ro phailt.
10 Tha abhuinn De lan uisge ; tha thu 'g umhlucha an ar-
bhair, oir mar sin tha thu deasucha air son an talmhain.
11 Tha thu 'g uisgeacha a heamairin, tha thu cuir frasachd
ann a glinn bheaga ; tha thu ga taiseacha le braona an uisge, a-
gus a beannucha a toraidh.
12 Tha thu cruna na bliadhna le d' mhaitheas ; agus tha do
neoil a sile reamhrachd.
13 Silidh iad air ionada comhnuidh 'n f hasaich ; agus ni na
cnoic bheaga gairdeachas air gach taobh.
14 Bithidh na mainnire lan chaorach ; seasaidh na glinn fos
cho tiudh le harbhar, 's gu 'n dean iad gaire agus ceol.

Salm lxvi. *Jubilate Deo*

O Bithidh aoibhneach ann an Dia a dhuchana uile ; seinnibh
moladh do onair ainm sin, thugaibh air a mhola a bhi
glormhor.
2 Abraidh ri Dia, O cia iongantach thu ann a'd' oibre ; tre
mhead do chumhachd gheibhear do naimhde na 'm breugaire
dhuit.
3 Oir ni 'n saoghal gu leir aodhradh dhuit ; ni e ceol duit, a-
gus molaidh e tainm.
4 O thigibh 'n so agus faicibh oibre Dhe ; cia iongantach a
tha e na dheanadas do chlann nan daoine !
5 Thionda e 'n cuan gu talamh tirim ; gus an deach iad tre
'n uisge air an cois, 'n sin rinn sinne gairdeachas uime siu.
6 Tha e riaghlacha' le chumhachd gu siorruidh. tha shuilean
a faicin an tsluaigh ; agus cha 'nurra a mhead s nach creid, iad
fein arducha.
7 O molaibh ar Dia, sibhs a shluagh ; agus thugaibh air
guth a mholadh a bhi ghlormhor·
8 'N ti tha cumail ar n'anma ann am beatha ; s nach 'eil a
ceaducha' do'r casan sleamhnu ha.
9 Oir dhearbh thusa sinn, O Dhe, ; dhearbh thu fos sinn,
mar dhearbhar airgid.
10 Thug thu sinne san ribe ; agus leag thu trioblaid air ar
leasraidh.
11 Cheaduich thu do dhaoine marcach thair ar cinn ;
chaidh sinn tre theinne agus uisge, agus thug thu mach sinn gu
aite saibhir.

12 Theid mi dh' ionnfuidh do thighe le tabhartais loifgt; agus iocaidh mi dhuit mo mhoidean, a gheall mi le 'm bhile, f a labhair mi le 'm bheul, nuair bha mi 'n trioblaid.

13 Tairgidh mi dhuit iobairt loifgte reamhar, le tuis reith-eachan; tairgidh mi tairbh agus gabhair.

14 O thigibh ann fo, agus eifdibh, fibhfe uile air am bheil eagal De; agus innfidh mi dhuibh ciod a rinn e air fon m' a-nam.

15 Ghair mi air le'm bheul; agus thug mi moladh dha le m theangaidh.

16 Ma dhaomas mi gu haingeachd le m' chridhe; cha cluinn an Tighearna mi.

17 Ach chuala Dia mi; agus thug e fanear guth m' ur-nuidh.

18 Moladh do Dhia, nach do thilg amach m'urnuidh; f nach do thonda throcair uam.

Salm lxvii. *Deus misereatur.*

GU rabh Dhia bi trocaireach dhuinn, agus gu'n beannuich e finn; agus gu'n taifbeineadh e dhuinn folus e ghnuife, agus gu'n deanadh e trocair oirn.

2 Chum gu 'm bi do fhlighe aithnichte air an thalamh; do fhlainte fholafach a meafg nan uile chinneach.

3 Moladh an pobul thu, O Dhe; feadh, moladh an pobul uile thu.

4 O deana na cinnich gairdeachas agus bithidh iad ait; oir bheir thu breith air an tfluagh gu ceart, agus riaghlaidh tu na cinnich air thalamh.

5 Moladh an pobul thu, O Dhe; moladh an pobul uile thu.

6 'N fin bheir an talamh mach a toradh; agus bheir Dia, iodhoin ar Diane dhuinn a bheannucha.

7 Beannuchidh Dia finn; agus bithidh eagul fan air crioch-aibh an t faoghail uile.

URNUIGH

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xiii.

Salm lxviii. *Exurgat Deus.*

EIreadh Dia, agus bithe a naimhde air an ſgapa; teiche
iadſan fos roimh, a tha toirt fuath dha.
2 Mar a ſgaoileas an ceo, mar ſin ni thu 'n iomain air falbh;
agus mar a leaghas ceir ris an teine, mar ſin theid an taindiagh-
aidh gu di am ſianais Dhia.
3 Ach bith am ſirean ait, agus deana e gairdeachas an lath-
air Dhia; bithe iad fos ſubhach agus aoibhneach.
4 O ſinnibh do Dhia, agus ſinnibh mola d'a ainm; arduich-
idh eiſin tha marcach air na flaitheas, mar gum b'ann air each;
molaidh e na ainm IAH, agus deanadh gairdeachas na lathair.
5 'S athair e do 'n dileachdan, agus tha e diona' cuis na ban-
traich; iodhoin Dia na ionad comhnuidh naomha
6 'Se an Dia bheir air daoine bhi dh'aon intinn ann an tigh,
agus a bheir na prioſanaich a ſas; ach a leagas leis a mhuintir
luainach fuirich ann an gainne.
7 O Dhe, 'nuair chaidh thu mach roimh an tſluadh; nuair
chaidh thu tre an fhaſaich.
8 Chrithich an talamh, agus thuit na neamha aig ſia'nais
Dhia; iodhoin mar ghluais Sinai ag ſiadhnais De, 'n ti 's e
Dia Iſraeil.
9 Chuir thuſa, O Dhe, uiſge graſmhor air t'oighreachd fein;
agus dha thuruich thu i 'nuair a bha i ſgith.
10 Gabhaidh do cho thional comhnuidh innte; oir dh' umh-
luich thuſa a'd' mhaitheas, O Dhe air ſon nam bochd.
11 Thug an Tighearn am focal; 's bu mhor cuideachd nan
ſearmainiche.
12 Theich righre le 'n armailte, agus mhille iad; agus roinn
muintir an teaghluich a chreach.
13 Ge d' laidh ſibh a meaſg na m pota, gidheadh bithidh
ſibh mar ſgiathan a chalmain; tha air ſgeudaichadh le ſgiathan
airgid, agus a hitean mar or.
14 'Nuair a ſgap an tuile chumhachdach righre air an ſga;
n ſin bha iad cho geal ri ſneachd air ſalmon·

15 Mar thulaich Bhafan, mar fin tha tulaich Dhe; iodhain
tulaich arda, mar thulaich Bhafan.
16 C'arfon a chlifgis fibhfe a thulaich arda? fi fo tulaich Dhe
ann s'na thoilich e comhnuidh ghabhail; feadh, comhnuichidh
'n Tighearn innte gu fiorruidh.
17 Tha carbaid Dhe nam fichiod mile, iodhoin mile a dh'ain-
gle; agus tha 'n Tighearna nam meafg, mar an ionad naomha
Shinai.
18 Chaidh thu fuas gu harda, thug thu bruid am braighdea-
nas, agus fhuair thu tiolaca do dhaoine; feadh, iodhoin do d'
naimhde, chum gu 'n gabhadh an Tighearna Dia comhnuidh
na meafg.
19 Gu 'n robh Dia air a mhola' gach latha; iodhoin an Dia
a ni cobhair oirne, agus tha dorta' a fhochaire oirn.
20 Se ar Dia, iodhoin an Dia o m bheil flainte a teachd;
fe Dia an Tighearna, leis an teid finn as on bhas.
21 Lotaidh Dia ceann a naimhde; agus claigin greanach an
neach tha dol air aghaidh a ghna na aingeachd.
22 Thuirt an Tighearn, bheir mi mo pobul air ais, mar a
rinn mi o Bhafan; bheir mi air ais mo mhuintir fein, mar a
rinn mi uaireigin o dhoimhne na fairge.
23 Gu 'm bi do chas air a tuma ann am fuil do naimhde;
agus gum bi teanga do mhadraidh dearg leis an ni cheudna.
24 Smath a chithear, O Dhe, cia mar fhiubhlas thu; cia mar
fhiubhlas tu mo Dhia agus mo Righ ann fan t fanctuari.
25 Theid luchd feinn air thoifeach bithidh luchd inneail ciuil
gan leantainn; na meafg tha na maighdeana a' cluich air Ta-
buir.
26 Thoir buidheachas, O Ifraeil, do Dhia an Tighearna ann
fna co-thionail; o bun a chridhe.
27 Tha Benjamin beag na uachdran doibh ann, agus prion-
facha Juda an comhairle; prionfacha Shabuluin, agus prionfa-
cha Naphthali.
28 Chuir do Dhia mach neart dhuit; daingnich an ni, O
Dhe, a dhoibrich thu anuinne.
29 Air fga do theampuill aig Hierufalem; mar fin bheir
righre tiolaca a'd' ionnfuidh.
30 'Nuair tha buidhean nan fhear-fleagh agus mor cuideachd
nan cumhachdach air an fgapa am fad am meafg ainmhidhean
an pobul, ionas gun 'n toir iad leo bainn airgid; agus 'nuair
a fgapas e an mhuintir tha gabhail tlachd an cogadh.

31 'N ſin thig na prionſacha mach as an Eiphte; ſinidh tir
na Ethiopia a lamhan amach gu luath ri Dia.
32 Seinnibh do Dhia, O ſibhſe a righeachda na talmhain; O
ſeinnibh mholadh do'n Tighearna.
23 Tha ſuidhe air neamh os cionn nan uile O thoiſeach;
feuch, tha e cuir amach a ghuth, ſeadh, agus ſin guth trein.
33 Thugaibh ſibhſe an cumhachd do Dhia thair Iſraeil; tha
aodhradh agus a neart ann ſna neoil.
35 O Dhia, 's iongantach thu ann a'd' ionada naomha; iodh-
oin Dia Iſraeil; bheir e neart agus treiſe da phobul; bean-
nuichte gu'n robh Dia.

URNUIDH FHEASGAIR.

Salm lxix. *Salvum me fac.*

TEaſairg mi, O Dhia; oir tha na huiſgeacha air teachd a
ſtigh, iodhoin gu m'anam.
2 Tha mi 'n ſas gu teann ſan lathaich dhomhain ann nach eil
iochdar; tha mi air teachd ſna huiſgeacha domhain, ionas gu
bheil na tuilte a ruidh tharum.
3 Tha mi ſgith ag eidheach, tha mo ſgornach tirim; tha mo
fh'radharc air m' fhailniche le feithe cho fhada air mo Dia.
4 Tha iadſan tha toirt fuath dhomh gun aobhar na 's lion-
mhaire na falt mo chinn; tha iadſin tha na naimhde, agus le'r
b'aill mo ſgrios gun choire, cumhachdach.
5 Dhioc mi dhoibh na nithe nach d' fhuair mi riamh; a Dhe
'ſaithne dhuitſe mo m'aimeadachd, agus cha' 'n eil mo chionta
foluicht ort.
6 Na bitheadh iadſan tha 'g earbs annad, O Thighearn Dhia
nan ſluagh, air an nairucha air mo ſgaſa; na bitheadh iad ſud
tha gad iarruidh fo amhla as mo leithſe, O Thighearna Dhia
Iſraeil
7 Agus c'arſon? air do ſhonſa dh' fhuiling mi achdmhaſan;
dh' fholuich naire mo ghnuis.
8 Tha mi mar choigrich dom bhraithre; iodhoin mar
choimheach do chlann mo mhathar.
9 Oir tha eud do thigh iodhoin air m'ith; agus tha masladh
na muintir thug maſladh duitſe, air tuiteam orm.
10 Ghuil agus ſmachduich mi mi fein le troſga; agus caoch-
ladh ſin gu 'm chronucha.

11 Chuir

11 Chuir mi fos umam eudach ſaic; agus rinn iad ſgeig orm.

12 Tha iadſan tha ſuidhe s'a gheata a labhairt am aghaidh; gus na miſgeara a deanamh orain orm.

13 Ach, a Thighearna, tha mi 'g urnuidh riutſa; ann an am taitneach.

14 Cluinn mi, O Dhe, ann an lionmhoireach do throcair; iodhoin ann am fireantachd do ſhlainte.

15 Thoir as an lathaich mi, nach teid mi fodha; O bitheam air m' fhuaſgla o'n mhuintir tha toirt fuath dhomh, agus as na huiſgeacha domhuin.

16 Na bathadh an tuil uiſge mi, ni mo ſhluigeas an doimhne ſuas mi; agus na draide an ſlochd a bheul orm.

17 Cluinn mi, O Thighearna, oir is ſolaſach do chaoimhneas gradhach; pill thuſa rium, a reir lionmhoireachd do throcaire

18 Agus na foluich taghaidh o'd' ſheirbheiſeach, oir tha mi an trioblaid; O deanſa difir, agus cluinn mi.

19 Tarruing am fogus do'm' anam, agus tearuin e; o ſaor mi, airſon mo naimhde.

20 B'aithne dhuit m' achdmhaſan, mo naire agus m'eaſon-air; tha m'eaſ-cairde gu leir a'd' ſhealla.

21 Bhris do ſmachd mo chridhe, tha mi lan tuirſe; ſheall mi airſon cuideigin a dheana iochd rium, ach cha robh duine air bith, ni mo fhuair mi neach a bheire' ſolas domh.

22 Thug iad dhomh domblas ri ithe; agus 'nuair bha iota orm, thug iad fion geur dhomh ri ol.

23 Bithe am bord air a dheanamh na ribe gu iad fein a ghla-cadh; agus bithe na nithe, bu choir a bhi na ſhaibhreas doibh, na aobhar tuiteam.

24 Bithe an ſuile air an dalla chum nach fhaic iad; agus a chaoidh crom thuſa ſios an druim.

25 Doirt amach do chorruich orra; agus deana' do dhiuma feargach greim orra.

26 Bithe an aitridh falamh; agus gun duine gu comhnucha nam paillaine.

27 Oir tha iad a ruaga' an neach a bhuail thuſa; agus tha iad a cainnt cia mar a chuireas iad doighleas ora ſud a lot thuſa.

28 Tuite iad o aon aingeachd gu aingeachd eile; agus na tige iad gu t' fhireantachdſa.

29 Bithe iad air an ſgrioſadh amach a leabhar nam beo; agus na bithe iad ſgriobhte a meaſg nam firean.

30 Air

30 Air mo fhonfa, 'nuair tha mi bochd agus ann an tuirfe; ni do chomhnadh, O Dhe mo thogail fuas.
31 Molaidh mi ainm Dhe le h'oran; agus arduchaidh mi e le breith bhuidheachas.
32 Toilichidh fo fos an Tighearna; ni 's fearr na tarbh aig am bheil aoircean agus laoghran.
33 Beachduichidh an t iriofal air fo, agus bithidh e ait; iar-radh fibhfe 'n deidh Dhia, agus bithidh 'ur n'anma beo.
34 Oir cluinnidh 'n Tighearna am bochd; agus cha dean e tair air na priofanaich
35 Moladh neamh agus talamh e; 'n cuan 's gach ni ghluaifeas innte.
36 Oir tearnuidh Dia Sion, agus togaidh e bailte Juda; chum gu 'n gabh daoine comhnuidh 'n fin, agus gu' m bi feilbh aca ann.
37 Sealbhachidh fos fliochd a fheirbheifiche air; agus gabh-aidh iadfan, leis an ionmhuin a ainm, comhnuidh ann.

Salm lxx. *Deus, in adjuditorium.*

DEan difir, O Dhia, gu mife a fhaoradh; dean cabhag gu m chobhair, O Thighearn.
2 Bithe iad fo nair agus amhla, tha g iarruidh n deidh m'ana-ma; bithe iad air an am pille air ais agus air an cuir gu rudha gruaidh, tha miannacha olc dhomh.
3 Mar dhuais doibh bithe iad gu luath air an toirt gu naire; tha g eidheach tharum, 'n fin! 'n fin!
4 Ach bithe iadfan uile tha g'ad iarruidhfe, ait agus aoibhneach annad; agus a mheud 's le 'n toil do fhlainte, abradh iad an comhnuidh, gu 'n robh 'n Tighearn air a mholadh.
5 Air mo fhonfa, tha mi bochd, agus ann an truaighe; dean-fa cabhag thugam O Dhe.
6 S'tu m' fhear-cuidich agus m' fhear-faoruidh; O Thighearn, na dean maill f hada.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xiv.

Salm lxxi. *In te, Domine, ſperavi.*

ANnadſa, O Thighearn, chuir mi mo dhochas, na bitheam
am feaſt air mo chuir gu nair, ach fuaſgail mi, agus
ſaor mi ann a'd' fhireantach ; aom do chluas am ionnſuidh, a-
gus ſabhail mi.
2 Bi thus a'd' dhaingnich laidir dhomh, a dhionnſidh 'n tathuich
mi a ghna ; gheall thu mo chuideacha, oir s'tu mo thigh tear-
nuidh, agus mo chaiſteal.
3 Saor mi, O mo Dhia, a laimh an ain diaghaidh ; a laimh
an duine fhuilich agus ea-coraich.
4 Oir s'tuſa, O Thighearn Dhia, a ni as am bheil miſe gabh-
ail fadail ; ſtu mo dhochas, iodhoin o m'oige.
5 Tridſe bha miſe air mo chumail ſuas riamh on'a rugadh mi ;
s'tus an ti thug amach a broinn mo mhathar mi, bithidh mo
mhola' a ghna' ort.
6 Tha mi air fas mar gum b'ann am uabhas do mhoran ; ach
tha mo dhuil chinnteach annadſa.
7 O bithe mo bheul air a leanadh le d' mhola' ; chum gu 'n
ſeinn mi air do ghloir agus t'onair re fad an latha.
8 Na tilg air falbh mi ann am ſheanaois ; na treig mi 'nuair
a dh' fhailnicheas mo neart mi.
9 Oir tha mo naimhde a labhairt am aghaigh, agus tha iadſan
tha feall fheithe airſon m'anama, a cuir comhairle ri cheile, ag
ra ; threig Dia e, ruagaibh e, agus glacaibh e ; oir cha' n'eil
neach g' a ſhaoradh.
10 Na imich fada uam, O Dhia ; mo Dhia, deanſa cabhag
gu m chuideacha.
11 Bithe iad air an claoidh 's air an leir ſgrios, a tha 'n agh-
aidh m'anama ; bithe iadſan air am comhdaicheadh le nair agus
eaſonair tha 'g iarruidh cron a dheanamh dhomh.
12 Air mo ſhonſa, feithidh mi gu foi'dneach a ghna ; agus
moláidh mi thu ni 'ſmo agus ni 'ſmo.

Labharidh

13 Labharaidh mo bheul gach latha air t'fhireantachd agus do fhlainte; oir cha 'n aithne dhomh crioch air.

14 Theid mi mach ann an neart an Tighearna Dia; agus ni mi luadh air t' fhireantachd amhain.

15 Theagaifg thu mi, O Dhe, o m'oige fuas gus an nis; uime fin aithrifidh mi t'oibre iongantach.

16 Na treig mi, O Dhia, ann am fhean aois, 'nuair tha mo cheann liath; gus am foillfich mi do neart do'n linn fo, agus do chumhachd dhoibhfan uile tha fathaft ri teachd.

17 Tha t'fhireantachd, O Dhe, ro arda; agus s'mor na nithe ud a rinn thu; O Dhe, co tha cofmhuil riut?

18 O ciod na thrioblaide mor agus na teanndaiche a dh' fhoillfich thu dhomh! agus gidheadh phill thu agus an dhath-uraich thu mi; feadh, agus thug thu mi o dhoimhneachd an talmhain aris.

19 Thug thu mi gu onair mhor; agus thug thu solas dhomh air gach taobh.

20 Uime fin moladh mi thus agus t'fhireantachd O Dhe, a cluich air inneal ciuil; dhuitfe ni mi ceol air a chlarfaich, O thus aon naomh Ifraeil.

21 Bithidh mo bhile togarach 'nuair a fheinneas mi dhiut; agus mar fin bithidh m'anam a fhaor thufa.

22 Labhraidh mo theanga' fos air t'fhireantachd re an latha, oir tha iadfan air an claoidh agus air an toirt gu naire tha 'g iarruidh cron a dheanamh dhomh.

Salm lxxii. *Deus, judicium.*

THoir do bhreitheanais do'n righ, O Dhe; agus t'fhireantachd do mhac an righ.

2 'N fin bheir e breith air do pobul a reir ceartais; agus ni e dion do'n bhochd.

3 Bheir na beannta' fos fithchaimh; agus na tulaich bheaga fireantachd do'n pobul.

4 Cumaidh e an coir ris a mhuintir fhimplidh; dionaidh e clainn nam bochd, agus ni e peannas air luchd deanamh na hea-corach.

5 Bithidh teagal orra cho fhad fa mhaireas grian agus gealach; O linn gu linn.

6 Thig e fios mar fras ann an rufga' olladh; iodhoin mar na braona a dhuifgicheas an talamh.

7 Re a linn fin foirbhichidh am firean; feadh, agus mor phailteas fithchaimh, co fhad fa mhaireas a ghealach.

8 Bithidh a uachdranachd o chuan gu cuan; agus o'n tuil gu
crich an tsaoghail.

9 Lubaidh mhuintir tha chomhnuidh san fhasach an glun
na lathair; imlichidh a naimhde an duslach.

10 Bheir righre Tharsis agus nan eileain tiodhlaca seachad;
bheir Righre Arabia agus Shaba tabhartas seachad.

11 Tuitidh gach uile righ na lathair; ni gach cinneach
seirbheis d'a.

12 Oir saoraidh e m bochd 'nuair a ghlaodhas e; am feumach
fos, agus an neach aig nach 'eil fear-cuidich.

13 Bithidh e fabhorach do'n tsimplidh agus do'n fheumach;
agus tearnuidh e anma nam bochd.

14 Saoraidh e n'anma o bhreig 's o mhearachd; agus bith-
idh am fuil ionmhuin na shealla.

15 Bithidh e beo', agus bheirear dha do dh' or Arabia; bith-
idh urnuidh a ghna air a deanamh ris, agus bithidh e air a
mholadh gach latha.

16 Bithidh dún coirce san talamh, arda air na cnoic, crath-
aidh a thoradh mar Lebanus, agus bithidh e uaine sa bhaile mar
fheur air an talamh.

17 Mairaidh ainm am feast, buanaichidh ainm fo 'n ghrein a
measg na 'n sliochda; a bhitheas air am beannucha tridsin, agus
bheir na cinnich uile mola' dha.

18 Beannuichte gu 'n robh an Tighearn Dia, iodhoin Dia
Israeil; tha amhain deanamh nithe iongantach;

19 Agus beannuichte gu 'n robh ainm a mhorachd am feast;
agus bithidh 'n talamh uile air a lionadh le mhorachd. Amen,
Amen.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxxiii. *Quam bonus Israeil.*

GU fireanach tha Dia gradhach do Israeil; iodhoin do
mheud 's aig em bheil cridhe glan.

2 Gidheadh, cha mhor nach d'aom mo chasan uam, agus cha
mor nach do shleamhnach mo cheuma.

3 Agus c'arson? bha doighleas orm ris an aingidh; tha 'mi
faicin fos an tain-diaghaidh ann a leithid a shoirbheacha.

4 Oir cha' n'eil iad ann an cunnart bais; ach tha iad sultmhar
agus laidir.

5 Cha

5 Cha' n'eil iad a teachd ann an aimhleas mar mhuintir
eile; ni mo tha iad air an trioblaideacha mar dhaoin' eile.
6 Agus se so an t'aobhar gum bheil iad air an lionadh le har-
dan; agus air am cuairtucha le ain-iochd.
7 Tha 'n suile ag ata le saill; agus tha iad a deanamh di-
reach an ni tha iad a meanucha.
8 Tha iad a truaille chaich, agus a labhairt mu thoibheum
aingidh; tha 'm bruidhinn an aghaidh 'n ti 's airde.
9 Oir tha iad a sineadh amach am beoil ri neamha; agus tha
'n teanga dol trid an tsaoghal
10 Uime sin tha 'n Pobul a tuiteam da 'n ionnsuidh; agus
s'mor an tairbh tha iad a tarruing uaithe sin.
11 Ha! ha! deir iad, cia mar thuigeas Dia e; 'm bheil
eolas san ti is airde?
12 Feuch, 's iad sin na haindiaghaidh, tha iad a soirbhich-
eadh san tsaoghal, agus tha beartas aca ann an sealbh; agus thu-
bhairt mi, 'n sin ghlan mi mo chridhe gu diamhain, agus nidh
mi mo Lamhan an neo'chiontas.
13 Chaidh peannas a dheanamh orm re an latha; agus chaidh
mo smachducha gach maduin.
14 Seadh, agus cha mhor nach labhair mi mar iad fein; ach
feuch, 'n sin dhitinn linne do chlainne.
15 'N sin smuainich mi so a thuigsin; ach bha e tuile 's
cruaidh dhomh.
16 Gus an deach mo do shanctuare Dhe; 'n sin thuig mi
crioch nan daoine sin.
17 Gu sonruighte, cia mar tha thusa gan suicheadh an aiteacha
sleamhain, agus ga 'n tilge sios, agus gan sgrios.
18 O cia grad a tha iad a caithe; a dol gu dith, agus a teachd
gu crich eagalaich!
19 Seadh, iadhoin mar bhruadar 'nuair a dhuisgeas neach;
mar sin bheir thu air an iomha' teireachduin as a baile.
20 Mar so bha mo chridhe fo dhoilgheas; agus chaidh e
iodhoin tre m'airne.
21 Cho amaideach, agus cho ain-eolach bha mi; iodhoin
mar ainmhidh a'd' lathair.
22 Gidheadh, tha mi ghna laimh riut; oir chum thu mi air
mo laimh dheis.
23 Stiuiridh tu mi led choimhairle; agus an deidh sin gabh-
aidh tu mi chum gloir.
24 Co th' agam sna neamha ach thusa; 's cha' n'eil neach
air thalamh tha mi' g'iarruidh 'n coimeas riut.

25 Tha 'm fheoil, agus mo chridhe a failnicheadh; ach se
Dia neart mo chridhe, agus mo chuibhroin gu brath.
26 Oir Feuch, theid iadsan a sgrios a ni dichuimhne ort;
sgrios thu iadsan uile a rinn striopachas a'd' aghaidh.
27 Ach 'smaith dhomhsa mi fein a chumail gu teann ri Dia,
m'earbsa a chuir san Tighearna Dia, agus gu labhairt air
tuile oibre ann an geatacha nighean Shioin.

Salm lxxiv. *Ut quid, Deus?*

O Dhia, c'arson tha thu cho fhad air astar uain; c'arson tha
t'fhearg cho teith an aghaidh caoirich t'ionaltraidh?
2 O smuainich air do chothional; a rinn thu cheannaich,
agus a shaoradh O shean.
3 Smuainich air treabh t'oighreachd; agus beinn Shioin, ann
sna ghabh thu comhnuidh.
4 Tog suas do chasan, chum gun sgrios thu gu tur na huile
namhad; a rinn olc ann ad shanctuari.
5 Tha teas-cairde a beucaich ann am meadhon do chothionail;
agus a cuir suas am brataichean mar chomharaibh.
6 An neach a shnaith fiodh roimh as na craobhan tuidh; bha
fhios gu tug e e gu obair oirdhearc.
7 Ach anis tha iad a brise fios aoibre Shnaite gu leir; le tuadh-
an agus uird.
8 Chuir iad teine air t'ionada naomha; agus thruaill iad
ionad comhnuidh t'ainme, iodhoin chum an talmhain.
9 Seadh, thuirt iad nan cridheacha; deanamaid milleadh
orra gu hiomlan; mar sin loisg iad tighean Dhe uile san
tir.
10 Cha' n'eil sinn a faicin ar comhara, cha' n'eil faidhe
tuile ann; cha' n'eil, a haon nar measg, a thuigeas ni smo.
11 O Dhia, cia fad an ni an t'eas-cairaid an easonair so; cia
fhad a ni an namhad masladh air tainm, an ann am feast?
12 C'arson a tha thu tarruing do laimh air ais; c'arson nach
'eil thu turruing do lamh dheas as do bhroileach a chuir as do
'n namhad?
13 Oir se Dia mo righ o shean, an chobhair tha deanteadh air
thalamh, ni e fein e.
14 Sgoilt thu 'n cuan led' chumhachd; brisidh tu cinn nan
dragoin sna huisgeacha.
15 Bhuail thu cinn an Leviatain nan bloide; agus thug thu e
na bhiadh do 'n t'sluagh san fhasach.

16 Thug thu mach tobair, agus uisgeacha as na creuga cru-
aidh; thirmich thu uisgeacha mora.
17 'Sleat an latha, agus 's leat an oiche; dh'uluich thu an so-
lus agus a ghrian.
18 Shuithich thu uile chriocha an talmhain; rinn thu samh-
ra' agus geamhra.
19 Cuinich so, O Thighearna, cia mar a chronuich an namh-
aid; agus cia mar a rinn a mhuintir amaideach oi-bheum air t'
ainm.
20 O na toir thairis anam do chalmain do leanmhoireachd
na naimhde; agus na di-chuimhnich co'thional nam bochd gu
brath.
21 Seall air a chumhnanta; oir tha 'n talamh uile lan dor-
chadas, agus ionada comhnuidh fuileach.
22 O na racha an simpli' air falbh fo naire; ach thugadh am
bochd agus an tainiseach mola' do tainm.
23 Eirich, O Thighearn, tagair do chuis fein; cuimhnich
cia mar tha an tamadan toirt buim dhuit gach latha.
24 Na dean dearmad air guth do naimhde, tha danadas na
muintir tha toirt fuath dhuit, a meuducha a ghna ni smo 's
ni s' mo.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xv.

Salm lxxv. *Confitebimur tibi.*

DHuitse, O Dhe, bheir sinn buidheachas; seadh, dhuitse
bheir sinn buidheachas.
2 Tha t'ainm fos cho fogus; agus an ni sin tha toibre iongan-
tach a cuir an ceill.
3 'Nuair gheibh mi 'n co-thional; bheir mi breith a reir
ceartais.
4 Tha 'n talamh lag; agus a luchd aiteacha uile; tha mise
giulan suas a phosta.
5 Thuirt mi ris na hamadain, na gluasidh sibh cha chuthaich;
agus ris na hain-diaghidh, na cuiribh suas 'ur 'n adharc.

6 Na

6 Na cuiribh suas 'ur 'n adharc gu harda; agus na labh-
raidh le muineal rag.
7 Oir cha 'n 'eil onair a teachd aon chuid o 'n aird an
ear, no o 'n aird an iar; no idir o'n airde deas
8 Agus c'arson? se Dia am breith; cuiridh e sios a haon,
agus cuiridh e suas aon eile.
9 Oir ann an laimh an Tighearn tha cupan, agus tha m fion
ann dearg; tha e lan mhaisgte, agus dortadh e mach as.
10 Air son a dheasgnan; oluidh uile dhaoin ain-diaghidh an
talmhain iad, agus ni iad an deothol.
11 Ach labhraidh mise air Dia Jacob, agus molaidh mi e am
feast.
12 Brisidh mi fos uile adhairce an aindiaghaidh; agus bith-
idh adhaircean an fhirean air an arducha.

Salm lxxvi. *Notus in Judæa.*

S'AN Iudhachd tha Dia aithnichte; tha ainm mor ann an
Israeil.
2 Tha a phaillain aig Salem; agus a chomhnuidh an Sion.
3 'N sin brisidh e sai'dean a bhodha, an sgiath; an claidhe agus
am comhrag.
4 Tha thu ni 's mo onair agus treise; na cnoic an luchd reu-
bain.
5 Tha 'n tuaibharach air a chreacha, chaidil iad an cadul; a-
gus cha d' fhuair na huile duine aig an robh na lamhan trein,
a bheag sam bith.
6 Le t achdmhasan O Dhe Jacob, tha 'n Carbad agus an t'
each mar aon air tuiteam.
7 Tha thusa, iodhoin thusa a'd' chuis eaguil; agus co dh'
fheudas seasamh ann a'd' shealla nuair a bhitheas fearg ort?
8 Thug thu fanear gu 'n cualas do bhreitheanas o neamha;
bha an talamh air bhallachrith, agus bha e tostach.
9 'Nuair a dheirich Dia chum breitheanais; agus a dheanamh
cobhair air gach neach ciuin air thalamh.
10 Pillidh corruich duinne gu d' mholadh; agus ni thusa
am fheirg a chosg.
11 Geallaibh do 'n Tighearna 'ur Dia, agus coi' lionaibh
e, sibhs uile ata m'an cuairt da; thugaibh tiodhlaca dhasan ga'n
dlidhear eagal.
12 Caisgidh e spiorad phrionsachan; agus tha e ionganta
a measg righre na talmhain.

Salm

Salm lxxvii. *Voce mea ad Dominum.*

GLaodhaidh mi ris an Tighearna le m' ghuth; iodhoin ri
Dia glaodhaidh mi le m' ghuth, agus eiſtidh e rium.
2 Ann an am mo thrioblaid dhiarr mi 'n Tighearn; ruidh
mo chreuchd agus cha do ſguir e an am na hoiche; dhiult m'
anam ſolas.
3 'Nuair tha mi 'n tuirſe, ſmuainichidh mi air Dia; 'nuair
tha mo chridhe fo dhoighleas, ni mi gearan.
4 Cumaidh tu mo ſhuile nam faireach; tha mi cho ſhann
ſnach urra mi labhairt.
5 Chuinnich mi na laithe o ſhean, agus na bliadhna chaidh
ſeachad.
6 Dh' ath-cuimhnich mi m' oran; agus ſan oiche tha mi
comhra ri m chridhe fein, agus a rannſucha mach mo ſpiorada.
7 Am fuireach an Tighearn air falbh am feaſt; ſnach bi e
ni ſmo air aſleacha?
8 'M bheil a throcair air falbh gu hiomlan am feaſt; agus
am bheil a ghealla air teachd gu crich a chaoidh.
9 'N dhichuinich Dia bhi graſmhor; agus an druid e ſuas
a chaoimhneas graidhach na dhiuma?
10 Agus thuirt mi, ſe m'anuineachd fein a th' ann; ach
cuimhnichidh mi air bliadhnachan lamh dheis an ti 's ro airde.
11 Cuimhnichidh mi oibre an Tighearna; meodruighe mi t
iongantais ſan am o ſhean.
12 Smuainichidh mi fos air toibre gu leir; agus bithidh mo
bhriathra air do dheanadais.
13 Tha do ſhlidhe, O Dhe, naomha; co tha na Dhia cho
mor, ri ar Diane?
14 Stu 'n Dia tha deanamh iongantais: agus chuir thu 'n
ceill do chumhachd a meaſg an pobul,
15 Shaor thu do pobul le d' cumhachd; iodhoin mic Jacob
agus Joſeiph.
16 Chuinnaic na huiſgeacha thu, O Dhe, chuinnaic na huiſ-
geacha thu, agus bha eagal orra; bha na doimhneachda fos fo
thrioblaid.
17 Dhoirte na neoil amach uiſge, rinn an a'ile tairneanach;
agus chaidh do ſhaide amach.
18 Chualas guth do thairneanuich ma 'n cuairt, dhealruich
an dealanach air an talamh, ghluais an talamh, agus Chliſg i.

19 Tha

19 Tha do shlighe sa chuan, agus do cheumna sna huisge
mora; agus cha' naithnichear do chas-cheuma.
20 Treoraichidh tu do phobul mar chaoirich; le lamh
Mhaois agus Aaroin.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxxviii. *Attendite popule.*

CLuinnidh mo lagh, O mo phobul; aomaidh 'ur cluas ri
briathra mo bheoil.
2 Fosglaidh mi mo bheul, ann cosamhlachd; cuiridh mi 'n
ceill briathra cruaidh o shean.
3 A chuala 's a dh'aithnich sinn; agus a leithid 'sa dhinnis ar
'n aithriche dhuinn.
4 Nach foluicheadh sinn iad o chlainn nan linne ata ri
teachd; ach a dh'fhoilsfeacha onair an Tighearna, oibre iongan-
tach agus trein a rinn e;
5 Rinn e cumhnanta ri Jacob, agus thug e lagh do Israeil;
a dh'aithn e d'ar sinnsire a theagasg d'an clainn.
6 Chum gum bithe eolas aig an sliochdair; agus a chlann a
bha fathast gun bhreith.
7 Chum's'nuair a dh'fhasaich iad suas; gu 'm foillsicheadh iad
an ni ceudna do 'n clainn.
8 Gu 'n cuireadh iad an earbsa an Dia; agus nach dichuimh-
nicheadh iad oibre Dhe, ach gu 'n coimheada' iad aitheanta.
9 'S nach bitheadh iad mar an sinnsire, nan linne borb agus
gun chreideamh; linne nach do shuidhich an cridhe gu ceart,
agus aig nach 'eil an spiorad a dlu leantuinn ri Dia.
10 Mar chlainn Ephraim; air dhoibh bhi fo acfuin, a-
gus a giulan bhodhana, phill iad air an ais ann latha a chatha.
11 Cha do chomhead iad cumhnanta Dhe; agus cha ghluais-
eadh iad n'a lagh,
12 Ach dhearmad iad ciod a rinn e; agus na hoibre iongan-
tach a dh' fhoillsich e air an son.
13 Nithe mior-bhuileach rinn e ann an sealla ar sinnsire,
ann an tir na Heiphte; iodhoin ann am machthir Shoan.
14 Sgoilt e 'n cuan, agus leag e trid iad; thug e air na huis-
geacha seasamh nan torr.

15 An

15 An am an latha fos threoirich e iad le neul; agus re na
hoiche le folus teine.
16 Sgoilt e na creagan cruaidh fan f hafach; agus thug e
dhoibh deoch as, mar gu 'm b'ann as an doimhneachd mhor.
17 Thug e uifgeacha as a charraig chloiche; ionnas gu 'n
do bhruchd e mach mar na habhnuichean.
18 Gidheadh pheacaidh iad ni fmo na aghaidh; agus
bhrofnuich iad an ti as ro airde fan f hafach.
19 Bhuair iad Dia na 'n cridheacha; agus dh'iarr iad biadh
air fon a miann.
20 Labhair iad fos an aghaidh Dhia, ag radh; an umhluich
Dia bord fan f hafach?
21 Bhuail e a charraig chloiche gu deimhin, gus an do bhruchd
an tuifg amach, agus fhruth na fruthain mar an ceudna; ach an
urrain e aran a thoirt fos, na feoil a fholar air fon a fhluaigh?
22 Nuair chual an Tighearna fo, bha fearg air, mar fin bha
'n teine air lafadh ann an Jacob, agus eirigh trom dhiuma
an aghaidh Ifraeil.
23 A cheann nach do chreid iad an Dia; 's nach d' earb iad
r'a chobhair.
24 Mar fin thug e aithne do na neoil os aird; agus dh' fhof-
gla' dorfa na neamha.
25 Dhoirt e fios orra fos manna ra ithe; agus thug e lon
dhoibh o neamha.
26 Mar fin dhith daoin' lon aingeal; oir chuir e ga n ionnfuidh
biadh gu leoir.
27 Thug e air a ghaoith an ear feide fo neamha; agus le a
chumhachd thug e fteach a ghaoth an iar dheas.
28 Dhoirt e feoil orra cho tiugh ri duflach; agus eoin iteach
mar ghaineamh na fairge.
29 Leag e leis tuiteam am meafg am buthain; iodhoin ma'n
cuairt do 'n aiteacha comhnuidh.
30 Mar fin dhith iad, agus bha iad faitheach, oir thug e
dhoibh am miann fein; 's cha do mhealladh iad na miann.
31 Ach am feadh a bha am biadh fathaft nam beoil, thainig
fearg throm Dhe orra, agus mharbha a chuid bu fhaibhre dhiu;
feadh, agus bhuail e fios na daoine taghta a bha an Ifraeil.
32 Gidheadh pheacaidh iad fathaft ni fmo; agus cha do
chreid iad oibre iongantach.
33 Uime fin chaith e 'n laithean an diamhanas; agus am
bliadhna an trioblaid.

34 Nuair a mharbh e iad, dhiarr iad e; agus phill iad gu moch, agus dhiarr iad an deidh Dhia.

35 Agus chuimhnich iad gum be Dia an neart; agus gum be 'n Dia ard am fear ſaoruidh.

36 Gidheadh, cha d' rinn iad ach miodal ris le 'm beul; agus labhair iad gu cealgach ris le 'n teangaidh.

37 Oir cha robh an cridh iomlan leis; ni mo bhuanaich iad ſeaſmhach na chumhnanta.

38 Ach bha e cho trocaireach, 's gu 'n do mhaith an eagniomhara; agus cha do ſgrios e iad.

39 Seadh, 's ioma 'uair a phill e corruich air falbh; agus cha cheaduich e do dhiuma gu h'iomlan eiridh.

40 Oir thug e fanear nach robh annta ach feoil; agus gu 'n robh iad iodhoin na 'n gaoith a theid ſeachad, 's nach tig air a h' ais.

41 'S ioma uair a bhroſnich iad e ſan fhaſach; agus a chuir iad doighleas air ſa di-threabh.

42 Phill iad air an ais, agus bhuair iad Dia; agus bhroſnuich iad aon naomh an Iſraeil.

43 Cha do ſmuainich iad air a laimh; agus air an latha 'n uair a dh'fhuaſgail e iad o laimh an namhad.

44 Cia mar a dh'oibrich e a mhiorbhaile ſan Eiphte; agus iongantas ann am machthir Shoan.

45 Caochall e 'n uiſgeacha gu fuil; ionnas nach fheuda iad ol do na haibhnichean.

46 Chuir e miala nam meaſg, agus ſhluig e ſuas iad; agus loſgain chum an ſgrios.

47 Thug e 'n toradh do'n chaterpilar, agus an ſaothair do 'n fhionan fheoir.

48 Mhill e 'n fineamhuin le clacha-mheallain; agus an croinn fhige le reodha.

49 Bhuail e 'n ſpreidh mar an ceudna le clochadh meallain; agus an treudan le peilleara' tairnineich ro theath.

50 Thilg e orra frioth fheirge, corruich, diuma, agus trioblaid; agus chuir droch aingle na meaſg.

51 Rinn e rathad da dhian chorruich fein, 's cha do chaomhain e 'n anam o n bhas; agus thug e 'm beatha thairis do'n phlaidh.

52 Agus bhuail e na huile cheud-ghin ſan Eiphte; a chuid a b' fhearr agus bu threine an ionada comhnuidh Ham.

53 Ach air ſon a pobul fein. threoruich e mach iad mar chaoirich; agus ghiulaineadh iad ſan fhaſach mar threud,

54 Thu

54 Thug e mach iad gu tearuinte, nach bitheadh eagal orra ;
agus bhath e an naimhde leis an fhairge.
55 Agus thug e iad 'n taobh a ſtigh do chriocha a ſhanctuari ;
iodhoin chum na bheinn a choſchin e le laimh dheis.
56 Thilg e fos amach na cinnich rompa ; agus thug e fanear
gun do roinneadh an tir eatorra mar oighreachd, agus thug e
air cloinn Iſraeil comhnuidh ghabhail nam buthain.
57 Mar ſin bhuair agus dh'fhag iad diumach 'n Dia 's ro air-
de ; 's cha do choimhead iad a theiſteis ;
58 Ach thionda iad an cul-thaobh, agus thuit iad air falbh
mar an ſinnſire ; a claonadh gu taobh mar bhodha briſte.
59 Oir chuir iad doighleas air le 'n altaire an aite ard ; agus
bhroſnuich iad gu diuma e le n iomhaidhean.
60 'Nuair a chuala Dia ſo, bha fearg air ; agus ghabh e diuma
gheur ri Iſraeil,
61 Ionnas gun do threig e m pailean ann an Shilo ; iodhoin
am buthan a ſhuithich e meaſg dhaoine:
62 Thug e thairis an cumhachd ann am bruid : agus a maiſe
an laimh an naimhde.
63 Thug e thairis fos a phobul do 'n chlaidhe ; agus bha
corruich air r'a oighreachd.
64 Chaidh an teine an daoine oga, 's cha robh am maigh-
deana air an toirt am poſadh
65 Chaidh an ſagairte a mharbhadh leis a chlaidhe ; agus
an ſin cha robh ban-traiche gu tuire a dheanamh.
66 Mar ſin mhoſgail an Tighearn mar aon a chadul ; agus
mar ghaiſgeach air uracha le fion.
67 Bhuail e naimhde o'n cul-thaobh ; agus chuir e iad gu
naire bhuan.
68 Dhuilt e paillain Joſeiph ; s cha do roghnuich e treabh
Ephraim ;
69 Ach thagh e treabh Juda ; iodhoin cnoc Shion ga 'n tug
e gradh.
70 Agus 'n ſin thog e theampull air ionad arda ; agus leag
e a bhunaite mar an ſteidh a dhaingnich e am feaſt.
71 Thagh e Daibhi fos a ſheirbhiſeich ; agus thug e e o
mhainnire nan caorach.
72 Mar bha e leantuinn nan caorach trom le 'nuain, ghabh
e e ; chum gu m beathuichiadh e Jacob a phobul ; agus Iſraeil
a oighreachd.
73 Mar ſin bheathuich e iad le cridhe dileas agus fior ; agus
riaghail e iad gu ſeoltadh le a chumhachd gu leir.

URNUIGH

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xvi.

Salm lxxix. *Deus venerunt.*

O Dhe, tha na cinnich air teachd a ſtigh a'd' oighreachd ; thruaill iad do theampull naomh, agus rinn iad Hieruſalem na charn chlach.
2 Thug iad cuirp mharbh do ſheirbheiſiche gu bhith na bhiadh do dh'eunlaith an athar ; agus feoil do naoimh do bheathaiche na tire.
3 Dhoirt iad am fuil mar uiſge air gach taobh do Hieruſaleim ; agus cha robh duine ann a dh'adhlaice iad.
4 Tha ſinn na 'r naire f hollaiſeach da 'r naimhde ; na 'r ſior mhaga agus abhachais dhoibhſin tha m' an cuairt duinn.
5 A Thighearn, cia f had a bhitheas fearg ort ; an loiſg t' eud mar an teine gu ſiorruidh ?
6 Doirt amach do chorruich air na cinnich nach do ghabh eolas ort ; agus air na righeachda nach do ghair air t'ainm.
7 Oir ſhluig iad Jacob ; agus chuir iad fas aite comhnuidh.
8 O na cuimhnich ar ſeana pheaca, ach dean trocair oirn, agus ſin gu luath : oir tha ſinn air teachd gu truaighe mhor.
9 Dean cobhair oirn, O Dhia ar ſlainte, air ſon gloire tainm ; O ſaor ſinne agus bi trocaireach da'r peacaidh air ſga' tainme.
10 C'arſon tha na cinnich ag radh : c'aite anis am bheil an Dia ?
11 O bitheadh dioghealtas fuil do ſheirbhiſiche a th'air a dorta ; air an nochda' gu follaiſeach air na cinnich ann ar ſealla.
12 O thige oſnaich bhronach a phrioſuinich a'd' lathair ; a reir meud do chumhachd, ſoar thuſa iad ſud a th' air an orducha gu bas.
13 Agus air ſon a toibheum leis an tug ar coimhearſnaich toibheum dhuitſe; thoir thuſa duais doibh, O Thighearna, ſeachd f hilte nan uchd.

14 Mar

14 Mar ſin, bheir ſinne do ſhluagh, agus caoirich tional-
traidh, buidheachas dhuitſe am feaſt; agus bithidh ſinn a ghna
foillſeacha do Mholaidh o linn gu linn.

Salm lxxx. *Qui regis Israeil.*

CLuinn O thuſa Bhuachail Iſraeil, thuſa threoiricheas Jo-
ſeph mar chaoirich; nochd thu fein fos, thus ata a'd'
ſhuithe air na Cheruba.
2 Ann lathair Ephraim, Bhenjamin, agus Mhanaſeh; duiſg
do neart, agus thig, agus cuidich ſinne.
3 Pill ſinn aris, O Dhia; foillſich ſolus do ghnuis, agus bith-
idh ſinne ſlan.
4 O thighearna Dhia nan ſluagh; cia f had a bhitheas cor-
ruich ort ri d' phobul a tha ri urnuidh?
5 Tha thu gam beathucha le aran nan deur; agus a toirt
dhoibh pailteas do dheoir ri ol.
6 Rinn thu ſinn n'ar fior aobhar ſtri da'r coimhearſnuich;
agus tha ar naimhde a deanamh gaire fochaid rinn.
7 Pill ſinn aris, thus a Dhia nan ſluagh; foillſich ſolus do
ghnuiſe, agus bithidh ſinn ſlan.
8 Thug thu fineamhuin as an Ephite; thilg thu mach na cin-
nich, agus ſhuidhuich thu i.
9 Rinn thu aite dhi; agus nuair a ghabh i freamh, lion i 'n
tir.
10 Bha na cnoic air am ſolach le a ſgaile; agus bha a geu-
gan mar na craobhan breagha cedair.
11 Shin i mach a meoir chum an chuain; agus a geugan
chum na haibhne.
12 C'arſon ma ſeadh a bhris thu ſios a fal; gu 'n dean iads
uile a theid ſeachad, a fion-dhearcan a ſpionadh?
13 Tha 'n torc fiadhaich as a chaoille a ſpiona a freamh;
agus tha beathuichean allta na machthire ga ſlugadh.
14 Pill thus aris, O Thighearna nan ſluagh, ſeall ſios o neamh,
feuch, agus fioſruich an f hineamhuin ſo;
15 Agus aite a garaidh f hiona a ſhuidhich do lamh dheas;
agus a gheug a rinn thu cho laidir dhuit fein.
16 Tha i air a loſga le teine, agus air a gearra ſios; agus
theid iad gu dith le achdmaſan do ghnuiſe.
17 Bithe do lamh air fear do laimhe deiſe; agus air mac an
duine, a rinn thu cho laidir air do ſhon fein.

18 Agus

18 Agus mar ſin cha d' theid ſinne air ar'n ais uat ; O cea-
duich dhuinne bhi beo, agus gairidh ſinn air tainm.
19 Pill ſin air ar'n ais, O Thighearn Dhia nan ſluagh ; foill-
ſich ſolus do ghnuiſe ; agus bithidh ſinn ſlan.

Salm lxxxi. *Exultate Deo.*

SEinnibh ſibh gu ſubhach do Dhia ar neart ; deanaidh fuaim
ſhuilbheir do Dhia Jacob.
2 Gabhaidh ſalm, thugaibh ann ſo an trompaid ; a Chlarſich
ſhuntach leis a chruit.
3 Seidibh an trompaid ſa ghealaich nuadh ; iodhoin ſan am
orduichte, agus air ar laithe feile naomh.
4 Oir chaidh ſo a dheanamh na reachd do Iſraeil ; agus na
lagh o Dhia Jacob.
5 Dhorduich e ſo ann Joſeph mar theiſteas ; 'nuair a thainig
e mach o tir na Ephite, agus a chualas cainnt choitheach.
6 Dh' fhuaſgail mi a ghualain o'n eallaich ; agus ſhaoradh a
lamhan o dheanamh nam pota.
7 Ghair thu ormſa ann an trioblaide, agus dh'fhuaſgail mi
ort ; agus chualadh mi thu ſna hamana a thuit an doinnion ort.
8 Dhearbh mi thu fos ; aig uiſgeacha na ſtri.
9 Cluinn o mo phobul, agus bheir mi lan chainnt dhuit, O
Iſraeil ; ma dh'eiſteas tu rium,
10 Cha bhi Dia coitheach ſam bith annad ; ni mo ni thu
aoradh do Dhia ſam bith eile.
11 'Smiſe 'n Tighearna do Dhia, thug thus amach a tir na
h' Eiphte ; foſgail do bheul gu farſaing, agus lionuidh miſe e.
12 Ach cha chluinne mo phobul mo ghuth ; agus cha
tuga Iſraeil geill domh.
13 Mar ſin thug mi thairis iad do dh' anamiann an cridhe
fein ; agus ceaduich mi dhoibh leantuin an innleacha fein.
14 O, nach tugadh mo phobul eiſteachd dhomh ; oir na 'n
gluaiſe Iſraeil ann am ſhlidhibh.
15 Chuirinn gu luath ſios an naimhde ; agus thiondainin
mo lamh an aghaidh an eaſcairde.
16 Gheibhte luchd fuath an Tighearna nam breugaire ; ach
mhaireadh an am ſin gu ſiorruidh.
17 Bheathuicheadh e iad fos leis a chruinneachd as ſior-
ghlainne ; agus le mil as a charruig chloiche ſhaſaichin thu.

URNUIGH

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm lxxxii. *Deus stetit.*

THa Dia ag seasamh ann a cothional Phrionsacha ; 's breithe
e measg dhaonna.
2 Cia fhad a bheir sibh breith eacorach ; sa ghabhas sibh
pearsa nan aindiaghaidh ?
3 Dionaibh ani bochd agus an dileachdan ; faic gu 'm faith a
mheud 's tha feumach agus an eigin ceartas.
4 Saoreadh iadsan th' air an tilge mach agus am bochd ; tea-
sairge iad o laimh an aindiaghaidh.
5 Cha ghabh iad foghlum na tuigse, ach tha iad dol air an agh-
aidh a ghna ann an dorchadas ; tha bunaite an talmhain gu leir
as an aite.
6 Thuirt mi, 's Dee sibh ; agus clann an ti is ro airde.
7 Ach gheibh sibh bas mar dhaoine ; agus tuitidh sibh mar
aon do na prionsachan.
8 Eirich, O Dhe, agus thoir breith air an talamh ; oir gabh-
aidh tu na cinnich uile mar oighreachd dhuit.

Salm lxxxiii. *Deus, quis similis.*

NA bi a'd' thost, O Dhe, 'sna bi balbh a ghna ; na cum thu
fein air ais, O Dhia.
2 Oir feuch, tha do naimhde ri monmhur ; agus iadsan tha
toirt fuath dhuit a togail an cinn.
3 Dheilbh iad gu hinnleachdach an aghaidh do pobul ; agus
ghabh iad comhairle an aghaidh do mhuintir dhimhir.
4 Thuirt iad, thigeamid, agus sgriosa mid amach iad,
nach bi iad nan pobul ni smo ; agus nach bi ainm Israeil ni
smo an cuimhne.
5 Oir chuir iad an cinn ra cheile a dh'aon intinn ; agus tha
iad an co-bhoinn a taghaidh ;
6 Buthain nan Edomach, agus nan Ishmaelich ; na Moabich
agus nan Hagarenich,
7 Ghebal, agus Ammon, agus Amalic ; nam Pillistach,
maille riusan tha comhnuidh aig Tyre.
8 Tha Assur fos ceangailt riu ; agus chuidiche iad clann Lot.
9 Ach dean thusa dhoibh mar do na Midianich ; do Shisera,
us do Iabin aig Sruth Chisoin,

10 A mhileadh aig Endor; agus a dh' f has mar aolach na
Imhain.
11 Dean iad fein agus am prionfacha mar Oreb agus Zeeb;
feadh, dean am prionfachan uile cofmhul ri Zeba agus Salmana.
12 A tha 'g radh, gabhamid dhuin fein tighean Dhe an feilbh.
13 O mo Dhia, dean iad cofmhul ri cuibhle; agus mar a
chonlach roimh an ghaoith;
14 Cofmhul ris an teine loifgeas am fiogh; agus mar
an lafair a chaitheas na beannta.
15 Dean an ruaga' mar fin led' dhoinnion; agus cuir eagal
orra led' ftoirm.
16 Cuir an aghaidh fo naire, O Thighearna; chum gu' n iarr
iad tainm.
17 Bitheadh iad air an claoidh s air an cradh a ghna ni fmo' s
ni fmo; bitheadh iad air an cuir gu naire, agus rachadh iad gu
dith.
18 Agus tuigidh iad gur tufa amhain ga 'n ainm Jehobha; an
ti 's ro airde thair an talamh uile.

Salm lxxxiv. *Quam dilecta.*

O Cia gradhach tha t'ionada comhnuidh; thufa Thighearna
nan fluadh!
2 Tha miann agus fadal air m' anam gu dhol a fteach an
cuirtibh an Tighearn; tha mo chridhe agus m' f heoil ri gair-
deachas fan Dia bheo.
3 Seadh, f huair an gealbhann tigh dhi fein, agus an golan-
gaoithe nead, far an cuir i halach; iodhoin t' altaire, O Thigh-
earna nan fluagh, mo Righ agus mo Dhia.
4 Sbeannuichte iadfan tha chomhnuidh ann a'd' thigh: bith-
idh iad do ghna g'ad mholadh.
5 Sbeannuicht an duine g'am bheil a neart annad; 's aig am
bheil do fhlidhe na chridhe.
6 A theid tre ghleann na truaidhe, ga ghnathacha mar thobar;
agus tha na fluichd air an liona le huifge.
7 Theid iad o neart gu neart; agus do Dhia nan Dee foillfich-
ear gach aon dibh ann Sion.
8 O Thighearna Dhia nan fluagh, eifd m' urnuidh; eifd O
Dhe Jacob.
6 Feuch, O Dhe ar fear tearnaidh; amhairc air gnuis t un-
gaiche.

7 Theid

7 Theid iad o neart gu neart; agus do Dhia na Dee, taiſ-
beinear gach aon diu an Sion.
8 O Thighearn, Dhia nan ſluagh, eiſd m' urnuidh; eiſd O
Dhe Jacob.
9 Feuch, O Dhe ar fear tearnaidh, amhairc air gnuis t'un-
gaiche.
10 Oir 's fearr aon la a'd' chuirtibh; no mile.
11 Bfhearr leam a bhi am dhorſair ann an tigh mo Dhia;
no bhi chomhnuidh ann am buthain na haindiagheachd.
12 Oir is ſolus agus daingneach an Tighearna Dia; bheir
an Tighearna gras agus gloir, 's cha chumar ni maith ſam bith
o'n mhuintir tha caithe beatha gu diaghaidh.
13 O Thighearna Dhia nan ſluadh; ſbeannuichte an duine
a chuireas a dhochas annadſa.

Salm lxxxv. *Benedixiſti, Domino.*

A Thighearna tha thu air n' f has graſmhor do d' thir; phill
thu air falbh bruid Jacob.
2 Mhaith thu cionta do phobul; agus chomhduich thu m
peacana uile.
2 Thug thu air falbh do dhiuma uile; agus phill thu thu
fein o d' chorruich f heargach.
4 Pill ſinne ma feadh, O Dhe ar ſlainte; agus ſcuireadh t'
f hearg uainne.
5 'M bi thu diumach rinn gu brath; agus an ſin thu mach
do chorruich o linn gu linn?
6 Nach pill thu aris agus beathaich ſinne; chum gu 'n dean
do phobul gairdeachas annad?
7 Nochd dhuinne do throcair, O Thighearna; agus deon-
uich dhuinne do ſhlainte
8 Eiſtidh mi ciod a their an Tighearna umam; oir labhruidh
e ſithchaimh ri a phobul, agus ri a naoimh, chum nach pill iad
air an ais
9 Oir th'a ſhlainte am fogus dhoibhſe air am bheil eagal-
ſan; chum gum bi gloir a chomhnuidh nar tir.
10 Tha trocair agus ſirinn air comhlucha a cheile; phog ſi-
reantachd agus ſithchaimh cach a cheile.
11 Fa aidh ſirinn as an talamh; agus ſheall ſireantachd a
nuas o neamh.
12 Seadh, nochdaidh 'n Tighearna caoimhneas gradhach;
agus bheir ar tir uaipe a toradh.

13 Theid fireantachd roimhe; agus feolaidh e 'n imeachd fan
t flighe.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xvii.

Salm lxxxvi. *Inclina, Domine.*

CROM anuas do chluas, O Thighearna, agus cluinn mi; oir
tha mi bochd agus ann an truaighe,
2 Teafairg thufa m' anam, oir tha mi naomha; mo Dhia, fa-
bhail do fheirbheifeach tha 'g earbs annad.
3 Bi trocaireach dhomh, O Thighearna; oir gairidh mi ort
gach latha.
4 Thoir folas do dh'anam do fhairbhaifich; oir fan riut, O
Thighearn tha mi togail fuas m'anama.
5 Oir tha thufa, a Thighearn, maith agus grafmhor; agus
mor throcaireach dhoibhfe uile tha gairm ort.
6 Thoir eifteachd, a Thighearn, do'm urnuidh; agus beach-
daich air guth m'iarrtais umhal.
7 Ann an am mo thrioblaid gairidh mi ort; oir cluinnidh
tu mi.
8 A meafg nan De cha 'n 'eil aon cofmhuil ruit, O Thigh-
earna; cha 'n 'eil aon is urra dheanamh mar ni thufa.
9 Thig na huile chinneach a rinn thufa agus ni iad aora'
dhuit, O Thighearn; agus bheir iad gloir do d' ainm.
10 Oir tha thu mor, agus a deanamh nithe iongantach; s'tu
amhain Dia.
11 Teagaifg dhomh do fhlighe, O Thighearna, agus gluaifidh
mi a'd' fhirinn; O druid mo chridhe riut fein, chum gu m bi
eagal tainme orm.
12 Bheir mi buidheachas dhuit, O Thighearna mo Dhia, le
m'uile chridhe; agus molaidh mi tainm a chaoidh.
13 Oir fmor do throcair dhomhfa; agus dh' fhuafgail thu
m' anam o'n ifrinn is ifle.
14 O Dhe, tha na huaibhraich air eiridh am aghaidh; agus
dhiarr co-thional dhaoine olc 'n deidh m'anama, agus cha
do chuir iad thufa roimh an fuile.

15 Ach

15 Ach tha thuſa, O Thighearna Dhe, lan trocair agus
iochd; fad fhulangach, pailt ann am maitheas agus am firinn.
16 O pill thuſa ma ſeadh rium, agus dean trocair orm; thoir
do neart do d ſheirbheiſeach, agus cuidich mac do bhan og-
laich.
17 Nochd comhar-eigin orms air mhaith, chum gu 'm faic
a mhuintir tha toirt fuath dhomh e, agus gu 'm bi nair orra;
cheann gun do chuidich thuſa, Thighearna mi, agus gu 'n tug
thu ſolas dhomh.

Salm lxxxvii. *Fundamenta ejus.*

THA a bunaite air na cnoic naomha; is ionmhuine le'n
Thighearn gheatachan Shioin na huile aite comhnuidh
Jacob.
2 Tha nithe ro oirdhearc air a labhairt umad; thuſa chathair
Dhe.
3 Smuainichidh mi air Rahab agus Babilon; maille riuſan
aig am bheil eolas orm.
4 Feuchaidh ſibhſe na Philiſtich mar an ceudna; agus iad
ſud o Thire, maille ris na Morianich, feuch, n ſin rugadh e.
5 Agus direar mu Shion gu 'n d rugadh e innte; agus daing-
nichidh 'n ti 's ro airde i.
6 Aithriſidh an Tighearna e nuair a ſgriobhas e m' uri
pobul; gu'n d ruga' e ann ſin.
7 Aithriſidh e mar an ceudna 'n luchd ciuil agus an luchd
thrompaide; bithidh mo thoibriche 'ur uile annad.

Salm lxxxviii. *Domine Deus.*

O Thighearna Dhe mo ſhlainte, ghlaodh mi a la ſa dhoiche
riut; O thige m' urnuidh a ſteach a'd' fhianais, aom do
chluas ar m' ghairm
2 Oir tha m'anam lan trioblaid; agus tha mo bheatha tar-
ruing am fogus do dh' ifrinn.
3 Tha mi air mo mheas mar aon dhiubhſa theid ſios do 'n t
ſlochd; agus tha mi iodhoin mar dhuine aig nach 'eil ſpio-
nadh.
4 Saor a meaſg na marbh, coſmhuil riuſan a th'air an lota,
agus laidhe ſan uaigh; a tha as cuimhne, agus air a ghearra ſios
le d' laimh.

5 Leag thu mi ſan tſlochd is iſle; an ionad dorchadas, agus
ann ſan doimhne.
6 Tha tſ hearg a laidhe gu cruaidh orm; agus chraidh thu
mi led' ſtoirme uile.
7 Chuir thu mo luchd eolais fada uam; agus rinn thu mi am
ghrain doibh.
8 Tha mi cho teann am prioſan; 's nach urrain mi faotain
amach
9 Tha mo ſhuil a' failnighe le fior thrioblaid; a Thighear-
na, ghair mi ort gach la, ſhin mi mach mo lamhan riut.
10 'M bheil thu foillſich iongantais a meaſg na marbh; no
an eirich na marbh a ris; agus an toir iad moladh dhuitſe?
11 Am foillſichear do chaoimhneas gradhach ſan uaidh; no
tſ hireantachd ſan ſgrioſa'?
12 An aithnichear t'oibre iongantach ſan dorcha; agus tſ hi-
reantachd ſan ionad ann am bheil na huile ni air a dearmad.
13 Riut a ghlaoidh mi, O Thighearn; agus thig m'urnuidh
gu moch a'd' lathair.
14 A Thighearna, c'arſon tha thu gabhail grain do m' anam;
c'arſon tha thu folach t'aghaidh uam?
15 Tha mi ann truaidhe, agus coſmhuil ris an neach a tha
am fogus do'n bais; iodhoin o m'oige ſuas dh'ſ huiling mi t'ua-
bhais le intinn thrioblaidich.
16 Tha do dhiuma feargach a dol tharum; agus mhill t'-ea-
gal mi.
17 Thainig iad ma 'n cuairt domh gach la mar uiſge; agus
chuairtich iad mi le cheile air gach taobh:
18 Chuir thu mo chairde 's mo luchd-gaoil fada uam; agus
dh' ſ holuich thu mo luchd-eolais as mo ſhealla.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm lxxxix. *Miſerecordias Domini.*

BIthidh m' oran a ghna mu choimhneas gradhach an Tigh-
earna; le m' bheul bithidh mi foillſaich t ſ hirinn, o linn
gu linn.
2 Oir thuirt mi, bithidh trocair air a chuir ſuas am feaſt;
daingnichidh tu t ſ hirinn an s' na neamha.

3 Rinn

3 Rinn mi coi-cheangal ri m'fhear thaghta; mhionuich mi do m' fheirbheifeach Daibhi,
4 Daingnichidh mi do fhliochd am feaft; agus togidh mi fuas do ri-chathair o linn gu linn.
5 O Thighearna, molaidh na neamha fein toibre iongantach; agus t fhirinn ann cothional na naomh.
6 Oir co e ameafg nan neul; a choi'meafarg ris an Tighearna?
7 Agus ciod e ameafg nan De; a bhitheas cofmhul ris an Tighearna?
8 Tha Dia na chuis eagail ro mhor ann comhairle na naoimh; agus cuis urram dhoibh fin uile a tha ma 'n cuairt da.
9 O Thighearna Dhia nan fluagh, co tha cofmhul riut; tha t' fhirinn, a Thighearn 's ro airde, air gach taobh.
10 Tha thu riaghla onfha a chuain; cuiridh tu nan tamh a tonna nuair a dheirgheas iad.
11 Cheanfich thu 'n Eiphte, agus fgrios thu i; fgap thu do naimhde am fad le d' ghairdein trein.
12 S'leat na neamha, agus s'leat an talamh fos; leag thu bunaite an tfaoghail chruinn, agus na huile ni a th'ann.
13 Rinn thu n'airde tuath, agus an airde deas; ni Tabor agus Hermon gairdeachas ann a tainm.
14 Tha gairdean trein agad; 's laidir do lamh, agus 's arda do lamh dheas.
15 Si fireantachd agus cothrum ionad comhnuidh do chathrach; theid trocair agus firinn roimh do ghnuis.
16 Sbeannuichte an fluadh, O Thighearn, 's urra gairdeachas a dheanamh annad; gluaifidh iad ann an folus do ghnuife.
17 Bithidh an toil-intinn gach la ann a tainm; agus ann a t fhireantachd ni iad an uaill.
18 Oir s'tufa gloir an neart; agus ann a'd chaoimhneas gradhach togaidh tu fuas ar n' adhairce.
19 Oir fe 'n Tighearna ar didean; fe aon naomh Ifraeil ar Righ.
20 Labhair thu uair-eigin ri d naoimh ann am foillfeachadh agus thuirt thu: leag mi cuiduicha air neach a tha trein, dh' arduich mi neach taghta as an tfluagh.
21 Fhuair mi mo fheirbhaifeach Daibhi; le 'm ola naomh dhung mi e.
22 Cumaidh ma lamh e gu daingean; agus neartuichidh mo ghairdean e.

23 Cha nurra an nambad forneart a dheanamh air; cha dochuin mac na haingeachd e.
24 Buailidh mi fios an naimhde na lathair; agus cuiridh mi aincheift orrafa aig am bheil fuath dha.
25 Bithidh mo throcair fos agus 'm fhirinn maille ris; agus ann am ainm bithidh adharc air a harducha.
26 Cuiridh mi uachdranachd fa chuan fos; agus a lamh dheas fna tuilte.
27 Gairidh e, s'tu m'athair; mo Dhia, agus mo fhlainte laidir.
28 Ni mi mo cheud ghin dheth; ni 's airde na Righre an talmhain.
29 Gleidhidh mi mo throcair dha a chaoidh; agus feafaidh mo choi' cheangal gu teann ris.
30 Bheir mi air a fhliochd fos gu mair iad gu brath; agus a Righ-chathair mar laithe neamha.
31 Ach ma threigeas a chlann mo lagh; agus nach gluais iad ann am bhreitheanais;
32 Ma bhrifeas iad mo ftatuis, s nach coimhead iad m'aitheante; fiofrichidh mi n eaceartas leis an tlait, agus am peaca le fgiurfaire.
33 Gidheadh, cha toir mi mo chaoimhneas gradhach gu tur uaithe; s cha cheadich mi m' fhirinn failneacha.
34 Mo chumhnanta cha bhrift mi, 's cha 'n athraich mi an ni chaidh mach as mo bhile; mhionuich mi aon uair air mo naomhachd, nach failnichin Daibhi.
35 Mairridh a fhliochd gu fiorridh; agus tha chathair mar a ghrian am lathair.
36 Seafidh e daingean gu fiorruidh mar a ghealach; agus mar an fhianais fhirinich air neamh.
37 Ach threig thu agus ghabh thu grain do t'ungachte; agus tha thu diumach dheth.
38 Bhrift thu cunanta do fheirbheifich; agus thilg thu a chrun chum an lair.
39 Bhrift thu a fail uile: agus tilg thu fios a dhaingniche laidir.
40 Tha na huile neach theid feachad, ga chreacha; agus tha e air 'n fhas na chuis mhaflidh d'a choirmharfnaich.
41 Thog thu fuas lamh dheas a naimhde; agus thug thu air a eafcairde uile gairdeachas a dheanamh.
42 Thug thu air falbh faobhar a chlaidhe; agus cha d' tuig thu buaidh dha fa chath.

43 Chuir

43 Chuir thu as a ghloir; agus thilg thu a righ-chathair ſios
gun lar.
44 Ghearrich thu laithean a oige; agus chomhdich thu e le
eaſonair.
45 Thighearna, cia fad a ni thu thu ſein fholach, nan gu
brach; agus an loiſg do chorruich mar theine?
46 O cuimhnich cia gearr mo re; ciod uime rinn thu na
huile dhaoin air ſon neo ni?
47 Ciod an duine tha beo, agus nach faic bas; agus an ſaor e
anam o laimh ifrinn?
48 Thighearna, c'aite am bheil do ſheana chaoimhnais ghradh-
ach; a mhionuich thu do Dhaibhi ann a t' fhirin?
49 Cuimhnich, a Thighearn, an tachdmhaſan a th' aig do
ſheirbhaiſich; agus cia mar tha miſe guilan am uchd achdmha-
ſain moran ſluaidh;
50 Leis an tug do naimhde toibheum dhuit, agus leis an do ma-
ſluich iad chaſ-cheuma t'ungaichte; gu 'n robh 'n Tighearn air a
mhola' a chaoidh. Amen, agus Amen.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xviii.

Salm xc. *Domine, refugium.*

A Thighearna, bu tu ar tearmun; O aon ginealach gu gi-
nealach eile.
2 Mu'n deach na ſleibhte thoirt amach, no riamh mu'n d'
rinne an talamh no 'n ſaoghal; s'tuſa Dia o bhith-bhuantach
agus ſaoghal gun chrich.
3 Pillear leat duine gu nio ni; a ris their thu, thigibh a ris, a
chlainn nan daoine.
4 Oir cha' n'eil mile bliadhne a'd' ſhealla ach mar an de;
cheann gu n teid ſin ſeachad mar fhaire ſan oiche.
5 Cho luath ſa ſgapas thu iad, tha iad direach mar n'a cho-
dul; agus crionaidh iad air falbh gu grad mar am feur.
6 Sa mhaduin tha e uaine, agus a fas ſuas; ach ſan fheaſgar,
tha e air a gheara ſios' air a thiormacha ſuas, agus air
ſearga.

7 Air

7 Oir caithidh ſinne air falbh an a'd' dhiuma; agus tha ſinn
fos eagal a' d' chorruich f heargaich.
8 Chuir thu ar mi ghnomhara ann a'd' lathair; agus ar
peacana diamhair ann an ſolus do ghnuiſe.
9 Oir nuair tha corruich ortſa, chaith ar laithean uile thairis,
bheir ſinn ar bliadhna gu crich, mar ſgeul a dh'inſear.
10 S iad laithe ar n aois tri fichead bliadhna ſa deich, s ge d
robh daoine cho neart-mhor s'gu'n tig iad gu ceithir fichead bliadh-
na; gidheadh cha' n'eil nan ſpionadh ann ſin ach ſaothair agus
bròn; theid e ſeachad cho luath, agus cha n 'eil ſinn idir ann.
11 Ach co bheir fanear cumhachd do chorruich; oir iodhoin
an deidh ſin mar bhitheas eagal air duine, mar ſin tha do dhiu-
ma.
12 Mar ſin teagaiſg duinn ar laithean aireamh; chum gu 'n
cleachd ſinn ar cridhe ri gliocas.
13 Pill thus a ris, O Thighearn, fa dheire; agus bi graſmhor
dod ſheirbheiſiche.
14 O ſaſuich ſinn led' throcair, agus ſin gu luath; mar ſin
ni ſinn gairdeachas agus bithidh ſinn ait uile laithean ar
beatha.
15 Thoir ſòlas dhuinn anois a ris 'n deidh an am a thug thu
plaigh oirn; agus airſon nam bliadhna ſan d' f huiling ſinn
bochduin.
16 Nochd t obair do d' ſheirbheiſiche; agus do ghloir do'n
clainn.
17 Agus gu robh morachd ghloir-mhor an Tighearna ar Dia
oirne; ſoirbhuich thuſa obair ar lamha leinn, O ſoirbhuich thuſa
obair ar lamha.

Salm xci. *Qui habitat.*

CO s am bith a ghabhas comhnuidh fo dhidean an ti 's airde;
ni e tamh fo ſgaile an uile-chumhachdaich.
2 Their mi ris an Tighearn, s'tu mo dhochas, agus mo dhaing-
neach laidir; mo Dhia, anſan earbaidh mi.
3 Oir ſaoruidh e thu o ribe an tſealgair; agus on plaigh
ghrainail.
4 Ni e do dhionadh fo a ſgiatha, agus bithidh tu tearuinte fo
iteach; bithidh ionracas, agus f hirin nan ſge s na 'n targaid duit.
5 Cha bhi eagal ort o uabhas ſam bith ſan oiche; no as an
tſaithead tha 'g itealaich ſan latha:

6 No

6 No as a phlaigh tha' g imeachd ſan dorchadas; no as an
tinneas tha ri ſgrios mu mheadhon la.
7 Tuitidh mile ri d' thaobh, agus deich mile aig do laimh
dheis; ach cha tig e 'm fogus duitſe.
8 Seadh, le d' ſhuile beachduichidh thu; agus chi thu duais
an ain-diaghaidh.
9 Oir s'tuſa, Thighearna, mo dhochas: oir ſhuithich thu do
thigh dionuidh ro ard.
10 Cha 'n eirich olc dhuit; ni mo thig plaigh ſam bith 'm
fogus do d' aite comhnuidh.
11 Oir bheir e aithne do aingle thairis ort; chum do choimh-
ead ann a'd' ſhlighibh uile.
12 Guilainuidh iad thu nan lamha; chum nach dochainn
thu do chas ri cloich.
13 Saltraidh tu air an leomhan agus air an nathair nimhe; ni
thu 'n leomhan og agus an dragon a ſhaltairt fo d' chaſan.
14 Cheann gu n do ſhuithich e ghradh orm, uime ſin ni mi a
ſhaoradh; cuiridh mi ſuas e, cheann gu 'm b' aithne dha m
ainm.
15 Gairmidh e orm, agus cluinnidh mi e; ſeadh, tha mi mail-
le ris ann an trioblaid; ſaoraidh mi e, agus bheir mi gu ho-
nair e.
16 Saſuichidh mi e le beatha fhada; agus foillſichidh mi dha
mo ſhlainte.

Salm xcii. *Bonum eſt confiteri.*

'S NI maith buidheachas a thoirt do 'n Tighearna; agus mo-
la' a ſheinn do t'ainm, O Thi 's airde.
2 A dhinnſe mu d' chaoimhneas gradhach gu moch ſa mha-
duin; agus mu d' fhirinn an am na hoiche.
3 Air inneal ciuil dheich teuda, agus air an cruit; air inneal
ard-ghuthach, agus air a chlarſaich.
4 Oir rinn thuſa, Thighearn, miſe ait tre t'oibre; agus ni
mi gairdeachas ann a moladh a thoirt air ſon oibre do lamha.
5 O Thighearna, cia glormhor t'oibre; tha do ſmuainte ro
dhomhain.
6 Cha toir duine ei-ceile ſo ſanear; agus cha tuig ama-
dan e.
7 Nuair tha daoine mi-dhiadhaidh, uaine mar fheur; agus
nuair a ſoirbheacheas iadſan uile ata cuir an gniomh aingeachd; n

ſinbithidh iad air an ſgrios am feaſt, ach s'tus, a Thighearn, an Ti 's airde a chaoidh.

8 Oir feuch, theid do naimhde, O Thighearna, feuch, theid do naimhde gu di; agus bithidh iadſan uile ata cuir an gniomh aingeachd air an ſgrios.

9 Ach bith m'adharcſa air a harducha mar adharc an aon-aircich; oir tha mi air m'unga' le hola ur.

10 Chi mo ſhuil fos a miann air mo naimhde; agus cluinnidh mo chluas a run mu'n aingaidh tha 'g eiridh ſuas am aghaidh.

11 Faſaidh 'm firean mar chrainn pailme; agus ſgaoilidh e 'm fad mar ſhedar ann an Libanus.

12 A mheud ſa bhios ſuichte ann tigh an Tighearna; blatheas iad an cuirtibh tigh ar Dia.

13 Bheir iad amach fos tuile meas nan aois; agus bithidh iad ſultmhar agus tlachdmhar.

14 Chum gu 'm foillſaich iad cia fior tha 'n Tighearna mo neart; agus nach 'eil eaſ-ionracas ſam bith ann.

URNUIGH FEASGAIR.

Salm xciii. *Dominus regnavit.*

THa 'n Tighearna na righ, agus chuir e uime truſgan glormhor; chuir an Tighearn uime a thruſgan, agus chrioſruich e e fein le ſpionadh.

2 Rinn e 'n ſaoghal cruinn cho daingean; 's nach gabh e carucha.

3 Reamh o'n thoiſich an t'ſaoghal bha do chathair umhluichte; tha thu a bhi-bhuantachd.

4 Tha na tuilte air eiridh, O Thighearna, thog na tuilte ſuas an guth: thog na tuilte ſuas an tonna.

5 Tha tuinn a chuain trein, agus air boille gu garbh; ach gidheadh tha 'n Tighearna, tha chomhnuidh ſan airde, ni 's treine.

6 Tha do theiſteas, O Thighearna, ro chinteach; tha naomhachd iomchuidh do d' thigh gu brath.

Salm xciv. *Deus, ultionum.*

O Thighearna Dhe, ga 'm buin dioghaltas; thusa Dhe, ga 'm
buin dioghaltas, foillsaich thu fein.
2 Eirich, thus a bhreithe an domhain; agus thoir duais do
na huaibhrich a reir an toilltinis.
3 Thighearna, cia fad a bheir na hain-diaghaidh: cia fad a
bheir na hain-diaghaidh buaidh?
4 Cia fhad a labhras iadsan uile tha deanamh aingeachd
cho spiodail; agus a ni iad a leithid a dh' uaill uaibhreach?
5 Tha iad a buailidh sios do phobul, O Thighearna; agus
a cuir trioblaid air d' oighreachd.
6 Tha iad a murta' na bantraich, agus a choigrich; agus a
cuir an dileachdain gu bas.
7 Agus gidheadh their iad, hu! cha 'n fhaic an Tighearn e;
ni mo bheir Dia Jacob fanear e.
8 Thugaibh an aire, sibhse tha ea-ceill a measg an pobul; O
sibhs amadana, c'uin a thuigeas sibh.
9 'N ti shuithich a chluas, ne nach cluinn e; no 'n ti rinn
an tuil, ne nach fhaic e?
10 No eisin tha toirt oilein do na cinnich; is e theagaisgeas
eolas do dhuine, ne nach toir e peanas?
11 'S aithne do 'n Tighearna smuainte duine; nach 'eil iad
ach diamhain.
12 'Sbeannuichte an duine smachduicheas tusa, O Thighear-
na; agus a ni thu theagasg ann a'd' lagh.
13 Chum gu 'n toir thu faidhidin dha an am na hairc; gus
am bi 'n slochd air a chladhach air son an ain-diaghidh.
14 Oir cha 'n fhailnich an Tighearn air a phobul; ni mo a
threigeas e oighreachd fein.
15 Gus am pill fireantachd-air a hais ri breitheanas; leanaidh
mhead 's ga 'n bheil cridhe fior i.
16 Co dh' eireas leam an aghaidh an aingidh; na co
ghabhas mo phairt an aghaidh luchd an uilc?
17 Mur cuidiche an Tighearna leam; s' beag nach robh
m' anam a chuir gu tosd.
18 Ach 'nuair thuirt mi, shleamhnuich mo chas; chum do
throcair, O Thighearna, suas mi.
19 Ann an lionmhaireachd nan iomaguine a bha agam am
chridh; dhath-urich do sholais m' anam.

20 An gabh thu gnothach ſam bith ri ſtol na haingeachd ; tha
dealbh uile mar lagh ?
21 Tha iad ga 'n tional ri cheile an aghaidh anam an f hi-
rean ; agus a dite na ſala neo-chiontaich.
22 Ach ſe 'n Tighearna mo thearmunn ; agus ſe mo Dhia
neart mo mhuinghin.
23 Diolaidh e dhoibh a reir an aingeachd ; ſgriosaidh e iad ann
na mi-run fein ; ſeadh, ſgriosſaidh 'n Tighearna ar Dia iad.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xix.

Salm xcv. *Venite, exultemus*

O Thigibh, ſinneamaid do 'n Tighearna ; deanamaid gair-
deachas gu ſuilbheir, ann an carraig ar ſlainte.
2 Thigeamaid a ſteach 'na lathair le breith-bhuidheachas ;
agus taiſbeinmid ſinn fein aobhneach annſan le ſialmaibh.
3 Oir is Dia mor an Tighearna ; agus Righ mor oſcionn nan
uile Dhe.
4 Ata uile chriochana talmhain ann na laimh-ſin ; agus 's
leis neart nam beann mar an ceudna.
5 Is leiſean an f hairge, agus rinn e i ; agus dhealbh a lamh-
an an talamh tiorum.
6 O thigibh, deanamaid adhradh, agus tuiteamaid ſios ; agus
ſleuchdamaid ann lathair an Tighearna ar cruith-f hear.
7 Oir is eiſin an Tighearna ar Dia, agus is ſinne pobul
inealtruidh agus caoirich a laimh.
8 An diu 'ma dh'eiſdeas ſibh a ghuth, na cruaidhichibh 'ur
cridheachan ; mar ann ſa bhroſnucha, agus mar ann an la
bhuairidh ſan f haſach.
9 'Nuair a bhuair 'ur 'n aithreacha mi ; agus a dhearbh iad
mi, agus a chunnaic iad m'oibre.
10 Re da f hichiod bliadhna bha mi air mu ghraineacha leis
a ghinealach ſo, agus thuirt mi ; is pobul iad ata air ſeacharan
nan cridheachaibh, oir cha robh eolas aca air mo ſhlighibh.

11 Da

11 Da 'n do mhionnaich mi a'm' fheirg; nach racha' iad a ſteach do 'm ſhuaimhneas.

Salm xcvi. *Cantate Domino.*

O Seinnibh do 'n Tighearn oran nuadh; ſeinnibh do'n Tighearna, a thalaimh gu hiomlan.
2 Seinnibh do 'n Tighearn, agus molaibh ainm; bithibh ag aithris mu a ſhlainte o la gu la.
3 Cuiribh onair an ceill do na cinnich; agus iongantas do na huile pobul.
4 Oir tha 'n Tighearna mor, agus cha fheudar a mhola' mar is cubhaidh: tha e na chuis eagail os cionn nan uile Dhia.
5 Air ſon uile Dhe nan cinnich, cha' n'eil annta ach iodhail; ach ſe 'n Tighearna rinn na neamha.
6 Tha gloir agus adhradh na lathair; tha cumhachd agus onair na ionad naomha.
7 Thugaibh do'n Tighearna, O ſibhſe chineacha nam poibleach; thugaibh do 'n Tighearn adhradh agus cumhachd.
8 Thugaibh do 'n Tighearna an onair is dligheach d'a ainm; thugaibh leibh tiolaca, agus thigibh ga chuirte.
9 O deanaibh adhradh do'n Tighearna ann a maiſe na naomhachd; bithidh eagal air an talamh uile roimhe.
10 Innſibh 'mach e meaſg nan cinnich, gur e 'n Tighearna 's Righ; agus gur e an ti rinn an domhain cruinn cho daingean ſnach gabh e carrucha, agus cia mar bheir e breith chothrumach air an pobul.
11 Deanadh na neamha gairdeachas, agus bithe an talamh ait; deanadh an cuan toirm, agus na huile ni a th' ann.
12 Bithe an mhachair aoibhneach, agus na huile ni th'ann: 'n ſin ni uile chraobhan na caoille gairdeachas ann ſianais an Tighearna.
13 Oir tha e teachd, oir tha e teachd thoirt breith air an talamh; agus le ſireantachd thoirt breith air an t ſaoghal, agus air an pobul le fhirinn.

Salm xcvii. *Dominus regnavit.*

THA 'n Tighearna na Righ, feudaidh 'n talamh bhi ait; ſeadh, feudaidh lionmhaireachd nan eilean a bhi ait uime ſin.

2 Tha neoil agus dorchadas mu thimchioll; 's iad fireant-
achd agus breitheanas ionad-comhnuidh a chathrach.
3 Theid teine roimhe; agus loisgear suas a naimhde air gach
taobh.
4 Thug a dhealanach dealra do 'n t saoghal; chunnuic an
talamh i, agus bha e fo eagal.
5 Leagh na cnoic mar cheir am fianuis an Tighearna; am
fianuis Tighearna an saoghal gu leir.
6 Chuir na neamha an ceill a f hireanteachd; agus chunnaic
an sluagh uile a ghloir.
7 Gu 'n robh iadsan uile fo amhla a ni adhradh do Iomhaidhe
shnoighte, agus aig am bheil tlachd ann an De diamhain thug-
aibh adhra dhasan, sibhse nan uile Dhe.
8 Chuala Sion sin, agus rinn i gairdeachas; agus bha nigh-
eana Juda ait, air son do bhreitheanais, O Thighearna.
9 Oir tha thusa, a Thighearna, airde os cionn an ta-
lamh uile; tha thu air t' arducha fada os cionn nan uile
Dhe.
10 O sibhse leis an ionmhain an Tighearna, faicibh gu 'm
fuathaich sibh an ni tha olc; coimhididh 'n Tighearna anma a
naoimh; saoraidh e iad o laimh an ain-diaghidh.
11 Tha solus air eiridh suas do'n f hirean; agus aoibhneas
subhach dhoibhsin aig am bheil cridhe treibh-dhireach.
12 Deanaibhse gairdeachas san Tighearna, a f hireana; agus
thugaibh buidheachas re cuimhnichean a naomhachd.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm xcviii. *Cantate Domino.*

O Seinnibh oran nuadh do 'n Tighearn, oir rinn e nithe
miorbhuileach.
2 Le laimh dheis, agus le ghairdean naomh; f huair e dha
fein buaidh.
3 Dh' foillsich an Tighearna a shlainte; nochd e a f hirean-
tachd gu soillear am fianuis nan cinneach.
4 Chuimhnich e a throcair agus f hirinn do thigh Israeil;
agus chunnaic uile chriocha an domhan slainte ar Dia-ne.
5 Nochdaibh sibh fein aoibhneach do 'n Tighearna, a dhu-
chana uile; seinnibh, deanaibh gairdeachas, agus thugaibh
buidheachas.

6 Molaibh

6 Molaibh an Tighearn air a chlarſaich ; ſeinnibh do 'n chlarſaich le ſalm breith-bhuidheachas.

7 Le trompaide agus ſaltaire fos ; O nochduibh ſibh fein aoibhneach ann lathair an Tighearna an righ.

8 Deanadh an cuan farum, agus na h uile ni a th' ann ; an ſaoghal cruinn, agus iadſan tha chomhnuidh ann.

9 Buaileadh na tuilte am baſa, agus bithe na cnoic aoibhneach le cheile am fianais an Tighearna ; oir tha e air teachd a thoirt breith air an talamh.

10 Le fireantachd bheir e breith air an t ſaoghal ; agus air an phobul le ceartas.

Salm xcix. *Dominus regnavit.*

SE 'n Tighearn is righ, cia neo' thoilichte air bith a bhitheas an pobul ; tha e na ſhuidhe eidir na cheruba, cia neo' fhoidneach air bith a bhios an talamh ?

2 Tha 'n Tighearna mor ann an Sion ; agus ard os cionn na huile ſhluaigh.

3 Bheir iad buidheachas do t ainm ; a tha mor, iongantach, agus naomha.

4 'S ionmhuin le neart an righ breitheanas, dhumhluich thu cothrum ; chuir thu 'n gniomh breitheanas, agus fireantachd an Jacob.

5 O arduichibh 'n Tighearna ar Dia ; agus tuitibh ſios aig ſtol a choiſe, oir tha e naomha.

6 Maois agus Aaron a meaſg a ſhagarta, agus Samuel a meaſg a mheud ſa ghairmeas air ainm ; ghairm iad ſin air an Tighearna, agus chual e iad.

7 Labhair e riu as an baideal neoil ; oir choimhead a theiſtis agus an lagh a thug e dhoibh.

8 Chual thu iad, O Thighearn ar Dia ; thug thu maitheanas doibh, O Dhe, agus pheanaſaich thu nan innleachda.

9 O arduichibh 'n Tighearna ar Dia, agus deanibh adhradh dha air a chnoc naomh ; oir tha 'n Tighearna ar Dia naomh.

Salm c. *Jubilate Deo.*

O Bithibhſe aoibhneach ſan Tighearn, a thiribh uile ; deanaibh ſeirbheis do'n Tighearn le haiteas, agus thigibh a ſteach na lathair le horan.

2 Bithe

2 Bithibh cinnteach gur e 'n Tighearn is Dia; 's eifin a
rinn finn, agus cha finn fein; 'finne a fhluagh, agus caoirich
ionaltraidh.
3 O rachaibh a fteach na gheata le breith-buidheachas, agus
na chuirtibh le cliu; bithibh taingeil da, agus labhraidh maith
mu ainm.
4 Oir tha 'n Tighearna grafmhor, tha throcair fiorruidh; a-
gus a fhirin buan o ghinealach gu ghinealach.

Salm ci. *Miferecordiam & judicium.*

BIthidh m' oran air trocair agus breitheanas; dhuitfe, O
Thighearna, ni mi ceol.
2 O bitheadh tuigfe agam; ann an flidhe na diaghachd.
3 C'uin' a thig thu m'ionnfuidh; gluaifidh mi ann am thigh
le cridhe foirfe.
4 Cha ghabh mi ni aingidh o's laimh; 's fuathach leam pea-
cana na heas-ionracas; cha lean a leithid fin rium.
5 Triallaidh an cridhe daoirbh uam: 's cha ghabh mi eolas air
duin' aingidh.
6 Co fam bith bheir toibheum of niofal ga chaoimhearfnach;
ni mife a fgrios.
7 Co fam bith aig am bheil fealla uaibhreach agus togradh
ard; cha 'n fhuiling mi e.
8 Tha mo fhuile a fealltuin air a mheud 's tha fireanach fan
tir; chum fgu gabh iad comhnuidh maille rium.
9 Co fam bith a chaitheas a bheatha gu diaghidh; bithidh e
na fheirbhaifeach agamfa.
10 Cha ghabh neach cealgach fam bith comhnuidh a'm'
thighfe; cha 'n fhuirich an neach a dhinnfeas breugan am
fhealafa.
11 Sgriofaidh mife gu luath na huile ain-diaghaidh a tha fan
tir; chum fgu 'm fpionadh mi iadfan uile ata cuir an gniomh
haingeachd o bhaile an Tighearna,

URNUIGH

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xx.

Salm cii. *Domine, exaudi.*

CLuinn m'urnuidh, O Thighearna ; agus thigeadh m'eidh-
each a'd' ionnfuidh.
2 Na foluich do ghnuis uam an am mo thrioblaid ; aom do
chluas rium an nuair a ghairmeas mi, O cluinn mi, agus fin gu
fior luath.
3 Oir tha mo laithin air caith as mar dheatach ; agus tha ma
chnamhan air lofga fuas mar athainte teine.
4 Tha mo chridhe air a bhuala fios, agus air fearga mar
fheur ; iognnas gun dhearmad mi m' aran ithe.
5 Air fon guth m'ofnuich ; 's gann a leanas mo chnamhan
ri m' fheoil.
6 Tha mi mar phelican fan fhafach ; agus mar an
coileach-oiche a th' ann fa di-threabh.
7 Rinn mi fairc, agus tha mi iodhoin mar ghealbhann ; tha
fuidhe na aonar air mulach an tighe.
8 Tha mo naimhde ga 'm mafluchadh re fad an latha ; agus
iadfan tha caothaich rium, tha iad mionuichte le cheile am agh-
aidh.
9 Oir dhith mi luaithre mar gum b'aran e ; agus mhaifg mi
mo dheoch le deoir.
10 Agus fin air fon t'fhearg 's do chorruich ; oir thug thu
fuas mi, agus thilg thu fios mi.
11 Tha mo laithean air teiche as mar fgaile ; agus tha mi
air fearga mar fheur.
12 Ach mairidh tufa, O Thighearn, gu fiorruidh ; agus do
chuimhneachan air feadh na huile ghinealach.
13 Eiridh tu, agus ni thu trocair air Sion ; oir tha 'n tam
dhuit trocair dheanamh oire, feadh, tha 'n tam air teachd.
14 Agus c'arfon ? tha do fheirbheifidhe a fmuaineach air a
clacha ; agus 's truagh leo bhi ga faicin ann fan duflach.

15 Bithidh eagal t'ainme air na cinnich, O Thighearna; agus
air uile righre an talmhain as do mhorachd.
16 'Nuair thogas an Tighearna fuas Sion; agus an nuair a
dh'f hoillfichear a ghloir.
17 'Nuair a philleas e ri urnuidh an uireafbhuich bhochd;
agus nach dean e tair air an iarrtas.
18 Bithidh fo air a fgriobhte air fon na muintir a thig
nan deidh; agus bheir na daoine a bhitheas air am breith mo-
ladh do'n Tighearna.
19 Oir fheall e fios o ionad naomh; as na neamha bheach-
daich an Tighearna air an talamh.
20 Chum gu 'n cluinneadh e tuireadh na muintir a th'ann
am braideanas; agus gu 'n faor e chlann a th' air an orducha
gus bas;
21 Chum gu 'n cuir iad ainm an Tighearna 'n ceill ann an
Sion; agus adhra aig Hierufalem;
22 'Nuair tha 'n pobul air tional ri cheile; agus na righ-
eachda fos gu feirbheis a dheanamh do'n Tighearna.
23 Thug e fios mo neart ann am thuras; agus ghearruich e
mo laithean.
24 Ach thuirt mife, O mo Dhia, na toir air falbh mi ann
am meadhon m'aoife; air fon mo bhliadhnaidh, mairidh iad air
feadh na huile ginealach.
25 Leag thufa, Thighearna, an tus bunaite an talmhain; agus
s' iad na neamha obair do lamha.
26 Theid iadfan gu di, ach mairidh tufa; fafaidh iad fean
mar aodach;
27 Agus mar bhrat ni thu 'n caochla; agus caochlar iad;
ach 's'tus' an neach ceudna, agus cha 'n f hailnich do bhliadh-
naidh,
28 Buanuichuidh clann do fheirbheifiche; agus feafaidh 'n
fliochd daingean ann a'd' fhealla.

Salm ciii. *Benedic, anima mea.*

MOL' an Tighearna, O m' anam; agus mola' gach ni tha
'n taobh ftigh dhiom a ainm naomha.
2 Mol' an Tighearn, O m' anam; agus na di chuimhnich a
thiolaca uile;
3 'N ti a mhaitheas duit do pheaca' uile; agus a fhlanuicheas
t'an-mhuinneachda gu leir;

4 'N ti

4 'N ti thearnas do bheatha o dhoruin; agus tha do chrunadh
le trocair agus caoimhneas gradhach,
5 'N ti shasuicheas do bheul le nithe maithe; ga d' dhea-
namh og agus sultmhar mar iolair.
6 Tha 'n Tighearna cuir an gniomh fireantachd agus breith-
eanas; air an sonsan uile th' air am for-eigne le hea-coir.
7 Dh' fhoillsich e shlithibh do Mhaois; 's oibre do chlainn
Israeil.
8 Tha 'n Tighearna lan iochd agus trocair: fad-fhulangach
agus mor ann am maitheas.
9 Cha bhi e 'n comhnuidh ri tagra; ni mo a ghleidheas e
fhearg gu brath.
10 Cha do rinn e oirn a reir ar peacana; 's cha tug e duais
duinn a reir ar naingeachda.
11 Oir seall cia arda na neamha an coimeas ris an talamh;
's co mhor tha throcair dhoibhsin air am bi eagal roimhe.
12 Seall fos cia farsaing tha 'n airde n'ear o 'n aird an iar;
s co fhad a chuir e ar peacana uainn.
13 Seadh, mar ghabhas athair truas ri chlainn fein; iodhoin
mar sin tha 'n Tighearna trocaireach dhoibhsin air am bheil
eagal.
14 Oir s aithne dha co dheth a rinne sinn: is cuimhne leis
nach 'eil annain ach duslach.
15 Cha 'n'eil laithean duine ach mar fheur; oir tha e teachd
fo bhlath mar luidh na machrach.
16 Oir cha luath sa theid a ghaoth thairis air, tha e air falbh;
agus cha 'n aithne d'a aite e ni smo.
17 Ach mairidh maitheas trocaireach an Tighearna re saogh-
al nan saoghal, orrasan air am bheil eagal; agus a fhireantachd
air clann an cloinne.
18 Iodhoin air a mheud sa choimhdeas a chumhnanta; 's a
smuainaicheas air aitheanta chum an deanamh.
16 Dhumhluich an Tighearna a chathair, ann an neamh;
agus tha righeachd a riaghla thar gach uile.
20 O molaibh an Tighearna, sibhse aingle a 's leis fein;
sibhse aig am bheil barrachd ann an neart; sibhs tha coimh-
liana aitheana agus tha 'g eisteachd ri guth a bhriathra.
21 O molaibh an Tighearna, sibhse a shloidh uile; sibhse a
sheirbheisiche tha deanamh a thoil.
22 O labhraibh maith mu'n Tighearna, gach uil' oibre as leis,
ann an ionada a Thighearnais uile; mol' thusa an Tighearna,
O m'anam.

URNUIGH

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm civ. *Benedic, anima mea.*

MOL' an Tighearna, O m'anam; O Thighearna mo Dhia,
tha thu anabarach ghlormhor, tha thu air do ſgeudu-
cha le morachd agus onair
2 Tha thu gad' uimeacha fein le ſolus mar gu'm b'ann le
truſgan; agus a ſgaoile mach na neamha mar chuirtein.
3 'N ti a leag ſailthean a ſheomra ann ſna huiſgeacha; agus
a deanamh charbada do na neoil, agus ag imeachd air ſgiatha
na gaoithe.
4 Tha e deanamh aingle nan ſpiorada; agus a mhiniſtaire
nan teine laſara.
5 Leag e bunaite an talmhain; chum nach gluais e am ſam
bith.
6 Chomhduich ſhu e leis an doimhneachd mar ga b'ann le
haodach; ſheas na huiſgeacha air an beanntain.
7 Le tachdmhaſan teichidh iad; aig guth do thairneanich tha
iad fo eagal
8 Tha iad a dol ſuas cho arda ris na cnoic, agus ſios, do na
glinn gu hioſal: iodhoin gus an aite a dhorduich thu dhoibh.
9 Shuidhich thu 'n criocha nach racha iad tharta; ni mo a
philleadh iad air ais a dh'fholach na talmhain.
10 Tha e cuir nan ſruthan a chum nan aibhnichean; tha
ruidh a meaſg nam beann.
11 Oluidh uile bheathaiche na machrach dhieh; agus caiſgidh
na h'aſail fhiadhaich an iota.
12 Laimh riu bi 'n aiteacha tamh aig eanlaith an adhair; agus
ni iad ceol a meaſg nan geuga.
13 Tha e 'guiſgeacha na 'm beannta o 'n airde; tha 'n ta-
lamh air a lionadh le toradh toibre.
14 Tha e toirt amach feoir air ſon na ſpreidhe; agus luidh
uaine air ſon feum dhaoine.
15 Chum gu 'n toir e lon as an talamh, agus fion a ni ait
cridhe an duine; agus ola a ni a ghnuis ſuilbheir, agus aran a
neartucha cridhe an duine.
16 Tha craobhan an Tighearna fos lan bri; iodhoin ſedair
Libanus a rinn e ſhuidheacha:

17 Ann

17 Ann ſan ni na heoin an nid; agus tha na craobhan
giumhais na 'n aite tamh do'n ſtorc.
18 Tha na cnoic arda nan tearmunn do na gobhair fhiadh-
aich; agus mar ſin tha na creaga' clachiach air ſon nan coin-
ain.
19 Dhorduich e ghealach air ſon amana ſonruichte; agus 's
aithne do'n ghrein a dol ſuatha.
20 Ni thu dorchadas chum 's gur oiche e; ann ſan gluais
uile bheathaiche an di-threabh.
21 Na leomhain a beuchach an deidh a cobhartaich; tha
iad g' iarruidh am bithe o Dhia.
22 Eiridh ghrian, agus theid iad air falbh le cheile; agus
laidhidh iad ſios na garidh.
23 Theid duine amach gu obair, agus gu ſhaothair; gus an
tig am feaſgar.
24 O Thighearna, cia lionmhar toibre; ann an gliocas rinn
thu iad uile, tha 'n talamh lan do'd ſhaoibhreas.
25 Mar ſin tha an cuan mor agus farſuing mar an ceudna;
ann ſam bheil nithe a ſnaga gun aireamh, araon beathaiche beag
agus mora.
26 'N ſin tha na loingeas a ſiubhal, agus an ſin tha n lebh-
iatan ſin; a rinn thu gu t'ugradh ann.
27 Tha iad ſin uile a' feithe ort; chum gu 'n toir thu biadh
dhoibh na am iomchuidh fein.
28 'Nuair a bheir thu dhoibh e, tionalaidh iad e: agus 'nuair
a dh'fhoſglas tu do lamh, tha iad air an liona' le maith.
29 'Nuair a folucheas tu t'aghaidh; tha iad fo thrioblaid;
'nuair bheir thu air falbh an anail, gheibh iad bas, agus tha iad
air am pille air ais chum an duſlach fein.
30 'Nuair a leigeas tu dod' ſpiorad dol amach, bithidh iad
air an cruthachadh; agus ath-nuadhichidh tu aghaidh an tal-
mhain.
31 Mairidh morachd ghlormhor an Tighearna gu brath; ni
'n Tighearna gairdeachas na oibre.
32 Criothnuichidh 'n talamh ma ſealleas e urra; ma ni e
ach beantain ris na cnoic, theid deathach uatha.
33 Seinnidh mi do'n Tighearna cho fhad ſa 's beo mi; mo-
laidh mi mo Dhia m' feadh ſa bhios bith agam.
34 Agus mar ſin toillichidh m' fhocail e; bithidh m' aoibh-
neas ſan Tighearna.
35 Air ſon pheacaire, bithidh iad air an caithe as an talamh,
agus thig an tain-diaghidh gu crich, mol' thuſa an Tighearn, O
m'anam, mol' an Tighearna.

URNUIGH

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxi.

Salm cv: *Confitemini Domino.*

O Thugaibh buidheachas do'n Tighearna, agus gairmaibh air
a' ainm; innsibh do'n tsluagh ciod na nithe a rinn e.
2 O bitheadh 'ur n orain air, agus molaibh e; agus bith-
eadh 'ur cainnt air uile a oibre iongantach.
3 Deanaibh gairdeachas na ainm naomha; deanadh an cridhe-
sa gairdeachas tha 'g iarruidh 'n Tighearna.
4 Iarruibh n Tighearn agus a neart; iarruibh aghaidh gu
brath.
5 Cuimhnuichibh na hoibre miorbhaileach a rinn e; a iongan-
tais, agus breitheanais a bheoil.
6 O sibhse shliochd Abraham a sheirbhaisiche; sibhse a chlann
Jacob a mhuintir thaghta.
7 'Se an Tighearna ar Dia; tha bhreitheanais ann san domh-
an uile.
8 Bha e do ghna cuimhneachail air a chumhnanta 's a
ghealla; a rinn e do mhile ginealeach.
9 Iodhoin an cumhnanta rinn e ri Abraham; agus a mhoid
a mhionaich e do Isaac.
10 Agus dhorduich e an ni ceudna do Jacob mar lagh; agus
do Israeil mar theisteas siorruidh.
11 Ag radh, dhuitsa bheir mi tir Chanaan; cranchar 'ur n
oighreachd.
12 Nuair nach robh iad fathast ach nam buidhinn bheag;
agus iad nan coigrich san tir,
13 Ciod an tam a chaidh iad o aon chinneach gu cin-
neach eile; o aon righeachd gu pobul eile.
14 Cha leig e do dhuine sam bith cron a dheanamh
dhoibh; ach thug e achdmhasan do righre air an sgath.
15 Na beanaibh ri m ungaichte; agus na deanaibh dochan
sam bith dom' fhaidhean.

16 Osbar,

16 Oſbar, gairm e gainne air an tir; agus ſgrios e ui e lón
an arain.
17 Ach chuir e duine rompa; iodhcin Joſeph, neach a
chaidh reìce gu bhi na thrailt.
18 Dhochain iad a chaſan ſan chaſ-cheap; chaidh n t'iarann
a ſteach na anam.
19 Gus an tainig an tam ſan d' fhioſruchadh a chus; dh'
earbh focal an Tighearna e.
20 Chuir an righ aithne, agus dh' fhuaſgail e air; leag prion-
ſa an tſluaigh leis dol as ſaor.
21 Rinn e na uachdran fos air a thigh e; agus na fhear
riaghailt air a mhaoin uile.
22 Chum eolas a thoirt da phrionſuidh a reir a thoil; agus a
theagaſg d'a ſheanaire gliocas.
23 Thainig Iſraeil fos do'n Eiphte; agus bha Jacob na choig-
rich an tir Ham.
24 Agus chuir e'n lionmhoireachd a phobull gu ro mhor;
agus rinn e iad ni bu treiſe na an naimhde.
25 Dream aig an ronh an cridhe air thionda 's gun tug iad
fuath ga pobull; agus gu 'n bhuin iad gu mealtach ri ſheir-
bheiſiche.
26 'N ſin chuir e uaithe Maois a ſheirbheiſeach; agus Aron,
an neach a roghnuich e.
27 Agus dh' fhoillſaich iad ſin a chomharadh na meaſg; agus
iongantais ann an tir Ham.
28 Chuir e mach dorchadas, agus bha dorchadas ann; agus
cha robh iad umhal da fhocal.
29 Thionda e 'n uiſgeacha gu fuil; agus mharbh e 'n iaſg.
30 Thug an tir amach loſgain; ſeadh, ann an ſeomruiche an
righre.
31 Labhair e 'm focal, agus thainig gach gne chuileaga; agus
miala nan criocha uile;
32 Thug e dhoibh clacha meallain air ſon uiſge; agus laſ-
ruiche teine nan tir.
33 Bhuail e 'm fineamhuine fos agus an crainn fhige; agus
mhilleadh na craobhan a bha nan criocha.
34 Labhair e 'm focal agus thainig na fionnan fheoir, agus
cateirpillair gun aireamh; agus dhithe iad ſuas am feur uile a
bha nan tir, agus mhilleadh iad meas an fcarann.
35 Bhuail e gach ceud-ghin a bha nan tir; iodhoin toiſeach
an neart gu leir.

36 Thug

36 Thug e mach iad fos le or agus airgid; cha robh
neach anmhunn a meafg an treabha.
37 Bha n' Eiphte ait nuair theich iad; oir bha eagal orra
rompa.
38 Sgaoil e mach neul gu bhi na chomhducha; agus teine
a thoirt folus an am na hoiche.
39 Air an iarrtas thug e dhoibh geara-goirt; agus lion e iad
le aran neamha.
40 Dh'f hofgail e an charruig chloiche, agus fhruth an tuifge
mach; ionas gun ruith aibhnichean ann s'na haiteacha tioram:
41 Agus c'arfon? oir do chuimhnuich e ghealla naomha; a-
gus Abraham a fheirbhaifich.
42 Agus thug e mach a phobull le haoibhneas; agus a
mhuintir thaghta le haiteas.
43 Agus thug e dhoibh fearann nan cinneach; agus ghabh
iad mar oighreachd faothair an tfluaigh.
44 Chum gu n coimhdeadh iad a ftatuis; agus gu 'n tuga'
iad aire da reachdaibh.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cvi. *Confitemini omino.*

O Thugaibh buidheachas do 'n Tighearna: oir tha e graf-
mhor; agus maireadh a throcair gu fiorruidh.
2 Co dh'f heudas gniomhara uafal an Tighearna a labhairt;
no a mhola' gu leir a f hoillfeacha amach.
3 'Sbeannuichte iad a choimhdeas breitheanas an comhnuidh;
agus a ni fireantachd.
4 Cuimhnuich orm, O Thighearna, areir an deidh-ghean a tha
'gâd do d' phobull, O fiofruich mi led' fhlainte.
5 Chum gum faic mi fonas do mhuintir taghta; agus gu 'n
dean mi gairdeachas ann an aoibhneas do phobull, 's gus gu 'n
toir mi buidheachas maile ri t'oighreachd.
6 Pheacuich finne le'r naithriche: rinn finn an eacoir, agus
bhuin finn gu haingidh.
7 Cha d'thug ar n' aithriche fanear do tiongantais san Eiphte,
ni mo ghleidh iad do mhor mhaitheas air chuimhne: ach bha
iad eas-umhal aig an f hairge. iodhoin aig an f hairge ruaidh.

8 Gidheadh, chuidich e iad air ſgath ainme; chum gu m'feudadh e a chumhachd a chuir ann ceil.
9 Chronuich e fos an f hairge ruadh, agus thiormuich e ſuas i; mar ſin threoruich e iad tre 'n doimhneachd, mar tre 'n f haſaich.
10 Agus ſhaor e iad o lamh an eaſcairde; agus thearuin e iad o laimh an namhad.
11 Air ſon na muintir ud chuir trioblaid orra, bhath na huiſgeacha iad; 's cha d' f haga aon diu
12 'N ſin chreid iad a fhocail; agus ſheinn iad mola' dha.
13 Ach an deigh tamuil dhi-chuimhnich iad a oibre; agus cha d'fhuirigh iad ri chomhairle.
14 Ach thainig an miann orra ſan f haſach; agus bhuair iad Dia ſan di-threabh.
15 Agus thug e dhoibh am miann; agus chuir e caoile mar an ceudna nan anma.
16 Chuir iad corruich air Maois fos ann ſ na pailleana; agus air Aron naomh an Tighearna.
17 Mar ſin dh'f hoſgail an talamh, agus ſhluig e Datan ſuas; agus dh'f holuich e cothional Abiram.
18 Agus las an teine nan cuideachd; loiſg an laſair ſuas na hain-diaghaidh.
19 Rinn iad laogh ann an Horeb; agus rinn iad adhradh do 'n iomhaidh leaghta.
20 Mar ſo chaochal iad an gloir; gu coſlas laoidh a dhitheas faoidh.
21 Agus dhearmaid iad Dia an Slanui-f hear; a rinn nithe cho mhor ſan Eiphte.
22 Oibre iongantach ann an tir Ham; agus nithe eagalach ri taobh na fairge ruaidhe.
23 Mar ſin thuirt e, gu ſgrioſaidh e iad, mur ſeaſadh Maois aon thaghta roimh ſa bhearn; chum a chorruich f heargach a phille air falbh, 'n teagal gu 'n deana e iad a ſgrios.
24 Seadh, rinn iad fanoid mu'n tir thaitneach ſin; agus cha d'tug iad creideas da f hocal.
25 Ach rinn iad monmhur na m paillaine: agus cha d' eiſd iad ri guth an Tighearna.
26 'N ſin thog e ſuas a lamh nan aghaidh; gu 'n iad a ſgrioſadh ſan f haſach.
27 A thilge mach an ſliochd ameaſg nan cinneach; agus gu 'n ſgapa ann ſ na thiribh.

28 Ceangail iad iad-fein ri Baal-peor ; agus dhith iad iobair-
tean nam marbh.
29 Mar so bhrosnuich iad e gu corruich le 'n innleachdan
fein ; agus bha 'n phlaigh mor nam measg.
30 'N sin sheas Phineas suas agus rinn e urnuidh ; agus mar
sin sguir a phlaigh.
31 Agus bha sin air a mheas dha mar fhireantachd ; air
feadh gach uile linne gu brath.
32 Chuir iad fearg air fos aig uisgeacha na stri ; ionnas gu
'n d rinn e peanas air Maois air an sga' ;
33 Cheann gun do bhrosnuich iad a spiorad ; ionnas gun
labhair e gu hath-ghairid le bhile.
34 Ni mo a sgrios iad na cinnich ; mar d' aithn an Tighear-
na dhoibh.
35 Ach bha iad air a measga air-feadh nan cinnich ; agus
dh'fhoghlaim iad an oibre.
36 Ann a mheud s gu 'n tug iad adhradh da 'n iodhala, a
phill gu'n caithe fein ; seadh, dh' iobair iad a mic agus a nighea-
na do dheamhna.
37 Agus dhoirt iad fuil neo-chiontaich, iodhoin fuil a mic a-
gus a nighean ; a dh'iobair iad do iodhala Chanan, agns bha 'n
tir air a salacha le fuil.
38 Mar so bha iad air an truaille le n' oibre fein; agus chaidh
iad air striopachas le 'n innleachda fein.
39 Uime sin las corruich an Tighearna an aghaidh a phobul;
ionnas gun ghabh e grain r'a oighreachd fein.
40 Agus thug e thairis iad an laimh nan cinneach : agus bha
mhuintir thug fuath dhoibh, nan tighearna thairis orra.
41 Rinn an naimhde am foirgne ; agus bha iad nan uachdar-
ain orra.
42 'Sioma' uair a shaor e iad ; ach rinn iad ceannairc na
aghaidh le 'n innleachda fein : agus thuga' sios nan aingeachd
iad.
43 Gidheadh, 'nuair chunnaic e an airc ; chual e 'n gearan.
44 Chuimhnich e air a chumhnanta, agus ghabh e truaghas
dhiu, areir lionmhoireachd a throcaire ; seadh, thug orra-
san uile thug am braighdeanas iad, truaghas a ghabhail
riu.
45 Saor sinn, O Thighearna ar Dia, agus tional sinn a measg
nan cinneach ; chum gu 'n toir sinn taing d'a tainm naomh s
gu 'n dean sinn arn'uaill as do mhòladh.

46 Beannuichte

46 Beannuichte gu 'n robh Tighearna Dia Iſraeil o bhi-
bhuantachd, agus ſaoghal gun chrich: agus abradh an pobull
uile, Amen.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxii.

Salm cvii. *Confitentini Domino,*

O thugaibh taing do 'n Tighearna, oir tha e graſmhor; agus
mairidh a throcair gu ſiorruidh.
2 Thugeadh a mhuintir taing do'n Tighearn a ſhaor e; a-
gus a do'f huaſgail e o laimh an namhad.
3 Agus a thionail e as na thiribh, o'naird an ear, agus o'n
aird an iar; o'n airde tuath, agus deas.
4 Chaidh iad air ſeachran as an tſlighe ann ſan f haſach; a-
gus cha d' f huair iad baile gu comhnuicha ann;
5 Ocrach agus iotmhor; dh'f hannaich an anma annta.
6 Mar ſin ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; agus
dh'f huaſgail e iad o'n teann eigin.
7 Threoruich e iad amach air an tſlighe cheart; chum gu 'n
racha iad dhionnſaidh a bhaile ſna ghabh iad comhnuidh.
8 O gu 'n tuga' daoine mola' do' n Tighearna air ſon a
mhaitheis; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e
deanamh air ſon clainn nan daoine?
9 Oir ſaſuichidh e 'n tanam falamh; agus lionadh e 'n tanam
ocrach le maitheas;
10 Mheud 's tha ſuidhe 'n dorchadas, agus an ſgaile bhais;
air bhith dhoibh ceangailt gu teann an truaghe, agus an ia-
runn.
11 Cheann gun d' rinn iad ceannairc an aghaidh briathra an
Tighearna; agus gun chuir iad an neo-brigh comhairle an ti 's
airde.
12 Thug e ſios an cridheacha ſos le tuirſadh: thuit iad ſios,
agus cha robh aon neach a dheana cobhair orra.
13 Mar ſin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trio-
blaid: dh'f huaſgail e orra as an teann eigin.

14 Oir thug e iad a dorchadas, agus a ſgaile a bhais; agus
bhris 'n cuibhriche na 'm bloide.
15 O gu mola' daoine uime ſin an Tighearna air ſon a mhai-
theas; agus gu 'n cuireadh iad an ceill na hiongantais tha e
deanamh do chlainn nan daoine!
16 Oir bhriſt e na geatacha prais; agus bhuail e na croinn
iaruinn na 'm bloide.
17 Tha na hamadain air an ſgiurſa air-ſon nan peacadh; a-
gus air ſon an aingeachd.
18 Ghabh an anma fuath da gach gne bhith; agus s' beag
nach robh iad iodhoin aig dorus a bhais
19 Mar ſin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearn na 'n trio-
blaid; dh'fhuaſgail e orra as an teann-eigin.
20 Chuir e mach a fhocal, agus leighis e iad; agus ſhabhala
iad o an doruinn.
21 O gu mola' daoine an Tighearna air ſon a mhaitheis; a-
gus gu 'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do
chlainn nan daoine!
22 Gu'n tairge iad dha iobairt breith-bhuidheachas; agus
gu'n innſe iad amach a oibre le haoibhneas!
23 A mhuintir theid ſios do'n chuan ann an loingeas; agus
tha cuir an gniomh an gnothaiche ann s na huiſge mora.
24 Tha iad a ſin a faicin oibre an Tighearna; agus ion-
gantais ſan doimhneachd.
25 Oir le ghuth eiridh a ghaoth ſtoirmeil; a thogas ſuas a
thonna.
26 Tha iad air an giulan ſuas gu neamha, agus ſios aris do'n
doimhneachd; tha 'nanma a leatha as leis an trioblaid.
27 Tha iad air an luaſgadh thuig agus uaithe, agus 'ag tuiſ-
lidh mar dhuine miſgeach; agus tha iad aig ceann an ceill.
28 Mar ſin 'nuair a ghlaodhas iad ris an Tighearna nan trio-
claid; ſaoraidh e iad as an teann eigin.
29 Oir bheir e air an dointhion ſgur; ionnas gum bheil a
tonna ſamhach.
30 'N ſin tha iad ait, cheann gu'm bheil iad aig fois; agus
mar ſin bheir e iad do'n chala gus 'am b' aill leo dol.
31 O gu mola' daoine uime ſin an Tighearna air ſon a
mhaitheas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e
deanamh do chlainn nan daoine!
32 Gu 'n arduiche iad e fos ann co-thional an pobull; agus
gu moladh iad e ann an cathair nan ſeanaire!

33 'N ti thiondas na tuilte gu fasach; agus a thirmicheas
suas na tobair uisge.
34 Tir thorach ni e neo-thorach; air son aingeachd na muin-
tir tha chomhnuidh innte.
35 A ris, ni e m fasaich na uisge tamha; agus tobruiche uisge
nan talamh tirim.
36 Agus ann an sin cuiridh e na mhuintir tha ocrach; chum
gun tog iad baile gu comhnucha ann.
37 Chum gu 'n cuir iad am fearan, agus gu 'n suidhich iad
garachan fiona; a thoirt doibh tora' chum fas.
38 Tha e gam beannucha, ionnas gu fas iad gu hanabarach
lionmhar; agus cha leig e do'n spreidh fas tearc.
39 Agus a ris, 'nuair tha iad air laghducha agus air an toirt
josal; tre f hoir-eigne, tre phlaigh na trioblaid sambith.
40 Ged cheaduich e dhoibh bhi air an farughadh tre ain-
tighearnan; agus ge do leige dhoibh dol air anra' as an tslighe
san fhasach:
41 Gidheadh cuidichidh e 'm bochd as a thruaighe; agus ni
e dha teaghlach mar thread chaorach.
42 Beachduichidh 'm firean air a so agus ni e gairdeachas;
agus bithidh beul na haingeachd uile air a dhruide
43 Co air bith tha glic bheir e fanear na nithe sin; agus
tuigidh iad caoimhneas gradhach an Tighearna.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cviii. *Paratum cor meum.*

O Dhe, tha mo chridhe gleast', tha mo chridhe gleast'; ni mi
ceol agus bheir mi mola leis a bhall a 's f hear a th' a-
gam.
2 Mosguil thus a chruit agus a chlarsaich; 's mosgluidh mi
fein gu fior mhoch.
3 Bheir mi dhuit buidheachas, O Thighearna, 'measg an po-
buil; seinnidh mi mola' dhuit ameasg nan cinneach.
4 Oir tha do throcair ni smo na na neamha; agus ruigidh
tf hirinn an neoil.
5 Cuir suas thu fein, O Dhe, os cionn na neamha; agus do
ghloir os cionn an talmhain gu leir.

6 Chum

6 Chum gu 'm bi do mhuintir ionmhuin air am fuasgla'; teasraige do lamh dheas iad, agus cluinn thusa mi.
7 Labhair Dia na naomhachd; ni mi gairdeachas uime fin, agus roinnidh mi Shechem, agus toimhsidh mi mach gleann Sucot;
8 'S leam Gilead, agus 's leam Manaseh; se Ephraim fos neart mo chinn.
9 'S e Juda m' fhear tabhairt lagha, se Moab mo phoit ion-laid; tilgidh mi mo bhrog thar Edom; air Philistia bheir mi buaidh.
10 Co a threoricheas mi do 'n bhaile laidir; agus co bheir mi gu Edom?
11 Nach do threig thu finn, O Dhe; agus nach teid thu mach, O Dhe, le'r 'n armai'te?
12 O dean cuideacha linn an aghaidh an namhad; oir 's diamhain comhnadh duine.
13 Tre Dhia ni finn gniomhara mora; agus 's e a shaltras sios ar naimhde.

Salm cix. *Deus laudam.*

NA bi a'd' thosd, O Dhia mo mhola'; oir tha beul an ain-diaghaidh, seadh, tha beul an duine chealgaich fos-gailt air mo thi.
2 Agus labhair iad rium le teangana breugach: chuartuich iad mi fos m'an cuairt le briathra fuath, agus chog iad am agh-aidh gun aobhar.
3 Air son a ghraidh a bh' agam dhoibh, feuch, tha iad a nis a gabhail pairt am aghaidh: ach bheir mise mi fein gu h-ur-nuidh.
4 Mar so dhioc iad olc dhomh air son maith; agus fuath air son deagh-ghean.
5 Cuir thusa duine ain-diaghaidh na uachdran os a chionn; agus seaseamh Satan aig a laimh dheis.
6 'Nuair bheirear binne air, bithe e air a dhite; agus pille a urnuidh gu peaca.
7 Bitheadh a laithean tearc; agus glacadh neach eile a dhreachd.
8 Bitheadh a chlann nan dileachdain; agus a bhean na bantraich.
9 Bitheadh a chlann nam fogaruich, agus ag iarruidh an a-rain; iarreadh iad e fos a ionada fas.

10 Caitheadh

10 Caitheadh am fear foir-eigneadh na huile ni a th'aige; agus
creacha an coigreach a ſhaothair.
11 Na bitheadh duine ann a ghabhas truaghas ris; na ni iochd
ri chlann gun athair.
12 Bitheadh a ſhliochd air an ſgrios; agus ann ſan ath linne
bitheadh a ainm gu glan air a dhutha amach.
13 Bitheadh aingeachd aithriche air chuimhne an ſealla an
Tighearna; agus na bitheadh peaca a mhathar air a chuir as.
14 Bitheadh iad a ghna am ſianais an Tighearna; chum gun
ſhion e mach an cuimhneachan o'n talamh.
15 Agus ſin a cheann nach robh nan intinn maith a dhea-
namh; ach a ruga' an duine bhochd gun chobhair, chum eiſean
a mharbha a bha air a chradh aig a chridhe
16 Bha thlachd ann a mallucha, agus tarlaidh e dha; cha
do ghradhaich e beannucha, uime ſin bithidh e ſada uaithe.
17 Dh'eudich e e fein le mallucha, mar le falluing; agus
thig e ſteach na innidh mar uiſge, agus mar ola na chnamha.
18 Bithe e dha mar an cleoca a chuir e uime; agus mar an
crios leis am bheil e a ghna air a chrioſracha!
19 Tarla' mar ſo dom' naimhde o 'n Tighearna; agus do 'n
mhuintir ud tha labhart gu holc an aghaidh m'anam.
20 Ach buin thuſa rium, O Thighearna Dhia, a reir tainme
fein; oir 's milis do throcair.
21 O fuaſgail orm, oir tha mi bochd agus gun chobhair; a-
gus tha mo chridhe air a liona an taobh a ſtigh dhiom.
22 Tha mi dol as mar an ſgaile a ſhiubhleas, agus tha mi air
m'fhogradh air falbh mar am fionan-feoir.
23 Tha mo ghluine lag tre throſga; tha m' fheoil air tir
mcache ſuas a dhiobhail ſaill.
24 Bha mi na cuis focaid dhoibh mar an ceudna; a mhuin
tir a dhamhairc orm chradh iad an cinn.
25 Dean cobhair orm, O Thighearna mo Dhia; O teaſairg
mi a reir do throcair.
26 Agus bithidh fios aca, cinnas a ſi ſo do lamh; agus gur
tuſa an Tighearna, a rinn e.
27 Ged' mhalluich iadſan, gidheadh beannuich thuſa; agus
bitheadh iad air an claoidh, tha 'g eiridh ſuas am aghaidh; ach
deanadh do ſheirbhaiſeach gairdeachas.
28 Bitheadh m'eaſcairde air an euducha le naire; agus ſgeu
duiche iad iad fein le 'n amhla' mar le cleoca.
29 Air mo ſhonſa, bheir mi taing mhor do'n Tighearna lem'
bheul; agus molaidh mi e a meaſg a mhor ſluadh.

30 Oir

30 Oir seasaidh e aig laimh dheas an duine bhochd; a thearnadh an anma o bhreitheana eacorach.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxiii.

Salm cx. *Dixit Dominus.*

THuirt an Tighearn ri m' Thighearna; suidhse air mo laimh dheis, gus an dean mi do naimhde nan stol coise dhuit.
2 Cuiridh 'n Tighearna slat do chumhachd amach a Sion;
bithidh tus a'd' riaghluighear iodhoin am mheadhon do naimhde.
3 Ann an latha do chumhachd tairgidh 'n sluagh dhuit tabhartais saor-thoileach maille ri adhradh naomha; tha druchd do bhreith o bholg na maidne.
4 Mhionuich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas; s
gur sagart thu gu siorruidh a reir ordu' Mhelchisedec.
5 'N Tighearn air do laimh dheis; lotaidh e iodhoin righre ann an latha fheirge.
6 Bheir e breith a measg nan cinneach, lionaidh e na haiteacha leis na cuirp mharbh; agus brisidh e nam bloide na cinn thair ioma' thiribh.
7 Olaidh e as an abhuin ann san tslighe; uime sin tugaidh e suas a cheann.

Salm cxi. *Confitebor tibi.*

BHEIR mi taing do 'n Tighearna le m' uile chridhe; gu huaigneach a measg nan fireanach, agus ann sa choithional.
2 Tha oibre an Tighearna mor; air an iarruidh mach leis uile aig am bheil tlachd annta.
3 S fiu oibre a bhi air a moladh agus a bhi ann an onair; agus mairidh a threcair gu siorruidh.

4 Rinn

4 Rinn an Tighearna trocaireach agus grasmhor oibre miorbhuileach air chor; 's gur coir dhoibh bhi air chuimhne.
5 Thug e biadh dhoibhsin air am bheil eagalsan, bithidh e chaoidh cuimhneachail air a choi' cheangal.
6 Dh'fhoillsich e da phobul cumhachd oibre; chum gu 'n toir e dhoibh oighreachd nan cinneach.
7 'S iad firinn agus breitheanas oibre a lamha; tha aitheanta uile fior.
8 Tha iad a seasamh daingean a chaoi' nan cian; agus deanta ann am firinn agus an cothrum.
9 Chuir e saorsa chum a phobul; dh'aithn e choi'cheangal gu brath; 's naomh agus is urramach a ainm.
10 Se toiseach a ghliocais eagal an Tighearna; tha deadh thuigs acasan uile tha deanamh da reir; mairidh a mhola' am feast.

Salm cxii. *Beatus vir.*

'S Beannuicht an duine air am bheil eagal an Tighearna; tha mor thlachd aige na aitheanta.
2 Bithidh a shliochd trein air thalamh: bitheadh ginealach an fhirinn beannuichte.
3 Bithidh saibhreas agus pailteas na thigh; agus mairidh a fhireantachd am feast.
4 Do'n duine dhiadhaidh eiridh solus suas ann san dorchadas; tha e trocaireach, gradhach, agus cothrumach.
5 Tha deadh dhuine trocaireach, agus coingheallach; agus stiuraidh e fhocail le ceill.
6 Oir cha ghluaisear am feast e; agus Bithidh am sirinn ann an cuimhne siorruidh.
7 Cha bhi eagal air a droch theachdaireachd sam bith; oir tha chridhe seasamh daingean, agus a creidsin san Tighearn.
8 Tha chridhe suighte, agus cha ghlidich e; gus am faic e mhiann air a naimhde.
9 Sgaoil e am sad, agus thug e do'n bhochd; agus buainichidh fhireantachd gu brath, bithidh adharc air a harducha le onair
10 Chi an tain-diaghidh e, agus ni e doileasach e; casaidh e fhiacla, agus caithidh e as; theid miann an ain-diaghaidh a mudha.

Salm cxiii. *Laudate, pueri.*

MOlaibhſe an Tighearna, a ſheirbheiſiche; O molaibh ainm an Tighearna.
2 Beannuichte gu 'n robh ainm an Tighearna; o'n am ſo mach gu ſiorruidh.
3 Tha ainm an Tighearn air a mhola'; o eiridh na greine, gu a dhol f hodha,
4 Tha 'n Tighearn ard os cionn uile chinneacha: agus a ghloir os cionn na neamha.
5 Co tha coſmhuil ris an Tighearn ar Dia, aig am bheil a chomhnuidh co ard; agus gidheadh tha ga iſleacha fein a dh' fhaicin na nithe a tha air neamh agus air thalamh?
6 Togaidh e 'n ſimpli ſuas as an duſlach; agus togaidh e 'm bochd as an otrach.
7 Chum a chuir na ſhuidhe le prionnſaibh; iodhoin le prionnſucha an pobuill.
8 Tha e toirt air a mhnaoi aimrid tigh a chumail; agus a bhi na mathair aoibhin clainne.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxiv. *In exitu Iſrael.*

NUair thainig Iſraeil as an Eiphte; agus tigh Jacob a meaſg a phobuill choimheach.
2 B'e Juda a ionad naomha; agus Iſraeil a Thighearnas.
3 Chunnaic an cuan ſin, agus theich e; bha Jordan air iomain air ais.
4 Chliſg na beannta mar reitheachan; agus na tulaich bheaga mar chaoirich oga
5 Ciod a thainig ort, O thus' a chuain, gun a theich thu; agus thuſa Jordain, gu 'n d'iomaine thu air hais.
6 Sibhſe bheannta, gu 'n do chliſg ſibh mar reitheachan; agus ſibhſe a thulaiche bheaga mar chaorich oga?
7 Crithich, thus a thalamh, am ſianuis an Tighearn; am ſianuis Dia Jacob.
8 A thionda a charraig chruaidh gu uiſge tamha; agus a chruaidh-chlach gu tobair ſruthanach.

Salm cxv. *Non nobis, Domine:*

CHA 'n ann duinne, O Thighearna, cha 'n ann duinne, ach
do tainmſe thuga mola'; air ſga do throcair ghradhaich,
agus tſhirinn.
2 C'arſon a their na cinnich; c'aite anis am bheil an Dia?
3 Air ſon ar Diane, tha e air neamh; rinn e ciod ſam bith
bu toil leis.
4 'S or agus airgid an idhola'; iodhoin obair lamha dhaoine.
5 Tha beoil aca, agus cha labhair iad; tha ſuile aca, agus
cha 'n fhaic iad.
6 Tha cluaſan aca, agus cha chluinn iad; tha ſroine aca, agus
cha 'n 'eil bola' annta.
7 Tha lamha aca, agus cha laimhſich iad; tha caſan aca, a-
gus cha ghluais iad; ni mo a labhras iad roimh 'n ſgornan.
8 Tha iadſan ni iad coſmhuil riu fein; agus mar ſin tha gach
uile neach a chuireas an dochas annta.
9 Ach cuir thuſa, a thigh Iſraeil do dhochas ſan Tighearn;
ſe is cuidich agus is tearna dhoibh.
10 Sibhſe thigh Aroin, cuiribh ar dochas ſan Tighearna; ſe
is fear cuidich agus is fear tearnuidh dhoibh.
11 Sibhſe air am bheil eagal an Tighearna, cuiribh 'ur do-
chas ann; 's e is fear cuidich agus fear tearnuidh dhoibh.
12 Bha an Tighearna cuimhneachail oirn, agus ni e ar bean-
nucha; iodhoin beannuichidh e tigh Iſraeil, beannuichidh e tigh
Aroin.
13 Beannuichidh e iadſan air am bheil eagal an Tighearna;
araon beag agus mor.
14 Meaduichidh 'n Tighearna ſibh ni ſmo is ni ſmo; ſibh
fein agus 'ur clann.
15 Sibhſe muintir bheannnicht an Tighearna; a rinn neamh
agus talamh,
16 'S leis an Tighearna na neamha iomlan gu leir; thug e
n talamh do chlainn nan daoine.
17 Cha toir na mairbh mola' dhuitſe, O Thighearna; no idir
iadſan theid ſios gu toſt.
18 Ach bheir ſinne mola' do'n Tighearn; o'n am ſo mach
gu brath. Molaibh an Tighearna.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxiv.

Salm cxvi. *Dilexi, quoniam.*

THA mi deagh thoilichte; gu'n cual an Tighcorna guth m'urnuidh.
2 Gu'n chrom e chluas rium; uime sin gairmidh mi air cho fhad sa 's beo mi,
3 Dhiath, eangach a bhais umam; agus fhuair pianta ifrinn greim orm.
4 Gheibh mi trioblaid agus tuirse, agus gairidh mi air ainm an Tighearna; O Thighearna guidheam ort, saor m'anam.
5 'S grasmhor, agus is ceart an Tighearna; seadh, tha ar Dia trocaireach.
6 Tearnuidh 'n Tighearna an simpli; bha mi ann an truaigh, agus rinn e cobhair orm.
7 Pill a ris ma seadh ri t' shuaimhneas O m'anam; oir thug an Tighearna duais dhuit.
8 Agus c'arson? shaor thu m'anam o'n bhas; mo shuile o dheoir, agus mo chasan o thuiteam.
9 Gluaisidh mi an lathair an Tighearna; ann an tir nam beo.
10 Chreid mi, agus uime sin labhair mi, ach bha mi an trioblaid gheur; thuirt mi am chabhaig, 's breugairean na huile dhaoine.
11 Ciod a chomain bheir mi do'n Tighearna; air son gach sochair a rinn e dhomh.
12 Gabhaidh mi cupan na slainte; agus gairidh mi air ainm an Tighearna.
13 Iocaidh mi nise mo mhoide am fianais a pobull uile; 's ro phriosail ann an sealla an Tighearna bas a naoimh.
14 Feuch, O Thighearn, cia mar is mise do sheirbheiseach; 's mi do sheirbheiseach, agus mac do bhan-ogluich, bhris thu mo chuibhriche nam bloide.

15 Ofrai

15 Bheiream dhuit iobairt breith-bhuidheachais; agus gai-
ridh mi air ainm an Tighearna.
16 Iocaidh mi mo mhoide do 'n Tighearn, ann an fealla a
pobull uile; ann an cuirte tigh an Tighearn, iodhoin ann a'd'
mheadhon, O Hierufalem, molaibh an Tighearna.

Salm cxvii. *Laudate Dominum.*

O Molaibh an Tighearna, fibhfe a ghintiliche gu leir: mo-
laibh e fibhfe uile chinnich.
2 Oir tha chaoimhneas trocaireach riamh ni fmo is ni fmo
da 'r taobhne; agus mairidh firinn an Tighearna am feaft.
Molaibh an Tighearna.

Salm cxviii. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh taing do'n Tighearna, oir tha e grafmhor; cheann
gu mair a throcair am feaft.
2 Aidiche Ifraeil anis, gu'm bheil e grafmhor; agus gu mair
a throcair am feaft.
3 Aidiche tigh Aroin anois; gu mair a throcair am feaft.
4 Seadh, aidiche iadfan anis air am bheil eagal an Tighearna;
gu mair a throcair am feaft.
5 Ghair mi air an Tighearn' ann an trioblaid; agus chual
an Tighearna mi gu pailt.
6 Tha 'n Tighearn' air mo thaobh; cha 'n eagal leam ciod a
ni duine orm.
7 Tha 'n Tighearna gabhail mo phairt leofan tha g'am chui-
deacha; uime fin chi mi mo mhiann air mo naimhde.
8 'S fearr earbfa chuir fan Tigherrna; na muinghin fam
bith chuir an duine.
9 'S fearr dochas a chuir fan Tighearna; na muinghin fam
bith chuir ann prionnfachan.
10 Dhiath gach uile chinneach tiomchioll orm; ach ann an
ainm an Tighearn ni mi an fgrios.
11 Chum iad a ftigh mi air gach taobh, chum iad a ftigh mi,
tha mi 'g radh, air gach taobh; ach an ainm an Tighearn fgrio-
faidh mi iad.
12 Thainig iad m'an cuairt domh mar bheachan, agus tha
iad caifgte mar an teine iodhoin a meafg an droighin; oir an
ainm an Tighearn fgriofaidh mi iad.

13 Thilg

13 Thilg thu gu geur orm, chum 's gu 'n tuitin ; ach b'e an
Tighearna mo chobhair.
14 'Se 'n Tighearna mo neart agus mòran ; agus tha e air
fas na ſhlainte dhomh.
15 Tha fuaim aoibhnuis agus ſlainte ann an aitreabh an fhi-
rean ; bheir lamh dheas an Tighearna nithe mora gu crich.
16 Tha 'n tard cheannas aig lamh dheas an Tighearna : bheir
lamh dheas an Tighearna nithe mora gu crich.
17 Cha 'n fhaith mi bas, ach mairidh mi beo ; agus cuiridh
mi 'n ceill oibre an Tighearna.
18 Smachduich agus chronuich an Tighearna mi ; ach cha
tug e thairis chum bais mi.
19 Foſgail dhomh geataidh na fireantachd ; chum gu'n rach-
ain a ſteach orra, s gun toir mi buidheachas do'n Tighearna.
20 'S e ſo geata an Tighearna ; theid am firean a ſteach
air.
21 Bheir mi buidheachas duit, oir chual thu mi ; agus bha
thu a'd' ſhlainte dhomh.
22 A chlach ſin fein a dhiult na clachairean, tha i air fas na
clach-chinn ſan oiſin.
23 Si ſo obair an Tighearna ; agus tha e miorbhaileach
nar ſuiline.
24 So an la a rinn an Tighearna ; ni ſinn gairdeachas agus
bithidh ſinn ait ann.
25 Cuidich leam anis, O Thighearna ; O Thighearna, cuir
d'ar ionnſuidh a nis ſoirbheas.
26 Beannuight gu 'n robh eiſin tha teachd an ainm an Tigh-
earna ; ghuidh ſinne dhuibh deadh bheannucha', ſibhs a tha an
tigh an Tighearna.
27 'S e Dia an Tighearna, a dh'fhoillſich dhuinne ſolus ;
ceangail an iobairt le cuird, ſeadh, ri adhairce na haltair.
28 'S tu mo Dhia, agus bheir mi taing dhuit ; s'tu mo Dhia,
agus molaidh mi thu.
29 O thugaibh moladh do'n Tighearn, oir tha e graſmhor ;
agus mairidh a throcair gu ſiorruidh.

URNUIGH

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxix. *Beati immaculati.*

'S Beannuight a mhuintir ud tha neo-thruaillidh ſan tſlighe ; agus tha gluaſachd ann lagh an Tighearna.
2 Sbeannuight iadſan a choimheadas a theiſtis; agus a dh'iarras e le 'n uile chridhe.
3 Oir tha iadſan nach 'eil ri aingeachd ; a gluaſachd na ſhlighibh.
4 Dh'aithn thu ; gu 'n coimhid ſinn t aitheanta gu dicheileach.
5 O nach robh mo ſhligibh air an deanamh cho direach : s gu'm feudain do ſtatuis a choimhead !
6 Mar ſin cha bhi mi fo amhla ; 'm feadh tha ſpeis agam do t-aitheanta uile.
7 Bheir mi taing dhuit le cridhe gun fheall; nuair a dh'fhoghlumas mi breitheanais tfhireantachd.
8 Gleidhidh mi do riaghailtean ; O na treig mi gu buileach.

In quo corriget ?

CIod leis an ghlan an duine og a ſhlighe ; iodhoin le e fein a riaghla' a reir t'fhocail.
2 Dh'iarr mi thu le m'uile chridhe ; O na leig dhomh dol am mearachd as t-aitheanta.
3 Dh'fholuich mi tfhocail an taobh a ſtigh am chridhe ; chum nach peacaichin a t aghaidh.
4 Sbeannuight thus, O Thighearn : O teagaiſg dhomh do ſtatuis.
5 Le 'm bhilibh bha mi 'g aithris ; mu uile bhreitheanais do bheoil.
6 Bha tlachd cho mor agam ann an ſlighe do theiſteis ; ſa bh'agam s na huile ghne ſhaoibhris.
7 Labhraidh mi air taitheanta ; agus bithidh ſpeis agam do d' ſhlighibh.
8 Bidh mo thlachd ann a'd' ſtatuis ; s' cha dearmad mi tfhocal.

Retribue

Retribue servo tuo.

O Dean gu maith re d' ſheirbheiſeach; chum gu'm bi mi beo
s gu'n coimhead mi tf hocail.
2 Foſgailſe ma ſhuile; chum gu'm faic mi nithe iongantach
do lagh.
3 Tha mi am choigreach air thalamh; O na ſoluich taith-
eanta uam.
4 Tha m'anam a briſe amach air ſon a mhiann ro dhian; a
th'aige a ghna do d' bhreitheanais.
5 Chronuich thu na h'uaibhrich; agus tha iad malluichte
tha dol air ſeachran o d'aitheanta.
6 O pill uam nair agus achdmhaſan; oir choimhid mi do
theiſteis.
7 Shuidh prionnſachan fos agus labhair iad am aghaidh; ach
tha do ſheirbheiſeach ſmuaintaiche air do ſtatuis.
8 Oir 's iad do theiſteis mo thoil intinn; agus ma chomhair-
lichean.

Adhæſit pavimento.

THA m'anam a leantuinn ris an duſlach; O beothuich thu-
ſa mi a reir t' f hocail.
2 Dh'aidich mi mo ſhlighibh, agus chual thu mi; O teagaiſg
dhomh do ſtatuis.
3 Thoir orm gu'n tuig mi ſlighe taitheanta; agus mar ſin
labhruidh mi air t'oibre iongantach.
4 Tha m'anam a leagha as le fior thuirſe; thoir thuſa ſolas
domh a reir t'f hocail.
5 Thoir uam ſlighe nam breug; agus thoir orm ſuim mhor
a ghabhail do d' lagh.
6 Roghnuich mi ſlighe na firinn; agus chuir mi do bhreith-
eanis romham.
7 Dhlu lean mi ri d'theiſteis; O Thighearna, na naraich mi.
8 Ruithidh mi an ſlighe t'aitheanta. 'nuair a dh'f huaſglas tu
mo chridhe.

URNUIGH

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxv.

Legem pone.

TEagaisg dhomh, O Thighearna, slighe do statuis; agus coimhididh mi i gus a chrioch.
2 Thoir dhomh tuigse, agus coimhididh mi do lagh; seadh,
coimhididh mi e le m' uile chridhe.
3 Thoir orm imeachd ann an ceum t'aitheanta: oir ann tha
mo thlachd.
4 Aom mo chridhe ri d' theisteis; agus cha 'n ann gu sannt.
5 O pill air falbh mo shuile; 'n teagal gu'm beachduich iad
air diamhanas; agus beothaich thusa mi san t'slighe.
6 O daingnich t'fhocal do d' sheirbheiseach; chum t'eagal
a bhi orm.
7 Thoir air falbh an tachdmhasan as am bheil m'eagal; oir
's maith do bhreitheanais.
8 Feuch, tha mo thlachd ann a t'aitheanta; O beothaich mi
ann a t'fhireantachd.

Et veniat super me.

THige do throcair ghradhach fos am ionnsuidh, O Thighearna; iodhoin do shlainte, a reir t'fhocail.
2 Mar sin bheir mi freagra do luchd mo mhasluchadh; oir
tha mo dhochas ann a t'fhocal.
3 O na toir fhocal t'fhirinn gu tur as mo bheul; oir tha
mo dhochas ann a'd' bhreitheanais.
4 Mar sin coimhididh mi 'n comhnuidh do lagh; seadh, a
chaoidh nan cian.
5 Agus gluaisidh mi am fairsingeachd; oir tha mi 'g iarruidh
t'aitheanta.
6 Labhraidh mi fos air do theisteis; iodhoin ann sianuis righre; agus cha bhi nair orm.

7 Agus bidh mo thlachd ann a t'aitheanta; ga 'n tug mi
gradh.
8 Togaidh mi ſuas mo lamha fos ri t'aitheanta, ga 'n tug mi
gradh; agus bidh mo chnuaſachd ann a'd' ſtatuis.

Memor eſto ſervi tui.

O Smuainteach air do ſheirbheiſeach, mu timchioll t'f hocail;
ann ſan tug thu orm mo dhochas a chuir.
2 Se ſin mo ſholas ann am thrioblaid; oir bheothaich t'f ho-
cal mi.
3 Bha mi m' chuis f hochaid anabarach aig na huaibhrich;
gidheadh cha do ghlidich mi o d' lagh.
4 Oir chuimhnich mi do bhreitheanais ſhiorruidh, O Thigh-
earna; agus f huair mi ſolas.
5 Tha mi fo eagal uabhaſach; air ſon nan ain-diaghaidh tha
treigſin do lagh.
6 B'iad dó ſtatuis a b òrain dhomh; ann an tigh mo thuruis.
7 Smuainich mi air t'ainm, O Tighearna, ann am na hoiche;
agus choimhead mi do lagh.
8 Bha ſo agam; a cheann gun choimhead mi t' aitheanta.

Portio mea, Domine.

'S Tu mo chuibhrionn, O Thighearna; gheall mi do lagh a
choimhead.
2 Rinn mi m' iarrtas umhla a'd' lathair le m'uile chridhe: O
bi trocaireach dhomh a reir t'f hocail.
3 Chuimhnich mi air mo ſhlighibh fein; agus phill mi mo
chaſan ri d' theiſteis.
4 Rinn mi cabhag, agus cha do ſhin mi n'uine; a choimhead
t'aitheanta.
5 Rinn cothional nan ain-diaghaidh mo chreacha; ach cha
do dhi-chuimhnich miſe do lagh.
6 Eiridh mi mu mheadhon oiche thoirt buidheachais duit;
air ſon do bhreitheanais chothrumaich.
7 Tha miſe am chompanach dhoibhſin air am bheil t'eagal;
agus a tha comhead t'aitheanta.
8 Tha 'n talamh, O Thighearna, lan do d' throcair: O tea-
gaiſg dhomh do ſtatuis.

Bonitatem

Bonitatem fecisti.

O Thighearna, bhuin thu gu grasmhor ri d' sheirbheiseach; a reir t'f hocail.
2 O teagaisg dhomh fior thuigs agus eolas; oir chreid mi t'aitheanta.
3 M'un robh mi 'n trioplaid, chaidh me mearachd; ach a-
nis ghleidh mi t'f hocal.
4 Tha thu maith agus grasmhor; teagaisg dhomh do sta-
tuis.
5 Dhealbh na huaibhrich breug am aghaidh; ach coimhid-
idh mise t'aitheanta le m'uile chridhe.
6 Tha 'n cridhe cho reamhar ri saill; ach bha mo thlachd
ann do lagh.
7 'S maith dhomhsa gu'n robh mi an trioblaid; chum gu 'n
foghluimin do statuis.
8 Tha lagh do bheoil ni 's ionmhuine leamsa; na milte a
dh'or agus a dh'airgiod.

URNUIGH FHEASGAIR.

Manus tuæ fuerunt me.

RINN, agus dhealbh do lamha mi; O thoir tuigse dhomh, chum gu m' foghlum mi t'aitheanta.
2 Bithidh mhuintir air am bheil t'eagal ait 'nuair a chi iad
mi; cheann gun chuir mi mo dhochas ann a t'f hocal.
3 Tha f hios agam, O Thighearna, gu 'm bheil do bhreith-
eanais ceart; agus gu 'n d'rinn thu o f hior dhilseachd trioblaid
a chuir orm.
4 O bidh do chaoimhneas trocaireach na sholus dhomh; a reir
t'f hocail do d' sheirbheiseach.
5 O thige do throcaire gradhach am ionnsuidh, chum gu 'm
bi mi beo; oir se do lagh mo thoilintinn.
6 Bidh na h'uaibhrich air an cuir gu hamhla, oir tha iad gu
haingidh a dol ma 'n cuairt gu mise a sgrios; ach bithidh mise
gluasachd ann a t'aitheanta.
7 Bidh a mheud 's air am bheil t'eagal agus a ghabh eolas
air do theisteis; air am pille riumsa.

4 O bidh mo chridhe treibh-dhireach ann a'd' ſtatuis ; chum
's nach bi nair orm.

Defecit anima mea.

GHabh m'anam miann air do ſhlainte ; agus tha deadh
dhochas agam a thaobh t'fhocail.
2 Tha mulad geur air mo ſhuile air ſon t'fhocail ; ag radh,
O c'uin a bheir thu ſolas domh ?
3 Oir tha mar bhuideal ſan deatuich ; gidheadh cha 'n'eil
mi dearmad do ſtatuis.
4 Cia lionmhar laithean do ſheirbheiſich ; c'uin a bhitheas
tu diolta dhiubhſa tha gam ruaga' ?
5 Chladhaich na huaibhrich ſluichd air mo ſhon ; nach 'eil
a reir do laghſa.
6 Tha t'aitheanta gu leir fior ; tha iad gam ruaga' gu feall-
tach, O bioſa a'd' chobhair dhomh.
7 Cha mhor nach do chuir iad crich orm air thalamh ; ach
cha do threig mi t'aitheanta.
8 O beothaich mi a reir do chaoimhneas ghradhaich ; agus
mar ſin coimhididh mi teiſteis do bheoil.

In æternum, Domine.

THA t' fhocal, O Thighearna, mairthean gu ſiorruidh air
neamh.
2 Tha t'fhirinn fos a buanacha o aon linn gu linn eile ;
leag thu bunait an talmhain, agus tha e air marthuin.
3 Tha iad a buanacha an diugh a reir t orduidh; oir tha na h-
uile nithe ri ſeirbheis duit.
4 Mur bithe mo thlachd ann a'd' lagh ; rachain am mugha
ann am thrioblaid.
5 Cha dearmad mi chaodh t'aitheanta ; oir leo rinn thu mo
bheothucha.
6 'S leatſa mi, O ſabhail mi ; oir dhiarr mi t'aitheanta.
7 Leag na hain-diaghidh feal fheithe, air mo ſhon, gu mo
ſgrios ; ach bheir miſe fanear do theiſteis.
8 Tha mi faicſin gu 'n tig na huile ni gu crich ; ach tha t'
aithn ro leathun.

Quomodo

Quomodo dilexi!

A Thighearna, ciod an gradh a th'agam do d' lagh; re fad an latha tha mo chnuasachd ann.
2 Tre t'aitheanta rinn thu mise ni 's glice na mo naimhde;
oir tha iad do ghna maille rium.
3 Tha mi ni 's tuigsich na mo luchd teagaisg; oir s'iad do
theisteis mo chnuasachd.
4 'S glice mi na daoin aosta; cheann gu'm bheil mi coimhead
t'aitheanta.
5 Chum mi mo chasan o na huile droch shlighe; chum gu'n
coimhead mi t' fhocal.
6 Cha do ghlidich mi o d' bhreitheanais; oir tha thu ga m
theagaisg.
7 O cia milis t'fhocail do 'm chairin; seadh, ni s milse do
'm bheul na mhil.
8 Tre t'aitheanta tha mi a faghail tuigse; uime sin 's fuathach
leam uile shlighibh an uilc.

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxvi.

Lucerna pedibus meis.

THA t'fhocal na lochran do m' chasan; agus na sholus do m' cheumna.
2 Mhionuich mi, agus tha run orm gu seasmhach; do
bhreitheanais chothrumach a choimhead.
3 Tha mi fo thrioblaid thar tomhas; beothaich mi, O Thigh-
earna, a reir t'fhocail.
4 Deanadh saor iobart mo bheoil do thoileacha, O Thighear-
na; agus teagaisg dhomh do bhreitheanais.
5 Tha m'anam a ghna ann am laimh; gidheadh cha 'n 'eil
mi dearmad do lagh.

6 Leag

6 Leag na hain-diaghaidh ribe air mo ſhon; ach gidheadh
cha do chlaon mi air ſeachran o t' aitheanta.
7 Thagair mi do theiſteis mar m'oighreachd am feaſt; agus
c'arſon? 's iad ſior aoibhneas mo chridhe.
8 Dh'aom mi mo chridhe a ghna a choiliona do ſtatuis
iodhoin gus a chrioch.

Iniquos odio habui.

THA fuath agam dhoibhſe tha breunnacha nithe olc; ach tha
gradh agam do d' laghſa:
2 Stu mo dhion agus mo ſgia'; agus tha mo dhochas ann a
t'f hocail.
3 Imichibh uam, ſibhſe luchd na haingeachd; coimhididh
miſe aitheanta mo Dhia.
4 O daingnich mi a reir t'f hocail, chum gu 'm bi mi beo;
s na leag dhomh bhi air mo mhealla am dhochas.
5 Cum thuſa ſuas mi, agus bithidh mi tearuint; ſeadh, bith-
idh mo thlachd am feaſt ann a'd' ſtatuis.
6 Shaltair thu ſios iadsan uile tha dol air ſeachran o d'ſtatuis;
oir cha 'n 'eil iad a breunnacha ach ceilg.
7 Cuiridh tu air falbh ain-diaghaidh na talmhain uile mar
ſhal miotail: uime ſin s ionmhuin leam do theiſteis.
8 Tha m'f heoil air chrith le heagal romhad; agus geilt orm-
as do bhreitheanais.

Feci judicium.

THA mi buintin ris an ni tha laghail agus ceart; O na toir
thairis do luchd m'f hoir-eignidh mi.
2 Thoir thus air do ſheirbheiſeach tlachd a ghabhail ſan ni
tha maith; chum nach dean na huaibhrich cron domh.
3 Tha mo ſhuile air caithe as le beachducha air ſon do ſhlain-
te; agus air ſon focal t'f hireantachd.
4 O buin ri d' ſheirbheiſeach a reir do throcair ghradhach;
agus teagaiſg dhomh do ſtatuis.
5 'S miſe do ſheirbheiſeach, O deonuich dhomh tuigſe; chum
gu m faith mi eolas air do theiſtis.
6 S' mithich dhuitſe, Thighearna, do lamh a nochda; oi
ſgrios iad do lagh.
7 Oir tha gradh agam do d' aitheanta; thar or agus clach
prioſail.

8 Uim

8 Uime ſin coimhidh mi direach t'aitheanta uile; agus tha
mi gabhail grain gu tur do gach ſlighe bhreugach.

Mirabilia.

THA do theiſteis iongantach; uime ſin tha m'anam ga 'n
coimhead.
2 'Nuair tha t'fhocal a dol amach: tha e toirt ſolus agus
tuigſe do'n t' ſimpli.
3 Dh'fhoſgail mi mo bheul, agus tharraing mi ſteach m'anail;
oir bha tlachd agam ann a t'aitheanta.
4 O amhairc thuſa orm, agus bi trocaireach dhomh: mar
is gnath leat a dheanamh dhoibhſin air am bheil eagal tainme.
5 Orduich mo cheumna ann a t'fhocal; agus mar ſin cha bhi
uachdranachd aig aingeachd thairis orm.
6 O ſaor mi o fhoirneart dhaoine; agus mar ſin coimh-
ididh mi t'aitheante.
7 Foillſich ſolus do ghnuiſe air do ſheirbheiſeach; agus tea-
gaiſg dhomh do ſtatuis.
8 Tha mo ſhuile a' ſrutha mach le huiſge; cheann nach 'eil
daoine coimhead do lagh.

Juſtus es, Domine.

S' Cothrumach thu, O Thighearna; agus 's fior do bhreith-
eanas.
2 Tha na tciſteis a dh'aithn thu; ro chothrumach agus fior.
3 Rinn m'eud iodhoin mo chaithe; cheann gun do dhi-
chuimhnich mo naimhde t'fhocail.
4 Tha t'fhocal dearbhta gus a chuid is faide; agus 's ion-
mhuin le d' ſheirbheiſeach e.
5 Tha mi beag, agus gun mheas ſam bith; gidheadh cha 'n
'eil mi dearmad t'aitheanta.
6 S fireantachd ſhiorruidh t'fhireantachd; agus se do lagh
an fhirinn.
7 Ghabh trioblaid agus tuirſe greim orm; gidheadh tha mo
thlachd ann a t'aitheanta.
8 Tha fireantachd do theiſteis ſiorruidh; O deonich dhomh
tuigſe, agus bithidh mi beo.

URNUIGH FHEASCAIR.

Clamavi in toto corde meo.

THA mi gairm le m'uile chridhe; cluinn mi, O Thighearn, coimhididh mi do ſtatuis.
2 Seadh, riutſa tha mi gairm; cuidich mi, agus coimhididh mi do theiſteis.
3 Gu moch ſa mhadain tha mi 'g eidheach riut; oir ſan an t' f hocal tha m'earbſa.
4 Tha mo ſhuile cuir roimh f haire na hoiche; chum gum bithin cnuaſachd ann a t'f hocail.
5 Cluinn mo ghuth, O Thighearna, a reir do chaoimhneas ghradhach; beothaich mi a reir mar is nos leat.
6 Tha iads tha o mhi-ruin gam ruaga a taruing am fogus; agus tha iad ſada o d' lagh.
7 Bi thus am fogus, O Thighearna; oir tha t'aitheanta uile fior.
8 Mu thimchioll do theiſteis, b'aithne dhomh's iad o cheann f had: gun ſteidhich thu iad am feaſt.

Vide humilitatem.

O Thoir fanear mo theinn, agus fuaſgail orm; oir cha 'n 'cil mi dearmad do lagh.
2 Diol thuſa mo chuis, agus fuaſgail orm; beothaich mi a reir t'f hocail.
3 Tha ſlainte fada o na hain-diaghaidh; oir cha 'n 'eil ſuim aca do d' ſtatuis.
4 'S mor do throcair, O Thighearna; beothaich mi mar is nos leat.
5 'S lionmhar iad tha cuir trioblaid orm; agus gam ruaga; gidheadh cha 'neil mi dol air ſeachran o d' theiſteis.
6 'S craiteach leam nuair chi mi luchd an eaſaontais; cheann nach 'eil iad a coimhead do lagh.
7 Thoir fanear, O Thighearna, cia mar tha mi gradhacha t' aitheanta; O beothaich mi a reir do chaoimhneas ghradhaich.
8 Tha t'f hocal fior O bhi-bhuantachd; mairidh uile bhreith-eanais t'f hireantachd a chaoidh.

Principes

Principes perſecuti ſunt.

RInn prionnſaidh mo ruaga gun aobhar: ach tha mo chridhe fuidh eagal roi t'f hocal.
2 Tha mi cho aoibhneach as t'f hocal : ri neach tha faotain creachana mor.
3 Thaobh nam bhreug, tha fuath agus grain agam dhoibh ; ach thug mi gradh do d' laghſa.
4 Tha mi ga d' mhola' ſeachd uairin ſan latha ; air ſon do bhreitheanais chothrumaich.
5 'S mor ſith na mhuintir aig am bheil gradh do d' lagh ; agus cha 'n'eil oilbheum aca as.
6 A Thighearna, dh'amhairc mi air ſon do ſhlainte ſholaſach; agus rinn mi reir t'aitheanta.
7 Choimhead m'anam do theiſteis ; agus ghradhaich e iad gu ro mhor.
8 Choimhid mi t' aitheanta agus do theiſteis : oir tha mo ſhlighibh uile a'd' lathair.

Appropinquet deprecatio.

THige mo ghearan an t'f hianuis, O Thighearn ; thoir dhomh tuigs' a reir t'f hocail.
2 Thige mo chaoidh a'd' lathair ; ſaor mi a reir t' f hocail.
3 Labhraidh mo bhilibh air do mhola' ; nuair a theagaiſgeas tu dhomh do ſtatuis.
4 Seadh, ſeinnidh mo theanga air t'f hocal ; oir tha t'aitheanta uile cothrumach.
5 Cuidiche do lamh mi ; oir roighnich mi t'aitheanta.
6 Bha mor-dheidh agam air do ſhlainte ſholaſach O Thighearna ; agus ann a'd' lagh tha mo thlachd.
7 O bidh m'anam beo, agus bheir e mola' dhuit ; agus ni do bhreitheanais mo chuideacha.
8 Chaidh mi air ſeachran mar chaoirich chailte ; O iarr do ſheirbheiſeach ; oir cha 'n'eil mi dearmad t'aitheanta.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxvii.

Salm cxx. *Ad Dominum.*

'N Uair bha mi an trioblaid, ghair mi air an Tighearna; agus chual e mi.
2 Saor m'anam, O Thighearna, o bhilibh breugach; agus o
theangaidh chealgach
3 Ciod an duais a bheirear dhuit no nithear ort, thus a
theanga bhreugach; iodhoin saighde geur agus trein, le eibhle
teith loisgeach.
4 Mo thruaighe mi, gu bheil mi air m'eigneacha gu comhnucha
maille ri Mesech; agus gu m'aite tamh bhi measg buthana
Chedar!
5 Ghabh m'anam comhnuidh fhada na measgsa; tha na
naimhde do shith.
6 Tha mi ag oirpeacha air son sith, ach 'nuair a labhras mi riu
uimpe; deasuichidh iad iad fein gu comhrag.

Salm cxxi. *Levavi oculos.*

TOgaidh mi suas mo shuile ris na beannta; o'm bheil mo chobhair a teachd.
2 Tha mo chobhair a teachd iodhoin o'n Tighearna; a rinn
neamh agus talamh.
3 Cha 'n fhuiling e gu 'n caruichear do chas; agus cha chaidil
an ti tha ga d' ghleidhe.
4 Feuch, 'n ti tha coimhead Israeil; cha tig codul na suain
air.
5 Se 'n Tighearna fein t'fhear coimhead; se 'n Tighearn
do dhion air do laimh dheis.
6 Ionnas nach loisg a ghrian thu san latha; no idir a ghealach
san oiche.
7 Sabhalaidh 'n Tighearn thu o gach olc; seadh, se iodhoin
eisin a choimheadas t'anam.

Teasairgidh

8 Coimheadidh 'n Tighearn do dhol amach 's do theachd a
ſtigh; o 'n am ſo mach gu ſiorruidh.

Salm cxxii. *Lætatus ſum.*

BHA mi ait 'nuair thuirt iad rium; theid ſinn gu tigh an
Tighearna.
2 Seaſaidh ar caſan ann do gheata; O Hieruſalem.
3 Tha Hieruſalem air a togail mar bhaile: a tha ann an co-
cheangal ann fein.
4 Oir an ſin theid na treabha ſuas, iodhoin treabha an Tigh-
earna; thoirt teiſteis a dh' Iſraeil; thoirt buidheachas do dh'
ainm an Tighearna.
5 Oir an ſin tha cathair breitheanais; iodhoin cathair tigh
Dhaibhi.
6 O guidhibh air ſon ſith Hieruſalem; ſoirbhichidh iadſan
aig am bheil gradh dhuit.
7 Gu 'n robh ſith an taobh ſtigh a'd' bhallaibh; agus pailteas
'n taobh ſtigh do d' luchairtibh.
8 Air ſga' mo bhraithre 's mo chompanacha; guidhidh mi
ſoirbheas duit.
9 Seadh, air ſon tigh 'n Tighearna ar Dia; iarruidh miſe
maith a dheanamh dhuit.

Salm cxxiii. *Ad te levavi oculos.*

RIut a thogas mi ſuas mo ſhuile; O thus tha chomhnuidh
s na neamha.
2 Feuch, iodhoin mar dh' amhairceas ſuile ſheirbheiſiche air
laimh a maiſtire, agus mar amhairceas ſhuile maighdin air laimh
a banamhaiſtir; iodhoin mar ſin tha ar ſuilean a feithe air an
Tighearna ar Dia, gus an dean e trocair oirn.
3 Dean trocair oirn, O Thighearn, dean trocair oirn; oir tha
ſin fo tharchuis gur tur.
4 Tha ar n'anam lan le achdmhaſan fanoideach na 'n daoine
ſaoibhir; agus le tailceis nan uaibhreach.

Salm cxxiv. *Niſi quia Dominus.*

MUR bitheadh an Tighearna fein air ar taobh, nois feud-
aidh Iſraeil a radh; mur bhidh an Tighearna fein air ar
taobh 'nuair dh'eirich daoine ſuas na 'r naghaidh,

2 Shluige iad ſuas beo ſin ; 'nuair bha am fearg co diumach
dh'inn.
3 Seadh, bhathadh na huiſgeacha ſinn ; agus rachadh an tuil-
te thar ar n' anma.
4 Rachadh uiſgeacha doimh'n nan uaibhreach ; iodhoin thar
ar n' anma.
5 Ach mola' do 'n Tighearna ; nach tug ſinne thairis mar
chreich ga 'm fiacla.
6 Tha ar n'anma air dol as, iodhoin mar eun a ribeadh an
eunadair ; tha n ribeadh briſte, agus tha ſinne air ar fuaſgla.
7 Tha ar cobhair an ainm an Tighearna ; a rinn neamh
agus talamh.

Salm cxxv. *Qui confidunt.*

BIthidh an dream tha cuir an dochas ann ſan Tighearna, iodhoin mar ſhliabh Sion ; nach fheudar a charucha, ach a ſheaſmhas daingean gu brath.
2 Tha na beannta ſeaſamh timchioll Hieruſalem ; iodhoin
mar ſin tha n Tighearna a ſeaſamh timhchioll a phobull, o'n am
ſo mach gu ſiorruidh.
3 Oir cha tig ſlat an ain-diaghaidh ann an crannchar an fhi-
rinn ; 'n teagal gu 'n cuir na fireana an lamh ri haingeachd.
4 Dean gu maith, O Thighearna, dhoibh ſud gam bheil cridhe
maith agus fior.
5 Thaobh a mheud s ata pille air an ais ri'n aingeachd fein ;
iomaine 'n Tighearna mach iad le luchd an uilc, ach bithidh
ſith air Iſraeil.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxxvi. *In convertendo.*

NUair phill an Tighearn air ais braighdeanas Shion ; 'n ſin bha ſinn coſmhuil riuſan a ni bruadar.
2 'N ſin bha ar beul lan le gaire ; agus ar teanga le haoib-
neas.
3 'N ſin thuirt iad a meaſg nan cinneach ; rinn an Tigh-
earna nithe mor air an ſon.

4 Seadh,

4 Seadh, rinn an Tighearna nithe mor air ar ſoinne a cheana :
mu m bheil ſinn ri gairdeachas.
5 Pill ar braighdeanas, O Thighearna ; mar na haibhnichean
ſan airde deas.
6 Iadſan tha cuir ann an deoir ; buainidh iad an aoibhneas.
7 'N ti tha nis ag imeachd ri gul agus a giulan amach deagh
ſhiol : gun teagamh thig e air ais le haoibhneas, agus bheir e a
ſguaba leis.

Salm cxxvii. *Niſi Dominus:*

MUR tog an Tighearna an tigh ; cha 'n 'eil ſaothair na
muintir tha ga thogail ach cailte.
2 Mur coimhead an Tighearn am baile ; cha 'n'eil am fear-
fairc ach na dhuiſg an diamhanas.
3 Cha 'n'eil ach ſaothair chailte dhuibh cabhag a dheanamh
gu eiridh moch, agus co anmoch a ghabhail fois, agus bhi g'ithe
arain a churam ; oir mar ſin bheir e cadul da mhuintir ion-
mhuin.
4 Feuch, tha clann agus tora' na bronn ; nan oighreachd agus
nan tiolacadh teachd o'n Tighearn.
5 Ceart mar tha na ſaighdean an laimh an gaiſgich ; iodhoin
mar ſin tha chlann og.
6 Sonadh an duine aig am bheil a bholg ſaighead lan diu
cha bhi nair orra, nuair a labhras iad ri naimhde ſa gheata.

Salm cxxviii. *Beati omnes.*

'S Beannuichte iadſan uile air am bheil eagal an Tighearna ;
agus tha gluaſachd na ſhlighibh.
2 Oir ithidh tu ſaoithir do lamha ; O 's maith a tha thu, agus
ſonadh a bhitheas tu.
3 Bitheadh do bhean mar an ſhineamhain thorrach ; air bal-
laibh do thighe.
4 Do chlann mar na geugan oluidh ; m'an cuairt do d' bhord,
5 Feuch, mar ſo bithidh 'n duine beannuicht ; air am bheil
eagal an Tighearn.
6 Ni 'n Tighearna a Sion do bheannucha mar ſin ; gu'm faic
thu Hieruſalem ann an ſoirbheas ri ſad do bheatha.
7 Seadh, gu'm faic thu clann do chlainne agus ſith air Iſraeil.

Salm cxxix. *Sæpe expugnaverunt.*

'S Lionmhar uair a chog iad am aghaidh o m'oige fuas; feudaidh Ifraeil anis a radh,
2 Seadh, bu tric a chraidh iad mi o m'oige fuas; ach cha do bhuadhaich iad am aghaidh.
3 Rinn na treabhaich ar air mo dhruim; agus rinn iad fgrioban fada.
4 Ach ghearr an Tighearna ceart-breitheach; ribeana nan ain-diaghaidh na'm bloide.
5 Bidh iad fo amladh agus air am pille air an ais; gach aon neach aig am bheil droch ruin do Shion.
6 Bidh iad iodhoin mar am feur a fas air mulach nan tighean; a fheargas mun fpionar fuas e.
7 Leas nach lion an fpealadair a lamh; na 'm fear a cheanglas fuas fguaba achlais.
8 Ionnas nach abair iadfan a theid feachad urrad is, gu 'n foirbhich fibh; tha finn guidheadh buadhachadh dhuibh an ainm an Tighearna.

Salm cxxx. *De profundis.*

AS an doimhneachd ghair mi ort, O Thighearna; Thighearna, cluinn mo ghuth.
2 O thuga' do cluafa fanear gu maith; guth mo ghearain.
3 Ma bhitheas tufa, Thighearn, a comhrucha an ni th' air a dheanamh docharach; O Thighearna, co fheudas feafamh ris?
4 Oir tha trocair agadfa; uime fin bithidh eagal oirn romhad.
5 Tha mi 'g amharc air fon an Tighearn, tha m'anam a feithe air; ann a fhocal tha m'earbfa.
6 Teichidh m' anam a dh'ionnfuidh 'n Tighearn; roimh fhaire na maidne, tha mi 'g radh, roimh fhaire na maidne.
7 O Ifraeil, cuirfe do dhochas fan Tighearna, oir aig an Tighearna tha trocair; agus maille ris tha faorfa phailt.
8 Agus faoruidh e Ifraeil; o pheacana uile.

Salm cxxxi. *Domine, non est.*

A Thighearna, cha 'n 'eil mi ard-inntineach; cha 'n 'eil
sealladh uaibhreach agam.
2 Cha 'n'eil mi gam chleachdain fein ann cuisibh mora; tha
tuille is ard air mo shon.
3 Ach tha mi ciosacha m'anma, agus ga ghleidhe isiol; mar
leanabh air a chuir air diol o mhathair; seadh, tha m' anam
iodhoin mar leanabh air a chuir o'n chich.
4 O Israeil, cuir do dhochas san Tighearna; o'n am so mach
gu siorruidh.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxviii.

Salm cxxxii. *Memento, Domine.*

A Thighearna, cuimhnuich Daibhi; agus a thrioblaid uile.
2 Cionnas a mhionnuich e do 'n Tighearna; agus thug
e mhoid do Dhia uile chumhachdach Jacob.
3 Cha tig mi 'n taobh stigh do phaillain mo thighe; 's cha
theid mi suas am leaba.
4 Cha cheaduich mi m' shuile cadul; no 'm rosga suain; no
idir do chamaga mo chinn fois a ghabhail.
5 Gus am faith mi mach aite air son teampull an Tighearn;
ionad comhnuidh air son Dia cumhachdaich Jacob.
6 Feuch, chuala sinn mu ni cheudna aig Ephrata! agus fhua-
ra sa chaoille e.
7 Theid sinn ga phaillain; agus tuitidh sinn gu hiosal air ar
gluine aig stol a chois.
8 Eirich, O Thighearna, gu t' aite comhnuidh; thusa agus
airc do neart.
9 Bidh do shagarta air an sgeudacha le fireantachd: agus sein-
neadh do naoimh le haoibhneas.
10 Air sga do sheirbhaiseach Daibhi; na pill air falbh ghnuis
t'ungaidhe.

11 Thug

11 Thug anTighearna moid dhileas do Dhaibhi; agus cha
ghlidich e uaithe.
12 Do thoradh do chuirp; cuiridh mise na shuidhe air do
chathair.
13 Ma choimheadas do chlann mo chumhnanta, agus mo
theisteis a theagaisgidh mi dhoibh; suidhidh an clannsan fos air
do chathair gu siorruidh.
14 Oir roghnuich Dia Sion gu bhi na haite comhnuidh dha
fein; bha mor dheidh aig orra.
15 Bidh so na ionad chomhnuidh agam gu siorruidh; ann
an so ni mi tamh, oir tha tlachd agam ann.
16 Beannuichidh mi a lòn le toradh; agus sasuichidh mi a
bochdan le aran.
17 Uimichidh mi a sagarta le slainte; agus ni a naoimh gair-
deachas agus ceol.
18 'N sin bheir mi air adharc Dhaibhi soirbheacha; dh'orduich
mi lo-chran do'm ungachte.
19 A thaobh a naimhde, euduichidh mi iad le naire; ach air
fein soirbhichidh a chrun.

Salm cxxxiii. *Ecce, quam bonum.*

FEuch, cia maith agus aoibhneach an ni; do bhraithre comh-
nucha le cheile an co-cheangal.
2 Tha e mar an ola phriosail air a cheann, a ruidh sios
gus an f heusag; iodhoin feusag Aroin, agus chaidh sios gu io-
mal euduich.
3 Mar dhruchd Hermain; a thuit air cnoc Shion.
4 Oir ann sin gheall Dia a bheannuchadh agus beatha gu
siorruidh.

Salm cxxxiv. *Ecce nunc.*

FEuch anis, molaibh an Tighearna; sibhs uile sheirbheisiche
an Tighearna.
2 Sibhsa tha seasamh san oiche ann tigh an Tighearna; iodhoin
ann an cuirtibh tigh ar Dia.
3 Togaibh suas ur lamha san teampull; agus molaibh an
Tighearna.
4 Gu'n cuir 'n Tighearn a rinn neamh agus talamh; bean-
nuchadh do t'ionnsuidh a Sion.

Salm cxxxv. *Laudate nomen.*

O Molaibh an Tighearna, molaibh ainm an Tighearna;
molaibh e, O ſibhs ſheirbheiſiche an Tighearna.
2 Sibhs tha nar ſeaſamh an tigh an Tighearna; ann an cuir-
tibh tigh ar Diane.
3 O molaibh an Tighearna, oir tha 'n Tighearna graſmhor;
O ſeinnibh mola' da ainm, oir tha e ceatfach.
4 Oir c'arſon? thagh an Tighearna Jacob dha fein; agus Iſ-
raeil mar a ſheilbh fein.
5 Oir tha fios agam gu bheil an Tighearna mor; agus gu
bheil ar Diane thar gach uile Dhe.
6 Ciod ſam bith bu toil leis an Tighearna, rinn e ſin air
neamh, agus air thalamh; ann ſa chuan, agus ann ſ na huile
aite domhain.
7 Tha e toirt amach na neoil o chriocha an t'ſaoghail; agus
a cuir amach na dealanaich le huiſge, a toirt na gaoithe mach
as ionmhaſa.
8 Bhuail e ceud-ghin na h'Eiphte; araon do dhuine agus do
dh'ainmhidh.
9 Chuir e comharan agus iongantais ann a'd' mheadhon, O
thuſa thir na h'Eiphte; air Pharaogh agus air a ſheirbheiſiche gu
leir.
10 Bhuail e ioma' cinneach; agus mharbh e righre trein.
11 Sihon righ nan Amorach, agus Og righ Bhaſan; agus uile
righeachda Chanain;
12 Agus thug e 'n tir gu bhi na hoighreachd; iodhoin na
hoighreachd do Iſraeil a phobull fein.
13 Mairidh t'ainm, O Thighearna, am feaſt; mar ſin ni do
chuimhneachan, O Thighearna, o aon linn gu linn eile.
14 Oir diolaidh 'n Tighearna a phobull; agus bithidh e graſ-
mhor do ſheirbheiſiche.
15 Air ſon iomhaidhean nan cinneach, cha 'n 'eil annt
ach or agus airgiod; obair lamha dhaoine.
16 Tha beoil aca, agus cha labhair iad; tha ſuilean aca, ach
cha n'f haic iad.
17 Tha cluaſan aca, agus gidheadh cha chluinn iad; ni mo
tha anail ſam bith na m beoil.
18 Tha mhuintir tha ga'm deanamh coſmhuil riu; agus mar
ſin tha iadſan uile tha cuir an dochas annta.

19 Molaibhſe an Tighearna, ſibhſe thigh Iſraeil; molaibhſe
an Tighearna, ſibhs a thigh Aroin.
20 Molaibhs an Tighearna, ſibhs a thigh Lebhi; ſibhs air
am bheil eagal an Tighearn, molaibh e.
21 Gu'n robh 'n Tighearn' air a mhola' a Sion; tha chomh-
nuidh aig Hieruſalem.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxxxvi. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh buidheachas do'n Tighearn, oir tha e graſmhor;
agus tha throcair mairtheanach gu brath.
2 O thugaibh buidheachas do Dhia nan uile dhe; oir mai-
ridh a throcair gu brath.
3 O thugaibh buidheachas do Thighearna nan uile thighearna;
oir mairidh a throcair gu brath.
4 'N ti amhain tha deanamh mor iongantais; oir mairidh
a throcair gu brath.
5 'N ti le ghliocas oirdheirc a rinn na neamha: oir mairidh
a throcair gu brath.
6 'N ti leag amach an talamh os cionn nan uiſgeacha: oir
mairidh a throcair gu brath.
7 'N ti rinn ſoluis mhor; oir mairidh a throcair gu brath.
8 A ghrian a riaghla an latha; oir mairidh a throcair gu
brath.
9 A ghealach agus na reulta a riaghla na hoiche; oir mairidh
a throcair gu brath.
10 'N ti bhuail an Eiphte le ceud-ghin; oir mairidh a thro-
cair gu brath.
11 Agus a thug Iſraeil amach as am builſgein; oir mairidh a
hrocair gu brath.
12 Le lamh threin agus gairdein ſinte mach; oir mairidh a
throcair gu brath.
13 A ſgoilt a mhuir ruadh na da phairt; oir mairidh a thro-
cair gu brath.
14 Agus a thug air Iſraeil dol tre a meadhon; oir mairidh
a throcair gu brath
15 Ach air ſon Pharogh 'ſ a ſhluaidh, chuir e bun os cionn
iad ſa mhuir ruaidh; oir mairidh a throcair gu brath.

16 N

16 'N ti threoirich a phobull tre an fhasaich ; oir mairidh a
throcair gu brath.
17 'N ti bhuail righre mora : oir mairidh a throcair gu
brath.
18 Seadh, agus a mharbh righre treine ; oir mairidh a thro-
cair gu brath.
19 Sihon righ nan Amorach ; oir mairidh a throcair gu
brath ;
20 Agus Og righ Bhasan ; oir mairidh a throcair gu brath.
21 Agus thug e an tir mar oighreachd ; oir mairidh a
throcair gu brath.
22 Iodhoin mar oighreachd da sheirbheiseach Israeil ; oir
mairidh a throcair gu brath.
23 'N ti chuimhnich oirn 'nuair bha sinn an trioblaid ; oir
mairidh a throcair gu brath.
24 Agus a dh'fhuasgail sinne o'r naimhde ; oir mairidh a
throcair gu brath.
25 'N ti tha toirt lòn do gach feoil ; oir mairidh a throcair
gu brath,
26 O thugaibh buidheachas do Dhia neamha : oir mairidh a
throcair gu brath.
27 O thugaibh buidheachas do Thighearna nan tighearna; oir
mairidh a throcair gu brath.

Salm cxxxvii. *Super flumina.*

LAimh ri uisgeacha Bhabilon shuidh sinn sios agus ghuil
sinn ; 'nuair a chuimhnuich sinn ortsa, O Shion.
2 Thaobh ar clarsaiche, chroch sinn suas iad ; air na craobh-
an tha 'n sin.
3 Oir dhiarr a mhuintir a thug am braighdeanas sinn, òran
oirn, agus binn-cheol ann ar tuirse ; seinnibh dhuinn aon do dh'
òran Shion.
4 Cia mar a sheinneas sinn óran an Tighearna ; ann an tir
choigrich ?
5 Ma dhi-chuimhnuicheas mi thu, O Hierusalem; di-chuimh-
nuiche mo lamh dheas a seoltachd.
6 Mur cuimhnich mi thu, leanadh mo theanga ri uachdar mo
bheoil ; seadh, mar róghnuich mi Hierusalem ann am shugra'.
7 Cuimhnich clann Edom, O Thighearna, ann an latha
Hierusalem ; cia mar thuirt iad, sios i, sios i, iodhoin chum an
talmhain.

8 O nighean Bhabilon, air do chaithe le truaighe; ſeadh, ſo-
nadh an neach a bheir duais duit areir mar rinn thu oirne.
9 'Sbeannuicht a bhitheas an neach a ghabhas do chlann;
agus a thilgeas iad ris na clachan.

Salm cxxxviii. *Conſitebor tibi.*

BHeir mi buidheachas duit, O Thighearna, le m'uile chridhe;
iodhoin am fianuis nan Dee ſeinnidh mi mola' dhuit.
2 Ni mi adhra' 's m' aghaidh ri d' theampull naomha, agus
molaidh mi tainm, air ſon do chaoimhneas ghradhaich agus t'
fhirinn; oir dh'arduigh thu tainm, agus t'fhocal os cionn nan
uile nithe.
3 'Nuair a ghair mi ort, chual thu mi; agus bhuilich thu air
m'anam moran neart.
4 Bheir uile righre na talmhain mola' dhuit, O Thighearna;
oir chual iad briathra do bheoil.
5 Seadh, ſeinnidh iad ann an ſhlighibh an Tighearna; gur
mor gloir an Tighearna.
6 Oir ge d' tha 'n Tighearna ard, gidheadh tha ſpeis aige do
'n iriofal; air ſon nan uaibhreach, tha e beachducha orra fad
o laimh.
7 Ge d' ghluais mi ann a meadhon trioblaid, gidheadh ath-
uraichidh tu mi: ſinidh tu mach do lamh an aghaidh cor-
ruich mo naimhde, agus tearnuidh do lamh dheas mi.
8 Ni 'n Tighearna deongmhalta a chaoimhneas gradhach am
thaobhſe; ſeadh, mairidh do throcair, O Thighearna, gu brath;
na dean tair ma-ſeadh air oibre do lamha fein.

URNUIGH MHAIDNE.

Latha xxix.

Salm cxxxix. *Domine, probaſti.*

O Thighearna, rannſuich thu mach mi, agus b'aithne dhuit
mi; 's aithne dhuit mo ſhuidhe ſios, agus m'eiridh ſuas,
tha thu ſiosrach air mo ſmuainte fada roimh laimh.

2 Tha

2 Tha thu ma 'n cuairt do m' chos-cheum, agus mu m' leaba; agus a beachducha air mo fhlighibh uile.
3 Oir feuch, cha 'n 'eil focal ann am theangaidh, nach aithne dhuitfe, O Thighearna, gu leir.
4 Dhealbh thu mi am dheidh agus romham ; agus leag thu do lamh orm.
5 Tha leithid a dh'eolas tuile is iongantach âgus oirdhearc air mo fhonfa ; cha 'n urra mi ruidheachd air.
6 C'aite ma feadh an teid mi o d' fpiorad ; no c'aite ma feadh an teid mi as do lathair.
7 Ma theid mi fuas a fhlaitheanas, tha thu 'n fin ; ma theid mi fios a dh'ifrinn, tha thu 'n fin mar an ceudna.
8 Ma ghabhas mi fgiathan na maidne : agus ma dh'fhanas mi ann an iomal-chriocha na fairge ;
9 Iodhoin ann fin fos treoirichidh do lamh mi ; agus cumaidh do lamh dheas fuas mi.
10 Ma their mi, theaga gu m' foluich an dorchadas mi ; 'n fin bithidh m' oiche air a tionda gu latha.
11 Seadh, cha 'n 'eil an dorchadas na dhorchadas leatfa, ach tha 'n oidhche cho fhoilleir ris an latha : s ionan duitfe 'n dorchadas agus an folus.
12 Oir s leat m' airne ; dh' fholuich thu mi am broinn mo mhathar.
13 Bheir mi buidheachas duit. oir tha mi air mo dheanamh gu h'eaglach agus iongantach ; s miorbhuileach toibre, agus s ro mhaith is aithne do m'anam fin.
14 Cha 'n 'eil mo chnamhan foluicht ort ; ge d' rinne mi gu diamhair, agus ge d' dhealbha mi bhos air thalamh.
15 Chunnaic do fhuile mo cheud-fhas air bhi dha fathaft an-abuigh : agus ann a'd' leabhar bha mo bhuill uile fgriobhta.
16 A bha la an deidh latha air an cumadh ; 'nuair fathaft nach robh a haon diu ann.
17 Cia priofail a tha do chomhairlean domh, O Dhe ; O cia mor an aireamh :
18 Ma dh'aithrifeas mi iad, tha iad ni fmo an aireamh na gaineamh na fairge ; 'nuair a mhofglas mi, tha mi lathair maille riut.
19 Nach marbh thu 'n taingidh, O Dhe ; imichibh uam, fibhs a dhaoine iot-fhuileach.
20 Oir tha iad a labhairt gu hea-corach a t'aghaidh ; agus tha do naimhde a toirt t'ainm an diamhanas.

21 Nach

21 Nach 'eil mise a toirt fuath, O Thighearna, dhoibhsin tha
toirt fuath dhuitse; agus nach 'eil doighleas orm leis a mhuin-
tir ud tha 'g eiridh suas a t'aghaidh.
22 Seadh, tha fuath fior gheur agam dhoibh; iodhoin mar
gum b'iad mo naimhde fein.
23 Feuch mi, O Dhe, agus iarr grund mo chridhe; rannsuigh
mi, agus sgrud mo smuainte·
24 Amhairc gu maith am bheil slighe aingidh sam bith ann-
am; agus treoirich mi s an t'slighe shiorruidh.

Salm cxl. *Eripe me, Domine.*

TEasairg mi, O Thighearna, o'n droch dhuine; agus coimhid
mi on duine aingidh.
2 Tha breunachadh uilc na 'n cridheacha; agus a dusga'
suas stre re fad an latha.
3 Gheurich iad an teangana mar nathair; tha nimh na
nathrach fa 'm bilibh.
4 Gleidh mi, O Thighearna, o lamha nan ain-diaghaidh;
teasairg mi o'n duine aingidh, air am bheil a rùn mo ghluasachd
chuir bun os cionn.
5 Leag an t'uaibhreach ribeadh air mo shon; agus sgaoil e
lion am fad le corduibh; seadh. agus shuidhich e gaoiste ann mo
shlighe.
6 Thuirt mi ris an Tighearna, s'tu mo Dhia; cluinn guth
m'urnuidhean, O Thighearna.
7 O Thighearna Dhia, thus a neart mo shlainte; dh'f holuich
thu mo cheann ann an latha a chathadh.
8 Na faithe an tain-diaghaidh a mhiann, O Thighearna; na
soirbhicheadh a smuaintidh olc, n' teagal gum bi iad tuille 's
uaibhreach.
9 Tuite olc am bilibh fein air an ceannsan; tha gam chuairt-
eacha timchioll.
10 Tuite eibhle teith loisgeach orra; tilgear san teine iad, a-
gus san tslochd chum nach eirich iad suas aris.
11 Cha soirbhich duine bruineach air an talamh; fuaduich-
idh olc a phearsa aingidh g'a chuir bun os cionn.
12 'S cinntcach mi gu'n diol an Tighearna am bochd agus
gu'n seasamh e cuis an neach gun chuideacha.
13 Bheir am firean fos buidheachas do t'ainm: agus buanaich-
idh n t'ionracan ann a'd' shealla.

Salm cxli. *Domine clamavi.*

A Thighearn, tha mi gairm ort, deanſa cabhag thugam;
agus thoir fanear mo ghuth 'nuair a ghlaodhas mi riut.
2 Bidh m'urnuidh air a cuir ſuas a'd' ſhealla mar an tuis: a-
gus bidh togail ſuas mo lamha mar iobairt fheaſgair.
3 Cuir faire, O Thighearna, air mo bheul; agus gleidh
dorus mo bhilibh.
4 O na aoma mo chridhe gu droch ni ſam bith; na bitheam
air mo chleachda an oibre ain-diaghidh, leis na daoine tha dea-
namh aingeachd, 'n teagal gu 'n ith mi do leithid a nithe ſa
thoilicheas iad.
5 Gu ma fearr am ſirean gam bhuala gu cairdeil; agus mo
chronacha.
6 Ach na briſeadh an ioc-ſhlaintibh prioſail ſo mo cheann:
ſeadh, ni mi fathaſt urnuidh an aghaidh an aingeachd.
7 Bidh am breitheana air an cuir bun oſcionn ann an io-
nada clachach: chum gu'n cluinn iad m' fhocail, oir tha iad
milis.
8 Tha ar cnamhann a laidhe ſgaoilte air bheul-thaobh an
t'ſluichd: mar an uair a bhriſeas agus a ghearas neach ſiodh air
an lar.
9 Ach ſeallaidh mo ſhuilean riutſa, O Thighearna Dhia:
annad tha mo dhochas, O na tilg amach m'anam.
10 Gleidh mi o'n ribe a leag iad air mo ſhon: agus o
ghaoiſte luchd na haingeachd.
11 Tuite na hain-diaghidh na n' lionta fein le cheile; agus
leig dhamſa dol as am feaſt.

URNUIGH FHEASGAIR.

Salm cxlii. *Voce mea ad Dominum.*

GHlaodh mi ris an Tighearna le m' ghuth; ſeadh, iodhoin
ris an Tighearna rinn mi mo ghearan.
2 Dhoirt mi mach mo ghearain na lathair; agus dh'fhoill-
ſich mi dha mum thrioblaid.

3 'Nuair

3 'Nuair bha mo ſpiorad ann an tuirſe, b' aithne dhuitſe mo
cheum ; ann ſan t'ſlighe 'n do ſhiubhail mi leag iad ribe os ioſal
air mo ſhon.
4 Sheall mi ſos air mo laimh dheis ; agus chunnaic mi nach
robh duine da m b'aithne mi.
5 Cha robh aite agam gus an teichin ; 's cha robh curam aig
duine air bith do m' anam.
6 Ghlaodh mi riutſa, O Thighearna, agus thuirt mi ; s'tu mo
dhochas, agus mo chuibhrionn an tir nam beo.
7 Thoir fanear mo ghearan ; oir tha mi air mo thoirt ro io-
ſol.
8 O ſaor mi o'n dream tha gam ruagadh ; oir tha iad tuille
is laidir air mo ſhon.
9 Thoir m'anam a prioſan chum gun toir mi buidheachas do
tainm ; ma dheonuicheas tu dhomh a ni ſin, 'n ſin tathaichidh
am ſirean am chuideachd.

Salm cxliii. *Domine, exaudi.*

CLuinn m'urnuidh, O Thighearna, agus thoir fanear mo
mhiann ; eiſd rium air ſga t'f hirinn agus t'ionracais.
2 Agus na toiſich ann am breitheanas ri d' ſheirbheiſeach ;
oir ann a'd' ſhealla cha bith duine beo air f hirineacha.
3 Oir rinn an namhad m'anam a ruaga, bhuail e mo bheatha
ſios chum an lar ; chuir e mi an dorchadas, mar na daoine bha
ſada marbh.
4 Uime ſin tha mo ſpiorad air a chradh an taobh ſtigh dhiom;
agus tha mo chridhe bronach an taobh ſteach dhiom.
5 Gidheadh tha mi cuimhnich air an am a chaidh ſeachad,
tha mi ſmuainteach air toibre gu leir ; ſeadh, tha mi beachd-
ſmuainteach air oibre do lamhſa.
6 Tha mi ſineadh mach mo lamha riut; tha m'anam an geall
ort mar an talamh tartmhor.
7 Cluinn mi, O Thighearn, agus ſin gu luath, oir tha mo
ſpiorad a fas fann ; na ſoluich do ghnuis uam, 'n teagal gu 'm
bi mi coſmhuil riuſan a theid ſios do'n tſlochd.
8 O cluinneam do chaoimhneas gradhach gu tra ſa mhadain,
oir annad tha mo dhochas ; feillſich thuſa dhomh an tſlighe ſan
coir dhomh gluaſachd, oir tha mi togail ſuas m'anam riut.
9 Fuafgail mi, O Thighearna, o'm naimhde ; oir teicheam
a t'ionnſuidh gu 'm f holach.

10 Teagaiſg

10 Teagaiſg dhomh a ni ſin a dheanamh a thoilicheas tu, oir
s'tu mo Dhia; treoirichidh do ſpiorad gradhach mi gu tir na
fireantachd.
11 Beothaich mi, O Thighearna, air ſga tainme; agus air ſga
t'fhireantachd thoir m'anam a trioblaid.
12 Agus ann a'd' mhaitheas marbh mo naimhde; agus
ſgrios iadſan uile tha cradh m'anama, oir 's miſe do ſheirbhei-
ſeach.

URNUIGH MHAIDNE

Latha xxx.

Salm cxliv. *Benedictus Dominus*

BEANNUICHTE gu 'n robh an Tighearna mo neart; a
theagaiſgeas mo lamhan gu comhrag, agus mo mheoir gu
cath.
2 Mo dhochas agus mo dhaingneach, mo chaiſteal agus m'
fhear ſaoruidh, m'fhear dionaidh, ann ſan cuir mi mo mhuin-
gin; a cheannſuicheas mo phobull a tha fotham.
3 Thighearna, ciod e an duine, gu'm bheil a leithid a mheas
agad air; no mac an duine, gu'n tuga' tu mar ſin fanear e.
4 Tha 'n duine coſmhuil ri neo ni; tha uine dol ſeachad
mar ſgaile.
5 Lub do neamha, O Thighearna, agus thig anuas: bean ris
na beannta', agus theid deatach uatha.
6 Cuir amach do dhealanach, agus reub iad; tilg amach do
ſhaide, agus ſgrios iad.
7 Cuir anuas do lamh on airde; fuaſgail orm, agus thoir mi
as na huiſgeacha mora, agus o laimh na clainn coigreach.
8 Aig am bheil am beul a labhairt air diamhanas; agus is
lamh dheas aingeachd an lamh dheaſin.
9 Seinnidh mi dhuit oran nuadh, O Dhe; agus ſeinnidh mi
mola' dhuit air ſaltair dheich teuda.

10 Thug thu buaidh do righre; agus fhaor thu do fheirbhei-
feach Daibhi o chunntart a chlaidhe.
11 Teafairg mi, agus faor mi o laimh clainn choimheach;
aig am bheil am beul a labhairt air diamhanas, agus is lamh
dheas ea-ceart an lamh dheafin.
12 Chum gu 'm fas ar mic fuas mar fhiurain oga; agus gu
'm bi ar nigheana mar oifine fnaighte an teampuill.
13 Chum gu 'm bi ar gairneala lan agus pailt leis gach gne
ftoir, gu 'n toir ar caoirich amach milte, agus deich mile na 'r
fraidibh.
14 Chum gu 'm bi ar damh laidir gu treabha, 's nach bi
caithe; no tabhairt gu braighdeanas, no gearan na 'r fraid-
ibh.
15 Sonadh an pobull tha na leithid fin do ftaid; feadh,
'fbeannuicht an pobull ga 'm bheil an Tighearna mar Dhia
dhoibh.

Salm cxlv. *Exaltabo te, Deus.*

ARduichidh mi thu, O Dhe, mo righ, agus molaidh mi
tainm a chaoidh nan cian:
2 Bheir mi buidheachas duit na huile latha; agus molaidh
mi tainm a chaoidh nan cian.
3 'Smor an Tighearna, agus miorbhaileach's, airidh e air mo-
ladh; cha 'n 'eil crioch air a mhordhachd.
4 Molaidh aon linn toibre do linn eile; agus cuiridh iad
do chumhachd an ceill.
5 Do m' thaobhfa, labhram air t'adhra'; do ghloir, do mhola,
agus toibre iongantach.
6 Mar fin labhruidh daoine air cumhachd do ghniomhara
miorbhuileach; agus innfidh mife fos mu d' mhorachd.
7 Bidh cuimhnichean do chaoimhnais pailt air fheillfeacha;
agus ni daoine ceol mu d' fhireantachd.
8 Tha 'n Tighearna grafmhor, agus trocaireach; fad-fhu-
langach, agus mor ann a maitheas.
9 Tha 'n Tighearna gradhach do gach duine; agus tha
throcair thar oibre gu leir.
10 Tha toibre gu leir gu d' mholadh, O Thighearna; agus
tha do naoimh toirt buidheachas duit.
11 Tha iad foillfichidh gloir do righeachd; agus a labhairt
air do chumhachd.

12 Chmn

12 Chum gu 'm bi do chumhachd, do ghloir, agus mordha-
lachd do righeachd; aithnichte do dhaoine.
13 'S righeachd ſhiorruidh do righeachd; agus mairidh t'
uachdranachd air feadh gach uile linn.
14 Tha 'n Tighearna cumail ſuas gach uile a tha tuiteam;
agus a togail ſuas na h' uile a tha ioſal.
15 Tha ſuile gach uile a feithe ortſa, O Thighearna; agus
tha thu toirt doibh am biadh ann am iomchuidh.
16 Tha thu foſgla' do laimha; agus a lionadh gach ni beo le
pailteas.
17 Tha an Tighearna cothrumach na uile ſhlighibh: agus
naomha na uile oibre.
18 Tha 'n Tighearna fogus dhoibhſin uile tha gairm air;
ſeadh, do mheud ſa ghairmeas air gu dileas.
19 Coilionuidh e miann na muintir air am bheil eagalſan:
cluinnidh e fos an glaodh agus ni e cobhair orra.
20 Tha 'n Tighearna tearnuidh na h' uile aig am bheil gradh
dha; ach ag ſgaoilidh mach 'm fad na hain-diaghaidh gu leir.
21 Labhruidh mo bheul moladh an Tighearna; agus thug-
eadh gach feoil buidheachas da ainm naomha a chaoidh nan
cian.

Salm cxlvi. *Lauda, anima mea.*

MOL' an Tighearn, O m'anam, 'm feadh is beo mi, mo-
laidh mi 'n Tighearna; ſeadh, cho fhad ſa tha bith
agam, ſeinnidh mi moladh do m' Dhia.
2 O na cuiribh 'ur dochas an prionnſachan, no 'n mac dui-
ne ſam bith; oir cha 'n'eil cobhair annta.
3 Oir 'nuair theid anail duine amach, pillidh e aris ris an uir:
agus ann ſin theid a ſmuainte uile air dith.
4 'S beannuicht an neach aig am bheil Dia Jacob mar
chobhair; agus aig am bheil a dhochas ann ſan Tighearna a
Dhiaſan;
5 A rinn neamh agus talamh, an cuan, agus gach uile ni a
th'annta: a chumas a ghealla am feaſt.
6 A chuidicheas iadſan gu coir tha fulang dochoir; a bhea-
thuicheas an t'ocrach.
7 Tha 'n Tighearna fuaſgladh daoine a prioſun; tha 'n Tigh-
earna toirt radharc do'n dall.

8 Tha 'n Tighearn a cuidichadh leo san a th air tuiteam; tha
curam aig an Tighearna do 'n fhirean.
9 Tha curam aig an Tighearna do 'n choigrich, tha e dionaidh
an dilachdan agus a bhan-trach; do thaobh ſlighe an ain-dia-
ghidh, tha e ga toirt bun os cionn.
10 Bidh 'n Tighearna do Dhia, O Shion, na righ am ſeaſt;
agus air feadh gach linn.

URNUIGH FHEASCAIR.

Salm cxlvii. *Laudate Dominum.*

O Molaibh an Tighearna, oir 's maith an ni moladh a ſheinn
d' ar Dia; ſeadh, is aoibhneach agus is taitneach a ni
bhi taingeil.
2 Tha 'n Tighearna togail ſuas Hieruſalem; agus a tional ri
cheile iarmad Iſraeil.
3 Tha e leigheas a mhuintir ud gam bheil an cridhe briſte;
agus a toirt ioc-ſhlainte a leigheas an ea-cail.
4 Tha e ag innſeadh aireamh nan reult; agus gairm orra uile
air an ainm.
5 'S mor an Tighearna, agus 's mor a chumhachd; ſeadh, a-
gus tha ghliocas neo-chriochnach.
6 Tha 'n Tighearna togail ſuas an chiuin; agus bheir e 'n tain-
diaghidh ſios gu lar.
7 O ſeinnibh do'n Tighearna le breth-bhuidheachas; ſein-
nibh molaidh air a chlarſaich d'ar Diane.
8 Tha comhducha na neamha le neoil, agus ag ullacha uiſge
air ſon na talmhain, agus a toirt air feur fas air na beannta, agus
luidhin gu feum dhaoine.
9 A bheir conlach do'n ſpreidh; agus a bheathuicheas na
ſithich oga tha gairm air.
18 Cha 'n'eil tlachd aige ann an ſpionnadh an eich; ni mo
tha toil aige an caſan duine ſam bith.
11 Ach 's ann tha tlachd aig an Tighearna ſa mhuintir air
am bheil eagalſan; agus tha cuir an dochas na throcair.
12 Mol' an Tighearna, O Hieruſalem; mol' an Tighearna,
O Shion.

13 Oir

13 Oir rinn e daingean croinn do gheata ; agus bheannuich
e do chlann an taobh a ſtigh dhiot.
14 Tha e deanamh ſithchaimh ann a'd' chriocha ; agus gu'd
lionaidh le min-mhin a chruineachd.
15 Tha e cuir mach aithne air thalamh ; agus tha f hoc-
cal ruidh gu ro luath
16 Tha e toirt ſneachd mar olain ; agus a ſgaoileadh 'n liath-
reodha mar luaithre.
17 Tha e tilgeadh mach eithe mar ghreimeana ; co is urra
ſeaſamh ri a reodha.
18 Tha e cuir mach f hocal, agus gan leaghadh; tha e ſeideadh
a ghaoth, agus tha na huiſgeacha a ſruthadh.
19 Tha e foillſich f hocal do Jacob ; a ſtatuis agus a bhreith-
eanais do Iſraeil
20 Cha do bhuin e mar ſin ri cinneach ſam bith : ni mo tha
eolas aig na cinnich air a lagh.

Salm cxlviii. *Laudate Dominum.*

O MOLAIBH's Tighearna neamha ; molaibh's e ſan air-
de.
2 Molaibh e ſibhs uile Ainglibh ; molaibh's e, a ſhluagh
gu leir.
3 Molaibh's e a ghrian s'a ghealach ; molaibh's e ſibhs a
reulta gu leir agus a ſholuis.
4 Molaibh e ſibhs a neamha uile : agus ſibhſe uiſgeacha tha
os cionn na neamha.
5 Molaidh iad ainm an Tighearna ; oir labhair e 'm focal,
agus rinne iad, thug e aithne, agus chruthaiche iad.
6 Rinn e daingean iad gu ſaoghal nan ſaoghal ; thug e dhoibh
reachd nach bi air a bhriſeadh.
7 Molaibh an Tighearna air thalamh : ſibhs a dhragoin agus
uile dhoimhneachda.
8 Sibhs teine agus clocha meallain, ſneachd agus ceo ; ſibhs
gaoith agus ſion, a coilionadh f hocail.
9 Sibhs bheannta agus gach uile chnoc ; ſibhs craobha torrach
agus gach uile ſhedar ;
10 Sibhs ainmhidhe agus gach uile ſpreidh ; ſibhs cnuime
agus eoin iteagach.
11 Sibhs righre na talmhain agus gach uile chinneach ; ſibhs
prionnſachan agus uile bhreitheana an domhan.

12 Daoin

12 Sibhs daoine og agus maighdeana, ſeann daoin' agus clann molaibh ainm an Tighearna ; oir ſe ainm amhain tha oirdhearc, agus a mholadh os cionn neamh agus talamh.

13 Arduichidh e adharc a phobull, molaidh a naoimh gu leir e ; iodhoin clainn Iſraeil, iodhoin an pobull tha tabhairt ſeirbheis da.

Salm cxlix. *Cantate Domino.*

O Seinnibh do 'n Tighearn oran nuadh ; moladh coithional na naoimh e.

2 Deanadh Iſraeil gairdeachas annſan a rinn e ; agus bidh clann Shion aoibhneach nan righ.

3 Moladh iad ainm ſan damhſa ; ſeinneadh iad mola' dha le tiompan agus clarſach.

4 Oir tha tlachd aig an Tighearna na phobull ; agus cuidichidh e iadſan aig am bheil cridhe ciuin.

5 Bidh na naoimh aoibhneach le gloir ; deanadh iad gairdeachas nan leabuiche.

6 Bidh moladh Dhe nam beul ; agus claidhe da fhabhoir n n lamha.

7 Chum dioghaltas a gabhail air na cinnich ; agus an pobull a ſmachducha.

8 Chum an righre a cheangal an geimhlidh ; agus a moruaiſlin le failbheaga iaruin

9 Chum dioghaltas a dheanamh orra, mar tha e ſcriobhta ; tha leithid ſin a dh'onair aig na naoimh gu leir.

Salm cl. *Laudate Dominum.*

O Molaibh's an Tighearn' ann a naomhachd ; molaibh's e an ſpeuraibh a chumhachd.

2 Molaibh's e na ghniomhara uaſal; molaibh's e a reir a mhorachd oirdhearc.

3 Molaibh's e ann am fuaim na trompaid ; molaibh's e air an t' ſaltair agus air a chlarſaich.

4 Molaibh's e le tiompan agus ſan damhſa ; molaibh's e air na teuda agus air a phiob.

5 Molaibh's e air na ſiombala deadh-ghleuſta ; molaibh's e air na ſiombala ard-ghuthach.

6 Sibhs gach ni aig am bheil anail molaibh's an Tighearna.

FOIRMEAN URNUIGH,

Chum a bhith air a gnathacha air Muir.

¶ Bithidh 'n ſeirbheis Mhaidne agus Fheaſgair a tha gach latha gu bhith air an cleachdain air Muir, a reir mar tha e air orducha ann an leabhar na Urnuigh Gnathachte.

¶ Tha 'n da urnuigh ſo leanas ri bhith air an cleachdain mar 'n ceudna ann an Cabhlach a m'horachd na h'uile latha.

O Thighearna Dhe ſhiorruidh, ann ti tha mhain a ſgaoileadh mach na neamha; agus a riaghlacha onf hadh na fairge; a chuairtuich na huiſgeachan le criocha gus an d'thig la agus oidhche gu crich; mu se do thoil e, gabh ſinne do ſheirbheiſich agus an cabhlach ann ſa bheil ſinn a deanamh ſeirbheis, fuidh do dhion uile-chumhachdach agus ro ghraſmhor. Sabhail ſinn o chunarta na fairge, agus o fhoirneart a namhaid; chum 's gu m bi ſinn nar dion d'ar n'ard Thighearna ro ghraſmhor Righ Seorſa agus a Righeachdan, agus nar tearmunn da m'heud ſa ghluaiſeas air na cuantibh mu'n gnothachidh laghail; a chum s' gu 'n dean luchd-aiteach ar 'n Eilain ſeirbheis duitſe ar Dia, ann ſith agus ann ſaimh, agus a chum 's gu'm pill ſinn ann an tearuntachd a ſhealbhachadh beannacha an talamh, le toradh ar ſaoireach; agus le cuimhnichean taingeil air do throcairibh chum t'ainm naomha mholadh agus a ghlorachadh, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

An Urnuigh.

BI roimhain, O Thighearna, ann ar n'uile ghniomhara, le d' chaoi'neas ro ghraſail, agus thoir air ar n'aghaidh ſinn le d' ghna chomhnadh, a chum ann ar n'uile oibre a thoiſich, a bhuanaich, agus a chriochnuich ann-ad-ſa, gu'n toir ſinn gloir do t-ainm naomh, agus ſa dheoigh le d' throcair gu 'm faigh ſinn a bheatha mhairtheanach, trid Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

¶ Urnuighean

¶ *Urnuighean chum bhith air an gnathacha air Muir ann an am Doinionn.*

O THIGHEARNA Dhe ro-chumhachdaich agus ghlor mhor, air t'aithne ſeididh na gaoithe, leis an togar tonna na fairge, agus a 's tu chuireas na toſd a h'onfhadh mar 'n ceudna; tha ſinne do chreatuirean, ach peacairean truagh, a glaodhaich riut ann an ſon ar mor theinn air ſon comhna: ſabhail ſinn, O Thighearna, no theid ſinn a mugha. Tha ſinn ag aideacha, nuair a bha ſinn ſabhailt, agus a chunnaic ſinn gach ni ann an ſaimh mu'n cuairt duinn, gu do dhichuimhnich ſinn thuſa ar Dia, agus do dhiult ſinn eiſteachd ri fuaim ſhaimheil t'fhocail, agus umhlachd thoirt do t'aitheanta. Ach a nis, tha ſinn a faicſin cia uabhaſach thu' ann a t'uile oibre iongantach; thus an Dia mor is coir eagal a ghabhail romhad os cionn na h'uile; agus uime ſin tha ſinn toirt adhradh do d' mhorachd dhiaghaidh, aig aideacha do chumhachd, agus ag aſlach do mhaitheas. Cuidich ſinn, a Thighearna, agus ſabhail ſinn air ſga do throcair, ann an Joſa Crioſd do Mhac, ar Tighearna. Amen.

¶ *No ſo.*

O Thighearna Dhia, ro ghlormhor agus ghraſmhor, a tha chomhnuidh air neamh, ach a tha 'g amharc air gach ni tha bhos, amhairc a nuas, tha ſinn ag aſlach ort, agus eiſd ruinn a tha glaodhaich amach a doimhne na doghruinn, agus o pheirclibh a bhas ſo, a tha nis deis chum ar ſluga ſuas; ſabhail ſinn, a Thighearna, no theid ſinn a mugha. An droing a bhios beo, an droing a bhios beo, molaidh iad thu. O cuir amach focal do ſmachd a chronucha na gaotha buaireaſach, agus an fhairge bheucach; a chum 's air dhuinne bhith tearuinte o n teinn ſo, gu 'n bitheadhmid beo gu ſeirbheis a dheanamh dhuit, agus a chum gloir a thoirt do t'ainm re uile latha ar beatha. Eiſd ruinn, a Thighearn, agus teaſairg ſinn, air ſga toilteanais neochriochnach ar Slanuighfhear beannuichte do Mhac ar Tighearna Joſa Crioſd. Amen.

Ann Urnuigh tha ri radh roimh Chogadh an aghaidh naimhid air Muir.

O Thighearna Dhe ro chumhachdach agus ghlormhor, Tighearna nan ſloigh, a tha riaghladh agus aig orducha nah'uile nithe, tha thu d' ſhuidhe air a chathair a toirt breith cheart;

cheart; agus uime ſin tha ſinn a deanamh ar 'n achuinge ri d' mhorachd neamhaidh ann ar n' eigin; chum s' gu'n gabhadh thu an chuis ann a'd' laimh fein, agus breith thoirt eidir ſinn s' ar naimhdibh. Duiſg ſuas do neart, O Thighearna, agus thig agus cuideach ſinn, oir cha 'n 'eil thu do ghna toirt buaidh do'n dream tha laidir, ach tha thu comaſach air ſabhala' le moran agus le beagan. O na glaodhadh ar peacana nar n'aghaidh a-nis air ſon dioghaltais; ach eiſd ruinne do ſheirbheiſeich thruaigh, ata ag guidhe trocair agus ag iarruidh do chobhair, chum 's gu 'm bithidh tu a'd' thearmun duinn an aghaidh gnuis an namhaid. Bitheadh e air a nochda gu 'r d'thuſa ar Slanuighfhear agus ar fear-ſaoruidh trein, tre Joſa Crioſd ar Tighearna. Amen.

Urnuighean ghaoirrid air ſon muintir nan aonar do nach urradh cruinneacha n' ceann a cheile, ann n'urnuigh maille ri muintir eile, leis a chath na Doinion.

Urnuighean coitchion.

A Thighearna, bi trocaireach dhuinne peacairean, agus ſaor ſinn air ſga do throcair.

S'tuſa an Dia mor, a rinn agus a tha riaghladh na h'uile nithe: O ſabhail ſinn air ſga t'ainme.

S'tu an Dia mor a'd' chuis eagal os cionn na 'n uile: O ſabhail ſinn, chum s gu mol' ſinn thu.

Urnuighean ſonrigbt do thaobh namhad.

THA thuſa, O Dhe, ceart agus cumhachdach: O dion ar cuis an aghaidh gnuis an namhaid.

O Dhe, tha thuſa a' d' dhaingnich do gach uile neach a theicheas a t' ionnſuidh; O ſaor ſinn o fhoirneart a namhaid.

O Thighearna nan ſluagh, cuir a rcath air ar ſon, ach um 's gu'n d'thugamid gloir dhuit.

O na leig duinne tuiteam fo ualach ar peacana fein, no foirneart a namhaid.

O Thighearna, cuidich ſinn, agus ſaor ſinn, air ſga t'ainme.

Urnuighean gaoirrid a thaobh Doinionn.

THus, O Thighearn, a chuireas na tofd onfhadh na fairge; eifd ruinn, eifd ruinn, agus fabhail finn, a chum nach d'theid finn a mugha.

O Shlanuigh-fhear bheannuicht, a rinn do dheifciobluibh a fhabhala bha ullamh gu dol a mughadh ann an doinion: eifd ruinn, agus fabhail finn, tha finn ag iarruidh ort.

A Thighearna, dean trocair oirn.
A Chriofd, dean trocair oirn.
A Thighearna, dean trocair oirn.
O Thighearna, eifd ruinn.
O Chriofd, eifd ruinn.

Dia an t'Athair, Dia a Mac, Dia a Spiorad Naomh, dean trocair oirn, fabhail finn anis agus gu brath. Amen.

AR n' Athair ata air neamh, naomhaichear t-ainm. Thigeadh do rioghachd. Deanar do thoil air an talamh mar a dheantar air neamh. Tabhair dhuinn an diu ar n-aran lathail. Agus maith dhuinne ar ciontaidh, mar a mhaitheas fin dhoibhfin a chiontuicheas n-ar n-aghaidh. Agus na leig ann buaireadh finn, ach faor finn o olc; oir is leatfa an rioghachd agus a chumhachd, agus a ghloir, gu fiorruidh agus gu fiorruidh. Amen.

¶ Ann an am gabhadh mor thig fgeobadh na luinge ra cheile, gu aidmhal iriofal na peacana a dheanamh do Dhe; annfa a bu choir da gach aon a chuimhnichadh a peacana fein; ag radh mar a leanas.

An Admhal.

A Dhe uile chumhachdaich, Athair ar Tighearn Jofa Criofd, a Chruith-fhear nan uile nithe, a Bhreitheamh nan uile dhaoine; tha finn ag aideachadh agus ag caoidh ar peacidh agus ar n-aingeachd lionmhor, a rinn finn o am gu h-am gu ro uamhara, le fmuainte, le focal, agus le gniomh, an aghaidh do mhorachd dhiaghaidh, a brofnuchadh t-fheirg agus do chorruich gu ro cheart n' a' ar n-aghaidh fein. Tha aithreachas durachdach, agus tha bron cridhe oirn air fon ar mighniomhara: tha 'n cuimhne a cuir doilgheas oirn, tha an uallach do-fhulang. Dean trocair oirn, dean throcair oirn,

oirn, Athair ro throcairich; air son do Mhic ar Tighearna Josa Criosd, maith dhuinn gach ni chuaidh seachad, agus deonuich gu 'n dean sinn gu brath an deigh so, seirbheis dhuit, agus do thoileachadh ann nuadhachd beatha, chum gloir agus onoir t-ainm, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

¶ An deidh sin their an Sagart, mo bhios aon ann sin, an fuasgladh-eaglais so.

A Dhia uile chumhachdaich ar n'Athair neamhuidh, a gheall d'a mhor trocair maitheanas peacaidh dhoibh-sin uile a philleas d'a ionnsuidh le h-aithreachas cridhe agus le fior chreidimh; gu 'n deana se trocair oirbh, gu 'n tugadh e maitheanas dhuibh, agus gu 'n saoradh e sibh o bhur n' uile pheacaidh, gu 'n daingnicheadh e sibh aan san uile mhaitheas, agus gu 'n tugadh e sibh gu beatha shiorruidh, trid Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

Breith-bhuidheachas ann diaigh Doinion.

Salm lxvi. *Jubilate Deo.*

O Bithidh aoibhneach ann ar Dia a dhuchana uile; seinnibh moladh do onair ainm sin, thugaibh air a mhola' a bhi glormhor.

Abraidh ri Dia, O cia iongantach thu ann a'd' oibre; tre mhead do chumhachd gheibhear do naimhde na 'm breagaire dhuit.

Oir ni 'n saoghal gu leir aodhradh dhuit; ni e ceol duit, agus molaidh e tainm.

O thigibh an so agus faicibh oibre Dhe; cia iongantach a tha e 'na dheanadas do chlann nan daoine!

Thionda e 'n cuan gu talamh tirim; gus an deach iad tre 'n uisge air an cois, 'n sin rinn sinne gairdeachas uime sin.

Tha e riaghlacha' le chumhachd gu siorruidh, tha shuilean a faicin an tsluaigh; agus cha 'n urra a mhead s nach creid iad sein arducha.

O molaibh ar Dia sibhs a shluaigh; agus thugaibh air guth a mholadh a bhi ghlormhor.

'N ti tha cumail ar n'anma ann am beatha; s nach 'eil a ceaducha' d'ar casan sleamhnucha.

Oir dhearbh thusa sinn, O Dhe; dhearbh thu fos sinn, mar dhearbhar airgiod.

Thug thu sinne san ribe; agus leag thu trioblaid air ar leasraidh.

Cheaduich thu do dhaoine marcach thair ar cinn; chaidh sinn tre theine agus uisge, agus thug thu mach sinn gu aite saibhir.

Theid mi dh'ionnsuidh do thighe le tabhartais loisgt; agus iocaidh mi dhuit mo mhoidean, a gheall mi le m' bhile, s a labhair mi le 'm bheul nuair bha mi 'n trioblaid.

Tairgidh mi dhuit iobairt loisgte reamhar, le tuis reitheachan; tairgidh mi tairbh agus gabhair.

O thigibh ann so, agus eisdibh, sibhse uile air am bheil eagal De: agus innsidh mi dhuibh ciod a rinn e air son m' anam.

Ghair mi air le m' bheul; agus thug mi moladh dha le m' theangaidh.

Ma dhaomas mi gu haingeachd le m' chridhe: cha chluinn an Tighearna mi.

Ach chuala Dia mi; agus thug e fanear guth m' urnuidh.

Moladh do Dhia, nach do thilg amach m'urnuidh; s nach do thionda throcair uam.

Salm cvii. *Confitemini Domino.*

O Thugaibh taing do'n Tighearna, oir tha e grasmhor; agus mairidh a throcair gu siorruidh.

Thugeadh a mhuintir taing do'n Tighearn a shaor e: agus a dh'fhuasgail e o laimh an namhad.

Agus a thionail e as na thiribh, o'naird an ear, agus o'n aird an iar; o'n airde tuath, agus deas.

Chaidh iad air seachran as an tslighe ann san fhasach; agus cha d'fhuair iad baile gu comhnuicha ann;

Ocrach agus iotmhor: dh'fhannaich an anma annta.

Mar sin ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; agus dh'fhuasgail e iad o'n teann eigin.

Threoruich e iad amach air an tslighe cheart; chum gu 'n racha iad dhionnsaidh a bhaile s na ghabh e comhnuidh.

O gu'n tuga daoine mola' do'n Tighearna air son a mhaitheas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh air son clainn nan daoine!

Oir sasuichidh e 'n tanam falamh; agus lionadh e 'n tanam ocrach le maitheas;

Mheud 's tha suidhe 'n dorchadas, agus an sgaile bhais; air bhith dhoibh ceangailt gu teann an truaighe, agus an iarunn.

Thug e sios an cridheacha fos le tuirsadh; thuit iad sios, agus cha robh aon neach a dheana cobhair orra.

Mar sin 'nuair a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; dh'f huasgail e orra as an teann eigin.

Oir thug e iad a dorchadas, agus a sgaile a bhais; agus bhris 'n cuibhriche na'm bloide.

O gu mola' daoine uime sin an Tighearna air son a mhaitheas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine!

Oir bhrist e na geatacha prais; agus bhuail e na croinn iaruinn na 'm bloide.

Tha na hamadain air an sgiursa air son nan peacadh; agus air son an aingeachd.

Ghabh an anma fuath do gach gne bhith; agus 's beag nach robh iad iodhoin aig doruis a bhais.

Mar sin 'nuar a ghlaodh iad ris an Tighearna na 'n trioblaid; dh'fhuasgail e orra as an teann eigin.

Chuir e mach f hocal, agus leighis e iad; agus shabhala e iad o an doruinn.

O gu mola' daoine an Tighearna air son a mhaitheis; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine!

Gu'n tairge iad dha iobairt breith-bhuidheachas; agus gu 'n innse iad amach a oibre le haoibhneas!

A mhuintir theid sios do'n chuan ann an loingeas; agus tha cuir an gniomh an gnothaiche ann s na huisge mora.

Tha iad sin a faicin oibre an Tighearna; agus iongantais san doimhneachd.

Oir le ghuth eiridh a ghaoth stoirmeil; a thogas suas a thonna.

Tha iad air an giulan suas gu neamha, agus sios aris do 'n doimhneachd; tha 'n anma a leatha as leis an trioblaid.

Tha iad air an luasgadh thuig agus uaithe, agus ag tuislidh mar dhuine misgeach; agus tha iad aig ceann an ceill.

Mar sin 'nuair a ghlaodhas iad ris an Tighearna nan trioblaid; saoraidh e iad as an teann eigin.

Oir

Oir bheir e air an dointhion ſgur; ionnas gum bheil a tonna ſamhach.

'N ſin tha iad ait, cheann gu'm bheil iad aig fois; agus mar ſin bheir e iad do'n chala gus am b'aill leo dol.

O gu mola' daoine uime ſin an Tighearna air ſon a mhaith-eas; agus gu'n cuiridh iad an ceill na hiongantais tha e deanamh do chlainn nan daoine.

Gu'n arduiche iad e fos ann co-thional an phobull; agus gu moladh iad e ann an cathair nan ſeanaire!

'N ti thionda na tuilte gu faſach; agus a thirmicheas ſuas na tobair uiſge.

Tir thorach ni e neo-thorach; air ſon aingeachd na muin-tir tha chomhnuidh innte.

Aris, ni e m faſaich na uiſge tamha; agus tobruiche uiſge nan talamh tirim.

Agus ann an ſin cuiridh e na mhuintir tha ocrach; chum gun tog iad baile gu comhnucha ann.

Chum gu'n cuir iad am fearan, agus gu'n ſuidhich iad gara-chan fiona; a thoirt dhoibh toradh chum fas.

Tha e gam beannucha, ionnas gu fas iad gu hanabarach lion-mhar; agus cha leig e do'n ſpreidh fas tearc.

Agus aris, 'nuair tha iad air laghducha agus air an toirt iosal; tre f hoir-eigne, tre phlaigh na trioblaid ſam bith.

Ge'd' cheaduich e dhoibh bhi air an ſarughadh tre ain-tigh-earnan; agus ge do leige dhoibh dol air anra' as an tſlighe ſan f hasach;

Gidheadh cuidichidh e 'm bochd as a thruaighe: agus ni e dha teaghlach mar thread chaorach.

Beachduichidh 'm firean air a ſo agus ni e gairdeachas; agus bithidh beul na haingeachd uile air a dhruide.

Co air bith tha glic bheir e fanear na nithe ſin: agus tuigidh iad caoimhneas gradhach an Tighearna.

Urnuighean Breith-bhuidheachais.

O Thighearna Dhe ro-bheannuighte agus ghlormhor, aig am bheil maitheas agus trocair neo-chriochnach. Tha ſinne do chreatairean bochd, a rinn agus a ſhabhail thu, aig cumail ar anma ann am beatha, agus air an am ſo g'ar dionadh o pheirclibh a bhais, a teachd aris gu humhla an lathair do mhordhalachd Dhiaghaidh, chum moladh agus breith-bhuidh-eachais a thoirt air ſon gu'n d'eiſd thu ruinn, nuair a ghairm ſinn ort

ort ann ar trioblaid, agus nach do dhuilt thu ar n'urnuigh, a chuir sinn suas a t'ionnsuidh ann ar mor theinn; iodhoin nuair a smaoinich sinn gach ni cailte, ar long, ar bathar, ar beatha fein, ann sin dhamhairc thu oirn, gu trocaireach agus dh'orduich thu gu hiongantach saorsa; Uime sin, air dhuinn a bhith nis ann an tearuntachd, tha sinn toirt gach uile mholadh agus gloir do t'ainm naomha, tre Josa Criosd ar Tighearna. Amen.

No so.

O DHE ro-threin agus ghrasmhor, tha do throcair os cionn toibre gu leir, ach tha air mhodh sonruight air a sineadh mach d'ar taobhsa, a rinn thu dhionadh cho ro-chumhachdach agus cho ro-iongantach. Thaisbeinn thu dhuinn nithe eagalach, agus iongantais ann san doimhneadh, a chum s gu 'n faiceamaid cia cumhachdach agus grasmhor 'n Dia thusa; cia comasach agus ullamh chum comhnadh a dheanamh dhoibhsin a chuireas an earbsa annad. Dh'fheuch thu dhuinne cia mar tha araon na gaoith agus na fairgibh toirt geill do t'aithne; a chum s gu'n fheud sinn a fhaoghlum uapa, ann diaigh so a bhith umhla do'd' ghuth, agus do thoil a dheanamh. Tha sinn uime sin a toirt cliu agus gloir do t'ainm air son do throcair so ann ar sabhala, nuair a bha sinn ullamh gu dol a mugha. Agus tha sinn a guidhe ort, dean sinn anis cho fhior mhothachail mu d' throcair, 's a bha sinn ann sin mu'n a chumhnart: Agus thoir dhuinn do ghnath cridheachan ullamh a chuir an ceill, ar bhuidheachais, cha nan amhain le 'r briathra', ach mar an ceudna le'r caithe-beatha, ann a bhith ni 's umhla do t'aitheantaibh naomha. Buanich, tha sinn ag guidhe ort, do mhaitheas dhuinn, chum 's gu'n dean sinne, a rinn thu thearna, seirbheis duit ann a naomhachd agus ann am fireantachd re uile laithe ar beatha, tre Josa Criosd ar Tighearna agus ar Slanuighfhear. Amen.

Laoidh mholadh agus breith bhuidheachais ann diaigh deinion gharbh.

O Thigibh thugamid buidheachas do'n Tighearna, oir tha e grasmhor, agus mairidh a throcair gu siorruidh.

S'mor an Tighearna, agus gu mor ri bhith air a mholadh; abradh iadsan so a shaor an Tighearna; a rinn e shabhala o onfhadh neo-thruacanta na fairge.

Tha

Tha n' Tighearna grasmor agus truacantadh, mall a chum feirg, agus mor an trocair.

Cha do bhuin e ruinn a reir ar peacana; ni mo thug e luigheachd dhuinn a reir ar aingeachd.

Ach mar tha na neamha ard ofcionn na talmhuin; s'ceart cho mhor a bha throcair da r thaobhne.

Fhuair finn trioblaid agus turfadh; bha finn eadhon aig dorus a bhais.

Cha mhor nach do chomhduich uifgeachan na fairge finn; char mhòr nach deach na huifgeachan uabhafaich thair arn anma.

Bheuchd an fhairge; agus thog a ghaoth dh'oinionach fuas a tonna mar an ceudna.

Bha finn air ar giulan fuas mar gu m' b'ann gu neamh, agus fios aris do 'n doimhne; leagh air n'anam ann toabh a ftigh dhinn, do bhri ar trioblaid;

Ann fin ghlaodh finn ruitfe, O Thighearna; agus fhaor thu finn as ar teinn.

Gu ma beannuight' gu n' robh tainm, nach d'rinn di-mheas air urnuigh do fh'eirbheifeich; ach a dheifd r'ar gloadh, agus a fhabhail finn.

Chuir thu mach t'aithne; agus bha onfhadh na gaotha na tofd, agus bha i air a caochladh gu ciuine.

O molamaid uimé fin an Tighearna arfon a mhaitheis; agus cuireamid ann ceil na miorbhuille a rinn e, agus tha e ghnath a deanamh arfon clann nan daoine!

Gu n' robh an Tighearna air a mholadh na h'uile latha; iodhoin an Tighearn' a tha ga r cuideachd, agus a dortadh mach a thiolaca oirn.

I's e ar Dia, eadhon an Dia o n' th' thig flainte; fe Dia an Tighearn tre n' do theachuin finn an bas.

S'tufa, a Thighearna, rinn aoibhneach finn tre deanadas do lamha; agus ni finn gairdeachas annad chliu.

Gu ma beannuight gn n' robh an Tighearna Dia; eadhon ann Tighearna Dia, a tha amhain deanamh guiomhara iongantach;

Agus gu ma beannuight gu n' robh Ainm a Mhorachd gu fiorruidh; agus abradh gach aon againne, Amen, Amen.

Gloir do'n Athair, agus do'n Mhac, agus do'n Spiorad Naomh;

Mar bha 'n 'tus ata anis, agus bhitheas gu brath; faoghal gun chrich. Amen.

2 Cor.

2 Cor. xiii. 14.

GRAS ar Tighearna Josa Criosd, agus gradh Dhe, agus co-chomunn an Spiorad Naomh, gu'n robh maille ruinn anis agus gu siorruidh. Amen.

Aig Adhlaca' nam Marbh air Muir.

¶ Feudar an Oifige tha ann an Leabhar na gnath-urnuigh a ghnathacha ; ach ann aite na 'm briathribh sin [tha sinn uime sin a thabhairt a chuirp do 'n talamh, talamh do thalamh, agus mar sin] abair,

THA sinn uime sin a toirt thairis a chuirp do 'n doimhne, gu bhith air a thionda gu truailleachd, ag amhairc ri eis-eirigh a chuirp (nuair a bheir an fhairge suas a mairbh) agus beatha an t'saoghail tha chum teachd, trid ar Tighearna Josa Criosd, an ti, 'nuair a thig e, a dh'athruicheas ar coirp bhrein, chum 's gu'm bi e coslach r'a chorp glormhor fein, a reir na h'oibre cumhachdach, leis am bheil e comasach gach ni cheansacha dha fein.

Na XXXIX.

PONCAN A CHREIDIMH.

I. *Mu chreidimh ann ſan Trionaid Naomh.*

CHa 'n 'eil ann ach aon Dia beo fior, bi-bhuan, gun chorp, buill, na fulangais ; aig a m bheil *cumhachd*, *gliocas*, *agus maitheis* neo- chriochnach ; Cruithf hear agus fear coimhead, na n' uile nithe mar aon faicſineach agus neimh f haicſineach : Agus ann an aonachd na Diagheachd ſo tha tri Pearſaibh, a dh'aon tabhachd, cumhachd, agus ſiorruidheachd ; an t'Athair, a Mac, agus an Spiorad Naomh.

II. *Mu 'n Focal na Mac Dhia, a bha air a dheanamh na f hior dhuine.*

A Mac, an neach a ſe focal an Athar, a bha air a ghintinn o ſhiorruidheachd leis ann Athair, an Dia fior agus bi-bhuan, a dh'aon ghne ris ann Athair, ghabh e nadar an duine ann am broin na hoighe bheannuight, d'a tabhachd ; mar ſo bha da nadar iomlan agus f hoirfe, ſe ſin ri radh, an Diagheachd agus an daonachd, air an cuir ra cheile ann an aon phearſa, gu 'n bhith chaoidh air an dealacha ; da m' bheil aon Chriosd, fior Dia,

Dia, agus fior Dhuine; a dh'fhuiling gu firinneach, do cheusadh, do fhuar bas, agus do adhlacadh, chum an Athair athreiteach ruinne, agus a bhith na iobairt cha ni mhain air son peaca gineadh, ach mar an ceudna air son peacana gniomh dhaoine.

III. *Mu dhol sios Chriosd a dh' Ifrinn.*

MAr a bhasaich Criosd air ar son, agus a bha air adhlacadh; mar so mar an ceudna tha e gu bhith air a chreidsin, gu'n deach' e sios a dh'ifrionn.

IV. *Mu Eis-eirigh Chriosd.*

DH'eirigh Criosd do rireadh a ris o'n bhas, agus ghabh e na ionnsuidh aris a chorp, maille ri feoil, cuamha, agus na huile nithe a bhuineas do iomlaineachd Nadar an duine; leis an deach' e suas gu neamh, agus tha e ann sin na shuidhe, gus an d'thig e air ais a thoirt breith air gach uile dhuine aig an latha dh'eireannach.

V. *Mu'n Spiorad Naomha*

THa an Spiorad Naomh, a teachd amach o'n Athair agus o'n Mhac, dh'aon tabhachd, mordhalachd, agus gloir, ris an Athair agus a Mhac, na Dhia fior agus siorruidh.

VI. *Mu Fhoghainteachd na 'n Scriptuiribh Naomha, chum slainte.*

THA air a chuir sios sa 'n Scriobtur Naomh na huile nithe feumal chum slainte; a chum s ciod sam bith nach 'eil air a leughadh ann an sin, 's nach f heud a bhith air a chodu-cha leis, cha 'n 'eil e air iarruidh air duine air bith, gu bhith air a chreidsin mar phonc do'n chreidimh, no gu bhith air a smaoineach iomchuidh no feumail a chum slainte Ann an ainm an Scriptuir Naomh tha sinn ra-thuigsin Leabhraichean riaghailt an t'sean Tiomna agus ann Tiomna-Nuadh, mu 'n ughdarras nach robh teagamh riamh san Eaglais.

Mu ainmean agus aireamh leabhriche riaghailt na h'Eaglais.

Ginealach.	Deutoronomi.
Ecsodus.	Ioshua.
Lebhiticus.	Breitheanna.
Aireamh.	Rut.

Ceud leabhar Sham
Dara leabhar Sham.
eud leabhar nan Righ.
Dara leabhar nan Righ.
Ceud leabhar nan Each.
Dara leabhar nan Each.
Ceud leabhar Efdrais.
Dara leabhar Efdrais.
Leabhar Efther.
Leabhar Job.
Na Sailm.
Na Gna-fhocla.
Ann Sermonaich.
Na Canticles, no Oran Sholamh.
Na Ceithir Faidhean s'mugha.
An da Fhaidhe dheug a s'lugha.

Agus na leabhrichean eile (mar a deir Hieram) tha 'n eaglais a leaghadh a chum eifiomplair beath agus foluim beufibh; ach gidheadh cha chleachdar iad a dhaingneach teagafg fam bith a leithid 's iad fo a leannas.

Treas leabhar Eafdrais.
Ceathramh leabhar Eafdrais.
Leabhar Thobias.
Leabhar Tudit.
A chuid eile leabhar Efdrais.
Leabhar Ghliocais.
Iofa Mac Sirac.
Baruc am Faidhe.
Oran ann Triuir Chloinne.
Naidheachd Sufanna
Mu Bhel agus an Dragon.
Urnuigh Mhanaffah.
Ceud leabhar na Maccabeus.
Dara leabhar na Maccabeus.

Uile leabhraichean an Tiomna Nuadh, mar tha iad gu coitchion air an gabhail, tha finne g'an gabhail agus g'an meafidh mar le ughdarras.

VII. *Mu 'n t'Sean-Tiomna.*

CHA 'n 'eil an Sean-Tiomna, ann aghaidh an Tiomna-Nuadh; oir fan t'fean-Tiomna agus fan Tiomna Nuadh, tha beatha bhi-bhuan air a tairgfe do 'n chinne-daoine tre Chriofd, ann ti a 's aon Eadar-mheadhonar eidir Dia agus duine, air dha bhith na Dhia agus na Dhuine. Uime fin cha 'n 'eil iad ri bhith air an cluintin, a tha cumail amach gu 'n robh na fean airichean amhain aig amhairc ri gealluibh aimfireil. Ge nach 'eil an lagh thug Dhia le Maois a thaobh deafgnath agus riaghailte, cheangail daoine Criofdidh; ni mo ou chubhidh da reachda laghail do eigin a bhith air an gabhail a dh'ionnfuidh ftaid fam bith riaghailt; gidheadh, cha 'n 'eil Criofadidh fam bith faor o umhlachd thoirt do n' aitheantibh a tha air an gaoirm aitheantibh na Mothannibh.

VIII. *Mu na tri Creudan.*

IS coir na tri Creudean, Creud Nife, Creud Athanafios, agus fin a tha mar is trice air gairm Creud na 'n Abftol,

a

a bhith air an gabhail agus air an creidſin gu hiomlan; oir feudidh iad a bhith air ann codacha le fior bharantais o 'n Scriobtar Naomh.

IX. *Mu Pheaca Gine no Breith.*

CHA 'n 'eil peaca ginne aig ſeaſamh ann an leantuin Adhamh (mar tha na pelagianich gu diomhain a labhairt) ach s'e coire agus truailleachd nadar na huile duine, a tha gu nadarach air a ghineadh do ſhliochd Adhamh; leis am bheil duine air tighn fada o'n ceud fhireantachd, agus a tha thaobh nadair air aomadh chum uilc, mar ſin do bheil an fheoil do ghath miannach ann aghaidh ann Spioraid, agus air an aodhbhar-ſin ann s gach neach tha air a bhreith ſan t'ſaoghal ſo tha e toiltean corruich agus diotadh Dhe. Agus tha 'n puiſain nadair ſo air marſin; ſeadh, annta ſin tha air an ath-ghinmhuin; leis nach bheil miann na feola, air a chantuin ann an Greigais, φρονημα σαρκος leis am bheil cuid a ciallach gliocas, cuid feolmharachd, cuid anamian, cuid eile toil na feola, umhla do lagh Dhia. Agus ge nach 'eil dite air bith dhoibhſe tha creidſin agus tha air an baiſde, gidheadh tha 'n abſtol aig aidbheil, gu bheil aig togra agus mian ana-cneaſt' dheth fein nadar a pheacidh.

X. *Mu ſhaor thoil.*

THA ſtaid ann duine ann diaigh tuiteam Adhamh, na leithid 's nach urrain e pilltin agus e fein ullacha chum creidimh, agus gairm air Dia, le neart nadarach agus a dheagh oibre fein; uime ſin, ni 'n comas duinn oibre maith, taitneach, agus ciatach a dheanamh do Dhia gu'n ghraſa Dhia, tre Chrioſd ga 'r riomh-ſtiura, a chum s gu'm bi toil mhaith againn; agus aig coimh-oibrcacha ruinn 'nuair a bhitheas ann deagh thoil ſin againn.

XI. *Mu Fhireanacha an Duine.*

THA ſinn air ar meaſa fireanach ann lathair Dhia, mhain air ſon toiltineas ar Tighearn, agus air Slanuigh-fhear Joſa Crioſd tre chreidimh, agus ni hann air ſon ar n'oibre no air toiltiniſibh fein; uime ſin, gu bheil ſinne air ar fireanachadh tre chreidimh amhain, is teagasg ro fhalain e, agus ro lan comhfhurtachd, mar tha e air a chuir ann ceill ni 's mo, ann an hoimili an fhreanacha.

XII. *Mu*

XII. *Mu dheagh oibre.*

GE nach fheud deagh oibre, an ni a s iad torruidh na creidimh, agus a leanas an diaigh fireanacha, ar peacana a chuir air falbh, agus gairge breitheamhnais Dhia fhulang; gidheadh tha iad ciatach agus taitneach do Dhia ann an Criosd, agus teachd amach gu feumail o chreidimh fior agus beothail; a mheud 's gu 'm feud creidimh beothail a bhith air aithneach gu fhoilleir leo, mar an chraobh air a toradh.

XIII. *Mu oibre roimh fhireanacha.*

CHa 'n 'eil oibre a bha deant' roimh ghrafa Chriosd, agus feartuin a Spioraid, taitneach da Dhia; a mheud 's nach 'eil iad teachd o chreidimh ann an Josa Criosd, ni mo ni iad daoine iomchuidh chum grais a ghabhail, no (mar tha ughdair na fcoille ag radh) a toiltin gras le co-feas; feadh, mar nach 'eil iad air an deanamh mar bu toil le Dia, agus mar dh'aithn e iad a bhith air an deanamh, cha 'n 'eil finn an teagamh nach 'eil nadar a pheacaidh aca.

XIV. *Mu oibre thar barrachd.*

TUille fo cha 'n fheud oibre toileach, thair agus cfbar air aitheantaibh Dhia, ris an abair iad oibre barrachd, a bhith air an teagasg gu'n danadas agus ain-diaghachd; oir leofin tha daoine a cuir an ceill, gu bheil iad ag iocadh do Dhia cha ni mhain, mheud fa tha ceangailt orra iocadh, ach gu bheil iad a deanamh tuille air a fga, no tha dleafnas ceangailt ag iarruidh; ge gu bheil Chriosd ag radh gu foilleir, 'nuair a ni fibh gach ni tha r' aithne oirbh, abribh 's fheirbheifich mi-tharbhach finn.

XV. *Mu Chriosd amhain gun pheaca.*

BHA Chriosd ann am firinn ar nadar, air a dheanamh cosmhuil ruinne ann s na huile nithe (ach peaca amhain) o 'n robh e gu h'iomlan faor, araon na fheoil, agus na Spioraid. Thainig e gu bhith na Uan gun choire, a thug air falbh le fein a thairgfin aon uair, peacanan an t' fhaoghail; agus mar

(mar tha N. Eoin a labhairt) cha robh peaca ann. Ach sinne cach uile (ge do bheil sinn air ar baiste agus air ar breith aris ann an Criosd) gidheadh tha sinn a deanamh eacoir ann an ioma ni, agus mu deir sinn nach 'eil peaca annain, meallaidh sinn sinn fein, agus cha 'n 'eil an f hirinn unnain.

XVI. *Mu pheaca an diaigh Baiste.*

CHA n e huile peaca marbhtach, a chuirear ann gniomh gu toileach an diaigh baiste, am peaca an aghaidh an Spiorad Naomha, do nach 'eil mhaitheanas. Uime sin cha bhith comas aithreachais air aicheadh dhoibhse a thuiteas am peaca an diaigh baiste. An diaigh dhuinn an Spiorad Naomh f haghail, feuduidh sinn tuiteam o 'n ghras tha air a thoirt dhuinn, agus tuiteam ann am peaca, agus le grasa Dhia, eiridh aris, agus ar beatha a leasuchadh. Agus air an aodhbhar sin tha iadsan ri bhith air an diteadh, a deir, nach f heud iad peacach tuille am feadh sa bhios iad beo ann so, no ionad a mhaitheanais aicheamh do mheud sa ni sior aithreachas.

XVII. *Mu roimh ordugh agus tagha.*

ROimh ordugh chum beatha is e ruin-siorruidh Dhe, leis (mun do leigeadh bunaite ann t'shaoghail) an dh'orduigh e gu neo-charruight a reir a chomhairle fein, a tha dimhair uainne, iadsan a shaora o mhallach agus damna, a thagh e ann an Criosd mach as a chinne-daoine, agus a chum an toirt tre Chriosd gu slainte shiorruidh, mar shoithche deanta chum onair. Uime sin, tha iadsan air am bheil a leithid so ghibht oirdheirc air a bhuilleach le Dia, air an gairm a reir ruin De, tre oibreacha a Spioraid ann an am iomchuidh; tha iad toirt umhlachd da n' ghairm tre ghras: tha iad air am fireanach gu saor, tha iad air an deanamh na 'n clainn do Dhia le uchdmhachdachd; tha iad air an deanamh cosslach ri iomhaidh aon ghin-Mhic Josa Criosd; tha iad gluaisachd gu diaghidh ann an deagh oibre, agus sadheoidh, le trocair Dhia, gheibh iad sonas siorruidh.

Mar tha smaointeach diaghidh roimh-ordugha, agus ar tagha ann an Criosd lan da chomshurtachd mhilis, thaitneach, agus dolabhairt do'n mhuintir dhiaghidh, agus d' a mheud sa mhothacheas annta fein oibreacha Spioraid Chriosd, a ceusa oibre na feola agus am buill thalmhaidh, agus aig thogail an inntin gu

nithe aird agus neamhaidh ; cho maith do bhri s gu 'm bheil e gu mor a ſocruich agus a daingneacha an creidimh mu ſhlainte ſhiorruidh, gu bhith air a ſealbhacha tre Chrioſd, 's do bhri gu 'n dhuiſg e an gradh beothach thaobh Dhe ; Mar ſo, do'n mhuintir cuairealtach agus fheolmhar, aig nach 'eil Spiorad Chrioſd, ruin roimh-orduight Dhia a bhi aca do ghnath roimhe an ſuilean, is ro chunartach an tuiteam ſios e, leis am bheil an diabhal ga n' tilgeadh gu ea-dochas, no gu truaighe beatha ro neimh-glan, ata cheart cho chunnartach ri ea-dochas.

Tuile-ſo, feumaidh ſinn geallaidh Dhia a ghabhail mar tha iad gu cumanta air an leigeadh ſios duinn ann ſan Scriobtar Naomh. Agus ann ar gniomhara, is coir an toil De a leantuin, a tha gu ſoillair air a chuir ann ceil duinn ann am focal Dia.

XVIII. *Mu ſhlainte ſhiorruidh faghail amhain tre ainm Chrioſd.*

THA iadſan mar an ceudna ri bhith air a mallucha, a ghabhas orra radh gu 'm bi na huile dhuine air a ſhabhala leis an lagh no leis an bhuidhin tha e leantuin, mu ſe s gu bi e dichiollach gu bheath a chuma a reir an lagh ſin, agus lagh an Nadair. Oir tha 'n Scriobtar Naomh a taiſbein duinn ainm Joſa Crioſd amhain, leis am bi daoin' air an ſabhala.

XIX. *Mun Eaglais.*

SI Eaglais fhaicſineach Chrioſd co-thional do dhaoine firea. nach ann ſa 'm bheil focal fior-ghlan De air a ſhermoineacha, agus na ſacramainte air am frithealadh a reir ordugh Chrioſd ann 's na huile nithe tha feumail air an ſon.

Mar chaidh Eaglais Hieruſalem, Alexandria, agus Antioc, a mearachd; ſeadh, fos chaidh Eaglais na Roimhe a mearachd, cha n e mhain na beatha agus ſeola deaſghnatha, ach mar an ceudna ann gnothaichibh creidimh.

XX. *Mu ughdarras na h'Eaglais.*

THa comas aig an Eaglais riaghailte agus deaſghnatha ordugh, agus tha ughdarras aca mu im reaſan thaobh creidimh ; gidheadh

eadh ni bheil e laghail do n Eaglais, ni air bith ordugh a tha n' aghaidh focal fcriobhta Dhia, ni mo dh'fheudas i aon ionad do 'n Scriobtar a mhineaicha air dhoigh, a chum s gu 'm bi e an aghaidh ionad eile. Uime fin, ge gu bheil an Eaglais na fianais agus na dionadair air naomh Scriobha, gidheadh mar nach bu choir dhi ni fam bith ordugh na h' aghaidh, mar fin a thoabh a muigh dhi, ni 'm bu choir dhi ni air bith a chuir a fiachadh chum a chreidfin mur ni feumail chum flainte.

XXI. *Mu ughdarras chomhairlibh gheneraihte.*

CHA 'n fheud comhairle gheneraite a bhith air an tional an ceann a cheile gun ordugh agus toil phrionnfuibh, agus a 'nuair a thig iad ann ceann a cheile (a mheud s gu bheil iad na 'n co-chruinneach dhaoine, nach 'eil gu leir air riaghladh le Spiorad agus focal Dhia) feudaidh iad dol a mearachd, agus chuaidh iad air uaire a mearachd, eadhon ann an nithe a bhuineas do Dhia. Uime fin na nithe tha r'an ordugh leofan, a bhi feumail chum flainte, ni 'm bheil aca comas no ughdarras, mu fe s' nach fheud e a bhith air a dhearbhā gu 'n d' thugaidh iad as na Scriobtuire Naomha.

XXII. *Mu Phurgadoir.*

AN teagaifg Romanach mu thimchoil Purgadoir, maitheanafabh, adhradh agus onair thoirt do iomhaidh, mu iarfma agus gairm air na naoimh, i's ni amaideach e, gu diamhain air a thionfgna, agus gu 'n barantas fam bith o'n Scriobtar, ach is mo ataid an aghaidh focal Dhe.

XXII. *Mu fhrithealadh fa cho-thional.*

CHA 'n eil e dligheach do dhuin air bith a ghabhail air fein oifig Sermoineach follafach, no frithealadh na n' Sacramainte ann fa Cho-thional, mur bi e gu laghail air a ghairm agus air a chuir chum na h'oifig fin a chuir an gniomh. Agus s' iad fin bu choir dhuin a mheafa' gu bhi air an gairm gu laghail agus air an cur amach, a tha air an tagha agus air an gairm a chum ana oibre fo le daoine do' m bheil Ughdarras follaifeach air a thoirt fa cho-thional, chum miniftribh a ghairm 's a chuir mach gu fionamhuin an Tighearn.

XXIV. *Mu labhairt s à cho-tionl ann a leithid a theanga s à thuigeas an pobull.*

IS ni e tha gu soilleir an aghaidh focal De, agus ghnathacha na Ceud Eaglais, urnuigh fhollasach a dheanamh san teampull no na Sacramainte fhritheala ann an teanga do-thuigsin do n' phobull.

XXV. *Mu na Sacramainte.*

CHa 'n e mhain gu bheil na Sacramainte bha air an urdugha le Criosd, na seuluibh no na comhar tha air Aidmheil dhaoine Criosduidh; ach na fior fhianaisibh cinnteach, agus na comharraibh eifeachdach grais, agus deagh thoil Dhe d ar taobh ne, leis am bheil e 'g oibreach gu neimh-fhaicsineach annuinn, agus cha 'n e mhain a-beothach, ach mar an ceudna a neartach agus a daingneach air creidimh ann fein.

Tha da shacramaint air an ordugha le Criosd ar Tighearna ann san Tsoisgeul, se sin ri radh, am Baisde, agus Suipeir an Tighearna. A chuig sin a tha go tric air an gairm nan Sacramainte, se sin ra radh, Daingneachadh, Peanas, Oird, Posadh, agus oladh-bais ni m' bheil iad ra mheasa mar Shacramainte an t' soisgeul, oir is leithid iad s'a dhfhas, cuid dhiu o leantuin nan Abstol gu truailidh, cuid eile o staidean beath tha air a ceaduicha' leis na Scriptaribh; ach gidheadh aig nach eil nadair Sacramainte cosmhuil ris a Bhaiste agus Suipeir an Tighearna, oir ni bheil comhara soilleir aca no riaghailte air ordugh le Dia.

Ni n' robh na Sacramainte air an ordugh le Criosd chum a stalacha orra, no chum a bhith air an giulan mu n' cuairt; ach chum s' gu n' gnathaichmid iad gu dligheach. Agus dhoibhsin amhain, sa ghabhas iad gu hiomchuidh, a tha aca bri no eifeachd fhallain: ach iadsa a ghabhas iad gu neimh-iomchuidh, cosnuidh iad doibh fein damnadh, mar a deir N. Pol.

XXVI. *Mu neimh iomchuidheachd na ministribh, nach eil a bacadh bri na Sacramaint.*

GE gu bheil s'an Eaglais fh'aicsinich an tolc air a mheasgadh doghna maile ris a mhaith, agus ge gu bheil air uaireaig in olc ard ughdranas ann am frithealadh an fh'ocail agus na Sacramainte:

mainte: gidheadh do bhri s'nach dean iad ſin na n Ainm fein ach ann an Ainm Chrioſd, agus gan frithealadh le chomas agus le ughdarras ſan, feudaidh ſinn am Miniſtrealachd a gabhail, araon annan eiſteach focail De, agus ann gabhail na n' Sacramainte. Ni mo tha eifeachd ordugh Crioſd air a thoirt air falbh le n'aingidheachd, no gras tiolaca Dhia air an lughdacha do mheud ſa ghabhas tre chreidimh, agus gu ceart na Sacramainte tha air an fritheala dhoibh; oir tha iad eifeachdach, tri ordugh agus gealladh Chrioſd, ge gu bheil iad air am fritheala le droch dhaoine.

Gidheadh, buinidh e do riaghailt na h' Eaglais fioſrachada a dheanamh mu dhroch Mhiniſtribh, agus gu m' bi iad air an cronach leoſan aig am bheil eolas air am failnean; agus fadheoidh, air am faotuin ciontach iad, gu'm bith iad le ceart bhreitheanas air a cuir o' n oifig.

XXVII. *Mu Bhaiſte.*

CHa 'n e mhain gu bheil am baiſde na chomhar air aidbheil, agus na dh'fheuchain air mutha, leis am bheil daoine Crioſduidh air an aithneach o mhuintir eile nach 'eil air an baiſde; ach tha e mar an ceudna na chomhar air Ath-ghinmhuin no nuadh bhreith, leis, mar le cumhnant ſcriobht' tha iads a ghabhas am Baiſde gu ceart air am planntach ann ſa n' Eaglais; tha geallaibh maitheanas peacidh agus ar 'n uchdmhachach chum a bhith na mic do Dhia trid an Spiorad Naomh, gu ſoilleir air an ciallachadh agus air n' ſeuleachadh; tha creidimh air a daingneach, agus gras air a mheudacha le eifeachd urnuigh ri Dia. Tha Baiſde naoidhean ri bhith air a chumail ſa n' Eaglais air a huile cor, mar tha e a chorda ri ordugh Chrioſd.

XXVIII. *Mu Shuipeir an Tighearn.*

CHa 'n e mhain gu bheil Suipeir an Tighearna na comhar air a ghradh bu choir do Chrioſduiean a bhith aca da cheile, ach s'mo' na Shacramaint d'ar ſaorſa tre bas Chrioſd; ionnas da mheud ſa ghabhas e gu ceart, gu hiomchuidh, agus le creidimh, tha'n taran a tha ſinne a briſeadh, na cho-pairt air corp Chrioſd; agus mar an ceudna tha an cupan a tha ſinne a beannach na cho-pairt air fuil Chrioſd.

An nuadh-bhrioghach (no atharrach bri an arain agus ann fhiona) ann an Suipeir an Tighearn, cha chomas da bhith air a dhearbha le naomh ſgriobha, ach tha e n' aghaidh briathra ſoilleir an Scriptiur, a cuir bun oſcionn nadar Sacramaint, agus a thug fath do dh'ioma ſaobh-chrabha.

Tha corp Chriosd air a thabhairt, air a ghabhail, agus air itheadh ann ſan tſhuipeir, amhain a reir modh neamhaidh agus ſpioradail. Agus s e creidimh a'modh leis am bheil corp Chriosd air a ghabhail agus air itheadh ann ſan t'Shuipeir.

Ni 'n robh Sacramaint Suipeir an Tighearn air a hordugh le Criosd gu bhith air a taſgidh, air a guilan ma n' cuairt, air a thogail ſuas, no ri bhith air a adhradh.

XXIX. *Mu n'aingidh, nach ith corp Chriosd ann an gnathach Suipeir an Tighearn.*

AN taingidh, agus a mheud aig nach 'eil creidimh beothail, ge do ni iad gu feolmhor agus gu follaſacha chagnadh le 'm fiacluibh (mar tha N. Auguſtine aig radh) Sacramaint cuirp agus fola Chriosd, gidheadh cha' n' eil iad air chor ſam bith nan luchd co-pairt air Criosd; ach ann aite ſin, chum an dite fein, tha iad ag ithe agus a g'ol a chomhartha no Sacramaint ni cho ro mhor.

XXX. *Mu n da Ghne.*

CHA n' eil Cupan an Tighearna ri bhith air a dhiultadh d° neo-chleir: oir bu choir le ordugh agus aithne Chriosd, da phairt Sacramaint an Tighearn a bhith air am frithealadh do gach uile dhaoine Criosduidh maraon.

XXXI. *Mu iobairt Chriosd criochnuicht air a Chrann.*

SI Ofrail Chriosd do rinneadh aon uair, an t'ſhaorſa iomlan, an Iobairt-reitich, agus an lan dioladh airſon uile pheaca an tſaoghail araon gine agus gniomh: agus cha 'n eil dioladh air bith eile airſon peacaidh, ach ſin amhain. Uime ſin iobairt Aifrion ann an robh e gu bichionta air a radh, gu 'n d'oifreil an Sagart Criosd airſon na beo agus na marbh chum maitheanas faotain airſon pein no cionta, ni n' robh annta ach faoinſgeul toibheumach, agus mealtairachd chunnartach.

XXXII. *Mu Phoſadh nan Sagart.*

CHA n' eil Eaſpuigean, Sagairt, agus Diaconaibh air an ordugha le lagh Dhia, ſtaid mhanachail a mhiannacha, no Poſadh ſheachna: Air an adhbhar ſin tha e laghail doibhſin poſadh, cho maith ri uile daoine Chriſduidh eile, ma chi iad iomchuidhe, mar bhreithnicheas iad e ni s' fearr a chum diagheachd.

XXXIII.

XXXIII. *Mu Mhuintir tha n' taobh amuigh an Eaglais, cia mar tha iad ribhith air an seachna.*

AN neach sin a tha le fogradh follasach na h'Eaglais, gu ceart air a dhealuigha' o aonachd na h' Eaglais, agus air a chuir o cho-chomun, is coir a glacca' o thional iomlan na m' firean, mar Gheintileach agus mar Phoiblicanach, gus am bi e gu follasach air ath-reiteach le aithreachas, agus air a ghabhail a dhionnsuidh na h' Eaglais le breitheamh aig am bheil ughdarras gu sin a dheanamh.

XXXIV. *Mu Bheul-theagaisg na h' Eaglais.*

NI bheil e feumail gu m' bi beuloidas agus deasghnatha ann s na huile aite ionan, no cosmhuil ra cheile ; oir ann s gach uile am bha caochla catorra, agus feudaidh iad a bhith air a mutha a reir mutha nan duthchana, nan ama, agus nos dhaoine, air doigh nach bith ni sam bith air ordugha an aghaidh focal De. Neach sam bith ata tre a bhreitheamhnas fein, gu toilleaeh agus do rireadh briseadh beuloidas agus deasghnatha na h' Eaglais, nach 'eil an aghaidh focal Dia, agus a tha air an ordugh agus air an daingneacha le ughdarras cumainte, bu choir da bhith air a cronacha gu follasach (a chum s'gun gabh daoine eile eagal a leithid a dheanamh) mar neach tha ciontacha 'n aghaidh ordugh cumanta na h' Eaglais, agus a tha cur graba air ughdarras an Riaghlair, agus a lotadh cogaisibh na m' brathair fann.

Tha barantas aig gach uile Eaglais araid no a bhuineas do righeachd riaghailte no deasghnatha na h' Eaglais orducha, a mhutha, agus a chuir air chul, a bha air ordugh amhain le barandas duine, ionas gu bi na huile nithe air a dheanamh chum foghlam.

XXXV. *Mu na Homilios.*

THA an dara Leabhar nan Hoimilios, deth thug sin gach ioma tiodal ra cheile fo n' Phuinc so, a chuir fios teagaig diaghidh agus fallain, agus riachdanach do na hama so, mar tha ceud Leabhar na n' Hoimilios, a cuirear amach ann laithe Eduard a Seithadh ; agus air ann adhbhar sin tha sinn ga n ordugha gu bhith air an leagha ann an Eaglaisibh leis na Ministribh, gu dicheallach agus gu sollier, chum s'gu m' bi iad air an tuigsin leis an phobull.

Mu

Mu Ainmean nan Hoimilios.

1 Mu fheum ceart na h'Eaglais.
2 An aghaidh Cunnart Iodholadhra.
3 Mu charadh agus a chumail glan Eaglaisibh.
4 Mu dheagh oibre: Ann toiseach'mu throsgadh.
5 An aghaidh Geocaireachd agus misg.
6 An aghaidh Iomarcadh Truisgain.
7 Mu Urnuigh.
8 Mu ionad agus am Urnuigh.
9 Gu ma choir Urnighean cumanta agus Sacramainte a bhithair am frithealadhann Canmhuin so-thuigsin.
10 Mu mheas urramach air focal Dia.
11 Mu Dheirce.
12 Mu breath Chriosd.
13 Mu Fhulangas Chriosd.
14 Mu Eiseridh Chriosd.
15 Mu ghabhail gu iomchuidh Sacramaint cuirp agus fola hriosd.
16 Mu Ghiutin an Spiorad Naomha.
17 Mu Laithe-rogationadh.
18 Mu Staid Posidh.
19 Mu Aireachas.
20 An aghaidh Diamhana.
21 An aghaid ceannairc.

XXXVI. *Mn Naomhacha Eispuigean agus mhinistribh.*

ANN an Leabhar Naomhacha Ard-espuigean agus Espuigean, agus a dh'ordugha Shagart agus sdiaconaibh a bha o cheann ghairaid air a chuir amach ann an laithe Eduard Seith, agus air a dhaingneach sa cheart am le ughdarras mordhail, tha air a chuir fios na huile nithe feumail gu leithid a Naomhach agus Ordugh: ni mo tha ni air bith ann, a tha dheth fein saobh-chrabhach no mi-dhiaghidh. Agus air an adhbhar sin mheud 's ata air a noamhachadh no air ordugha a reir riaghailte an Leabhair sin, o'n dara bliadhha a roimh ainmacht Righ Eduard, gus an tam so, no na diaigh so bhios air an naomhach no air an ordugh areir nan ceart riaghailte, cinntimid gu bheil an leithid sin air a naomhacha agus air an ordugha gu ceart, gu cothramach, agus gu laghail.

XXXVII. *Mu'n Uachdaran.*

THa n' tard chumhachd aig morachd an Righ ann an Righeachd so Shasunn, agus thairis a thighearnas eile, dam' buin ard Riaghailt uile uaslain na Righeachd so, ma's do 'n Eaglais no 'n tuadh, ann s gach uile chuis, agus ni m' bheil i, ni mo bu choir dhi bhith fuigh reachd tairlearach air bith.

Ge' do chuir ſinn an ard Riaghailt do Mhorachd an Righ, tiodal leis, mar thuigamid, gu bheil intinibh cuid do mhuintir thoibheumach air an coruichadh; ni n' toir ſinn d ar Prionſuibh fritheoladh focail Dia, no na-Sacramainte, mar tha na h'aitheantaibh bha air an cuir amach o cheann ghairid le 'r Ban-Righ Elizabet mar an ceudna a toirt fianuis fhollaſach; ach an t'ard-ughdarras ſin amhain, a chi ſinn bha air a thoirt do ghna do uile Phrionnſuibh diaghidh ann s na Scriptuiribh naomh le Dia fein; ſe ſin ra radh, gu n' riaghladh iad gach uile ceim agus ord thug Dia fo'n curam, co dhiu bhi cleir no neo-chleir, agus gu n' ſmachduidh iad leis chloidheamh an lagh luchd reaſgach agus iads a tha deanamh uilc.

Ni bheil Ughdarras air bith aig Eſpuig na Roimhe ann an Righeachd Shaſgun ſo.

Feudidh laighe an Righeachd doine Crioſduidh peannáſach le bas, arſon coirribh uamharra agus claoiteach.

Tha e laghail do Chrioſduidh air iartas an Uaghdran, airm a ghiulan, agus ſeirbhis a dheanamh ann am cogaibh.

XXXVIII. *Mu Mhaoin Dhaoine Crioſduidh, nach eil cumanta.*

CHa n eil beartas agus Maoin Chrioſduiean cumanta, a thaobh an dlighe, an tiodal, agus an ceirt ſealbh, mar deir Anabaiſdich araid breugach gu uailleach. Gidheadh bu choir do na huile dhuine, da mheud na nithe o'a tha aige deirc a thoirt do n' bhochd gu fial, a reir a chomais.

XXXIX. *Mu mhionna duine Crioſduidh.*

MAr tha ſinn aig aidbheil gu bheil mionna diamhain agus diorraſach air an toirmeaſg do Chrioſduiean le 'r Tighearn Joſa Crioſd, agus le Seumas Abſtal; mar ſo tha ſinn a meaſa nach 'eil an Creidimh Chrioſduidh a toirmeaſg do dhuine mionnacha nuair a dhiarras an t Uachdran, ann an cuis creidimh agus carthanachde, mu bhitheas e air a dheanamh a reir teagaſg an Fhaidhe, ann an Ceartas, am Breitheamhnas, agus ann Firinn.

CRIOCH.

458

